

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Catching them is just the first step...

Perfect Kill

HELEN FIELDS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

MÜKEMMEL ÖLÜM

Helen Fields

avon.

Telif Hakkı

AVON tarafından yayınlandı
A Division of *HarperCollinsPublishers* Ltd 1
London Bridge Street
Londra SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

İlk olarak Büyük Britanya'da *HarperCollinsPublishers* Ltd 2020 tarafından

yayımlanmıştır Telif Hakkı © Helen Fields 2020

Kapak tasarımı © *HarperCollinsPublishers* Ltd 2020 Kapak
fotoğrafı© Isabelle Lafrance / Trevillion Images

Helen Fields, bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak
olduğunu ileri sürmektedir.

Bu kitabın katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler,
karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir.

Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan
benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları
saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesi ile
bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için münhasır
olmayan, devredilemez bir hak vermiştir. Bu metnin hiçbir bölümü
çoğaltılamaz, iletilemez, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez,
ters

elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla tasarlanmış veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanmış veya bu sisteme sokulmuştur,
HarperCollins'in açık yazılı izni olmadan kullanılamaz.

Kaynak ISBN: 9780008275242
E-kitap Baskısı© şubat 2020 ISBN: 9780008275266 Sürüm: 2019-10-24

Adanmışlık

David için

Bana her zaman yapabileceğimi ve yapacağımı
söyleyen kim Tökezlediğimde beni yakalayan kim
(gerçek ve mecazi anlamda)
Ve bana gülmeyi hiç bırakmayan

İçindekiler

[Kapak](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[İthafı](#)

[Birinci Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm On](#)

[Birinci Bölüm On](#)

[İkinci Bölüm On](#)

[Üçüncü Bölüm On](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[On Bölüm On](#)

[Altıncı n n Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Yirminci Bölüm](#)

[Sekizinci](#)

[BölümBölüm O](#)

[Bölüm Yirmi Bir Bölüm](#)

[Yirmi İki Bölüm Yirmi](#)

[Bölüm ÜçYirmi Bölüm](#)

[Yirmi Bölüm Yirmi Bölüm](#)

[Yirmi Bölüm Yirmi Bölüm](#)

[Yirmi](#)

[DokuzDörtBeşAltıYediSeki](#)

[Z](#)

[Bölüm Otuz Bölüm](#)
[Otuz Bir Otuz Otuz](#)
[Otuz Otuz Otuz Otuz](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Bir Bölüm](#)
[İki Üç Dört Beş Altı Yedi Otuz](#)
[Otuz Dokuz Sekiz](#)
[Bölüm Kırk Kırk Kırk İki](#)
[Kırk Üç](#)

[Teşekkür Okumaya](#)
[Devam Edin ...](#)
[Yazar Hakkında](#)
[Aynı Yazar Tarafından](#)
[Yayınevi Hakkında](#)

Birinci Bölüm

Bart'ın kimyasal bir uykudan uyandığı sırada, annesi de bitkisel bir uykusuzluktan uyanıyordu ve evin neden bu kadar sessiz olduğunu merak ediyordum. Pazar günü değildi. Pazar günleri Bart'ın ne okulu ne de işi vardı. Bazen uyurdu. O kadar sık değil ama bazen. Maggie yan yattı ve kan çanağına dönmüş gözlerini ovuşturarak yatağının başucundaki küçük seyahat saatine odaklanmaya çalıştı - sabah 9. uyuyakalmıştı. Acelesi olduğundan değil ama sabahları -çarşamba olduğunu fark etti- Bart evden çıkmadan önce tabak çanak sesleri, mısır gevreği dökülme ve bulaşık makinesinin doldurulma sesleri duyulurdu. O iyi bir çocuktü. Arkadaşlarının kışkandığı türden bir çocuktü. Bu gerçeğin farkındaydı, içten içe mükemmel olduğunu bilse de mükemmel olmadığını açıkça belirtmek için arada bir onun hakkında biraz sızlanıyordu. O komşusuna müziğin sesini çok açtığını söyleyebilir ya da haftalık kütüphane sosyal grubuna unutkan olduğunu iddia edebilir odasını toplamakla meşguldü. Ama Bart ne gürültücü ne de dağınıktı. Aslında bağımsız, düşünceli ve yardımsever biriydi. Yirmi yaşındaki diğer erkekler arasında bir istisnaydı. (Çocuklar, diye düşündü Maggie. Yirmi hiç de yaş sayılmazdı. Bütün bunları kavrayacak kadar olgun olmadıkları kesindi. dünyanın sunduğu zalimlikler). Ama Bart, babası Afganistan'da görev yaparken öldürüldükten sonra hızla büyümüştü. Savaşta değil. Bu elbette yıkıcı olurdu. Gerçek, toplumdan daha fazla acıma ve daha az hayranlık toplamıştı. Onun Kocası bir gece yemekhanede bir subay arkadaşı özellikle komik bir şaka yaptığında boğulmuştu. Yediği biftek çiğneme inatla hava yollarına doğru emildi.

sıkışmış ve sırtına vurulmasına rağmen hareket etmeyi reddetmiş, ardından da kaburgalarını kıran ancak ciğerlerine oksijen gitmesine izin vermeyen umutsuz bir Heimlich manevrası denemesi yapmıştır.

Nasıl oldu da

bunu on dört yaşındaki bir çocuğa açıklayabilir miydi? Bart doğmadan önce asker olan babasının bomba ya da kurşunla değil, ağız dolusu proteinle öldürüldüğünü.

Belki de Bart hastaydı, diye düşündü Maggie. Ya da belki de çok fazla uyku hapi almış ve evden çıktığını duymamıştı. Bu daha önce de olmuştu. Çağrı merkezinde uzun bir vardiyadan sonra dikkati dağılmıştı, Eve dönmüş, bir SleepSaver almış, akşam yemeğini yemiş ve düşünmeden bir hap daha yutmuştu. Yorgunluğun tehlikeleri böyleydi. Askeri bir dulun emekli maaşı ve maaşıyla geçinmek, Bart'ın Cumartesi günleri garsonluk yaparak fazladan birkaç pound kazanmasıyla bile çok sıkıcıydı.

"Bart, iyi misin canım?" diye seslendi, yırtık pırtık pembe sabahlığını çıplak omuzlarına çekerek. Bart ona yeni bir tane almıştı.

Noel'de. Enfesti. Krem rengindeydi ve o kadar yumuşaktı ki, açıklanamayan bir nedenden ötürü kitapçılarda her zaman bulabileceğiniz o lüks sevimli oyuncaklardan birine benziyordu. Yatak odasının kapısının arkasında asılı duruyordu ve her girip çıktığında onu okşuyordu.

Ama giymek için fazla güzeldi. Sadece üzerine kahve döker ya da bir önceki geceden kalan makarna sosunu üzerine sıçratırdı. Bu yüzden Bu kadar lüks ve düşünceli bir şeyi bozma düşüncesi En azından altı ay kadar daha onu yırtık pırtık bornozunun içinde tutmaya yetecek kadar. Kendi kendine, Noel gelmeden önce giymeye başlayacağını söyledi.

Yatak odasının kapısına ulaştığında Bart cevap vermemişti, kibarca kapıyı çaldı, her zaman oğlunun mahremiyete ihtiyacı olduğunu düşünmüştü. Bu gece için hiç kız getirmemişti, Maggie'nin umurunda olmazdı ama Bart ilişkilerini başka bir yerde yürütüyordu. Belli ki kız arkadaşları vardı. O bir

Yakışıklı bir delikanlıydı ve bu sadece onu anne gözlüğüyle görmenin bulanıklığından kaynaklanmıyordu. Bir buçuk metre boyuyla dikkat çekecek kadar büyüktü ama sokakta aptalca yorumlara maruz kalacak kadar da uzun değildi. Babası da 1.80 boyundaydı ve bir keresinde, kocasına hiç kimsenin ne istediğini sormadığını düşünen bir adamı dövmekle tehdit etmişti.

Orada hava nasıldı? Maggie'nin kocası - Tanrı ruhunu şad etsin - iyi bir adamdı, ama yakışıklılıkla kutsanmamıştı, keskin yüz hatları ve ortalama bir yüze uygun olandan daha yakın gözleri vardı. Tam tersiydi. Geniş, düz bir yüz, geniş gözler (geniş kalçalar da, ve her geçen yıl daha da genişlediğini kendine hatırlattı). Belki de farklılıkları Bart'a bir tür simetrik, iyi-

Tam olarak dikkat çekici olmayan ama kimsenin tek bir kusur bulamadığı dengeli bir yüz. Harika bir cilt, düzgün dişler, iyi bir kemik yapısı ve adil bir beyin. İş dünyasında kariyer yapmayı umduğu bir üniversite kursunun son sınıfındaydı.

Londra'da. Maggie ona hep Edinburgh'da çok iş olduğunu söylerdi. Ya da evden ayrılmak isterse Glasgow'da. İskoçya'da herhangi bir yerde. Ama

Londra onun hayaliydi. Her zaman da öyleydi. Bu bile onun hoşuna gitmeyecek kadar uzaktı ama bırakmanın acılı ebeveynlik deneyiminin bir parçası olduğunu biliyordu.

Kapıyı çalmasına yanıt alamayınca Maggie kapıyı yavaşça açtı ve içeri adımını atarken usulca onun adını seslendi. Perdeler açıktı ve yatak . Bunda şaşılacak bir şey yoktu, dersleri her gün sabah 9'da başlıyordu. Zamanında yetiştiğinden emin olmak için bir saat önce çıkmış olmalıydı. Bart geç kalan bir öğrenci değildi. Ama onu uyandırmamıştı. Onun normal rutini uyanmak, duş almak, kahvaltı etmek, mutfakı toplamak ve evden çıkmadan önce ona bir fincan çay götürmektir. O da daha geç kalkıyor, çamaşırları yıkıyor, alışveriş yapıyor ve mesaisine gitmeden önce yavaş pişirilen tencereye lezzetli bir şeyler bırakıyordu. Telesatış nankör bir işti ama henüz bir ipotek ödemesini bile kaçırmamışlardı.

Maggie'yi rahatsız eden bir fincan çayın eksikliği değildi. Oğlunun onun için bunu yapmayı unutmaya hakkı vardı. Onun küçük iyilikleri olsun ya da olmasın, her gün onun için şükrediyordu. Anlayamadığı şey, cep telefonunun neden hâlâ yatağının üzerinde şarjda durduğuydu, tam da bir gece önce restoranda fazladan bir vardiya almak için aceleyle dışarı çıktığında bıraktığı yerde. Başka bir garson hasta olduğunu söylemişti. Bart'a o saatler teklif edilmişti ve Tasarruf hesabını artırma fikri reddedilemeyecek kadar cazipti. Maaş çok iyi değildi ama bahşişler iyiydi ve her zaman yeterince

müşteri iyi niyeti gecenin çalışmasını değerli kılıyordu. Telefonunun şarjı bitmek üzereydi, bu yüzden yatağının üzerinde şarja bırakmıştı.

Ertesi sabah. Maggie fişi takışını izlemişti.

kaldırması için bir yığın yeni ütülenmiş giysi getirdi. Onlar da yatağın üzerinde sabırla onun dönüşünü bekliyorlardı.

Ahırın zeminini aniden bataklık gibi hissettiren aptal annelik paniğini bastırdı. Yani oğlu eve gelmemişti. Belki de arkadaşlarıyla buluşup bir şeyler içmeye gitmişti ya da güzel bir kızıdan daha iyi bir teklif almıştı. Normalde ne kadar geç olursa olsun onu araması gerekirdi. Kapıya zincir takmasını söylerdi. Endişelenmemesini söylerdi. Bart böyle düşünceliydi. Babası ona

İyi. Maggie merdivenleri dikkatle çıktı ve sabit hattaki telesekreteri kontrol etti. Mesaj yoktu. Cep telefonu da yoktu. Bu, ihtiyacı olmayan bir fatura daha demekti. Yüzüne iyimser bir gülümseme yerleştirerek kafasını salonun kapısından içeri uzattı.

kanepede uyudu. Sahte neşesiyle kimseyi kandıramıyordu, en azından kendisini. Bart aşırı içen biri değildi. Kanepenin kendi yatağından daha iyi bir seçenek gibi görüldüğü bir noktaya asla ulaşmamıştı.

Durduramadan zihni kazaların hayaletlerini çağırmaya başladı. Orada bir yerde, bir biftekle yaşadığı talihsiz bir olay belirdi. Baba oğul gibi. Nihai ironi bu olmaz mıydı? İkisi de ölmüştü, ölüm nedeni çiğnenmemiş etti.

"Kes , seni kadın," diye kendi kendini azarladı ve kahvaltı çayını yapmak için mutfığa gitti. "Oğlun her an dönebilir.

Ama Maggie'nin beyninin hiçbir ebeveynin duymak istemediği o gizli, iğrenç bölümünde hissettiği gerçek, oğlunun bir dakika içinde geri dönmeyeceğiydi. En ufak bir hayal gücüyle bile. Çünkü o zamana kadar Bartholomew Campbell çoktan iki yüz mil uzaklaşmış olacaktı.

Onu uyandıran pis kokuydu. Ağır ve keskin bir koku.

Kükürt kokusu sinüslerine dolmuş ve onu öğürtmekle tehdit ediyordu.

"Anne?" İlk düşüncesi hasta olduğu yönündeydi. Bir gecede gıda zehirlenmesi ya da virüs kapmış ve onu rahatsız edemeyecek kadar utanmış ya da düşünceliydi. Sadece eve geldiğini hatırlamıyordu. Ve şimdi bu durumu

Bart yatağında olmadığını fark etti. Ya da herhangi yatakta.

Tekrar yere yığılmadan önce dimdik oturdu, başı dönüyordu. Her yer karanlıktı. Şehirden uzakta, bir göl kenarında kamp yapılan İskoç gecelerinin karanlığı değil. İskoç gecelerinin karanlığı bile değildi. Ara sıra arkadaşlarıyla gittiği gece kulübünün arka tarafındaki özel odalar. Gerçek karanlık. Tek bir yıldız bile yoktu. Kirlilikten eser yok. Bir kapının altından ya da bir perdenin kenarından bir çatlak ya da dökülme yok.

"Alo?" diye bağırdı Bart, tekrar hareket etmeye cesaret ederek, daha yavaş oturdu. Tam o sırada bacağında bir çekiştirme hissetti.

Dondu kaldı. Bir şey sol ayak bileğini tutmuştu. Sertçe nefes aldı, iki, üç kez, korkusuyla başa çıkmaya çalıştı, sonra kendini kaybetti.

"Bırak beni!" diye bağırdı, ayağını yukarı doğru çekerek kaçmaya çalıştı. Ayağından kısa bir süre önce kafasını duvara çarptı. kilitlendi ve kalçası yuvasından fırladı. Attığı çığlık yaşadığı terasın tamamını uyandıracak kadar yüksekti. İçgüdüleri devreye girerek sağa doğru yuvarlandı ve yerinden çıkan kalçası tekrar yuvasına oturarak korkunç acıyı hafifletti ve ayağını tutan her neyse onu tutmak için öne doğru eğilmesine izin verdi.

Elini uzatmak istemedi. Parmaklarını siyah boşluğa uzatmakla ilgili bir şey vardı.

Bir ısırtığa davetiye çıkarmak. Hayvanlar saldırdığında haberlere verilen genel tepkinin şu olduğu türden bir yerde elinizi bulanık bir nehre sokmak gibi: *Aptal turist ne bekliyordu ki?* Ne Bart

Bulduğu şey hem daha az hem de daha korkunçtu. Ayak bileği deri bir kayışla bağlıydı. Karanlığı onunla birlikte işgal eden bir öcü yoktu. En azından bacağını tutan bir öcü yoktu. Kayış kalın ve sağlamdı, içine kalın bir metal halka dikilmişti. Bunun ucunda bir zincir olduğunu acınası bir şekilde fark etti. Zincirin ucunda ne vardı?

Bart zinciri keşfetmeye henüz hazır olduğundan emin değildi. Bu yüzden zifiri karanlık bir odada tüm tedbirli insanların yapacağı şeyi yaptı ve kendilerini açıklanamaz bir şekilde . Yardım için bağırmağa başladı.

Çığlıkları bir yay çizdi. Yardım istedi. Durdu, dinledi. Tekrar seslendi, bu sefer daha yüksek sesle. Durdu, dinledi. Bart zeminin altındaki gümbürtüyü duyabildiğinden daha kolay hissedebiliyordu. motor, ama bir motor olduğu açıktı. Elini düz bir şekilde yere koydu. Yüzey pürüzlüydü ama soğuk değildi. Ne ahşap ne de metaldi. Daha çok modern evleri yalıtım için kullanılan bir tür endüstriyel astar gibi. Büyük tabakalar halinde Edinburgh'a taşındığını görmüştü. sürekli büyüyen yeni konut siteleri. Belki de o sırada bir fabrikada, makinelerin üzerinde bir odadaydı. Bu mantıklı. Metalin düşük seviyeli homurtusu ve dış dünyadan gelen keskin seslerin yokluğu. Kendini duvara yaklaştırdı ve yeniden bağırmaya başladı.

Merhaba! Kimse yok mu! Beni duyan var mı? Yardım edin. Yardıma ihtiyacım var. Çığlıkları daha da yükseldi, sesi daha da yükseldi. Cümleler arasında önce duvara, sonra yere vurarak yardım çığlıklarını noktaladı. Çığlıkları çığığa dönüştü. Bart daha önce kendi çığığını hiç duymamıştı. Dehşet vericiydi. Sonra çığlık atarken aynı anda hem duvara vuruyor hem de yere vuruyordu. Sadece gürültü yap, dedi. düşündü. Biri onu duyacaktı. Biri gelecekti.

Ama ya yanlış ?

Hayır, dedi kendi kendine. Öyle değil. Bu düşünceler onun kurtarılmasını engelleyecekti. Eğer sahip olduğu tek şey kısa bir zaman aralığıysa

Onu zincire vuran her kimse geri gelmeden önce, şu anda yapabileceği tüm gürültüyü yapmak zorundaydı. Sakinleştirici nefesler aldı. Düşün.

Ayak bileğindeki zincir ona sınırlı bir hareket alanı sağlıyordu.

Hareket. Duvar boyunca yürüyebildiği kadar yürüdü, ilerledikçe vurdu, bir kapının kenarını veya kolunu hissetti, bir çıkış olabilecek bir yeri dinledi.

Hiçbir şey bulamadı. Sonra duvar boyunca diğer tarafa doğru yürüdü.

Sürekli vuruyordu.

Ayaklarının dibindeki bir gürültü onu geriye doğru sıçrattı. Ayağı takıldı ve düştü, çırpınarak uzaklaştı. Karanlık her şeyi daha yakın ve daha gürültülü yapıyordu. Daha önce ışık eksikliğinin nasıl bir tehdit olduğunu hiç düşünmemişti.

Her şey yabancıydı. Mesafe ve yön duygusu

tamamen yok oldu. Gürültü azalınca, el yordamıyla uzandı ve çarptığı

şeyi bulmak için yeri yokladı. Parmakları birkaç metre ötede, yan yatmış

ve hâlâ hafifçe sağa sola yuvarlanan kovayı buldu. Sapından tutup

yaklaştırdı ve kenarlarını inceledi,

Elini sonuna kadar içeri sokacak kadar ne cesur ne de aptaldı. İçeriden gelen koku kendine özgü bir uyarıydı. İnsan atıkları dikkat çekici bir şekilde farklıydı. Ne kedi, ne inek, ne köpek, ne de domuz.

dışkı onun kokusunu taklit etmeye yaklaştı. Bart düşündü Ne anlama geldiğini. Kovanın kenarı ancak paslanabilecek bir şeyle pürüzlüydü. Dışı kuruydu ve hiçbir yerinden sıvı akılmıyordu. O halde yeni kullanılmamıştı. Yine de orada olmasının bir sebebi vardı.

"Benim için burada," diye fısıldadı, bağırmaktan boğazında oluşan çığlıktan hoşlanmamıştı. Görünüşe göre orada olmayan dinleyicilere seslenmek için harcadığı zamanın izini kaybetmişti. Bir saat içinde konuşabilirse şanslı sayılırdı.

Kovayı yere bırakıp durumu değerlendirdi. İki seçenek vardı Sola. Otur, toparlan, bekle. Biri onu oraya getirmişti ama bunun nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Yeni kız arkadaşı, eğer ona bu kadar erken diyebilirse, vardiyasını bitirdiğinde onu restoranda karşılamıştı ve o da kız arkadaşının yanına dönmek üzereydi bir süre için. Ondan sonrası hafızasında sürekli bir boşluktu ama içinde bulunduğu durum tesadüf olamazdı. Onu kaçırانlar geri dönmüş olmalıydı. Sadece beklemeyi seçmezse, durumu değerlendirebilir, çevresini keşfedebilir, oyunun durumunu anlamaya çalışabilirdi. Bu, babasının aktif görevden eve yaptığı seyrek yolculuklarda kullandığını hatırladığı bir ifadeydi. DNA'sında ne kadar genetik cesaret varsa hepsini topladı. Öğrendiği şey, cesaretin bir efsane olduğuydu.

Sonunda, korku daha cömert bir motivasyon kaynağıydı. Bart beklerse, işler daha da kötüye gidebilirdi. Birinin onu istemesi için dünyevi bir neden düşünemiyordu. Belki de fidye ödeyebilecek varlıklı bir aileden geldiğini sanan bir dolandırıcı tarafından yanlışlıkla kaçırılmıştı. Belki de bir tür tuhaf terör olayıydı. Ve bunlar daha iyi seçeneklerdi. Büyük olasılıkla - çok daha büyük olasılıkla - ona tecavüz edip öldürmek isteyen hasta bir herifti. Oturmuyordu. ve bunu bekliyordum.

Ayağa kalkmak için kendini zorlayan Bart ceplerini kontrol etti. Cüzdanı yoktu, hâlâ orada olabileceğini düşünmemişti bile. Üzerinde kalan tek şey babasının fotoğrafıydı.

Her yerde, üniformalı babası, küçük oğlunu kucağında taşıyor. Silahlar. Arkasına babası şu ölümsüz sözleri yazmıştı: 'Bart, ben

Her zaman yanında olamayabilirim ama her zaman sana geri döneceğim. Sevgiler baban xxx.' Fotoğrafları bir an için kavradı ve sonra tekrar sıkıca cebine soktu. Kaybettiği başka ne varsa, onu da kaybetme düşüncesine dayanamıyordu. Duvara doğru gitti, kollarını sadece parmak uçları değecek şekilde uzandı ve alanı ölçmeye çalıştı. Dört duvar, dikdörtgen, belki on iki metreye yirmi. Sonra zincirin uzunluğunu takip etti ve şu olduğunu gördü Zemindeki merkezi bir metal halkaya bağlı ve ağır bir asma kilitle sabitlenmiş. Belirgin bir kapı yok. Elleri ve dizleri üzerinde yeri ararken beş nesne daha ortaya çıktı. Kaba bir battaniye. rutubet ve ter kokuyordu. Onu sardı ve göğsüne yakın tuttu, ısınmak için olduğu kadar yorgun olarak da. Bir kadın ayakkabısı, yüksek topuğu kırılmış ve yarıya kadar bir şekilde bir köşede yan yatıyordu. Yeterince taze kokan büyük bir su kabı. Bir kutu yiyecek - kokusundan cips, bisküvi ve çikolata paketleri olduğuna karar verdi - hepsi ıvır zıvırdı, taze bir şey değildi ama onu birkaç hafta hayatta tutabilirdi. Hayatta kalması gerektiği düşüncesi

Ani bir panik. Hücre yolculuğunun bir parçasıydı, son durağı değil. varış noktası. Durumu değerlendirmek ve önünde ne varsa ona hazırlanmak için zamanı vardı. Sonunda ayağa kalkarken, sarkan bir şeye çarptı.

duvarda, o da zincirlenmişti, ileri geri gıcırdıyordu. vurdu. Uzanarak altıgen şeklini belirledi, kenarlarındaki camın soğukluğunu hissetti, sonra parmakları kadranı buldu. O metal çarkı çevirdi.

Lambadan bir metre çapındaki bir alanı zar zor aydınlatacak kadar ışık yayıldı. Bart yumuşak bir kahkaha attı. Bu kadar basit bir şeyin uygun bir dehşet derecesi verildiğinde, bir anda dünyadaki tüm paradan daha fazla anlam ifade edebilirdi. Saçtığı renkler benek benekti. A Eski ampulün tepesine doğru hastalıklı bir sarı, ortada donuk bir pembeye, sonra da dibe doğru kahverengiye dönüşüyordu. Bart bir adım daha yaklaştı, gözlerinin alışmasına izin verdi. Cam bölmelerin renkli olmadığını fark etti. Ne de ampul üzerinde özel bir efekt kullanılmıştı.

Bardağın dışı kırmızıya boyanmıştı. Parmaklarını tereddütle uzattı, bilmek istiyordu, bilmek istemiyordu. Fenerin camları narin çizgilerle kana bulanmıştı ve

Altta. Farklı katmanlar. Hafifçe değişen tonlar. Çok eski bir karışım,

antika bir vazonun üzerindeki sır gibi çatlamış kan, sonra daha yeni pıhtılaşmış kan. Parmağından tek bir damla çıktı. Katılaşmış ama henüz tamamen sertleşmemiş.

Bart, küçük ışık çemberinin içinde yere çöktü; sahnenin ortasında, spot ışıklarının altında bir aktördü ve oynanan güzel trajediyi takdir edecek seyircisi yoktu. Sonra battaniyeyi etrafına çekti. ve hem lamba ışığının - hem de kendisinin - ne kadar dayanacağını merak etti.

İkinci Bölüm

Elenuta koştu.

Merdivenden üç kat inerek sokağa çıkan çıkışa ve geçerken başka bir kapının açılmamasını umdu. Diğer dairelerin her biri onun için az önce kaçtığı daire kadar tehlikeliydi. Üzerinde sadece yırtık pırtık bir askılı bluz ve likra vardı.

mini etekli, iç çamaşırsız, ayakkabısız, zıplayarak aşağıya doğru koştu. Son üç adımı atarken ayak bileklerinin burkulmaması dua ediyordu. Koşabilmesi gerekiyordu. Yukarı bakarak durumu kontrol etti. Hayır. biri takip ediyordu. Henüz. Yine de onun kaybolduğunu fark etmeleri sadece altmış saniye kadar sürecekti.

Dış kapıdan içeri dalmamak için kendini zorladı ve dikkatle hareket ederek gece havasına karıştı. Dumbryden Bahçeleri, orada yaşadığı bir aydan sonra hâlâ yabancıydı. Daireden çıkmasına izin verilmediği için bu kaçınılmazdı. Pencerelemin iç tarafındaki tahtalar, araziye yukarıdan bile değerlendiremeyeceği anlamına geliyordu. Polisin neden bu kadar uzun süredir Şüpheli. İçeriden kapatılan pencereler hiçbir zaman yasal bir faaliyetin göstergesi değildi. Dairelerde en uzun süre tutulan kadınlardan biri açıklamıştı.

'Dışarıdan gayet normal görünüyor. Çocuk perdeleri, çiçekli perdeler, prensesler, saçma sapan gökkuşakları ve kalpler. Onlar koydular

"Perdeler hala açıkken tahtalar üzerinde. Bir hafta sonra kadın bir daha dönmek üzere ortadan kayboldu. Diğer kızların hiçbirisi bu konuda bir şey bilmiyordu. Hipotezler ve dehşet verici spekülasyonlar vardı ama

Elenuta'yı şu anda bulunduğu yere getiren bir bilgi kırıntısı dışında sağlam bir şey yoktu. Belki de bir müşteri çok sert davranmış ve onu öldürmüştü, en popüler görüş buydu. Bir de şu seçenek vardı.

onu seks ticareti işe yaramaz hale getirecek bir hastalığa yakalanmıştı. Finlay kızlarını temiz tutmak için elinden geleni yaptı - onların iyiliği için değil, müşterilerinin daha fazlası için geri gelmeye devam etmesi için.

Kimse aleti köke benzerken bunu yapamazdı.

Bitkisel ve irin sızdırıyordu. Belki de kaçmıştır, diye fısıldamıştı diğer kadınlardan biri. Eteklerinden birinin etek ucuna bir anahtar dikildiğine dair bir söylenti vardı. Bu yüzden Elenuta

evdeki tüm yedek kıyafetlerin kendisine verilmesini istedi.

Kendisinininkilerin artık giyilemeyecek durumda olduğunu söylemişti ve bu fazla rol yapmasını gerektirmemişti. Finlay bu konuda ona dert yanmıştı.

Finlay'ın gülererek 'takımım' dediği şeyin en yeni üyelerinden biri olarak,

Elenuta müşteriler arasında popülerdi ve herkesten fazla para kazanıyordu. Giysiler, bir gün, işlerini yaparken ayaklarının dibine düştü.

ayrılan duş süresi. Anahtar kabaca bir şortun açık paçasına sokulmuştu. Ondan sonra sorun

dış kapıyı kimsenin korumadığı bir an bulmaya çalışıyordu. Bu engel, elinde sıcak çikolata kokan şişkin bir gazete paketi taşıyan ve "Kızarmış Mars Bars, sizi şişko piçler!" diye bağırان bir adam içeri girdiğinde aniden ve tuhaf bir şekilde aşılmıştı.

Elenuta bir an bile düşünmeden anahtarı kaptığı gibi gitti.

Artık hiçbir planı yoktu. Tek yapabileceği içgüdülerini takip etmektir. Sola dönerek, terk ettiği blok ile ona dik açıyla oturan bir başkası arasındaki ara sokakta hızla ilerledi. Önce biraz mesafe koy, sonra ne yapacağını düşün, dedi kendi kendine. Sokak lambalarından birkaçı kırık. Bazen gün boyunca atılan taşların seslerini, bir vuruş olduğunda tek tük tezahüratları duyuyordu. Karanlık hem sığınak hem de dezavantaj sağlıyordu. Takipçileri bölgeyi iyi biliyordu. Bir sıra teraslı evler diğer tarafta başka bir apartman bloğunun arkası. Ana yolu göremiyordu, umduğu da buydu. Bir araba çağırmak bölgeden en hızlı çıkış yolu olacaktı ve tecavüze uğrama riski de yoktu. On iki yaşından sonra O gün zaten farklı erkeklerin odasına girmesine izin verilmişti.

Davranışlarınıza bağlı olarak ödüller ve cezalar vardı. Eğer yemek yemek istiyorsanız, şikayet etmeden size söyleneni yapardınız. Eğer

Çiğ çiğ dövölmek istemiyorsanız, size söyleneni yapardınız. Eğer isteğiniz dışında eroin enjekte edilmesini istemiyorsanız, herhangi bir erkeğin sizden istediğı şeyi inlemeden ve gözyaşı dökmeden yapardınız. Tabii Seni ağlarken görmek istediler. Birçoğıu ağladı.

Saatın tam olarak kaç olduğundan emin değildi ama 2'yi geçmiş olmalıydı. Müşteri akını o zaman azalmaya başladı. Evlerin pencerelerinden çok az ışık parlıyordu. Nefes almak için duraklayan Elenuta - tek seferde birkaç adımdan fazla yürümeyeli birkaç hafta olmuştu - seçeneklerini değerlendirdi: sitenin ortasında durup bir ölüm perisi gibi çığılık atarak tüm dikkatleri üzerine çekmek ve peşindekileri korkutmak ya da kapıdan kapıya koşarak iyi kalpli birinin kapıyı açmasını, anlattıklarına hemen inanmasını ve polis gelene kadar onu korumasını ummak.

Çarpılan bir kapı, küfürler ve ardından arkasından gelen bir bağırış karar vermesine yardımcı oldu. Daha fazla zaman kazanması gerekiyordu. Onu görürlerse, birkaç saniye içinde peşine düşerlerdi. Ön kapılar risk almaya değmezdi. Alçalarak binanın arka tarafına yöneldi.

arka bahçelerdeki köpekler olduğunu biliyor ama tehlikeyi göz ardı ediyordu. Boğazı sıkılmış, dövölmüş, uyuşturulmuştu. ve o zamandan beri mümkün olduğunu bildiğinden daha fazla şekilde saldırıya uğradı.

memleketi Romanya'da kaçırıldı. Bir bullmastiff ile kavgaya tutuşmak onun bakış açısından temiz bir çıkış gibi görünüyordu. Eğer onlar havlarsa, yerini ele vereceklerdi. Bu, almaktan başka çaresi olmayan bir riskti.

Bütün vücudu ağrıyordu. Kaçışın adrenalini çok uzun sürmeyecekti. Kısmen dehşetten, kısmen de yiyeceğinin onu zayıflatmak için karneye bağlanmış olmasından dolayı yorgunluk . Bu Çalışıyordu. İlk çiti kolayca , bacağının iç kısmını tavuk teline çizdi. Önemli değildi. Diğerlerine eklenecek bir sakatlık daha.

Bir sonraki bahçe daha yüksek ahşap bir yapıya sahipti. Arka kapıya özlemle baktı, vazgeçmeyi göze alıp alamayacağını merak ediyordu.

koşmaya ve insanları uyandırmaya başladı. Sorun şu ki arka kapılarda zil yoktu. O saatte insanları uyandırmak istiyorsa kapıyı çalması ve seslenmesi gerekecekti. Kendini çelikleştirdi.

İhtiyatlı olmak ve açıklamadan önce güvende olduğundan emin olmak daha iyiydi.

onun varlığı. Bir kapıya vurmaya başlamadan önce en az dört evi içeri almak daha akıllıca görünüyordu. Önce bir el arabasına tırmanmak, sonra bir barbekü, yüksek çitlere tırmandı, tepeyi aştı, sonra tutunduğu yeri kaybetti ve yere düştü, bir tür alet kaburgalarına çarptı. Yine de çığlık atmadı. Gürültünün en kötüsü, düştüğü çamur ve ıslak çimenler tarafından emilmişti ama yine de toprağa çarptığında donuk bir gümbürtü duyuldu. Son zamanlarda sessiz kalmayı ve acıya dayanmayı zor yoldan öğrenmişti. Şimdi bunun faydalı bir ders olduğu ortaya çıktı. Başı dönüyordu ve aniden mide bulantısına kapıldı, hareket etmeye cesaret edemeden olduğu yerde kaldı.

Üst kattaki pencereden gelen bir ışık dikkatini çekti, ve şüphesiz takipçilerini de nerede olduğu konusunda uyaracaktı. Burasıydı o zaman. Sadece iki ev vardı ve o kadarla yetinmek zorundaydı. Orada bir kadının yaşamasını umuyordu, belki elli yaşlarında, olgun bir kadın.

çaresizliği gördüğünde anlayacak kadar şefkatli ve Yardım etmek isteyecek kadar. Küçük çocukları olan bir aile olmamalı. Onu içeri davet edip polisin gelmesini beklemek istemezler.

Aklı başında hiç kimse bu kadar hırpalanmış ve Bebekleriyle aynı evde onun kadar kirli. Karnının üzerine yuvarlanıp kendini yukarı iterken berbat göründüğünü biliyordu. Dairede hiç ayna yoktu, çünkü onları kırmak ve bir silah yaratmak çok kolay olurdu. Bunun bir yararı da

Kadınların ne kadar korkunç göründüklerini fark etmelerini engelliyordu ama hayal gücü de işe yarıyordu.

Elenuta iki eliyle arka kapıya vurmaya başladı, yumrukları birbirine dolanmıştı ve aynı anda tekmeliyordu. Ev sahibi çoktan uyanmıştı. Sadece onları aşağıya indirmesi gerekiyordu.

"Lütfen," diye bağırdı. 'Bana yardım edin. Yardıma ihtiyacım var. Polisi ara. Ben kaçırıldım.' İngilizcesi iyiydi ama mükemmel değildi. İhtiyacı olan tek şey anlaşılmasını kadar.

Yandaki evin üst pencere açıldı. "Şu lanet deliğini kapatır mısın, sürtük?"

"Yardım edin..." diye çığlık attı. Pencere çarparak kapandı.

"Bahçede," diye bağırdı bir adam. "Chunky, oraya git ve onu sustur. Geliyorlardı. Son şansın.

"Hangi ev?" bağırdı başka bir adam. 'Sanırım ikinci ev...'

Geri dönmüyorum. Geri dönmeyeceğim.

"Biri yardım etsin, lütfen?" diye bağırdı gökyüzüne doğru. 'Polis çağırın! Polis! Yardım edin!'

patikadan büyük bir taş kurbağa aldı,
Şarapnelden kaçınmak için başını yana çevirdi ve arka kapıdaki cam bölmeye fırlattı. Cam anında kırıldı ve mutfakta aniden ışıklar yandı. Tahta çitin üzerinde bir adamın önce eli, sonra da bacağı belirdi.

Kapı açıldı. "Buraya gel!" diye tıslayan bir adam onu kolundan mutfığa çekti ve kapıyı arkasından kapattı
tam da ağır botlar toprağa çarparken.

Elenuta, 'Lütfen, polisi aramalısınız,' dedi. "Beni alacaklar. 'Sen kendini merak etme,' dedi adam. Her şeyi biliyorum. Finlay, şey bu muydu?'

Finlay Wilson mutfak kapısında belirdi. Bir buçuk metre boyunda, bir deri bir kemikti, küçük geniş gözleri onu daha çok insandan daha sürüngen.

"Evet, işte benim kevaşem," diye sıırıttı. Dişlerinin eksikti ve kalanlar da genellikle sarı tonlarındaydı. Sadece köpek kusmuğu için ayrılmış. 'İyi adam, Gene. Şimdi yolunuzdan çekileceğiz.'

Elenuta Finlay'den onu kurtarmak üzere olduğunu düşündüğü adama, arka kapının dışında duran ve bahçeye kaçmasını engelleyen iri yarı adama -muhtemelen Chunky denen adama- baktı. Kaçış olmayacaktı, polis tarafından kurtarılmayacaktı, evine ve ailesine geri dönemeyecekti. Böyle eski bir numaraya düştüğü için haklıydı. Daha iyi bir iş vaadi, pohpohlama, daha fazla para. Sadece bir iş görüşmesinden geçmesi gerekiyordu. Sonra bir kamyonun arkasında ağzı tıkanmış, bilekleri ve ayakları iplerle bağlanmış. Birkaç kadınla birlikte, bir sığır nakil aracının ortasındaki tahta bir kutunun içinde günlerce bu şekilde seyahat ettim. Ne kadar gürültü yapmaya çalıştılar. Duyulma ihtimalleri hiç yoktu. Oradan, astarlı bir kargo konteynerine aktarılmış ve bir gemiye kaldırılmışlardı. Yetersiz su hepsini susuz bırakmıştı. En sonunda

bir noktada hayatta kalacaklarına dair umudunu kaybetmişti. Karaya ulaştıklarında, keşke diye düşünmeye başlamıştı. Elinden gelenin en iyisini yapmıştı. Kaçmak için başka bir şansları olmayacaktı. Geriye tek bir seçenek kalmıştı.

Kendini öne atarak lavabonun yanındaki bloktan bir bıçak aldı, odanın karşı köşesine daldı ve bıçağı kendi boğazına dayadı.

"Ölmeyi tercih ederim," dedi, eli o kadar şiddetle titriyordu ki bıçak çoktan derisinin üzerinde düzensiz bir iz bırakmaya başlamıştı.

"Şimdi yapar mısın? Finlay öne doğru bir adım atarak sordu, dudaklarının kenarında bir gülümseme oynasıyordu. "Olabilir. Ama senin küçük

Evdeki arkadaşın sensiz ne yapacak? Yakında özel bir etkinlik var ve bunun için seni gözüme kestirdim. Sorun şu ki, eğer şimdi küçük bir sürtük gibi davranıp planlarımı bozarsan

boş.' Elenuta'nın yüzüne yaklaştı. 'O çocuğun adı ne? Anika, işte bu. Geçen haftaki doğum gününde onunla ilgilenmeniz beni çok etkiledi. On altı yaşına girdi. Normalde yarıştığım kızlardan biraz daha genç ama benimle uğraşırsan bir istisna yaparım.

Elenuta bıçağı indirdi. Bunu düşünmek için zamana ihtiyacı yoktu. Finlay son bir ay içinde defalarca kanıtlamıştı ki herhangi bir şey hakkında şaka yaptı. Hangi ırktan bahsediyor olursa olsun, Anika bundan sağ çıkamazdı. Avrupa yolculuğundan sağ çıkması bile bir mucizeydi ve yatak odasına gönderdikleri her erkekle birlikte daha da içine kapanmıştı.

Senin sorunun değil, diye fısıldadı kulağına kurtlu bir ses. Şimdi bitir. Böyle daha iyi. Ama bu o değildi. Anika ona küçük kız kardeşini hatırlatıyordu. Dördüncü kattaki iğrenç kafeste minik bir kuş gibi hapsolmuş olan o da olabilirdi, her şey Finlay ve adamları tarafından kontrol ediliyor gibiydi.

"Akıllı kız," diye fısıldadı Finlay, bıçağı onun elinden alarak şikayetçi elini ve üst kolunu kavrayarak onu dışarı çıkarmaya hazırlandı.

'Fin... dostum... sana bahçemde olduğunu söylediğime göre en azından bedava sakso çekemeyecek miyim? Camımı da kırdıktan sonra,' diye sızlandı Gene.

'Sağ elin var. O iş görür. Bu kızla halletmemiz gereken bir iş var.
Finlay onu ön kapıya doğru sürükledi.

'Kırılan camın parasını ben mi ödeyeceğim? Seni lanet olası . Tüm alacağım teşekkür bu mu? Seni polise şikayet etmeliyim, bakalım hoşuna gidecek mi? Buradaki herkese bok gibi davranıyorsun, kendini büyük adam sanıyorsun.

Elenuta, Finlay'ın arka kapıyı koruyan ve şimdi elini kısa süre önce kırdığı camdan içeri sokmuş olan adama başıyla selam verdiğini fark etti.

Senden korkmuyorum. Yapman gereken bazı ödemeler var. Yolun yukarısında olup bitenler hakkında hepimizin sessiz kalacağını mı düşündün gerçekten? Gene umursamaz bir şekilde devam etti.

Tek bir el silah sesi duyuldu, patlamadan çok vınlama gibiydi. Daha yüksek olan ses, duvara çarpan kan ve kemik parçalarının sıçramasıydı.

Dağınıklığa bakarken, Elenuta ne yaptığını anlamaya çalıştı. İnatçı beyni tünelin sonunda bir ışık görmeye çalışmaya devam etse bile bunu zaten biliyordu. Gemideki konteynerin içinde bir ayakkabı bırakmıştı. En iyi ayakkabılarından birini. hayatını ve ailesinin kaderini değiştirecek olan iş görüşmesine giderken giyyordu. Onunla birlikte, hem umudunu hem de insan doğasına olan inancı. Önemli olan her açıdan, o çoktan ölmüştü. Finlay onu kırık camın üzerinden sürükleyerek arka kapıdan bahçeye çıkardı. Cam parçasını hissetmedi bile. topuğunu delmiş.

Üçüncü Bölüm

Malcolm Reilly, evin tavanına bakıyor olabilirdi. gözleri hala yuvalarında olsaydı morgda olurdu. Dedektif Müfettiş Luc Callanach genç adamın yüzüne bakmayı daha önce gördüğü cesetlere bakmaktan zor buldu. Gözleri olmayan bir yüzün çok ürkütücü, çok yabancı bir yanı vardı. Hepsi bu da değildi. Kayıp.

"Gözler, kalp, karaciğer, akciğerler, pankreas..." diye sıraladı Fransız patolog, "safra kesesi, böbrekler ve testisler.

"Ama penis hâlâ orada mı? Jean-Paul sordu. Fransız polisi ile birlikte soruşturmayı yürüten Interpol ajanı olarak Jean-Paul yetkiliydi.

Bu Callanach için sorun değildi. Fransa'da sadece İskoç olarak bulunuyordu. Geçici olarak Interpol'ün irtibat subayıydı, ya da üç ay önce vardığında kendisine öyle söylenmişti. İskoçya'da geçirdiği yaklaşık iki yıldan sonra, hâlâ İngilizce duymaya Fransızcadan daha alışkındı ve kafası ikisi arasında tuhaf ve gereksiz bir çeviri yapıyordu. Önceki on iki haftasını Doğu Avrupa'dan batıya, İspanya ve Portekiz'den Danimarka ve İskoçya'ya kadar kadınları taşıdığı iddia edilen insan kaçakçılarının izini sürmeye çalışarak geçirmişti.

Şimdi de Paris şehir merkezinin kuzey doğusundaki Flandres'de bir konut projesinde İskoç vatandaşının cesedi bulunmuştu ve Callanach'ın bu olaya katılması mantıklı gelmişti. Yerel polis bir ceset olduğunu bildirmişti. Gerçek şu ki, geriye sadece bir kabuk kalmıştı.

"Kendiniz görün," dedi patolog onlara, çarşafı sıyrarak. Ceset, göğüs kafesinden kasığa kadar kesilmiş ve göğüs kafesinin altında çapraz bir kesik bulunan uzun bir açık yaradan ibaretti.

"Bu kesintilerin hiçbirini siz yapmadınız mı? Callanach açıklığa kavuşturdu.

"Gerek yoktu. Onu kim açtıysa, dikmek için hiç çaba etmemiş. Bu şekilde bulundu. Kesikler neşterle ve biraz da dikkatle yapılmıştı. Kesikler

Girişe izin verecek kadar derin ama hiçbir organ Hasarlı. Organların temiz bir şekilde çıkarıldığını tahmin ediyorum. Teknik olarak konuşursak, çok az ek travma var. Bunu her kim yaptıysa insan vücudunun içini iyi biliyordu.

"Bir doktor aradığımızı mı düşünüyorsunuz? Jean-Paul sordu.

"Bu çocuğu öldüren manyağa doktor diyerek mesleğime hakaret etmem, ama kesinlikle tıbbi bilgisi olan biri.

"Yani tüm organlar tek bir ameliyatla mı alındı? Jean-Paul açıklığa kavuşturdu.

"Öyle diyebilirim.

"Ölümü hakkında bize başka ne söyleyebilirsiniz? Callanach sordu, Çıktısını almak ve günde birkaç saat polis karakolunun duvarına asmak zorunda kalmamayı dilediği fotoğraflar çekiyordu. Çoğu insanın olay yeri duvarıyla ilgili anlamadığı şey, fotoğrafların sadece kanıt amaçlı. Bu görseller, sırf onları çekebilmek için her dakika çalışmanızı da sağladı tekrar aşağı.

"Öldüğünde midesinin yarısı doluydu ve ortalama bir kiloda olabilirdi. Dış derisi temizdi. Gözlerinin çıkarılması dışında - ki bu da cerrahi bir işlemdir - ne yüzünde ne de vücudunun geri kalanında herhangi bir çizik ya da ezilme yoktur.

Parmak eklemlerinde morarma var. Ayak bileklerinden birindeki sürtünme, bir noktada bir kısıtlama kullanıldığını ancak bunun yastıklı gösteriyor. Ana organlar incelenmeden ölüm nedeni hakkında konuşmak zor, ancak bu sonuca varmam için yeterli başka travma yok.

Genç adam bu ameliyatın sonucu dışında herhangi bir sebepten

ölmüştür. 'Cesetten kurtulma girişimi göz önüne alındığında, sanırım Jean-Paul, organ nakli ameliyatının herhangi bir meşru şeklinin söz konusu olamayacağı yorumunda bulundu.

Patolog, 'Bunun adil bir varsayım olduğunu söyleyebilirim,' diye kabul etti. 'Beyin travması ve uzun süreli hastalık belirtisi yok, ancak sonuçlara varma konusunda oldukça sınırlıyım. Yüzeysel olarak sağlıklı .

Callanach, "Birileri ona göz kulak olmuş," dedi. "Onun iyi durumda olmasını istediler.

Jean-Paul araya girerek, "Bu organ toplama olmalı," dedi. "Testisler hariç tabii ki.

Patolog, 'Hayır, aslında bunlar bile nakledilebilir,' dedi. 'Nadirdir ama yapılabilir.

"Interpol iki yıl önce buna benzer bir uluslararası operasyonun kapatılmasına yardımcı oldu. Bu işe karışanların çoğu şu anda hapiste, ancak kaçınılmaz olarak kaçan birkaç kişi oldu. yan. Davayı gözden geçireceğiz. Bu bize bir başlangıç noktası sağlayabilir. Callanach ceset boşluğuna daha yakından bakmak için yaklaşırken Jean-Paul telefonundan bir şeyler yazmaya başladı.

"Organlar yeni konakçıya nakledilmeden önce vücut dışında ne kadar süre ? Callanach sordu.

Patolog 'Organa göre değişir' dedi. 'Tipik olarak böbrek için en fazla otuz saat, karaciğer veya pankreas için on iki saate kadar, akciğerler için en fazla altı saat. Saklama kutularıyla ilgili son gelişmeler sayesinde artık bir kalbi vücut dışında on iki saate kadar çalışır halde tutabiliyoruz ama burada en iyi teknolojiye erişimden bahsediyoruz.

Jean-Paul, "Biri ödemeye hazırsa sorun değil," dedi.

'Ancak tüm alıcıların aynı anda hazır olma şansı - en iyi ihtimalle birbirlerinden bir buçuk gün sonra. Öyle görünüyor ki...'

Callanach, yarısı boş olan karın boşluğuna acımasızca baktı:

"Şebekeden bağımsız bir nakilden bahsettiğimizi düşünürsek, bu çok zor.

Jean-Paul ona, 'Bu operasyonların ne kadar profesyonelce düzenlendiğini anlamıyorsun,' dedi. 'Tam kadrolu klinikler işletiyorlar. Tamamen kurallara uygun. Donörü al, hastaları hazırla. Bu Çoğu için son şans. Bekleme listesinde normal yollardan donör bulmak için gerçekçi bir şansa sahip olamayacak kadar alt sıralardadırlar ya da yaşam tarzları veya genetik yapıları nedeniyle doğru modele uymamaktadırlar. Bu insanlar, eğer paraları varsa, kelimenin tam anlamıyla her şeyi deneyeceklerdir. Hasta ne kadar çaresizse, o kadar az soru sorar. Çoğu

Bazıları işin içinde suç olduğunu düşünüyor ama ya bu ya da ölüm söz konusuysa, hapisane düşüncesi o kadar da ürkütücü gelmiyor.

Callanach, "Eğer bu kadar iyi finanse ediliyor ve profesyonellerse, cesetten kurtulmak için bu çocuğu sokağa atmaktan daha iyi bir yöntem bulmaları gerekirdi" dedi.

"Sokakta değil. Bir inşaat alanında. Belki de beton dökülmesini planlıyorlardı, sonra rahatsız oldular. Jean-Paul cesetten uzaklaşırken eldivenlerini çıkardı. "Bu insanlar pis işlerini başkalarına yaptırıyorlar. Kiralık katiller. Muhtemelen cesetten güvenli bir şekilde kurtulmaları için para aldılar ama tembellik ettiler ya da izlendiklerini düşündüler ve ilk fırsatta cesetten kurtuldular.

'Bu İskoçya'dan gelen yirmi yaşındaki bir gencin burada ne aradığını açıklamıyor. Yerel halktan birini kaçırmak daha hızlı ve daha az riskli olurdu,' dedi Callanach.

'Belki de belirli bir donör için iyi bir eşleşmeydi ve onlar Patolog, onu buraya getirmeyi haklı çıkarmak için kullanılabilecek her şeyi toplamaya karar verdi,' diye önerdi. 'İskoç meslektaşlarınıza onun tüm tıbbi ve kişisel bilgilerini toplamalarını söylemelisiniz. Onu hedef haline getirebilecek her şeyi.

"Tabii ki," diye kabul etti Callanach, bunun şu anlama geldiğini biliyordu DCI Ava Turner ile iletişime geç. Aynı hem istemek hem de buna mecbur olmamayı dilemek. O ve Ava birkaç yıldır bir ilişkinin sınırlarında dans ediyorlardı. Tam da sonunda

başlamak üzereyken her şeyi berbat etmiş ve Ava ona olan inancını kaybetmişti. O zamandan beri neredeyse hiç konuşmamışlardı. Artık bir telefon görüşmesi kaçınılmazdı. Bir

Bu koşullar altında uluslararası bir kaçırılma ve ölüm, kurbanın ailesini bizzat ziyaret etmek isteyeceği anlamına geliyordu.

"Geliyor musun? Jean-Paul kapı aralığında sordu.

Callanach onun odada ilerlediğini fark etmemişti bile. "Elbette," dedi, Malcolm Reilly'nin tamamlanmamış yüzüne son bir kez baktı ve klimanın esintisinde bir koku yakaladı. "Kokuyu alabiliyor musun?" diye sordu patologa.

İkisi de cesedin üzerine eğilmiş, derin derin nefes alıyordu. Üst notaların hepsi gazlıydı - kükürt ve çürük - eski kanın metalik tınısıyla birlikte, ama sonra daha topraksı bir şey geldi, bir ipucu ile fındıksı Baharat.

Patolog, 'Normal kokuların üzerinde aldığım tek şey lateks ve biz eldivenlerimizde bunu kullanmıyoruz,' dedi. 'Katılıyorum, bir şey var

alışılmadık.'

Callanach Malcolm'un yüzünü koklamaya başladı, saçlarının tepesine ilerledi ve burnunu saçlarına olabildiğince yaklaştırdı.

Kirlenme riski olmadan cesaret edebilirdi. 'Burası en güçlü yer,' dedi.

Patolog yerine geçti ve derin bir nefes aldı. 'Bunun ne olduğundan emin değilim. Herhangi bir kimyasalın izini sürüp süremeyeceğimizi görmek için killardan tekrar örnek alacağım.

"Kokuyu kaybetmememiz için cesedi hava geçirmez bir kapta kapalı tutabilir misiniz ve bir aromakolog ayarlayıp ne bulacaklarına bakarız? Callanach sordu.

Sorun değil. Bu iyi bir karardı. Otopsi sırasında koku alma duyumu kullanma konusunda çok dikkatliyimdir ama bunu kaçırmışım.

Önümüzdeki yirmi dört saat içinde uzmanı buraya getirebilir misiniz? uzun süre bırakırsak koku kaybolmaya başlayacaktır.

Callanach onay için Jean-Paul'a baktı. Interpol artık ondan bir şey talep edemezdi. İhtiyacı olan her şey değerlendirildi ve başka biri tarafından onaylandı. Jean-Paul başını salladı, sonra saatine baktı.

"Gitmeliyiz," dedi Jean-Paul.

Callanach patologla vedalaştı ve Jean-Paul'u arabaya kadar takip etti, bir zamanlar en yakın arkadaşı olan, işte ve iş dışında onunla birlikte seyahat eden adamın birkaç adım gerisinde kaldı,

sarhoş olup onunla parti yapmış ve istemeden de olsa daha sonra kendisini tecavüzle suçlayan bir kadınla randevu ayarlamıştı.

İtibarı yerle bir olmuş ve Interpol'deki kariyeri çökmüştü.

davanın hiç mahkemeye gitmemiş olmasına rağmen -

Callanach Fransa'yı terk etmiş ve babasının memleketi olan İskoçya'da yeni bir başlangıç yapmıştı. Jean-Paul onun hayatından kaybolduğunda Callanach'ın en çok ona ihtiyacı vardı, olası suçluluk duygusunun lekesinin ona bulaşmamasını sağlamalıydı. Fransa'dan ayrıldığından beri,

Bir dava hakkında sadece bir kez konuşmuşlardı.

profesyonellikten başka bir şey değildi, aralarındaki uçurum

kaplanmamıştı. Jean-Paul, "Hâlâ çok iyisin o zaman Luc," diye mırıldandı.

Callanach'ın hatırladığı kadarıyla babasından miras kalan eski Maserati'sinin sürücü koltuğuna tırmandı. Jean-Paul bunu kadınların dikkatini çekmek için her zaman mükemmel bir yol olarak görmüştür. Belli bir tür

kadın, her neyse. Bu bir yargılama değildi. Yirmili yaşlarında, Callanach hayatının neredeyse her parçasını tek kullanımlık olarak görüyordu. Kadınlar bir gelgit gibi hayatına girip çıkıyordu. Bugünlerde ise tam tersi geçerliydi. Verdiği her karar ölçülü ve sonuçları konusunda bir uzmandı.

Sadece şans," diye cevap verdi Callanach, cebindeki poşetten bir Gauloises sigarası çıkardı ve yakmadan üzerinde sürükleyerek şenlik ateşlerinin ve gün batımları ve binlerce farklı kırmızı şarap. Zahmet etmedi yakmak. Sigara içmek, diğer pek çok zevk gibi, bugünlerde vazgeçmek zorunda olduğu bir şeydi. Fransa'dan İskoçya'ya taşınması bir dizi değişikliğe yol açmıştı. Sigarayı bırakmak bunlardan en aleni olanıydı. İş dışında daha az şarap içiyor ve spor salonunda daha fazla zaman geçiriyordu. Ama tecavüz iddiasından bu yana asıl değişiklik travmatik iktidarsızlık. Bunu kabullenmek çok daha zor oldu.

Jean-Paul kaldırımdan sertçe uzaklaşarak, "Seninle hiçbir zaman şans olmadı," dedi. 'Her zaman doğru zamanda doğru yerdeydin. Her zaman tüm taşların yerine oturması için ihtiyacımız olan cümleye kulak misafiri olurdun. Sık sık İskoçya'ya taşınmanın seni değiştirip değiştirmediğini merak ederdim. Görünüşe göre değişmemişsin.

Callanach arabayı sürerken eski arkadaşının yüzüne baktı. Çenesi gevşemişti ve yüzündeki gri erken belirmişti. çamurlu sarı saçları vardı. Jean-Paul birbirlerini son gördüklerinden beri epey yaşlanmıştı, otuzlu yaşlarının ortaları hiç de acımasız değildi.

Callanach, 'Bunu yapmayalım,' dedi.

"Ne yapmak? Jean-Paul güldü. 'karşı dürüst olmayı mı? Gerçekçi olmak mı? Geri döndüğünden beri bana neredeyse tek kelime etmedin.

Interpol. Birbirimizi tanıımıyormuş gibi davranmamız mı gerekiyor - tüm bu kibar saçmalıklar ve havadan sudan konuşmalar? Siktir et.'

"kızgınsın Jean-Paul? Callanach sordu, Camı indirip zayıf güneşin kolunu ısıtmasına izin verdi.

Jean-Paul güldü ama yüzünde acı bir tat vardı. Kızgın olduğumu mu düşünüyorsun? Tanrım, Luc, beni hiç affedecek misin? Ne oldu? Astrid Borde öldü. Onun ölümünü izledin. Başından kötü şeyler geçtiğini biliyorum ama seni tecavüzle suçlayan kadın öldü. Hayatına devam etmenin zamanı geldi.

Callanach sessizce, "Evet," dedi.

"Sanki varmış gibi. Ne var biliyor musun? Her şeyi berbat ettim. Astrid seni suçladığında ne yapacağımı bilemedim ama özür diledim. Özür diliyor musun?

"Son birkaç yılını olanlardan pişmanlık duyarak geçirmediğimi mi sanıyorsun?

'Jean-Paul, Astrid Borde benimle, seninle ve hatta annemle bile oynadı. Zekiydi, sinsiydi ve bana sunduğu kanıtlar bunaltıcı. Beni terk ettiğin için kızgın mıydım? Çok , uzun bir süre de öyle. Ama öngörü kötü bir şey değildir. Eğer bir Randevuya çıktığınız kadın çürüklerle çıkageldi, çizikler, iç yaralanmalar, Tanrı aşkına, ve randevunuzda olanlar hakkında yalan söylemiş olsaydınız, ben de aynen sizin yaptığınızı yapardım. Kurbanlara inanmak önemlidir, suçlanan kişi arkadaşın olsa bile. Sen doğru olanı yaptın. Sana kızgın değilim. Bunu , bunun hayatımın bir parçası olmasından bıktım. Bu yüzden Lyon'dan ayrıldım ve Interpol, sadece şimdi geri gönderildim. Bu benim seçimim değildi. Seni cezalandırmaya çalışmıyorum. Sadece olmak istediğim yer değil.'

"Yani sen ne yaptın... her şeyin üstesinden mi geldin? Bir ayağını fren pedalına Jean-Paul, arabayı kabaca yola doğru çekti. kaldırım. 'Beni affetmeye mi karar verdin? Sanırım bunun için sana teşekkür etmemi bekliyorsun. Tanrım, inanılmazsın. Hiç çuvalladığın oldu mu? Sen Interpol'e döndükten yaklaşık on dakika sonra Oradaki her kadın sana yaltaklanıyor. Modellik yaptığın zamanlardan kalma fotoğraflarını internette bulduklarını biliyor muydun? Ve sahte tecavüz iddiası seni daha da kahraman yaptı. Yaşadığın onca şeyden sonra daha güçlü bir şekilde geri döndün. ve şimdi iki kat daha yüce gönüllü. Uyumaya mı ihtiyacın var yoksa gerçekten süper insan mısın?'

Callanach kadınların onun hakkında ne düşündüğünü biliyordu. Görünüşü bir lütuf olduğu kadar bir lanetti de. Birkaç santimden fazla uzar uzamaz kıvrılan siyah saçları, güneşle bronzlaşan zeytin teni En ufak bir güneş ışığı kırıntısı ve kadınları neredeyse istediği her şeyi yapmaya ikna edebilen bir gülümseme. Kadınlardan bir şey istediğinden değil.

artık kadınlar.

Sana neler oluyor? Sen hiç böyle değildin Jean-Paul. Interpol'de bana nasıl davranıldığına gelince.

Bana dikkat eden birileri var. Birkaç yıl öncesine göre pek çok yüz değişti. Sadece işimi yapmak için yalnız bırakılmak istiyorum. Bu işte seninle ortak olmayı ben istemedim.'

Hayır, . Soruşturmanın başına geçmek istediğimde İskoç irtibat subayı olarak atandığınızı fark ettim. Belki yeniden bağlantı kurarız, geçmişî arkamızda bırakırız diye düşündüm. Ne bekliyordum bilmiyorum Luc. Belki öfke, belki biraz Acı. Fransa'da yeniden yaşamaya geçiş sürecinde size yardımcı olabileceğimi umuyordum...'

Callanach, 'Tekrar Fransa'da yaşamıyorum,' dedi. "Ziyaret ediyorum.

"Ziyarete gelmiyorsun. Sanki burada hiç yokmuşsun gibi. Seni herkesten iyi tanırdım ama adamı tanımıyorum. Sanki bir hayalet gibisin. Kimseyle konuşmuyorsun. Toplantılarda sessizce oturuyorsunuz. Çalışıyorsunuz, spor salonuna gidiyorsunuz ve kaldığınız yerde kayboluyorsunuz. Tüm eski arkadaşlarını cezalandırmak istiyorsan devam et, ama bizim de acı çektiğimizi hiç düşündün mü?

'Nasıl acı çektin? Bu bir şaka mı?'

"Evet, doğru. Tecavüz suçlamasıyla yargılanmayı bekleyen bir adamın en iyi arkadaşı olmak çok komikti. Kimse bana ne diyeceğini bilmiyordu. Ekibin yarısı benimle konuşmayı tamamen kesti. Astrid herkese seni onunla benim tanıştırdığımı söyledi ve sanki her şeyi ben ayarlamışım gibi tüm durumu. Ve sen ortadan kayboldun. Telefonlara çıkmadın, ziyaretçileri reddettin...'

'Sen potansiyel bir tanıktın. Avukatım hiçbir koşulda sizinle görüşmememi söyledi.

'Luc, ben senin en iyi arkadaşındım. O kadına benden daha fazla tecavüz etmedin ve bunu biliyordum. Sadece bana bunu söylemem için bir şans vermedin.

Bu sözler sana,' diye bağırdı Jean-Paul.

"Haklısın. Özür dilerim. On beş yılımı parmaklıklar ardında geçirme, ardından cinsel suçlu damgasıyla yaşama ve kariyerim benden çalındığı için gündelik işlerde çalışma ihtimaliyle karşı karşıya kaldığımda daha düşünceli olmalıydım. çıkmam gereken çok şey vardı.

Callanach sessizce cevap verdi.

"Şu anda bile kendi bakış başka kimsenin bakış açısını göremiyorsunuz, değil mi?

Callanach ona baktı, kollarını kavuşturmuş, ağzının bir tarafı yukarı kıvrılmış, yarı gülümsüyor, yarı yüzünü buruşturuyordu. 'Pekala, şimdi dedin ki
İstediğin her şeyi. Hikayeyi senin tarafından dinledim. Ve ben süper insan değilim, sadece işimi yapıyorum. Kadınların bana ödeme yapmasına gelince
Dikkat, sanırım siz bu konuyla çok daha fazla ilgileniyorsunuz.
Belki de nedenini bulmalısın. Kadınların bana tepki vermesinden hep nefret ettin. En azından sonunda bu konuda dürüst oluyorsun. Ama buraya çalışmak için geldim, hepsi bu. Malcolm Reilly'nin katilini bulmak, bu insan kaçakçılığı davasını kapatmak ve evime dönmek istiyorum. Hayır.
Drama yok, çatışma yok, amatör psikoterapi yok ve - eğer biri bekar ve müsait olup olmadığımı sorarsa - cevabım hayır. Kendimi başka bir yere adadım. Şimdi, eminim ki biz
Bir suç mahalline doğru gidiyoruz, hadi gidelim.'

Dördüncü Bölüm

Dedektif Başmüfettiş Ava Turner'ın sabah aklına gelen ilk düşünce, seksin önsezi aşamasında daha basit olduğuydu.

dallanıp budaklanma aşaması. Yanı başında uyuyan adamın omuzlarına bakarken, ikinci düşüncesi ona uyacak gömlekleri nasıl bulduğunu merak etmek oldu. Adam uyandı, gerindi, derin bir iç çekti ve bir elini uzun saçlarında gezdirdikten sonra dönerek onu geniş bir gülümsemeye karşıladı.

'Bana henüz kalkma vaktinin gelmediğini söyle,' dedi. 'Seni yataktan çıkarmaya hazır olmadan önce seninle en az on iki saate daha ihtiyacım var.'

"Bu çok hoş," dedi, doğrulup daha uygun bir şey bulana kadar onun atılmış gömleğini kendine sardı. 'Ama istasyona gitmem gerekiyor ve sabahın erken saatlerinde pek iyi değilim.

şirket, bu yüzden eğer ...'

"Çıkmak mı? Dedektif Pax Graham sordu. 'Ava, ikimiz de bunun Dün gece buraya döndüğümüzde işler biraz karışacaktı, o yüzden birbirimize karşı nazik olalım. İşinizi zorlaştırmak gibi bir niyetim yok. Ben düşman değilim. Hiç değilim. Tek istediğim, senin de kabul edebileceğin şartlarda bu ilişkinin gerçekleşmesi. Uzandı ve onun parmaklarını avucunun içine aldı, avucunu okşadı başparmağıyla hafifçe.

Siktir, diye düşündü Ava. Siktir, siktir, siktir ve iyi şans için bir tane daha. Tam bir aptaldı. Emrindeki bir subayla yatmak yeterince aptalcaydı ama onu gerçekten önemsiyor gibi görünen birini seçmek felakete davetiye çıkarmak demektir. Ve bu, o çekmeden önceydi motivasyonuna bakmak için psikolojik perdeyi araladı. "Bu bir hataydı,"

dedi Ava, sesi yumuşak, yüzü olabildiğince nötr yapabileceğini söyledi. 'Benim hatam, senin değil. Gerçekten çok üzgünüm. Bu bir biraz boş zaman ve çok fazla bira kombinasyonu - o değil

Seninle yatmak için sarhoş olmam gerekiyordu. Uzun zamandır bir ilişkim yoktu ve sanırım yalnız kaldım.

Gerçek bu değildi ve bunu biliyordu ama yalan söylemek daha kolaydı.

"Biliyorsun, yalnız olmaya hakkın var. Bir MMA dövüşçüsünün gurur duyacağı türden göğüslerini doğrulup eğildi ve çıplak omzunu öptü.

'Dedektif bir başmüfettiş olmak

duygularının daha düşük bir statüye itilmesi anlamına geliyor. Ayrıca, şimdi gidersem seni pastırmalarım ile etkileyemeyeceğim.

sandviçler.'

"Pastırmayı erteleyebilir miyim? Ava sordu. "Hayır.

kulağa hoş gelmiyor...' Cep telefonunun zil sesi mazeret seansını böldü.

Telefonu kaptı ve gömleğini tamamen çekerek ayağa kalktı.

kapalı, günün soğuk ışığında kendi bilincinden nefret ediyordu.

Boşta kalan eliyle bir çekmece açarak iç çamaşırı ve çorap aradı ve cevap verdi. "Turner.

"Hanımefendi," dedi Dedektif Çavuş Tripp. 'Başından tek kurşunla yaralanmış bir ceset var. Ölen kişi altmışlı yaşlarında olduğu düşünülen beyaz bir erkek.

"Nereye? Ava yatağının kenarına tüneyip külotunu Graham'a sessiz olmasını işaret etti.

Dumbryden Gardens, Wester Hailes. Olay yeri inceleme uzmanı zaten orada. Dr. Lambert bu ay bir konferans turunda olduğu için patolog yardımcısı da yolda. Polisler yerel yolları kapattı. Gelebilir misin? DI Graham'ı aradım ama bugün izin günü ve telefonuna cevap vermiyor.

Ava yatağın etrafında yürüdü, Graham'ın kot pantolonunu aldı, cebinden cep telefonunu çıkardı ve yatağın üzerine, onun yanına fırlattı.

Cep telefonunu tekrar deneyin. Muhtemelen uyuyordu. Sadece...' Başucundaki saate baktı. 'Tanrım, uyuyakalmışım, saat nasıl sekiz buçuk olur?

Yarım saat içinde yanınızda olacağım. DI Graham'a benimle orada buluşmasını ve olay yerini güvende tutmasını söyle. İyi bir günde en kolay yama değildir. Aramayı sonlandırdı. "Telefonunuz kapalıydı. Tripp seni aramak üzere.

Ayrı arabalarla gitmeliyiz.'

"Yolda beni benimkine bırakabilir misin? Graham ayağa kalkıp Ava'ya 1.80'lik boyunun avantajını göstererek sordu
çırılçıplak. Uzaklara baktı, ne iyi olurdu diye merak ediyordu.

Büyük Soruşturma Ekibi'nden kovulduğunda alternatif bir kariyeri vardı.

Graham'ın telefonu çaldı. Ava da şeyi yaptı. Seslerinin duyulmasını önlemek için banyoya yürüdü.

İlgili çağrılar.

'Hayır, değil. yok, o yüzden orada olacağım,' diyordu Graham kapıyı yarı kapalı bir şekilde iterken.

"Bu Turner.

Ava, ben Luc.

Konuşmak için ağzını açtı, banyo aynasında kendini gördü, bir elinde çorap, diğerinde cep telefonu, saçları dağınık, gözlerinin altında rimel bulaşmış, uzun zamandır olduğundan daha zayıftı. yıllar. Pek hoş bir görüntü değildi. Sadece stres ve uykusuzluğa dayalı bir diyet önermedi.

"Beni duyabiliyor musun? Callanach sordu.

'Evet... evet yapabilirim. Üzgünüm, beni yoğun bir anımda yakaladınız. Alnında aniden bir ter parıltısı belirdi.

'Daha sonra arayayım mı? Bu bir saat kadar bekleyebilir. Neredesin?'

Ava öksürdü ve sesine biraz otorite katmaya çalıştı. 'Evdeyim ama bir olaya gidiyorum. Devam edin. Tripp ilgileniyor, o yüzden iki dakikam var.

'Evde misin? Daha önce Pax Graham'ın sesini duyduğumu sanmıştım...' Callanach'ın sesi uzak, yabancı geliyordu. Ama o zaman öyleydi - her ikisi de diye düşündü Ava.

"Olay giderken beni almak için durdu," diye düşündü Ava, midesi bulanıyordu ve bu saçma duygusundan nefret ediyordu Aldatırken yakalanmıştı, Luc ile arasındaki sorunlar tam olarak çözülmemiş olsa bile bekâr olduğu düşünülürse bu çok saçmaydı. "Bu bir vurulma olayı, o yüzden herkes güverteye. MIT dün gece bir şeyler içmek için dışarı çıktı ve ben arabamı istasyonda bıraktım. Sizin tarafınızdan insan ticareti davasıyla ilgili bir gelişme var mı?" diye sordu, konuşmayı daha güvenli bir zemine taşıyarak, son on dakika içinde onuncu kez biraya bağlı kalmayı ve içkiyle takip etmemeyi ve aynı şekilde sıkıcı bekârlığa bağlı kalmayı diledi Luc'le yaşadığı kıl payı kazanın anısını yatağını uygun bir sıcak bedenle doldurarak unutmaya çalışmak yerine. O yapardı

kendi koyduğu kuralları oldukça etkileyici bir şekilde çiğnedi. Ekibiyle birlikte içki içmek, hızlıca bir kadeh içmek ve ardından çıkışa yönelmekle sınırlıydı.

"Hayır, bu Edinburgh bölgesindeki bir İskoçya Polisi kayıp vakasıyla ilgili. Malcolm Reilly adında genç bir adam. DNA'sı iki ay önce Interpol veri tabanına kaydedilmiş. Bir ceset bulundu.

Bulundu ve DNA'nın eşleştğine dair resmi teyidi daha yeni aldık. Bu kesin bir cinayet. Ayrıntıları içeren şifreli bir e-posta gönderiyorum.

"Tamam, DS Lively'ye bir göz atmasını söyleyeceğim.

"Sen olmalısın Ava. Bu kötü bir şey. Interpol'den yerel Fransız memurlara yardım etmesi istendi. Bir organ toplama vakası gibi görünüyor. Kurbanın anatomik olarak içi boşaltılmış. konuşuyorum."

Ava banyonun kenarına oturdu ve elini gözlerine götürdü.

"Gidip aileyle görüşmemi istiyorsunuz," dedi yumuşak bir sesle.

"Korkarım öyle. Sana tüm detayları göndereceğim. Malcolm'a ihtiyacımız olacak.

Tıbbi kayıtlar ve bizim bilinen şüphelilerin peşindeyiz.

Herhangi bir potansiyel isim , kurbanın kaçırıldığı sırada Birleşik Krallık'ta olup olmadığını çapraz kontrol edeceğiz.

"Tamam, haberi vermeleri ve destek sunmaları için önceden üniformalı memurlar göndereceğim, sonra bu sabah daha sonra ilgileneceğim. Bana bir haber verin.

bir saat sonra doğrudan istasyona gidip bir göz atacağım.

"Bunu sana yüklediğim için üzgünüm. Zaten yeterince meşgulumşsünüz gibi görünüyor," dedi Callanach.

"Birkaç dakika öncesine kadar neredeyse sessiz bir dönem geçiriyorduk. Durakladı. "Sen nasılsın?"

"İyi.

"Güzel. Bu çok iyi. Hızlandığımda herhangi bir sorum olursa ararım.

"Jean-Paul tercihen yarın sabah bir konferans görüşmesi yapmak istiyor. Sabah dokuz senin için uygun mu?"

Banyo kapısı açıldı. "Hey, Ava, biz en iyisi... kahretsin, üzgünüm. Pax Graham sessizce çıktı. Ava kafasının içinde küfretti.

"DI Graham sana artık Ava mı diyor?"

"Tanıştığımızdan beri bana Ava diyorsun Luc."

"Tanıştığımızda sen ve ben aynı rütbedeydik."

Ava bir yanıt oluşturmaya çalıştı ama başaramadı. "Muhtemelen bir ara bir şeyler hakkında konuşmalıyız."

Bir şeyler, diye düşündü Ava. Sanki ölü bedenler, insan ticareti yapılan kadınlar ve aralarındaki okyanus yetmiyormuş gibi. Bir şeyler hakkında konuşmak

iki yıl boyunca sadece arkadaşmış gibi davrandıklarını, oysa aralarında her zaman daha fazlası olduğunu kabul etmek anlamına geliyordu. yüzeyin altında. Tam da somut bir şeye dönüşmek üzereyken her şey korkunç bir şekilde ters gitmişti.

Callanach'ı tam olarak göndermemişti ama İskoç irtibat subayının Interpol'le çalışması iyi bir zamanlamaydı. Ava kendine belki de milyonuncu kez, farklı koşullar altında olsaydı yine de Callanach'ı seçip seçmeyeceğini sordu. Biliyordu ki Yaşadığı onca şeyden sonra Fransa'ya geri dönmenin onun için ne kadar zor olduğunu herkesten daha iyi biliyordu. Bir süre için kendisini, onu geri dönmeye zorlamanın onun yararına olacağına ikna etmişti. Herkesin bir noktada şeytanlarıyla yüzleşmesi gerektiğini. Tabii ki, Callanach'ın onunkıyla yüzleşmesi, kendisinininkiyle yüzleşmesini erteleyebileceği anlamına geliyordu. Yetişkinlik hayatı boyunca başarılı ilişkiler kuramamıştı. Bir süre önce, pek de çekici olmadığı ortaya çıkan başka bir polis memuruyla kısa bir nişanlılık dönemi geçirmişti. Yıllar boyunca tek tük rastgele kaçamaklar olmuştu ama hiçbirisi sihirli altı ayın ötesine geçememişti. Bir de Callanach vardı, Doğru anı beklemesine ve bunun gerçek olduğundan emin olmasına rağmen, her nasılsa her ikisi için de acı, pişmanlık ve yıkımla sonuçlanmıştı. Hepsi onun hatası da değildi. Ava olası bir incinme/başarısızlık/yüzüstü bırakılma karşısında uzun uzun düşünmüş ve aralarındaki sevgiyi koparmayı seçmişti. Geri dönülmez bir şekilde. Bu sabah birlikte uyandığı adam sadece kendi zehirli kadehini fazladan bir kirazla süsleme yöntemiydi. Aferin ona.

"Ava mı? Callanach sordu."

Evet, özür dilerim, günlüğüme bakıyordum. Görünüşe göre ikimiz de yakın gelecekte konuşmak için çok meşgul olacağım. Aynı ülkeye gelene kadar bu işi bırakalım.

"Elbette," sesi ani çıkmıştı. 'Gitmene izin vermeliyim. Konferans görüşmesi için endişelenme. Ayrıntıları e-posta yoluyla paylaşıyoruz. Pax'e selamımı söyle.

O gitmişti. Ava elleri titremeyi bırakırken gözlerini kapattı.

gelmeliydi. Malcolm Reilly'nin ailesinin ona ihtiyacı vardı.

Dumbryden Gardens'ta kendi kanından ve beyninden oluşan bir havuzda yatan zavallı ruhun ona ihtiyacı vardı. Kişisel hataları ikinci planda kalmak zorundaydı. Her zamanki gibi.

Beşinci Bölüm

Ava cam bölmedeki delikten yerdeki buruşmuş cesede baktı. Kurşunun giriş yarası açıktı, tıpkı kurbanın bir duvarın hemen yanında durduğu gerçeği gibi.

Her bir kemik parçası, kan ve gri madde çıkış yarasından mermi kuvvetiyle dışarı atılmıştır.

"Kurşun camı delip geçti mi? Ava içeriye seslendi çeşitli mutfak yüzeylerinden parçaları toplamakla meşgul olan teknisyen.

"Pek olası değil. Camdaki deliğin boyutuna bakarak çok daha büyük ve kör bir şeyden şüpheleniyoruz.

Ava teraslı evin arka kapısını temkinli bir şekilde açtı, yerdeki camlardan uzak durmaya dikkat etti. Ama hiç cam yoktu.

"Adli tıp testi için camı çoktan süpürdünüz mü?" diye kontrol etti.

"Hayır, olay yerinden henüz hiçbir şey taşınmadı. İhtiyacımız olan "Mülk içindeki muhtemel yolculuğu izlemek için her şey hazır. "Ölüm zamanı için bir tahminimiz var mı? Ava kontrol ederek sordu Saatini.

"Altı ila yedi saat önce.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Ava içeriye doğru ilerlerken, kirlenmeyi önlemek için önce olay yeri incelemecilerinin, sonra da polis memurlarının gelmesi gerektiğine dikkat ederek. Kurbanı bir bakış atarak -

sıksa, boynu hapishane dövmelelerine benzeyen şeylerle kaplı - mutfaktan çıktı ve salona gitti. Elle sarılmış sigara uçları akla gelebilecek her kaptan taşıyordu ve hem mobilyadaki hem de halıdaki kararmış deliklere bakılırsa birkaçı gözden kaçmıştı.

Paket servis kartonları bolca etrafa saçılmıştı. Sararmış bir kanepe

Belli ki bir köpek tarafından çiğnenmiş olan köpek odanın bir ucunda üzgün bir şekilde oturuyor, ortasına çöküyordu. Orada olmaktan utanmış gibi görünüyordu, diye düşündü Ava. Haklıydı da. Her yer leş gibi kokuyordu. Eski bir yelege, sehpa olarak kullanılan karton kutunun üzerine dökülen bir şeyi ıslatmak için kullanılmıştı ve perdeler derme çatma malzeme parçaları, bantla asılmış.

Ava merdivenleri çıktı, halının ayakkabısına yapıştığının farkındaydı, giydiği eldivenler onu koruduğu için mutluydu sahneyi ondan koruduğu kadar ellerini de kirlenmekten korudu. Hemen ileride girmeye cesaret bile edemediği bir banyo vardı. Tuvalet Oradan gelen pis koku mide bulandırıcıydı. İlk yatak odası kırık mobilya parçaları ve eski bavullarla doluydu. Bunun ötesinde, salonla aynı sayıda sigara izmaritini barındıran diğer yatak odası ve çarşafı bir yatak vardı. hiç değiştirilmemiş. Üst katta hiç perde yoktu ve açık gardıropta hiç giysi yoktu. Ne kadar giysi varsa hafif yıpranmıştan aşınmışa kadar değişen yığınlar halinde yere saçılmıştı. kesinlikle pis. Yatağın yanında bir yığın kırmızı mürekkepli banknot vardı. Ava bir aldı ve açtı. Görünüşe göre Bay Gene Oldman elektrik ödemelerini karşılıyordu. Etrafına bakındı. Bu bir bahşıştı. Evdeki her yüzey tozlu ya da yapış yapıştı. Ancak Bir.

Ava merdivenleri ikişer indi.

"Herkes hareketsiz kalsın," diye emretti. "Nerede olursanız olun. Mutfak zemini temiz.

"Hanımefendi? Tripp koridordan ona bakarak sordu.

"Tüm bu evdeki diğer her yüzey bir bakteri genelevi.

Mutfağın köşesinde beyni duvarlara bulaşmış bir ölü yatıyor - bunu temizlemek için hiçbir çaba sarf edilmemiş - ve yine de mutfak zemini tertemiz. Biri orayı temizlemiş, yani orada her ne varsa katil için cesedin kendisinden daha önemliydi.

Olay yeri inceleme ekiplerinden biri, "En kısa zamanda pencerelerin tamamen karartılması ve lümen spreyi sıkılması gerekiyor," diye bağırdı. 'Eğer yüzey ağartılmış ve "Kurban öleli yedi saat oldu, yerde ne varsa hızla kaybolacaktır.

Ava geride durup onların çalışmasına izin verdi. Her pencere karartma perdeleriyle kaplandı ve her kapı ışık giremeyecek şekilde kapatıldı, ardından dört memur her biri zeminin bir bölümüne spreycıkmak için bekledi.

Tüm zemin anında parlamaya başladı.

Bir memur 'Bu amaşır suyu,' diye açıkladı. 'Haklıymışsınız. Yakın zamanda temizlenmiş ama çok hızlı olmuş ve bazı yerler gözden kaçmış. İşte,' diyerek arka kapının yönünü, sprgeliğın yanındaki köşeyi işaret etti. "Ve şurası. Fotoğraflar hemen lütfen.' Soluk bir Mavi parıltı iki sıra derz dolgusundan geliyordu ve arka duvarın yakınında, kapıdan en uzakta, yaklaşık iki in genişliğinde bir yarım daire açıkça görülebiliyordu.

"Neden mavi renkte parlıyor? Ava sordu.

'Kimyasallar kanın hemoglobinindeki demir ile reaksiyona girer. Zamanımız azalıyor. Soluyor. Bu yüzden zeminde ödeme yapmamız gereken yerleri kaydetmek için kameralarımız hazır. Sonrasında zel ilgi.'

Ava karanlıkta dikkatle ilerleyerek, zeminin parlayan bölümleri arasında en cesuru olan yarım daireye doğru ilerledi.

"Bu bir ayak izinin kenarı," dedi. 'Sadece topuğın arkası. Bundan doğru bir ayak lş alabilir miyiz ?" diye sordu baş olay yeri inceleme uzmanına.

"Bunun için yeterli tanımlama olduğunu söyleyebilirim ve şimdi kanın nerede olduğunu biliyoruz, daha fazla testle daha fazlasını tespit edebiliriz. Bu kadar parıltı görüyor olmamız muhtemelen şu anlama geliyor

"amaşır suyu çok güçlü değildi. "DNA bulma umudumuz var mı?

"amaşır suyundan etkilenmemiş bir örnek bulup bulamayacağımıza bağlı.

," dedi Ava. Kurbanın adı muhtemelen Gene Oldman, mülk sahibi. Diğerkleriyle tekrar kontrol edebilir misin?

parmak izi ve DNA'sı var mı? Etrafta hiç fotoğraflı kimlik görmedim.

Dışarıya doğru ilerledi. şehrin diğerklgelerinde bu kadar çok polis memurunun varlığı otomatik bir kalabalığın oluşmasını tetiklerdi.

Seyirciler bir cesedin bulunmasını beklerdi.

bir sedyeyle çıkarıldı. Hangi kabusla ilgili spekülasyonlar meydana gelen olaylar ortalıkta dolaşacaktı. Ama burası

Wester Hailes. Polis geldiğinde kapılar çarpıldı ve perdeler kapatıldı. Kimse sokağa çıkmadı. Otoriteden duyulan nefret, doğal merakın önüne geçmişti.

"Dedektif Graham," dedi. Kendisi bir toplantı organize ediyordu. üniformalı memurlardan oluşan gergin görünümlü bir grup. Şehrin o bölgesinde kapı kapı dolaşmak, bir polis memuru kadar eğlenceliydi. Kolonoskopi.

"Hanımefendi," dedi, yüzü dümdüzdü, bir gece önce olanlardan hiçbir iz yoktu. Profesyonel ve ketumdu, bu da Ava'nın yaptığı şey hakkında daha iyi değil daha kötü hissetmesine neden oldu.

"Neler olduğunu anlamak için yakın komşuların kapısını kendim çalmak istiyorum, ama konuşmayı sen yapar mısın? Ava sordu. Yıllarca gizli görevde çalışmış olan Graham, en sert potansiyel tanıkların bile kendisine açılmasını sağlayan kolay bir ses tonu geliştirmişti. Uzun, kıvrırcık saçlarına ve tehditkâr olmayan yüzüne rağmen fiziği, pahalı bir eğitimden gelen İngiliz aksanı Ailesinin ısrarı, özellikle Wester Hailes gibi yoksun bir bölgede onu bazı insanlar için bir hakaret haline getirdi.

İlk kapıyı çaldılar ve beklediler. Tek bir perde bile kıpırdamamıştı ama yine de binanın dolu olduğuna dair net bir his vardı. Ava üniformalı bir memura etrafı kontrol etmesini işaret etti.

Geri. Genç bir çiftin arka bahçelerinden çıkarılması iki dakikadan fazla sürmedi.

Memur, "Arka kapıdan giriyorlardı, hanımefendi," diye açıkladı.

DI Graham devraldı. "Sohbet etmeye geldiğiniz için teşekkürler. Sizi tutmayacağım. Muhtemelen komşunuzun evindeki hareketliliği fark etmişsinizdir. Yanıt yok. "Dün gece ikinizden biri evde miydi?

"Erken yattık," dedi adam, yan gözle kadına bakarak.

"Öyle mi? Mülkünüzde olmanız gerçekten çok yardımcı oldu. Bir silah sesi olduğuna inanmak için sebeplerimiz var. Bir şey duydunuz mu?"

'Uyuyakalmışım. Hiçbir şey duymadım,' diye açıkladı adam.

"Yatak odanız evin önünde mi arkasında mı? Graham sordu.

"Arka taraf," dedi adam. "Ne olmuş yani?"

"Yani burası silahın ateşlendiğini düşündüğümüz odanın üstünde ve hemen yanında, muhtemelen gece üç civarında." "Hiç uyanmadığınıza emin misiniz?"

İkisi de başlarını salladı.

Bir pencere de kırılmıştı. Sanırım büyük bir kargaşa yaşanmış olmalı. Komşunuzu iyi tanır mıydınız?"

"Pek sayılmaz," dedi adam.

"Demek onu biraz tanıyordun," dedi Graham. Ava ona hakkını teslim etmek zorundaydı. Ondan bin kat daha sabırlıydı. "Nasıl biriydi?"

"Pisliğin tekiydi," dedi kadın. Adam ona Ava'nın hoşuna gitmeyen sert bir bakış attı.

"Nasıl yani? Graham sordu.

Omuz silkti, kaldırım aniden çok ilgisini çekmişti. Ortağı sözü devraldı. 'Bazı erkeklerin nasıl olduğunu bilirsin. Bir kadınla konuşurken gözlerini onun göğüslerinden alamazlar. Bu yüzden onunla fazla sohbet etmedik. Şimdi hiçbir şey duymadık

ve hiçbir şey görmedik, yani gitmekte özgür müyüz?"

Graham Ava'ya baktı, o da başını salladı. 'Bilgilerinizi görevlilere verin. üniformalı memur arkanızda, sonra gidebilirsiniz. Eğer ikinizden biri aniden bir şey hatırlarsa, bizimle temasa geçin, tamam mı? İsimlerinizi kullanmamamız gerektiğini biliyoruz.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi adam ve kolunu kadının omzuna atarak onu uzaklaştırdı.

Bu bir sürpriz değildi. Şehrin bazı bölgelerinde polisle konuşmadığınızı anladım. Önce camlarınızın, kısa bir süre sonra da yüzünüzün kırılmasını istemiyorsanız konuşmazdınız. Hayat zordu. Sadece yiyecek almak ve hapishaneden uzak durmak bile zordu. bazı insanlar için yeterli. Bir sıçan olarak ünlenirsiniz ve daha posta kutunuzdan dökülen benzinin kokusunu bile almadan yaşayacak yeni bir yer aramaya .

"Diğer tarafı deneyelim," dedi Ava.

Onlar daha kapıyı çalmadan kapı açıldı ve yaşlı, şişman bir kadın elleri kalçalarında, iş yapmaya hazır bir şekilde durdu.

"Engelli scooter'ım için mi buradasınız?" diye bağırdı.

"Ben DI Graham ve komşunuz Gene Oldman'ı tanıyor musunuz diye merak ediyorduk?

'İki ay önce kayıp ihbarında bulundum. Kapımın önüne bıraktım. Bu konuda kaç polisin beni görmeye geldiğini biliyor musunuz?

'Karakola döndüğümde bu davayla ilgili neler olduğunu kesinlikle kontrol edebilirim. İsminizi alabilir miyim?'

'Eğer scooter'ımı almadıysan, kapımın önünden defolup gidebilirsin. Size söyleyecek başka bir şeyim yok. Bir araya gelmiş bir grup çocuk Ava'nın arkasından kıkırdamaya başladı. Ne olursa olsun sadık kalacağı belli olan hazır bir senaryosu olan kadınla uğraşması için Graham'ı bıraktı ve çocuklara döndü.

"Buralarda , değil mi?" diye sordu gruba. Dört kişilerdi. Üç erkek ve kendini göstermeye çalışan bir kız.

Arkadaşlarından daha sert görünüyordu - omuzları geride, çenesi dışarıdaydı. Ava'nın tahminine göre, ekilmemek için bu gerekliydi. Edinburgh'un arka sokaklarında cinsiyet eşitliği bir öncelik değildi.

"Lanet olası domuz," dedi kız. Çocuklar güldü.

"Orada yaşayan adam hakkında ne biliyorsunuz? Gene Oldman'ın evini işaret etti.

En küçük çocuk, "Annem onun elbiselerini hiç yıkamadığını söylüyor, hem de hiç," dedi.

'Çeneni kapatır mısın? Onlarla konuşmamamız gerektiğini biliyorsun,' diye uyardı kız onu.

Öldü mü? Ölmüş olmalı. Babam, polisin burada biri ölmedikçe bizimle asla söyledi,' diye devam etti çocuk.

Kız onu kaburgalarından yaraladı.

"O zaman hiçbirinizin benimle konuşmaması gerekiyor," dedi Ava. 'Burada kimin yetkili soracak olsaydım, bu kim olurdu?

Kız, "Ne demek istediğinizi bilmiyorum," dedi.

"Evet, biliyorsun. Annelerinizin ve babalarınızın uzak durmanız için sizi uyardığı kişi. Köşeyi döndüğünde herkes ya sessizleşir ya da onunla başöğretmenmiş gibi konuşur. Bu kime benziyor?'

"Aptal mısın sen?" diye sordu kız.

Ava ona baktı. Arsızlık yapmıyordu. Yüzünde gerçek bir merak vardı.

"Sence soramayacak kadar korkmalı mıyım? Ava ona nazikçe yöneldi.

"Tabii ki korkmalısın," diye cevap verdi kız.

"Ondan korkuyor musun? Ava devam etti.

"Çocuklar, defolun buradan! DI Graham adındaki kadın Sorgulama hışımla önündeki patikadan aşağı indi, kollarını onlara doğru salladı. "Hadi, hemen eve gidin.

Ava onları rahat bırakmasını söylemek için arkasını döndüğü anda çocuklar gitmiş, teras evleriyle bir apartman arasındaki patika boyunca koşmaya başlamışlardı.

Graham, Ava'ya yaklaşıırken, "Scooter'ınla ilgili sorunla ilgileneceğim," dedi.

"Zahmet etmeyin," dedi kadın. "Şimdi hatırladım, geçen ay satmıştım. Ön kapıyı çarparak paytak adımlarla içeri girdi.

"Hiçbir şey mi? Ava ona sordu.

'Birkaç yeni kelime öğrendim,' dedi Graham. 'Uyuşturucu satıcıları ve çetelerle gizli görevde ne kadar çok zaman geçirdiğim düşünülürse bu etkileyici. Sırada ne var?

"Ben karakola gidiyorum," dedi Ava.

"Seni takip edeceğim.

"Hayır, endişelenme. Bugün dinlenme günün. Otopsi yapılana ve adli tıp raporu gelene kadar daha fazla ilerleyemeyiz. Rapor. Yerel tanıklardan işe yarar bir şey alamayacağımız kesin.

"Gelip yardım etmek isterim," dedi Graham. "Ve biraz kahvaltı iyi gelir.

Arabasına doğru yürümeye başladı. Adam da onun yanına düştü.

"Dinle Pax, dün gece bir kerelik bir şeydi. Bu bir daha olamaz. Bu iş yerinde işleri çok karmaşık hale getiriyor.

"Seni anlıyorum," dedi Graham. 'Ama şunu bilmelisin ki hayatımda gerçekten istediğim hiçbir şeyden vazgeçmedim.

'Ben ulaşılabilir bir hedef değilim. Ayrıca, çaba göstermeye değmem. Ben sağlıklı ilişkiler kurmam. Sanırım senden ne olduğunu unutmanı istiyorum.

Aramızda bir şey oldu. Bunu yapmayı dener miydin?

Ellerini ceplerine soktu, başını yana eğdi, uzun saçları esintide hareket etti, çenesi büküldü.

"Korkarım pek unutulacak biri değilsin," dedi sonunda, yavaşça dönüp uzaklaşmadan önce gülümseyerek.

Ava hayal kırıklığını yeterince dile bir küfür aradı ve bulamadı.

Altıncı Bölüm

Malcolm Reilly'nin cesedinin atıldığı yer, Callanach'ın yıldız derecelendirmesinin negatiflerde olduğunu tahmin ettiği bir otelin yanındaki Curial Sokağı'nın hemen dışındaki bir inşaat alanıydı ve burası romantik, yıldızlarla aydınlatılmış Paris imajından olabildiğince uzaktı. Birkaç haftadır orada hiçbir inşaat çalışması yapılmamıştı.

Malcolm, bir çimento mikseri ile bir kiraz toplama makinesinin arasında yüzükoyun yatıyordu, ta ki içi boş bir cesedi keşfedecek kadar para almamış olması mümkün olmayan talihsiz bir işçi bir gün rutin bir güvenlik-tehlike gezintisine çıkana kadar.

hemen suç mahalli olarak tekrar kapatıldı.

Callanach etrafına bakındı. Bölgede bazı yenilenmeler oluyordu, ancak bunun sadece o bölgedeki topraklar nedeniyle olduğunu tahmin etti. bölge çok ucuzdu. Düşük maliyetli modern daireler, onlarca yıllık sırları barındıran kilitli evlerin üzerinde yükseliyordu. Duvarlardaki çatlaklar kağıtla kaplanmıştı.

Sıva ile kaplanmış ve ara sokaklar hiçbir mantıklı insanın girmeyeceği karanlık yerlere açılıyordu. Burası turist fantezilerinin Paris'i değildi.

Borçlarla ve borçları ödemek için çok sayıda yasadışı yolla dolu bir dünyaydı. Burası bir cesedin çürüyebileceği ve hiç kimsenin Fark etmeler de umursamazlar.

Malcolm'un cesedinin yattığı yeri bir branda örtmüştü. Altında, beton ve tuğla molozlarının üzerinde kahverengi bir leke vardı.

"Bulunduğunda çıplak mıydı? Callanach Jean-Paul'a sordu. Plastik bir çarşafa sarılmış. Burada bırakıldığını varsayıyoruz.

tanıklardan kaçınmak için gece. Ceset bulunmadan önce birkaç gün oradaymış. Tıbbi kayıtlarını almak için patronunuzla konuştunuz mu?"

"Elimizde. Peki inşaat alanına nasıl girdiler?"

"Ahşap panellerin iki bölümünü zorla açtılar ve İçeride. Cesedi alan boyunca sürükledi - plastik tabakanın etrafında bir moloz yığını vardı - onu bıraktı, sonra paneli tekrar yerine koydu. İnşaat şirketinden biliyoruz ki, inşaat çalışmaları programın gerisinde kalmış. Muhtemelen onu üzerine çimento dökülmeye hazır bir temel çukuruna atmayı planlamışlardı ama zamanlamaları yanlıştı.

"Çarşafı parmak izi mi var?"

Yok. Tüm DNAlar kurbanı için. Tek olağandışı Tespit edilen kimyasal lanolindi ve bu da sadece çarşafın sürülmesiyle bulunan miktarlardaydı. Büyük yamalar ya da lekeler değil. Çıplak gözle görülebilecek bir şey yok.

"Lanolin koyun yününden elde edilir, değil mi? Callanach sordu.

"Evet. Çiftlikler, hayvan taşıma araçları, tekstil fabrikaları gibi olası kaynakların bir listesini çıkarıyoruz.

Callanach yukarı doğru bakarak hangi binaların yönleri olduğunu kontrol etti İnşaat alanına bakan bir ev. "Ve tüm bu evler şüpheli bir şey görüp görmediklerini kontrol etmek için araştırıldı mı?"

'Elimizden geldiğince. Her daireyi dolaşmak için yirmi farklı tercümana ihtiyacımız olurdu. Buranın nasıl bir yer olduğunu biliyorsunuz. Polis düşmandır.'

Callanach, "Bu insanlar arka bahçelerinde ölü bedenleri herkesten daha fazla istemiyorlar" dedi.

Bir tuğla Callanach'ın başının yanından ısıklık çalarak geçti ve ayaklarına çarptı. Sıçrayarak uzaklaştı ve bir kiraz toplama makinesine doğru dalışa geçti.

Jean-Paul'un dizine çarptı. Jean-Paul bacağını tutarak yarı inşa edilmiş bir duvara doğru topalladı ve sırtını duvara vererek çömeldi. kırık bir metal borunun terk edilmiş bir boya kutusuna çarpmasıyla tuğlalar kırıldı.

Mermiler ana girişin arkasından onlara doğru uçuyordu. Kapılar ve nişan alma, atan kişinin onları iyi görebileceği kadar isabetliydi.

Callanach Jean-Paul'a, "Dikkatlerini çek," diye bağırdı.

'Olduğun yerde kal. Polis desteği çağırıyorum. Jean-Paul onu korunaklı alana geri gönderdi.

Bunu yapmayın. Sirenleri duyar duymaz dağılacaklar. Sadece "Callanach dikkatlerini bir dakikalığına başka yöne çekmek için eğildi ve paletlerin bulunduğu alanın uzak ucuna doğru koşmaya başladı. Sınırın yakınında tehlikeli bir şekilde yığılmış.

Jean-Paul duvardan birkaç adım uzaklaştı, kırık boruyu almak için eğilirken bir koluyla başını siper etti, sonra boruyu havaya kaldırıp çitin üzerinden geri salladı.

Gel.

Bir çığlık duyuldu, ardından öfkeli bir bağırış geldi. Callanach'ın izin verdiği gibi omzunun bir bakış attı, çitin tepesinde birden fazla mermi belirdi. Kendini en yakın yığının üzerine kaldırdı.

Paletlerin dikkatlice istiflendiğini umuyor, sallanmasından hoşlanmıyordu. Jean-Paul bağırdı. Callanach zarar görüp görmediğini kontrol etmek için döndü. Ayağı kaydı, paletler ağırlığının altında inledi ve yan tarafındaki yığına tutundu. Kıymıklar sağ avucuna çaprazlamasına saplandı.

"Lanet olsun," diye mırıldandı, Jean-Paul'un başıboş bir çarşafı oluklu demiri saldırıyı önleyici bir şemsiye olarak kullandı. Elindeki acıya ve Jean-Paul için duyduğu endişeye rağmen gülümsedi. Bu öyle bir şeydi ki

Geçmiş yıllara geri dönüş. O ve Jean-Paul, uyuşturucu kartellerini, silah tüccarlarını ve kara para aklayıcılarını takip etmek için diğer ülkelerin polis güçlerine yardımcı olmak üzere dünyayı ve bu gibi durumlar dört gözle bekledikleri günlerdi. Yeterince Birkaç saat sonra boş bir barda oturuyor olacaklarına dair sarsılmaz bir inançla nabızlarını hızlandırmak için fiziksel tehlike Bira şişeleri ödül gibi dağıtıldı ve Interpol dosyalarına bir kredi daha eklendi. Daha basit zamanlar.

Kendini yukarı doğru çekti, yumruğunu kapatırken kıymıklar derisinin altında katlanıyordu, o gecenin ilerleyen saatlerinde bir iğne ve antiseptikle uzun bir seansla karşı karşıya olduğunu biliyordu. Çitin tepesi çok yüksekti.

Atlamak için ihtiyaç duyduğu desteği sağlamak için ayağını yan tarafına doğru eğmekten başka bir şey yapamadı. Diğer tarafta çok fazla kırılmış cam veya sivri metal olmamasını umarak gerçek anlamda bir inanç sıçraması yaptı.

Başlangıçta iyi bir iniş yaptıktan sonra yarı gömülü bir kaldırım taşına takılarak tökezledi ve parçalanmış elini toprağa saplamamak için yana doğru düştü. Gözlerini açıp bir şırınganın boş namlusuna baktı.

İğne kararmış kanla kaplanmıştı ve gitmesi gereken yönü gösteriyordu.

Dikkatli bir şekilde ayağa kalkan Callanach -görebildiği ve daha iyi gizlenmiş olduğunu tahmin ettiği iğneden kaçınarak- çitin kenarından döndü ve uzak köşeye doğru koşmaya başladı. Orada durdu, cep telefonunu kamera moduna aldı ve

çitin ötesinde açığa çıkararak, durumu değerlendirirken çekim yapıyordu.

Sıkı bir grup halinde toplanmış sekiz ila on iki genç adam ayaklarının dibinde ne bulurlarsa topluyor ve ahşap güvenlik çitinin üzerinden fırlatıyorlardı. Diğer iki kişi ise gözlerini dikey kalaslardaki boşluklara dikmiş ayakta duruyor ve aşağıdaki talimatları bağırarak iletliyordu Diğerleri. Görünüşleri Orta Doğuluydu ve Callanach'ın anlayamadığı bir dilde hızlı hızlı konuşuyorlardı, ciddi bir tehditten çok sıkılmış gençlere benziyorlardı, biri hariç mesafesini koruyor, diğerlerini izliyor, garip yorumlar yapıyordu. Callanach kamerasını olabildiğince sıkı bir şekilde yüzlere odakladı, Ne yapacağına karar verirken ses kaydının çok boğuk olmamasını umuyordu. Bunlar buralı çocuklardı, bu çok açıktı. Onun ve Jean-Paul'un polis memuru olduğunu fark ettiklerine bahse girerim.

Destek çağırmak, her biriyle ayrı ayrı konuşulana kadar gençleri kontrol altında tutmanın tek yoluydu ama Paris'te kuyruk kuyruğa trafik olan herhangi bir yerde tamamen sessiz bir polis yaklaşımı sağlamak zordu. Bu kadar çok mermi yağarken Jean-Paul'un daha ne kadar yara almadan kalabileceğini merak ediyordu.

Bir silah sesi strateji kurmasını engelledi. Kavgadan uzak çocuk, anlaşılan durumdan sıkılmıştı, doğrudan ahşap çite nişan aldı ve şarapnel parçalarını

arkadaşlar. Erkek çocuk ilerlerken bağırarak uzaklaştılar,

Silahını öne, açtığı deliğe doğru doğrulttu. Callanach, Jean-Paul'un durumu bildireceğini ve daha iyi bir siper arayacağını biliyordu. Şimdi daha büyük bir sorun, çetenin Jean-Paul ve kendisinin kullandığı girişe doğru kaçınılmaz hareketini durdurmak olacaktı,

Böylece güvenli bir çıkış engellenmiş oldu. O ve Jean-Paul, ikisi de silahsız. Interpol ajanları, bilinen ya da özel bir tehdit olmadığı sürece soruşturmalar sırasında nadiren silahlarını çıkarırlardı. Bugünün

bilgi toplamakla ilgiliydi, polis karşıtı bir hesaplaşmaya girmekle değil. Bundan daha da kötüsü, serseri bir kurşunun yoldan geçen masum birine  arpabilirdi. Yapılacak tek bir şey kalmıştı.

"Polis! Callanach bağırdı. 'Silahlarınızı bırakın. Eller yukarı. ve dizlerinin üzerine   k.'

Genç adamın hareket ettiğini görmeden önce atış ona doğru geldi, çitin köşesini sıyırdı ve bir

A ı. Callanach eğildi. Ayakları betona çarpıyordu ama etraflarındaki meydanda yükselen apartmanlar bir yankı odası yaratmıştı.

Çetenin ona doğru mu yoksa ondan uzağa mı koştuğunu bilmenin hiçbir yolu yoktu. Callanach yakındaki bir kapıya doğru fırladı.

Görüş alanının hemen ötesinden bağırılar geliyordu, sorular ve talimatlarla karışık çılgınca bir  fke. Callanach vücudunu zorladı girintiye doğru geri çekildi. Ayak sesleri ona doğru yaklaşıldığını gösteriyordu ve o da kendini savaşmaya hazırladı.

Tam fırlatmak üzereyken uzaktan siren sesleri duyuldu. saklandığı yerden  ıktı. Anlık bir sessizlik oldu - herkes dinliyor, acil servislerin hangi yönden geldiğini değerlendirmeye çalışıyordu. Sonra dağılma başladı. İnsanlar Her yöne koşuyor, birbirlerine sesleniyor, panik halindeki sesleri olgunlaşmamışlıklarını ortaya koyuyor. Daha az saldırganlık, daha çok belirsizlik.

Callanach başını dışarı uzattı ve gidişlerini izledi. Olağanüstü bir hızla koşuyor, parmaklıklardan atlıyor, yolun karşısında kayboluyor, biri bir çöp kutusundan atlayıp ikinci katın korkuluklarına tutunuyor ve kendini apartmanların dış koridoruna taşıdı. Sadece bir ses kalmıştı, sesleniyor, sessizce dinliyor, tekrar sesleniyordu.

"Huznia. Bir duraklama. "Huznia!

Callanach etrafına bakındı. Arayan kişi ortalıkta görünmüyordu ve sesi de giderek azalıyordu. Sirenler yaklaşıyor, yolun her iki ucundan da yaklaşıyordu.

"Huznia!" Bağırılar daha ısrarlıydı.

  p torbası yığınının arkasından bir kazıma sesi geldi. Jean-Paul şantiyenin ucundan yanağında büyük bir sıyrıkla belirdiğinde Callanach bir göz atmak için yaklaştı. Başıyla onayladı. Callanach başını sallayarak ve sessiz kalması için parmağını dudaklarına götürerek karşılık verdi.

Çöp torbalarına kadar olan son mesafeyi hızla eden Callanach, çömelmiş, gözleri yaşlı ve dehşet içinde görünen genç bir kız buldu. Ona nazikçe gülümsedi, ellerini hafifçe kaldırarak Zarar verme niyetinde olmadığına dair uluslararası bir işaret. Pek ikna olmuş görünmüyordu.

Onunla Fransızca konuştu, sessizce, yavaşça ve net bir şekilde. 'Her şey yolunda. Fransızca biliyor musunuz?'

Kısa bir duraklama oldu, sonra hıçkırıklarla 'Evet' dedi. 'Huznia sen misin?'

Önce şaşırmış, sonra rahatlamış görünüyordu - başını sallayarak - adını bilen birinin düşman değil de dost olduğuna inanacak kadar gençti. Callanach hayatın gerçekten bu kadar siyah ve beyaz olmasını diledi.

Nazikçe gülümsedi. 'Benim adım Luc. Sakın korkma. Kimi bekliyorsun?'

"Kardeşim," dedi, gözlerini yana çevirerek. Fransızcası Yaşı düşünüldüğünde -beş ya da altı olduğunu tahmin ediyordu- iyi bir kızdı ama çaresizlik çoğu zaman yabancı dillerin en zorlayıcı öğretmeni idi.

"Kardeşin kim? Callanach sordu.

"Azzat," dedi sessizce. "Onu tanıyor musun?"

'Sanırım seni arıyor. Aç mısın Huznia?' Callanach ona yaklaşmak için bir dizinin üzerine çökerek sordu.

Kaşlarını çattı. İyi kız, diye düşündü Callanach. En azından ona yabancılara karşı dikkatli olması öğretilmişti.

Çevresel görüşünde bir çift çizme, dağınıktı, birinin başparmağının önünde bir delik vardı. Callanach botların sahibini değerlendirmek için arkasını dönmekte acele etmedi. Çocuk onlu yaşlarının ama gözleri daha yaşlıydı. Dövüşmeye, koşmaya, ne yapması gerekiyorsa yapmaya hazırdı. Kıyafetleri de botlarıyla aynı durumdaydı, yırtık pırtık ve kötü oturuyordu. Çalıntı ya da elden düşme. Yüzü ve elleri yara bere içindeydi ve sabun olmadan temizleyemeyeceğiniz türden bir kirle kararmıştı. O ve kız kardeşi belli ki zor şartlarda yaşıyorlardı.

"Onu bırakın," dedi çocuk. Fransızcası akıcıydı, sadece kelimeleri değil aksanı da ikinci bir dil için etkileyiciydi.

"Kız kardeşine zarar vermeyeceğim," dedi Callanach ona. 'Buraya senin için gelmedim, ama burada bırakılan cesetle ilgili bazı sorularım var.

inşaat alanında. Bunu biliyor musun?" "Huznia, yanıma gel," dedi.

Callanach cebinden birkaç not çıkardı ve küçük kızın görebileceği bir yere koydu.

'Kız kardeşin aç,' dedi Callanach. 'Ve yeni kıyafetlere ihtiyacı var. Sadece biraz bilgi istiyorum.'

"Paranıza ihtiyacımız yok," dedi Azzat. 'Biz iyiyiz. Şimdi yoldan çekilin ve kız kardeşimin geçmesine izin verin.

'Onun sana ulaşmasını engellemeyeceğim. Benden korkmanı gerektirecek bir şey yok. Sadece konuşuyoruz.'

Bir polis arabası kükreyerek göründü. Azzat ileri atıldı, kız kardeşini kolundan yakaladı ve çöp torbalarının arasından çekip çıkarmaya başladı.

"Ama ben açım!" diye sızlandı.

"Sana yemek getireceğim," dedi

Azzat.

Callanach kenara çekilerek onu geçmelerine izin verdi. "Aslen ?" diye sordu.

"Afganistan," dedi Huznia. "Cebinde yiyecek var mı?

Callanach ona yirmi avroluk bir banknot uzattı, diğerini de cebinde tutuyordu. el ama gösterişli. Diğer polis memurları temkinli bir şekilde yaklaşıyordu.

"Buraya yakın mı oturuyorsunuz? İki çocuk birbirlerine baktı.

Pekâlâ. Bana söylemek zorunda değilsin. Yine de kartımı al. Sende kalsın. Bu evde bulunan cesedi kimin getirdiğini bulmam gerek. inşaat alanı. Bir şey biliyorsan beni ara. Belki sana yardım edebilirim.'

"Kız kardeşimi benden alacaksın!

"mı? Huznia ağladı.

Hayır, yapmayacağım. Başkasına da izin vermeyeceğim. Birbirinizi ne kadar çok sevdiğinizi görebiliyorum. Callanach yaklaşan polislere bir elini kaldırarak onları yirmi metre kadar uzakta tuttu. 'Bu parayı alın, biraz yiyecek alın ve kalacak güvenli bir yeriniz olduğundan emin olun. Başınız derde girerse beni arayın.

Azzat parayı ve kartı kaptığı gibi cebine attı ve kız kardeşiyle birlikte koşmaya başladı.

"Huznia, kartımı izin verme," diye bağırdı Callanach arkalarından.

Kız arkasına baktı, yarım bir el salladı, sonra binalar arasındaki bir çatlattan başka bir şey olmayan bir ara sokaktan geçip gittiler.

Callanach, aile hizmetlerini araması ve onları bir çocuk sığınma evine götürmesi gerektiğini . Belli ki hiç yetişkin yoktu. onlara bakıyordu. Sıksa ve dağınıktılar. Ama orada her fırsatta ayrılırlardı. Genç bir kızı ergen bir erkekle birlikte barındırmak zordu. Bakıma muhtaç kardeşleri ayırmanın yarattığı psikolojik hasar çok büyüktü. Elinden gelenin en iyisini yapan ama çoğu zaman çocukları hayatın kaydıraklarının dibinde çamurun içinde bırakan bir sistemin içinde kayboluyorlardı. Gerçek şu ki, belki de zor koşullarda ama birlikte yaşamaktan daha mutluydular.

"Neden onu içeri getirmediğiniz? Jean-Paul arkasından sordu onu. Callanach arkasını döndü. Meslektaş başındaki kanayan yaraya bir bez tutuyordu ve sarsılmış görünüyordu.

"Bize hiçbir şey söylemezdi," diye yanıtladı Callanach.

Jean-Paul gazlı bezi bir kenara atıp boşta kalan ellerini kalçalarına koyarak, "Alternatifin kız kardeşinin elinden alınması olduğunu belki de yapardı," dedi.

"Bunu yapmaya hazır değildim.

'Evet, şanslısın ki Malcolm Reilly'nin ailesine onun nasıl öldüğünü açıklamak zorunda kalacak kişi sen değilsin. İskoçya'da yumuşadın mı?'

"Belki de biraz büyüdüm," dedi Callanach sessizce, Ava'nın o anda nerede olduğunu merak ediyordu, bir yanı Malcolm Reilly'nin ailesine haberi vermek için onunla birlikte olmayı diliyordu, diğer yanı da olmadığı için aynı derecede mutluydu.

Yedinci Bölüm

Bart kendini hasta hissederek uyandı, dramatik bir şekilde soluna doğru yuvarlandı ve

yüzünü duvara çarptı. Metal gıcırdadı ve dünya etrafında yer değiştirdi, önce öne sonra arkaya doğru eğildi, ta ki zeminin ortasındaki halkaya doğru savrulup sıkıca tutunana kadar. Hareket hissi yeni değildi.

Dünyasının dengesi ilk kez bu kadar bozulmuştu.

uyandı, ama bu farklı bir şeydi. Neredeyse - her ne kadar kendi kendine bunun temiz su ve iyi yiyecek eksikliğinden kaynaklandığını söylese de sanrısız - uçmak gibi.

İçinde sıkışıp kaldığı kutu tekrar yer değiştirdi ve bu sefer farklı bir ses çıktı. Islık sesi, bir rüzgâr, sonra da bir dönüş. Durmasını dileyerek midesini sıktı. Tek başına ölmeyi kabullenmiş olmak çaresiz bir şeydi. bir hücreden daha fazla. Doldurmaktan başka çaresi kalmayan kovanın havası kokuyordu.

yolculuk. Akıl sağlığı elverdiğince elektrik lambasını giderek daha uzun sürelerle kapatmasına rağmen, artık pili bitmek üzereydi. Karanlıkta tek başına, üşüyerek ve aç kalarak, en azından korku da onu terk etmişti. Karanlıkta ona kendi hayal gücünden daha fazla zarar verebilecek hiçbir şey yoktu ve o bunu fethetmişti. Kısa bir süre için dik oturarak meditasyon yapmayı başarmıştı,

Battaniyeyi sert vücuduna sarmış, kalp atışlarıyla aynı ritimde nefes alıyor, gün batımında bir kumsalda oturup dalgaları dinlediğini hayal ediyordu. Sadece dalgaları. Başka hiçbir şeyin girmesine izin vermiyor. Bu güzel bir numaraydı.

iyi yapmayı öğrendiğinizde. Yoga eğitmeni olmak için eğitim alan eski bir kız arkadaşına sahip olmak yardımcı olmuştu. Sadece etkileri çok uzun sürmedi.

Yüzükoyun yatan bedeninin altından gelen büyük bir çarpma sesi içinde yankılanırken göğüs kafesi itiraz etti. Bart uçma hissinin beslenmeye aç zihninin bir ürünü olmadığını fark etti. İçinde bulunduğu konteyner her neyse havada hareket ediyordu. Daha fazla değil, Yine de. Tüm hareket, sallanma hissi sona ermişti. Alanını yeni sesler istila etti, boğuk ve uzaktı ama duvarlarının ötesindeki mekanik gürültüye karışan sesler olduğu kesindi.

Bart ayağa kalktı, dinledi, duvara doğru yürüdü ve derin bir nefes aldı. Duvara vurarak bağırmaya başladı. Yumruklarının çıkardığı sesi tek ayağıyla destekledi. Bu kanlı ve çiğ olduğunda onun yerine bir diz kullandı. Hiçbir şey olmadı. Tepki yok. Yumruklarını dinlendirerek -şimdiye kadar elleri bir kafes dövüşçüsününkine benziyordu- alnıyla gerginliği aldı. Glaswegian öpücüğü verme sanatına aşina değildi,

Bart caydırılmasına izin vermedi. Sanki hayatı buna bağlıymış gibi duvara kafa attı, çünkü o zamana kadar öyle olduğunu fark etmişti. Eğer yakında bir şey olmazsa o kutunun içinde ölecekti.

Alnını üç, dört, beş kez duvara çarparak geriye doğru savruldu, dengesini kaybetti ve kendini yerde buldu. Dizlerinin üzerinde tekrar duvara doğru gitti. Elektrikli fener sonunda hayaletten vazgeçti. Mükemmel karanlıkta çekiçle vurmaya başladı,

Bağırıyor, bağırıyor, çığlık atıyordu, ta ki sesi bir fısıltıdan öteye geçmeye kadar. Sonra bir motor çalıştı ve her şey hareket etmeye başladı.

tekrar. Bart yere uzandı ve yenilginin onu izin verdi.

Yolculuğun ne kadar sürdüğünü bilmek imkânsızdı. Bart ya uyumuş ya da bayılmıştı. Başı küt küt atıyordu ve

Kan alnında ve yanaklarında kabuk bağlamıştı. Anısı belirsizdi ama bir noktada vücudu beyninin kontrolünü ele geçirmiş ve görünüşe göre duvarları aşmaya çalışmıştı. Şimdi bunun bedelini ödüyordu. Bart ayağa kalkmaya çalıştı ama başaramadı.

Hapishane kutusunun uzak ucundan metal gıcırtısı ve ardından başka bir şey geldi ve bir an için değişikliği tanımlayamadı.

Siyahlığın kalitesi değişti. Dramatik bir şekilde değil. Kimse ışık yakmadı ama karanlıkta yeni bir alacakaranlık vardı, siyahtan en koyu griye dönüşüyordu. Işık parçacıkları atmosferini istila ediyordu. Uzayın tamamen karanlık olduğunu düşünmüştü.

Mühürlenmiş. Öyle değil. Elleri ve dizleri üzerinde sürünerek gürültüye en yakın duvara doğru ilerledi.

"şunu," diye bağırdı bir adam. Birisi Bart'ın dili konuşamasa bile Fransızca olduğunu anladığı bir aksanla cevap verdi.

Duvarlara baktı, sanki yeterince konsantre olursa ötesindeki yüzleri görebilecekmiş gibi. Bunlar onun Kurtarıcılar mı? Saldırganları mı? Morarmış ve titreyen elini kaldırarak kapıyı çalmadan önce durakladı. İçeride ne kadar süredir mahsur kaldığına dair hiçbir fikri yoktu -günler olduğunu tahmin ediyordu- ama şimdiden ötesindeki bilinmezlikten daha güvenli geliyordu. Dış dünyada kaçırılmış ve sevdiği her şeyden ve herkesten uzaklaştırılmıştı. Hiçbir fikri yoktu

Neden ya da kim tarafından. Böyle bir kötülüğün kurbanı olmayı hiç beklemiyordu. Şimdi tek düşünebildiği buydu. Gördüğü her yüz bir maske, her kelime bir yalan olacaktı. Kimseye asla güvenemeyecekti. Tekrar.

Hücrenin üst köşelerinden birinden çatırdama sesi geliyordu. Bart cesaretini toplamadan önce. Geri çekildi. Karanlığı delen ilk ışık, yaşadığı dehşete rağmen utançtan yerin dibine girmesine neden olan bir manzarayı gözler önüne serdi. Temiz hava Bart'ın alışık olduğu insan dışkısı kokusunu daha da yoğunlaştırmaktan başka bir işe yaramamıştı ama şimdi onu görebiliyordu. Bulunduğu kova yolculukla birlikte taşmıştı ve zemin çalkalanıyordu. Kirli ellerini yüzünün önünde tuttu. Artık kendi kokusunu da alabiliyordu ve hapishanesinin ucu tahta yırtılma sesleri eşliğinde levyeyle sökülürken çaresizce kusma isteği duydu. Açıklığın ötesi gözlerinin odaklanamayacağı kadar aydınlıktı.

"Bana yardım et," diye fısıldadı.

"onu," dedi bir adam. Ağır botlar ahşap hücrenin üzerinden geçti. İki adam eldivenli elleriyle birer kolunu tutarak onu gün ışığına doğru sürükledi.

Bart derin nefes aldı, gözleri kapalıydı, yüzünde zayıf güneş ışığını hissediyor ve bacaklarında biraz güç toplamak için elinden geleni yapıyordu. Gözlerinin aydınlığa alışması zaman alıyordu. Birkaç adım sonra adamlar onu yere indirdi ve o da minnettar bir şekilde Dizleri. Açık bir şişe eline tutuşturuldu. Kokladı, soğuk sudan başka bir şey göremedi ve şişeyi bir dikişte yuttu.

Git. Bulanık parçalar halinde bir otopark belirdi. Birkaç kamyonet, çakıl, kenarlarda kahverengi çimen, görünürde bina yok - hiçbir şey ona nerede olduğuna dair herhangi bir işaret vermedi. Arkasında, devasa bir kamyonun arkasında bir kargo konteyneri duruyordu. Gözlerini kırptırdı, suyu tutmak için çaba sarf etti ve kolunu gözlerine sildi. İçeride Konteynır kalın duvarlı ahşap bir hücreydi ve uç duvarı delinmişti. Ona ikinci bir şişe su uzatıldı.

"Yavaşça," dedi bir adam. "Sonra ye. Yırtık pırtık kahverengi bir kese kâğıdı içinde bir somun ekmek önüne atıldı. Ses tonu ve muamele, durumu hakkında ihtiyaç duyduğu tek doğrulamaydı. Koku alma duyusu gibi görme duyusu da artık netti. Leş gibi kokuyordu. Hayal ettiği gibi değil

Hapsedilmiş bir insan gibi, ama bir hayvan gibi. Tamamen pislik ve ter, çiftliklerde ve mezbahalarda bulunan türden bir koku. Etrafındaki adamlar bunu fark etmemiş gibiydi. Bu durum onları şaşırtmamıştı. onun durumu. Yani bunu daha önce de yapmışlardı.

Kendisi için konteynırda bırakılan bayat atıştırmalık kutusuna kıyasla gurme bir ikram gibi görünen ekmeği aldı. Yine de, yolculuğun başlarında hepsini tüketmiş ve daha fazlası için çaresiz kalmıştı. Gerçek açlığın ne olduğunu bir kez anladıktan sonra, hangi konumda olursanız olun yemek yemek seçimden çok içgüdüsel oldu. O yemek yerken, eski evine ellerinde kovalarla adamlar girdi. Şıpırdayan suyun sesi yere vuruyor ve pislik akıyordu. Bir başkası bir minibüsün arkasından, bulduklarına benzer yiyecek malzemeleri olması gereken kutularla birkaç ağır hizmet tipi plastik karton getirdi.

"Oraya geri dönemem," dedi en yakınındaki adama bir lokma ekmeğin içinden. "Bunu yapamam.

Adam onu görmezden geldi ve saatine vurarak diğerlerine emirler yağdırdı. Bunu daha hızlı hareketler izledi, silahlar çekildi ve adamlar iki minibüsün arkasına yaklaştı.

Bart'a 'Başını eğ' emri verildi. Tepki süresi yeterince hızlı olmayınca, kafa derisinin arkasına bir tokatla desteklendi.

Başını eğik ama gözlerini yukarıda tutuyordu. Minibüsün kapıları yavaşça açıldı. Adamlar içeri uzanarak araçların içindekileri dışarı çıkardılar. Teker teker, elleri bağlı, yavaşça hareket eden, ortamdaki ani değişiklik karşısında gözlerini kırpan kadınlar belirdi. Yüzleri kirliydi.

ve giysileri perişan haldeydi ama Bart'la aynı korkunç durumda değillerdi. Henüz değil, ama sonra konteynere doğru yönlendirildiler. Kadınlardan biri ağlamaya başladı ve bu bir virüs gibi yayıldı, Her iki taraftaki kadınlar gözyaşlarına boğuldu, bir diğeri sanki sadece bir komut bekliyormuş gibi feryat etmeye başladı. Bart saymaya devam etti. Bir minibüsten dört kadın, diğerinden beş kadın daha. Onların iyiliği için, yolculuk için kendilerine birkaç kova daha verilmiş olmasını umdu.

Bir kadın dizlerinin üzerine çöktü, sonra kendini yüzüstü yere bıraktı, hıçkırarak ağladı, dehşet ve çaresizliğin evrensel diliyle yalvardı. Bir gardiyan ona bir emir verdi. Hareket etmedi. Bu ona bir tekme kazandırdı. Adamın ayak bileğine uzandı, onu yakaladı ve kendini onun ayaklarına doğru çekti. Adam eğildi, zaten keçeleşmiş olan saçlarından bir kopardı ve kadının yüzünü yukarı kaldırarak gözlerinin içine bakmasını sağladı. Adam tükürdü, silahını yüzüne doğru salladı. Kadın biraz daha hıçkırdı.

Bart bir şeyler söylemek istedi. Zihninin loş dehlizlerinde daha cesur bir adamın, çektiği çileden bu kadar daha güçlü bir erkeğin ayağa fırladığını, birinden silahını aldığını hayal etti.

adamlara birkaç mermi sıkarak ne demek istediğini gösterdi. durumu kontrol altına alıp hepsini serbest bırakmadan önce. Yaptığı şey, yüzünün toprağa düşmesine izin vermektir. Görmediği şey ona zarar veremezdi. Bunun yerine, ihtiyacı olan her şeyi duydu. Önceki günlerin sürekli mekanik gürültüsüne rağmen - zaman diliminden tam olarak emin değildi - kulakları her zamanki gibi tetikteydi. Bir tekme daha duydu, ayak karnına değdiğinde havanın çıkardığı o yumuşak vınlamayı.

Daha fazla ağlama. Kahkahalar. Başka bir adamın ayak sesi, ağır, yavaş, Kasıtlı olarak. Sonra bir fermuarın indirilme sesi duyuldu.

Sıvı sürekli bir akış halinde deriye çarpıyor. Kadın, oyunun sonundaki umutsuzluğu yansıtan bir feryat kopardı. Artık hiçbir şeye indirgenmemişti.

tek kullanımlık mallar tamamlanmıştı. Bart gözlerini açtığında, kadın toprakta sürünerek uzaklaşıyor, diğerlerini takip ederek az önce kaçtığı kara deliğe giriyordu. Adamlar, kadının

Hücrenin ahşap uç duvarı, ceplerinden çiviler çıkardılar, çekiçleri topladılar ve kapatmaya başladılar. Dışarıdan gelen çekiç seslerine, içeriden gelen yumruk sesleri eşlik ediyordu.

odun. Bart'ın, adamların ağaçları kesmeye zahmet edip etmediklerini merak edecek zamanı vardı.

İlambanın içindeki pilleri değıştirdi. Ne kadar acınası olsa da, o küçük kıvılcım sonsuz karanlıkta onun her şeyi olmuştu.

Başında dikilen adamın arkasından baktı.

"İşemem lazım," dedi. "Nereye gideceğim?" Su şişeleri kurumuş çamurdan taze yağmur gibi akıp gitmişti.

Adam Bart'ın oturduğu yeri işaret etti. Hiçbir yere gitmiyordu. İşemesi gerekiyorsa, hemen oradaydı ya da hiç işemeyecekti. İhtiyacı olanı yaptı ve devasa konteyner kapısının açılmasını izledi.

kapandı. Metal bir hapisane içinde ahşap bir hücre. Dışarıda, içeride kimsenin duyamayacağı kadar gürültü. Diledi ki

Ses tellerini boşuna parçalamadığını belli belirsiz düşündü. Bir eliyle işlerini hallederken, diğer eliyle kot pantolonunun arka cebine daldı, en değerli eşyasını tutuyordu, onu feda etmekten nefret ama bir sonraki durağının neresi olacağını kim bilebilirdi? Eğer bu bir not bırakmak için tek şansıysa, bir

başka seçeneği yoktu. Herkes başka bir yere bakana kadar bekledi, sonra kot pantolonunun fermuarını çekerken babasının fotoğrafını arkasındaki toprağa bıraktı.

On dakika sonra konteyner gitmiş, üç adam tarafından bir kamyonun arkasında götürülmüştü. Diğer ikisi kamyonu tırmanıp

Kadınların indiği plakasız beyaz minibüslerden geriye son bir minibüs ve bir araba kalmıştı. Kadınların, muhtemelen cinsel sömürü ya da kölelik için insan ticaretine maruz kaldıkları açıktı. Neden orada olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Bunu yakında öğreneceğini ve cevabın duymak istediği bir cevap olmayacağını düşündü. O yüzden sormadı. Adamların kendisi hakkında ne düşündüklerini merak ediyordu.

Kendi idrarından bir su birikintisi ve başkasınıninkinden bir akıntı, özgürlüğünü bile istemiyor. Yalvarmıyor, kaçmaya çalışmıyor. Sadece yapıyordu.

Hiçbir şey. Hayatı o kadar kısa bir süre içinde umutlar ve hayallerden bir kâbusa dönüşmüştü ki başı dönüyordu. Sadece

"Önümüzdeki beş dakika boyunca hayatta kalacağım." diye düşündü.

Ondan sonra, diğer beşi için endişeleneceğim. Eğer bu geceye kadar dayanabilirsem

Sabah. Ekmek midesinde sert bir yumru halinde oturuyordu. Boyun eğecekti. Onu tutsak edenleri kızdırmanın bir anlamı yoktu. İzleyecekti

ve öğrenmek. Bilgi, babasının kafasının içinde söylediğini duydu. Nereye koştuğunu bilmiyorsan kaçamazsın. Düşmanın gücünü bilmezsen savaşılamazsın. Susuz ve açlıktan hiçbir şey yapamazsınız. Ne verirlerse ye ve iç,

Bart kendine söyledi. Güvenli olduğunda uyu. Umut etme. Plan yap. "Araba," dedi adamlardan biri. "Şimdi.

Bart ayağa kalktı ve gerindi.

"Biraz daha su?" diye sordu.

Adamlar birbirlerine baktılar, ta ki biri omuz silkip minibüse uzanıp Bart'a doğru bir şişe daha fırlatana kadar.

'Arabama işersen aletini ' diye uyarıldı. "Arkanı dön.

Arabanın bagajına götürüldü ve içeri girmesi söylendi. Zemin köpek kokan eski battaniyelerle kaplıydı. Elleri arkadan bağlanmadan önce bir içki daha içmesi için bir süre verildi.

'Vurduğunu ya da bağırıldığını duyarsam kenara çeker ve deşerim. .

Bart kendisine söyleneni yaptı. Konteynır kamyonu kuzeye doğru gidiyordu, güneşin konumundan ve

Gün hâlâ sıcaktı ve güneşin doğmasına daha birkaç saat vardı. Araba diğer yöne çevrilmişti. Bu basit bir değiş tokuştu.

O zaman. Mantıklı. İçinde sadece tek yönde ticaret yapılacak mallar varsa neden bir konteynere para ödeyelim ki? Adamlardan ikisi ya da üçü birbiriyle Fransızca konuşuyordu. Yolculuk sonsuz gibi görünse de sadece birkaç gün sürmüş olabilirdi. Fransa, o zaman diliminde yavaşmaları için mantıklı bir nokta gibi görünüyordu. Kadınlar kendi aralarında

Yine de tanımadığı bir dil konuşuyorlardı. İçlerinden birkaçı çok koyu tenliydi ama çoğunluğu daha çok Doğu Avrupalıya benziyordu.

Ya kaçırılmışlardı ya da yeni ve daha iyi bir hayata giden bir pasaport bulduklarını sanmışlardı. Bu neredeyse daha zalimceydi. Kendilerini kaçıranlara güvenli bir geçiş umudu için para ödemek ve

Tam tersine, aileleri onlara ne olduğunu ve neden bir daha kendileriyle iletişime geçmediklerini merak etmek zorunda kaldılar.

Bu Bart'a kendi annesini düşündürdü. O, en azından. şimdiye kadar polisi aramıştır. İnsanlar onu arıyor, bilinen son adımlarını takip ediyor olacaktı. Arkadaşları sosyal medyada

paylaşım ve bilgi talepleri. Bir yerlerde, birileri ona ulaşabilecek bir şeyler görmüş olmalıydı. İki kez çıktığı kadın, eğer kahve içmek için buluşmak bir randevu sayılırsa, onu restorandan eve bırakmayı teklif etmişti. Adı Kitty'ydi ya da belki takma ad olduğunu söylemişti. İlişkileri daha fazla ilerlememişti.

soyadları. Hatırlayabildiği kadarıyla bu kadardı. Restoranın ana yemek salonunda güvenlik kamerası yoktu, ancak kapılardan birinde bir kamera vardı.

yemek için para ödemek iyi bir seçenek değildi. Acaba Kitty Bunu düşündün mü? Belki peruk takmış ya da makyajla yüzünü değiştirmişti. Kendisi bile onu zihninde tam olarak canlandıramıyordu.

Zavallı annesi. Çılgına dönecekti. Bu şartlar altında bu iyi bir şeydi. Onu bulana kadar rahat etmeyecekti. Araba kalktı ve yuvarlanıp kendini incitmemek için ayaklarını sıkıştırdı. Sakin ol, dedi kendi kendine. Sakın yaralanma. İlerlerken mesafeye odaklanmaya çalıştı. Sağa ve sola dönüşleri anlamaya ve zihninde bir harita oluşturmaya çalıştı. Ama hava sıcaktı, Araba hafifçe sallanıyordu ve kokuşmuş battaniyeler yeterince yumuşak bir yataktı. Ve çok yorgundu. Bart uyandığında gördüğü ilk şey tel örgülerdi.

Sekizinci Bölüm

Indrani Desai Jean-Paul'un ofisinde bekliyordu - şu anda da Sabah 7.30'da, geleneksel bir sari ve spagetti bantlı altın sandaletler giyerek Callanach'ın çalışma masasına geldi. Jean-Paul ona en yakın koltuğa oturdu,

Kadının reddettiği içki teklifini ve yine kadının sıkmamayı tercih ettiği elini. Callanach, Jean-Paul'un ona hayranlıkla bakışını izledi. Onun Eski meslektaşım kadınlar söz konusu olduğunda hiçbir zaman poker suratına sahip olmamıştı.

"Kaba görünüyorsa beni bağışlayın ama kendi cildime herhangi bir yağ aktarmamaya çalışıyorum. Bazen bir koku kalıntısı beni yanıltabilir. Çalışırken,' diye açıkladı.

"Malcolm Reilly'nin cesedini görmeye mi gittiniz? Callanach sordu.

"Gittim," diye başını salladı. 'İşimin normal bir parçası değil. Aromakologlar mağazalar ve süpermarketler için kokular tasarlıyor. Bazen sporcularla birlikte çalışıp onlar için aromaterapi paketleri hazırlıyorum. İlk defa bir ceset üzerinde çalıştım ve sadece başının açık olduğunu görmeme rağmen... korkunçtu.

"Özür dilerim," dedi Jean-Paul. 'Yaptığımız işin en kötü yanı bu. Saçını koklamanızın alışılmadık bir istek olduğunu biliyorum. Bir şey mi?'

"Öyleydim," diye doğruladı Indrani. 'Kapalı bir torbadaydı, bu yüzden plastik ilk açıldığında güçlü bir koku aldım. Yine de dakikalar içinde dağıldı. Korkarım mahkemede kanıt vermemi isteseydiniz bilimsel bir testten geçemezdi.

Callanach, 'Şu anda sadece her türlü ipucuna ihtiyacımız var,' dedi. "Vardığınız sonuç neydi?"

"Mür. Başına yakın bir yerde yakılmış. Kokusu dumanlı ve hafif kirliydi ama mürün kendine has bir meyankökü notası vardı.

Topraksı ve zengin, ama zıt bir limon kokusu var. Bazı insanlar lateks kokusu da aldıklarını söylüyor. Oldukça eşsiz. Morgdaki tüm kimyasal kokulara rağmen bunu almanıza şaşırdım" dedi.

Callanach.

"Pardon, benim olduğumu nereden anladınız?" diye sordu.

"Patolog seni bana tarif etti. Simetrik bir yüze sahip olduğunuzu söyledi.

Jean Paul, "Evet, Dedektif Callanach'a bunlardan çok geliyor," diye tersledi. 'Bize mürün nerede bulunabileceğini ve ne için kullanılabileceğini söyleyebilir misiniz?

Callanach'a, Callanach'ın hatırlamamaktan daha mutlu olduğu, hafta sonlarını birlikte geçirdikleri günlere geri dönen bir bakış attı.

tatillerde birlikte parti ve kadınlar onların değişmez

yoldaşlar. Indrani Desai, Jean-Paul'un ilgisini çeken ilk kadın olmaktan çok uzaktı.

Callanach. Gençlik günlerinde bu basit bir şaka kaynağıydı. Şimdi Jean-Paul bunu pek de eğlenceli bulmuyor gibiydi. Callanach'ın kendisi de en ufak bir ilgi duymuyordu. Sadece Malcolm Reilly için oradaydı.

'Bir mekanın güzel kokmasını sağlamaktan, bir mekanı güzelleştirmeye kadar her şey olabilir.

mürün bir antioksidan olduğuna inanır. Bir ağaç özünden elde ediliyor.

Tıbbi özellikleri hakkında her türlü iddia ortaya atılmıştır.

artrit, nöropatik ağrı, astım ve hazımsızlık için tedavi. Genellikle arındırıcı ve temizleyici olarak kabul edilir; kesinlikle antiseptik özelliklere sahiptir. Mumyalama için de kullanılabilir.

Tarihsel olarak, yüzyıllar boyunca ritüellerin bir parçası olarak

kullanılmıştır. İncil'deki referansı elbette biliyorsunuz, ancak çoğu kültür bir noktada mür kullanmıştır. Bugün onu mumlarda ya da esansiyel yağlarda bulabilirsiniz.

"Teşekkür , Bayan Desai," dedi Jean-Paul. "Sanırım buna ulaşmak kolay olacak?

"Evet, öyle. Başka bir konuda yardımcı olabilir miyim?" diye sordu, ayağa kalkarak.

Sadece bu. Cesetle ilgili olarak bulunan diğer kimyasal lanolindi.

Bildiğiniz kadarıyla mür ile bağlantılı olarak hiç kullanılmış olabilir mi?

Callanach sordu.

Durakladı, bileğindeki bileziği birkaç kez çevirdi ve hafifçe kaşlarını çattı.

"Aklıma gelen tek şey, belki kuru ciltler için bir merhem oluşturmak ya da mürü uygulamanın bir yolu olarak eklenmiş olabileceği, ancak mürün tıbbi özelliklerinin hala birçok kişi tarafından şüpheyile karşılandığını unutmamalısınız. Batı'da kullanımı pek kabul görmüyor. Daha çok Çin bitkisel tıbbında kullanılıyor.

"Teşekkür ," dedi Callanach. 'Yardımlarınız için minnettarız. Bu koşullara dahil olmak zorunda kaldığınız için çok üzgünüm.

Indrani sessizce, 'Çocuk için üzgünüm,' dedi. 'Yüzündeki ifade. Öldükten sonra duyguların yüzünü terk edeceğini sanıyordum. Göz kapakları kapalıyken bile dehşeti okuyabiliyordum, sanki kasları donmuş gibiydi. Bu onun içine işlemiş. Kendimi bir barış savunucusu olarak görüyorum, ancak ilk kez insanların neden böyle durumlarda ölüm cezası istediklerini anlayabiliyorum.

davalar. Bu tür kötülükleri işleyen canavarlar neden bu dünyada yer almaya devam etsinler?

Jean-Paul aromakologa binanın dışını gösterdi.

Callanach, Malcolm Reilly'nin cesedinin ve cesedin bulunduğu inşaat alanının fotoğraflarıyla kaplı odasındaki panonun önünde durdu. Resimlerin etrafına bir dizi not yazdı. 'Organ

"Lanolin - kullanım alanları, kaynaklarıSonra 'Mür - şifa, antiseptik, mumyalama'. Son seçenek ona hiç mantıklı gelmemişti. Malcolm Reilly'nin organları bu kadar acımasızca alındıktan sonra neden cesedini mumyalayıp inşaat alanına atmayı düşünmüştü? Bedeni kullanılmıştı. Trajik gerçek buydu.

İşin içinde duygu yoktu. Tutku suçu ya da anlık öfke kaybı yoktu. Onun canını alan her kimse, her ne olursa olsun, kendi amaçları için bir insanı öldürmenin değerini hesaplamıştı. Saatini kontrol etti. Umarım Ava evde olurdu.

Bildiklerini paylaşması için masa yakında. Sohbet etme havasında olduğundan değil. Ölen çocukları için yas tutan ebeveynlerle görüşmek polislik kadar iç karartıcı bir şeydi.

Dokuzuncu Bölüm

Ava, Reilly'lerin kapısını çaldı. Sabah sekiz gerçekten de çok erkendi ama yıllarca polislik yapmanın ona öğrettiği bir şey varsa o da kederin hem yorgunluğu hem de uykusuzluğu eşit ölçüde garanti etti. Reilly'ler ağlayacak, söylenecek ve her türlü

Sonunda uykuya dalana kadar sözlükteki olumsuz duyguları hatırladılar, sonra uyandıklarında soğuk ve erken karanlıkta yatarken her

Öngörülebilir geleceklerinde her gün böyle başlayacaktı. Dün, özel eğitilmiş polis memurlarının ölüm haberini vermesine ve varlıkları hoş karşılandığı sürece ailenin yanında kalmalarına izin verdi. Günlük soruların yanıtlanması konusunda destek sunmaya devam edeceklerdi. Şimdi Malcolm Reilly'nin neden kurban olarak seçildiğini ve nasıl kurban olarak belirlendiğini anlamaya çalışmalıydı.

Hedef. Onda dokuzunda bu, kırgınlığa neden olmak anlamına geliyordu. Derin bir nefes aldı.

Kapı sessizce açıldı ve iri yarı bir kadın, elleri kalçalarında, çiçekli bir bluzun üzerine gerilmiş yün hırkasıyla durdu. Yüzü yerçekiminin saldırısına uğramış gibi görünüyordu, gıdıları sarkıyor, gözlerinin altında yere kadar uzanan torbalar vardı.

Sen DCI Turner olacaksın. Sizi beklememiz söylendi. Ben Malcolm'un büyükannesiyim. Siz oturun, ben kızımı ve damadımı getireyim. Üst kattalar. İyi bir gece değildi.

"Anlıyorum," dedi Ava. "Beni içeri aldığınız için teşekkür ederim. Oturdu Kayıp genç bir adama mezar olmuş bir oturma odasında sessizce. Elbette onun geri dönmesini bekliyorlardı. Aniden ortadan kaybolan yirmili yaşlardaki çoğu genç erkek de yeniden ortaya çıktı. Bir gün Aynı şey kayıp genç kadınlar için daha az geçerliydi, ancak erkeklerin kaçırılma, tecavüze uğrama ve öldürülme olasılığı o kadar yüksek değildi. Bugün öyle değil.

"Günaydın," dedi bir adam, yavaşça öne doğru yürüyüp Ava'ya elini uzatarak. Ava onu kavradığında titriyordu. Kırılmış görünüyordu, Uzun boyluydu ama omuzları çökmüştü, saçları yağlı ve dağınıktı, gömleğinin bir tarafı açıktı. Keder hem fiziksel bedenin hem de zihnin düşmanıydı.

Onu soluk gri giysili, tatlı görünümlü bir kadın izliyordu - pantolonu, gömleği, kazağı, hatta çorapları bile. Hayalet benziyor, diye düşündü Ava, kelimenin tam anlamıyla hayat ondan çekip gitmiş gibiydi. Kadın gülümsemeye çalıştı ama gülümsemenin getirdiği sallantı çok fazlaydı.

"Bayan Reilly," diye devam etti Ava. Bazen konuşmak, kendisiyle konuşulmasını beklemekten daha kolaydı. 'Sizinle bu saatte konuşmak istediğim için beni bağışlayın.

Böyle korkunç bir zamanda Malcolm ve kayboluşu hakkında öğrenebildiğim kadar çok şey öğrenmeliyim. Interpol Fransız polisiyle birlikte çalışıyor ve hiçbir şeyin gözden kaçmadığından emin olmak için orada bir irtibat memurumuz var. Davanın bu kısmından ben sorumluyum. Oturabilir miyiz?'

Malcolm Reilly'nin annesi yavaşça başını salladı ve isteksiz ayaklarının üzerinde dönerek kanepeye yöneldi. Ava bir defter çıkardı ve Malcolm'un kayak kıyafetleri içinde, sonsuz parlak beyaz fonda çekilmiş fotoğraflarını fark etti.

Benimle konuştuğunuz için minnettarım. Malcolm'un ölümünün şokunu biliyorum.

ölüm hala yeni. İkinize de kaybınız için ne kadar üzgün olduğumu söylemek size yardımcı olmayacaktır, ancak belki de ona zarar veren kişiyi veya kişileri bulmak daha değerli bir şey sunacaktır. Elinizden geldiğince çok şey bilmek istiyorum.

Bana oğlunuzdan, özellikle de son gününden bahsedin. Bu bilgileri daha önce kayıp ihbarında bulduğunuzda polise vermiş olacaksınız, ancak bazen insanları dinlerken aklıma başka sorular da geliyor ve artık bunun bir cinayet olduğunu bildiğimize göre farklı sorularım olabilir. Sizden tek isteğim bana katlanmanız, tamam mı?

Malcolm'un anne ve babası birbirleriyle göz teması kurdular, sadece itiraz etmeyerek onay . Ava çok iyi anlıyordu. Sevdiğiniz birini hastalık ya da kaza sonucu kaybettiğinizde kelimeler bulmak yeterince zordu. İçleri açıldığında ve organları bedenlerinden alındığında, hayatınızın aniden indirgendiği dehşet ve keder patlamasının hakkını verecek ne söyleyebilirdiniz?

"Spor salonuna gitti," dedi Bay Reilly. Sesi boğuk çıkmıştı. O konuşmaya devam ederken Ava'nın aklına karısıyla birbirlerinin kollarında hıçkırarak geçirdikleri gece geldi. "Bir sakatlığı olmadığı ya da dinlenmesi gerekmediği sürece çoğu gün giderdi.

"West Side Plaza Alışveriş Merkezi'ndeki yirmi dört saatlik spor salonu muydu? Ava açıklığa kavuşturdu.

"Evet," dedi Bay Reilly. 'Kayak takımının bir parçasıydı ve düzenli olarak antrenman yapmaları bekleniyordu. Sakatlanmaları önlemeye yardımcı olur.

Ava yüzünü fotoğraf denizine dönerek, "Görünüşe göre çok sevmiş," diye önerdi.

'Olimpiyatlara katılmak istiyordu. Bu onun hayaliydi,' dedi Bayan Reilly, yüzü gözyaşlarıyla dolmuştu. Anılarla ilgili bir şeydi bu.

Bir gün sadece sıradan hatıralardı, daha fazlası yapılacaktı, beklentiler onları perspektif içinde tutuyordu ve olmaya hazırdı.

değiştirildi. Ölüm bir kez geldiğinde, bu anılar yeni kıymetli, her fırsatta çıkarılacak ve parlatılacak altınlardı.

zenginliklerinizin toplamının çoktan

ve her bir zerresinin, her bir parçasının sonsuza dek el üstünde tutulması gerekiyordu.

Ava durup Reilly'lerin toparlanmasına izin verdikten sonra

devam etti. "Spor salonuna ne zaman gitti?" diye sordu.

"Akşam beş buçuk gibi işten eve geldi, bir şeyler atıştırdı, sonra üstünü değiştirip gitti. Genellikle sekize kadar dışarıda olurdu ama o gece eve gelmedi. Saat ona kadar endişelenmedik, sonra cep telefonunu aradık ama cevap vermedi. Yarım saat sonra tekrar denedik ama o sırada telefonu kapalıydı. Onun

Küçük kardeşi onu aramaya çıktı. Malcolm'un arabası hala spor salonunun otoparkındaydı ama resepsiyon görevlisi onun bir arabayı terk ettiğini gördüğünü söyledi.

birkaç saat önce.'

Ava'nın dosyasında spor salonunun resepsiyon görevlisinin ifadesi zaten vardı. Kamera kayıtları vardı, iyi kalitede ve ilk kez renkli, Malcolm Reilly'nin egzersiz yaptıktan sonra zinde ve sağlıklı görüldüğünü ve tam olarak saat 8.38'de binadan çıktığını gösteren bir fotoğraf. Resepsiyon görevlisinin

Tahminen yarım saattir dışarıdaydı ama bunda şaşılacak bir şey yoktu. İşten sonra gelip giden bir sürü insanın olduğu kalabalık bir yerdi.

Malcolm ana kapıdan sola dönmüştü, çantası sırtına asılmıştı.

omuz. sırada spor kıyafetlerini çıkarmış, kot pantolon, tişört ve yeşil bir ceket giymişti - karşılaştırma için daha önce koşu aletinde çekilmiş bir görüntüsü vardı - saçları duştan dolayı hâlâ ıslaktı, Sonra da kahve dükkanı ve bara gitmiş. Saat akşam 8 civarıydı. İçeride kamera yoktu ama birkaç müdavim ve personel onu içeri girerken fark etmişti.

"Sana daha sonra kafeye gideceğini söyledi mi? Ava sordu.

"Hayır. Bay Reilly başını salladı. 'Ama spor salonunda iyi tanınıyordu. İki yıldan uzun bir süredir oraya üyeymiş. Sık sık arkadaşlarıyla buluşur ve sonrasında bir şeyler içmeye ya da bir şeyler yemeye giderdi.

"Düzenli olarak takıldığı özel biri var mıydı?

"Neden iç organlarını aldılar? Bayan Reilly birden ayağa kalktı, yumruklarını sıktı ve karnına bastırdı. Onun Kocasını bakışlarını yere çevirdi. "Tanrı aşkına, gözleri bile!" Ava nazikçe, "Biz de bunu öğrenmeye çalışıyoruz," diye cevap verdi. "Sanırım Eğer bunu neden yaptığını bulabilirsek, Malcolm'un katilini yakalayabiliriz.

"Yani onun sadece yarısını gömüp ne yapmamız gerekiyor... eksik parçaları bulduğunuzda geri kalanını da mı ekleyeceğiz? Bayan Reilly devam etti.

'Korkarım Malcolm'un cesedini mesele çözülene kadar morgda tutmamız gerekiyor. Eğer Edinburgh'da kalması sizi daha rahatlatacaksa onu İngiltere'ye geri gönderebiliriz. Sizin için cevaplar bulana kadar rahat etmeyeceğiz.

Bay Reilly fısıltıyı biraz aşan bir sesle, "Biriyle tanışmış," diye duyurdu.

Karısı, Ava'nın geldiğinden beri gördüğü en hızlı hareketle başını çevirdi.

"Neden bahsediyorsun sen? Bayan Reilly sordu.

Kocasını bir elini alnına götürdü.

"Sana söylemememi istedi. Ben de bu konuda pek şey bilmiyorum. Sadece birkaç kez hoşlandığı bir kadınla tanıştığını ama bir yere varacağından emin olmadığını söyledi.

"Neden olmasın? Ava sordu.

"Neden bana söylenmedi? Malcolm'un annesi devam etti.

"Sanırım evliydi, nişanlıydı ya da öyle bir şeydi. Malc bu konuda belirsizdi. Bana kızın adını söylemedi. Ondan kendisi hakkında konuşmamasını istemiş gibi bir izlenim edindim.

"Tam olarak neden? Ava bastırdı.

"Onun hakkında konuşmasından hoşlanmayacağı hakkında bir şeyler söyledi. Bir gün telefonda konuşurken kulak misafiri oldum. Malcolm'un sesi

Heyecanlıydı, normalden daha gençti. Genelde oldukça çekingendi, ben de kim olduğunu sordum. Sanırım bana daha fazlasını anlatmak istedi ama kararsız kaldı.

"Zaten bana söylemeliydin," dedi Bayan Reilly. Bu bir suçlamaydı.

'Malcolm onaylamayacağını biliyordu. Seni üzme istemedi. Ben de öyle.'

'Peki ya tüm bunlarla bir ilgisi varsa? Bilseydim, bana söyleseydin...'

'Hoşlandığı bir kadın onu nasıl Fransa'ya götürmüş olabilir? Pasaportu hala çekmecesinde. Bunu neden yapsın ki? Hiç mantıklı değil. Bu yüzden daha önce bir şey söylemedim. Bu çok saçma,' dedi yumruğunu bacağına vurarak.

Ava ikisine de sakiniçin bir an verdi.

"Malcolm'un bu kadınla hangi telefonda ve ne zaman konuştuğunu duydunuz?" diye sordu.

Cep telefonu. Kaybolduktan sonra hiç bulunamadı. Ne zaman olduğuna gelince, bu yaklaşık on hafta önceydi. Bir Pazar günüydü. öğleden sonra,' dedi Bay Reilly.

O zaman kaybolmadan iki hafta önce. Cep telefonu arama kayıtlarını telekom sağlayıcısından kontrol edeceğim. Bu kadınla nerede tanıştığını bildiğinizi sanmıyorum.

"Bilmiyorum, ama ondan hoşlanıyordu ve belli ki onun da aynı şekilde hissettiğini , yoksa bana ondan bahsetmezdi. O olamaz, değil mi?' Ava'nın gözlerinin içine baktı, bilgiden fazlasını arıyordu. Onaylanma, güvence, belki de affedilme istiyordu.

'Soruştururken tüm açılardan bakmalıyız. Bu kadının yerini tespit etmek için elimden geleni yapacağım. O zamana kadar, varsayımlarla kendinize işkence etmemeniz en iyisi. Sizi yalnız bırakayım. Aklınıza başka bir şey gelirse, lütfen iletişime geçin.

"Bunu benden nasıl saklarsın? Bayan Reilly kocasına tısladı. "O benim oğlumdu, bilmeye hakkım vardı.

'Önemli bir şey değildi, lütfen Anne, kendini üzme...'

"Kendimi üzmeyeyim mi?" diye öfkeleni, yakalamak için en yakın nesneyi seçmeden önce odaya baktı. Bir vazoydu. Kocas şöminede parçalanırken sessizce izledi. "Oğlum Bir balık gibi bağırsaklarım deşildi ve sen benden kendimi üzmememi mi istiyorsun? Ne yapmamı istiyorsun? Yatakta sessizce oturup mendile sarılıp ağlamamı mı?

Ya bu kadının kocası onları öğrenip Malcolm'dan kurtulmaya karar verirse? Bunu hiç düşündün mü?"

"Hayır... hayır, eminim Malcolm için o kadar ileri gitmesine izin vermezdi. "Bayan Reilly," dedi Ava. "Anlıyorum-

Malcolm Reilly'nin annesi, "Hayır, yapamazsın," diye bağırdı. Son kelimeyle birlikte avucunu Ava'nın yüzüne doğrulttu ve başı dönerken boynunun çatlamasına neden olacak kadar sert bir tokat attı. "Aman Tanrım. Özür dilerim. Aman Tanrım," diye nefes nefese dizlerinin üzerine çöktü.

Ava onun yanında yere uzandı, Malcolm'un annesinin ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve ona tokat atan elini nazikçe okşadı.

"Haklısın," dedi Ava. 'Anlamıyorum. Sorun değil. En kötüsü Mesele şu ki, asla anlamak zorunda kalmak istemediğimi biliyorum, tam olarak değil. Şu anda hissettiklerinizi asla hissetmek istemiyorum. Bu yüzden bu işi yapıyorum. Sizin yaşadıklarınızı mümkün olduğunca az insanın yaşamasını sağlamak istiyorum. Söz verebileceğim tek şey elimden gelenin en iyisini yapacağım, herkesin de elinden gelenin en iyisini yapmasını sağlayacağım ve size cevap verene kadar durmayacağım.

Bayan Reilly kendini bir topun içine çekti, ileri geri sallanıyordu, Sonunda kocasının yanına diz çökmesine ve onu kollarıyla sarmasına izin verdi. Ava orada, o soğuk ahşap zeminde çok uzun bir süre kalacaklarından şüpheleniyordu. Kendini dışarı bıraktı.

Bir saat sonra Ava evde üniformasını değiştiriyordu. Büyük Soruşturma Ekibi'nin üniforma giymeme politikasına rağmen, yakın zamanda yakınlarını kaybedenlere yaptığı ziyaretlerde kendini her zaman daha rahat hissetmişti.

son derece resmiydi. En azından bu saygı işaretini gösterebilirdi.

Teklif. Yine de günün geri kalanı brifingler ve normal işlerle geçecekti ve kot pantolonu onu çağırıyordu. Neredeyse hazırды

kapı zili çaldığında istasyona doğru yola çıkmıştı. Ava içini çekti. Yas tutan bir annenin attığı muazzam tokat yanağını hâlâ acıtıyordu. Darbe iyi indirilmişti ve Ava buna hiç içerlememiş olsa da, Malcolm Reilly'nin fiziksel bir parçasını günün geri kalanında yanında taşıyacakmış gibi parmak izleri bırakmıştı. Belki de uygundu, Aslında çok büyük bir kısmının kayıp olduğu düşünülürse. Kapıya doğru yürüdü, kapısını ısrarla çalan her kimse ona karşı pek de hissetmiyordu.

Ava kapıyı açmaya başlarken bir ses, "Hey sen," dedi. "Burada olabileceğini umuyordum.

"Natasha," dedi Ava, en iyi arkadaşının içeri girmesine izin vermek için geri adım atarak,

Beklenmedik ziyaret karşısında sırtıyordu. Birbirlerini yeterince sık görmüyorlardı ve mesajlaşmak, birbirlerinin arkasını kolladıkları yılların hakkını pek vermiyordu. bir şey gelmezdi. Natasha Edinburgh Üniversitesi'nde Felsefe Bölüm Başkanı'ydı.

çok sayıda panele başkanlık ediyor ve makaleler yazıyor. İkisi de boş akşamlarını denk getirmeyi neredeyse hiç başaramadılar. "Sen Beni yeni yakaladın," saatini kontrol etti, 'ama çaydanlığı koyacak vaktim var. Tanrım, seni görmek ne güzel.

Natasha döndü, paltosunu yavaşça silkti ve Ava'yı mutfığa kadar takip etmeden önce dikkatlice bir kancaya taktı.

"Yani buzdolabında gerçekten tarihi geçmiş süt mü var? Natasha gülümsedi.

"Çok kabasın. Eminim öyledir.' Buzdolabının kapağını açtı ve bir süt kutusunun üzerindeki etikete baktı. 'Aha, gördün mü, yarına kadar hala iyi. Şimdi özür dilemek zorunda kalacaksın!

"Kıçımından özür dile," dedi Natasha . "Ava, seninle konuşmam gerek.

'Evet, lütfen, ne olursa. Şimdiye kadar berbat bir sabah geçirdim. Cidden, yas tutan ebeveynleri mümkün olan en kötü anda çocuklarının hayatıyla ilgili ayrıntılar için araştırmak. Kötü olacağını biliyorsun ama Hiçbir şey sizi yıkım duygusuna hazırlayamaz. Kollarını gererek çaydanlığın kaynamasını bekledi. "Tost ister misin?

"Hayır, teşekkürler. Ben aç değilim. Benimle oturun.'

"Vakit yok. Ava cebinden bir saç bandı çıkardı ve uzun, kıvrıkcık kahverengi saçlarını başının üzerinde yukarı doğru bağladı. 'İki farklı saç bandım var.

Biri burada, diğeri Fransa'da olmak üzere iki ekip çalışıyor. Tanrıya şükür Luc zaten oradaydı, yoksa iki memurumu irtibat görevlerinde kaybedecektim.

"Ava," dedi Natasha sertçe. "Ben kanserim.

Ava ona baktı, yarı gülümserken kaşlarını çattı ve başını salladı.

"Neden bahsediyorsun sen?

'Bir ay önce sol göğsümde bir kitle buldum. Doktor harikaydı, beni doğrudan hastaneye sevk etti. Danışman inanılmaz. İki hafta önce ameliyat ettiler, bir örnek aldılar ve biyopsi yaptılar. Sonuçları dün öğleden sonra aldım.

Ava gözlerini kapadı, bekledi, tekrar açtı ve dişlerini sıktı. "Bir ay mı?" dedi sonunda. "Bunu bir aydır yaşıyorsun.

Bir ay oldu ve sen bugün ilk kez kapıma mı geldin?" Sesi bağırma tonundaydı. "Bunun iyi bir şey olduğunu nasıl düşünebildin? Döndü, çaydanlığı kaldırmaya çalıştı ama kaynar su bardakların üstüne ve eline sıçradı.

"Ava, dur lütfen," dedi Natasha, ayağa kalkıp masanın etrafında ona doğru yürürken.

"Hayır," dedi Ava. 'Eğer buradaysan, kötü bir haber olduğu içindir ve ben bunu duyamam, Tasha. Tanrı yardımcım olsun, bunu senin yaşadığını biliyorum, benim değil, ama sana bir şey olmasına izin veremem. Bunu duymak istemiyorum. Buna dayanamıyorum.'

Natasha kollarını Ava'nın omuzlarına doladı ve ona sıkıca sarıldı.

'Ne olduğundan emin olmadan bu konuşmayı yapamazdım. Sen de aynı seçimi yapardın. Bu konuda çok fazla düşünmemek daha az acı vericiydi. Her seferinde gelmek isteyeceğini biliyordum.

Benimle randevulaşın, her soruyu sorun, doktorları çapraz sorgulayın, ama ben sadece savaşmadan her şeyin olmasına izin vermek istedim.

"Ne kadar kötü? Ava arkadaşının saçlarına fısıldadı.

"Kötü ama umutsuz değil. Size tüm tıbbi terimleri vermeyeceğim. Zaten hepsini araştırmaktan kafayı yedim. İkinci evre. Bir ameliyat daha geçirmem gerekecek, kemoterapi, belki de radyasyon tedavisi, sonra tekrar gözden geçirecekler ve nasıl bakacaklar. Geri çekildi ve başparmağıyla Ava'nın yüzündeki gözyaşlarını sildi.

"Lanet olsun. Sana bağırduğım için çok özür dilerim. Tam bir aptalım. Buraya bana ihtiyacın olduğu için geldin ve ben...'

'Aslında buraya bana bağıırıp çağırman ve içini dökmen için geldim. Öngörülebilir değilsen hiçbir şeysin,' diye sırttı.

"Cehenneme git," dedi Ava, daha fazla gözyaşı dökerek. "Tasha, sormak zorundayım.

'değil,' dedi Natasha. 'Kabaca konuşmak gerekirse, bu aşamada sahip olduğum kanser türü için yüzde elli hayatta kalma oranı var. Bu Vücudumun başka hiçbir yerinde henüz yok ki bu da iyi haber. Görünüşe göre teyzemde de varmış, yani dikkate alınması gereken bir aile geçmişi var,

Gerçi bunu da her zaman olduğu gibi iş işten geçtikten sonra öğrendim.

"Demek söyledin? Natasha başını salladı. "Seninle ?

'Şey, yakaladığım bir şey olup olmadığını sormamayı başardılar. çünkü ben lezbiyenim, sanırım bu bir ilerlemeydi. Kadın güldü ve Ava'nın mutfak kahkahanın kofluğuyula çınladı. "Onlar Sanırım şok oldum ama iyi olacağımdan emin olduklarını söylediler. Garip bir şekilde duymak istediğim şey bu değildi. Yani, insanların güven verici olmasını istiyorum ama bu şekilde olduğunda çok yavan oluyor. Neredeyse küçümseyici, sanki gerçekte başa gibi, bu yüzden bu kolay bir cümle.

Ava iç çekti.

"Hâlâ çay istiyor musun?" diye sordu.

"Aynen öyle. Şu anda içki içemiyorum, o yüzden çay tek iyi seçeneğim.' Ava fincanlar ve çay poşetleriyle meşgul oldu. "Her neyse, buraya sadece durmanı istemek için geldim. Sanırım. Şu anda beni beklediğinden pek emin değilim. Yarın hastanede bir tedavi planı üzerinde anlaşmak için bir randevum daha var. Vaka yükünüzle meşgul olduğunuzu biliyorum ama..'

"Orada olacağım," dedi Ava. 'Neye ihtiyacın olursa. Saat konusunda bana mesaj at yeter. Ben seni götürürüm.

"O kadar uzağa gitmene gerek yok," diye gülümsedi Natasha, ikram edilen kupayı aldı ve mutfak masasına geri oturdu.

'Oh, bu sadece zaten yolda bir sorumluluk olduğun için. Eğer dikkatin zamankinden daha da dağınıksa halkın riske atılmasına izin veremem. Ava onun karşısına oturdu.

"Siktir ," diye sırttı Natasha.

"Seni seviyorum," diye karşılık verdi Ava. 'Ve nasıl tepki verdiğim konusunda çok utanıyorum. Sana kızgın değildim.

"Bunu biliyorum. Natasha uzanıp Ava'nın elini kendi elinin içine aldı. "On dört yaşındayken Barry Beckwith denen o küçük salağın herkese elini eteğime soktuğunu söylediğini hatırlıyor musun? Sana ağlayarak gelmiştim. Herkes bu konuda dedikodu yapıyordu ve hayatımın neredeyse bittiğini düşünmüştüm.

'Sana bağırdım çünkü öğrenir öğrenmez onun yüzüne yumruk atmadın. Bana hatırlatmak zorunda mıydın? Ava güldü.

"Ertesi gün, Barry her ne berbat partideyse oraya geldi. morarmış bir göz ve kesik bir dudakla, herkese sırt çantası için soyulduğunu söylüyordu. Sen olduğunu biliyordum. itiraf etti.'

"Seni incinmiş görmekten nefret ediyorum. Ava nazikçe gülümsedi. "Hâlâ da . En azından gidip Barry Beckwith'i yumruklayabilirdim. Ne halt ediyorum ben?

bununla ne yapmam gerekiyor?'

'Elimi tutun, beni güldürün, istediğimde bana yer verin. Barry ile gerçekte ne oldu?'

"Evini aradım, flört ettim, sana yaptığının aynısını yapmak istediğimi söyledim. Beni yatak odasına davet etti ve kapısını kapatır kapatmaz yüzüne bir tokat attım. Gitmemi engellemek için beni tutmaya çalıştı, ben de ona kafa attım, ancak benden birkaç santim daha uzundu, bu yüzden sadece dudağına temas ettim. Bir kızdan dayak yediğini itiraf edecek cesareti asla gösteremeyeceğini biliyordum, bu yüzden endişelenmedim. Ayrılırken gözleri , bu da sana yaptıklarının bedelini ödemek için yeterli diye düşündüm.

'Her zaman arkadaş olduğumuz için çok mutluyum. Çünkü düşman olarak korkunçsun.'

"Ne olursa olsun senin yanında olacağım," dedi Ava usulca, kahkahası kesilmişti. 'Beni bırakamazsın Natasha. Sana izin vermeyeceğim.

'Bunu sen bile kontrol edemezsin,' diye cevap verdi. 'Ama takdir ediyorum

deneyeceğiniz gerçeği, tahmin edebileceğinizden çok daha fazla.

Onuncu Bölüm

Elenuta Anika'nın yanağına bir torba buz tuttu ve kızın ağlamayı kesmesini bekledi. Finlay'ın müessesesini ziyaret eden erkeklerin ve birkaç kadının çoğu çok daha az dürüst bir şey için oradaydı basit bir seksten daha fazlasıydı. Tecavüz etmek istiyorlardı. Bunun rıza dışı olduğunu bilmek de satın aldıkları şeyin bir parçasıydı. Birkaç yumruk atarak, boğazlarına bir el atarak, istedikleri yere sert parmaklar sokarak paçayı kurtarmak da fiyata dahildi. Nefretlerini ifade etme şansı için iyi para ödemek ve geri dönüşü olmayan fiziksel bir öfke söz konusuydu. Ancak son piç Anika'ya karşı çok ileri gitmişti. Her iki kalçasında da bacaklarının açık tutulduğu yerde parmak izleri vardı, boğazında halkaların hassas derisini çekiştirdiği birçok sıyrık vardı ve yüzünde küçülmesi iki hafta sürecektir bir yumru oluşmuştu.

Finlay'ın adamlarından biri içeri girdi, elinde şırıngayla odaya dolmuş dört kadına baktı.

"Bu seni daha iyi hissettirecek," dedi huysuzca.

"Buna ihtiyacı yok," dedi Elenuta. "Ben ona göz kulak olurum.

"Patronun emri, ortalığı karıştırma," diye mırıldandı serseri.

Anika şırıngaya cam gibi baktı, sonra zayıf bir baş hareketiyle kolunu uzattı.

Elenuta onun elini tuttu, onu uzaklaştırmaya çalıştı. "Yapma," diye fısıldadı. "Anika, sana yardım etmeme izin ver.

Elenuta'ya "Burnunu dışarıda tutmazsan sen de aynı muameleyi görürsün" denildi. Adam onu Anika'dan uzaklaştırdı.

İğnenin kızın derisini delip geçmesini izledi. sinir sistemini unutturdu. Anika'nın hıçkırıkları önce bir iniltiye, sonra da bir iç çekişe dönüştü. Sessizlik.

"Neden?" diye sordu Elenuta, adam iğneyi Anika'nın gözbebeklerini kontrol ederken.

Finlay onun ağlamasından bıktı. Uzun süre dayanamaz. Onun beğenisi için çok kırılğan. Gelecek ay onunla yarışmaya karar verdi. İnanın bana, birazcık şaplak ona zarar vermez.

Elenuta ona bakakaldı. Muhafızların çoğu onun yanına girmeyi reddetti. kadınlarla sohbet ediyor. Bu daha az umursamıyor gibi görünüyordu. Kendisine bir ceza mı verilmek istendiğini merak etti. zaten önemli olmadığına karar verdi. Her sonuçtan korkmak çok yorucuydu.

"Adın ne senin? diye sordu Elenuta.

"Digger," dedi. "Gidip yemek yemelisin.

Kadınların geri kalanı çoktan odadan çıkmış, gözetim altında kullanmalarına izin verilen küçük mutfağa girmişlerdi. Yiyecekleri kesebilmeleri için bir tane kör bıçak vardı ve onun da elden verilmesi gerekiyordu.

Kullanıldıktan sonra doğrudan yetkili kişiye geri veriliyordu. "Aç değilim," dedi Elenuta. "Hangi ırk?

Digger omzunun üzerinden baktı ve Elenuta onun Finlay'in gizlice girmedikten emin olmak için kontrol ediyordu. Bunu yapmak gibi bir alışkanlığı vardı, yaklaşırken neredeyse sessiz olabiliyordu. Finlay herkesi diken üstünde tutmaktan keyif alıyordu. Günde iki ya da üç kez onları kontrol etmek için ortaya çıkar, bir daireden diğerine geçerek

Kadınların sırtları meşguldü ve onun için çalışan erkeklerin hiçbiri tembellik etmiyor ya da kazancını azaltmıyordu. Elenuta onun her gelişinde saati kontrol ediyordu. Hiçbir düzen yoktu ve onun da bundan hoşlandığını fark etti. O ve Finlay

Başarısız kaçış girişiminden sonra birlikte kaliteli zaman geçirmişlerdi. Kaburgaları haftalarca iyileşmeyecekti. Ona para kazandıran şey bu olduğu için yüzünü bağışlamıştı, ancak cezasının diğer yönleri yeterince acımasızdı.

sadece bir köşeye kıvrılmış ve o daireden ayrılana kadar hareket etmeye ya da konuşmaya cesaret edememişti.

Anika devrilmeye başladığında, "Hiç daha iyi," diye cevap verdi. Elenuta onu yakaladı ve Digger yırtık pırtık kanepeden bir minder kaparak Anika yere düşerken başının altına kaydırıldı.

"Anika yarıştan dönecek mi? Elenuta sessizce sordu.

Digger ayağa kalktı.

"Bundan şüpheliyim," dedi. 'Bu kadar soru yeter. Başımı belaya sokacaksın.

"Yarışmak zorunda kalacak mıyım? Elenuta sordu.

'Müşterileri mutlu edersen ve gibi numaralar yapmazsan yapmazsın. O zamandan beri polis Gene'in evini arıyor. Finlay kızgın. Sen ucuz kurtuldun ama ben olsam Şans.'

"Yarıştı kaç kadın var? Elenuta devam etti. Digger'ın konuşmak istediği belliydi. O daha az acımasız gözetmenlerden biriydi. Onun hiçbir kadına vurduğunu ya da sunulan bedava seksten faydalandığını görmemişti. Onun değerlendirmesine göre adam sakın bir hayattan hoşlanıyordu. Yaygara çıkaran birini kolundan eroinle vurmaya hazır olmayacak kadar sessiz değildi ama Finlay'ın emri buydu. Eğer kadınlardan herhangi biri sorun çıkarırsa, prosedür onları susturmak ve sıcak bedenlerini her ne şekilde kullanılacaksa kullanılmak üzere bir yatağın üzerinde bırakmaktı.

Digger saatini kontrol ederek sessizce, "Dört," dedi. 'Onu yatağa yatırmama yardım et. Yakın zamanda uyanmayacak ve Finlay müşteriler sizden birini seçmek için geldiğinde onu orada yatarken görmekten hoşlanmayacak.

Anika'yı kollarının altından tutarak, "Birbirleriyle yarışıyorlar mı?" diye ısrar etti.

"Tanrı aşkına, keser misin şunu kadın?" Anika'nın bacaklarını tuttu ve yatak odalarının bulunduğu dar koridorda geriye doğru yürümeye başladı.

Bir kol Elenuta'nın beline dolanarak havasını kesti ve yere düşmeden önce Anika'nın kafasını tutmaya çalışarak öne doğru savrulmasına neden oldu.

"Gerçekten bilmek istiyor musun? Finlay onun kulağına alaycı bir şekilde fısıldadı.

Dudaklarının ıslaklığını hissedebiliyordu.

"Ona bırakmasını söyledim patron," dedi Digger, perişan bir halde.

"Seni duydum dostum. Bu hiç öğrenmiyor, değil mi? Kaburgaların nasıl? Sanırım hâlâ ağrıyor?" Kolunu Elenuta'nın belinden göğüs kafesine doğru kaydırıp ve sıkıca kavradı. Elenuta'nın gözleri yaşardı. Nefes almak için savaşıırken gözleri doldu. 'Ama eğitim iyi bir şey. Belki de

Size yarışın bir şey olduğunu göstermeliyim. Bu garanti Seni terbiyeli zorlayacağım. Bu diğer küçük amcığı kendi başına idare edebilirsin, değil mi Digger? Bu bir karardı, soru değil. "Ve sen, seni güzel kaltak, benimle gelebilirsin. Digger, orospuyla ilgilenmeden önce mutfaktan dizüstü bilgisayarımı getir.

Elenuta'yı saçlarından tutup koridorda geriye doğru çekti, ayakları birbirine takıldı, boş bir yatak odasına vardıklarında onu aniden yana doğru çekti. Onu yatağın üzerine fırlattı, Finlay onun yanına tırmandı ve bir kolunu boynunun altından geçirerek onu kendine çekti. Digger dizüstü bilgisayarı uzattı ve Finlay bir video kadar bir dizi simgeye dokundu, ilk görüntü olduğu yerde dondu kaldı.

Finlay sırtarak Elenuta'nın başını tuttu ve "Şunu izle" dedi. Bir eliyle cebinden çıkardığı bıçağı havaya savurup yakalarken diğer eliyle de bıçağı tutuyordu.

Küçük bir kapı aralığından dört kız göründü, her biri Yırtık pırtık iç çamaşırları, ayaklarında ayakkabı yoktu. Kapı kapanırken arkalarına baktılar, birbirlerinin ellerini tuttular, adım adım ilerlediler inç. Elenuta onların kırık dökük İngilizceyle karışık en az üç farklı dilde fısıldaştıklarını duyabiliyordu. Nerede oldukları ya da ne bekledikleri hakkında hiçbir fikirleri olmadığı açıktı. Yine de iyi bir şey değildi.

Bir tarafta bir ışık yandı ve cam bölmeli büyük bir balkonda bir dizi sandalye görüldü. Yüz ya da daha fazla erkek sıralar halinde oturmuş, hevesle kadınlara bakıyordu. Sandalyelere, yere, ellerinde ne varsa vurmaya başladılar, önce yavaşça, ritm giderek arttı, bir erkeklik kakofonisi.

Sonunda, her zamankinden daha zeki görünen bir adam öne çıktı. Elenuta onun çaba gösterdiğini fark etti. Bu düşünce onu ürpertti. Bu Finlay'di, etkilemek için giyinmiş, taçlandırıcı bir anın tadını çıkarıyordu. Dört kadın donup kalmış, birbirlerine sokulmuşlardı.

"İyi akşamlar, sizi Finlay bir adama bağırđı seyircilerinden neşeli tepkiler aldı. Üçüncü yarışa hoş geldiniz. Çoğunuz artık ne bekleyeceğinizi biliyorsunuz, bu yüzden bunu kısa tutacağım ve siz de

"Ben konuşurken ellerinizi pantolonunuzdan uzak tutun! Kalabalığa doğru belli belirsiz bir işaret yaptı ama özellikle kimseyi işaret etmedi ve Elenuta Kendini kral ilan eden bu küçük konuşmayı birkaç saat boyunca çalışmış ve cilalamış olduğunu anladım.

"Şampiyonlarınızı görmek ister misiniz? Bir tane daha vardı ama görünüşe göre Finlay'in hoşuna gidecek kadar yüksek sesle değil. "Öyle mi, sizi piçler? Bu sefer çok daha yüksek bir kükreme. "Pekâlâ o zaman. Kollarını geriye attı, bir sirk yöneticisi gibi seyirciyi içine çekip coşturdu.

Başka bir kapı açıldı ve her biri sadece şort ve spor ayakkabı giyen üç adam dışarı çıktı. Elenuta'nın ilk düşüncesi ne kadar saçma olduğuydu. Her darbesi ve düşüşü dikkatle koreografisi yapılmış sahte güreşçiler gibi görünüyordlardı. Bir tanesi ayak bileğinden boynuna kadar dövmelerle kaplıydı - kelimenin tam anlamıyla kaplıydı.

Finlay kameraya doğru başını sallayarak, "Burada isim yok," dedi. "Ama bu beyefendiler bu onur için yüksek bir bedel ödediler - en azından siz serserilerin teklif ettiğinden daha yüksek. (Kalabalıktan bir kahkaha daha geldi.) 'Bu yüzden onlar için alkışlayın.

Finlay öne doğru yürüdü, her bir adamın sağ kolunu teker teker kaldırdı, önce dövmeliler, sonra gövdesi boyunca bir yara izi olan daha zayıf bir adam ve son olarak da devasa bir çevresi olan daha kısa bir erkek

Vücudunun üst kısmından gevşek et kıvrımları damlıyordu. Erkekler alkışları göğüslerini döverek, yumruklarını havaya kaldırarak ve orta parmaklarını hayran kalabalığa doğru kaldırarak kabul ettiler.

"Şimdi de kevaşelerinizle tanışın. Umalım da o kadar zamanı sırt üstü yatarak geçirdikleri için fazla formdan düşmemiş olsunlar! Yatakta yatan gerçek hayattaki Finlay kendi komik dehasına bir kahkaha attı. "Bir numaralı sürtük! Kendisine en yakın kadını yakaladı ve seyirciye doğru çekti. 'Harika memeler değil de ne? Bahse girerim zıplamalarını görmek için sabırsızlanıyorsunuzdur.

"Koştuğunda yere düşer. Onu yakındaki duvara doğru itti. "İki numaralı kaltak!" Kalabalığın beğenisi ateş perdesine yükseliyordu. 'Elli mil boyunca en iyi oral seks. O zaman hızlı bir koşucu olmasını umsan iyi olur!

Kolundan tuttuğu kadın ona yeşil odunları yakabilecek bir bakış attı. Elenuta kendi nefretinin kadının gözlerine yansıdığını gördü ve Finlay'i izlerken ona bakmaması gerektiğini biliyordu. Videonun geri kalanı. Onlarda gördüğü şey kızın gözünü kırpmadan öldürülmesine neden olabilirdi.

"Üç numaralı kaltak! Bu kızı - kesinlikle kadından çok kız - belinden yakaladı ve havaya kaldırdı. "Yetişkin erkekler onun amının darlığı karşısında bayıldılar - size burada en iyisinden başka bir şey getirmiyoruz! Yere dizlerinin üzerine çökmüş, saçları yüzünden sarkan kızı yere bıraktı. "Ve sonuncusu ama kesinlikle en azı değil, Son yarışın galibi, dört numaralı dişi. Son yarışındaki parlaklığını tekrarlayabilecek mi yoksa içinde sadece bir zafer mi var? Finlay, seğirerek dizlerini birbiri ardına yukarı kaldıran, gözleri kocaman, perili, bir şey gibi bakan son kadının etrafında döndü Hız konusunda dehşete düşmüş bir olimpiyatçı.

"Kurallar - sanki kural varmış gibi - orospular ava altmış saniyelik bir avantajla başlıyor. Kaçabilirler, saklanabilirler, dövüşebilirler, birbirlerini etkisiz hale getirebilirler, takım kurabilirler, ne isterlerse yapabilirler. Şampiyonlar - aynısı sizin için de geçerli - tek yapmanız gereken lanet gibi hareket etmek.

Elenuta av kelimesini duyunca boğazında kusmuğun yükseldiğini hissetti. Kadınlar Finlay'den uzaklaşmaya başlamıştı, üçü birlikte, bir önceki kazanan - sanki bu terim hiç geçerli olabilirmiş gibi - gruptan uzak duruyordu.

'Başınızın üzerinde, oturduğunuz yerden göremediğiniz her türlü aksiyonu yakalayacak ekranlar var. Merak etmeyin, hiçbir şeyi kaçırmınıza izin vermeyeceğiz.

Elenuta seyircilerin ekranları göremiyordu ama onlara ihtiyacı yoktu. Hepsi buradaydı ve Finlay'ın böbürlenmesi için hazırды. İzlemeyi reddetmek istiyordu ama Finlay bunu yapmasına izin verse bile -ki vermezdi- bilgi para demekti ve şu anda beş parasızdı. Ne olduğunu bilmesi gerekiyordu.

olası tehlikeler önümüzde duruyordu.

"Işıkları açın! Finlay bağırdı ve bir Broadway gibi kamera havaya yükseldi - Elenuta bunun bir drone olduğunu düşündü - ve görünüşe göre büyük bir depoya yerleştirilmiş olan ışıklar yanıp sönmeye başladı bölmelerden oluşan bir labirente dönüştü. Burada ve orada, daha çok merdivene benzeyen metal merdivenler, altı metrelik geçici duvarların üzerinde yükseliyor ve binanın farklı bir bölümüne erişimi kolaylaştırıyordu, ancak bu merdivenleri kullanmak kadınları daha görünür kılacaktı. Dolaplar, büyük kutular, çarşaf yığınları gibi görünen şeyler vardı.

saklanacak bir yer vaat ediyordu. Elenuta deponun içini tahmin etti

belki yirmi bin metre kareydi. Yarım yamalak ışık ve dronun hareketiyle bunu söylemek zordu. Herhangi birine göre çok büyüktü.

hesaplaşma. Drone yere yaklaştı ve dikenli teller odak noktasına geldi, bu da koşucuları

Ya atlayacak, ya altına dalacak ya da geri dönecekti. Tavandaki benekli ışık gözüne çarptı.

"Bu nedir?" diye sordu hiç düşünmeden ve Finlay'e ilgisinin tadını çıkarması için bir şans verdi.

Drone'un bakış açısından görülecek bir şey olmamasına rağmen deponun zeminini işaret etti.

"Parçalanmış cam. Beş farklı yerinde. Ne de olsa bazı handikaplar olmalı.

'Ama ayakkabıları yok,' dedi Elenuta. "Bu hiç adil değil.

"Adil değil mi? O fahişeler için iyi para ödedim. Bu yatırımın karşılığını almam gerekiyor ve bu da düzgün bir gösteri sergilemek anlamına geliyor. Sizi barındırmanın ve beslemenin bana ne mal olduğu hakkında bir fikriniz var mı?

Elenuta ona baktı, kaşlarının arasındaki boşluk kırıksıklıklarla doluydu ve onun gülmesini bekledi. Ama gülmedi. Her kelimesinde ciddiydi, onlara bayat ekmek ve tarihi geçmiş tavuk nugget yedirmenin faturalarına duyduğu kızgınlık. Isıtma sistemi gece boyunca kapatılıyor ve şikâyet almamak için sadece müşteri saatlerinde tekrar açılıyordu. Çarşafklar düzenli olarak yıkanan tek eşyalardı. Bu

Kadınlar kişisel eşyalarını gece boyunca lavaboda elde yıkamışlardır.

Elenuta Finlay'in ne kadar ileri gittiğini merak etti.

Her gün esir tuttuğu ve sattığı kadınlar tarafından bir şekilde edildiğine kendini ikna etti.

"İşte " dedi Finlay Elenuta'ya, yüzü heyecanla parlıyordu. 'Şimdi sakın başka tarafa bakma. Güzel kısımları kaçırmayı istemiyorum!

"Hepinize son bir uyarı," diye parmağını salladı ekrandaki Finlay. 'Bir kadına ilk elini uzatan erkek onu kendine alır.

Bir erkek ona sahip olduğunda, başka hiçbir erkek ona dokunamaz. Üç erkek, dört kadın. Ayakta kalan son kadın iyi bir yemek, sıcak bir banyo ve bu gece içinde siz amcıkların olmadığı rahat bir yatak alacak. Bu kadar!'

Sol elini havaya kaldırdı. 'Geri sayım! Beş. Son yarışın galibi labirentin derinliklerine baktı, başı eğik, dizleri büküktü. Son yarışın

Diğer kadınlar dehşete düşmüş görünüyordu, elleri hâlâ birbirine sarılıydı.

"Dört. Seyirciler ayaktaydı ve gürültü deponun o tarafından gelen sesler sağır ediciydi. Elenuta bundan sonra Finlay'ın geri saydığını duyamadı ama dudaklarının hareketini izledi.

"Üç, iki, bir!

Bir önceki kazanan gitmişti. Labirentin içine doğru uçtu, dış kulvarı seçti, diğer üç kadın şaşkın şaşkın bakarken omzunun üzerinden sadece bir kez arkasına baktı.

"Kaçın sizi orospular," diye bağırdı Finlay. 'Eğer durduğunuz yerde ölmek istemiyorsanız, o zaman kaçın!

Bir aslanı fark eden zebra sürüsü gibi, düzensiz bir şekilde hareket ederek, kendi ayaklarına ve birbirlerinin ayaklarına takılarak kaçmaya başladılar.

Elenuta onlara bağırarak talimat vermek istedi, sanki gerçek zamanlı olarak izliyordu ama bunun için çok geçti. Kamera duvardaki saate odaklandı, geri sayım çoktan otuzu gösteriyordu- Finlay'ın şampiyonları yedi saniye boyunca bir aşağı bir yukarı zıplayıp kalkışa hazırlanırken düşüyorlardı. Tattoo dişlerini göstermişti. İri adam bolca terliyor, yarı aydınlıkta parlıyordu. Elenuta dua etti Yola çıkamadan, o iğrenç heyecanı içinde kalp krizi geçirip ölebilirdi.

Yaralı adam, yine de, bir şeydi

başka bir şey. Hayvani bir şeydi, yüzü öylesine korkunç bir nefretle çarpılmıştı ki Elenuta izlemeye dayanamıyordu. Onu öldüren herkese acıyordu.

onun yolunu kesti. Sınırları olmayan bir adamdı. Daha önce de böyle adamlarla karşılaşmış ve hayatta kaldığı için minnettar olmuştu.

Görüntü aniden dörde bölündü, muhtemelen bir depodaki izleyicilerin gördüklerinin bir yansımasıydı. Bu Görüntüler dronlardan, dört ayrı kameradan alındı. Bu küçük bir operasyon değildi. Finlay'ın sürekli görüntü sağlamak için her kadını takip etmek üzere dört adamı olmalıydı. Kadınlardan ikisi birlikte kalmış, diğerleri ise tek başlarına gitmişlerdi. Geri sayım on saniyedeydi ve adamlar koşmaya hazırды.

'O dronlar alabileceğinizin en iyisi. Bana bir pakete mal oldular,' diye azarladı Finlay.

'Hı hı,' diye mırıldandı Elenuta.

Elleri, kendini ekrandan uzak tutmak istercesine yatak örtülerini kavırıyordu. Bir önceki kazanan şimdi labirentin uzak tarafındaydı, durakladı, elleri dizlerinde ve nefes nefese, taktiklerine karar vermek için önce arkasına, sonra önüne baktı. Köşeye sıkışmamak bariz bir öncelikti ve o sıkışmamıştı. Kaçabileceği üç yön vardı. Bir sonraki karar saklanmak ya da koşmaya devam etmektir. Bununla ilgili sorun yorgunluktu. Er ya da geç adrenalinin etkisi kadının enerjisini yerine tüketecek ve o an geldiğinde savaşıacak bir şey .

Elenuta ekranın diğer bölümlerine baktı. En genç kadın eski bir metal dolabı açmaya çalışıyor ve başaramıyordu, çekiştiriyordu belli ki kasıtlı olarak kilitlenmiş ve koşucuların dikkatini dağıtmak için oraya konmuş olan kapılara boş yere baktı.

Kornalar çalındı, çıplak duvarlarda sert şekilde yankılandı. Adamlar, serbest bırakılmış tazılar gibi koşmaya başladılar. Seyirciler öyle sesler çıkardı ki

bir hayvanat bahçesindeki parmaklıkların arkasından gelebilirdi. Sahne gladyatörden başka bir şey değildi, eğer çevre

Romanesk. Dolabı açmaya çalışan genç kadın sonunda bu planından vazgeçmiş ve dolabın üzerini örtmeye çalışıyordu.

Kendini yere atılmış bir yığın eski çarşafın üzerine attı. Ne kadar zayıf olursa olsun, paçavraların ortasındaki insan şeklindeki tümseği gizlemek mümkün değildi.

"Ayağa kalk," diye tısladı Elenuta ekrandan kıza doğru. "Hemen ayağa kalk.

"Seni duyamaz, aşkım," diye güldü Finlay. "Eğlenceli, değil mi?"

"Hayvan," dedi Elenuta.

Finlay öne doğru eğildi ve dilini çıkararak kızın yüzünü gözünden çenesine kadar yaladı ve kızın silmesi için bir tükürük izi bıraktı.

'Koca adam şaşırtıcı derecede hafif. Onu burada izle,'

Finlay, üç adamdan en büyüğü köşeyi dönerken işaret etti hızlandı ve bir kadını gördü. 'Oh, gerilim,' diye alay etti. 'Bunun için yaptığının on katını talep etmeliyim. İnsanlar kalırlarsa kredi alırlar'.

Elenuta ekranda devam olan kovalamaca yerine Finlay'e bakmayı tercih etti.

"Bilet ne kadar?" diye sordu.

"Ah, işte şimdi gerçek yüzünü gösteriyorsun. Elindeki işaret parmağıyla başının yan tarafını okşadı. 'Orada akıllı bir beyin olduğunu biliyordum. Seyirci koltuğu için yüz elli. Bin kişi katılacak. Bana öyle bakmayı bırakabilirsin.

seni sümüklü kaltak. Ben lanet olası bir iş adamıyım, işte ben buyum.

Elenuta, bir kadını izleyicilerin önünde tecavüz etmek, dövmek ve taciz etmek üzere kovalayıp yakalayabilmek için bin sterlin gerektiğini düşündü. Yine de sonuçta, her gün başlarına gelenlerden çok farklı değildi. Sadece daha az gösterişli.

İri adamın ilerleyişini daha yakından takip edebilmek için ekranın üç bölümü genişleyerek kayboldu. Drone hem onun hem de kadınlardan birinin tepesindeydi, yüz yüze, her biri

Nefes nefese kalmıştı, adam sırtıyordu, kadın arkasındaki, belki de dört metre uzunluğundaki kırık cam parçasına bakıyordu. Atlamak için çok uzundu ama bölmeye tırmanmasının imkânı yoktu. Diğer tek seçenek ise ve ona geldiği yoldan kaçması için zaman kazandıracak kadar darbe indirebilmeyi umuyordu.

Avuç içleri yukarı bakacak şekilde parmaklarıyla ona işaret etti. *Hadi o zaman*, mesaj buydu. *Sadece sen dene*. Kadın dönüp durdu, daldı sol eliyle kırık bir cam parçası tutarak aşağı indi. Aptal değildi. Adam ona birkaç taş atmıştı ve aynı boyda olmalarına rağmen onunla mücadele etmek zor olacaktı

silahsız. Yine de camla bir şansı vardı.

Cebinden bir çift deri eldiven çıkarmadan önce acele etmeden bir adım geri çekildi. Elenuta bunun camı tamamen durdurmayacağını ama ona daha fazla koruma sağlayacağını düşündü. Şu anda kesinlikle geri adım atacak değildi. Bin pound ödemişti ve bunun karşılığını ete kemiğe bürünerek almak istiyordu.

Kadın öne doğru bir adım attı.

ama adama denemesi için bir fırsat sunuyordu. Adam

Ona doğru hamle yapınca geriye ve bir tarafa doğru sıçradı, adamın kolunu çekerek onu camla kaplı zemine doğru itti ve sonra bıraktı. Adam kendi momentumunun etkisiyle düştü.

önden yüklenmiş yerçekimi tarafından. Sadece dizlerinin üstüne çökmesine izin verdi.

ilk önce onu tepeden tırnağa cam kırıklarıyla kaplanmaktan kurtardı. Yine de acı içinde inledi. Kadın çoktan gitmişti, yakalandığı koridordan geri sığıyordu, cam parçası önünde duruyordu. Adam yavaşça ayağa kalktı, dizleri ve alt bacakları

Kanlar içinde, kendini tamamen toparlamadan önce hafifçe sendeledi. Bir bacağından bir cam parçası kopararak boş alana doğru bağırdı.

Elenuta'nın tırnakları avuçlarının içindeki cam kırıklarıydı. Eğer adam aynı kadını tekrar yakalarsa, ona bunu ödetecekti, bir kez acı çektirecek ve bir kez daha aşağılayacaktı. O

Cam parçasını başının etrafında dolaşan drone'a fırlattı ve onu takip etmek için döndü. Bu sefer yavaşça. Bir süre daha koşturmayacaktı. Elenuta kendi kendine gülümsemeye izin verdi.

Ekran dört yönlü görüntüsüne geri döndü ve dövme adam labirentin içinde dikkatsizce yürürken ve görülebiliyordu. Of Elbette acelemiz yoktu. Başlangıçtaki sprint yarışın ruhuna uygundu ama gerçek şuydu ki kapalı bir parkurda erkekler istedikleri kadar zaman kazanabilirlerdi. Er ya da geç

Bir kadına rastladıklarında istediklerini elde etmeleri an meselesiydi.

Tattoo uzun bir yürüdü, aniden durdu, başını bir tarafa eğdi, döndü ve adımlarını geri takip etti. İşte, orada

Ayaklarının dibinde, titrediği her halinden belli olan eski bir paçavra yığını vardı.

Tattoo, ilerleyişini kaydeden drone'un yerini tespit etti ve objektife doğru genişçe sıırttı. Viktorya dönemi tiyatrosundaki bir kötü adam gibi parmak ucunda ilerledi, hala parmağıyla kameraya bakıyordu

dramatik bir şekilde dudaklarının üzerinde, anın ve kalabalığın hayranlığının tadını çıkarıyordu.

Bir elini uzattı, yığının tepesinde tuttu ve sonra çarşafı kaptı ve çırptı. Kadınların en genci yerde büzülmüş, kıvranarak kaçmaya çalışıyordu. Adam onu boğazından yakaladı ve kamera yüz ifadesini yakalamak için yaklaşırken kadının yanında diz çöktü. Dehşet içindeydi. Elenuta düşündü

Daha önce de korku görmüştü, Tanrı biliyordu ki kendisi de yeterince hissetmişti ama bu daha derin, daha ilkel bir şeydi.

Kız adama, "Lütfen," diye mırıldandı. "Yapma.

Güldü, kükredi, ondan o kadar büyük ve güçlüydü ki, onu kaldırıp duvara çarparken diğer elini kullanma zahmetine bile girmede. Kafatasının arkası tuğladan çıkan büyük bir cıvataya çarptı ve gözleri bir anlığına yukarı doğru süzüldü. Bilincini geri kazanmak için savaşıyordu, Adamın parmaklarını pençeledi, boğazındaki baskıya faydasızca vurdu. Nefes almaya çalışırken göğsü sıkışıyor, gözleri şişmeye başlamıştı. Başındaki yaradan dolayı saçlarından ve boynunun kenarlarından kan damlıyordu.

"Onu öldürecek," diye mırıldandı Elenuta.

"Peki, ne için ödeme yaptıklarını sanıyordunuz?"

Elenuta'nın elleri ağzına gitti. Kızın rengi değişmeye başlamıştı. Patlamış kan damarlarının izleri Gözleri ve başı kontrolden çıkmış bir şekilde sağa sola sallanıyordu. Bacakları bükülüyor ve çırpınıyordu.

"Hayır," diye hıçkırdı Elenuta.

Bu sadece ilki. Diğer ikisi çok daha yaratıcı. Bekle ve gör.'

Elenuta kendini Finlay'ın elinden kurtardı ve odanın diğer ucuna fırlatırken bir tutam saçını kaybetti.

Dizüstü bilgisayar nefret dolu bir ses üretmeye devam ediyordu; gürlüyor, boğuluyor, feryat ediyor, endüstriyel alandaki kalabalığın uğultusu da ona eşlik ediyordu.

Kolezyum, her biri o son, korkunç ölüm anını izlemek için yanıp tutuşuyordu. Çok uzun sürmedi.

"Kimin kazandığını bilmek istemiyor musun? Finlay yataktan kendisi inip Elenuta'nın önünde durarak sordu.

Başını iki yana salladı.

Tamam o zaman. Eğer bunu kaldıramıyorsan, belki de soru sormayı bırakmalısın. anlatabildim mi?

Elenuta başını salladı.

Güzel. Bu beni tam bir sikiş havasına soktu. Yatağa uzan ve külotunu çıkar. Fazla vaktim yok.'

On Birinci Bölüm

Dedektif Çavuş Max Tripp, Ava'nın ofisinde otururken patronunun neden ölü gibi göründüğünü merak ediyor ama sormaması gerektiğini biliyordu.

"Bu çocuk ne kayıp? Ava bir deftere notlar karalayarak sordu.

Beş gün. Bart her zamanki iş yeri olan bir restorana gitti.

Öğrenci olduğu için yarı zamanlı bir iş. O gece eve gelmesi gerekiyordu. Gelmemiş. Cep telefonunu yatak odasında bırakmış, yüzden onu takip etmenin bir yolu yok.

"Öylece çekip gitmiş olabilir mi? Üniversite kursu ve iş yüzünden strese girmiş, ortalıktan kaybolmuş olabilir mi? Ava her şeyi geçiştiriyordu ve bunu biliyordu. Tripp her zaman her şeyi bilen deneyimli bir memurdu.

"Annesi dul ve çok yakınlar. Hem annesinin hem de konuştuğumuz tüm aile, arkadaşlar ve komşuların anlattığına göre harika bir ilişkisi var. Parlak bir geleceği var.

Üniversite işi kolay. Açıklanamayan bir kayboluş için hiçbir belirti yok ve beri banka hesabına dokunmamış. Ayrıca, iş yerindeki patronu kaybolduğu gece Bart'ın bir sonraki hafta için fazladan birkaç vardiya ayarladığını ve

maaşını ertesi geceye kadar beklemekten mutluluk duyar.'

"Yani kaçmak üzere olsaydı, en azından parayı alırdı. Ava kalemini yere bıraktı.

"Hepsi bu kadar. Düzenli bir kız arkadaşı yoktu ama yakışıklı ve popüler bir delikanlıydı. Önceden planlanmadığı sürece eve gitmeyi asla ihmal etmezdi, görünüşe göre annesinin bunun için yalnız.'

"Temas olduğu bilinen son kişi?

"Restorandan ayrılırken diğer garsonlardan biri ona iyi geceler diledi. Bart eve bisikletle dönmeyi planlıyordu. Bisikleti ertesi gün hala bir çit direğine bağlı olarak bulundu. Eşyalarından hiçbir iz yoktu. İhbar hızlıydı - annesi kaybolduğunu öğrendiği sabah polisi aradı. Yıkılmış olduğunu söylemek olur. Korkunç bir şey olduğundan hiç şüphesi yok.

"Malcolm Reilly senaryosu," dedi Ava.

Aynen öyle. Sorun şu ki, Malcolm'un nasıl kaybolduğuna dair hiçbir kanıt yok, kimler bu işe karıştı, adli tıp yok ve tanık yok, İki vaka arasındaki bağlantı tamamen mağdurun türüne ve her ikisinin de açıklanamayan bir şekilde ortadan kaybolmasına dayanmaktadır.

"Gördüğünüz benzerlikler var mı?" diye sordu.

'Kurbanların yaşları - birbirlerinden iki yıl içinde. Açıkça görülüyor ki ikisi de Edinburgh'da yaşıyor, ikisi de burada okudu, ikisinin de Edinburgh'da işi var. Şehirde. İkisi de formda, sağlıklı ve sevilen kişiler. Yakın aile bağları. Para sorunları, bilinen düşmanları ya da endişe yaratabilecek ortakları yok.

"Uyuşturucu mu? Ava araya girdi.

"Malcolm Reilly'nin Fransa'dan gelen toksin testi sonuçları karışık çıktı. Oldukça kapsamlı olan ve saç köküne yerleşmiş olabileceği için kesinlikle uyuşturucu kullanımını göstermeyen testi yaptılar. Diğer organların kayıp olması nedeniyle karaciğer ve böbreklerin kontrol edilemediği gerçeğini de göz ardı etmemek gerekir. Beyin ölümden önceki saatlerde alkol tüketilmediğini gösteriyor. Beyin, ölümden önceki saatlerde Ancak midede, saç testinde görülmeyen bir oral morfin konsantrasyonu vardı, yani saç köküne ulaşmamıştı. Malcolm'u neredeyse koma sokacak çok yüksek bir doz verilmiş gibi görünüyor.

Ava, 'Katilinin istediği her şeyi yapmasına izin veriyor,' dedi. 'Çok fazla acı çekmeden,' diye ekledi Tripp.

"Peki ya Bart? Uyuşturucu ya da alkol sorunu olduğuna dair bir belirti var mı?

'Ara sıra içki içmesine rağmen zor kazandığı parayı alkole harcamayı sevmezdi. Uyuşturucuyu ise Her ne kadar bir görüşe sahip olup sonra farklı bir şey yapan ilk çocuk olmasa da.

"Ama sen açıkça durumun böyle olmadığını düşünüyorsun? Ava, Tripp'in yüzünü inceleyerek yorum yaptı.

Bilmiyorum. Babasını trajik bir kazada kaybetti ve annesi için sürekli endişeleniyor gibi görünüyor. Uyuşturucunun onun alacağı bir risk olduğunu sanmıyorum.

'Tamam, ama bunu tamamen göz ardı etmeyelim. Bakımını üstlendiğinizde annesini bu kadar derinden önemseydiği belli olan biri

Endişelenmenin yarattığı basit stres başa çıkmayı zorlaştırabilir. Kaşlarını çattı, kalemini tekrar eline aldı ve birkaç cümlemin altını şu şekilde çizdi gözlerini ovuşturdu. 'Ama iki kayboluşun bağlantılı olabileceği teorisini araştırmamız gerektiğine katılıyorum. Hiç değilse Reilly davasında ihtiyacımız olan kırılma noktası bu olabilir. DC Monroe'yu alabilirsin. Restorandaki o son akşamın sonunu yeniden canlandırmaya çalışın, bazı anıları canlandırıp canlandırmadığını görün. Rezervasyon listesini gözden geçirin, içeri girin

O gece orada olan herkesle temasa geç. DI ile irtibat kurun

Reilly davasıyla ilgili olarak gerekirse Callanach'ı arayın ve iki adam arasında bizim bilmediğimiz bir bağlantı olup olmadığına bakın.

"Emredersiniz hanımefendi. Tripp ayağa kalktı. "Peki, Reilly davası sonuçlandıktan sonra Dedektif Callanach geri dönecek mi, ne dersiniz?

Ava başını kaldırmadı. 'Hâlâ devam eden bir kaçakçılık soruşturması var. Reilly davasında İskoç irtibat görevlisi olarak Interpol'e atandı çünkü zaten oradaydı. Dürüst olmak gerekirse, ne zaman döneceğini söyleyemem.

Tripp söyleyecek doğru kelimeleri bulana kadar ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı.

"Ekip onu özlüyor, hanımefendi.

'Umarım öyledir,' diye cevap verdi Ava. 'Eğer memurlarımızdan biri kaybolmazsa bu MİT için oldukça üzücü bir itham olur. Dedğim gibi, bilgi için doğrudan Callanach ile konuşun. Eminim o da bu konuda Kaçakçılık operasyonunun nasıl ilerlediğine dair sizi bilgilendireceğim.

"Doğru," dedi Tripp nazikçe. "Oh, ve DI Graham boş olduğunuzda ona haber vermemi istedi. Ona yukarı gelebileceğini söyleyeyim mi? konuşabilir miyiz?"

Ava içini çekti. "Aslında, beklemeyecek birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor. Dedektif müfettişe mesaj atıp

bana e-posta gönderir misiniz? Bu şekilde, yapılacaklar listemdeki diğer bazı işleri hallederken bu konuyla da ilgilenebilirim.

Tripp başını sallayarak, "Tamam, hanımefendi," dedi.

"Ve DI Graham'a söyle, onu ve DS Lively'yi Gene Oldman cinayetinde tam zamanlı olarak istiyorum. Şimdiye kadar bir ipucu bulmuş olmalıydık. Oldman'ın sorgulanmak üzere getirebileceğimiz çok sayıda tatsız bağlantısı olmalı.

Tripp sessizce ayrıldı. Görevden alma tonunu duyduğunda anlıyordu; Başmüfettiş Turner otoriteyi pek sık kullanmazdı ama belli ki havasında değildi. Merdivenlerden inerken cep telefonundan DI Graham'a mesaj attı ve ekibin çoğunun olay odasında toplandığını gördü. Bir sessizlik rüzgârı eserken

Girdim.

"DCI'ı gördün mü? Lively sessizliği bozarak bağırdı.

"Evet," diye yanıtladı Tripp. Topluluk önünde konuşmak konusunda isteksizdi ama insanlar belli ki bir sonraki toplantının yapısını öğrenmek istiyordu.

hafta olacaktı. "Bart Campbell'ın kaybolması olayını DC Monroe ile birlikte takip edeceğim. Şef, Malcolm Reilly ile olası bir bağlantı olduğunu ve bunun araştırılması gerektiğini kabul ediyor. Senin ve DI Graham'ın Gene Oldman cinayeti üzerinde çalışmaya devam etmenizi istiyor.

"Evet, bahse girerim beni ait olduğum yerde, Wester Hailes'in iyi insanlarıyla birlikte tutmak için bununla uğraşmamı istiyordur," diye Lively.

Dedektif Müfettiş Graham odaya girdiğinde Tripp, Janet Monroe ile konuşmak için yanına gitti.

Doğru, yapacak çok şey var. Çavuş Lively, olayla ilgili herhangi bir haber var mı? Gene Oldman'ın mutfağında yerde bulduğumuz ayak izi?' Graham başladı.

'Elbette. Sadece kısmi bir baskı olduğu göz önüne alındığında ayakbırıntı numarası beş olduğu tahmin ediliyor, bu yüzden her kim olursa olsun

İzi bırakan ya bir ergendir ya da bir yetişkinse muhtemelen bir dişidir.

Ayak genişliği incedir, ancak bunun nedeni

Yaralanma nedeniyle ayağının tamamını yere koymuş. DNA profili kesinlikle Oldman'inkiyle uyuşmuyor.

"Oldman'ın aile üyelerinden yardımcı olabilecek herhangi bir haber var mı? Graham sordu.

"Tam olarak şu sşzleri sşyleyen bir kız kardeşi var: "Neden beni bu saşmalıkla rahatsız ediyorsun? Lanet herif hak ettiğini buldu."

"şlşm zamanı için bir mazereti var mı?"

'Majestelerinin Hapishanesi Cornton Vale'de uzun sşre kalmayı mazeret olarak gşrşp gşrmediğinize bağlı. Cornton'da muhtemelen Wester Hailes'ten daha iyi bir topluluk ruhu olduğunu sşyleyebilirim,' diye kıkırdadı Lively.

"Efendim! Polis memuru Biddlecombe nefes nefese kapıya geldi. "Evet, memur bey?"

"Roslin'domuz iftliğinden bir ifti aradı. Nefes nefese durmuş, sanki bir sınav salonuymuş ve ders çalışmayı unutmuş gibi tıklım tıklım dolu olay odasına bakıyordu.

'Ve bu bizim ilgimizi çeker şnkş...' diye sordu Lively.

'Aman Tanrım, doğru, bu sabah bir ağılı temizlerken kafatası parçaları buldu. Bir hafta şnce orada olmadıklarından emin. Ben ... um ...'

Graham, 'avuş Lively'ye ayrıntıları ver,' diye talimat verdi. 'Ve hemen bir olay yeri inceleme ekibi gşnderin.

Biddlecombe mşmkşn olduğunca çabuk çıkmak için dşndş ve sadece sol omzunu kapının pervazına çarpmayı başardı. O sırada bir Graham'ın bir bakışıyla bastırđıđı kahkaha dalgası.

"Oraya gidip bizzat bakmamı ister misin? Lively sordu.

'Evet, ama kısa tutun, adli tıp ekibiyle irtibat kurun, sonra Oldman davasına geri dşnşn. İpuçları her geçen gşn daha da zayıflıyor ve bu kafatası parçaları insana ait olmayabilir ya da domuzların yerden kazıp çıkardığı eski cesetler. Elimizde somut gerçekler olana kadar dikkatimi dağıtmak istemiyorum.

Genç bir subay odanın arkasından neşeyle, "Eldiven al, avuş," diye bağırdı. 'Bu domuz boku kendi kendini aramayacak.

"Bu doğru mu DC Swift? O zaman biraz yardıma ihtiyaım olacak. Ceketini al delikanlı, ekmişsin.'

Bir inilti ve ardından sırt sıvazlama sesi duyuldu. "Dedektif Tripp'e olay yerinde kimin olduğunu bulması için yardım etmem gerekiyordu.

"Bart Campbell'ın kaybolduğu gecenin restoranı, efendim," diye inledi John Swift.

Tripp, "Sizi ayırabilirim, memur bey," diye onayladı. "Ben de DCI Turner'a kafatasları hakkında bilgi vereceğim.

Lively, Swift'e doğru bir hi-vis ceket fırlattı ve ikisi birlikte kapıya yöneldiler.

On İkinci Bölüm

Avrupa'nın en büyük hapisanesi olan Fleury-Mérogis Hapishanesi, Paris'in güney banliyösünde 180 hektarlık bir alanda yer alıyor ve onu gören herkese suç girişimlerinin nelere yol açabileceğini hatırlatıyordu. Ne yazık ki, 4.100 sakini tarafından alınmamış bir dersti bu. Merkezi bir poligon-

Şekli bina, her biri dört kat mahkûma ev sahipliği yapan üç kollu beş kanattan oluşuyordu: erkekler, kadınlar ve gençler. Çatılardaki teller, helikopterle kaçma girişimlerini caydırıyordu.

bazı mahkûmların bağlantıları göz önüne alındığında. Yıllar boyunca Callanach ve Jean-Paul birçok yeni 'misafir' getirmişlerdi.

Fleury-Mérogis, birçoğu hala ikamet ediyordu, bazıları ise asla özgürce gün ışığını göremeyecekti.

Interpol kimliklerini gösterdiler ve ceplerini dolaplara boşalttılar. 1960'larda oldukça yakın bir tarihte inşa edilen hapishanenin atmosferi, belki de duvarları arasında zaman çok yavaş ilerlediği için, yine de baskıcı bir tarih duygusuyla gergindi. Onlar gibi konuşmadılar. Görüşme odalarına götürülürken her biri, failleri burada hapsedilmiş olan önceki suç girişimleriyle ilgili anılarına kapılmıştı. Terörist bir hücre saldırıdan dakikalar öncesine kadar izledikleri hareketler. Taklitçi bir katil, yeteneklerini öyle bir zirveye çıkarmıştı ki hayran olduğu adamı gölgede bıraktı. Hayatları acınası olan ve can sıkıntısı ve hayal kırıklığı içinde suça yönelen diğerleri.

Fleury-Mérogis, tüm sınıfsal ayrımları, değişken mikro ekonomileri, galipleri ve kurbanlarıyla, koridorlarında ve karanlık yerlerinde fısıldanan ve çığlık atılan akla gelebilecek her dille minyatür bir şehirdi. Callanach bundan nefret ederdi.

Giorgia Moretti-Russo, Jean-Paul'un birden fazla müebbet hapis cezasına çarptırılmasına neden olan davayı yürüttüğü sırada elli üç yaşındaydı. Callanach gecesini dosyaları okuyarak geçirmişti. Yedi cinayet, hepsi de organ toplama amacıyla işlenmişti ve bunlar sadece bulunan cesetlerdi. Yine de Russo'nun bu kurbanlarla başlamadığı oldukça açıktı ve Interpol'ün iç notları otuz ila kırk kişinin daha doğru bir tahmin olduğu teorisini ortaya attı. İtalya'da eski bir cerrah olduğu için işin pratik yönü için gerekli tüm becerilere sahipti, Fransız kocası ise yönetimle ilgileniyordu. Tutuklanmaya direnirken öldürülmüş. Söylendiğine göre bu konudaki tek yorumu, böyle bir ölümün ne kadar savurgan olduğuydu, Oysa eşinin organları ona yarım milyon dolar kazandırabilirdi.

Jean-Paul ve Callanach kollarını kavuşturmuş onu bekliyorlardı, görüşme odasındaki soğuk havanın sadece yarısı onları bu kadar üşütmüştü. Moretti Russo yaptıklarından dolayı tek bir pişmanlık bile duymamıştı,

Belirli ırk ve yaş özelliklerine göre erkek ve kadınları kaçırıyor, sipariş üzerine öldürüyor ve kendini çoğu insanın en çılgın hayallerinin ötesinde zengin ediyordu. Kendini daha iyi kontrol edebilseydi, parayı alıp ve iade edilmeyen bir Güney Amerika ülkesine kaçtı ve hayatının geri kalanını sıcak güneşin altında lüks içinde yaşadı. Ama daha fazlasını istemişti.

Bir gardiyan eşliğinde kapıda beliren kadın, Fleury-Mérogis müebbet mahkûmları arasında bir istisnaydı.

Hapsedilmek ona uygun görünüyordu. Şimdi altmışlı yaşlarının başındaydı. Zayıftı ama sıska değildi, cildi sanki hiç nemlendirici kullanmamış gibi görünüyordu ve Callanach'a sanki kendisi mahkûm, o da ziyaretçiymiş gibi hissettiren bir özgüvenle dimdik yürüyordu. Ama onun kaybedecek bir şeyi yoktu ve onların da vardı.

"Beyler," diye ve sanki öpeceklermiş gibi elini bileğinden hafifçe bükerek uzattı. Jean-Paul ayağa kalktı ve bunun yerine elini sıkmayı tercih etti. Callanach kollarını kavuşturmuş bir şekilde oturmaya devam etti. Russo onu sanki bir dostlarıymış gibi kabul etmelerini istedi. Profesyoneldi, hayatı kendine ördüğü duvarların ötesinde yaşıyordu ve onun oyununu oynamayacaktı.

Küçük masada onların karşısına oturdu, uzun bacaklarını bileklerinden ağırbaşlı bir şekilde çaprazladı ve koyu renk, küt saçlarını bir yana savurdu. Callanach onun olağanüstü bir kadın olduğunu gördü.

Gençliğinde güzeldi, belli ki zekiydi, kendi istediğini elde etmeye alışkındı. Sadece arkasındaki siyah bir boşlukla gölgelenen mükemmel dişleriyle ona gülümsedi. Callanach kendini tutamadı; ilgisini çekti.

sapmayı daha iyi görebilmek için başını sağa doğru eğdi. "Merak mı ediyorsun?" dedi nefes nefese, ona doğru eğilerek. 'İzin ver açayım ağzım senin için.'

Bunu yavaşça yaptı, pembe dilini alt dudağında gezdirerek o anın tadını çıkardı. Callanach onu durdurmadı. Bu onun oyununun bir parçasıydı ve narsistlerle bir süre oynamalarına izin vermenin daha kolay ve verimli olduğunu öğrenmişti. Başını yana çevirerek bir parmağını ağzına soktu, sonra da daha iyi görebilmesi için yanağını çekti. Muhtemelen hapisteyken bir dişini kaybetmişti, yoksa bir dişçiye kaplama yaptırmış olacağına şüphe yoktu.

"Nasıl olduğunu bilmek istiyorsunuz, bu yüzden sizi bu kadar açık bir ilginin utancından kurtarmama izin verin. Bir süredir burada olan bir kadın, sanırım adam kaçırma suçundan içerideydi, ancak ayrıntılarla uğraşamayacak kadar sıkılmıştım, elimi tutma şeklimi beğenmediğine karar verdi.

Başını. Oldukça aptalca bir şekilde, duşta yüzüme baş harfini kazımaya çalışmanın beni kendi seviyesine indirmenin iyi bir yolu olabileceğini düşündü. Ne yazık ki, makatında sakladığı sustalı

Çıkarmak için kullandığı sabun yüzünden kaygandı. Onu için ellerim kuruydu, bu yüzden bıçak şakağına saplandı.

yanağımdan daha fazla. Tartışma sırasında çenemi kıran bir yumruk attı ve dişim kırıldı, ancak bu genel zafer için ödenmesi gereken küçük bir bedeldi. Şu anda özel bir birimde ve

Tekerlekli sandalyesinden borulu müzik dinlerken her öğün ona plastik bir çay kaşığıyla veriliyor. O zamandan beri buradaki hayatım ... son derece barışçıldı.

"Bayan Moretti-Russo, sizinle bir dava hakkında konuşmak için buradayız," diye başladı Jean-Paul. 'Sanırım sizinle konuşmak istediğimizde bu konuda bilgilendirildiniz. Görüşme hakkında avukatınıza danışma fırsatınız oldu mu?

'Bana Giorgia deyin lütfen,' dedi.

"Bu pek uygun değil, o yüzden sakıncası yoksa-" Resmiyeti koruma çabasını yarıda kesti.

'Bana Giorgia diyeceksiniz, ben de size ilk isimlerinizle hitap edeceğim ya da hiç konuşmayacağız. Benim evim, benim kurallarım. Çok çekici bir kadın var.

Hcremde ayaklarıma masaj yapmak için bekleyen genç bir kadın var, bu yüzden gidecek başka bir yerim düşünmeyin.

Jean-Paul, "Elbette," diye cevap verdi. Callanach gitmek istiyordu. Giorgia Moretti-Russo yılankavi ve hesaplıydı. 'Ben Jean-Paul ve bu da Luc. Bizi görmeyi kabul ettiğiniz için minnettarız. Ses kayıt cihazı kullanmamızın bir sakıncası var mı?

"Tabii ki hayır. Ne de olsa bir anlaşma olması gerekecek. Kesinlikle verdiğiniz paranın karşılığını aldığınızı hissetmenizi istiyorum. Jean-Paul ses kayıt cihazını kurarken, Callanach'ın gözlerinin içine bakmak için dönüp hızlıca aşağı yukarı bir hareket yaptı.

"Konuşma izniniz var mı yoksa sadece güvenlik amacıyla mı buradasınız?" Callanach, "İhtiyaç duyduğumda konuşurum," diye cevap verdi.

"Benden hoşlanmıyorsun. Başını bir yana eğdi.

"Bunu yapmamı mı bekliyordun?" diye sordu, kızın onu kendine çektiğini biliyordu ve karşı koymak istiyordu ama kızın ona hükmetmesine izin vermek istemiyordu. konuşma.

"Bir Interpol ajanından, hikayenin sadece yarısını anlatan bir evrak dosyasına duygusal tepki vermek yerine, açık fikirli olmasını ve kendi algılarına göre karar vermesini beklerim.

Callanach duvarda gözlerini dikip bakacağı bir yer buldu. Onun gözlerinin içine bakmasını istiyordu ve o bunu yapmayacaktı. Memnuniyet. Aslında polisi ona yönlendiren gözleri olmuştu. Biri açık ela, diğeri koyu kahverengi gzbebekleriyle kendi iyiliği için fazla tanınabilirdi ama kılık değiştirmek için renkli lensler takmayacak kadar da kibirliydi. Kurban aradığı sırada

sivil bir polis memuruna yaklaştı ve bu son oldu. "Hadi başlayalım, olur mu? Jean-Paul araya girdi.

"Elbette valiyle çoktan konuşmuş ve şartları kabul etmişsinizdir. Jean-Paul'un bir teklifle açılmasını beklerken bir kaşını düzeltti.

Onun yerine bir zarf açtı ve Malcolm Reilly'nin fotoğraflarını masanın üzerine yaymaya başladı.

Biri kayak takımları içinde, biri spor salonunda çekilmiş, diğeri de bir sosyal medya paylaşımından indirilmiş - Malcolm on tatilde, üstsüz, bronzlaşmış, bir plajda. Bu onu durdurdu izler. Parmaklarını yavaşça uzattı, manikürlü tırnakları görüntüleri okşadı.

'Vücutta yağ yok,' diye mırıldandı. 'olmayan kaslı biri. Boyu kaçtı... 1.80 mi?

Jean-Paul notlarını kontrol etti.

"Beş on," diye onayladı.

'Yani organlarının alındığına inanıyorsunuz ama elinizde hiçbir ipucu yok. Ne kadarı alındı?'

Jean-Paul, Malcolm'un cesedinin bulunduğu andaki fotoğraflarını ve ardından ölüm sonrası fotoğraflarını çıkararak, "Ana organların çoğu," dedi.

Giorgia onları teker teker aldı, acele etmedi, cebinden ince bir gözlük çıkarıp taktı, hareketleri ilk kez bu kadar bilinçliydi. Callanach onları takmaktan nefret ettiğini fark etti. Bu onun yaşlandığını kabul etmesini sağladı. Ve gözlükler gözlerini köreltiyordu.

Olağanüstü gözlerinin yarattığı etkiyi elbette. Muayenesini bitirir bitirmez gözlüklerini geri çıkardı,

Onları masanın üzerine bırakmak yerine cebine geri koydu, böylece kapladıkları alanı görmek zorunda kalacaktı.

Callanach ve Jean-Paul sormaktan daha iyisini biliyorlardı. Sessizce oturup onun açılmasını beklediler. O da bu durumdan hoşlanıyordu. katılım ve ilgi. Tavrından da bu anlaşılıyordu. Masanın üzerinde öne doğru eğildi, kaşlarını çattı ve gözlerini kapatarak Malcolm Reilly'yi patoloğun ellerine teslim eden senaryoyu hayal etti.

"Otopsi raporu yanınızda mı?" diye sordu. 'Kesiler ve kan damarlarının tedavisi hakkında daha fazla ayrıntıya ihtiyacım var. Fotoğraflar iyi ama hikayenin tamamı değil.

Jean-Paul onu .

O okurken yine sessizlik içinde oturdular. Callanach belgeleri o kadar çok okumuştı ki artık hafızasında yer etmişlerdi. Oral morfini bulmak zor değildi. Bu

Aşırı ağrıya neden olan rahatsızlıkları olan hastalara, özellikle de evde yaşam sonu bakımı alanlara düzenli olarak reçete edilir.

"Kalem," diye emretti. Jean-Paul valinin emirlerine uyarak ona bir kalem uzattı. Kalemler çok kolay kırılır, sivriltilir ve ölümcül silahlara dönüşürdü.

Gözlüklerini tekrar takan Giorgia altını çizmeye, kenar boşluklarına notlar almaya ve bazı kelimelerin etrafına daireler çizmeye başladı. Callanach onun çalışmasını izledi. Bu farklı bir kadındı, tamamen odaklanmış ve kendinden habersizdi. Bu şekilde daha az sevimsiz olduğuna karar verdi, kibrinin yerini cerrah olarak ilk günlerine damgasını vuran profesyonelliğe içgüdüsel bir dönüş almıştı. Bu kez işi bittiğinde gözlükleri yerinde kalmıştı. Tırnaklarını masaya vurdu. Strateji zamanıydı. Belli ki ilgisini çekmiş ve kendini kaptırmıştı ama bu müzakereleri engellemeyecekti.

'En iyi teklif, tek . Beni . Size yardım edip sormadan önce, evet . Patoloğunuz iyi ama bir cerrah değil, bu yüzden kibar olmak gerekirse içgörülerini eksik.

"Kendine ait bir hücre. Artık paylaşmak yok. Dinlenme alanlarında hücrenizin dışında günde ek altmış dakika. İş seçiminiz

hapishanenin içinde. Her ay fazladan bir ziyaret,' diye duyurdu Jean-Paul. Kötü bir anlaşma değildi ama kartlar onun elindeydi ve bunu hepsi biliyordu. Elbette daha fazlasını istemesini bekliyorlardı ama Jean-Paul hiçbir şeyi saklamamıştı. Bunun bir anlamı yoktu. Yaptığı tekliften daha azı sonuç vermeyecekti. Bu ona bağlıydı.

Anlaşmanın ona sağlayacağı küçük ekstraları isteyip istemediğine karar verdi. Bir müebbet mahkumu için, hücrelerinden günde fazladan bir saat dışarıda kalmak yıllar içinde çok şey ifade ediyordu.

"Hepsi bu mu?" diye sordu Callanach'a, yine oyun oynuyordu. Callanach başını salladı. 'Bunu düşünmek için bir haftaya ihtiyacım var. Sonra tekrar gel Yedi gün. Bundan daha fazla düşünme süresine ihtiyacım olursa vali size haber verir'.

Callanach bacaklarını önünde uzatarak ve omuzlarını gevşek tutarak, "Hiç zahmet etmeyin," dedi. 'Oyun oynamamızı istemiyorsun, biz de istemiyoruz. Bir zaman olduğunu biliyorsun Sorun şu ki, hapishanedeki hayatın - insanları manipüle etme becerileriniz olsa bile sıkıcı olduğunu biliyoruz. Artık korkutucu bulmayabilirsiniz,

Berbat yemeklere alışmış olabilirsiniz ve belki de belli bir hiyerarşiyi aşmışsınızdır ama sıkılmışsınızdır. Hücrenizin dışında günde fazladan bir saat, statünüzü korumak için ihtiyaç duyduğunuz tüm insanlara ve bilgilere daha iyi erişim, çok değerlidir.

Giorgia gözlüklerini başının üstüne doğru itti. Callanach, kimsenin onu izlemediğini düşündüğünde yaptığı şeyin bu olduğunu fark etti.

"Öyle Luc," diye mırıldandı, "ama sahip olmayı tercih edeceğim başka şeyler de var. "Adlarını söyle. Sadece meraktan soruyorum. Bu konuda elimiz kolumuz bağlı.

Callanach, "Pazarlık devam ediyor," dedi.

'Buradaki otoritemin çoğu eski işimden geliyor. Ben iyi bir doktorum. Başka ne yanlış yapmış olursam olayım, hiç kimse benim uzmanlık eksikti. Güncel kalmak için en son tıp dergilerine erişmek istiyorum. Buradaki kütüphane bunların çok pahalı olduğunu ve sadece benim için bu harcamayı yapamayacağını söylüyor.

"Not edildi," dedi Jean-Paul. "Bunu sorabilirim.

'Ve bir stetoskop ve otoskop istiyorum. Kulakları kontrol etmek için tasarlanmış ama vücudun diğer kısımlarında da işe yarıyor. Her iki alet de çok pahalı değil.

"Ne için? Jean-Paul sordu.

"Ne düşünüyorsun?" diye tersledi. Giorgia derin bir nefes aldı ve gülümsedi. 'Özür , sorgulanmaya alışık değilim. Bir şirket işletiyorum. gayri resmi klinik. Zihnimi meşgul ediyor ama tıbbi malzeme olmadan yapabileceklerimin bir sınırı var - ciddi sınırlar.

'Burada doktorlar var ve ciddi vakalar için mahkumlar hastaneye sevk ediliyor. Ne anlamı var anlamıyorum,' dedi Jean-Paul.

"Tabii ki bilmiyorsun. Boğazınız ağrırken ya da idrar yollarınız ağrırken bir doktora görünmek için bir ay beklemeye alışık değilsiniz. Enfeksiyon o kadar kötüleşir ki çılgılık atmadan işeyemezsin. Sen değilsin. Sağlık merkezine sevk edilebilmeniz için hapishane gardiyanlarının sizden iyilik istemesine alışkınsınız. Ağrınız olduğunda size gülünmesinin ve çok kötü olduğunun söylenmesinin nasıl bir his olduğunu anlamıyorsunuz. Tıbbi tavsiye almak için hızlı bir yol sunuyorum. Buradaki değerli doktorları bile kurtarıyorum. Zaman. Semptomların ne zaman ciddi olduğunu biliyorum ve bunu En kolay ikna edilebilen gardiyanlara bilgi veriyorum. İki kez hapishane doktorlarına ciddi hastalık belirtileri teşhis ettirdim.

ya da abartı olduğuna karar vermişti. O kadınlardan biri İhtiyacı olan tedaviyi aldı ve diğeri en azından uygun ağrı kesici ve huzur içinde ölmek için bir bakımevi yatağına sahip oldu. Bütün canavarlar işe yaramaz. Bu sadece farklı bir kurallar dizisi.

"Peki karşılığında ne alıyorsunuz? Callanach sordu. "Sanırım girişiminiz tamamen fedakârca değil.

Sigaralar. Elbette sigara içmiyorum ama burada banknot olarak kullanılıyorlar. Bazı kadınlar bana ilaç olarak ödeme yapıyor ve ben de bu ilaçları, durumları ne olursa olsun ihtiyacı diğerklerine yazabiliyorum. İyilikler, bilgi, güzellik bakımları, başkalarının uzmanlığı. Sen de Bu ekonomik sistemin ne kadar sofistike olduğuna şaşırdım. En çok kazanan kişi vergi dolandırıcılığından hüküm giymiş bir ceza avukatı. Tahmin edebileceğiniz gibi hücresi hiç boş kalmıyor.

"Zor olacak," dedi Jean-Paul. 'Tıbbi aletlerin metal parçaları var. Vali güvenlik konusunda endişelenecek ve ruhsatınız olmadan yarı tıp uygulamanıza izin verdiği için sorumluluğu konusunda daha da endişelenecek. Hakkınızda dava açılması söz konusu olacaktır.

"Kitle sadece araştırma yapabileceğimi, mahkumlara tanı koyamayacağımı veya tedavi edemeyeceğimi belirten bir anlaşma imzalayacağım. Hatta bir kopyasını herkesin görmesi için hücre duvarımda asılı tutacağım. Bu davaları durduracaktır. Bu konuyu avukat arkadaşım ile görüşmediğimi mi sanıyorsunuz?

Callanach, tamamen hazırlıklı geldiğini düşündü. Interpol'ün görüşme talep ettiği kendisine bildirildiği andan itibaren tam olarak bu konuşmayı planladığına şüphe yoktu.

'Stetoskop ve otoskopun yarattığı tehlikeye gelince, bunların belirli zamanlarda belirli bir süre için bana verilmesini kabul edebilirim. ve güvenli bir şekilde saklanması için bir gardiyana teslim etmek. Pazartesiden cumaya günde iki saat diyelim. Bu şekilde, eğer yapamazsam

ya da bazı parçaları çıkarılmışsa iade edebilirler. Bunun olmasına izin vereceğimden değil. Biraz gururum var, biliyorsunuz.'

"Soracağım," dedi Jean-Paul. 'Bunu hemen şimdi yapabilirim. Ama geciktirmeye çalışırsanız anlaşma masadan kalkar.

"Taşakların mı büyüdü Jean-Paul?" diye sordu. "Ben Benimle bir böyle konuşmanı tavsiye ederim. Bu işe yarayabilir.

Normalde uyuşturucu ithalatçıları ve pedofil çeteleriyle uğraşıyorsunuz ama benimle değil.

Callanach onun haklı olduğunu tahmin etti. IQ'su bir cerrah için bile normal sınırların çok ötesindeydi ve hak sahibi olma duygusu, büyük olasılıkla tökezlemelerine neden olan bir inatçılığı da beraberinde getiriyordu.

"Bana bir dakika izin verin," dedi Jean-Paul. Bir gardiyanın kapıyı açması için kapıyı çaldı ve koridora ıktı. Orada, bekleyen valiyle bir telefon görüşmesi yapmak için gereken tek şey anlaşmayı yapıp yapmama yetkisi. Callanach evet çıkacağını biliyordu. Interpol'ün tam yetkisi yoktu ama yine de istediğini elde etmek için yeterli güce sahipti.

Giorgia kapı tekrar kilitlenene kadar bekledi.

'arasında bir gerginlik var,' diye gözlemledi.

Callanach cevap vermedi. 'Sence kendini seninle kıyaslıyor mu? Siz konuşurken vücudunu tam olarak size doğru çevirmiyor. Etkili bir şekilde çalıştığınızda bile başını sallamasına veya herhangi bir normal coşku belirtisi göstermesine izin vermiyor. Sanki sizi kesmeye çalışıyormuş gibi. kendini senden uzaklaştırdı.'

'Duruşmanızda ifade vermediniz ama yine de savcı için kolaylıkla bir eşleşme . Neden sessiz kalmayı tercih ettiniz?

Callanach sordu. Callanach bu sorunun bir konu değişikliği olduğunu hemen anlayacaktı ama Callanach onunla Jean-Paul hakkında konuşmayacaktı.

'Belki de buraya düşmeyi ben istedim,' dedi. 'Olayları siyah ve beyaz olarak görüyorsunuz, bu da çoğu polis soruşturmasını engelleyen şey. Suç faillerinin insanlığını veya karmaşıklığını kabul etme konusunda bir isteksizlik var. Çoğu kolluk kuvveti personeli

Hayal gücü. Doğru ve yanlışa, adalete, yasalara o kadar kapılmışlardır ki, kanıtları gerçekten doğru olabilecek şekillerde keşfetmeyi başaramazlar. rahatsız edici, bu durumda olduğu gibi. Organlar gitmiş, bu yüzden hasat olmalı. Basit, temiz.'

" değil mi?" diye sordu.

Bir eşit. Yine de, pek sayılmaz. Yüzün yüzünden, değil mi? Kadınların sana bakmadan duramamasından nefret ediyor. Seninle birlikte olmak onu sürekli yoruyor. Daha az çekici ikiz olmak gibi bir şey olmalı. O senin tarafından azaltıldı.'

"Bunun için biraz yaşlı," dedi Callanach.

"Göreceğiz, değil mi?"

Jean-Paul odaya tekrar girdi.

',' dedi. 'Talepleriniz garanti altına alındı. Yazılı hale getiriliyorlar ve biz ayrılmadan önce vali tarafından imzalanacaklar. Bize değerli bilgiler vermeniz koşuluyla.

"Peki," dedi. "Meslektaşınızın gömleğini çıkarmasını istiyorum. Başını çevirdi ve Callanach'a belli bir açıyla göz kırptı.

Jean-Paul'dan gizlenmişti.

"Hayır," dedi Callanach.

Giorgia sırtıttı.

"Tamamen anatomik amaçlar için. Kesileri nasıl yapacağımı göstermek için bir örneğe ihtiyacım var. Burada anatomik bir manken olmadan en kolay yol bu.

Jean-Paul dişlerini sıktı.

"Gömleğini çıkar," diye hırladı.

"Ben anlaşmanın bir parçası değilim," dedi

Callanach sessizce. "Görünüşe göre öylesin," diye mırıldandı Jean-Paul.

Callanach'ın bir vardı. Tartışmaya devam etmek Jean-Paul'un odadaki otoritesini zayıflatmak. Giorgia'ya istediği şey müzakerelerde geri adım atmaktı ve zaten çok keyif aldığı süreci uzatması için ona bir neden daha veriyordu. En az direnç göstereceği yolu seçti, ne kadar gereksiz olsa da düğmelerini çözdü, gömleğini sandalyeye bıraktı ve Ayağa kalk.

'Bir kaleme ihtiyacım var. Kalem değil. Meslektaşınızın üzerine çizim yapacağım. Giorgia, içini çeken Jean-Paul'a sırtıttı ama ceketinin iç cebinden bir kalem uzattı.

Callanach bir an için kalemin ne kadar büyük bir tehdit olduğunu düşündü. Gözüne ya da boynuna sokulduğunda onu öldürebilirdi ama Jean-Paul kalemi tartışmadan teslim etmişti.

"Rahatlayabilirsin," dedi Giorgia ona. "Öldürmek için çok güzelsin. 'Diğer kurbanlarından bazılarına verdiğin bir önem değil,'

Callanach onu göğsü odanın ortasındaki tek ışığa bakacak şekilde çevirirken şöyle dedi.

'Ah, ama o zaman işin içinde para vardı. Şimdi sadece gereksiz yere öldürmek. Bu asla suçlanamayacağım bir şey. Parmaklarını göğsünde gezdirdi, göğüs kemiğine bastırdı, hissetti göğüs kafesinin kıvrımına ve parmaklarını kalbinin üzerinde bıraktığı yere kadar. 'Çok yavaş bir kalp atışınız var,' dedi. 'Formda kalmalısın. Yine de buna dikkat et. Dikkatli olmazsan düşük tansiyon sorunu yaşarsın.

"Başlayabilir miyiz? Jean-Paul sordu.

Giorgia, Callanach'a kibirli bir kaşını kaldırarak daha önceki tartışmalarını kazandığını belli etti. Callanach başka tarafa baktı.

", " dedi, gözlüklerini tekrar taktı ve masanın karşısında, Malcolm Reilly'nin açılmış göğüs ve karın boşluğunun fotoğraflarının durduğu yere baktı. "Hadi başlayalım.

Kalemi Callanach'ın göğsünün üst kısmına yerleştirdi ve göğüs kemiğinin üstünden kasık kemiğinin üstüne doğru aşağıya doğru tek bir vuruş yaptı.

Bu ilk kesikti. Tüm yol boyunca tek kesik. Daha sonra ikinci kesik karın boşluğu boyunca yapılmıştır. Karın kesiği önce yapılmış olsaydı, dikey kesiğe takılma olabilirdi.

Kesi yaraya isabet etmiş ve rapor edilen bir şey yok. Bununla birlikte, sağ el bölümünün çapraz noktasında küçük bir ek çentik var. karın kesisi.'

Callanach'ın karnının sağ tarafına bir çizgi çekti, Takılmanın nerede olduğunu göstermek için bir boşluk bıraktıktan sonra sağ taraftaki bölümü tamamladı.

'Bu organların hepsinin bir kerede alındığını varsayıyorsunuz.

Açıkçası donör vefat etmişse, kullanılabilir tüm organları mümkün olduğunca çabuk alırsınız. Bir ekipte birden fazla cerrah, herkes zamanın nasıl geçtiğinin bilincinde, alabildiğiniz her şeyi

Ulaştım. Baskı altında ve seçenek olmadığı için yapılır. Ayrıca, nispeten basit ve temiz bir süreçtir çünkü

Kalp pompaladıkça kan kaybı, boşlukların dolması, atardamarları bağlamaya gerek kalmaması konularda daha az endişe duyarsınız.

'Benim deneyimim farklıydı. Hala hayatta olan hastalara organ nakli ameliyatları yaptım - böbrekler, karaciğer bölümleri,

ve bir kez tek bir testis - ve size şunu söyleyebilirim ki ameliyat sırasında ne kadar az hasar verirsiniz, organlar yeni konakçıya nakledilirler. Bu nedenle, başlangıçta sadece aşağıdaki organları çıkarmak için operasyon yapmak mantıklıdır can kaybı tehlikesi olmadan çıkarılabilir. Ayrıca bu organlarla ilgilenmenize ve hasarı her seferinde bir organ onarmanıza olanak tanır. Bunun bir nedeni var. Karaborsalar, düzenlenmiş tıbbi uygulamalardan farklı şekilde işlemektedir. Bir ön ücret var - bir çeşit rezervasyon ücreti - organ teslim edildiğinde ve nakledildiğinde ikinci bir ödeme ve yirmi sekiz gün sonra organ reddedilmemişse son bir ödeme yapılması gerekir. Mükemmel derecede iyi bir ticari uygulama, Bu da cerrahın ameliyat sırasında organın aşırı kan kaybına uğramaması ya da travma nedeniyle hasar görmemesi için mümkün olan her şeyi yapmak için daha fazla çalışması anlamına gelir. Toksikoloji testinde vücudunda propofol, pentobarbital ya da tiyopental gibi herhangi bir maddeye rastlandı mı?

"Midesinde sadece sıvı morfin var.

"Bu onun acısını dindirebilirdi, ama bu uygun bir anestezi. Ağızdan alınan ilaçlarla anesteziyi kontrol etmek neredeyse imkansızdır. Eğer kendine gelseydi, cerrahi ekibin başı belaya girecekti. Bu yüzden her şeyi tek seferde almaya niyetliydiler. Eğer organları daha uzun bir süre boyunca alacak olsalardı, onu tıbbî bir ortamda tutmak için bahsettiğim ilaçlardan birini kullanırlardı. indüklenmiş koma.'

"Organları nasıl toplayacaktınız? Callanach sordu. "Stresi kalpten olabildiğince uzak tutardım.

ve en sonuna kadar cerrahi girişi en aza indirdim. Ben olsam Testislerden başlasaydım, karnına doğru ilerlerdim. Callanach'ın midesi boyunca kısa bir çizgi çizdi. "Önce karaciğer, çünkü çok büyük ve yoldan çekilmesini isterdim, ardından pankreas ve safra kesesi. Böbrek için göğüs kafesinin hemen altından, yandan bir kesi yapmayı tercih ediyorum. Bu daha temiz bir çıkarma sistemi.

"Şimdi, akciğerlere ulaştığınızda, tıbbi yetersizlik bilgi daha belirgin hale gelir. Bir akciğeri almak için yapılan torakotomi, akciğerin kalbe karşı konumlandığı sol taraftaki kola doğru konumlandırılan, göğüs boyunca yatay bir kesi yoluyla düzgün bir şekilde gerçekleştirilir. Birkaç santim uzunluğunda bir işaret yaptı.

Callanach'ın sol pektoral kasının altında. Bu da bana göğsün ortasından girdiklerinde önce kalbi aldıklarını söylüyor.

Belli ki bu aşamada genç adamınız zaten ölmüştü. En son gözler. Başlangıçta beyinle bu şekilde uğraşırsanız hasta şoka girer ve organlar çok hızlı bir şekilde bozulmaya başlar, özellikle de uygun anestezi olmadan.'

Jean-Paul, 'Yani organ alımı olabilir,' dedi. 'Deneyimsiz bir cerrah ya da biraz tıbbi bilgisi olan biri tarafından kötü bir şekilde yapılmış olabilir.

Organların yeni ev sahibi tarafından reddedilip reddedilmediğiyle ilgilenmeden müşterileri kazıklamaya çalışıyorlardı. Eğer son ödemeyi içeren bir sözleşmeleri yoksa, bu onların dikkatli olma ihtimalini azaltır, değil mi?

"Bu mümkün," diye kabul etti Giorgia. Callanach'ın göğsünü sanki evcil bir hayvanmış gibi okşadı. Jean-Paul gözlerini devirdi. 'Artık oturabilirsin hayatım. İkinizin de anlamadığı şey piyasa. Yerel gazeteye ilan veremezsiniz, biliyorsunuz. Ev sahiplerimi - müşterilerimi - doktorları aracılığıyla buldum. Gerçek doktorlar, lisansları olan ve iyi Zamanları ve umutları tükenmiş müşteriler için adımı konuşmaya dahil etmekten çok daha istekli olan itibarlı kişiler.

Jean-Paul, "Onların isimlerini savcılığa hiç vermediniz," dedi.

'Ve her biriyle olan temasımı yok ettim,

dijital ya da kağıt üzerinde. Neden bu adamlar ve kadınlar

Sadece yakalandığım için mi mahvoldum? Hastaları için ellerinden gelenin en iyisini yapıyorlardı, tıp mesleğine girdiğinizde size verilen görev de tam olarak budur.

"İnsanları öldürdün," diye hatırlattı Callanach ona. "Para için.

'Öldürdüğüm her insan için, yaptığım iş ortalama altı kişinin daha yaşamasını sağladı. Yani örneğin on kişiyi öldürdüysem, altmış kişiyi kurtardım. Bana ödül verilmeliydi, hapse atılmamalıydım.

Callanach ona baktı.

Jean-Paul ona, 'Sadece yedi suçtan hüküm giymiştin,' diye hatırlattı.

"Ne kadar tatlı," diye cevap verdi.

Callanach buna bir şekilde inandığını biliyordu. Yaptığı yanlışları takdir etmediğinden değil, ama kendini haklı çıkarması gerçek.

Jean-Paul ona, 'Sizin ... sevk programınızdaki doktorlardan bahsediyorduk,' diye hatırlattı.

"Ah evet, onlarla temasa geçtik, tabii ki gizlice ve elimizde organlar olabileceğini bildirdik. Orada bir

Herhangi birinin polise ihbarda bulunması durumunda karşılığında bizimle iletişime geçmeleri için karmaşık bir sistem vardı, ancak hepsinin ortak bir noktası vardı.

Bekleme listelerinde umudunu yitirecek kadar uzun süre kalmış, organları iflas etmiş varlıklı müşteriler. Organ bağış sistemi, son zamanlarda organ bağış için bir plan dayatma girişimlerine rağmen etkili bir şekilde çalışmıyor.

insanlar çıkmayı tercih edene kadar içinde oldukları varsayılır. İnsanlar ölüyor gereksiz , her gün. Zaman zaman aşırı talep alıyorduk. Birkaç organ için açık artırma düzenledik. Siz bana gösterme ihtiyacı hissetmeden önce söyleyeyim, bu benim çöküşümdü.

"Açık artırmayı kaybeden doktor, polisle irtibata geçip delil veren kişi miydi? Callanach sordu.

"Gerçekten de öyle," dedi. 'Ama anlatmaya çalıştığım şey, dikkatle kurulmuş sistemlerimiz olduğuydu. Kibrimizden onları kusursuz sanıyorduk ama iyiydiler. Doğru kişilerle temas kurduk Doktorlar. Beni kontrol . Donör tipleri, kan grupları, yaş grupları ile ilgili çok spesifik bilgiler verdiler. Yaptığımız işte amatör bir unsur yoktu. Tüm niyet ve amaçlarımız doğrultusunda özel bir hastane işletiyorduk. Kocam sahte bir isim altında

sonra ameliyathaneleri ve ayılma odalarını en iyi ekipmanlarla donatır, deneyimli personeli işe alır ve naklin her iki ucunu da ben gerçekleştirirdim. Nakit ödedik.

gittiğimiz her yerde. Biraz fazla ödeme yaptığınızda kimse soru sormuyor ve paranın transfer edilmesini beklemek zorunda kalmıyorlar. Yaptığımız işte iyiydik, çünkü ne yaptığımızı biliyorduk.

"Alaka mı? Jean-Paul sordu.

"Konuyla ilgisi açık olan şey, her kim bu işlemi gerçekleştiriyorsa Bu durumda ameliyat, bazı tıbbi bilgilere sahip olmalarına rağmen - kesi derinliği doğrudur, bu nedenle organlar başarılı bir şekilde çıkarıldı - uzman değil. Profesyonel anestezi yok. Ameliyat edilebilirliği en üst düzeye çıkarmayan kesiler. Temasa geçtikleri herhangi bir doktor onları hemen kontrol edecek ve hastalarına gitmemelerini söyleyecektir.

Böyle bir sağlayıcı tarafından sunulan bir organın yakınında herhangi bir yerde. Böyle bir risk almak ölümü uzatmaz, sadece hızlandırır.

Jean-Paul bir deftere uzun notlar yazarken, Giorgia otopsi raporunun kopyası üzerindeki kendi işaretlerini inceledi.

"Başka ne var? Callanach onun ağzının kenarlarında beliren fark ederek sordu.

Bazı temel bilgiler. Klinik olarak emin olmak için cesedi bizzat incelemem gerekiyor, ancak ameliyatı yapan kişinin alıcı tarafta kolay bir nakil için yeterli uzunlukta kan damarı bırakmış olması pek olası görünmüyor. Ama donörlerini iyi seçmişler.

Birisi araştırma yapmış. Sağlıklıydı, sigara içmiyordu, alkol kullanmıyordu, hastalık belirtisi yoktu, fitti, vücudunda yağ yoktu.

Ben yapamazdım

kendimi daha iyi seçtim.'

"Yani iyi bir donör olabilir miydi? Ama bunun hasatla ilgili olmadığını söylüyorsunuz. Jean-Paul kalemini masanın üzerine fırlattı.

'Size onun iyi bir pazarlama malzemesi olduğunu söylüyorum. Satışı mümkün olduğunca kolaylaştırmak için bağışçıyı seçersiniz, tıpkı satmaya çalıştığınız diğer ürünler gibi.

Callanach gömleğinin son düğmesini iliklerken, "Asıl soru, nakil için organ satmıyorlarsa tam olarak ne sattıkları," dedi.

Vali elinde bir kâğıtla kapıda belirdi.

Elini uzattı, sanki kahve içmek için onlara katılacakmış gibi rahat görünüyordu. "Dr. Moretti-Russo," diye saygıyla selamladı onu.

'Geldiğinize çok sevindim.

Interpol'den dostlarımıza yardım edebildik. Çok iyisiniz. İşiniz bittiyse bu anlaşmayı kontrol edebilirsiniz, ikimiz de imzalayacağız.

"Bilmiyorum," diye gülümsedi ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Sizce bitirdim mi?" diye sordu Luc ve Jean-Paul'a.

"Sanırım burada işimiz bitti. Jean-Paul ayağa kalktı, masadaki fotoğrafları ve raporu topladı.

"Ne oldu? Callanach ona sordu.

"Bana inancın var mı? Giorgia cevap verdi.

"Uzmanlığınızı kabul ediyorum.

"Soğuk balık," diye gülümsedi. 'Bana başka bir şey teklif et. Pişman olmayacaksın

O.'

"Korkarım yapabileceğimizin en iyisi bu," diye araya girdi Vali. 'Daha fazlasını yapmak için ne personelimiz ne de kaynaklarımız var. imtiyazlar.'

"Utanç. Benim uzman görüşümü duydunuz. Kimse bana içgüdülerimi sormayı düşünmedi.

"Bu her şey olabilir," dedi Jean-Paul. 'Biz sağlam ipuçlarının peşindeyiz, peri masallarının değil.

Giorgia, 'Ama sana yardım edecek olan şey peri masalı,' dedi. "Son şans. Jean-Paul ve valiye sırtını döndü, Callanach'ın tam önünde durmak yerine.

'Seçim sizin. Eksik dışınızın yerine bir kaplama yaptırın veya gözlüklerinizi çıkarabilmeniz için gözlerinize lazer uygulatın. Ben güvenliğini sağlayacağım.

finansman,' diye valiye yöneltti. "Ne

oluyor lan? Jean-Paul iç çekti.

"Kapa çeneni," dedi Giorgia ona. 'Bana hangisini seçeceğimi ve neden seçeceğimi söyle, sonra anlaşalım.

Callanach tereddüt etmedi.

"Gözlerini seçeceksin. Dışını bir onur nişanı gibi taşıyorsun. O senin buradaki konumunu güvence altına alan bir savaş yarası. Onu onarırsan güvenilirliğini kaybedersin çünkü seni rahatsız ediyormuş gibi görünür. Görüşünüzle ilgili sorun, sizi küçülttüğünü düşündüğünüz için ondan nefret etmenizdir. Görünür yaşlanma hem başkalarına karşı hem de kendi içinizdeki gücünüzü azaltır.

'Beklediğimden -ya da istediğimden- daha fazla psikanaliz ama iyi. Bunu anlamaya ekleyin.'

Callanach bir kalem aldı ve sözleşmeyi eline alarak altına bir not daha karaladı ve hem Giorgia hem de vali kendi imzalarını eklemekten önce kendi imzasını ekledi. Jean-Paul

Giorgia'nın kalemi geri vermesi için elini uzattı. O da hafif bir gülümsemeyle yavaşça uzattı.

Jean-Paul kalemi cebine Callanach Giorgia'ya "Sıra sende," dedi.

"Pekâlâ," dedi, Callanach'ın iki elini de kendi ellerinin arasına aldı ve ilk öpücüğünü bekleyen bir genç kız gibi ona baktı. Callanach soğukkanlılıkla öldüren ellerin dokunuşuna tahammül etti ve bekledi.

'Hayatta her şeyden daha çok ihtiyaç duyduğun tek şey nedir?

senin için kişisel olan bir şey mi? Sizin için çok önemli hale gelen, takıntıya yakın bir şey.

"Hiçbir şey yok," dedi boş boş.

Evet var. Herkesin bir şeyi vardır. Benim için bu özgürlük. Farkında olmasam bile sürekli bunu düşünüyorum. Bir saat sonra, Bir sahilde yaptığım yürüyüşü adım adım yeniden yaşadığımı fark edeceğim. Vali için bu, kızlarıyla geçirdiği zaman. Ofisindeyken size neredeyse hiç bakmıyor. Onlarla çektiirdiği fotoğrafa bakar, konuşmanın ortasında izini kaybeder, bazen insanlara isimleriyle hitap eder.

hata.'

"Öyle mi?" diye sordu vali yumuşak bir sesle.

'Bunu bir düşünün. Bu önemli,' dedi Giorgia Callanach'a.

Tereddüt etti, kendini durduramadan Jean-Paul'a yarım bir bakış fırlattı.

'İnanılmak,' dedi. Giorgia keskin

bir nefes aldı.

"Keşke nedenini sorabilseydim ama meslektaşınız zamanımı boşa harcadığıma karar verdi, o yüzden . İnsanlar kendileri için en önemli olan şeyi elde etmek için her şeyi yaparlar, her şeyi feda ederler. Bu onları savunmasız yapar. Her şeyden öte, onları aptal yapar. Kurbanınızın saçı neden mür kokuyordu?

'Bunu henüz bilmiyoruz,' dedi. Kadın

başını salladı.

Jean-Paul, "Tarihsel olarak mumyalama için kullanılıyor," diye

önerdi. "Kurbanınız mumyalanmış mıydı?" diye cevap verdi.

"Hayır, ama.." dedi Jean-Paul sessizce.

'O zaman mumyalama özelliği için kullanılmıyordu. Çözmen gereken şey mür. Dünyada birden fazla doktor türü var Luc. Bazılarımız denenmiş ve test edilmiş ilaçları kullanır. Diğerleri ise duman ve aynalarla, mür ve efsanelerle çalışır. Ellerini bıraktı ama dokunuşu avuçlarında buz gibi kalmaya devam etti. Valiye, "Artık hücreme dönmeye hazırım," dedi. Vali ona başını hafifçe eğdi ve gardiyanın açması için kapıyı bir kez tıklattı.

On Üçüncü Bölüm

Ava karakoldan ayrılma fırsatını değerlendirmiş, Dedektif Memur John Swift'in Lively'nin arabasından indiği, çamurda ayağını yanlış yere bastığı ve ıslak toprakla hayvan dışkısının karışımına yüzüstü düştüğü anda Roslin'deki çiftliğe varmıştı. Lively yüzünü buruşturdu, içinde bulunduğu durum ve kendisinin de yere düşme ihtimali göz önüne alındığında ona yardım etmekten vazgeçti ve çavuşunun kaçınılmaz sözlü saldırısını yapmasını bekledi. Çiftçi Lively'yi zahmetten kurtardı.

"İnsan cesetleri ortamı yumuşatmak için yanınızda getirdiğiniz bir tür palyaço mu?" diye sordu çiftçi. Ava hiç oralı olmadı. 'Bu taraftan o zaman. Küçük Bobo kendini toparladığında ayak izlerini takip edebilir. Diğerleri çoktan hazırlandılar. Uzaktaki bir ahırın yanına park etmiş olan olay yeri inceleme ekibinin aracını işaret etti.

Lively, Ava'nın yanında yürüdü.

"Ondan şimdiden hoşlandım," diye tarlada ilerlemekte olan çiftçiye işaret etti Lively.

"Belki de doğarken ayrılmışsınızdır," diye mırıldandı Ava.

Domuz kafeslerine adli tıp ekibi onlara temiz giysiler verdi. Ava ve Lively, DC Swift gibi kendi kıyafetlerini kolayca giydiler. çamurlu kıyafetlerinin üzerine bir tane çekmek için mücadele etti.

"Yargılamak için söylemiyorum hanımefendi, ama uygunsuz bir şekilde adlandırılan

Memur Swift MİT'e girmenin yolunu bulmuş mu? Bataklığa giderken kayboldu ve tekrar ayrılmayı mı unuttu?

"Ona zaman ver, Çavuş. "Belki de gibi bir çocuktur. 'Oh evet, tüm bu davayı çözen dahi o olacak. yürümeyi öğrenir öğrenmez. Her neyse, burada ne yapıyorsun?

Sormamın sakıncası yoksa? Biraz erken değil mi?'

'Domuz insan kemikleri mi? Bunun tek bir açıklaması var. Bir çite tırmandı ve dikkatlice yürüdü, inceleme ekibinin çamuru en aza indirmek için koyduğu sert hasırlardan uzak durdu.

olay yerini bozuyor.

'Henüz kemiklerin insana ait olup olmadığını bile bilmiyoruz. Çiftçinin bu değerlendirmeyi yapabilecek nitelikte olduğundan emin değilim, tabii morgda bir iş bulmaya çalışmıyorsa.

'Çiftçiler çok fazla insan kemiği görmeyebilir ama hayvanlardan çok fazla görürler. Bunların öne çıkması bana mantıklı geliyor.

"Bir onluk, bu işi fazla düşündüğünü ve zamanımızı boşa harcadığımızı söylüyor. Lively, Ava'nın tokalaşması için elini uzattı.

'Tırnaklarını daha fazla kesmen için sana bir onluk ödemekten mutluluk duyarım. Ava gülümsedi. 'Eldivenlerini giy ve DC Swift'in takım elbisesini giymesine yardım et. Fermuar çekmeyi öğrendiğinden emin değilim.

"Kesinlikle insan," dedi bir adli tıp görevlisi, yanlarına yaklaşıp görmeleri için bir kafatası parçasını uzatarak.

"Kahretsin," dedi Ava. "Ne zamandır burada?"

'Tam olarak emin değilim ama en az iki, muhtemelen üç ceset buraya atılmış. Benimle gelin.'

Plastik hasır boyunca, sarı bayrakların dalgalanan başlarını çamurdan çıkardığı bir domuz ağılının kenarına kadar yürüdüler.

Bu kafatası parçası burada bulundu. Başka bir tane daha var. Kafatasının bir bölümü hala yerinde. İnsan dokusu olup olmadığını görmek için etrafındaki çamuru çıkarmak istiyoruz.

"Cesetlerin varış saatini kesin olarak belirleyin.

"Kemiklerin hepsinin aynı kişiye ait olmadığını nereden biliyorsunuz? Swift arkalarından seslendi.

"Pekala," dedi olay yeri inceleme görevlisi yavaşça. 'Gördüğünüz gibi, elimdeki kafatası parçasının sağ göz çukuru hâlâ sağlam.

Karşılaştırın

Kafatası bölümü yerden dışarı çıkmış olan bir tanesinin her iki göz çukurunun da hala sağlam olduğunu fark edeceksiniz, yani kurbanımızın üç gözü yoksa...'

"Devam edelim," dedi Ava sessizce, nefesinin altında küfredip başını sallayan Lively'ye doğru konuşarak. 'Orada olduğunu düşündüğünü söylemiştin.

Üçüncü bir ceset olabilir mi?'

'Bir sonraki ağıl,' diye işaret etti. 'Henüz oraya giremiyoruz çünkü hem domuzların hareketlerini anlamak hem de çamurda olabilecek her türlü izi korumak için önce olay yerini korumak istiyoruz. Yağmur tekrar başlamadan önce bir çadırla örtmek üzereyiz. Kemik, diğer taraftaki çitin ötesinden görüldü. Kafatası yok ama köprücük kemiğinin bir parçası olduğunu düşündüğümüz bir şey gördük. Küçük ve ince, bir kadına ya da çocuğa ait olması daha muhtemel, ama bu bir ön bilgi. Ve başka bir şey daha var. Beni takip edin. Ağılların uzak tarafından daha iyi bir manzara var.

Adımlarını geri çektiler, Ava Lively'nin elini tuttu, o da Swift'in kafasının arkasına bir tokat atmak için uzandı ve giderek derinleşen çamurda ilerleyerek bir çitin önünde durdu.

Çeşitli çiftlik makineleri başka bir domuz ağılının önüne atılmıştı.

Adli tıp görevlisi onlara, "En alttaki çitin basamağına çıkın," diye talimat verdi.

Lively, Swift'e "Dikkatli ol," diye talimat verdi.

Daha iyi bir görüntüde, çamurda büyük bir çukur oluşturacak şekilde önemli bir bozulmanın meydana geldiği ahşap bir çitin hemen altında, geniş bir alanda birkaç sarı bayrak daha görölüyordu.

"Oraya vardığımızda çiftçi domuzları az önce bulunduğumuz ağıldan çıkarmıştı ama dikkatimizi çeken şey buradan görebileceğiniz ağıldaki domuzların davranışları oldu. Birkaç tanesi çamurdaki çukurun etrafında toplanmış, burunlarını yukarı doğru itiyorlardı.

Çitlere karşı, bu taraftaki her neyse ona ulaşmak için açıkça birbirleriyle savaşıyorlardı. Araştırdık ve kemiği, soluk borusunun gırtlığa kadar olan bir bölümünün yanında bulduk. Oldukça ayırt edici.

"Cesedin geri kalanını tüketirken onu çitin altına ittiklerini mi düşünüyorsun? Ava sordu.

Teori bu. Diğer ağılda tahtalar doğrudan toprağa iniyor. Burada, domuzları içeride tutmak için makine alanı olduğu için, çitin alt kısmında bir boşluk var. Fırsat bulsalar soluk borusunu çoktan tüketmiş olacaklarına hiç şüphe yok.

Çiftçi arkalarından, 'Bir metre yemek kokusu alabiliyorum kızlarım,' dedi.

"Bütün bir insanı tüketmelerinin ne kadar süreceği hakkında bir fikrin var mı? Ava ona sordu.

"O zaman ben şüpheli değil miyim?" diye sordu çiftçi.

'Elbette bir ifade vermeniz gerekecek ve burada çalışan ya da bölgeye erişimi herkesin, arazinizdeki şüpheli araçların ya da kişilerin isimlerine ihtiyacımız olacak, ancak bu sizin eseriniz olsaydı bizi çağıracağınızdan şüpheliyim.

Çok doğru. Ve gördüğüm hiç şüpheli kimse yoktu, ya da Yoksa kendilerini tüfeğimin sivri ucunda bulurlardı,' dedi çiftçi. 'Her ağılda üç dişi domuz vardı. Ortalama bir vücut yarım günden az bir sürede gitmiş olur. Eğer gerçekten büyük bir adamsa tam bir gün.

"Bunu test mi? Lively sordu.

"Yirmi yıllık çiftçilikten sonra domuzlarımın günlük ne kadar yiyecek tükettiğini bilmeseydim, şimdi işimde pek iyi olmazdım, değil mi?

"O zaman bir şey yiyorlar mı? Swift sordu.

"Kafatasının bazı kısımları bırakılıyor çünkü domuzların ısırması en zor kısım orası, çünkü şekli öyle. Sol uzun kafatasları bile giderdi, domuzlar kafatası çatlayıp parçalanana kadar kenarında çalışırdı. Şimdi her ağıldaki çamuru dişler için eliyoruz. Bunlar domuzların midesinde parçalanmaz, bu yüzden cesetlerin ne zaman atıldığına dair bize iyi bir temel verecektir. Eğer dişleri çoktan çıkarmışlarsa, cesetler ortalama bir yetişkin domuzun metabolizma hızı olan otuz altı saatten daha önce tüketilmiş olmalı. Bir insanın tüketilmesinin tam bir gün sürdüğü düşünülürse, cesetlerin buraya yaklaşık iki buçuk gün önce getirildiğini söyleyebiliriz. Ve evet,' diyerek Swift'e döndü, 'domuzlar nihai ceset imha sistemidir. İnsan DNA'sı bir domuzun midesinden geçtikten sonra artık tanınamaz hale gelir. Soluk borusu elimizde olduğu için şanslıyız ya da herhangi bir pozitif sonuç alma şansımız var. Kimlik tespiti neredeyse sıfır olurdu. Önce yumuşak kısımları yiyorlar,' diye ekledi olay yeri inceleme görevlisi.

"Yani gelecekteki tüm domuz boklarının dişleri ne zaman geçtiklerini görmek için kontrol edilmesi mi gerekiyor? Lively sordu.

Çiftçi, 'Bu sizin sorunuz,' diye açıkladı.

'Her domuz ayrı bir kapalı . Tüm dişlerin tamamlandığından emin olana kadar her birini günlük olarak kontrol edeceğiz. toplandı. Dişlerin kontrol edilemeyen unsurlardan etkilenmemesi için, size her şey yolunda diyene kadar dışarı çıkmalarını istemiyoruz" dedi.

Çiftçi, "Sanırım bir gün kadar onları beslememe gerek kalmayacak," dedi ve onları kendi hallerine bırakırken başını salladı.

Çiftçi ahırın yan tarafında gözden kaybolurken Swift, "Sanırsın hiç umurunda değil," diye yorum yaptı.

Lively, 'Yaşamak için hayvan yetiştiriyor, besliyor ve sonra öldürüyor,' dedi. 'Yaşam döngüsü ve tüm bunlar. Duygusal biri olmadığını tahmin ediyorum.

'Kesinlikle doğumda ayrılmışsınız,' dedi Ava. 'Şimdi kemik parçalarına ne ?

"Bir adli antropoloğa teslim edilecekler. Detayları size e-posta ile göndereceğim. Bulguları için doğrudan onlarla konuşabilirsiniz. Trakea incelenmek üzere patolog yardımcısına gidecektir. Örnekler ve DNA eşleşmesi için parmaklarımızı çapraz tutacağız.

Ava, "Memur bey, çiftçinin peşinden gidin ve ifadesini alın lütfen," dedi. Olay yeri inceleme memuru ekibine katılmak için izin istediğinde Swift konuşmadan ayrıldığı için mutlu görünüyordu. 'Cesetler üst üste yığılıyor. Doğru olmayan bir şeyler var.

Lively başını salladı. 'Malcolm Reilly Fransa'da. Burada kimliği belirsiz üç kişi var. Çok fazla ama bilinmeyen değil. Bu üçü bir yıl ya da daha uzun süredir ölü olabilir.

Ava ona, 'Wester Hailes'de Gene Oldman da var,' diye hatırlattı. 'Gene Oldman yanlış kişiyi kızdırdı ve sanırım bunu yapmak için kuyruğa girmiş olabilir. Onu kendi mutfağında vuran ve cesedini örtme zahmetine bile girmeyen kişi, kanıtlardan kurtulmak için bu kadar zahmete giren kişiyle aynı kişi değildir. Ani ceset akını bir tesadüf. Bu tür şeyler yıl boyunca kendini belli etmez.

Ava domuz ağıllarından uzaklaşıp tepelerin üzerinden manzaraya baktı. Nefes kesiciydi. Roslin bir turist merkezi haline gelmişti. Rosslyn Şapeli, ama bölgenin sunduğu tek şey bu değildi. Durduğu yerden görünürde başka bir bina yoktu.

"Buralarda çok fazla domuz çiftliği yok," diye belirtti. 'İskoç domuz çiftliklerinin çoğu daha kuzeyde. Gözlerden uzak güzel bir çiftlik. Gözden uzak değil. Domuz ağılları ve ahırlar çiftlik evinden epey uzakta. Zekice.

Lively, "Cesetleri buraya getirmek çok zor," dedi.

'Önce onları keserlerse olmaz, ki bu da tüketimi kolaylaştırır. Bu konuda yeterli bilgi

"Bunu çözmek için bir suç dehası gerekmez. "Dağınık ve riskli olsa da.

Çiftçinin bu işi yapacağından nasıl emin olabilirler? onları rahatsız etmeyecek ya da cesetleri yenmeden önce bulmayacak mıydı?

'Ben olsaydım önce çiftçiyi izlerdim,' dedi Ava. 'Geceleri çiftlik evindeki ışıkların ne zaman söndüğünü kontrol et. Hava kararır kararmaz cesetleri içeri taşıyın. Domuzlara gece boyunca maksimum tüketim süresi verin. Eğer silahlı olsalardı, çiftçinin tüfeğinden çok da rahatsız olmazlardı. Orada olmalı

üç cesedi ağıla sokan birden fazla kişi olabilirdi. Çiftçinin kapısına göz kulak olması için bir adamı geride tutardım,

Domuzların gürültüsünden şüphelenmediğinden emin olduktan sonra cesetleri buraya bırakan belki iki, hatta üç kişi daha vardı.

Şu anda hava erken kararıyor. Bu işi yapmak için yaklaşık on iki saat karanlıkta ya da alacakaranlıkta kalmaları gerekirdi. Cesetleri yeterince küçük parçalara ayırın ve süreci kolaylaştırın. Ben olsam öyle yapardım.

"Senin için endişelenmeli miyim? Lively sordu.

Ava şehre geri dönmek için dönerken, "Elimde çok fazla zaman var," dedi. Geç kalamazdı. Natasha onu hastanede bekliyordu.

Bölüm On Dört

Elenuta mutfakta sessizce yere oturmuş, öğle yemeğini yiyordu. Yine Pot Noodle'dı, ucuz ve saklaması kolaydı ve ne kadar eski olursa olsun asla bozulmaz gibi görünüyordular, bu da Finlay'ın ara sıra ortaya çıkardığı şüpheli etlerden daha güvenliydi. Son seferinde dairedaki kadınlardan dördü yedikten sonra günlerce hasta kalmıştı.

domuz eti olduğu söylenmişti. Kokusu Elenuta'yı rahatsız etmişti ve yemeyi reddetmesi, o gün için diğer tüm yemek seçeneklerinin masadan kaldırıldığı anlamına geliyordu. Bu şanslı bir karardı. Çoğu gün o kadar aç oluyordu ki ne bulursa yiyordu.

Yemek yeme süreci şu anda kısmen kas hafızası, kısmen de sahteydi. Finlay ona istediğini yaptıktan sonra uykuya daldığında her ne kadar onu görmezden gelmeye çalışsa da, gizlice bilgisayarına geri dönmüştü. Daha önce Finlay'le birlikte izlerken ekranın altındaki e-posta simgesini fark etmişti. Omzunun üzerinden kontrol etti ama Finlay hâlâ uykusunda salyalarını akıtıyordu. Küçük zarf simgesine iki kez tıkladıktan sonra, aklına gelen herhangi bir e-posta adresini hatırlamaya çalıştı. biliyordu. Ailesi, en iyi arkadaşı, hatta geçmişte bağlantı kurduğu iş adamları.

Ekranda 'Girin' yazıyordu.

Elenuta'nın kalbi . İnternet arama sembolünü denedi, yardım isteyebileceği bir sohbet fonksiyonu olan herhangi bir web sitesi bulmayı hayal etti. Sonuç aynı. Sadece video galerisi ve birkaç aptal oyunlara erişilebilirdi. Kesinlikle çok tipik. Bir dizüstü bilgisayara erişimi vardı ve onunla yapabildiği tek şey yaşadığı dehşetin daha fazlasını izlemektir. Yine de birinin tanıklık etmesi gerekiyordu. ile Uyuyan canavarı uyandırmamak için sesi kapattı.

Yarışın geri kalanını izledi ve o zamandan beri her bilinçli dakika için, yapmamış olmayı diledi.

Kız ölmüştü, Elenuta'nın da bildiği gibi, sırtı Kendini onaylarcasına kükreyen dövmeli adam tarafından duvara sıkıştırılmış, yere düşmesine izin verirken göğsünü yumrukluyor, etrafta tepiniyordu

muzaffer bir kahraman gibi. Sonra drone kamerası yarışın eski galibini göstermek için yer değiştirdi. Reality TV'nin en uç evrim şekli, diye düşündü. Kadın arkasındaki koridorda bir ses duydu ve başını çevirip donakaldı,

Göz kapakları yüксеlebildiği kadar yükseldi. Sonra tekrar yola koyuldu, ileri doğru koştu, takipçisinden hızla uzaklaştı, Finlay'in bakımında yaşayan herhangi birinin hak ettiğinden çok daha formda görünüyordu. Bir köşeyi döndü, bir elini denge için uzaktaki duvara dayadı, kıvrak ve güçlü görünüyordu.

İşte tam o sırada yarışın en büyük şampiyonuna tüm gücüyle koştu, dizleri daha önceki karşılaşmasından dolayı hâlâ kanıyordu. Ondan bir baş daha uzun boyluydu ve belli ki daha fitti ama adamın cüssesine ya da öfkesine denk değildi. Adam kollarından birini yakaladığında ve vücudu bükülüp yana doğru düşerken, kendi ileri doğru ivmesi ona karşı çalıştı. Yere düşen kadının kafası, sesi kapalı olsa bile Elenuta'nın surround sesle hayal edebileceği bir çatırtıyla betona çarptı. Kadın ayağa kalkmaya çalıştı ama sendeleyerek yüzüstü yere yığıldı.

İri adam onun üzerine tırmandı, şortunu çıkarmaya başlamıştı bile. Elenuta başka tarafa baktı, kendini toparladı ve tekrar izlemeye koyuldu. Yaşadığı her şeyden sonra - şiddet, hapis ve günlük cinsel saldırılar - korkunç, mide bulandırıcı gerçek, başka bir kadının tecavüze uğradığını görmenin hayatında sadece bir gün haline gelmesiydi. İki yanındaki odalarda saatlerce ağlayan, çığlık atan, bağırان kadınları duymak onu duyarsızlaştırdı. Sadece sahnenin bitmesini beklemek zorundaydı. Onu kullanmayı bitirdiğinde, daha önce atılmış olan pantolonunu kaptı ve burnunu sıkıştırarak ağzına soktu. Sert bir şekilde mücadele etti, Elenuta'nın fark ettiğinden daha fazla dakika boyunca çırpındı. boğulma tehlikesi geçirdi ve sonunda bilincini kaybetti. Yine de hareket etmedi, sadece onun üstünde yatmaya devam etti. Belki de, Elenuta düşündü, drone görüntüsünden izleyen herkese nasıl görüneceğini fark etti, artık sakın olan penisi sallanıyordu

Pantolonunu geri alıp giyerken acınası bir haldeydi. Ya da belki de anı uzatıyordu, kadın cinsi üzerindeki tek büyük zaferini, her gerçek ya da algılanan hafifliğin, her reddedilmenin intikamını alıyor, sadece cinsel arzularını tatmin etmekle kalmıyor, aynı zamanda nefret dolu her düşünceyi görkemli teknik renklere büründürüyordu. Kim olursa olsun aksiyonu yönetmek sonunda sıkıcı hale geldi. Sahne tekrar değişti.

Ekran şimdi yarı yarıya bölünmüştü ve iki kadın görülebiliyordu. Daha önce elinde bardakla dolaşan kadın kıpırdamadan duruyor, bir önceki kazananın ölümünün ardından gelen sessizliği dinliyordu. Elenuta, her çığlıkla birlikte, bir başkasının daha ölmüş olmasından duyduğu rahatlama ve sevinçle suçluluk duygusuna kapıldığını fark etti.

yakalandığınızı ve savaşmak ya da kaçmak için hala hayatta olduğunuzu. Başka bir kadın, tıpkı sizin gibi, aynı odayı ya da daireyi paylaşmış olabileceğiniz, sizi başka bir yumruktan korumak için öfkeli bir gardiyanın ya da müşterinin dikkatini dağıtmaya çalışmış olabilecek bir kadın. O kadının ölümü

hayatta kalma şansınızı arttırdı. Kafanda bununla uyurken iyi şanslar.

Hâlâ ayakta olan diğer kadın bir köşeye büzülmüştü. Elenuta şansını beğenmemişti. Yarışın başında onu harekete geçiren adrenalin belli ki tükenmişti. Karnında yara izi olan adam ortaya çıktı. Bir an hareketsiz durdu.

kadını gördü, nasıl olduğunu söylemek istercesine başını kısa bir süre salladı. Oyunun bu kadar acıklı bir şekilde sona ermesi üzücüydü. Ellerini hafifçe önünde havaya kaldırdı, dudakları kıpırdıyordu

hızla, yanakları gözyaşlarıyla parlayarak. Elenuta kavga olmayacağını biliyordu. Bir sürü yalvarış, ama bir şey yapmak için yeterli direnç yok fark. Yaralı adam yavaşça öne doğru adım attı ve

Elenuta'nın çocukken ona tatlılar getiren, oyunlar oynayan ve ailesi bakmadığında elini eteğinin altına sokan amcasının yüzündeki gülümsemeyi andırıyordu. Kız anlatmakla tehdit ettiğinde, adam kız kardeşine geçmekle tehdit etti. O gülümseme

her şey - bir maske, sıradan bir kayıtsızlık, bir güven, daha kötüsünün geleceğine dair bir vaat. Elenuta Finlay'i uyandırmamak için elini ağzına götürdü.

Yaralı adam kadına ulaştığında, ona bir el uzattı. Çarpık bir evrende bir talip. Kadın dehşetle baktı, sonra

daha kötü -umutlu- ve kendi titreyen elini uzatarak ince parmaklarını onun avucuna koydu. Ve işte bu kadar.

Onu kollarının arasına aldı, yanağından usulca öptü, sonra sırtını göğsüne dönerek giysilerini çıkardı.

Ona karşı koymadı. Başı adamın boynuna yaslanmıştı, çıplak göğsü anlamsız nefeslerle çırpınıyor, gözleri delice kırışıyordu.

Yaralı adam elini cebine daldırdı ve tepedeki ışıktaki parlayan gümüş bir bıçak çıkardı.

Varlığını. Gözlerini kapattı. Elenuta kendi gözlerini açık kalmaya zorladı.

Adam bıçağı havaya kaldırdı ve önce havada bir oyun oynadı.

Seyircilerin son sahneyi en iyi şekilde görebilmesi için yaklaşan drone.

Kadın adamın kollarında gevşekti, elleri iki yanında, ayakları betona bağlıydı.

Adam bıçağı indirdi, bir elini kadının sol göğsünün altına kaydırarak, soluk alt tarafını ortaya çıkarmak için kaldırdı, bıçağı

Bıçak alt tarafa paraleldi. Kadının ağzı bir karışık açık kaldı, olacaklar sanki yüzünde açıkça yazılıydı

gerçek kelimeleri yazdı. Bıçak onun için hızlı bir ölüm anlamına

gelmiyordu. Ya bir göğüs onun için yeterli değilse? Ya iki taneyle

yetinmeyip diğer vücut parçalarının da adil bir oyun olduğuna karar

verirse? Dehşet gözlerinde parlıyordu. Drone biraz daha yaklaştı ve yaralı adam

baktı. Bıçağı ve merceğe doğrulttu. "Yapayım mı?" diye kükredi, ağzı o

kadar büyük ve açıktı ki Elenuta

dudaklarını okuyabiliyordu. Kalabalığın tepkisini duymak için hayal gücüne gerek yoktu.

Bir sonraki hareket bir bulanıklıktı. Kadın en çok ihtiyaç duyduğu anda gücünü toplayarak adamın bileğini kavradı.

Öne doğru adım attı - ya da belki de düştü. Bıçağı çevirerek

boynunun yan tarafına yönlendirdi ve vücut ağırlığının içine düşmesine

izin verdi. Kıpırmızı akıntı iyi nişan aldığının kanıtıydı. Adam onu on

saniye boyunca tuttu, sonra kadının ölü ağırlığı onu alt etti. Muzaffer

kükremesi bir hüsrana dönüşü. Kadın yere düşerken,

Bir, iki, üç kez tekmeledi, ama o sırada başı sallanıyordu, yerde yavaşça yayılan yama rahatlamasının bir nehriydi.

Kadının karşısında diz çöken adam bıçağını geri aldı ve kan

daha hızlı aktı. İktidarsız öfkesini onun zaten ölü olan bedenine sapladı.

O içini Elenuta gülümsedi ve ağladı. İkinci ekranda, Finlay ayakta kalan son kadını bulmuştu.

Derme çatma bir cam silahı vardı ve zaferini ilan etmek için kolunu kaldırıyordu. Yüzü solgundu. Adam ona dokunduğunda titredi, uzaklaşmaya çalıştı.

"Finali izlemeye dayanamadın, değil mi?"

Elenuta haykırdı, geriye doğru yere düştü, ellerini öne uzattı, hem bir yalvarış hem de gelen şeye karşı bir savunma.

"Üzgünüm," diye bağırdı. "Bir daha dizüstü bilgisayara dokunmayacağım. Finlay videoyu durdurdu ve kapağı kapattı.

"Haklısın, olmayacaksın, sürtük. Sen olmayacaksın ellerin olmadan herhangi bir düğmeye basmak. Mutfakta seni bekleyen güzel ve keskin bir bıçağım var. Bileklerini keser, hiç sorun olmaz. Sağlam bırakmam gereken tek yeriniz ağzınız ve amınız.

Dairenin kapı zili çaldı.

"Lütfen, çok üzgünüm," diye hıçkırdı Elenuta. "Çok üzgünüm.

Zil tekrar çalmadan önce bir duraklama oldu, bu sefer daha uzun süre çaldı. "Açın şu lanet kapıyı, orospu çocukları! Finlay önce bağırdı Elenuta'ya bakarak. "Bak ne diyeceğim, bir oyun oynayacağız. Eğer kapıdaki kişi iyi bir müşteriye, ödemesini düzgün bir şekilde yapar ve bahşiş bırakırsa, ellerinizi tutarsınız. Eğer meraklı piç bir komşuysa ya da O taşaklı Yehova'lar, doğal hayatınızın geri kalanında bir filin kış deliğinden daha küçük hedefleri vuramayacaksınız. Ayağa kalktı ve Elenuta'yı yanına çekerek arka tarafına sert bir tokat attı Parmak izi bırakacak kadar. 'Ve bir dahaki sefere seni becerdiğimde gözlerimin içine bakacak ve iyi bir kız gibi teşekkür edeceksin. mı?'

Başını salladı.

"Söyle o zaman," diye fısıldadı, ağzı onunkinden milimetrelerce uzaktaydı. "Teşekkür ederim," diye nefes nefese kaldı. "Teşekkür ederim.

Finlay gülümsedi ve kapıda kimin olduğuna bakmaya gitti.

On Beşinci Bölüm

Ava'nın telefonu çaldı.

"Ben Luc," dedi Natasha'ya. "Onu daha sonra arayacağım.

'Saçmalama, al şunu. Bana kocaman bir iğne batırılmasını beklemekten başka yapacak bir şeyimiz yok. Ava'nın başparmağı aramayı reddet düğmesinin üzerinde geziniyordu. "O biliyor mu?

Ava başını salladı.

"Ona söylemek istiyordum ama Paris'te olduğu için..." Natasha eğildi ve telefonu Ava'nın elinden aldı, aramayı yanıtlama.

"Luc, ben Tasha," dedi. 'Ava bugünlerde kendi telefonuna cevap veremeyecek kadar önemli, bu yüzden onun yerine ben bakıyorum.

'Natasha,' sesi sıcaktı. "Sana da yemek yaptırmıyor, değil mi?

Denemeye devam ediyorum. Bugünlerde hiç yemek yediğinden emin değilim.

Benim bir

Öğrenci tarzı mutfağa geri döndüğünü hissetmek korkunç. Paris nasıl? Her şeyi duymak istiyorum.'

'Beni burada ziyaret etmelisin,' dedi. 'Belki bu davada biraz ilerleme kaydedinceye kadar olmaz. Siz ikiniz ne yapıyorsunuz? Ava'nın en son ne zaman akşam beşten önce masasından kalktığını hatırlamıyorum.

"Aslında hastanedeyiz," dedi Natasha. 'Ava beni tutuyor

' Bir doktor içeri girdi ve bir dosyayı elini kaldırarak selamladı.

'Umarım ciddi bir şey değildir,' dedi.

Ava seni bilgilendirebilir. Benim gitmem gerek. Doktoru bekletmemeliyim. Seni Ava'ya vereceğim. Bir sokak kafesine otur ve benim için bir pastis iç, tamam mı?'

Telefonu uzattı ve Ava hoparlörü kapattı, ayağa kalkıp kapıya yöneldi.

"Uzun sürmez," dedi Natasha'ya. 'Luc, benim. Koridordayım ama uzun süre kalamam. Ne ?'

"Natasha iyi mi?" diye sordu.

"Zamanım yok," tersledi, kastettiğinden daha sert bir şekilde. "Malcolm Reilly konusunda bir gelişme var mı?"

Bir çeşit. En azından geleneksel anlamda profesyonel bir organ toplama düzeneğini göz ardı ediyoruz. Bu alanda bize bazı bilgiler veren bir tür uzmanla görüştük.

'Bir çeşit uzman mı? Kulağa pek bilimsel gelmiyor. Interpol'ün yapabileceği en iyi şey bu mu?

"Kocasıyla kayıt dışı bir girişim başlatana kadar nakil tıbbında uzmanlaşmış bir cerrahtı. Ondan sonra sanırım ona seri katil demek daha doğru olur. Yine de işini biliyor, sadece tıbbi konularda değil, karaborsada da.

"Tamam," dedi Ava, cebinden bozuk para çıkarıp koridorda ilerleyerek yakındaki bir içecek makinesine gitti. "Peki sana herhangi bir ipucu verdi mi? Makineye birkaç bozuk para attı.

'İpucundan çok tavsiye. Organlar için potansiyel son kullanıcılara odaklanıyoruz. Pazarlama yapılacak, hatta belki bir açık artırma bile olacak.

Malcolm Reilly'nin saçı mür kokuyordu. Bir tür ritüel cinayet olma ihtimali var. Uzmanımızın son önerisi, dışarıda farklı türde doktorlar olduğu yönündeydi...'

"Cadı doktorlar mı? Ava makineden kahvesini aldı ve üfledi. 'Paris'te bu kadar çok şey olduğunu fark etmemiştim.

Teğet geçmediğine emin misin?'

'Bu aşamada sadece teğet geçtiği için mutluyuz. Malcolm Reilly'nin özellikle kondisyonu ve fiziği için seçildiğini düşünüyoruz. Görünüşe göre profili çıkarılmış, bunu kontrol etmeniz gerekecek.

sizin sonunuzda. Bu rastgele bir seçim değildi.

"Spor salonuna gittikten sonra ortadan kayboldu. Babası Malcolm'un orada ilgilendiği bir kadınla tanıştığını düşünüyor," diye açıkladı Ava.

'Bu öncelikli takip gibi görünüyor. Organların satışa sunulduğunu duyan olup olmadığını görmek için daha az yaygın olan bazı topluluklara gidiyoruz.

'Başka bir sorunumuz olabilir. Kayıp bir erkek, benzer tipte, birkaç gündür temas yok, işten sonra ortadan kayboldu. Uygun, sağlıklı, sigara içmiyor, uyuşturucu kullanmıyor. Eve gitmemek karakterine aykırı. Malcolm'dan birkaç yaş daha genç. Şimdiye kadar bunu olası bir bağlantı olarak değerlendirdik...'

Callanach, "Önceliği artırın," dedi. 'Ve bana kayıp kişi dosyasını gönderin. Liman bildirimi yaptınız mı?'

"Çoktan bitti," dedi Ava. "Gitmeliyim.

"Hey," dedi usulca. 'Sesini bundan daha iyi tanıyorum. Bana neler olduğunu anlat. İçini çekti. "Kötü bir şey mi?

"Meme kanseri," dedi, son kelimeyi söylerken boğuldu ve kahveyi yere döktü.

Callanach uzun bir süre sessiz kaldı. Ava onun bir sonraki soruyu formüle etmesini bekledi.

"Ne kadar kötü?

İkinci aşama. Bu öğleden sonra tekrar çalışıyorlar. Onlar aldı Yumru çoktan çıkarıldı ama bazı testlerden sonra daha fazla doku almak istiyorlar. Doktorlar memeyi kurtarmak için ellerinden geleni yapıyorlar ama...' Derin bir nefes aldı ve sesini sabitlemeye çalıştı. "Nasıl olduğunu bilirsin.

Günün birinde. Natasha, Natasha gibi davranıyor ve bence bu daha kötü. Keşke yıkılsaydı çünkü bununla nasıl başa çıkacağımı bilirdim. Ben boktan bir arkadaşım, değil mi?'

Callanach, 'Sen onun arkadaşından çok kız kardeşi gibisin ve yanında senden başka kimseyi istemezdi,' dedi. "Keşke ben de orada olsaydım.

"Ben de," dedi Ava sessizce. 'Onlar onu hazırlarken benim içeri girmem gerek.

Ameliyat için. Bana ihtiyacınız olursa cep telefonumu arayın. Birkaç saat daha burada olacağım ama anestezi den çıktığını anladığımda gideceğim.

En az bir gün daha içeride tutulacak.

Çok üzgünüm. Edinburgh'da yeni olduğum ve seninle çalıştığım için benimle arkadaş oldu ve bana bir kez bile hayat arkadaşından başka bir şey olduğumu hissettirmedi. Onun yanında olmadığımı inanamıyorum," dedi. "Ona benden sarıl ve sevgilerimi gönder, tamam mı?

Ava burnunu çekti, sonra boğazını temizledi. "Yapacağım.

Telefon görüşmesini bitirdi, gözlerini sildi, kalan içkiyi fırlattı. kahveyi bir kutuya attı ve en iyi arkadaşının elini tutmak için içeri girdi,

asla bırakmak zorunda umuyordu.

On Altıncı Bölüm

Bart Campbell gözlerini tavana dikti. Yeterince rahat bir tek kişilik yatağı olan küçük bir odadaydı. Dışarıdan ışıklar açılıp kapanıyordu ve koridordaki diğer sesleri duyabiliyordu

Arada sırada, her ne kadar 10'a 10 inçlik

Kapıdaki sertleştirilmiş cam bölme sınırlıydı. Burası aslında bir hücre değildi. Duvardaki uzun bir iz, bir süredir orada bir masanın durduğunu gösteriyordu. Bir pencerenin dış cephesine tahta takılmıştı, bu da başkalarının içeri girmesini engellemekten ziyade onun dışarı çıkmasını engellemeye çalıştıklarını gösteriyordu. Sessizdi.

Dışarıda. Az trafik , geçen yaya yok. Müzik ya da endüstriyel sesler. Günde üç öğün yemek veriliyordu. Kahvaltıda yoğurt ve meyve vardı. Öğle yemeği salata ya da çorbaydı. Akşam yemeği yağsız protein ve sebzeden oluşuyordu. Hepsi az yağlı ve sağlıklı, minimum karbonhidrat içeriyordu.

Hızla kilo kaybedecekti ama bununla hayatta kalabilirdi. Hepsini yemişti ve tadı gayet iyiydi. Zehir konusunda endişelenmeyi çoktan bırakmıştı.

Yemeklerini getiren kişiler beyaz kar maskeleri takarak kısa süreliğine göründüler ve hiç konuşmadılar. Beyaz kar maskeleri başlangıçta onu korkutmuştu. Elbette koyu renkli olmaları gerekiyordu.

Ne zaman bir filmde beyaz kar maskesiyle biri ortaya çıktı ki? Onları nereden buldun ki? Ev yapımı gibi görünmüyorlardı.

Nakledildiği minibüs ... her neredeyse oraya vardığında ... gözleri bağlanmış ve binaya girmişti. Binaya girdiğinde Park ettikleri alan çok genişti, her adım yankılanıyordu. Her iki kolunda bir adam, elleri arkadan bağlı olarak, yüzündeki esinti azalana ve bir kapı çarpana kadar ileriye doğru yönlendirilmişti. Bir kilidin tık tık sesi duyuldu.

Sonra başka bir ses, bu sefer bir kadın, Fransızca emirler yağıdırıyordu. Sesi ondan daha yaşlı, belki de annesi yaşındaydı ve ısrarcıydı. Tekrar binanın derinliklerine doğru ilerledi.

Yürüdükçe zemin takırdıyordu. Yanlarından geçerken başka sesler, bazı fısıltılar duydu, sonra başka bir koridora döndü - daha fazla kilit, daha fazla duraklama - ve keskin bir kimyasal koku

ona çarpmıştı. Tam olarak bir hastane gibi değil, kesinlikle Çamaşır suyu değil, asidik ve sülfürik maddelerin tuhaf bir karışımı. Açık pencereler tarafından tazelenmemiş havanın bayat kokusu.

Sonunda kendi odasında, plastik kılıfı daha yeni çıkarılmış gibi kokan yeni bir yatak bulmuştu. Ağlama sesini ilk kez o zaman duymuştu. Bir kadın. Genç ama çocuk değil. Daha çok ağlıyordu.

dikkatle dinlediğinde fark etmişti. Sanki daha fazla ağlayamayacak kadar yorgundu.

Sonra beyaz bir kar maskeli içeri girdi ve ona elbisesini çıkarmasını söyledi.

Giysiler. Ona söyleneni yapmıştı. Bart ile çıkış arasında savaşmayı ve kaçmayı saçma bir seçim haline getirecek kadar çok kilitli kapı vardı. Ona odanın arka tarafında durması ve boyunu uzatması söylenmişti -

kaçırılmak insanı kamburlaştırırdı,

düşünmüş ve fotoğraflamıştı. Aynı şey, ama arkadan görünüm, sonra her iki yana. Son olarak kollarını havaya kaldırmış ve kaslarını esnetmesi söylenmiş. Daha sonra kamerayı bir kenara bırakıp bir

mezura ve terazi seti çıkardılar. Akla gelebilecek her

Kafatasından ayaklarına kadar ölçümler kaydedildi. Kilo kaybetmişti - bunda şaşılacak bir şey yoktu. Son olarak, üç şişe su kendisine teslim edildi.

Beyaz kar maskeli adam susuz kaldığına dair bir şeyler mırıldanırken, yatağının başucundaki masaya uzandı ve uyumadan önce bunları içmesi söylendi. Kendisine eşlik edilerek sabun, diş fırçası ve diş macununun verildiği duşlu bir banyoya girmesi sağlandı.

dişlerini fırçalamak için tutsaklarına ihtiyaç duyduklarını merak etmişti - ve yolculuğunun kirini temizlerken ikna etmeye çalışmıştı

bir noktada ne olduğunu anlayacağını

başına gelenler. Sonunda odasına geri götürülmüş, yalnız bırakılmış, koridor karanlığı gömülmüştü.

"Bart! Aralarındaki birkaç metrelik boşlukta bir kızın sesi tısladı. "Hey, uyanık mısın?"

Anıları kısa kesip kapısına doğru yürüdü. Eğer o küçük pencerenin en sağ kenarında duruyordu, kapısını ve kendi penceresinin en kenarındaki sarı saçlarının salınımını seçebiliyordu. Sadece. Onu daha fazla görebilmek imkansızdı. İkisinden biri yüzünü görecektir şekilde hareket etse bile, koridorda temas kurabilecek kadar uzağı göremezdi. Konteyner gemisinde uyandığından beri aklı başında hissetmeye en çok yaklaştığı şey o saçları, o uzun - bulanık da olsa - sallanan telleri görmektir.

"Buradayım," diye fısıldayarak karşılık verdi. Gardiyanlar geceleri koridorda durmazlardı. Konuşmaları şimdiye kadar fark edilmemişti. Kulak misafiri olurlarsa cezanın ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama risk almaya değeri görünüyordu. Ona şöyle seslenmişti gardiyan onu ilk gece yalnız bırakır bırakmaz. Tepkilerden korktuğu için yanıt vermekte yavaş davranmıştı. Bart sonraki otuz dakikayı penceresinin önünde durup su yudumlayarak, onunla konuşarak, onu kendine çekmeye çalışarak, ona kendinden ve başından geçenlerden bahsederek geçirmişti.

ona oldu. Hiçbir şey olmasa bile, kız hayatta kalırsa ve kendisi hayatta kalmazsa, bir gün annesine ne olduğunu anlatabileceğini düşündü. başına gelmişti. Ama sonunda konuşmuştu. Ona söylediklerinin herhangi bir şekilde güven verici olduğundan değeri.

Cehenneme giden metaforik tekne yolculuğunuzda yanınızda oturan biri. "Skye, iyi misin?"

Bir hıçkırık ve öksürük duyuldu. Skye Kelso dehşete düşmüştü. Bart bunun nasıl bir his olduğunu biliyordu, sadece o ondan daha uzun süredir oradaydı ve önceki kaçırılan arkadaşları hiçbir açıklama yapmadan gitmişti. O da

Skye'ı bu konuda konuşturmaya çalıştı ama başarılı olamadı.

"Benim bir kedim var," dedi Skye. "Bunu sana söylememiştim, değeri mi?" "Hayır," diye fısıldadı Bart.

"Adı ne?"

"Squash," dedi. Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. Bu iyi bir şeydi.

"Ne renk?" diye sordu.

"Tabby, tabii ki. Bu sefer gerçekten güldü. Konuşmaya başladıklarından beri bunu ilk kez yapıyordu, belki de ilk kez Haftalardır kez - kaçırıldığından beri ne kadar zaman geçtiğini unutmuştu - ve sanki bir maçta galibiyet golünü atmış gibi hissediyordu.

Murrayfield'da All Blacks'e karşı. Rugby, diye düşündü kendi kendine. Eskiden ragbiyi severdim. Eskiden. Gerginlik nasıl bu kadar hızlı değişmişti?

"Peki ya siz? Evcil hayvanınız var mı?" diye devam etti.

'Hayır. Altı yaşındayken bir süre japon balığım vardı. Hepsinin sonu balıklarla yüzmek oldu - bunu gerçek balıklar için söyleyebilir misiniz yoksa işe yaramıyor mu?

Onu bir kahkahayla daha ödüllendirdi.

"Komiksin," dedi o kadar yumuşak bir sesle ki duyabilmek için kulağını cama dayamak zorunda kaldı.

'Bana neye benzediğini söyle,' dedi. "Yüzünü hayal edebilmek istiyorum.

'Tamam, 1.70 boyundayım ve 10 bedenim, yani ortalama bir vücudum var sanırım. Kürek kemiklerime kadar inen sarı saçlarım var. Gerçi kestirmeyi düşünüyordum.'

"Yapma," dedi Bart çabucak. "Asla. Onun saçlarını görmek şu anda sahip olduğu tek iyi anıydı.

"Mavi gözlerim var, bu da beni olduğumdan daha çekici gösteriyor. Gerçekte çamurlu bir mavi-gri tonundalar. Ve kirpiklerim çok ince, bu yüzden tonlarca rimel sürmem gerekiyor, aksi takdirde fotoğraflarda soluk bir karmaşaya dönüşüyorum.

"Sana inanmıyorum," dedi ve bu kez kendi sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. Kulağa yabancı geliyordu.

Bu doğru. Ve kulaklarımdan biri diğerinden biraz daha büyük. Kardeşim bu konuda benimle hep dalga geçirdi. Yıllarca bana Lopsy dedi.

biz küçükken.'

"Adı ne onun? Bart sordu.

Nick. Nazik biri. Yani, tam bir belası, değil mi? Ama ağladığımda bana sarılırdı ve şimdi burada olsaydı

bu piçlerden.' Skye tek seferde hem güldü hem de hıçkırarak ağladı, havayı emdi ve alnını cama vurdu. İkisi de hemen sessizliğe bürünmüş, birinin gelip

araştırmak. Kimse yapmadı.

"Skye," dedi Bart nazikçe. "Benimle Malcolm hakkında konuşur musun?" Bir duraksama.

"Ne var ki?

'Sanırım, çünkü burada ne yaptığımızı, bizim için ne sakladıklarını anlamak istiyorum. Bilmek istemiyor musun?'

"Hayır," dedi, sesi sertti. 'Bu iyi bir şey değil. Mutlu bir son olmayacak. Bunu anlamaya çalışmak hiçbir işe yaramayacak. Bu sadece daha başımıza gelmeden en kötüsünü düşünmek anlamına gelir.

"Bana bunu zaten yapmadığını mı ?

"Sadece konuşurken bunu unutmak istiyorum. Nefesi kesildi.

Bart anladı. O da aynı şeyi hissediyordu. Sohbet etmek gerçek ve normaldi. Bir başkasının hayatını duymak - hatta bir başkasının Hayatınızın çok yakında sona ereceğinden şüphelendiğiniz aynı koridordaki bir odada kilitli kalmak, kendi hayatınız hakkında gerçekçi olmaktan daha iyiydi.

kendi ölümlülüğü. Ancak gerçeklik kontrolüne ihtiyacı vardı ve bunun bilgiyle başlaması gerekiyordu.

"Bir anlaşma yapalım," dedi Bart. "Her şey hakkında bir soru... anlamsızca etrafını işaret etti '... tüm bunlar. Buna bir isim koymak istemiyordu. Bunu yaparsa, Malcolm hakkında asla konuşmazdı. Diğer adamın adını bilmesinin tek nedeni Skye'ın ilk konuşmalarında ona yanlılıkla Malcolm demesi ve sonra da nedenini kısaca, duraklayarak açıklamasıydı. Ayrıntılar

Orada bitti. 'Ve sonra birimiz diğerine kişisel bir şey söyler. Evden.

Skye derin bir iç çekti. Ses - ve duygu - bir perdenin inmesi gibiydi. Olumlu bir şeyle başladı.

"Geçen yıl Fringe festivalinde bir oyunda oynadım," dedi ona. "Değil tam olarak bir . Ben bir su aygırının arka ucuydum. Bu bir pandomim maketiydi ve bir su aygırının geleneksel inekten daha komik olacağını düşündüler. Bir göbek kahkahası. Bu harikaydı. Bart

Kendisi de gösterideki espriler karşısında seyircilerden daha fazla sırıtiyordu. 'Peki Malcolm - bana onun hakkında ne söyleyebilirsin? Nereden geldiğini, kaç yaşında olduğunu?

Yirmi iki yaşındaydı. Aslen Glasgow'luydu ama ailesi o on iki yaşındayken Edinburgh'a taşındı. O hakkında konuştu Çok kayak yapardı. Sanırım bir tür takımdaydı. Ben geldiğimde buradaydı.'

"Onu hiç gördün mü?

"Duşa götürülürken ve her seferinde geri getirilirken Sabah. Sonra bir gün, hepsi tıbbi önlükler ve maskeler giymiş bir sürü insan odasına girdi. Yanlarında bir sürü tıbbi malzeme ve bir video kamera vardı. İki gün sonra onu odasından çıkardılar. Pencerenin önünden geçerken gülümsedi ve el salladı ama sanırım biliyordu ..."

"Ne? Bart sordu.

"Bir daha asla geri dönmeyeceğini. Sesi son kelimede kesildi ve Bart ona bu anıyı atlatması için zaman tanıdı.

"Fiziksel olarak neye benziyordu?

"Normaldi, bilirsiniz, bir kayakçıdan bekleyeceğiniz gibi formda ve sağlıklıydı. Biraz hırpalanmıştı ama o yolculuğu yapmıştı. "O da yolculuk. Skye bir dakika kadar kutuya girmekle ilgili konuştuktan sonra bu konuyu bir daha tartışmak istemediğini açıkça belirtti. "Edinburgh'da en sevdiğin bar hangisi? Benimki Leith Caddesi'ndeki The Newsroom. Chilli con carne ile harika bir burger yapıyorlar.

Sesi çok uzaklardan geliyordu.

"Şu ön camında ışıklı kavanozlar olan bar mı?" diye sordu.

Öyle. Arkadaşlarım beni son doğum günüm için oraya götürdü. Tek pişmanlığım çok fazla kokteyl içmiş olmam ve son bir saati hatırlayamamam,

Ama ertesi gün o kadar gülmekten yüzüm ağrıyordu.

Bart, "Dishoom'u seviyorum," dedi.

"Muhteşem Hint yemekleri," diye Skye.

"Ben bardan çok restoran insanıyım, bunun için çok sık param olduğundan değil.

"O zaman çalıştığım yerden nefret edersin," dedi Skye. 'George Caddesi'ndeki bir otelin barı. Çoğu zaman iyi ama Cuma ve Cumartesi geceleri biraz kontrolden çıkıyor. Bir de bekârlığa veda partileri.

"Gerçekten mi? Ben bir restoranda çalışıyorum. Skye, kaçırıldığın zamanı ne kadar hatırlıyorsun?"

"mıyım?" diye sordu, sesi daha genç ve isteksizdi. Bart kollarını ona dolayabilmeyi diledi.

"Deneyebilir misin?"

'İyi,' dedi. "Çalışıyordum. Gerçekten geç bir vardiyaydı çünkü Bar son misafir yatana kadar kapanmaz ve bazı film ekibi içeride kutlama yapıyordu. Gece ikiye kadar elimizdeki her tür votkayı bitirdiler, sonra ben . Bir sonraki Hatırladığım tek şey . Bu konu hakkında bir daha konuşmak istemiyorum.

Sorun değil, gerek yok. Sen gitmeden önce barda Biri size içki ısmarladı mı? Tanıdığınız biri ya da bir yabancı?" "Hayır, iş yerinde içki içmemiz yasak. Bahşiş alabiliriz ama bir şey satın alınamaz. Sadece bile olsa, yönetim bu durumdan hoşlanmıyor. Her zaman yanımda bir şişe su bulundururum ve çalışırken onu yudumlarım. Gerçekten susuz kalıyorsanız sekiz saatlik bir vardiya sırasında, biliyor musun?"

"Bu her zaman yaptığın bir şey mi?" "Hı hı.

"Yani bara birden fazla kez gelen biri su şişesini nereye koyduğunuzu görmüş mi?

'Sanırım,' dedi.

'İnsanlara hizmet etmekle ya da masaları toplamakla meşgul olsaydınız şişeye erişilebilir miydi? Biri ona ulaşabilir miydi?

Uzun bir sessizlik oldu.

"Evet," dedi. 'Barın karşısından bile. O kadar dikkatli değildim. Kahretsin. Oh kahretsin. Ben bir barda çalışıyorum. İnsanların ne yaptığını biliyorum. Siktir , hepsi benim suçum.'

Skye, hayır. Öyle değil. Bunu asla tahmin edemezdin. Milyon yıl geçse bile.'

Ağlıyordu.

"Yeni görüşmeye başladığım bir kadın vardiyamdan sonra bana bir içki ısmarladı ve beni evine davet etti. Benden önce çıktı, arabasını söyledi. Hepsi zihnimde oldukça silik. Ceketimi giydiğimi hatırlıyorum ve kendi ayaklarımın üzerinde gitmiş olmalıyım yoksa biri beni durdururdu... sonra hiçbir şey olmadı. Skye sessizdi. "Peki ya Malcolm? O bir şey hatırladı mı?

Spor salonundaydı. Bana söylediği tek şey buydu. Bir sürü insan görmüş. Orada tanıdığı insanlar olduğu için polisin izini sürebileceğini düşündü.

onun hareketleri. Sinyalinin takip edilmesini istediği için cep telefonunu kaybetmekten korkuyordu.

'Malcolm'un ölmemiş da mümkün. Belki de onu başka bir yere götürüyorlardı. Bart sesini yükseltmek için elinden geleni yaptı. inandırıcı ve başarısız oldu.

"Ne amaçla? Skye cevap verdi.

Bart, "Belki de onu karar vermişlerdir," diye önerdi.

'Ya da belki de değil,' diye cevap verdi. "Yorgunum. Şimdi uyumaya çalışacağım.

Sarı saçların santim genişliğindeki görüntüsü görüş alanından kayboldu. "Skye," diye seslendi arkasından. Sarışın kütle, gözün yarığını doldurdu.

tekrar pencere. "Edinburgh'a döndüğümüzde seni Haber Odası. Ne istersek yiyeceğiz, kokteyl içeceğiz ve seni arkadaşların gibi güldüreceğim. Bu bir söz. Eve döndüğümüzde yapacağımız ilk şey.'

'Elbette,' dedi. 'Doğru. Ama kimsenin beni emin değilim. Tam bir pislik olan erkek arkadaşımın yeni ayrıldım.

Dürüsttüm. Onun yüzünden ailemle aram açılmıştı. Onlara bir şeyler öğretmek için bir yıl boyunca seyahat etmekle tehdit etmişim.

Ders. Hatta dizüstü bilgisayarında yerlere bile başlamışım. Eğer Biri kontrol etse, bulacağı son şey benim uçuşları araştırmam olur. En kötüsü de ayrıldığım gece pasaportum çantamdaydı. Cadde üzerindeki uçuş merkezlerinden birine gidip herhangi bir yere ucuz bir tatil seçmeyi düşünüyordum. Duvara çarpan bir yumruk sesi duyuldu. "Boku yedim. Boku yedik. Bunu ikimiz de biliyoruz.

Bart bunu düşündü.

'Kardeşin bilecek,' dedi. 'Nick senin bir zamanlar Şimdiye kadar temasa geçmiştir. Lopsy'ye ne olduğunu merak ediyordur, değil mi?'

Saçın olduğu yerde bir el belirdi. Bart onun baş ve işaret parmaklarını seçebiliyordu.

"Umarım öyledir," dedi Skye. "Tanrım, gerçekten öyle umuyorum.

On Yedinci Bölüm

Dairenin kapısında üç müşteri duruyordu. Bir tanesi Elenuta'ya hiç gönderilmemiş olmasına rağmen müdavimdi. Onun için bir şey vardı Kadınlardan bir diğeri, gece geç saatlere kadar orada kalmaya özen gösterirdi. İkinci adamı Elenuta daha önce hiç görmemişti. İri yapılıydı ve gözleri birbirinden hafifçe ayrılmıştı. Etkisi rahatsız ediciydi. Kadınlar koridorda, bir süpermarket rafındaki teneke kutulardan biraz daha fazlası olarak dizilirken, üçüncü adam diğer ikisinin arkasından çıktı. Elenuta onu hemen tanıdı, üstündeki kıyafete ve karnındaki yara izine rağmen Gizli.

Finlay, Elenuta'nın yatak odasının kapısından 'Kafa derisi, adamım,' diye bağırdı. "? Ben de arayacaktım. Dışarı çıktı, Yumruğunu uzattı, parmaklarını yere dayadı ve Kafa Derisi dediği adamın aynı şekilde karşılık vermesini bekledi. Parmak eklemleri bükülmeden kaldı.

"Öyle mi demek istedin? Kafa derisi sordu. "Sorun değil o zaman, sadece benden kaçtığından endişelendim.

'Senden kaçmak mı? Senden kaçmam için eski sevgilim olman gerekirdi. Finlay gülmeye çalıştı.

Kapıdaki erkeklerden hiçbiri buna yanaşmayınca, Elenuta yarım adım geri çekildi. Diğer kadınlar baktı, bazıları olayı daha iyi görebilmek için boyunlarını öne eğdi. Kafa derisi dairenin dışında olduğu yerde kaldı. Onunla birlikte gelen diğer adamlar onun yanında kaldı. Elenuta zamanlamanın tesadüf olmadığına karar verdi.

Kafa derisi sırttı. Finlay de sırtarak karşılık verdi.

Scalp, 'Yarıştan kazandığım parayı geri istiyorum,' dedi.

"Anlıyorum. Finlay çenesini ovuşturdu. Düşünmek için bir mola verilmesi gerektiğini de ilan edebilirdi. 'Bu konu hakkında odada konuşalım.

mutfağa gidelim mi? Kızlarımın zaman kaybetmesine gerek yok. iş başında olmalılar. Siz ikiniz gidip rahatınıza bakın.

"Onlar iyi," dedi Kafa Derisi. "Kuku her zaman bekleyebilir.

"Tamam, benim benim kurallarım, o yüzden dediğim gibi Mutfak ve kaltaklar kendi işlerine baksınlar. Hadi bir içki alalım ve Bunu çözmenin bir yolunu bul. Finlay koridor boyunca mutfağa doğru ilerledi ve Scalp'in onu takip etmediğini fark edince durdu.

"Kızlar oldukları yerde kalabilirler," dedi Scalp. 'Dediğiniz gibi, sizin yeriniz, sizin kurallarınız, bu yüzden bunu burada tartışacağız, isterseniz tarafsız bölge.

Elenuta başını eğmiş, saçlarının ve kirpiklerinin altından Kafa Derisi'ni izliyordu. Irkla ilgili gördüklerinden sonra onun kendisini fark etmesine fırsat vermemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Sırım gibiydi, saçları dökülmüştü ve tepesi inceydi. Gözlerinin altında, bir zamanlar yaşadığı bir hikâyeyi anlatan torbalar vardı.

uykusuzluk çekiyordu ve çenesi zayıftı. Yine de gözleri ok gibiydi ve Elenuta onun gitmesini diledi. Finlay piçin tekiydi ama En azından tahmin edilebilir bir piçti.

'Elbette dostum, elbette,' dedi Finlay. 'Ama paraya gelince Yarış devam ediyor, adil ve dürüst oynadın. Fiyatın ne olduğunu biliyordun. ...'

'Yakaladığım kız kendini ele verdi. Onu öldürmek benim hakkımdı.

'Senin bir kız öldü. Anlaşma ,' dedi Finlay, aşırı neşeli sesi göre bir sapkınlıktı. "Bıçağın vardı dostum, kuralları çiğneyenin sen olduğunu unutmayalım.

Elenuta'nın etrafındaki kadınlar, çakıl taşlarının üzerinden geçen bir dalga gibi hep birden şok olmuş bir şekilde nefes aldılar. Yarış hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı, söylentileri duymuş olsalar bile detayları bilmiyorlardı.

"Bir şey mi imzaladım? Kafa Derisi Finlay'in sahte sırtıtışına kendi sessiz gülümsemesiyle karşılık vererek sessizce sordu. "Bunu kaçırmış olmalıyım.

'ama, daha önce yarışa katılmıştın. Kuralları biliyorsun. Kendi ellerinizi ya da oradan topladığınız herhangi bir şeyi kullanabilirsiniz. Kafalarını duvara çarpabilir ya da boyunlarını iki dolabın arasına sokabilirsin.

kapılar, ama silah yok. Eğer bir dangalak silah getirmeye karar verirse, bu nasıl adil olur?

Finlay'ın söylediklerinin tek kelimesini bile duymamış gibi konuşmaya devam eden Scalp, "İki bin, hem de bugün istiyorum," diye açıkladı.

'Gidip kendini becerir misin? Zaten o kadar para vermedin,' dedi Finlay, bu kadar çok paradan bahsetmek yüzündeki maskeyi düşürmüştü Anında. "Paranı geri alamayacaksın Scalp ve sanırım konuştuğunu unutuyorsun.

'Faiz ödenmesi gerekiyor, Finlay. Yeterince zaman geçti ve kapıdan bana on katını iade edecek kadar para kazandın. Bütün o insanların önünde bir amcık gibi göründüm. Yaptıklarım için bir şeyler borçluyum. itibar.'

Finlay, "Bu farklı bir şey," dedi, sanki bir oyun alanı kavgasına hazırlanır gibi kollarını sıvayarak. Kendi adamları da Koridorun iki ucunda, Scalp'in görüş alanının dışında duruyorlardı ama Scalp onların orada olduğunu biliyor olmalıydı. Elenuta yatak odasına doğru yarım bir adım attı. Finlay ona doğru işaret ederek, "Gördü," dedi. "Videoyu gördü. Ne düşünüyorsun?" Bir elini uzattı, Elenuta'yı bileğinden tuttu ve onu Kafa Derisi ile Elenuta arasındaki boşluğa çekti. Kendisi. "Sizce Bay Scalp benim yaptığım bir şey yüzünden mi bir dangalak gibi göründü, yoksa bunu kendi başına mı başardı?

Elenuta daire kapısının hemen dışında bekleyen adamlardan, şimdi yavaşça ve sessizce yaklaşmakta olan Finlay ve adamlarına baktı.

"Anlamıyorum," diye mırıldandı acil durum diplomasisiyle. Yalan, gerçek panik duygusunun altında etkili bir şekilde gizlenmişti. İki kuduz pitbulun arasında durmak bu etkiyi yarattı.

"Mesele şu ki Finlay, bana borçlu olan bir sürü müşterin var. Para, iyilik, sır, aklına ne gelirse. Eğer buralardaki itibarını koruyamazsan nakit akışın darbe alacak. Örneğin, bir sonraki yarışınıza kimsenin gitmeyeceği haberini yayarsam, elbette birkaç aptal gelebilir, ancak genel olarak konuşursak, eşitliği sağlamak için mücadele edersiniz. O zaman da dairelerinizle ve kadınlarınızla. Ve alternatifler de var, biliyorsunuz. Bunlardan daha egzotik tatlar sunan başka pezevenkler, ne demek istediğimi anlıyorsanız. Ya da sana kırabilirim. Koy

Rakipleriniz iş yapamaz. Ama sadece iyi bir şey yaparsanız ve hayal kırıklığı yaratan deneyimim için bana para iadesi yaparsanız.

Finlay tereddüt etti. Koridorun yukarısına, omuzlarını silkmiş olan emir subayına baktı.

"Pekala o zaman," diye inledi Finlay. 'Ama söz vermeni istiyorum. İnsanları gönderin. Kızlarım Edinburgh'da alabilecekleri en iyi hizmeti veriyorlar. Hepsini bizzat test ediyorum. En yakınındaki kadın, adam ona doğru uzandığında duvara doğru geri çekildi. "Ve ben onları iyi ve korkmuş, bu yüzden onlardan bir bok almayız. Kim ne isterse onu yapıyorlar.

'Gerçekten mi? Geçenlerde bir tanesinin kaçtığını duydum. Bir cesedin yolu kokutmasıyla ilgili bir şey.'

', o kaltağa unutamayacağı bir ders verildi. Orada kal, sana parayı getireceğim.'

Finlay, Elenuta'nın yanından geçip sondaki locada bulunan küçük ofisine doğru yürürken kaşlarını çatı. Kapının kilidini açarken adamlarına işaret etti ve onlar da elleri ceplerinde, silahlarının belli belirsiz iriliğiyle ayağa kalktılar.

kasıtlı olarak görünür.

Finlay'in elinde kalın bir avuç dolusu yirmilik ve ellilikle ortaya çıkması biraz zaman aldı. Acı çekmiş görünüyordu ama önceki dakikaların gerginliği geçmişti. Elenuta diğer kadınlara yarım bir gülümseme verdi. *Artık her şey yoluna girecek*, dedi yüz ifadesi.

"Kendini değiştir," dedi Scalp ona. 'Patronunun elini sıkmama izin ver. Anlaşma anlaşmadır. Şu andan itibaren, sana kesinlikle herkes buranın fahişelik için gelinecek tek yer olduğunu bilir.'

Finlay sol eliyle parayı uzattı ve anlaşmayı imzalamak için sağ elini uzattı. Kafa derisi parayı alıp ceketinin cebine soktu ve Finlay'i elinden tutarak hızla öne doğru çekti. Sağındaki adam çömeldi ve Finlay'in ayak bileklerinden tutup kaldırdı. Adım atarak

Kafa Derisi Finlay'i parmaklıklara doğru itti. Vücudu yukarı çıktı ve kafa üstü düştü. Sanki dev bir somun zorlanarak açılmış gibi bir çatlama sesi ve aynı zamanda da donuk bir gümbürtü . Biri Kadın çığlık attı ve bir diğeri daha tecrübeli bir eli kadının ağzına kapattı. Finlay'in adamları ileri doğru koşarak harekete geçmek. Ne yaparlarsa yapsınlar çok geç olacakları çok açıktı.

Kafa derisi açık kapıdan koridora adım attı.

'Pekâlâ beyler, her zamanki gibi iş için açığız. Siz ikiniz,' Finlay'in adamlarına baktı. 'Eğer çenenizi kapalı tutabilirseniz işinize devam edebilirsiniz. Maaşınıza zam bile alabilirsiniz. Aşağı in ve eski işverenini getir. Eldivenleri takın, onu temiz plastiğe sarın.

Arabamın bagajında biraz var. Bu gece ondan kurtulacağız. Ofisini de açın. Şimdi biliyoruz ki

Buradaki zulada, hepiniz için küçük bir ikramiye ayarlayabiliriz.

Elenuta gözlerini halıdan ayırmadı.

"Ve hanımlar, her biriniz için bir hediyem var. Bunları daha geniş çapta dağıtmak için bundan sonra Finlay'in diğer dairelerini ziyaret edeceğiz ama önce siz model olacaksınız, bu yüzden minnettar olun. Adamlarından birine işaret etti, da ayaklarının dibindeki sırt çantasını açtı ve her birine küçük bir plastik kutu iliştirilmiş birkaç plastik boyun tasma çıkardı. "Bunlar

küçük güzellikler sınırlarınızı hatırlamanıza yardımcı olacak. Biz Dairenin etrafından bir kablo geçirerek. Akım açıkken çıkmaya çalışırsanız kötü bir elektrik çarpması yaşarsınız, muhtemelen bir ve bir arkadaşım tarafından alarm çalacak şekilde modifiye edildiği için tam olarak neyin peşinde olduğunuzu bileceğiz.

Kadınlardan biri 'Köpekler için olduğu gibi,' dedi. Kafa derisi sıırttı.

'Kesinlikle, sadece benim bir köpeğim var ve bu lanet şeylerden birini ona takmamın imkanı yok, ama o zaman benim için yeri doldurulamaz. Kadına doğru yürüdü ve bir elini bacaklarının arasına soktu. 'Siz çok Sadece yürüyen, para kazanan korkaklar ve anladığım her ay rıhtımdan yeni bir tedarik geliyor. Finlay'in burada harika bir düzeni vardı ama nasıl büyütüleceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Yani bunu düşmanca bir ele geçirme olarak kabul edin. Yakında her dairede sizden daha fazla olacak, bu yüzden yer açmayı bekleyin. Müşteri saatleri günde yirmi dört saat olacak. Mümkün olduğunca uyuyun ve kendinizi temiz tutun. Ben istemiyorum herhangi bir şikayet.'

Elenuta, Finlay'i yutmuş gibi görünen parmaklıklara baktı. Bir saat önce onu özleyebileceğini düşünmek akıl almaz bir şeydi ama şimdi...

Yanındaki kadın bir tasma uzattı

hat boyunca. Parmaklarını lastik uzunluğunda gezdirdi ve teli geçerse ne kadar acı çekeceğini merak etti.

"Ne kadar elektrik var?" diye sordu. Bunu yapmak istememişti. Stratejisi sessiz kalmak ve Scalp'in radarından uzak durmaktı. Ağzı onun izni olmadan açılmış.

"Bunu ilk öğrenen sen olmak ister misin? Kafa derisi sordu. Kadın başını salladı. 'Güzel olduğu kadar mantıklı da. Biz bunu seviyoruz. Mantıklı olman eğitilebileceğin anlamına gelir. Şöyle söyleyeyim. Farklı ayarlar. En düşük ayar arı sokması gibi biraz acıtacaktır. En üst ayarda yere işeyecek ve o iğrenç yanık kokusunun ne olduğunu anlamaya çalışırken neden uzuvlarınızı kontrol edemediğinizi merak edeceksiniz. Şimdi bir bakalım. Kim harcanabilir?'

Aralarından en yaşlısını seçmeden önce sıradaki kadınlara bir aşağı bir yukarı baktı. Gözle görülür bir kamburu vardı. Yaşadığı hayat göz önüne alındığında anlaşılabilir. Finlay'in adamları ona cadı diyordu. Elenuta itiraz etmek için ağzını açtığı anda kadın kaburgalarına sertçe vurdu.

"Kapa çeneni, yoksa hepimiz öleceğiz," diye tısladı kadın.

Scalp tasmayı seçtiği örneğin boynuna taktı, ardından başka bir ünite alarak ayarlarla oynadı. Elenuta başka tarafa bakmaması gerektiğini biliyordu. Bir düğmeye bastı. Bir an- Saniyelik bir gecikme, ardından çelik uçlu bir botla tekmelenmiş bir hayvan gibi bir çığlık. Kafa derisi gülümsedi ve bir düğmeyi çevirdi. Düğmeye bir sonraki basışında çıkan inleme bir çığlığa dönüştü. Elenuta onun yirmi ya da belki otuz kez araba çarptıktan sonra nasıl görüneceğini hayal etti.

zamanlar. Bu görüntü kendini biraz daha iyi hissetmesini sağladı.

"Peki, aşağıdaki katta eski patronuna katılmak isteyen var mı?" Başparmağıyla omzunun üzerinden zemin katı işaret etti.

'yoksa bunun çok özel bir şeyin başlangıcı olduğunu ve hepinizin istediğim her şeyi şikayet etmeden yapacağınızı kabul edelim mi?

Herkes sessizce başını .

Elenuta ellerine baktı. Finlay orada olmadığı için, varlığının geri kalanı daha da tehlikeli hale gelmiş olsa bile, elleri kesilme tehdidinden kurtulmuştu.

On Sekizinci Bölüm

Ava'nın arabası hastane direğini, boyası metalden ayrılırken acı içinde haykıran bir gıcırtyla selamladı. Küfretti, durdu ve hasara bakmak için dışarı çıktı. Saat sabahın altı buçuğuydu. Arkadaşı önce Natasha'nın yatağının başında olabilmek için alarmını kurmuştu. Hastane ziyaret saatleri önemsizdi. İçeri girmek için rozetini gösterecek, sonra kim olduğunu ve resmi ziyaret sırasında görevde olacağını açıklayacaktı.

dönem. Koğuşa girmesini engellemeye çalışan kişinin Tanrı yardımcısı olsun. Dün gece eve vardığında saat on olmuştu ve o zamana kadar aç değildi. Yemek yemesi gerektiğinin farkındaydı - son sıcak yemeğinin tam tarihi ve saati aklına hemen gelmiyordu -

Bir parça kızarmış ekmek aldı, hafif küflü kabuklarını kenarlarından kesip son kalan tereyağını üzerine sürdü. Bir noktada, alışverişe gitmeyi hatırlaması gerekecekti.

Koğuşa girerken kimse onu durdurmadı ve bundan ne kadar memnun olduysa, güvenlik eksikliği de o kadar çıldırtıcıydı. Şu anda her şey onu öfkeliyordu. Gerçek buydu. Tek bir hücrenin bile kötü niyetli, kanlı bir biyolojik ordu tarafından istila edilmediğini bilerek arkadaşını kollarına alana kadar daha iyiye gitmeyecekti. Natasha'nın kapısında durup nefes al. Tasha'nın pozitif ve sakin olmasına ihtiyacı vardı. Aşırı değil ama asık suratlı da değil. Kapıyı açtı.

Yatağın başucunda bir figür oturuyordu. Ava keskin bir nefes aldı. Luc pencereden dışarı, sıra sıra dizilmiş sokak bakıyordu. Natasha sessizce uyurken elini tuttu. Adam ona bakmak için başını çevirdiğinde gözyaşları tehdit etti ve Ava alt dudağını ısırdı.

'Seni bu kadar erken beklemiyordum,' dedi.

'Seni hiç beklemiyordum,' diye cevap verdi.

'Uçaklı ziyaret. Charles de Gaulle havaalanından akşam dokuz uçağına bindim ve saat on birde buraya geldim. Gece birkaç kez uyandı ve hemşire ona daha fazla ağrı kesici verdi ama pansumanın değiştirilmesine gerek kalmadı. Ayağı kalkardım ama onu rahatsız etmek istemem. Elini başıyla işaret etti ve Ava Natasha'nın parmaklarının onunkilerle iç içe geçtiğini fark etti.

"Seni gördüğüne sevinmiş olmalı," diye fısıldadı Ava, bir sandalye daha çekip yatağın karşı tarafına oturarak.

"Aslında aşırı tepki verdiğim için beni azarladı. Sonra birkaç dakika ağladı, ben de bir şişe şampanya ile karşılık verdim.

Tedavisi bitinceye kadar saklayacağımızı söyledim ve o da beni affetti.

'Tabii ki seni affetti. Sen onun gerçekten sevdiği tek erkeksin.

"Şu anda olay yerinde hiç kız arkadaşın yok mu?

"Hayır, o bekar. Bence bu da iyi bir şey. Natasha'nın kendine odaklanması gerekiyor ve ben de onunla ilgilenmek için buradayım.

'İkiniz de sesinizi alçaltmakta işe yaramazsınız. Nasıl oldu da ikiniz de polislikte başarılı kariyerler yaptınız? Şimdiye kadar hastanenin yarısını uyandırmışsınızdır.

"Selam güzelim," dedi Ava, ayağı kalkıp Natasha'nın yüzündeki saçları tarayarak alnından öptü. 'Yatağının başında rastgele bir adam buldum. Bugünlerde buraya herkesi alıyorlar.

Biliyorum. Heteroseksüel olmayı düşünüyorum. Bütün gece elimi tuttu. Bunu yapan bir kadınla hiç birlikte olmamıştım. Doğrulmaya çalıştı, yüzünü buruşturdu ve pes etti.

"Hemşireye ihtiyacınız var mı? Ava ayağı kalktı.

Natasha ona, 've panik yapmayı bırak,' dedi. 'Bir kestiler. Acıyacak. Luc, eve ne zaman geliyorsun? Ava beni deli ediyor. Gülümsedi.

'Henüz emin değilim. Aslında çoktan havaalanına dönmem gerekiyor. Uçağım birkaç saat içinde kalkıyor. Ben tekrar hakemliğe dönene kadar kibarca oynamayı kabul edebilir misiniz?

"Ona daha az otoriter olmasını söyleyebilir misin? Natasha sordu. Ava, adamı havaalanına götürür müsün? Söz , o olmadan günü atlatacağım.

Sen. Eğer iyi olursan, bu akşam geri döndüğünde bana gerçekten uzun bir ders vermene izin vereceğim.

"Gerek yok," dedi Callanach. 'Bir taksi daha hızlı olur ve bu şekilde Ava işe gitme vakti gelene kadar burada kalabilir.

'Hayır, Ava seni götürüyor. Bu bir emirdir ve şu anda benimle uğraşmak istemezsin'.

Hâlâ tuttuğu elini kaldırdı ve Natasha'nın parmaklarını öptü.

'Bana ihtiyacınız olursa, birkaç saat içinde burada olabilirim. Her zaman.'

Natasha, 'Eğer bu romantik bir film olsaydı, her bir izleyici şu anda gözyaşları içinde olurdu,' dedi. 'Ama öyle olmadığı için sana o mükemmel şekilli, ne yazık ki erkek kışını hastane odamdan çıkarmanı ve Fransa'ya geri dönmeni söyleme hakkını kendimde görüyorum.

"Seni seviyorum," dedi Callanach ona.

"Ben de seni seviyorum. İç çekti ve gözlerini kapattı. "Aptal.

Callanach güldü, yanağından öptü ve koridorda Ava'yı beklemek üzere oradan ayrıldı.

"Uzun sürmez," dedi Ava ona, ceketini tekrar düzeltirken.

"Ona aptal demediğimi , değil mi?

"Buna gerçekten şimdi mi başlayacaksın? Ava yavaşça yatağın kenarına oturarak sordu. Arkadaşı beyaz çarşafların ve gri duvarların fonunda kırılğan görünüyordu.

Onu havaalanına götür. Onunla birlikte yürü. Ona bir kahve ısmarla. Sonra onunla konuş, Ava. Onunla gerçekten konuş. En azından bu kadarını hak ediyor.

"Bu çok karmaşık, Tasha. Ve doğru zaman değil, özellikle de seninle ...'

Sakın buna cüret etme. Sen benim kayamsın Ava. Her zaman yanımdasın ve bunun seni ne kadar incittiğini biliyorum ama yaşadıklarımı arkasına saklanmak için bir bahane olarak kullanırsan seni asla affetmem.

Sen ve Luc yetişkinsiniz, bu konuda oldukça iyi olsanız bile

Özel hayatlarınızda bu gerçeği gizliyorsunuz. O sana aşık. Belki de büyük bir hata yapmıştır. Belki sen de bunu birkaç kez yapmışsındır. Sadece bir seçim yapın, bu sadece korkak olmakla cesur olmak arasında olsa bile.

"Bitti mi?

'Öyleyim ama bir fincan çay istiyorum. Gitmeden önce hemşireyi bulup bir sakıncası olup olmadığını sorabilir misiniz? Natasha gülümsedi. "Lütfen mi?

"Bu dersten sonra hayır demek için çok iyi bir fikrim var. Ava ayağa kalktı. "Ama dediğiniz gibi lütfen. Kapıya doğru yürüdü. "Mesele şu ki, Luc ve benim için zamanın geçtiğini düşünüyorum. Her şeyi ettiğimden eminim - her ne olduysa -.

'Ve eminim ki kendi kaderinden sen sorumlusun,' dedi Natasha. 'Eğer onu istiyorsan, söyle ona. Bu kadar basit. Sen de mi ayı şimdi mi organize edeceksin?

Ava yenilgiyi kabul etti ve hemşireyi bulmaya gitti.

Callanach diz çökerek Ava'nın arabasındaki hasarı inceledi.

"Elektrik direği kazandı," dedi. "Yine de sürmek güvenli.

"Bunun için teşekkürler. Seni bırakmamı istiyor musun, istemiyor musun?

Beni götürmek istediğine emin misin? Natasha asla bilmeyecek. Gidip kahvaltı edebilir ve daha sonra geri gelebilirsin. Söz veriyorum söylemeyeceğim.'

Callanach, elleri ceplerinde, koyu kahverengi gözleri lamba ışığında parlayarak durdu. Yağmur yağmaya başladı, damlacıklar saçlarına ve yanaklarından aşağı akıyordu. Hareket etmedi. Ava pişmanlık duygusunun şimşek hızıyla içinden geçtiğini hissetti.

"Birlikte kahvaltı yapmamız için zaman var mı?" diye sordu.

Yavaşça, nazikçe gülümsedi, gecenin geç saatlerinde kendini gerçeklerden uzaklaştıramayacak kadar yorgun olduğunda onu hep hayal ettiği gibi.

Arabanın etrafından dolaşıp kadının durduğu sürücü tarafına doğru yürüdü, yaklaştıkça çenesi sıkılıp gevşiyordu. Ava nefesini tuttuğunu fark etti. Adam kapıyı açtı ve onu içeri almak için geri çekildi.

'Teşekkür ,' dedi.

Yarım saat sonra Edinburgh havaalanında bir masada oturmuş, ellerinde dumanı tüten kahve fincanlarını tutuyorlardı.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi Ava sessizce. "Uyandığında seni orada görmek Tasha için çok anlamlı olurdu.

'Tabii ki geldim. Ne bekliyordun ki?'

'Bunu gerçekten düşünmedim. Bir davanın ortasındasınız ve son dakikada bir uçak bileti almak hiç de ucuz değil. İstemediğini ekledi

Parmaklarıyla bir şeyler yapmak için kahvesine süt koyuyor.

"Neden öğrenir öğrenmez beni aramadın?" diye sordu.

Kısa bir süre kaşlarını çattı, sonra başını salladı. Bilmiyorum. Sanırım yapabileceğin bir şey olmadığını düşündüm ve seni istemedim. büyük bir jest yapmanız gerektiğini hissettiniz, bunun gibi... şey, bunun gibi.

'Bu bir jest değil ve dürüst olmam gerekirse Natasha'nın olduğu kadar benim de iyiliğim içindi. Geri dönersem beni görmek zorunda kalacağından daha çok endişelenmediğine emin misin, çünkü bana söyleyebilirsin. Yaşananlardan sonra aramızın pek iyi olmadığını biliyorum. oldu.'

Ava kahvesinden bir yudum aldı, mahvettiğini fark etti ve elinin tersiyle itti. Elbette haklıydı. Natasha da öyleydi. Görünüşe göre onun dışında herkes kendini ne kadar kandırdığını ve her şeyi berbat ettiğini gayet iyi anlamıştı. O ve Luc birkaç yıldır krizalit formunda olan bir ilişkiye başlamanın eşiğindeydiler. Sonra hatırlamak istemediği bir gece olmuştu. O ve Luc yakınlaşmışlardı, fiziksel olarak ve Duygusal olarak, ya da kırılma noktasında adamın kendisinden aldığı bir eşyayı bulmuştu. Çalıntı, diye düzeltti kendini. Onun bilgisi ya da rızası olmadan evinden almıştı.

bir psikopat tarafından rehin tutulmuş ve tuhaf bir ödül olarak saklanmıştı. Bunu açıklamak için elinden geleni yapmıştı ama o zamana kadar Hasar oluşmuştu ve Ava, sahip olabilecekleri geleceğin suya düştüğüne karar vermişti. Bu da demek oluyordu ki uzun vadede yaralanacaktı ve bu iyiydi. Daha hızlı Onarılması yıllar sürecektir kırık bir kalpten daha büyük bir hayal kırıklığı. Ancak şimdi Luc'u aklından çıkarmak için başka biriyle yatmıştı ve bunun için kendinden nefret ediyordu. Luc'u gönderdiğinde asıl yapması gereken kendi korkularıyla yüzleşmekti. Gündüzleri dedektif başmüfettiş, geceleri hormonlu bir genç kız. Büyümenin ve risk almanın zamanı gelmişti. Natasha haklıydı.

'Luc, özür dilerim,' dedi. 'Bu konuşmayı uzun zaman önce yapmamız gerekirdi ama ben çok...'

"Yapma," dedi, sıcak elini iki elinin üzerine koyarak. gerek yok. Beni Interpol irtibat görevlisi olarak Fransa'ya geri göndermek

yapmam gereken bir şeydi. Orada şeytanlarımla yüzleştirdim ve aramızda olanları bir perspektife oturtmak için zamanım oldu. Kolay olmadı ama Bence ikimiz için de doğru olanı yaptın. Fransa'yı özlemiştim.

itiraf ettiğimden çok daha derin bir seviyede. Kendimizi asla . İşte rütbe farkı

düşünecek olursak, ekipteki herkese yalan söylemek zorunda kaldık ve bu er ya da geç sorunlara neden olurdu. Keşke her şey olduğundan başka türlü olsaydı ama artık eskisi gibi arkadaş olabiliriz. Umarım beni affedebilirsin ve

Yeniden başlamak mı? Kaybedinceye kadar arkadaşlığınızın benim için ne kadar önemli olduğunu fark etmemiştim. Seni hafife aldığım için özür dilerim.'

Ava yüzünde bir gülümseme maskesi oluşturdu. Arkadaşlar, Fransa'yı özlemişti, er ya da geç sorunlara neden olacaktı, Rütbe farkı. Arkadaşlık. Aldığı tek yudum kahvenin boğazında ekşiyerek yükseldiğini hissetti.

'Ben de tam olarak bunu söyleyecektim,' dedi. Kelimeler tiz ve boğuk çıkmıştı. 'Hepsi sadece bir yanlış anlaşılma. Aşırı tepki gösterdim.

"Hayır, yapmadınız ama belki de her şeyin bir nedeni vardır.

'Evet, sanırım haklısın. Ve Natasha tüm bunları için çok memnun olacak. Çıplak bir bileğini açtı. 'Tanrım, ben Saatimi takıyorum. Muhtemelen gitme vaktim gelmiştir. Malcolm Reilly ile ilgili gelişmeleri en kısa sürede bana e-posta ile gönder, olur mu?

Ayağa kalkarak, 'Yapacağım,' dedi. 'Bu sabah indiğimden takip etmemiz gereken bazı ipuçları var.

Ellerini ceketinin ceplerine sokup yumruk yaparak, "Uyumamışsın," dedi.

'Uçak yolculuğu bunun için' dedi. "Diğer kayıp kişiden haber yok mu?

'Henüz bir şey yok ve üç ceset daha var. Şimdi adli antropoloğu görmeye gidiyorum. Yardımcı ile ortak bir toplantı.

Patolog. "Yağmur yağmaz ama bardaktan boşanırcasına yağar, değil mi? Callanach başını bir yana eğdi. 'Bu muhtemelen çok iyi tercüme edilmiyor. İyi uçuşlar. Tripp yakında Bart Campbell hakkında konuşmak için seni arayacak. O bir restorandaki tüm insanları tekrar bir araya getirmeyi de içeren, kaybolduğu gecenin yeniden inşasını yürütüyor.

Adamın yanağını öpmek için beceriksizce uzanırken burnunu kulağına çarptı.

"İyi misin?" diye sordu omzunu tutarak.

"Tanrım, evet, iyiyim. Sadece acelem var. Sakin ol. İyi olduğumuza çok sevindim. Callanach çantasını toplayarak, "Evet, hanımefendi," dedi.

'Natasha'yı arayacağım

Ama bana söylemediği bir şey olursa haberim olsun, olur mu?

"Elbette," dedi Ava. 'Yakında sohbet edelim.

Döndü ve çıkışa doğru yöneldi. *Yakında konuşalım mı?* diye tekrarladı kafasının içinde. Kurumsal konuşmaya güzel bir geri çekilme. Arabasının önünde durdu ve alnını arabanın tavanına koydu. O iyiydi. Bu iyi bir şeydi. Tüm o gerginlik ve neler olduğu ya da olabileceği konusunda yaşanan acılar aralarındaki bağ kopmuştu. Hayat yeniden basitleşmişti. Callanach onu aşmıştı. Yüzündeki yağmur damlaları, umurunda değilmiş gibi davranmak için ihtiyaç duyduğu kamuflajdı.

On Dokuzuncu Bölüm

Edinburgh Şehir Morgu'na vardığında Ava olmuştu. Arabasında bir yağmurluk bulundurmak ikinci doğasıydı ama Natasha'nın endişesi uykusuzluğa yol açmış ve bu da normal rutinlerine zarar vermişti. Önceki gün arabasının anahtarlarını buzdolabında bulmuştu ve son çamaşır yükü, çıkarmayı hatırlayana kadar kırk sekiz saat boyunca makinede ıslak kalmıştı. Şimdi de yağmurluğu yoktu. Bunlar küçük şeylerdi ama Ava beyninin başka yerlerde olduğunu biliyordu.

Avanın yönlendirildiği otopsi odasında hafif bir figür kıpırdamadan oturuyor, elleri kucağında, bilgisayar ekranına bakıyor, kafatası görüntüleri yerine gün batımını düşünüyormuş gibi başını iki yana eğiyordu. Ava onunla daha önce adli tıpta bir kez karşılaşmıştı. Konferans. Dr. Liena Chen Avrupa'nın en beğenilen adli antropologlarından biriydi. Patolog yardımcısı Ava'nın arkasından aceleyle içeri girdi ve kapıyı gürültüyle arkalarından kapattı.

"Günaydın," dedi. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

Dr. Chen ayağa kalktı ve Ava'nın hâlâ nemli olan parmaklarında küçük elini uzattı.

"DCI Turner," dedi yumuşak bir sesle. "Sizinle tekrar tanıştığıma memnun oldum. Oturalım mı?"

Bilgisayar ekranının ortalarında olduğu bir masanın etrafında toplandılar. Domuz çiftliğinden gelen iki kafatası parçası kapalı tepsiler içinde bir kenarda duruyordu.

Dr. Chen, birkaç sayfalık raporun kopyalarını dağıtırken, "Zaman kısıtlıydı, bu nedenle bunlar ön bulgular" dedi uzun. Ava, eğer bu bir ön hazırlıksa, diye düşündü, Liena Chen takıntılı denecek kadar titizdi. Tam da ihtiyaç duyulan şey. "Bu kafatasları

bölümlerinin her ikisi de günceldir, yani yakın zamanda yaşamış İnsanlar. Bu, tarihi cesetlerin tesadüfen ortaya çıkarılması ya da meçhul. İkisi de dişilere ait. Erkek kafatasları daha ağır olma eğilimindedir ve elimizde tam kafatası olmamasına rağmen Ağırılık karşılaştırması. Kemik, genellikle erkek kafataslarında rastladığımızdan daha incedir ve gözler ile alında konum ve ölçek farklılıkları vardır.

"Bunu doğrulayabildik," diye ekledi patolog yardımcısı. "Domuzlar, tüm dokuyu tamamen temizlemek için kafatası kemiklerinin içine kadar giremediler. İlk bakışta görünmese de İlk bakışta, DNA testi için yeterli hücre kalmıştı. İkisi de kesinlikle dişi, soluk borusu da öyle. DNA testinde eşleşme çıkmadı. polis veritabanı olsa da.'

"Ölenlerin akraba olup olmadığını söyleyebilir miyiz? Ava ona sordu.

"Akraba değiller," diye onayladı.

"Kaba yaşları ve ölüm nedenleri?

"İlk kafatası otuzlu yaşlarının ortasında olduğunu tahmin ettiğim bir kadına aitti. İkincisi, ki bu daha az tam kafatası gençliğin sonu ile yirmili yaşların başı arasında. İkisinden daha sağlam olanın kafatasında hiç hasar yoktu. Daha az tam kafatası Genç kadına ait olan ve tamamen iyileşmiş bir kırık vardı ki bunun tarihsel olduğunu söyleyebilirim, belki de on yıldan ama aynı zamanda bir girinti ve küçük bir kırık bırakan yeni bir künt kuvvet travması. Dr. Chen kafataslarından birini tepsiden aldı ve arka taraftaki bir bölgeyi gösterdi. "Domuzlar kafatasının bu kısmını tüketmeye başladıkları için tam bir yaralanma alanı değil, bu nedenle hasar için kesin parametreler veremiyorum. Bu yaralanmanın ölüm nedeni olması mümkün, ancak kesin olmaktan uzak.

"Peki ya soluk borusu? Ava patoloğa döndü.

'Ciddi bir ezilme yaralanması var,' dedi. 'Neredeyse kesinlikle ölüm sebebi, tabii ki olay yerinde başka bir olay meydana gelmediyse. aynı zamanda. Soluk borusunun kısmı neredeyse düzleşmişti.

"Bu ölümden sonra olabilir mi, belki de domuzlar çiğnemiş olabilir? Ava sordu.

'Hayır, bu çok lokalize, spesifik bir basınç ve bir bölgedeki hasardır. küçük bir alan, sanki iki başparmak ön tarafa bastırılmış gibi

Soluk borusu. Klasik boğulma izleri ve iç çürükler, yaralanma ölümünden sonra gerçekleşmiş olsaydı ortaya çıkmazdı.

açıkladı. "Yaşı hakkında kesin bir şey söyleyemeyiz ancak soluk borusu yetişkin ölçeğinde, çok az aşınma veya yağ birikintisi var. Genç olduğunu varsayıyoruz kadın.'

"Bu hiç mantıklı değil," dedi Ava. 'Eğer ölüm nedeni boğulma ise ve fail cesetten kurtulma konusunda yeterince dikkatli davranmışsa, sadece soluk borusunun hayatta kalması son derece şanslı bir tesadüf gibi görünüyor.

"Aslında bunun bir açıklaması olabilir," dedi Dr. Chen. "Soluk borusu vücudun en çok zarar gören kısmıysa, domuzlar kokudan dolayı ilk olarak o bölgeye çekilmiş olabilir. Acele ve kavga sırasında çitin altına itilmiş olması mantıklı.

Kısmen tüketilmiş köprücük kemiğinin yanında. Ondan DNA alamadık ama göstergeler onun da yakın zamanda Ölen kadın.'

"Bütün bu kadınlar aynı anda mı öldü? Ava sordu.

Patolog, "Kesin bir şey söylemek imkânsız," dedi. Dr. Chen başıyla onayladı. 'Kafataslarının içinde kalan birkaç yumuşak doku hücresi bu konuda net olmamız için yeterli değildi. Ancak soluk borusu uzun süreli bozulma belirtisi göstermedi, bu yüzden bunun bir nispeten yeni bir ölüm, yani ölümün ceset parçasının bulunmasından en fazla bir hafta önce gerçekleşmiş olması'.

"Yani elimde üç ölü kadın var, farklı yaşlarda, akraba değiller, potansiyel olarak farklı ölüm nedenleri var ve hiçbirinin tanımlanabilir DNA eşleşmesi. Üç kadın aynı anda kayıplara karışmış olsaydı, polise şikayette bulunan yeterince aile olurdu ve bu da mantıklı olurdu.

Dr. Chen, "Aynı anda ölüm ve aynı anda ceset imhası olduğunu tahmin ediyorum," dedi. 'Kafatasları da benzer şekilde kirliydi ve tüketilmeye yeterince yakındı. Domuzlar işlerini iyi yapmışlardı ama bir yirmi dört saate daha ihtiyaçları vardı. kafataslarının son kısımları üzerinde çalıştı.'

"Hiç dişimiz var mı? Ava sordu.

Patolog, 'Bazıları, ama hepsi değil,' dedi. 'Birkaç tanesinde dolgular, diğerlerinde ise belirli hasarlar ve aşınmalar vardır. En kısa sürede

Kurbanların kimlikleri hakkında herhangi bir fikrimiz yoksa, güncel dış kayıtları varsa, kim olduklarını doğrulama şansımız olacaktır.

Ava, "Bu yüzden onları neyin birbirine bağladığını bulmam gerekiyor," dedi.

"Acı," dedi Dr. Chen, hastanın boş göz çukurlarına bakarak.

en eksiksiz kafatası. 'İki kafatası yaralanması olan kadın - bu alışılmadık bir durum. Çok az insan hayatında iki kafatası kırığı yaşar.

ömür boyu. Bunu yapanlar ya aşırı derecede şanssızdır ya da bu tür bir kafatası kırığının meydana gelme olasılığının istatistiksel olarak belirgin şekilde arttığı koşullarda yaşamaktadırlar.

Ava, 'O zaman kötü ilişkiler, uyuşturucu ya da fuhuş,' dedi.

"Kesinlikle," dedi patolog. 'Bu kadınlar tek kullanımlık olarak görülüyordu. Boğulma kurbanı buna en iyi örnektir. Geçenlerde bir makale okudum, boğulmayı su işkencesi ile bir tutuyordu. ne kadar eziyetli olduğu açısından. Yavaş, uzun, durdurulmuş ve tekrar başlatılmış olabilir ve samimidir. Katil, katil olduğunu hissetmek istedi. güçlü, kurbanlarına yakın ve kişisel olmak. Boğan insanlar bunu yaparken kurbanlarının gözlerinin içine bakmak isterler. Bu nadiren savunmaya yöneliktir.'

"Bu da şu soruyu akla getiriyor," diye düşündü Ava. 'Tek bir katil mi arıyoruz, yoksa birkaç katil mi?'

Yirminci Bölüm

Callanach bıçak geçirmez yeleğini kontrol etti ve silahının emniyetinin açık emin oldu. Kendini vurmaktan daha az endişeliydi. birisinin silahı kılıfından çıkarma ihtimalinden daha çok korkuyordu. Saint-Denis, uluslararası basın bahsettiği gibi Paris'in yasak bölgesi değildi ama polis de orada hoş karşılanmıyordu. Her iki tarafta da güvensizlik katmanları oluşmuştu.

tarafı. Saint-Denis, yüksek göçmen nüfusu nedeniyle sorunlu olarak etiketlenmişti, ancak bu, orada yaşayan birçok barışçıl ve çalışkan insanı görmezden geldi ve birçoğunu cezalandırdı.

çok az kişiyi barındırıyordu. Zamanla, bir düşmanlık büyüdü Bu itibar, karşılıklı saygı ve anlayış eksikliğinden başka bir sebep olmaksızın sokakları zaman zaman güvensiz hale getirmektedir.

Biri erkek, diğeri kadın iki sivil polis memuru bir kapıda durmuş, Jean-Paul ve Callanach'ın plakasız polis minibüsünden çıkmalarını bekliyordu. Her ikisi de Paris'le yakın temas halindeydi.

Yıllardır alt kültürler. İkisi de onları selamlamak için gölgelerin arasından öne çıkmadı. Kadının yüzünün büyük bir kısmını örten bir eşarbi vardı ve Adamın kapüşonu yukarıdaydı. Callanach ve Jean-Paul yırtık pırtık kot pantolonlar ve hantal ceketler , kendi kapüşonları yüzlerini tanınmaktan koruyordu.

'O Lübnanlı, Joseph Nijeryalı,' diye fısıldadı Jean-Paul. 'Bizi gitmemiz gereken yere götürecekler ve çeviri yapacaklar, ancak herhangi bir sorun çıkarsa destek beklerken tek başımıza kalırız. İkisi de örgüt için çok değerli.

istihbarat servisleri tehlikeye atılabilir.'

"Anlaşıldı," diye onayladı Callanach, arkalarında bir kapı açılıp karanlık bir ara sokağa girdiklerinde. Sahte bir çatı yapılmıştı.

brandalardan, oluklu demir levhalardan ve ahşaptan yapılmıştır

Yukarıdaki pencerelerden iplere dizilmiş tahtalar. Orada burada kovalar istilacı yağmur suyunu topluyordu. Yeterince hafifti. Yürüdüğünüz yeri görebiliyordunuz, ancak mahremiyet için yeterince loştu ve hiçbir helikopter veya drone içeriği göremiyordu. Dışarı bakan pencereler manzara sunmuyordu. Callanach mahremiyet arzusunu anlıyordu. Paris'in

Göçmen topluluklar, az sayıdaki terörist yüzünden ötekileştirilmiş, büyük ölçüde yanlış anlaşılmış ve sert bir şekilde yargılanmıştır. Bir Sonuç olarak, yetkililerle ilişkiler zayıftı ve hiçbir taraf tamamen suçlu değildi.

Her iki taraftaki binaların kapıları açık kaldı ve içeriden tütsü, esrar, kahve, sıcak likör ve akla gelebilecek her türlü baharat kokusu yayıldı. Bağırışlar

uzak odalar. Derme çatma koridorda oturanlar fısıltıyla konuşuyor, ekip geçerken sessizleşiyor ve dikkat kesiliyorlardı. Bir köşeyi döndükten sonra bir binanın içine ve geniş bir koridora girdiler. Çok sayıda bedenin yarattığı ısı boğucuydu.

Birbirlerine yakın durdular, sivil polisler onları kuşattı. Önde ve arkada. En büyük grup bir köşede gürültülü bir horoz dövüşünü çevreliyordu. Satıcılar, keşfedilmemiş en iyi kaynaklardan et sunarak sesleniyorlardı ve farklı renklerde tabletler içeren küçük paketlerin tepsileri, hepsi erkekler tarafından iyi korunan birkaç masayı süslüyordu silahlarını göstermekten çekinmiyorlar.

Lübnanlı subay Callanach'ın kolundan tutarak onu bir tarafa çekti ve başka bir kapıdan dışarı çıkardı, sonra da Jean-Paul ve Joseph'in yakından takip ettiği, hâlâ ayakta durmaya hakkı olmayan bazı köhne basamakları çıktı. Meraklı gözler onların izledi. Callanach arkasına dönmek için kendini zorladı. En ufak bir endişe belirtisi daha da büyük bir ilgiyle karşılanacaktı. Merdivenlerin tepesinde açık bir pencereden içeri girdiler. Kıpırmızı ışıklı bir koridor her iki yönde de uzanıyordu. Sola döndüklerinde aşağıdaki çarşı salonuna kıyasla ürkütücü bir sessizlikle karşılaştılar. Onlar geçerken bir odada bir kız hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu. Yandaki kapının arkasından gelen bir gümbürtü, iç duvara çarpan bir adamın görüntüsünü çağırıyordu. Yandaki kapı aniden açıldı. Bir adam dişlerini göstererek onlara baktı. ve kapıyı tekrar çarptı.

"Burası mı? Jean-Paul başka bir kapının önünde durduklarında sordu.

Lübnanlı subay Fransızca olarak, 'Bu kapıdan, sonra diğerinden,' dedi. 'Ben burada bekleyeceğim. Joseph seninle gelecek. Ellerinizi silahlarınızın üzerinde olsun ve ona güvenmeyin.

Onlar içeri girerken arkasını döndü ve sağ elini ceketinin cebine soktu. Callanach onun yüzündeki çalışılmış sakinliğin altında yatan korkuyu gördü. İkinci odanın içinde üç adam yere yatırılmıştı, bantlı kollarından birinden bir şırınga sarkıyordu.

Jean-Paul ve Callanach burunlarını ve ağızlarını kapattılar ve gri-yeşil boyası soyulmuş daha küçük bir kapıya doğru sessizce adım attı. Bunun ötesinde, tavandan yere kadar üç ya da dört metre boyunca tül gibi asılmış bir dizi çarşafı karşılaştılar, altın ışığın parıltısı onlara yol göstermek için uzanıyordu. Yusuf parmağını dudaklarına götürdü. Adımlarını yumuşak tuttular. Son çarşafı kaldırdıklarında kare şeklinde, alçak tavanlı bir oda açıldı ve sağ elinde yeni kesilmiş bir kireç damlayan, sol elinde tırtıklı bir bıçak parılayan bir kadın döndü.

"Ne istiyorsunuz? Madam Lebel bıçağı Joseph'e sordu. Fransızcası akıcıydı, aksanı anadili olan Somalice'nin kalıyordu.

"Bilgi," diye yanıtladı Joseph, gömleğinin içine sıkıştırdığı terli bir tomar avroyu çıkarırken.

"Kirli para," diye tısladı kadın. 'Buraya iki beyaz adamla geliyorsun, randevun yok, pisliğini bana itiyorsun. Senin ne olduğunu biliyorum.

Bıçağı ahşap kesme tahtasına sapladı ve kireci Yusuf'un ayaklarının dibine, yere fırlattı. Yusuf geriye doğru çekildi.

"Parayı al," dedi Yusuf sessizce. 'Sorularını dinle. Bize yardım edersen seni rahat bırakırız.

Kadın elini uzattı, parmaklarını buzdolabının kapağına geçirdi ve kapıyı açtı. Callanach silahının emniyet tetiğini bıraktı. Buzdolabının kapağının üst rafından, ince bir tele sarılmış bir parça pembe et çıkardı. Yüzünün önünde tuttu, etin içinden metal bir vida çıkardı, dilini metalin üzerinde gezdirdikten sonra Jean-Paul'a doğru tükürdü.

"Bildiğim şeyleri sana anlatmamı mı istiyorsun?" diye güldü. 'Eğer sana gördüğüm her şeyi anlatsaydım, oracıkta düşüp ölürdün.

Callanach bu gösteriye kaşlarını çattı. Onlara zaman kaybettiriyorlardı ve bu odanın sadece tek bir giriş ve çıkış yolu vardı. Pencere yok, kaçış yolu yok. Kadının geçmişi hakkında arabada bilgilendirilmişti. Kandırarak elde edilecek bir şey yoktu.

'Genç kızları ailelerinin isteği üzerine ameliyat ediyorsunuz' dedi. "Daha önce bir kez yargılanmıştınız, ancak çocuğun annesi mahkemeye ameliyatı yapanın başka bir kadın olduğunu söyledi. Sünnet. Seni korudu çünkü senden korkuyordu'.

Kadın keskin dişlerini göstererek sırıttı. Callanach fark etti ki dosyalanmışlardı. Etkisi tüyler ürperticiydi. Müşterilerinin sessizliğini sağlamak için daha iyi bir yol hayal etmek zordu. Ağzı zekice kurgulanmış bir kabustu. Parmaklarındaki yüzükler sahte değildi. Kokuşmuş bir şehir cehenneminde sıkışıp kalmıştı ama ciddi para kazanıyordu.

"Benden korkuyor musun?" diye sordu ona.

"Hayır," dedi Callanach. 'Elindeki öküz dili sadece protein. İçinden çıkardığın vida sadece bir donanım. Büyü diye bir şey yok. İnsanları olduğuna ikna ediyorsun ama hiçbirine

'Ben bir şifacıyım. Ameliyat yapmam. Hepsi yalan.' O bir koştur elini traşlı saçlarının üzerinde gezdirdi ve parlak beyaza boyanmış uzun tırnaklarını gösterdi.

Dosyada kırk dokuz yaşında olduğu yazıyordu ama daha genç görünüyordu. Çoğu Saint-Denis'deki insanlar yaşlarından daha büyük görünüyorlardı. O ise geliyordu. Callanach, 'Her iki durumda da bir hizmet satıyorsunuz,' dedi. 'Öyleyse bizim para. kadar iyi.'

Yusuf ona banknot destesinin yarısını uzattı. Ona doğru yürüdü, her bir notayı yavaşça saydı, acele etmedi. Callanach yarısını sakladı Bakışlarını çevrelerinde gezdirirken bir gözü de kızın üzerindeydi. Yerdeki ince şilte, düşünmeye bile dayanamadığı lekelerle ev sahipliği yapıyordu. hakkında. Deri bir kılıfın içine yerleştirilmiş bir bıçak seti ışıltı ışıltı parlıyordu. mum ışığı. Şişeler, kavanozlar, yaprak dalları ve tüyler sonsuz rafları süslüyordu. Havada asılı duran eski vücut sıvılarının kokusu olmasaydı, burası bir film seti olabilirdi. Tabii ki, tüm niyet ve amaçlar için, bu buydu. Sadece bir yanılsama.

'Birileri Paris'te insan organları satıyor' dedi. 'Kim olduğunu, neden olduğunu ve onları nasıl bulabileceğimizi bilmek istiyoruz

"Bunun için kesinlikle bir pazar var," dedi, parayı bir top haline getirip kolunun içine düzgünce gizleyerek. "Ama savaş bölgesinde yaşamıyorsanız insan organlarını ele geçirmek zor.

"Onları kim ister ki? Jean-Paul sordu. "Bir şef mi? Kadın dudaklarını yaladı.

"Kes şunu," dedi Callanach ona. 'Burada efsane ve büyü satıyorsun. İnsan organları nakledilmedikten sonra ne işe yarar?

'Büyücülüğü düşünüyorsun,' diye sıırttı. "Bu konuda bir şey bildiğimi nereden çıkardın?

"Lanetlerde mi kullanılıyorlar? Callanach sordu. "Ya da kurbanlar için mi?

'Hayal gücün neden bu kadar karanlık? Buraya gelirken Yaptığım her şey kötü ve kâr amaçlı. Ben insanlara yardım ediyorum. Belki de bu organları satan kişi de insanlara yardım etmeye çalışıyordur.

"Bu insanlara yardım etmek mi? Jean-Paul gözlerini kanlı şilteye dikerek sordu. "Buraya gelen herkes hayatta kalıyor mu?

'Beni yargılama. Katı Müslüman bir aileden gelen ve hamile kalan on dört yaşındaki bir kızın kürtaj yaptıırabileceğini mi düşünüyorsunuz? Ailesi formları imzalamadan mı? Babası ne yapar biliyor musun? Ben hayat kurtarıım.'

Joseph, 'Kadın sünneti hayat kurtarmıyor' dedi.

'Bıçaklarım temizdir ve mümkün olduğunca az keserim. Benim Dikişler küçük. Büyükannelerine mutfak bıçağıyla görev verilen kadınlara, anne babalarının bana gelmesini isteyip istemediklerini sorun. Varsayımsal olarak konuşuyorum.'

Jean-Paul, 'Hiç olmaması daha iyi,' dedi.

'Fikirleri değiştirmek benim işim değil,' dedi. 'Belki de işinizi daha iyi yapsaydınız...'

"Son zamanlarda organlarını satışa çıkaran birini duydunuz mu? Callanach sordu.

"Söylentiler," dedi. 'Ama ben polise yardım etmiyorum. Fark etmediyseniz, beni hapse attırmaya çalıştınız.

Jean-Paul, 'Kızınız hakkında bilgi sahibiyiz,' dedi.

Callanach ona baktı. Bu bilgi arabada paylaşılmamıştı. Uzun bir duraklama oldu.

'Kızım iyi. Yan blokta oturuyor. Siz her şeyi söylersiniz.

"O değil," diye devam etti Jean-Paul. 'Bir kızınız daha var, Elise, o da kayboldu. Ama Suriye'de bir IŞİD komutanıyla evli olarak ortaya çıktı. Uzun zamandır onunla temas kurmaya çalışıyordun.

Geçen yıl. Gerçekten istihbarat servislerinin bunu fark etmeyeceğini mi düşündünüz?

Madam Lebel eski bir kanepenin üzerine çöktü. "Anlat bana," dedi.

"Önce bilgi. Callanach kollarını kavuşturdu. "Söylentiler ne diyor?

'Organları kullanarak kelimenin tam anlamıyla her şeyden iyileşebilirsiniz. Konsültasyon ve tedavi sunuyorlar. Pahalı ve zekice. Elbette hepsi bir aldatmaca.'

"Bir adın var mı? Jean-Paul sordu. "Kızım nerede?

'Hala Suriye'de. Hayatta ama IŞİD'in toprak kayıpları nedeniyle çok fazla yer değiştirmek zorunda kaldı. İkinci kocasıyla birlikte. İlki bir insansız hava aracı saldırısında öldürüldü.

Madam Lebel kollarını kendine doladı ve bir ileri bir geri sallanmaya başladı.

"Ona bunun söylemiştim.

"Bunun arkasındaki kişi hakkında ne biliyorsun? Callanach sordu.

'Gerçek bir şey yok. Birisi kadın olduğunu söyledi, ama tıbbi bir konu olduğunda ve işin içinde gizem unsuru olduğunda her zaman öyledir. Yürüyün

Herhangi bir şehir caddesinde kalabalığa "doktor" kelimesini söyleyin, çoğu kişi yine de bir erkekten bahsettiğinizi düşünecektir. "Siyah" deyin ve herkes cadıları ve süpürgeleri düşünür. Bana yardım için gelen çok hasta insanlardan bazıları bu inanılmaz tedavileri duymuş. Hepsinin yalan olduğuna inanmak istemiyorlar. Bu durdurulmalı. Hepimizin itibarına zarar veriyor.

Callanach ona sunduğu hizmetler ve mahvettiği hayatlar hakkında ne düşündüğünü söyleme arzusunu bastırdı. Hiçbir kültürel farklılık, savunamayacak kadar genç kızların sakat bırakılmasını haklı gösteremezdi.

ya da kendi seçimlerini yapabilirler.

"İnsanlar onunla nasıl irtibata geçiyor?" diye sordu.

". Durumunuzu - ihtiyaçlarınızı - doğru kişilere bildirirsiniz ve o da sizinle irtibata geçer. Kızımın Fransa'ya dönmesine izin verilecek mi? Tutuklanacak mı?"

"Bilmiyorum," dedi Jean-Paul ona. 'Eğer kendi isteğiyle gittiği anlaşılırsa, eğer bir terörist grupla işbirliği yaptıysa, o zaman ülkeye yeniden girişine izin verilmeyecek ya da geri dönerse yargılanacak. Teknik olarak vatansız bırakılamaz, ancak en azından bir radikalleşme programına katılmayı kabul etmesi .

'Yaralandı mı? Ona iyi davrandılar mı? Hiçbir şey duymadım. Diğerleri bana onun dışarıdan kimseyle iletişim kurmasına izin verilmediğini söyledi. Artık gözyaşları vardı. Callanach kendini elikleştirdi Onlar. Madam Lebel başkalarının barbarca inançlarından kazanç sağlıyordu. Ahlaki bir pusulası yoktu. Kızının nasıl bir insan olduğunu görmek kolaydı.

bu hataları tekrarlamak.

'Aldığımız bilgiye göre bir çocuğu olmuş. Sen bir bykannesin,' dedi Jean-Paul sessizce. "Elimde bir fotoğraf var ama bizi doğru kişilerle temasa geçirmeniz gerekiyor.

'Eğer biri polise yardım ettiğimi düşünürse, ben uyurken boğazım kesilir.

Callanach, "O yüzden dikkatli olun," dedi.

"Siktir git," diye karşılık verdi.

'Buradan çıkmamız gerek,' dedi Yusuf.

Jean-Paul cebinden bir fotoğraf çıkardı ve boş yüzünü Madam Lebel'e doğru tuttu. Kadın gözlerini fotoğrafa dikti.

"Villa Curial'da bir klinik var. İnsanlar için bir destek merkezi. Hayatı tehdit eden hastalıklardan muzdarip. Danışmanlık, tıbbi olmayan terapiler, sosyal yardım alma ya da işverenlerle anlaşma gibi yardım sunuyorlar. Bu sözde tedavileri sunan her kimse, o klinikte ve diğerlerinde bağlantıları vardır. Kimin iyi bir müşteri olabileceğini bulup teklifte bulunuyorlar. Tüm bildiğim bu.

şimdi bana fotoğrafı ve paranın geri kalanını ver.

Yrdkleri odadan yükselen sesler onları oldukları yerde durdurdu.

"İşte," dedi Jean-Paul, fotoğrafı . Callanach biraz yukarıdan fotoğrafı çekilen ge bir kadının görüntüsünü yakaladı. Bulanıktı ama yüzü görünüyordu ve üzerinde bir

kucağında bebeği, dikenli tellerle çevrili küçük bir arka bahçede oturuyordu. arazinin sınırını işaretliyordu. Telin kadını içeride tutmak için mi yoksa başkalarını dışarıda tutmak için mi çekildiğini söylemek imkânsızdı. Büyük olasılıkla her ikisi de, diye karar verdi. Madam Lebel küçük bir çiğlık attı ve kucagında

Fotoğraf. 'Kim olduğumuz ve sizden ne istediğimiz konusunda sessiz kalın, ben de size kızınızla ilgili daha fazla bilgi vermeyi ayarlayayım. Anlaştık mı?'

'Evet,' dedi Madam Lebel. "Teşekkür . "Evet.

Kapı çarparak açıldı. Lübnanlı polis memuru Silahını çekti ve daha önce uyuyan ama şimdi uyanmış olan üç adama bıçaklarını doğrulttu. İlk tepkiyi Joseph verdi. Kendi silahını çekmekte tereddüt etti, öne çıktı ve Callanach'ın anlamadığı bir dilde emirler yağdırdı. Etkisi Hemen. Adamlar birkaç adım geri çekilerek Jean-Paul ve Callanach'ın örtülü koridordan çıkmalarına izin verdiler.

"Git," diye emretti Yusuf.

Joseph'i takip ederek ana koridora çıktılar.

'Geldiğimiz yoldan değil,' dedi. 'Artık güvenli değil. Birileri burada olduğumuzu söylemek için telefon etmiş olmalı.

"Ne oldu? Jean-Paul sordu.

"Beyaz adamlar Madam Lebel'in odalarına girerken görülüyor," dedi Joseph köşeyi dönerken, önce onları bekleyen kimsenin olup olmadığını kontrol etti. 'Sunduğu hizmetler genellikle buradaki azınlıklar için. Sizin polis olduğunuz varsayılıyor. Çabuk şu merdivenden inin,' diyerek onları ileriye doğru yönlendirdi.

"Destek çağırayım mı? Jean-Paul sordu.

'Sadece büyük bir olay başlatmak istiyorsanız. Sirenleri duyar duymaz, her kapı kilitlenecek ve her odada bir silah olacak.

Elini. Bir alt kata inelim ve bir pencere deneyelim.'

Arkalarından gelen ayak sesleri hızla yaklaşıyordu. En yakın kapıyı açtılar ve çarptılar. Anahtar yoktu. Yusuf kapıyı kapalı tuttu, arkasına yaslanırken ayaklarını dibine dayadı, kapı kolunu sıkıca tutarak. Perde gibi görünen pencerelerin üzerindeki kâğıtları geri sıyrarak terk edilmiş depodan aşağıya, yere baktılar. Onlar

Yer seviyesinden on beş metre yukarıda, sokağa açılan bir arka geçide bakıyordu.

Kapı tıkırdadı. Jean-Paul pencereyi açmaya çalışırken Joseph kapı kolunu daha sıkı kavradı. Çürüyen iskeletine rağmen yerinden kımıldamadı. Callanach bir yığın kutuyu tekmeleyerek kenara itti ve Küf ve ölü bir fareden başka bir şey yok.

"Acele et," dedi Yusuf. Şimdi kapının ardında bağırışlar vardı, daha fazla insan yaklaşıyordu.

Callanach silahını çıkardı, emniyeti yeniden devreye ve kabzasını yüzünü kapatacak şekilde pencerenin ortasına doğrulttu. Üçüncü darbe camı kırdı. Kapıya doğru koştu ve kapı kolunu Joseph, Jean-Paul sağlamak için geride duruyor.

Callanach sivil polislere, 'Önce siz ikiniz atlayın,' dedi. 'Ve ortadan kaybolun. Bizimle birlikte yakalanmak istemezsiniz. Kontrolün yerimizi bildiğinden ve bizi almaya hazır olduğundan emin olun.

Tartışmadılar, kalan bardağı kartonla temizlediler ve hemen atladılar. Jean-Paul ikisi de atlayana kadar bekledi.

Aşağı inip gözden kayboldu, ayaklarını dışarı sarkıtmış pencere kenarında oturuyordu.

'Ben seni korurum,' dedi. 'Hazır olduğunda pencereye doğru koş ve atla. Ben hemen arkanda olacağım.

Kapı, arkasından gelen tekmelerle parçalanmaya başlamıştı. Kapı Henüz kimsenin tahtaya ateş etmeye çalışmamış olması iyiye işaretti ama Callanach ve Jean-Paul ateşli silahı olan tek kişiler olsalar bile koridorda ciddi bir tehdit oluşturacak kadar ceset vardı. Callanach derin bir nefes aldı ve koşmak için pozisyon aldı.

Kapıdan pencereye sadece dört adım vardı ama o sırada kapı ardına kadar açılmıştı ve adamlar içeri koşuyordu. Orada bir Callanach atlamak için çıkıntıya tutunduğunda silah sesi duyuldu, ardından serin havaya ve güneş ışığına çarptı, midesi düşüşe itiraz etti. Yere sertçe çarptı, ayak bileklerinden biri çıktı. Düşerken kendini rahat bıraktı,

yuvarlandı, doğruldu ve havada Jean-Paul'u gördü. Yukarıdaki pencerede kızgın yüzler vardı. Callanach silahını çekti ve pencerenin üstündeki duvara ateş etti, canlı hedefleri ıskalamayı ama onları takip etmekten caydırmayı amaçlıyordu.

", " diye bağırdı Jean-Paul'a. O hâlâ yerdeydi ve gözlerini ovuşturuyordu. "Kahretsin, kötü mü düştün?"

"Yanıyor! Jean-Paul çığlık attı.

Callanach yanına çömeldi, bir kolunu omuzlarına koydu ve silahını pencereye doğrulttu.

"gerek," dedi. "Sana yardım edeyim.

Jean-Paul ayağa kalktı, bir kolunu yüzünün üst kısmına koydu, diğeriyle Callanach'ın omzunu kavradı. Yol boyunca sendeleyerek ilerlediler.

Geçit. Kendilerini sokağa buyur eden kemerli ulaştıklarında, adamlar pencereden atlamaya başladılar. Siyah bir minibüs Önlerinde gıcırdayarak durdu, yan kapı açıldı ve siyah giysili adamlar Callanach ve Jean-Paul'u içeri sürükledi.

Joseph minibüsün arkasından onlara 'Her şey yolunda,' dedi. "Güvendesiniz.

Callanach, "Jean-Paul, yüzünü göreyim," dedi.

Arkadaşı kolunu çekti. Dudaklarından koluna kadar her şey Alnının tepesi kızarmış ve kabarmaya başlamıştı. Yanaklarının üst kısımlarında küçük sarı sıvı cepleri oluşmaya başlamıştı bile. Tahriş edici madde vücuduna işledikçe gözleri çiğ, buğulu ve kapanıyordu.

Callanach şoföre "Hastaneye," diye emretti.

Köşeyi döndüklerinde, binadan çıkan bir ceset sürüsüyle karşılaştılar.

"Sağa dön," dedi Joseph, yumrukla aracın arkasına çarpmaya başlarken silahını tekrar çekti.

Callanach minibüsün zeminine oturdu, arkadaşının başı onunkine yaslanmıştı. Kalçaları, nefes alıp verişini zorlaştırıyor, hırıltılı bir hal alıyordu. Öfkeli kalabalığı geride bıraktıklarında, önlerinde ve arkalarında polis arabaları Paris'in tıkanıklığından geçerken, Fransa'ya dönmesinin ve aralarındaki boşluğu doldurmasının iki yılını almamış olmasını diledi.

Bölüm Yirmi Bir

Restoran Edinburgh'un en iyi bilinen yerlerinden biri değildi, ancak düzenli müşterileri tarafından çok seviliyordu. Bugün, Büyük Soruşturma Ekibi bir kamera ekibiyle çalıştığı için halka kapalıydı ve üniformalı memurlar, restorana girdiğini bildikleri kişileri Bart Campbell'ın kaybolduğu gece orada yemek yiyor ya da çalışıyormuş.

Dolu bir evdi. Barda iki kişi çalışıyordu, işletme sahibi/müdür yerindeydi, Bart dahil beş garson vardı, mutfakta yedi kişi vardı ve tüm masalar doluydu. Sadece bir tane güvenlik kamerası vardı ve o da kayda değer bir şey yakalayamamıştı çünkü herkesin girip çıkabileceği ikinci bir kapı vardı.

tespit edildi. İç kameraların olmaması, içeride neler olduğuna dair hiçbir kayıt bulunmadığı anlamına geliyordu. Sadece üç kişi rezervasyonlar açısından ulaşılamaz. Hepsi son dakikada gelenlerdi.

Kameralar kayıttaydı. Bart'ı oynaması için genç bir aktörle anlaşılmıştı. Her zamanki masalarında çalışırken, bir bardan diğerine geçerken görülebiliyordu. mutfak. Tanıklar rollerini oynadıktan ve önceki ifadelerini doğruladıktan sonra serbest bırakıldılar. Sonunda Bart'ın barda birkaç dakika oturduğu ve tüm masaları boşalttığı bölümü filme aldılar, Kalan son birkaç müşteriye, hâlâ çalışmakta olan iki garson hizmet ediyordu. Önünde bir içki vardı ve içkisini içmeden önce ceketini giyip ön kapıya yöneldi. Onun çıkışı kameraya yakalanmıştı ve bu bölüm orijinal görüntülerle değiştirilecekti. Sonra Bart restorandan uzaklaşıp her zaman gittiği elektrik direğine doğru ilerlerken aktör tekrar devraldı bisikletini kilitledi. Medya ekibinin irtibat görevlilerinden biri daha sonra ayağa kalkarak yardım hattına yararlı bilgilerle ulaşma prosedürünü açıkladı.

Ava ortaya çıktığında çekimler bitmek üzereydi. Tripp yapım şirketinin editörüyle derin bir sohbe dalmıştı. kullanıldı ve görüntülerin dışarı çıkarılması için bir zaman çizelgesi belirlendi. Restoran müdürü, çalışanının iyiliği için derin endişe duyuyor görünmek ile restoranını yeniden ticarete açmak için derin endişe duymak arasında ince bir çizgide ilerliyordu. Sokağın köşesinde bir kadın restoranın içine bakıyordu, elleri iki yanında cansız, yüzü boş, hafifçe sallanıyordu. Ava onun durduğu yere doğru yürüdü.

Ben DCI Ava Turner. İyi misin? Kadın ona baktı, gözlerinin altındaki deri o kadar karaydı ki yumruk yemiş olabilirdi, ama Ava acıyı bir damga gibi tanıdı, nefes alıp veriyordu, buruşmuş kaslar ve seğiren uzak bakışlar. "Üzgünüm, tanışmadık. Siz Bart'ın annesi misiniz? Kadın tek ve keskin bir baş hareketiyle onayladı. "Benimle gelin.

Restoranın dışındaki bir masaya doğru yürüdüler ve oturdular. Ava aldı yoldan geçen bir polis memurunun koluna girdi. 'Müdürden bir demlik çay isteyebilir misiniz lütfen? Ben ödeyeceğim.

Bayan Campbell hazırolda oturuyor, gözlerini gözlerinden ayıramıyordu. İçeride gelişen sahne ve kendi ceketini giyme sürecinde olan oğlunun yerine duran genç adam. Ava, onun Bart'a esrarengiz bir benzerliği olduğunu gördü. Annesi için neredeyse hayalet gibi bir şey olmalıydı. Yeniden yapılandırmalar kurbanların aileleri için zordu. Sonsuza dek bilinen son anların bir film şeridine indirgenmesi, tekrar tekrar izlenmesi. Çoğu zaman bu tür olaylar, olayların gidişatını değiştiremeyecek kadar geç bir aşamada kaydediliyordu.

Ava bunun Bart için doğru olmayacağını umuyordu. Başka bir konuşma yapmadan önce çayın gelmesini bekledi, bir fincan doldurdu ve Bayan Campbell isteyip istemediği sorusuna yanıt bir kaşık şeker ekledi. Fincanı kaldırmayı ve titrek bir yudum almayı başardı.

"Bart biri? Ava sordu.

"Sevmesi kolay," diye Bayan Campbell. Ava boğazında bir yumru oluştuğunu hissetti. "Onu daha ne kadar aramaya devam edeceksin?

"Ne kadar sürerse," dedi Ava. 'Daha yeni başlıyoruz. Bize verdiğiniz tüm fotoğraflar için teşekkür ederiz. Gerçekten çok yardımcı oluyor. Tanıtım çok önemli.

"Hiçbir şey hissetmiyorum," dedi Bayan Campbell. 'İnsanların şöyle dediğini duydum

Çocuklarının ne zaman öldüğünü bildiklerini ya da hala hayatta olduklarını hissettiklerini. Ben onu hissetmiyorum. Yanlış bir şey mi yapıyorum?'

"Hayır," dedi Ava. 'Herkes bir şeyleri farklı hisseder ve bazen insanlar kendi duygularını işlemeyi sağlayan bir his veya bir bağlantı hayal ederler.

Daha kolay bir deneyim. Bart ile son derece yakın olduğunuz çok açık, bu yüzden ona neler olduğuna dair somut bir his olması gerektiğini neden hissettiğinizi anlayabiliyorum.

"Ölü bir çocuk , değil mi?" diye sordu.

Ava tereddüt etti. Malcolm Reilly ve Bart Campbell arasındaki bağlantı hâlâ spekülâtifti ve o da bu konuda bir şey yapmamaya karar vermişti. Memurlar Malcolm'un ölümüyle ilgili ayrıntıları Bart'ın ailesine ve Arkadaşlar. Şimdi ona Bayan Campbell'ın gerçekten cevaplamasını istemeyeceği sorular sorulacaktı.

", " dedi Ava. "Sanırım size Bart'ın onu tanıyıp tanımadığı soruldu ve siz de hayır dediniz.

Bu doğru. Ama sonra internette araştırdım. Bir makale buldum ama Fransızca'ydı. Arama motorundaki çeviri ...'

Ava hayal edebiliyordu. Gerçekler, onları bir arama motorunun filtresinden geçirmeden de yeterince korkunçtu.

Ava, 'Bart'ın Malcolm'dan sorumlu olanlarla aynı kişilerle birlikte olduğuna dair hiçbir kanıt yok,' dedi. 'Her şeyi araştırmamız gerek. olasılıklar. Fazla düşünmemenin zor olduğunu biliyorum ama spekülasyon karanlık bir mağaradır.

"Malcolm nasıl ortadan kayboldu?" diye sordu.

Ava cevap vermek istemiyordu ama Bayan Campbell'ın gerçekleri ondan öğrenmesi, internette saatler geçirip Tanrı bilir hangi forumlarda ve gerçek suçlarla ilgili sohbet odalarında dolaşmasından daha iyiydi.

"Spor salonundaydı. Görünüşe göre bir kadınla kısa bir süre buluşmuş, onu takip etmiş ve sonra bir daha görülmemiş. Cesedi Paris'te bulundu. Memurlarımızdan biri orada Interpol ve Fransız polisiyle birlikte çalışıyor.

DS Tripp Ava'nın omzunu sıvazladı.

'Hanımefendi, acilen içeri girmeniz gerekiyor,' dedi. 'Bayan Campbell, yeterince sıcak mısınız? İçeride sizin için yer açabilirim.

"Hayır, teşekkür ," dedi. "Yapabileceğimi sanmıyorum.

Tripp saygıyla başını salladı ve başka bir memura katılmasını işaret etti. kulağına fısıldadı. Ava ayağa kalktığında polis masaya oturdu ve hemen çaydanlığı alıp yeniden doldurmak için Mrs.

Campbell'ın kupası. Ava'nın içinde ekibi için bir minnettarlık parıltısı belirdi. Gerektiğinde sert ve acımasız, gerektiğinde şefkatli ve naziktiler. Alternatif. Nadir bir tür.

İçerideki bir masada bir adam ve bir kadın gözlerini kocaman açmış birbirlerine bakıyorlardı.

"Bay ve Bayan Williams," diye fısıldadı Tripp. 'Müdavimler. Bart'ı onlara hizmet ettiği zamanlardan tanıyorlar.

Ava onlarla birlikte masaya oturdu ve kendini tanıttı. Williams'lar altmışlarının sonunda, belki de yetmişlerinin başındaydı ve el ele tutuşarak oturuyorlardı. Ava bu duruma rağmen gülümsedi.

"Az önce bana söylediklerinizi DCI Turner'a da söyleyebilir misiniz acaba? Tripp söyledi.

Bayan Williams kocasına, "Sen ," dedi.

Tamam o zaman. Kedimizi bulamadığımız için her zamankinden biraz daha geç geldik. Dışarıda çok uzun süre kalmasından hoşlanmıyoruz. Akşam. Kavgaya karışmaya meyillidir,' dedi. 'Öyle,' diye onayladı Bayan Williams.

"Bu yüzden onu bulmak biraz zaman aldı, sonra sekiz buçuk gibi buraya vardık ve sonra meşguldü, bu yüzden uzun süre servis alamadık.

Bu bir eleştiri değil," diyerek başını çevirdi ve müdüre doğru baktı. 'Her neyse, ana yemeğimizi dokuz kadar alamadık. Ben lazanya yedim, eşim de cannelloni yedi.

Ava hikayeyi aceleyle getirmede. Yeniden yapılanma sayesinde Williams'ların hatıralarında nasıl bir büyü oluşmuş olursa olsun, bunu sürdürmeye değdi.

"Karımın tuvalete gidebilmesi için sandalyemi geri çektiğimde puding yemiş ve kahve içmek için zaman ayırıyorduk. Çok yoğun olduğu için masamıza sıkışıp kalmıştık. Yine söylüyorum, bu bir eleştiri değil.

Karısı, 'O tam bir beyefendi,' diye ekledi.

"Her neyse, sandalyemin arkası bir şeye çarptı. Tam arkamda masa yoktu, bu yüzden dikkatli davranmadım ve baktığım yöne baktım.

Normalde olurdu. Barda, genç Bart'ın yanında duran bir kadın gördüm. Bacağını kırmıştım. Hemen özür diledim ama o

sadece saçını savurdu. Ne özrümü ne de beni kabul etti. Bayan

Williams, "Sizin yaptığınız gibi birbirimize baktık," dedi.

"Hatırlamamış olabilirim. Bir dakika önce oradaydı ve bir dakika sonra gitti, ama karım taktığı yüzüğün büyüklüğünü yorumladı. Hikâyeye devam eden karısına başıyla onay verdi.

"Çok gösterişli," dedi yarı fısıltıyla, sanki kadın hâlâ oradaymış ve alınabilirmiş gibi. "Bir safir, eğer gerçekse. Bazen satılan şu çabalardan birine benziyordu.

televizyon mücevher satış programları, biliyor musun canım?"

"Evet," dedi Ava. "Hangi parmağına taktığını sorabilir miyim?"

"Yüzük parmağına, nişan yüzüğünde olduğu gibi. Benim annem gösterişli derdi, ki o da demek isterdi." Bayan Williams göz kırptı.

"Onun hakkında başka bir şey hatırlıyor musun? Ava sordu.

"Kahverengi saçlı. Üzerinde uzun bir palto vardı, bu yüzden kıyafet konusunda daha konuşamadım. Yirmili yaşlarının ortalarında olmalı. Belirgin bir şekilde çekici," dedi Bayan Williams.

"Sanatçılarımızdan biriyle çalışarak biraz zaman geçirebilir misin, bakalım onun bir benzerini bulabilecek misin? Ava sordu.

"Bart için her şeyi yaparım," diye açıkladı Bay Williams. O çok sevimli bir çocuk. Umarım bu yardımcı olur. Bunu yapmasaydım asla düşünemezdim. Oradaki polis memurunuz bize her şeyi enine boyuna düşünmemiz için koçluk yaptı.

ve etrafımızdaki herkesi hatırladık. Gitmek için sandalyemi tekrar arkaya kaydırana kadar bu hareket

Hafıza. iyi bir hafızası var. Ava

Tripp'e gülümsedi.

'Gerçekten de öyle,' dedi. 'Zaman ayırdığınız için çok teşekkürler. Yardım. Bana müsaade eder misiniz? Bundan sonrasını DS Tripp devralacak.

Ellerini sıktı ve Bart'ın annesiyle birlikte dışarıdaki masaya oturdu.

"Bayan

Campbell..."

"Maggie, lütfen.

"Maggie," diye gülümsedi Ava. 'Bunu daha önce de biliyorum ama Bart'ın biriyle görüşmediğinden kesinlikle emin misin? Örneğin ondan biraz daha yaşlı bir kadınla ya da restoranda ona ilgi gösteren biriyle?

'Hiç kimse,' dedi. 'O çok açık bir çocuk. Aramızda sır yoktur. Bütün arkadaşlarını, kimin kiminle görüştüğünü bilirim. Bir kızla ilgileniyorsa bana söyler. Ben yargılayıcı değilim. Bu konuda sessiz kalması için hiçbir neden yoktu.

"Yani size söylemeyeceği bir şey yok muydu?

"Hayır," dedi. 'olmazdı. Bart bana her şeyi anlatabileceğini biliyor. Ben sadece onu mutlu edecek birini bulmasını istedim.

"Anlıyorum," dedi Ava. "Teşekkür .

"Benim ayak dirediğim tek şey, onun çoktan kapılmış biriyle oynaşmasıydı," diye devam etti. 'Bart'ın babası da aynı şeyi hissediyordu. Eski moda değerler ve bununla gurur duyuyor.

Ava içeride Tripp'le birlikte yeni ifadeler yazmakta olan Williams'lara baktı.

'Yani hayatında, diyelim ki, nişanlı ya da evli biri olsaydı, Bart bunu onaylamayacağınızı bilir miydi? Ava sessizce sordu.

'Onun asla böyle yanlış bir şey yapmayacağını içtenlikle umuyorum. Bu konudaki hislerimin gayet iyi farkındaydı,' dedi. 'Onu benim çatımın altına getirmeye kesinlikle cesaret edemezdi. Oğlum bundan daha iyisini bilir.

Yirmi İkinci Bölüm

Callanach birkaç gün içinde ikinci hastanede durmuş, bir başka arkadaşından haber bekliyordu. Olayları kafasında yüzüncü kez gözden geçirdi, neyi farklı yapabileceğini merak etti, keşke binadan çıkmak için daha iyi bir yol bulsalar diye düşündü kendilerini kapana kısıtırmadan önce. Sadece on beş metrelik bir düşüş olduğu için şanslıydılar. Biraz daha ilerlerlerse hepsinde darbe yaralanmaları olacaktı. Callanach'ın bileği fena halde ağrıyordu, Joseph de burkulmuştu.

bileği kırılmış ve kimliği açığa çıkmıştı, ortağı çoktan başka bir şehre atanmıştı ama yine de bunların hiçbirisi Jean-Paul'un yaşadıklarıyla kıyaslanamazdı. Interpol, Jean-Paul için kimyasal silah uzmanı ve tüm doktorlar beyaz takım elbiseli ve tamamen maskeliydi.

"Dedektif Müfettiş Callanach?" sordu bir kadın. O da başını salladı. 'Arkadaşınız sizi görmek istiyor. Lütfen ona dokunmayın ve takım elbisenizi her zaman hazır tutun. Bazı ön bulgularımız var. Ama teyit edilene kadar risk almaya değmez.

On dakika sonra Jean-Paul'un başucundaydı ve arkadaşının yüzünü ve ellerini kaplayan şişkin sarı kabarcıklara bakıp telaşlanmamaya çalışıyordu. Gözleri yamalarla kaplıydı ve bir damlacık Kol. Panjurlar çekiliydi, tek ışık odanın en ucundaki soluk mavi ampuldü.

"Jean-Paul, benim," dedi. 'Seni öperdim ama iğrenç görünüyorsun. Bilmen gerektiğini düşündüm.

"Siktir git," diye kıs kıs güldü Jean-Paul, sonra da yüzünü buruşturdu. "Güldürme beni, çok acıyor.

"Hasara neyin sebep olduğunu size söylediler mi?

'Polonyum değildi, bu yüzden Ruslar paçayı kurtardı ve ben de bulaşıcı değilim. Görünüşe göre biraz daha düşük teknolojiymiş. Doktorlar yüzüme dev yaban otu fırçaladıklarını düşünüyor. Ovalamak için ellerimi , ellerime de polen bulaştı.

"Sadece bir bitki mi?

"Benimle yer değiştirmek ve bunun "sadece" bir şey olduğunu düşünüp düşünmediğini görmek ister misin? Jean-Paul, Callanach'ın görmesi için ellerini havaya kaldırdı. 'Görünüşe göre bunu kim yaptıysa kasıtlı olarak yetiştiriyormuş. Bitkinin zehirliliğe ulaşması için makul derecede güneş ışığına ihtiyacı var ve bunu biliyorlardı.

Ne yaptıklarını. Zekice. Doğal, yetiştirilmesi yasal, ucuz ve düşmanınızı anında alt ediyor.

"Kahretsin," diye mırıldandı Callanach. "Peki ya görme yetin ve yara izin?

'Çok az sayıda uzun süreli körlük vakası var. Doktorlar iyileşeceğimden oldukça eminler. Kabarcıkların dikkatli bir tedaviye ihtiyacı var ve Bazı yara izleri kaçınılmazdır. Şanslısın ki yüzünde değil. Ateş hattı, değil mi? Şimdiye kadar Avrupa'nın yarısı güzelliğinin trajik kaybının yasını tutmak için sıraya girmiş olurdu.

Callanach gülerek, "Yardıma olacaksa seni vurabilir ve acına son verebilirim," dedi. "Ağrın nasıl?

'Morfin seçeneğim var, ancak şu anda bundan kaçınıyorum.

"Bu gece uyumak istiyorsam bunu kullanacağımdan şüpheleniyorum.

Dişlerini sıkarak yan yattı. 'Buna geri dönmeyeceğim

Soruşturma, Luc. Bir süre doğal ışıktan kaçınmam gerekiyor. Özür dilerim.

Ya Interpol'den yeni bir ortak atanacak ya da

doğrudan Fransız polisi ile çalışmak. artık yetkili sensin. Bu davayı herkesten daha iyi biliyorsun.

Edinburgh'daki MIT'den bir mesaj aldım. Diğer kayıp kişi Bart

Campbell kaybolmadan hemen önce bir kadınla temas kurmuş.

Malcolm Reilly babasına evli bir kadına ilgi duyduğunu söylemiş.

Muhtemelen iki adam da

Aynı kadın tarafından güvenlerini kazanmak için hazırlandı ve evli olduğu ya da evli gibi davrandığı için ilişkiyi gizli tutmalarını istedi.

'Bu İskoç operasyonunun sonunu açıklıyor ama Madam Lebel'in bahsettiği klinik konusunda ne yapacaksınız?

Mümkün olan en kısa sürede bir varlık oluşturmanız gerekecektir. Senin Geçmişin inandırıcı olması ve kontrol etmeleri durumunda bir doktordan alınacak belgelerin bulunması gerekir. O zaman bile iletişim kurmanız garanti değil. İletişim yolunu bulmak için klinikte veya klinikle birlikte çalışan her kişinin izini sürmek neredeyse imkansız olacaktır.

'Sadece güçlü bir profil oluşturmam ve en iyisini ummam gerekecek. Klinik çalışanlarından hiçbirine haber veremeyiz. İşin içinde birden fazla kişi olabilir ve izlediğimizi anlarsa

sadece operasyonu kapatıp başka bir şehre taşınmak. Keşke bu olmasaydı Jean-Paul. Seninle tekrar çalışmak güzeldi,' dedi Callanach.

'Ağlayacak mısın? Eğer öyleyseniz, bunu görmek için gözlerimdeki bantları çıkarmaya değer. Büyük Luc'un Callanach duygusallaşabilir. Şimdi git buradan. Sende Yapacak işi var. Bart Campbell, Malcolm Reilly'yi öldürenlerle aynı kişiler tarafından kaçırıldıysa, sınırlı zamanı var demektir.

"Ben gidiyorum," dedi Callanach. "İyi miyiz?"

"Bugün mü yoksa daha önce mi? Jean-Paul ilaç düğmesine uzandı ve bir doz ağrı kesici almak için bastı.

"Hepsi," dedi Callanach.

'Malcolm Reilly'nin katillerini yakalayın ve bu sırada ölmeyin. Sonra bu konuşmayı yaparız,' diye mırıldandı Jean-Paul.

Callanach kapıyı açtı. 'Ve bana bir şişe Pauillac de Latour getir. Piçler bir bardak kırmızı içmeme bile izin vermiyorlar.'

Callanach yüzünde bir gülümsemeyle oradan ayrıldı. Arkadaşlarından biri tamamen iyileşecekti. Keşke Natasha'nın geleceği hakkında da bu kadar emin olabilseydi. En azından o ve Ava bir tür

gibi bir sonuç olmasa da çıkmaza girmişti. Şu anda Natasha'ya odaklanması gerekiyordu ve bu da onun geri çekilmesi anlamına geliyordu. At

En azından aralarındaki coğrafi mesafe buna katlanmayı kolaylaştırıyordu.

Interpol'ün şehirdeki kayıtlı bir doktor muayenehanesinde sahte bir tıbbi dosya oluşturması dört saat, Callanach'ın sözde tıbbi durumunu tüm semptomları, ilaçları, yan etkileri ve diğer bilgileri bilecek kadar incelemesi ise iki saat sürdü.

kapıdan girecek kadar kendine güvenmeden önce prognozu

Villa Curial'daki kliniğin önündeydi. Gözlerinin akını sarartmak için damla verilmişti ve kas tonusunu gizlemek için bol kıyafetler giyiyordu. Klinik beklediğinden daha büyük ve daha kalabalıktı. İç dekor beyaz ve soluk yeşil tonlarındaydı ve geniş plastik sandalyeler görece konforu temizlik kolaylığıyla birleştiriyordu. Bilgilendirme afişleri ilan panolarını süslüyordu ve bir sessizlik vardı yer, şimdiye kadar girdiği tüm tıbbi bekleme odalarının yankılarını taşıyordu. Özel hastane standartlarında değildi ama Çoğu standart doktor ayırt edilemezdi. Görülmek için kuyrukta bekledi, ayrıntıları zihninde gözden geçirdi, şunları hatırladı kendisine verilen yeni cep telefonu numarasını aradı. Sonunda kendisine doldurması için bir tomar form verildi ve bunları bankonun sonundaki kadına teslim etmesi söylendi. Yirmi dakika sonra bazı terapiler için rezervasyon işlemlerini başlatmak üzere yavaşça yukarı doğru yürüdü. Kadın ona sempatik bir bakış atmadan önce formları okumak için zaman ayırdı.

"Özel görüşme odamıza buyurun, Mösyö Chevotet," dedi. "Burada konuşmak kolay değil.

Onu üçgen şeklinde yerleştirilmiş üç küçük kanepenin, mum ve bardak altlıkları bulunan orta sehpanın bulunduğu bir odaya kadar takip etti. birkaç lamba vardı ama tepeden aydınlatma yoktu. Az önce verdiği bilgilerin bilincinde olarak dikkatle hareket etti. İdeal olarak araştırma için daha fazla saat isterdi ama zaman tek kaynağıydı Interpol sağlayamadı. Yeni adına düzenlenmiş banka kartları, gerçek parası ve resmi kayıtlarla doğrulanabilen bir adresi vardı. İhtiyacı olan her şey vardı.

Malcolm Reilly'nin katilini bulduk.

"Lütfen bana Luc deyin," dedi . Takma adın kullanımını kolaylaştırmak ve tanıdığı biriyle karşılaşırса hemen hata yapmamak için ilk adını değiştirmemişti.

Benim adım Lucille Blaise. İleri derecede karaciğer yetmezliğiniz olduğunu görüyorum, Mösyö Chevotet. Çok üzgünüm. Prognoz?' Oturmuş, kalemını dosyasının üzerine koymuş, tırnakları küçük parlak taşlarla süslenmişti.

Lamba ışığını yakaladı ve loş tavana yansıdı. "İyi değil," dedi basitçe.

'Dosyalarımız için kimlik doğrulaması ve ayrıca uzmanlarımızın birinci basamak doktorunuzla iletişime geçebilmelerini istiyoruz. Bunlar

Bundan memnun musun?'

"Elbette," dedi ve sadece altmış dakikadır cüzdanında duran ehliyetini masanın üzerinden ona doğru uzattı. "Doktorumla irtibata geçme kutucuğunu çoktan işaretledim.

"Harika. Buradaki işimiz çok çeşitli. Kapı hafifçe ve terliklerini giymiş bir adam içeri girdi. Callanach, odanın içinde süzülürken sessiz ayaklarına bakmaktan kendini alamadı. "Ah, Bu danışmanlarımızdan biri. Boş bir seansı vardı, ben de bize katılmasını istedim. Umarım sakıncası yoktur. Luc Chevotet, Bruno Plouffe ile tanış.

Callanach koltuğunu korudu ama elini uzattı. Bruno Plouffe, Gümüş keçi sakalı ve tel çerçeveli gözlükleriyle Callanach'ın elini iki elinin arasına aldı.

Plouffe otururken, "İzninizle kuruluşumuz hakkında biraz açıklama yapmama izin verin," dedi. 'Bireysel danışmanlık seansları var. Gerçeklerden - genellikle doktorların tüm jargonlarının ne anlama geldiğini açıklayacak, ilaçların yan etkilerinden bahsedecek, bir tedavinin fiziksel olarak nasıl hissettireceğini tartışacak zamanları yoktur - psikolojik olana kadar.

Bazı hastalar hayatlarının sonuna yaklaştıkları ya da kronik bir hastalığın kendilerine getireceği kısıtlamalar hakkında konuşmak istemezken, diğerleri ister. Bazı hastalar bekardır, bazıları ise eşleriyle birlikte danışmanlık almak ister.

eş veya çocuklar, ailenin olanlarla yüzleşmesine yardımcı olmak için oluyor - seçenekler sonsuz. Bir de pratik yardım ve sosyal gruplar var. Aynı durumdaki diğer insanlarla tanışmak son derece faydalı olabilir. Refleksoloji, aromaterapi, masaj, sadece iltihaplanmaya yol açmayacak ürünler kullanan kuaförler gibi tedaviler sert tıbbi tedaviler sırasındaki hassasiyetler - biz size bütün olarak bakıyoruz. Korkarım bu paraya mal oluyor. Keşke devlet tarafından finanse edilseydik ama bu henüz gerçekleşmedi. Bağış toplamak bizi bir yere götürüyor.

"Anlıyorum. Bu bir sorun değil ve ben bekarım, çocuğum yok, yani sadece ben varım.

'O halde bizi destek ağınızın bir parçası olarak görmeye başlayacağınızı umuyorum. Doktorlarınız size uzun herhangi bir umut önerdi mi? Bruno sordu.

'Uygun donör bulmak zorlaşıyor, ancak bu hala bir seçenek. Bazı semptomlar diğerlerinden daha kötü. Henüz çok sarılık değilim.

ama rahatsızım ve diyetim ciddi şekilde kısıtlandı. Bulantı, kusma var ve ağrı giderek kötüleşiyor.

"Harika bir ağrı kliniğimiz var," diye araya girdi Lucille. "Sevk edeceğim. Bir not aldı.

"Hâlâ çalışabiliyor musun?" diye sordu Bruno.

'Ben serbest çalışan bir yazılımcıyım. Genelde finansal web siteleri için sıkıcı şeyler,

Ama en azından evden çalışıyorum ve çalışma saatlerim esnek. Müşterilerimi en aza indirmek zorunda kaldım ama neyse ki ailemin maddi durumu iyi ve yardımcı oluyorlar.

Lucille çeşitli parlak broşürler uzattı.

'Bunları alın ve bir göz atın. Diğer müşterilerimizin klinik ve özel ortaklarımızla ilgili deneyimleriyle birlikte size neler sunabileceğimiz hakkında harika bir fikir verecektir.

"Teşekkürler," dedi Callanach. 'Merak ediyordum ve bunun kulağa hoş gelmediğini biliyorum.

... çaresiz, sanırım ... ama alternatifleri düşünüyordum

Terapiler. Doktorlar pek bir şey önermiyor ve ben sadece her seçeneği gerçekten araştırmış gibi hissetmek istiyorum. Belki de bir şeyler gözden kaçmıştır, anlıyor musunuz?

"Pek çok insan hissediyor," dedi Bruno, Callanach'inkinin üzerine koymak için nazik bir el uzatarak. 'Umarım bunu söylemek klişe değildir, ama bu neredeyse sürecin bir parçası. Teşhisinizi gözden geçireceğiz ve elbette size açık olan tüm tedavi seçeneklerini tartışabiliriz.

"Ama hastanede iyi bir bakım görüyorsunuz," diye ekledi Lucille hemen. 'Formunuzda belirttiğiniz danışman bizim tanıdığımız biri ve Mükemmel.'

Callanach onu orada bıraktı. Çok fazla zorlamak ve şüphe uyandırmak istemedi.

"Haklısın," dedi elini saçlarında gezdirip başını sallayarak. Çok özür dilerim. Bu kadar çok insan varken sesim berbat çıkıyor olmalı. bana yardım etmeye çalışıyor. Bugünlerde çoğu zaman ne söylediğimi ya da ne düşündüğümü bilmiyorum.

"Luc, bir psikoterapi seansı ayarlayalım. Kötü bir . İlki ücretsiz, böylece senin için doğru olup olmadığını anlayabiliriz. Düşündüğünüz bir şeyse, hipnoterapi de sunuyorum. Hastalarım panik ataklarla başa çıkmalarına yardımcı olduğunu düşünüyorlar. Yarın öğlen bir yerim var. İşe yarar mı?' diye sordu Bruno.

'Hipnoterapi kulağa ilginç geliyor. Teşekkürler, yarın öğlen mükemmel olur,' dedi Callanach. "Sizi bulduğuma çok sevindim.

"Biz de öyle," diye yanıtladı Lucille. 'Meraktan - her zaman bilmek isteriz - bizi nasıl duydunuz?

Saint-Denis'de bir arkadaş. Kızının yardıma ihtiyacı varmış. Son zamanlarda. Adını söylemeyeceğim. Onun hakkında konuşmamı istemezdi.'

'Oldukça ve bu tür bir sağduyuyu takdir ediyoruz. Bazen açık fikirli ve şüphelerini içselleştirebilen insanlara çok daha fazla yardım sunabiliyoruz. Bazen insanlar yaptığımız işin konseptini paylaştıklarında, yakınları sanki sadece kendileri yardım edebilirmiş gibi onları bundan vazgeçirmeye çalışıyor. Bu bir eleştiri değil, bir ailenin acısı çok gerçektir, ancak başarılabilir şeylere sınırlar getirir.

Lucille ayağa kalktı. 'Korkarım bugünlük gitmene izin vermek zorundayız. Bu odaya bir dakika içinde ihtiyacımız olacak.

"Elbette," dedi Callanach. "Yarın görüşürüz.

Ayrılırken ikisine de başıyla selam verdi. Dışarıda, fuayede dolaştı ve cam kapılı odalara baktı. Birkaç koridor farklı yönlere açılıyordu. Fiziksel ve psikolojik tedavi için bir kanat vardı.

güzellik terapileri, bir klinik tedavi merkezi ve daha büyük gruplar için tasarlandığı belli olan, sandalyeleri olan diğer çok amaçlı odalar duvarlara yığılmıştı. Kahve ve su makineleri, kağıt mendil kutuları ve dergi yığınları bekleme alanında dikkat dağıtıcı unsurlardı. Raf raf broşür ve bilgi broşürleri alanı dolduruyordu ön pencerelere karşı. Personel gelip gidiyor, sadece yumuşak seslerle ilk isimleri söylüyor ve müşterilere gidecekleri yere kadar eşlik ediyordu. Diğer klinikler gibiydi. Callanach, Bart Campbell'ın ne iş yaptığını merak etti.

Hayatta kalma şansı, kendini ortaya koyup birilerinin onu bulmasını ummanın en iyi araştırma yolu olup olmadığıydı.

Dürüst cevap pek iyi değildi. İçini çekti, ellerini ceplerinin derinliklerine soktu ve omuzlarını büktü. Sonra Natasha geldi.

Natasha İskoçya'da göğüs kanseri gibi gerçek bir şeytanla yüzleşirken, o hayati tehlike arz eden bir hastalığı varmış gibi davranıyordu. Suçluluk duygusuyla karışık ironiyi içine çekti.

"İyi misin?" sordu ince giyimli bir güvenlik görevlisi. "Size biraz su getireyim mi?

"Hayır, hayır, ben iyiyim," diye Callanach onu rahatlattı.

'Yardıma ihtiyacınız olursa size bir taksi çağırabilir ya da bir yere kadar yürüyebilirim. Sorun değil, pek çok insan biraz halsiz hissederek çıkıyor.

Muhafız yirmili yaşlarındaydı, kilolu sayılırdı ve üniformasının tasarımı pek hoş görünmüyordu ama yüzü kibardı. Callanach ona sıcak bir gülümseme verdi.

'Geçti. Sadece sıra biraz keyifsiz hissediyorum. Ama teşekkürler, ilginiz için minnettarım.

Sorun değil. Ben Alex. Eğer geri gelecekseniz çoğu gün buradayım.

Callanach kendini tanıttı - sahte kendini - ve şu notu düştü Alex'in yaka rozetindeki soyadı. Alex Quint. Bir güvenlik görevlisinin her yere erişimi vardır ve herkesi tanır. Kliniğin çeşitli bölümlerine geçici olarak sızmaya çalışmaktan çok daha mantıklıydı.

Callanach ona, 'Yarın döneceğim,' dedi. 'O zaman görevde olacak mısın? Tanıdığım bir yüz görmek iyi olur. Bugünlerde tüm zamanımı hastane bekleme salonlarında geçiriyor gibiyim. Alex kaşlarını kaldırdı ama . "Karaciğer yetmezliği," diye gönüllü oldu Callanach.

"Kahretsin," diye mırıldandı Alex.

Bu, Callanach'ın kliniğe girdiğinden beri duyduğu en dürüst ve en iyi ifade tepkiydi. Bazen psikolojik olarak odaklı ve politik olarak doğru tepki eğitiminin yaptığı şey, insanlığın birbiriyle olan bağını oldu.

"Evet, ," diye yanıtladı Callanach.

"Elbette, yarın burada olacağım," dedi Alex. "Sakin ol, dostum.

Callanach sahte bir selam verdi ve sokağa çıktı. En yakın köşeyi döndüğünde, telefonda Interpol'ün merkezini arıyor, tam bir istihbarat ve kayıt istiyordu.

Alex Quint'i kontrol et. Ona yardım eden kişi gerçekte kim olduğu hakkında hiçbir fikre sahip olmasa bile, içeriden yardıma ihtiyacı vardı.

Yirmi Üçüncü Bölüm

DI Pax Graham otopsi odasındaki masada cesede kıyasla dev gibi görünüyordu ve bunun nedeni sadece boyu ve çerçevesi değildi, ne kadar heybetli olursa olsun. Ava kendini sürükleyerek tek kullanımlık sıvıya dayanıklı kıyafetini giydi ve dedektif müfettişi ile patolog yardımcısına katıldı. Hepsi cesede baktı. Ava iç çekti.

"Kafası nerede?" diye sordu.

Graham, 'Henüz bir işaret yok,' diye cevap verdi.

"Kafası hayatta mıydı, yoksa bu daha sonra mı yapıldı?"

Ceset berbat haldeydi ve bu oldukça yüksek bir çıta.

Nerede olduklarını ve kaç ceset gördüklerini düşünürsek

. Ava alnını ovuşturdu. Ceset sırtüstü yatıyordu, çarşaf sadece adamın belinden aşağısını gösteriyordu.

ve kesik boynunu.

'Henüz cesetle fazla vakit geçirmedi ama omurgası kırıldı.

Birkaç yerde ve uylukların arkasında, kalçalarda, sırtta ve kolların arkasında büyük darbe morlukları vardır. Ayrıca kaburgaları kırılmış, üç tanesi sol akciğeri delmiş. Bence bir düşme ve ardından büyük iç kanama. Başının kesilmesi bana kimliğinin tespit edilmesini engellemek için yapılmış gibi görünüyor. Bulunduğu plastik örtüde ya da cesette çok az kan var,

"Kafası çıkarıldığı için çok az kan kaybı olduğunu düşünüyoruz. "Peki ya boyundaki izler?"

Yaranın etrafındaki deri parçalanmıştı. Derinin telleri masanın üzerinde gevşek bir şekilde duruyordu ve boynundan geriye kalan kısımda pürüzlü kesik izleri santimlerce aşağıya iniyordu.

Bu bir testere yarası. Gevşek derinin uzun tutamları elektrikli bir testereden ziyade manuel bir testere kullanıldığını gösteriyor, dolayısıyla testerenin boynun alt kısmındaki rotasından çıktığı çizikler de buna işaret ediyor. El testeresinin sorunu, bıçağa ne kadar çok yumuşak doku takılırsa, o kadar çok birbirine dolanması ve et yığınlarının oluşmasıdır. Büyük bir parçalanmış doku yığınına işaret etti. özellikle açıklanması gerekiyordu. Resim zaten net bir şekilde çizilmişti.

"Bunun kimlik tespitini önlemeye yönelik bir girişim olduğu sonucuna nasıl vardınız? Graham sordu.

Patolog, kolların uçlarını ortaya çıkarmak için çarşafı geri çekti. Bileklerde durdular.

"Harika," diye mırıldandı Ava. 'DNA işlemlerinin tamamlanması ve polis veritabanında bir eşleşme bulup bulamayacağımızı görmek ne kadar sürer?

'Son zamanlarda bize getirdiğiniz iş miktarıyla birlikte, beş gün izin vermeniz gerekecek. Eksik personelimiz var. Ben de "Yarın mahkeme var ve hasta olan insanlar var, diğer raporların da süresi doldu.

"Tüm vücudu görebilir miyim? Ava sordu. "Sadece daha iyi bir resim oluşturmak için.

Patolog çarşafı tamamen soydu. Vücudunun alt kısmı sağlamdı. Cildini çeşitli yara izleri ve dövmelemler süslüyordu. Ava bir adım öne çıkarak mürekkep işlerine daha yakından baktı.

'Kalitesiz,' dedi. 'Bana amatörce görünüyorlar. Onu ters çevirebilir miyiz?

Patolog, Ava'nın cesedi görebilmesi için manevra yaptı. kalan deri. İçini çekti, takım elbisesinin fermuarını açtı, eldivenli elini cebine soktu ve cep telefonunu çıkardı, kirlenmeye dikkat ederek cesetten uzaklaştı. Bir numarayı hızlıca aradı ve aramayı hoparlöre aldı.

Lively, "Görevde olmadığım halde sabahın üçünde gelen bir çağrıya cevap verdiğim için çifte mesai aldığımı söyleyin," diye homurdandı.

"Bu konuşmayı yatağının rahatlığında yapabilirsin ya da kışını kaldırıp morga gidebilirsin," diye yanıtladı Ava. "Hangisini tercih edersin?

"Devam et," diye yanıtladı Lively. Ani bir tıkırtı, ışığı yakacak kadar uyandığını gösteriyordu.

'Birkaç yıl önce birkaç kişiyi bir suikast girişiminden dolayı tutukladık. Bir bahışçinin soygunu, hatırladın mı? Dava devam etmedi, çünkü savunma tarafının iddialarına göre ve bir muhbir olduğunu ortaya çıkarmak istemedik'.

"Evet. Tam bir .'

'Tutukladığımız adamlardan biri mahallede sürekli espri konusu oluyordu. aylarca istasyonda kaldı. Yeni bir bebeği olmuştu ve çocuğun adını sırtına dövme yaptırmıştı ama yanlış yazmıştı. Tiler "y" yerine "i" ile, isim değil ticaret. Karısı buna çok kızmış ve gözünü morartmıştı. Bir şey çağırtırdı mı?'

Lively güldü.

'O kuklayı unutmuştum,' dedi. 'Kahretsin, çok uzun süre eskimedi. Finlay Wilson, ne salak ama.

'Finlay Wilson, teşekkür ederim, sadece ismi beynimden çıkaramadım. Son zamanlarda onun hakkında çok şey duydun mu? Ava sordu.

"Bildiğim kadarıyla tutuklanmadı, başını eğdi, ama bir dolandırıcılık ya da başka bir şey yapıyordu. Kötü küçük bir piç, gençken bir sürü hapis yatmış.

ama onu hiçbir zaman önemli bir şey için yakalayamadık. Yine de bağlantıları vardı. Herkes onu tanıyor, bir sürü insan da ondan korkuyor. Bazı kaynaklara ulaşip onu konuşmak için buraya getirmemi ister misin?

"Gerek ," dedi Ava, cesedin sağ kürek kemiğindeki 'Tiler' dövmesine bakarak. "Şu anda benimle birlikte.

"Morgda mı? Lively'nin sesi tamamen uyanık geliyordu. "Yani sonunda intikamını mı aldı?

"Ve sonra biraz daha. İsterseniz kafasını ve ellerini arayabilirsiniz. Şu anda hala serbestler.

"Siktir git! Kırılan camların sesi ve mırıldanılan ek küfürler duyuldu.

"İyi misin? Ava sordu.

'Biraz su döküldü ama bunu duyduğuma değdi. Ceset nerede bulundu?'

Ava, iki saat önce olay yerine gitmiş olan Pax Graham'a hikâyesinin geri kalanını anlatması başıyla işaret etti.

"Ceset gece yarısı, sakin bir yerleşim bölgesinde, hareket halindeki bir kamyonetin arkasından düşmüştür. Kapılardan biri belli ki açılmamıştı. sabitlenmiş ve ceset ya yuvarlanmış ya da kaymış diye düşünüyoruz. Plastik bir örtüyle sarılmıştı. Ölüm sebebi düşme.

"Plakayı alan oldu mu? Lively sordu.

Graham, 'Hayır, arkadaki araba önlerindeki yola düşen başsız cesetten kaçmakla meşguldü,' diye açıkladı. 'Arkadan gelen Sürücü yaşlıydı ve şok tedavisi görüyordu, dolayısıyla şu anda elimizde fazla bir şey yok. Cep telefonu yoktu ve biri cevap verip bizi arayana kadar kapıları çalmak zorunda kaldı.

"Finlay gibi biri kimi bu getirecek kadar kızdırmış olabilir? Ava sordu.

'Oraya gidip bazı insanlarla konuşmam için bana bir gün vermeniz gerekecek. Adayların alanı oldukça kısıtlı. operasyon alanını Edinburgh dışına genişletti, ancak Finlay başka bir oyuncunun sahasına yerleşmekten daha iyisini biliyordu. Belki de Henüz duymadığımız yeni biri.'

Ava, 'Minibüsün kapılarını kilitlemeyi unuttularsa, her kimse yardım alamaz,' dedi.

'Ve çalışma beceriksizce. Sicilinde birden fazla tutuklama varsa DNA teşhisi yapacağımız açık olmalıydı,' patolog katıldı.

', büyük ihtimalle o küçük herifin kafasını kim kestiye haberin yayılmasını istiyordur. Birkaç günlük gecikme sadece tüm Kanıtlar ortadan kaldırıldı, ancak bundan sonra Finlay'ın yaptığı hataları başka kimsenin yapmadığından emin olmakta fayda var. Finlay'e bir Mesaj. Tanrım, bir daha asla uyuyamayacağım. Birkaç arama yapmaya başlayabilirim. Haber yayılana kadar bırakırsam, taştan kan çıkarmak gibi bir şey olacak.

"Hâlâ çifte mesai yapmıyorsun, bunu biliyorsun, değil mi? Ava söyledi.

"Lanet Finlay Wilson öldü. Gerekirse bugün bedava çalışırım. Noel ikramiyesi gibi bir şey. Telefonu kapattı.

Ava patoloğa, "Bilgisayarınız çalıştırır çalıştırmaz adli sonuçlarına ihtiyaım var," dedi. "Eğer fazladan bir maliyeti varsa, faturayı MİT deyecektir. Finlay Wilson'ın cesedinin diğer üç cesedin domuz yemine dönüştürüldüğü hafta ortaya çıkmasının tesadüf olduğuna inanmayı reddediyorum,

Gene Oldman davası hala açıkken. Bana çalışabileceğim bir şey bul.'

"Basın için bir açıklama yapacak mısınız? Graham sordu.

'Bence bu bir süre bekleyebilir. Kafa kesme şakalarının tekrar başlaması için acelem yok. Sokak satıcılarının ne kadar en son kafası olmayan bir ceset bulduğumuzda komik tişörtler mi satıyordu?

"Bir cinayet mi?" diye sordu patolog yardımcısı köşedeki lavaboda ellerini yıkarken sessizce.

Ava ona ters ters baktı, bir cevap vermeyi düşündü ve zahmet karar verdi. Gece 3.30'da morg mizahı olmadan da yapabilirdi.

Ava morg otoparkında Pax Graham'ın arabasında oturuyordu. Yapması gereken bir konuşma vardı. st üste yığılan cesetler ve hastaneden yeni dönen arkadaşını kontrol etmek için Natasha'nın evine gitmesi gerektiği düşünüldüğünde kötü bir zamanlamaydı ama bu onun pisliğiydi ve gerekiyordu.

"Gene Oldman cinayetinde bir gelişme var mı?" diye durakladı.

"Dışarıda patika üzerinde kan damlaları var. Kadının evden çıktığında hala kanaması olduğunu düşünüyoruz. Yine de oldukça çabuk kayboluyor. DNA iyi kalitede. Soruşturmanın ilerlemesine yardımcı olmuyor. Yerel halktan hâlâ bilgi yok. Kimse kurbanı sevmiyordu ama kimsenin de onu öldürmek için açık bir nedeni yoktu. Asıl ilginç olan, kadının onun evinde ne yaptığı.

ev. Her bir komşunun hiçbir şey duymadıklarını ve görmediklerini söylemesi, neredeyse kesinlikle duydukları anlamına gelmektedir.

"Onu öldüren mermi, başka bir suçta kullanılan bir silahla eşleşti mi?

"Hayır. Fransa'daki Malcolm Reilly soruşturması nasıl gidiyor?

"Yavaşça," dedi Ava. 'İimden bir ses Bart Campbell'ın da aynı kaderi söylüyor ama bunu destekleyecek tek bir somut kanıt yok.

henüz ortaya çıkmadı. Her ikisi de evli olabilecek ya da öyleymiş gibi davranan bir kadınla buluşmuş ve sonra ortadan kaybolmuşlar. Kadının zayıf, güzel ve uzun kahverengi saçları dışında net bir resmine ulaşamıyoruz. CCTV'de Malcolm Reilly'nin spor salonundan çıkan olası bir aday var ama eğer doğru kişiye yüzünü gizlemeye dikkat ediyor. Üye değildi ama sahte kimlik kullanarak ve nakit ödeme yaparak günübirlik misafir olarak giriş yapmış olabilir. Duvarlara çarpıp duruyoruz.'

"Biz de mi duvara tosladık?" diye sordu, Ava'nın o saatte bu sorunun açık sözlülüğüne hazırlanamayacağı kadar hızlı.

'Evet,' diye cevap verdi. Acımasızdı ama daha kolaydı. Ondan faydalanmıştı. Ona en azından dürüstlüğü borçluydu.

"Şimdilik mi, yoksa sonsuza dek mi?"

'İkincisi,' dedi. 'Özür dilerim derdim ama bu gerçekten yeterli değil. Adalet. Resmi bir şikayette bulunmaya hakkınız var. Ben olsam karşı çıkmazdım.

"Hatırladığım kadarıyla benimle çıkman için seni sıkıştırdım, bütün akşam sana içki ısmarladım, kendimi evine davet ettirdim ve önce seni öptüm. I

"Üstümün beni baştan çıkardığına dair yapacağım herhangi bir şikayetin oldukça büyük bir güvensizlikle karşılanacağını söylemek doğru olur.

'Sanırım birkaç dakikalığına biraz boktan biri olursan kendimi daha iyi hissedeceğim,' dedi.

"Seni bu kadar kolay bırakacağımı mı sanıyorsun?"

Karla karışık yağmura bakarak başını salladı. Hava buz gibiydi. Finlay Wilson ölmek için acımasız bir gece seçmişti.

'MIT'de çalışma konusundaki hislerini etkileyecek mi? Seni kaybetmek , ama bilmelisin ki, artık yettiğine karar verersen benden sadece en iyi tavsiyeyi alacaksın.

'MIT'ye İskoçya Polisi'ndeki en iyi memurlarla, özellikle de seninle çalışmak için başvurdum. Seksi ya da komik olduğun için değil. Yatakta. Teşkilatın en saygın başmüfettişlerinden biriyle çalışmaya devam etmek istediğime inanmak bu kadar zor mu? Eğer öyleyse, kendinizi nasıl algıladığınızı gözden geçirmelisiniz.

'Yani iyi davranarak bana işkence edecek ve kendimi daha da pislik gibi hissetmemi sağlayacaksın. Stratejin bu mu?'

'Bu... ve her fırsatta gömleğimi çıkarıyor olacağım. Neyi reddettiğinizi hatırlatmanın bir zararı yok.

Arabanın kapısını açtı ve dışarı çıktı, uğuldayan rüzgâra karşı sesini duyurmak için eğildi.

'Bu sizinle, rütbenizle ya da işin zorluklarıyla ilgili değil. Unutmadığım biri var ve bu konuda kendime yalan söyledim. Seni kullandım. Bu konuda berbat hissediyorum.'

'Bu çok fazla dürüstlük,' dedi. 'Kendine bu kadar yüklenme. Neler yaşadığının farkındaydım ve yine de seninle yatağa girdim. Sadece sana onu unutturmak için yeterli olabileceğimi umdum.

"Biliyor muydun?

"Evet," dedi motoru . 'O akşam bana iki kez Luc dedin ve bunu yaptığının farkında bile değildin. Seninle sonra istasyonda görüşürüz. Dikkatli sür. Yollar tehlikeli.

Ava bir süre otoparkta durdu ve buz gibi yağmur yağarken yüzünün neden merak etti.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Güvenlik görevlisi Alex, Callanach'ı kapıda sıcak bir şekilde karşıladı ve hemen ona bir kahve getirmeyi teklif etti. Callanach kabul etti, onunla birlikte makinenin yanına gidip havadan sudan konuşuyor.

Alex Quint, yirmi altı yaşındaydı, temiz bir ehliyeti vardı ve herhangi bir suçtan hüküm giymemişti. Ailesi Marsilya'dan gelmişti ve iki yıl önce Paris'e taşınmış, o sırada oy kullanmak için adresini kaydettirmişti. Annesi bir aşçıydı ve şimdi emekli olan babası bir şarap toptancısında çalışıyordu. Tek kardeşi, bir

kız kardeşi modern diller okuyordu. Klasik Fransız ailesi. Interpol'ün resmi kayıtlar ve sosyal medyanın birleşiminden ettiği bilgilere ulaşması sadece otuz dakika sürmüştü. Alex Quint

Bundan önce saygın şirketler için her zaman makul sürelerde başka güvenlik işlerinde de çalışmıştı. Asla bir CEO olmayacaktı ya da dünyayı ateşe vermeyecekti, ama öyle görünüyordu ki

O nadir Y kuşağı - çevrimiçi profilinde hiç özçekim olmayan biri. Callanach onu bu yüzden daha çok sevdi.

"Peki bugün kiminle randevun var? Alex sordu.

"Bruno Plouffe," dedi Callanach. 'Onunla dün tanıştım. İyi birine benziyordu.

'Ona Dr. Bruno demek zorundayız, sanki bir televizyon doktoruymuş gibi, anlıyor musun? Yine de hastalar onu seviyor gibi görünüyor.

"Şikâyetiniz yok mu? Callanach sırıttı. "Sadece önceden haber almayı tercih ederim.

'Ne için geldiğinize bağlı. Hipnoterapi hastalarının gerçekten yararlı olup olmadığını hatırlayamadıklarını tahmin ediyorum' diyerek güldü. Bir yönetici kapı aralığından göründü ve Callanach'ın adını seslendi. 'Hey, sakın ol. Daha sonra görüşürüz.'

"Elbette, kahve için de teşekkürler. Callanach ona el salladı ve söyleneni yaparak bir koridora, oradan da başka bir odaya girdi. Bruno Plouffe'dan hiçbir iz yoktu, bu yüzden Callanach kendisini minderin içinde boğuluyormuş gibi hissettiren büyük bir sandalyede rahatına baktı. Oda, renk değiştiren ve havaya yumuşak bir sis salan ışıklı bir kaseden kokulandırılıyordu. Loş ışıklar odayı klinik olmaktan ziyade sade bir hale getiriyordu ve bir film müziği vardı

O kadar alçak sesle çalışıyordu ki, düzgün duyabilmek için aktif olarak dinlemesi gerekiyordu. Dalgalar hayali bir sahile çarpıyor ve kuşlar arkadaşlar. Arada sırada odanın içinde bir rüzgâr esiyor ve muhtemelen çan çiçekleriyle kaplı bir ormanda dallar hışırdıyordu. Callanach kendine ne kadar hasta olması gerektiğini hatırlattı.

Bruno Plouffe beş dakika sonra tam da Callanach'ın uykusu gelmeye başlamışken ortaya çıktı.

'Hoş geldiniz,' dedi Bruno. 'Bunu denemeye karar vermenize çok sevindim. Sanırım size gerçek bir duygusal rahatlama sunabiliriz. Callanach'ın yanında bir koltuğa oturarak rahatına baktı. 'Konuşmaları kaydetmiyoruz veya not almıyoruz. Benim odak noktam siz olacaksınız. Tüm zaman boyunca. Bu gizli bir ortamdır, bu nedenle istediğiniz her şeyi söyleyebilir veya sorabilirsiniz. Tek isteğimiz bize karşı dürüst olmanız. Müşterilerimiz kendilerini çalıştıklarında ya da bizi uzak tutmaya çalıştıklarında yardımcı olmak zorlaşıyor.

"Sorun değil," dedi Callanach. Ortam müziği bir saatin tik taklarına dönüşmüştü ve yavaşlıyor gibiydi. Daha çok bir kalp atışına benziyordu. Ya da belki de başından beri öyleydi. Odaklanmak zordu.

"Başlangıç olarak biraz hipnoterapi deneyelim diye düşündüm," Bruno devam etti. 'Ve lütfen bu konuda endişelenmeyin. Televizyonda sizi inandırdıkları gibi bir şey değil. Saat on ikiyi vurduğunda kendinizi süpermarkette tavuk taklidi yaparken bulmayacaksınız! İçinde Aslında, bilincinizi hiç kaybetmeyeceksiniz ve durum boyunca kontrolü elinizde tutmaya devam edeceksiniz. Burada yaptığımız hiçbir şey Yeni bilgileri ortaya çıkarmak veya hafızanızın doğal olarak erişilemez olabilecek bölümlerine erişmek. Amacımız, zihninizin kontrolünü daha iyi ele almanızı sağlamak, zihninizi kontrol edemediğiniz anları yönetmektir.

Stresli ve paniklemiş hissetmek ve ihtiyaç duyduğunuzda geri dönebileceğiniz mutlu bir yer bulmak. Bu yeni yollar yaratmaktan çok beyin eğitime benziyor. Bruno hafifçe öne eğildi, konuşurken sesini alçak ve eşit tuttu. Yanındaki uzaktan kumandanın bir tuşuna dokundu ve ışıklar daha da karardı.

'Gözlerinizi kapatmakta özgürsünüz ve başlayacağız. Onları kapalı tutmak için konsantre olmanıza gerek yok. Her şey doğal ve rahat hissettirmeli. Ondan geriye doğru yavaşça sayacağım ve tek yapmanız gereken gevşemek.

", " dedi Callanach. Kendi sesi şimdi ona uzak geliyordu ve duyabildiği kalp atışlarının kendi kalp atışları olduğunu fark etti, düzenli ve yavaş, güvenilir. Güvende. Kendini tamamen güvende hissediyordu.

Benim adım Luc Chevetet, diye kendi kendine hatırlattı, hipnoz sırasında ne kadar çok şey anlatabileceğini düşünerek birden telaşlandı. Bunu daha iyi araştırması gerektiğini fark etti. Nefes alış veriş yavaşlıyordu ve Bruno'nun komutlarına yanıt olarak derinleşiyordu, artık onları gerçekten duyamıyor olsa bile.

Mümkün olduğunca hızlı bir şekilde tek bir kelimeyle cevaplaması gereken bir dizi soru vardı. Hepsi duygularla ilgili. Nasıl hissettiği belirli durumlarda. Yalnızken, ailesiyle birlikteyken, hastanedeyken, uyurken ve uyandığında nasıl hissettiğini. İçinde bulunduğu koşullar ve hikayesi göz önüne alındığında vermesi gerektiğini düşündüğü cevapları vermeye çalışmak için mücadele etti, ancak bulamadan çoktan tepki vermişti

en uygun yanıttı. Sonra Bruno ona hayatında korktuğu ve gerçekten mutlu olduğu diğer zamanları . Ava'nın adını söylediğini duydu, söylemediğini umdu.

Bağlam göz önüne alındığında, o zaman yüzen beyaz bir boşluk vardı ve meditasyon yapıyor olması gerektiğini biliyordu. Etrafında bir resim büyüdü, sanki onu kendisi çiziyormuş gibi, ama o da resmin ortasındaydı - kendi üçünü inşa eden sahte bir tanrı-boyutlu dünya.

Etrafında dolambaçlı bir yol ve yükselen tepeler vardı. Bir binayı çevreleyen, nehirden daha geniş bir su alanı. Değil herhangi bir binaydı - karaya bir köprüsü olan bir kaleydi. Güneş batıyor, kararan silüetlerin altında kan kırmızısı bir deniz bırakıyordu. Bir duvarın üzerinde oturuyordu, ayakları deniz yosunlarının üzerinde sallanıyordu.

kayalar, uçan böceklerle beslenen kuşları izlemek ve Hiçbir şey. Sonra eller gözlerini kapadı, parmaklar havanın soğuğuna rağmen sıcaktı, kirpiklerini fırçaladı, dokunuş o kadar yumuşaktı ki teninde ipek gibiydi. Kahkahalar. Arkasını döndü ve sahne yeniden beyaz ve

kendini yeniden inşa etmeye başladı. Tekrar ve tekrar, sonunda kahkaha bir erkek sesine dönüşene kadar ve ona odaya, şimdiki zamana geri dönmesi söylenene kadar.

İstemiyordu. Bulduğu yer, o an inşa edilmiş, cennet gibiydi. Orada mutluydu. Gerçekten mutluydu. Memnundu. Orada kayaların arasında saklanmak istiyordu, asla geri çekilmemek için.

Kendisini arayan adama kızdı, ona yalnız kalmak istedi. Sonra altında bir sandalye vardı. Bir saatin tik tak sesi. Gözlerinde daha fazla ışık. Bruno Plouffe geçici olarak eline dokundu. Callanach gözlerini açtı. Kendini toparlamak için birkaç dakika bekledi.

Bruno, "Biraz şaşkınlık hissetmeniz normal," diye açıkladı. 'Acele etme. Çok bağılıydınız. Bazı insanlar doğal olarak daha hipnotize edilmeye açık. Ne kadar olumlu bir nitelik. Ruhun açıklığına işaret ediyor.

Callanach saate baktı. Odaya kırk dakika önce girmişti ve zaman buhar olup uçmuştu.

'Böylece senin için güvenli bir yer oluşturduk, sakın ve iyi hissetmek için her zaman erişebileceğin bir yer. Hatırlıyor musun?

"Evet," dedi Callanach, sandalyenin engin rahatlığıyla savaşıarak doğrulmaya çalışarak. Zihninde tam olarak nerede olduğunu biliyordu. Eilean

Donan Kalesi, Ava ile Edinburgh'dan uzaklara yaptıkları ilk seyahatlerden biriydi. Oltalarını almışlar ve bir otelde kalmışlardı. Invershiel. Bütün hafta sonu aralıklarla yağmur yağmıştı. Ölümcül miktarda sirke ve tuzla ıslatılmış balık ve patates kızartması yemişler ve Ava'nın matarasından Glenmorangie. Eilean Donan'da oturup güneşin batmasını beklemişler, diğer turistler gün biterken etraflarında kaybolmuşlardı. Ve Ava onun arkasından gizlice yaklaşmış, sanki herhangi biri olabilirmiş gibi parmaklarıyla gözlerini kapatmıştı kendi aptallığına gülüyordu. Orası onun mutlu yeri.

Kendisine onu araması talimatı verilene kadar bu görüntünün hafızasında ne kadar derin bir yer edindiğini bilmiyordu.

"Bana söylemek istediğiniz bir şey var mı? Bruno Plouffe sordu.

"Yani, durumunuz hakkında zaten bilmediğim bir şey var mı?

"Üzgünüm, anlamıyorum," diye yanıtladı Callanach. Anlamadığını umuyordu. Plouffe ona, Callanach'ın hiç de hasta olmadığına kolayca ortaya çıkmasına yol açabilecek kuşkulu bir bakış atıyordu ve Tüm kişiliğinin aslında bir kurgu olduğunu.

"Bağışlayın beni, bana verdiğiniz bazı cevaplardan hayatınızdaki stresin teşhis konulduğu zamandan çok daha öncesine dayandığı izlenimini edindim. Kendinizi iyi hissettiğiniz anlar oldu.

Mevcut durumunuza karşı dikkate değer bir direnç, dün bahsettiğinizden çok daha büyük bir pozitiflik gösteriyorsunuz. Sanki içinizdeki düşünceler dışınızdaki sizle çelişiyor gibi. Bu mantıklı mı?"

"Pek sayılmaz," diye yalan söyledi Callanach. "Çok fazla uyuyamadım ve duygularım çok inişli çıkışlı oldu. Muhtemelen sadece yansımasıdır. Peki hipnoterapi nasıl çalışır? Var mı Belirli bir tepkiyi tetiklemek için yapmam gereken bir şey mi yoksa otomatik mi?"

"Hayır, o seviyede programlamayla ilgili değil. Bu çok daha fazlası sizi hastalığınızın ötesinde bir versiyonunuzla temasa geçirmekle ilgilidir. İnsanların kronik bir hastalığa yakalandıklarında ya da ölümcül bir hastalık teşhisi konulduğunda, genellikle bu hastalığın onları yuttuğunu görüyoruz. Tamamen bununla tanımlanır hale geliyorlar. Eski ilgi alanları ve başarıları neredeyse yok olur. Önemli olan

Bir tanı ya da prognozun ötesinde, bireyin bütününe daha doğru bir şekilde tanımlayan ve yansıtan zamanları ve yerleri bulmak. Bugün yaptığım tek şey, belirli bir anıyı zihninizde ön plana çıkarmanıza yardımcı olmak, onu şimdiki zamanın içine hapsetmek ve bir başa çıkma yöntemi olarak

mekanizması. Gerektiğinde size yardımcı olacak bir şey olarak aklınıza geleceği için aklınıza istenmeyen bir şekilde gelmeyecektir. Bu hala sizin oluşturacağınız ve kullanmaya karar vereceğiniz bir imge.

"Şimdiden kendimi daha rahatlamış hissediyorum," diye gülümsedi Callanach. "Peki bundan sonra nereye gideceğiz?"

'Bazı danışmanlık seanslarının faydalı olabileceğini düşünüyorum. Fiziksel tedaviniz ilerledikçe ihtiyaçlarınız ve duygularınız değişir, bu nedenle gelip boşaltabileceğiniz bir yer olması yararlıdır. Bir tane öneriyoruz

Haftada bir seans ve ihtiyaç her zaman ek süre ekleyebilirsiniz. Ayrıca, sosyal etkinliklerimize katılmayı düşünün, daha yakından tanıyın Bazı düzenli müşterilerimiz. Yarın akşam boşsanız, alkolle çatışan tedavi gören kişiler için yumuşak seçenekler içeren bir şarap tadımı var. Ayrıca, müşterilerimizin birçoğu masaj veya aromaterapi hizmetleri. Sadece gevşemek için gelmek de merkezin aynı derecede geçerli bir kullanımıdır.

Callanach, 'Yarın akşam kulağa hoş geliyor,' dedi. 'Yer ayırtacağım. Bunun için de teşekkürler. Vücuduma olanlarla yüzleşmek için bir başlangıç yapmış olmak güzel.

Gerçekten de öyle. Az sayıda hastanın hipnoterapidenden sonraki ilk gece garip rüyalar gördüğü konusunda sizi uyarmalıyım. Oturum. Endişelenecek bir şey yok. Bazen sadece derin rahatlama bir süredir kapalı olan kapıları açar. Endişeleriniz varsa, telefon etmekten çekinmeyin.

Callanach izin isteyerek fuayeye çıktı ve tam giyinik olmadığı ya da önemli bir şey yapmayı unuttuğu hissine . Cebindeki cep telefonu çaldı ve aramayı sesli mesaja yönlendirmek için içeri uzandı. Henüz kimseyle konuşmaya hazır değildi.

"Hey, iyi misin? Alex sordu. "Biraz kendinde değil gibisin.

'Evet, uzun bir uyku çekmişim gibi hissediyorum, hepsi bu. Bunu hiç denedin mi?'

'Hayır, ben çok alaycıyım. Bende işe yarayacağından emin değilim. Seyirci olmasını istemiyorum. Salya akıtacağımdan, horlayacağımdan ya da

Bir şey.' Kısa bir gülümseme verdi, sonra kendini tuttu, kızardı. "Yani, senin yaptığını düşündüğümünden değil, ah, dostum, özür dilerim. Bunu söylememeliydim. Orada olmanın bir sebebi vardı ve tüm o insanlar sana yardım etmeye çalışıyordu. Bunu hafife almıyordum.

"Hangi insanların hepsi? Callanach sordu.

'Açıkçası Dr. Bruno, ama dün tanıştığınız Lucille Blaise ve fizik tedavi uzmanlarından biri - adını unuttum. İçeri girdiler Sizden on beş dakika kadar sonra ve birkaç dakika önce çıktı.

Sen...' diye devam etti, yönetim alanı penceresine doğru baktı ve sesini birkaç ses seviyesi düşürdü '... fark etmedin mi?

"İçinde bulunduğum oda olduğuna emin misin? Callanach sordu.

'Tabii, tam karşıındaydım. Personel odası koridorun karşısında. Bu ayki zaman çizelgemi dolduruyordum. Bakın, bir şey söylemek istememiştim ve Dr. Bruno'nun seansları hakkında hiç konuşmamalıydım. Önemli olan bunun size yardımcı olabileceği.

"Biraz suya ihtiyacım var," dedi Callanach. 'Kendimi biraz titrek hissediyorum.

", " dedi Alex hızla, "sana bir bardak getireyim. Bir dakika boyunca su fıskiyesiyle uğraştıktan sonra yarısı dolu bir kâğıt bardakla geri döndü.

"Teşekkürler," dedi Callanach, bir yudum alarak. 'Bu tür şeyler sık sık olur mu? Burada çalışan insanlar seanslarına mı giriyor?" Gözlerini fincandan ayırmadı. Önemli bir şey değil. Sadece sohbet ediyorduk.

'Gerçekten yapamam, biliyor musun? Merkez hakkında konuşursam bundan hoşlanmazlar. İmzaladığımız bir gizlilik sözleşmesi var..'

'Bu hastalarla ilgili, değil mi? Herkesin bunu ciddiye aldığını bilmek güzel. Ben personel hakkında sorular soruyordum. İnternette, bilgilerinin aktarıldığından ve kendilerine uygun olmayan tedavilerin önerildiğinden endişe duyan birkaç hastanın yorumlarını okudum. Sadece buranın benim için doğru yer olduğunu bilmek istiyorum. Bu önemli, özellikle de zamanım tükeniyorsa...' Cümleinin geri kalanını havada bıraktı.

" söyleme. Alex, Callanach'ın yanındaki koltuğa oturdu. 'Buradaki personelin çoğu mükemmel. Tedavi gördüğümünden değil, sadece hastalar ve yaptıkları iş hakkında konuşmalarından anlıyorum. çok önemsiyorlar.'

"Personelin çoğu mu?

Alex soruya cevap vermedi.

'Hastanede iyi doktorlarınız var, değil mi? Size danışmanlık yapacak başka profesyoneller?

'Neden, Alex? Seni rahatsız eden bir şey mi var?'

'Hayır, ben ne bilirim ki? Kapıya bakıyorum, insanlar için taksi çağırıyorum ve herkese nereden kahve ya da su alacağını gösteriyorum. Benim bütün işim bu.

ve burada çalışmayı seviyorum. Yaka kartıyla oynamaya başladı. Callanach, Alex'in o gün için kapalı bir kapı olduğunu biliyordu.

"Burada çalıştığınıza sevindim. Böyle yerlerde güler yüz nadir bulunur. Yarın şarap tadım gecesine davet edildim. Kapıda sen mi olacaksın? Kimseyi tanımayacaksam gelmek istemiyorum."

"Elbette," dedi Alex, tekrar ayağa kalkıp sıırıtmaya başladı. 'Hatta seni birkaç kişiyle daha tanıştıtabilirim. Kesinlikle gelmelisin.

"Yapacağım," dedi Callanach. 'Telefonum çalışıyor. Açsam iyi olacak. Alex'e başıyla bir veda işareti yaptı ve telefonunu çıkararak sokağa çıktı. Sesli mesaj iletimi başladı.

"Merhaba, Dedektif Callanach için bir mesajınız var. Umarım doğru numarayı almışımdır. Bilgileriniz bana şu anda tutuklu olan bir çocuk tarafından iletildi. Küçük kız kardeşi de burada. Benim adım Çocuk Hizmetleri'nden Annette Thomas. Beni acilen geri arayabilir misiniz lütfen? Çocukları Azzat ve Huznia. Onlar şu anda bize soyadlarını vermeyi reddetti.

Callanach'ın elinin tersiyle yazdığı mesajın sonuna bir numara bırakmıştı. Birkaç saniyeliğine kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. kadının bahsettiği şey. Jean-Paul'la birlikte Malcolm Reilly'nin cesedinin bulunduğu yeri aramaya başlamalarının üzerinden bir asır geçmiş gibiydi.

ceset bırakılmıştı. İki Afgan çocuğa kartını vermişti. Paris'te tek yetişkin bağlantıları o olduğuna göre kardeşleri oldukça çaresiz olmalıydı. Ağlayan ve çöp kutularının arkasına saklanan aç kızı düşündü. Birkaç saniye sonra Çocuk Hizmetleri'ni . Bundan iki dakika sonra bir taksiye binmiş, yerel polisle Azzat'ı hapis cezası anlamına gelebilecek bir hırsızlıkla suçlamaktan vazgeçirmeye gidiyordu ve İkisini de incitecek kadar uzun süre kız kardeşiyle iletişimini kaybetmek.

Yirmi Beşinci Bölüm

"Her neyse, ortaya çıktı ki..." diye açıkladı Lively olay odasında etrafında toplanan dinleyicilere, "Finlay Wilson'ın Wester Hailes'de önemli miktarda zaman geçirdim. Şunu söylemek yeterli, konuştuğum hiç kimse küçük piçin öldüğünü duyunca en ufak bir endişe duymadı. Hatta birisi, kendilerine haber verdiğim için bana teşekkür etti ve bu bir ilkti.

"Wilson'ın son raketiyle ilgili herhangi bir bilgi var mı? DI Graham sordu.

Görünüşe göre pezevenklik. Daha önce de bulaşmış, çoğunlukla küçük-zaman. Sokak köşelerinde durup işçi ücretleri için pazarlık yapmıyordu ama çok sofistike bir şey de değildi.

Ava, "Belki de kaçtığı kadınlardan bazılarını bulabilirsek, son zamanlarda kimi düşman edindiğine ışık tutabilirler," diye önerdi.

"Belki de bunu fahişelerden biri yapmıştır," diye önerdi DC Swift. "Seks işçileri," diye düzeltti Ava onu.

"Domuzlardan birinin onun kafasını ve ellerini kesip, hediye paketi yapıp, bir minibüse bindirip ceplerini boşaltmak, olay yerinden kaçmak ve kutlama için en yakın bara gidip kafayı bulmak yerine, arkada yuvarlanırken şehri dolaşmak mı? Lively kollarını kavuşturmuş, başını sallayarak sordu. "Adının önündeki DC harfleri Konsantre Olmuyor anlamına mı geliyor?

'Pekâlâ çavuş, bu kadar yeter,' diye girdi Ava. 'Yapmamız gereken Wilson'ın bilinen ortaklarıyla konuşun. Eğer sokakta kızları pazarlıyorsa, devriyelerin bundan haberi olmalı. Eğer değilse, bir yerlerde bir üssü vardır. Telefon kayıtları?'

"Hiç şansı yok," dedi Lively. 'O küçük şeytani bir ahmaktı ama aptal değildi. Onun adına bir telefon sözleşmesi olmayacak. Büyük ihtimalle brülör kullanıyordu.

'Wilson'ın ailesinin izini sürün, nerede yaşadığını, kayıtlı araç olup olmadığını öğrenin. Belki bu konuda bir başlangıç yapabilirsiniz, Memur Swift,' Ava, Wilson'ın sonsuza dek 'Konsantre Olamıyor' olarak anılmasından önce bir can simidi olarak önerdi. Muhtemelen çok geç.

'Belki de daha ilginç olan şey, kaynaklarımdan birinin Finlay Wilson ve Gene Oldman'ın birbirlerini tanıdıklarını doğrulaması. Wilson Wester Hailes'te çok takılıyorsa mantıklı, ama Oldman, Wilson'ın ortağı olmak için pek de uygun bir aday değil.

Şöhretli bir münzevi sayılırdı ve kesinlikle bir sert adam.' Lively, yerel süpermarketten aldığı kutuda bir şekilde yenmeden kalmış olan son yıllanmış çöreğe uzandı. Ava onu ısırırken çıkan çıtırtıyı duydu ve irkildi.

"Peki ya Oldman'ın evinde ayak izi bulunan genç kadın ve dışarıdaki kan?" diye düşündü. 'Belki de Finlay işçilerini sokaklardan uzak tutuyor ve eve teslim hizmeti sunuyordu? Polis tarafından durdurulma ihtimali azalır, fiyatı kontrol edebilir, her kadınla birlikte bir adamını göndererek Bu yüzden asla ya da kısa yoldan para .

'Yine de bize bir şüpheli vermiyor. Oldman Finlay'i öldürmüş olamaz, ölümler yanlış sırada,' dedi Graham.

'Belki de rakip bir pezevenktir. Finlay işini başkasının arazisi üzerinde yürütmeye başlamış olabilir,' dedi Lively, ağzı hâlâ bayat hamurla doluydu.

Bunu bir teori olarak düşün. Şehirde fuhuş organize ettiği bilinen ya da şüphelenilen herkesin listesini istiyorum. Vekil ile konuşun. Patolog ve olay yeri inceleme ekibini çağırır mısınız, DI Graham? Finlay Wilson ve Gene Oldman arasında bir örtüşme olup olmadığını iki kez kontrol etmek istediğimizi söyle. Wilson'ın parmak izleri ya da DNA'sı Oldman'ın evinde bulunursa, Oldman'ın evinin zeminindeki ayak izinin Finlay'e ait olmadığından emin olabiliriz. Şu an için Ayak izi bir kadına aitti ama Wilson sadece 1.80 boyundaydı.

Uzun boylu. Ve kafasını ve ellerini bul. Birkaç bira içtikten sonra anlatmak için can atacağı hikaye.

Ayağa kalktı ve Malcolm Reilly'nin bilinen son hareketlerinin haritalarıyla birlikte sayısız fotoğrafının bulunduğu duvara doğru yürüdü, ve spor salonunda tanıştığına inanılan kadının odak dışı görüntüsü.

"Doğru, DI Callanach Reilly cinayetinde onu Paris'teki bir kliniğe götüren bir ipucu üzerinde çalışıyor. Görünüşe göre birileri sağlıklı organları bir çeşit tedavi olarak kullanmayı teklif ediyordu, muhtemelen doğru miktarda organ bulabilen kronik hastalığı olan insanlara. Nakit. Eğer bu doğruysa, operasyon dikkatlice yapılmış demektir. kurulmuş, düzenlenmiş ve finanse edilmiştir. Bu kadar zahmete girdikten sonra, sadece bir set organ satmakla yetinmeleri pek olası görünmüyor..."

"Onlarla ne yapıyorlar hanımefendi, nakil yapmıyorlarsa?" diye sordu birisi.

"Bunun cevabını henüz bilmiyoruz. Olayda daha çok simyacı bir unsur olduğu izlenimi var. Mür yakılmış ve Malcolm'un saçında bir kalıntı olarak bulunmuş ve yaralar bir düzeyde anatomik bilgi ama çok az cerrahi beceri.

"Büyücülük mü bu?" diye sordu Swift.

Ava kararlı bir şekilde, "Bu bir dolandırıcılık," diye yanıtladı. 'Büyücülük diye bir şey yoktur. Ancak, dışarıda hayatta kalmak için her şeyi yapabilecek çok sayıda savunmasız insan var ve bu insanlar kaçıklar ve şarlatanlar için kolay bir av. Hiçbir sağlam tıbbi temeli olmayan alternatif terapiler on binlerce pound karşılığında sunuluyor. Küresel olarak bu milyonlarca dolarlık bir sektör. Kitle fonlamasına hızlıca bir göz attığınızda, çığır açtığı varsayılan sayısız çözümün tanıtıldığını göreceksiniz.

Ava, görünüşte mucizevi tedaviler sunan çeşitli web sitelerine bakmış ve çok daha fazla zaman harcamıştı.

Natasha hala tedavinin ilk aşamalarındaydı.

Onu destekleyen sağlık ekibi ve yine de zekice pazarlanmış, tamamen ikna edici dolandırıcılıklara kapılmamak zordu.

hastalıkla savaşmak için vücudun kendi bağışıklık sistemiyle çalışan doğal tedaviler vaat etti. Seçenekler akıllara durgunluk verecek nitelikteydi ve hepsi de bu tedavilere ihtiyaç duyabilecekler için finansal tavsiyelerle birlikte sunuluyordu.

Hayatta kalma şansı için ödeme yapmak üzere evlerinden bir miktar nakit 'kurtarmak'

Mevcut doktorlarının bir şekilde kendilerinden saklamak için komplo kurduğuna ikna olmuşlardı.

Bart Campbell'ın yönetim kurulu bölümüne geçti.

'Bart'ın mesaisi biterken restoranda onunla konuşan kadın, Malcolm'un genel tarifine uyuyor.

Reilly görüyordu ama şu anda böyle göründüğünden şüpheliyim. Saçları daha kısa ya da farklı bir renkte olabilir, renkli lensler takmış olabilir ya da farklı giysiler ve dolgular kullanıyor olabilir.

vücut şekli. Bart'ın bu kadınla ilk kez o akşam tanışmış ve onunla birlikte olmayı kabul etmiş olması pek olası görünmüyor. Bu onun hakkında bildiklerimize uymuyor, bu yüzden zaman çizelgesinde daha gerileri araştırmamız gerekiyor. Bu bize nerede buluştukları hakkında daha fazla ayrıntı verebilir, muhtemelen alternatif kamera kayıtları da olabilir. Belki üniversite arkadaşlarından biri bir noktada onunla konuşmuş ya da belki de onun adını bir sohbetle ağzından kaçırmıştır. Bart'ın annesinin söylediğine göre

Özellikle de babasının ölümünden sonra oğluya açık bir ilişki kurmuş," diyerek tahtadaki, üniformalı bir adamın kucağında bir erkek bebek tuttuğunu gösteren soluk renkli bir fotoğrafın çıktısını işaret etti, "bu nedenle Bart'ın bu ilişkiyi gizli tutması için şiddetle teşvik edilmiş olması tamamen mümkün görünüyor, ki şu anda iki vaka arasındaki ana bağlantı da bu.

Swift, "O fotoğraf hariç," diye girdi. Bütün başlar döndü.

"Pardon, hangi fotoğraf? Ava ona sordu.

Babasının orada olduğu. Facebook'un her yerinde o var.

Bunu daha önce yerde gördüğümü buradaki panoya asıldığında anlamıştım ama şu ana kadar ikisini bir araya getirememiştim.

Hep birlikte Swift'in açıklama yapmasını beklerken uzun bir sessizlik oldu. Açıklamadı.

"Birinin bu fotoğrafı Bart'ın aranmasını teşvik etmek için Facebook'ta paylaştığını mı söylüyorsun? Ava nazikçe sordu. "Annesi olabilir mi?

'Hayır, o değildi. , aklıma gelecek.'

Lively sandalyesinde sarsıldı ve Ava onu yerinde tutmak için omzuna sert bir el koydu.

' bu, Facebook değildi. Twitter'dı. Bilirsiniz, bir çocuğun oyuncak ayısını trende kaybetmesi gibi bir şey.

ve biri onu alıp fotoğrafını mı çekiyor? "Lütfen paylaşın, bu kayıp ayı bu sabah Waverley İstasyonu'nda bulundu. Bakalım evinin yolunu bulmasına yardım edebilecek miyiz?"

"Sen ne sikimsin-" diye başladı Lively.

Ava ona doğru, "Dur bakalım," diye mırıldandı. "Memur Bey, bu fotoğrafı başka birinin bulduğunu ve Bart Campbell'la bağlantısı hakkında hiçbir fikri mı söylüyorsunuz?"

"Doğru," diye sırttı Swift.

Ava, Lively'nin bir iç soruşturma açılmasını gerektirecek bir fiziksel şiddet eylemine girişmesini ancak bu kadar uzun süre engelleyebileceğini fark etti, olası cezai suçlamalardan bahsetmeye bile gerek yoktu.

"Peki fotoğrafla birlikte gelen mesajda aslında ne yazıyordu?" diye sordu. "Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı Swift, gözleri kocaman açılmıştı. 'Tek kelimesini bile anlayamadım

o. Ben hiç Fransızca öğrenmedim.'

Bütün sandalyeler aynı anda gıcırdadı. Her bilgisayar ekranı canlandı. Sosyal medya, parlak renkler ve GIF'lerle odayı doldurdu.

"bulun onu," diye emretti Ava, "ve bir mesajın tamamen doğru çevirisi. Orijinal medya gönderisini bul, sonra da Interpol'ü ara. DI Callanach'ı arayacağım.'

"Buldum," diye bağırdı DI Graham gürültünün içinden. Ava ekranı görebilmek için sandalyelerin ve cesetlerin arasından sıyrıldı. İşte , bir fotoğrafın fotoğrafı, kenarları kıvrılmış, yıllarca cepte taşınmaktan yıpranmış, sık sık çıkarılmış ve beğenilmiş. Yanında ikinci bir fotoğraf vardı, bu kez arka yüzünde el yazısıyla yazılmış ama okunaklı bir yazı vardı

'Bart, her zaman yanında olamayabilirim ama her zaman sana geri döneceğim. Sevgiler baban xxx.'

"Bu kesinlikle orijinali," dedi Ava. 'Panomuzdaki kopya, Bayan Campbell'ın kaybolma ihtimaline karşı fotoğrafı taratmasıyla elde edildi. Görünüşe göre Bart, babasını yanında tutmanın bir yolu olarak bunu her zaman cebinde taşıyordu. Bize arkasındaki mesajdan bahsetmişti, ama medyaya açıklanmamıştı. Bayan Campbell bunu gizli tutmak konusunda kararlıydı.

İki resmin altında, birisi orijinal mesajı tercüme etmek için çaba sarf etmişti. Arras kasabasının dışında, A1 yolunun geçtiği yere yakın bir otoparkta yerde bulunmuştu Güneyden Paris'e.

"Harita," dedi Ava. Ekran Paris'in genel bir görüntüsüne dönuştü, sonra Arras'ın etrafındaki yol sistemi görülebilene kadar daha da yakınlaştırdı. "İşte," dedi, belirli bir kavşakı işaret ederek.

"Üzerinde o fotoğraf vardı. Annesi, sabah akşam giydiğı pantolona aktardığını söyledi. Onlar da

Telefonunu ve cüzdanını kontrol etti, ancak bunu gözden kaçırmak kolay olurdu ya da bununla ilgilenmemiş olabilirlerdi. Bize ekmek kırıntıları bıraktı.'

"Peki pasaportu olmadan oraya nasıl gitti? Graham sordu.

Ava bir parmağını haritanın üzerine koydu ve kuzeydeki yol sistemini takip etti. Calais'de durdu.

"Yani onu bagajda saklayarak İngiltere'ye doğru sürmüş, sonra da Manş Tüneli'ni ya da arabalı feribotu kullanarak Fransa'ya gitmiş olabilirler. Yine de riskli. Bulunması için birkaç fırsat var, Ya benzin istasyonlarında bagaja vurarak ya da gümrükten geçerek,' diye sözlerini tamamladı Graham.

"Tabii onu sakinleştirmedilerse," dedi Ava. 'Araba yerine bir kamyon olabilirdi, bu yüzden daha iyi ses geçirmezdi ve onu ülke dışına çıkarmak yeterince kolaydı. Asıl risk Fransa'ya vardığında rastgele bir araç araması olurdu.

"Özel tekne mi? Graham önerdi. 'Gümrüğün olmadığı bir koyda durmak işi kolaylaştırırdı.

'Pahalı ve daha riskli. Eğer bir gümrük gemisi tarafından fark olsalardı, gemiye bindiklerinde onu saklamak için çok az şansları olurdu,' dedi Ava.

'İnterpol'e bu kişiyi yakalamamız gerektiğini bildirin.

Bu röportajı hemen yayınlayın. Bir zaman çizelgesi ve o yerin hava durumuyla ilgili ayrıntılar oluşturun. Bakalım fotoğraf bulunduğunda ne durumdaymış. Belki ne kadar süredir orada olduğunu anlayabiliriz.

Swift, "Birkaç gündür Twitter'da dolaşıyor," diye ekledi. "Eğer yardımı olacaksa.

"Kov onu," diye fısıldadı Lively Ava'nın kulağına. "Lütfen, benim için.

'Hey, günlerdir kimsenin kayda değer bir ilerleme bir davada tek ipucunu yakaladı. Eğer dikkatli olmazsan onu terfi ettireceğim,' dedi ve Callanach'ın cep telefonunu aradı.

"Buna cesaret edemezsin.

Ava, dedektif polis memurunun sırtıttığı yere doğru baktı.

Callanach'ın sesli mesajı devreye girdiğinde, 'Evet, belki de değildir,' dedi. 'Luc, Bart Campbell'ın bir fotoğrafını ve

Her zaman yanında taşıdığı babası. Hansel ve Gretel taktiğini denemiş gibi görünüyor. Sana kesin bir harita gönderiyorum.

Interpol merkeziyle irtibata geçerek, onu bulan kişiye ulaşmalarını sağlamış. Bu da teorinin doğrulandığı anlamına geliyor. Bart Fransız topraklarında. Calais üzerinden gitmiş olması muhtemel görünüyor, ancak henüz bunu destekleyen bir bilgi yok. Eğer

Birisi Reilly'yi ve şimdi de Campbell'ı kaçırmış olabilir.

ya da daha fazla kaçırma planlıyor olabilirler. En kısa zamanda beni ara. beni bilgilendirmek için bunu al. Bart'ın zamanının azaldığından şüpheleniyorum.

Yirmi Altıncı Bölüm

bir masa ve bir evren vardı. Azzat, Callanach'ı öfkeli bir bakışla karşılamıştı. Küçük kız kardeşi Huznia Yakınlardaki bir odada kocaman tüylü bir battaniyeye sarılmış ve bir kutu ikinci el oyuncakla oynuyordu. Çocuk Hizmetleri ellerinden geleni yapıyordu ama Azzat'ın işbirliği olmadan bu pek bir şey ifade etmiyordu.

"Benimle konuşacak mısın? Callanach gence sordu. "Adınızı verdim çünkü polis olduğunuzu biliyordum. Bu Bana saldırmalarını engelledi," diye açıkladı çocuk.

'Bu bir iki saatliğine işe yaraymış olabilir ama polisi tamamen durdurmaz. Kız kardeşin iyi bu arada. Kendisine yemek ve sıcak bir içecek. Bir doktorun ona bakmasını istiyorlar ama Sokaklarda yaşayan bir çocuk geldiğinde bu standart bir uygulamadır.

"Biz sokaklarda değildik," diye tısladı Azat. "Ona ben bakıyorum. Bir binanın içindeydik.

"Mobilyaları ve elektriği olan? Başka kimsenin olmadığı güvenli bir yerde erişimi miydi?" Cevap yok. "Dinle, Huznia'yı sevdiğin ve onun da seni sevdiği açık, ama içinde bulunduğun durumun farkına varmalısın. Eğer suçlanırsanız, on beş yaşında yargılanabilirsiniz ve suçlu bulunursanız bir seçenek de genç suçlular kurumunda tutulmanızdır. Bu durumda Bu koşullar , Huznia koruyucu bakıcıların yanına veya bir eve yerleştirilecektir ve hiç kimse Huznia'ya ne zaman kavuşacağınızı garanti edemeyecektir.

tekrar bir araya geldi. Yine sessizlik, ama Azat'ın alt dudağı öncekinden daha az sabitti. "Bana şu soygundan bahset. Neden oradaydınız?

"Burası bir ev değil, kamyonların dükkanlara götürmek üzere yiyecek kutuları aldığı bir depoydu. Sadece biraz erzak alabileceğimi düşündüm.

Biz gidiyoruz. Paramız biterdi ve eğer büyük bir para ise Süpermarket. Çok fazla şey atıyorlar. Gecenin sonunda yiyecek dükkanları kapandığında çöpleri karıştırmak daha güvenli, Huznia en son bunu yaptığımızda hastalandı. Onu beslediğim şeyin güvenli olduğundan emin olmak istedim. Boş yere yaygara koparıyorlar.'

Callanach, "Camı kırıp park halindeki bir aracın üzerine tırmanarak mı içeri girdiniz?" diye sordu. Geldiğinde kendisine ayrıntıların kısa bir özeti verilmişti.

Azat omuz silkti. "Ne olmuş yani?"

'Yani birileri zararı ödemek zorunda kalacak. Bu büyük şirketlerin çoğunun kovuşturma konusunda sıfır tolerans politikası var. İşgüçlerini güvende tutmak zorundalar. Deponun zemininde büyük bir kırık cam parçası bıraktınız. Birileri yaralanabilirdi.

'Yemek yemezsek açlıktan ölecek olmamızın bir önemi yok mu?"

Elbette öyle. Ben sadece bunun neden basit bir uyarıyla halledilmediğini açıklıyorum. Daha iyisini bilecek yaştasın. Evsizler barınaklarından herhangi birini denediniz mi? Genellikle sıcak yemek ya da en azından çorba veriyorlar.

'Benim için sorun değil ama Huznia'yı görür görmez telefon etmeye başlıyorlar, sonra da birileri gelip onu benden almaya çalışıyor. Bunun olmasına asla izin vermeyeceğime söz verdim.

'Tamam. Buradayım ve dinliyorum. Benden ne yapmamı istiyorsunuz?" Callanach sordu.

"Beni suçlamalarını engelle. Gitmemize izin vermelerini sağla. Yardım edeceğini söylemiştin. Sen de mi yalancısın?"

'Aslında senden bilgi istedim ve sana yiyecek alman için para verdim. Telefon numaram, aniden beni ararsan diye oradaydı. Bana yardımcı olabilecek bir şey hatırladın mı?"

Elinde bir fast-food karikatürü taşıyan bir sosyal hizmet görevlisi içeri girdi. Sıcak tuz kokusu Callanach'ı acıktırdı. Azzat, sanki Açlıktan ölüyordu. Callanach, patates kızartmasının üzerine sürmek için bir paket ketçaba uzanırken kollarının incecik olduğunu ve saçlarının keçeleşmiş. Callanach çocuk önündeki her şeyi tüketene kadar bekledi.

'Eğer bana yardım edebilirsiniz, cesedin şantiyeye nasıl geldiği hakkında bana biraz bilgi verebilirsiniz, savcıyı size karşı açılan hırsızlık davasını düşürmeye ikna etmek için bunu kullanabilirim.

'Bu durumu kendin için bir şeyler elde etmek için kullanacağını bilmeliydim. Gelmenizin tek sebebi bu. Azzat son yemeğini parmaklarından yaladı.

Callanach cevap vermekte gecikmedi.

'Bu ciddi bir mesele, Azzat,' dedi. 'Buraya tartışmaya ya da pazarlık etmeye gelmedim, sana yardım etmek istemediğim için de gelmedim. Senin ve kardeşin için gelen her şeyi yapmaya niyetliyim. Ama bana bilgi vermek, senin için

isteğe bağlı. Genç bir adam öldü. Vahşice öldürüldü ve senden sadece birkaç yaş büyüktü. Eğer bir şey biliyorsan bana söylemelisin.

'Kaç tane ceset gördüğümü biliyor musun? On iki yaşındaydım. Afganistan'dan ayrıldığımızda. O zamana kadar, on yaşın üzerindeki tüm erkek çocuklarını bir taraf ya da diğer taraf için savaşmak üzere toplamaya başlamışlardı bile. Babamı aldılar, sonra annem sırf beni hayatta tutmak ve Huznia'nın babam öldükten sonra bir erkek akrabası tarafından evlendirilmek üzere sözlenmesini engellemek için tüm birikimlerini ödediği bazı adamlarla bizi buraya gönderdi.

Huznia ama ben . Katılmayı reddeden adamlar

Köylerine ilk gelen hangi asker olursa olsun ya gözleri şişlerle yakıldı ya da binalardan aşağı atıldılar. Annemizin ölü mü diri mi olduğunu bile bilmiyoruz. Ona ulaşmanın hiçbir yolu yok.

'Bu yardımcı olabileceğim başka bir şey olabilir. Interpol'ün dünya çapında bir istihbarat ağı var. Ayrıntılara ihtiyacımız olacak. Adı, doğum tarihi, en son görüldüğü şehir, akrabalarının olduğu yerler. Ve onu yakalayabileceğini düşündüğünüz kişiler,' diye sessizce bitirdi.

Azzat haklıydı. Callanach çocuğun neler gördüğünü ya da şu ana kadarki kısa hayatının ne kadar zor geçtiğini bilmiyordu. Şimdi burada, yabancı bir ülkede, güvenlikten yoksun, onları güvende ve iyi tutacak temel şeylerden bile yoksun yaşıyorlardı.

Callanach, "Bana bir dakika izin verin," dedi. Odadan çıkarak tutuklama memurunu aramaya koyuldu. Herhangi bir suçlamada bulunulmayacağından emin olmak ve depo sahiplerinin şikâyetle bulunmayacağını garanti altına almak için depo penceresindeki hasarı bizzat gidermeyi teklif etmek on beş dakika sürdü.

Azzat'a geri döndü, sonra onu kız kardeşinin yanına götürdü. Birlikte yere oturdular, Azat onun bütün oyuncakları sıraya dizme biçimine hayranlıkla bakıyor ve kızın başının arkasını şefkatle öpüyordu. ona bulduğu pelüş hayvanlara verdiği isimleri anlattı. Callanach etkilenmişti. Yaşadıkları onca şeye rağmen, Azat kardeş olmayı vekil ebeveynlikle birleştirmiş, iki yakalarını bir araya getirmiş ve ikisini de doyurmak için doğaçlama yapmıştı. Eğer mecbur kalsaydı onu kim suçlayabilir ki?

'Şimdi, birlikte yerleştirildiğinizden emin olmak için Çocuk Hizmetleri ile irtibata geçeceğim. Yaşadığınız onca şeyden sonra anlıyorum ki Ayrılmamanız hayati önem taşıyor. Huznia sizden alınırsa acı çeker.

Azat ona büyük ölçüde karışık bir umutla baktı.

'Gelecekte, Fransa'nın aşağıdaki kurallarına uymaya dikkat etmelisiniz Kanunlar. Her zaman burada yaşamıyorum ve bir sefere başın derde girdiğinde sana yardım edemeyebilirim. O yüzden artık hırsızlık yok, tamam mı?'

Çocuk kısa bir süre başını salladı.

"Huznia'nın sana hücrede değil, yanında ihtiyacı var. İyi iş çıkardın, Azzat. Onu Afganistan'dan buraya kadar getirdin ve güvende. Ancak uygun yiyeceğe, doktorlara erişime ve uyuyabileceği sıcak bir yatağa ihtiyacı var. Başkalarının yardım etmesine izin vermenin zamanı geldi. Göçmenlik hizmetleri, eve dönmeniz güvenli olmadığı sürece burada kalmanıza izin verilmesini sağlayacaktır.

Callanach , küçük bir köpek oyuncağı aldı ve Huznia'ya doğru salladı.

'Şimdi iyi olacaksın,' dedi ona. 'Bu insanların sana yardım edeceğine güvenebilirsiniz. Ağabeyinin sana yatmadan önce masal okuduğundan emin ol, tamam mı?'

Küçük kız en katı kalpleri bile kırabilecek bir gülümsemeyle karşılık verdi. Callanach kızın tüm yaşadıklarını düşününce göğsünde bir acı hissetti. Eğer doğal bir adalet varsa, annesi bulunacak ve mümkün olan en kısa sürede yeniden bir araya geleceklerdi. Callanach sosyal hizmet görevlisi ile birkaç sessiz kelime alışverişinde bulundu. Odanın bir köşesine notlar alıyor, çocuklar yerleştirildiğinde haberdar edilmek istiyor ve herhangi bir zorluk olduğunda iletişime geçiyordu.

birlikte tutulmalarını sağlıyordu. Çıkmak için elini kapının tokmağına koyduğunda omzunda bir el hissetti.

"Bu mı? Azzat sordu. "mı? Karşılığında bir şey istemiyor musun?"

"İnşaat alanında ne gördüğünü bilmek istiyorum. Bir şeyler bulmam lazım.

ve diğer insanları onlardan korumak için. Ama haklıydın, senden bir şey almak için o anı asla kaçırmamalıyım. Eğer bana yardım edeceksen, bu gönüllü olmalı, çünkü bana söyleyeceğin her şey gerçek ve doğru olmalı, öylesine değil.

karşılığında sana bir iyilik yapayım.'

Azzat birkaç saniye boyunca sessizce eğitimcilerine baktı.

"Bir minibüs vardı," dedi. "Beyaz, eski, tamponu yerinden çıkıyordu.

"İnşaat alanında mı?" diye sordu Callanach.

"Evet.

'Gecenin bu saatinde orada ne yapıyordun? Huznia'ya göz kulak olman gerekmiyor muydu?

Azzat kaşlarını çatı.

"Ona kahvaltı ısmarlamak için para alıyordum. Arkadaşlarımdan biri o gece ona göz kulak oluyordu. Çetemize birkaç avro veriliyordu.

İnşaat alanını izlemek ve bir şey fark edersek patronu aramak için bir hafta. Hiçbir iş yapılmazken düzgün bir güvenlik için para ödemek istemedi ama çok fazla makineleri ve binaları vardı.

Oradaki malzemeler. Orasının bizim bölgemiz olduğunu biliyordu, bu yüzden ona kazık atmaz ve kendimiz girmezsek bize para teklif etti. Grubumuzdaki farklı insanlar geceleri sırayla orada takılıyorlardı.

Üçümüz

minibüsün gelişini izliyordum. Bir yıldır yıkanmamış gibi kirliydi, üzerinde hiçbir yazı ya da resim yoktu ama büyük bir yaprak şeklinde parlak beyaz bir alan vardı.

Callanach elinde kalem ve kâğıtla sosyal hizmet görevlisine baktı.

"Alabilir miyim?" diye sordu. Kadın ikisini de ona uzattı.

Çizim malzemelerini Azzat'a verdi, o da kâğıdı yatay hale getirdi ve genel bir minibüsün kaba hatlarını çizdi. Minibüsün yan alanının yaklaşık üçte birini dolduracak şekilde büyük bir yaprak çizdi, sanki bir rüzgârda düşüyormuş gibi eğildi, henüz yere inmedi, sapı minibüsün dibine doğru daldı.

"Çizebildiğimin en iyisi bu," dedi ve kağıdı uzattı Callanach. Şeklinde bir hata yoktu. 'Sanki az önce minibüsten büyük bir çıkartma aldı, bu yüzden o bölge henüz kirlenme şansı bulamadı'.

"Bu gerçekten çok yardımcı oldu Azzat," dedi Callanach. "Teşekkür . Peki ya minibüsteki insanlar? Onları tarif edebilir misin?

"Hava karanlıktı ve siyah giyinmişlerdi. İkisi de erkekti, oldukça uzundular ama üzerlerinde büyük paltolar ve şapkalar vardı, bu yüzden yüzlerini net göremedim. Yine de beyazdılar. Boyunlarının arkasından görebiliyordum.

"Konuştuklarını duyabiliyor musun?

"Bir şey duyamayacak kadar uzaktaydık ve alt katımızdan müzik sesi geliyordu. Yüksek bir binadaydık, binanın dışından geçen koridordaydık. Minibüsü yukarı çektiler ve bir şey - ceset, ama o zaman bunu bilmiyordum - inşaat alanına girdi, sonra çıktı ve gitti. Ama çabuk. Asmadılar. etrafta.'

"Plakayı görmediniz mi?" "Hayır.

"Peki gördüklerinizi rapor etmek için patronu aradınız mı?

Azzat omuz silkti. 'Hayır, demek istediğim, hırsızlıkları durdurmak için oradaydık ya da

Vandalizm, anlıyor musun? O adamlar bir şey , bir şey çalmadılar.

Yanlarında bir şey olmadığından emin olduk.

Dışarı çıktıklarında yanlış bir şey yapmadıklarını düşündük ve ...' diye konuşmayı kesti.

"Ve ne?

"Birinin omzunda bir silah vardı. Büyük bir tane, yarı otomatik sanırım. Gece için on avro alıyordum ve gereken Huznia vardı. Böyle silah taşıyan adamlara bulaşmak istemedim. Diğerleri de aynı şeyi hissediyordu. Hiçbir şey çalınmadı, zarar verilmedi, sessiz kalmak daha iyiydi. Eğer bilseydim...'

'Bilmen mümkün değildi ve önce Huznia'yı düşünmekte haklıydın. Bu senin sorumluluğun değildi Azzat,' dedi Callanach.

'Size ve diğer adama tuğla atmaya başladığımızda polis olduğunuzu bilmiyorduk. Biz sizin orada

Çal,' dedi Azzat sessizce. "Ben bunu asla yapmazdım.

Sana inanıyorum. Biliyorsun, Interpol'ün senin gibi ajanlara ihtiyacı var. Dünyanın nasıl işlediğini anlayan, onu daha iyi bir yer haline getirmek isteyen "İmkansız gibi görünse de küçük bir kızı güvende tutacak kadar sorumluluk sahibi olan bir yer.

İzzet çökmüş omuzlarını geriye çekti ve kendini daha uzun boylu gösterdi. Yüzündeki gülümseme paha biçilemezdi.

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" diye yanıtladı Callanach. 'Zaten ikinci bir şey öğrendin akıcı bir dil. Zinde ve güçlüsün ve asla sabıka kaydın , değil mi? Çocuk daha da sırtıttı. 'Öyleyse al

Kendinizi okula verin ve çok çalışın. Hayatınızda şu ana kadar olanlar geleceğinizi belirlemek zorunda değil.

Çocuk bir anda göğsüne yaslandı. Sarılma çok kısa sürdü. Callanach'ın buna karşılık verme fırsatı olmadı. Huznia ikisine gülümseyerek baktı. Callanach bunu bir gülümseme için yenemeyeceğini düşündü.

sonuç, vedalaştı ve gitti.

Yirmi Yedinci Bölüm

Hazırlanan akşam yemeği tavada yanmış bir haldeydi. Ava sanki yemek kendi haline bırakılmış gibi ona ters ters baktı, sonra da çöpe attı.

Natasha'nın koridoruna doğru bağırarak, "Akşam yemeği ," dedi. "Çin yemeği iyi mi?

'Elbette,' bağırdı Natasha. 'Benim için çok baharatlı bir şey olmasın. Midem kaldırmıyor. Bu koku da ne?'

Ava çantasından cep telefonunu çıkararak, "Üzgünüm, konuşamam, telefondayım," diye cevap verdi.

Natasha kapı aralığında belirdi.

'Ev yemekleri. şu yemek programlarından birine çıkmalısn.'

"*MasterChef* mi? Ava çevirmeli tuş takımına bir numara tuşlayıp ekrana küfrederek sordu.

"Hayır, adli tıp araştırması yaptıkları ve orada yemek yeseydiniz korkunç bir bakteri yüzünden öleceğinizi keşfettikleri kabus mutfaklarla ilgili programlardan birini kastetmiştim," diye güldü Natasha. "Al, telefonumu kullan, aramadan online sipariş vermeni sağlayan bir uygulama var. Telefonu uzattı.

Ava, yemek resimleri ve fiyat listesi arasında gezinirken, "Oturup sakın olman gerekiyor," dedi.

'Evli ve çocuklu olmam, pembe diziler izlemem ve bu yıl nereye tatile gideceğime karar vermem gerekiyordu. Ne yazık ki ben eşcinselim, İlişkilerde kolayca sıkılıyorum, korku filmlerini tercih ediyorum ve kanser hastasıyım, bu yüzden bu yılki tatilim büyük olasılıkla bir kemoterapi ünitesinde geçecek. Benimle tartışmak ister misin?'

Ava, 'Tavsiye almakta bu kadar iyi olduğun için minnettarım,' dedi. 'Sipariş verdim. Yirmi dakika sürecek. En azından oturup

Sana lezzetli bir yeşil çay yapayım mı?

"Votka ve tonik yerine. Kadın oturdu ve Ava aydanlığı koydu.

"Luc'tan haber aldın mı?

'Üzerinde çalıştığı davada bazı ilerlemeler kaydettik. Çok meşgul ve ortağı görev sırasında yaralandı, bu yüzden şu anda üzerinde çok fazla baskı var. Genelde sesli mesaj ya da telefon aracılığıyla iletişim kuruyoruz.

e-posta.'

'Ama onunla havaalanında konuştunuz, değil mi? Sadece o zamandan beri ondan bahsetmediniz.

'Her şey yolunda, bu yüzden size söyleyecek bir şey yok. Her neyse Aramızdaki yanlış anlaşılma bir kenara bırakıldı. Belli ki senin için endişeleniyor ve düzenli olarak bilgi talep ediyor.

Natasha esnedi, başını arkaya attı ve boğazının arkasından sızlanma sesi çıkardı.

"Tanrım, çok yorgunsun, söylemeliydin. Bak, neden gidip kanepeye uzanmıyorsun? Oraya bir battaniye koydum bile. Eğer uyuyakalırsan, seni uyandırırım...'

'Oh hayır, üzgünüm, hiç yorgun değilim, sadece inanılmaz derecede sıkıldım. senin saçmalıklarını dinlemek. Ama devam et, sözünü kestim, kabalık ettim.'

Ava ellerini kalçalarına koydu.

'Bir kanser hastasına saldırganın daha ciddi olduğunu mu düşünöyorsunuz? Demek istediğim, bir yargıç bana, örneğin teşhis konmadan önce değil de şimdi gözünü morarttığım için daha uzun bir ceza verir mi?

'En azından o zaman seninle tekrar ilgilenebilirim. Neredeyse şişmeye değecek,' diye güldü Natasha.

"Siktir git," dedi Ava, "hem de sana yemek pişirdikten sonra.

'Akşam yemeğini yaktınız. Bu, masum protein ve karbonhidratlar üzerinde gerçekleştirilen acımasız ve olağandışı bir eylemdi.

Ava, Natasha'nın karşısındaki sandalyeye çöktü ve tırnaklarını tahtadaki bir izikte .

"Biz iyi arkadaşız," dedi Ava. 'Bunu kabullenmeye başladı. Her şey son derece yetişkince ve klinikti. İşte böyle. Beni aştı, ki tam da hak ettiğim şey buydu. Muhtemelen en iyisi de bu, çünkü bilmediğin bir şey var ki, ben sadece

ve dedektif müfettişlerimden biriyle yattı. Bunu yüksek sesle söylemek bile midemi bulandırıyor.

Natasha, dramatik bir etki yaratmak için ağzı açık bir şekilde ona baktı. ' , bir şeyler söyle. Her şeyi bırak. Ben bir süreliğine yerleşeceğim. en az otuz dakika işeyecek.' Kollarını kavuşturdu. Natasha sessizliğin otuz saniye daha sürmesine izin verdi.

"Artık sıkılmıyorum," dedi sonunda.

Ava öne doğru eğildi ve başını masaya vurdu. "Ben bir yüz karasıyım," diye inledi.

'Eğer yardımı olacaksa, seni donuk yerine utanç verici olarak tercih ederim..' 'Tasha!

"Tamam, tamam, kendini berbat hissettiğini biliyorum, bu yüzünden okunuyor ve bu hiç de çekici bir görüntü değil.

Ava ona kaşlarını çattı.

'Dedektif müfettiş kadın mıydı erkek mi? Ancak sonunda aklınız başınıza gelip biraz kadın aksiyonu için yer değiştirirseniz Bunun son derece mantıklı olacağını düşünüyorum.

Ava bir çay havlusu aldı ve masanın üzerine fırlattı, gülmekten kendini alamadı.

'Her ne yaptıysan, dünyanın sonu değil,' dedi Natasha daha nazik bir şekilde. "Kimseyle görüşmüyordun. Sen kesinlikle Luc'u görmek. Muhtemelen iş fetihlerinizi sınırlamaya çalışmalısınız, örneğin, sizin hemen altınızda yer alan tüm memurlarla değil squad," diye durakladı ve Ava bir süre kendi şakasına kıkırdamasına izin verdi. "Ama neyi yanlış yaptığını düşündüğünden emin değilim.

'İşyerinde işleri garipleştirmek dışında mı demek istiyorsun? Ya da kadınların çoğunun hoşlanacağı gerçekten iyi bir adam kullanmak uyanmaktan memnun muyum? Ya da belki de toplumun olgun, düşünceli ve güvenilir, sözde sorumlu bir üyesi olmak yerine bir öğrenciymişim gibi davranıyorumdur? Hmmm, bir bakayım ...'

"İnsan olduğunuz ve bu nedenle zaman zaman kusurlu olduğunuz gerçeğine hiç izin veriyor musunuz?

"düşünmemeliyim bile. Ben ... kahretsin, aslında morgdaki cesetlerin sayısını unuttum.

Şu anda durum o kadar kötü. Başka bir kayıp adam - neredeyse bir adam bile değil - ve büyük olasılıkla daha fazlası yolda. Luc'u düşündüğümde, ya da

Pax, bencillik ettiğimi hissediyorum. Sanki hayatım durmalı ya da kişisel deneyimlerim benim için daha az anlam ifade etmeli. Ve bu durum Kaybedilen ya da askıda kalan hayatlarla kıyaslandığında, sadece bazen üzülebilmek istiyorum.

ya da plan yapmak ve gerçekten ne istediğimi düşünmek. Bunlardan herhangi birini yapmaya çalıştığımda kendimi suçlu hissediyorum.

Natasha masanın öbür uzandı, iki elini de Ava'nıninkilerin üzerine koyup sıktı.

'Bunu biliyorum,' dedi. 'Sen tanıdığım en işine bağlı insansın. Sanki işin seni eritmiş gibi. Ama insan olmanın seni daha iyi bir polis memuru yaptığını unutmamalısın.

Kişisel bir hayata sahip olmak. İlişkilerin mekaniğini anlamak. Kaybı, öfkeyi, kıskançlığı, tükenmişliği, kederi anlayabilmek -

Tanrı aşkına, hata yapmak. Eğer bunları yapmaz ve hissetmezseniz, işinizde size rehberlik etmesi için ihtiyaç duyduğunuz psikolojik yol haritasına nasıl sahip olabilirsiniz? Bu yüzden suçluluk duygunuza

Bu gece kapalı. Sana emrediyorum. Benimle nasıl hissettiğin ve neler yaşadığın hakkında konuş, dertlerinin küçüklüğünü başkalarınıninkiyle karşılaştırmadan. Sen önemlisin Ava. Sadece bana ya da ailenize değil, tüm topluma. Edinburgh için, eğer istersen

Böyle düşün. Sizi neyin mutlu edeceğine karar vermek için alana ihtiyacınız var. Bu, yarın sabah masanızda sizi neyin beklediğine bağlı olarak değişmez.

Ava öksürdü ve kolunun tersiyle gözlerine vurdu. "Bana iyi davrandığında daha kötü olduğunu biliyor musun?"

"Biliyorum, buna bayıldım! Natasha gülümsedi. 'Öyleyse bununla başla, sadece benim için, çünkü bir daha ne zaman seks yapacağımdan emin değilim. Nasıldı?'

Dürüst olmak gerekirse, hatırlayamıyorum. Hatırlayabilsem bile paylaşmazdım ama bira vardı, sonra kokteyller, sonra viski ve biraz daha viski vardı. Bazı viski kovalayıcıları.

"Gerçekten seks yaptığınıza emin misiniz?"

"Yatakta birlikte çıplak uyandık ve o bunu canlı bir şekilde hatırlıyor gibi görünüyor, bu yüzden yatağa birlikte girmiş olma ihtimalimiz ve Hiçbir şey yapmadan uyumak, bu noktada tutunmak için kendimi ikna edeceğim bir cankurtaran salı değil. Sorun o değil. Aslında, o

bu konuda çok daha nazik davrandı. Dedi ki...' Ava oflayıp pufladı ve kaşlarını çatarak masaya baktı. "Gece boyunca ona iki kez Luc dediğimi ve bunu yaptığımın farkında bile olmadığımı söyledi. Sonra da bunu yapmaması gerektiğini söyledi.

başka bir adam hakkında ne hissettiğimi bilerek benimle yatağa girdi.'

'Başka bir adama aşık olduğunu bilmek,' diye düzeltti Natasha onu.

"Öyle ? Artık bilmiyorum. Sanırım o kadar çok yıl geçirdim ki kendi kendini yok etme eğilimim olan ilişkilerden kaçınmak

Birisi bana , bu artık bir savunma mekanizması değil, sadece benim.

Kötümser değilim, o halde neden bir gelecek göremiyorum?

mutlu ve istikrarlı bir ilişki içinde olduğum bir yerde? Şansım vardı.

Luc ile ve ben batırdım. Ya da ikimiz de batırdık, eğer kendime karşı adil olursam. Enerjim tükendi, Natasha. Ne istediğime dair hiçbir fikrim yok.'

'Bir filozof olarak size şunu söyleyebilirim ki, çoğu insan sadece neyi istemediğinin farkına vararak ilerler.

aslında ne olduklarına dair ani bir aydınlanma yaşarlar.

arıyorum. Şöyle düşünün. Luc'u havaalanına götürdüğünüzde ve onunla o konuşmayı başlattığınızda, gerçekten ne söylemesini istediniz? Vereceği yanıtın fantezi, ideal, rüya versiyonu neydi?

İstediğiniz şey bu. Şu anda ihtiyacın olan şeyin bu olup olmaması farklı bir şey. Şimdi, çayı mi yapacaksın yoksa yapmamı mı bekliyorsun, çünkü geleceğini düşünmüştüm.

yardımcı olmak için mi?'

"Kahretsin, özür dilerim. Ava ayağa kalktı ve çay yapraklarının üzerine kaynar su dökmeye başladı. "İstediğim şeyle ihtiyacım olan şey aynı şey değil mi?

"Her zaman değil. Hayatta çoğu zaman, hiç de değil. İnsanların korkunç yargılar. Örnekler: İstediğim şey şarap, vücudumun ihtiyacı olan şey su. Canım Creme Egg istiyor, ihtiyacım olan brokoli. İstediğim şey sabah on bire kadar uyumak, ihtiyacım olan şey ise kalkıp vergi beyannamemi doldurmak. Bu iki şey çoğu zaman birbiriyle .

Ava çaydanlığı ve fincanı masaya koydu, sonra tabakları ve çatal bıçak takımını çıkarmaya başladı.

'Ama bunlar pratik örnekler. Siz fiziksel ya da yasal gerekliliklerden bahsediyorsunuz. Benim sorunum nasıl hissettiğim ve geleceğimde ne gördüğümle ilgili.

Öyle mi? Taşıdığınız bıçakla çok dikkatli olmamanız riskini göze alarak, olayı şöyle görüyorum. İstedğin şey Luc'un sana olan aşkını ilan etmesi ve her şeyin sorumluluğunu üstlenmesiydi.

Aranızda yanlış giden şeyleri düzeltmek, sizi rahatlatmak ve kendi sorunlarınızla uğraşmak zorunda kalmayacağınız bir şekilde işleri ilerletmek için

duygusal eksiklikler. İhtiyacınız olan şey ... çatal bıçak takımını indirin ... neden sürekli olarak kişisel başarı şansınızı yok ettiğinizi anlamaktır.

yanlış erkekleri seçerek tatmin oluyorsunuz. Neden iş yerinde klinik, keskin nişancı bir tanrıça gibi çalışabiliyorsunuz da

Özel hayatınızdaki bir erkeğe samimi duygular beslemek? Luc'a karşı yapmanız gereken şey, sizi reddetmesi riskini göze alarak ona karşı hissettiklerinizi ifade etme cesaretini göstermektir. Çünkü eğer onun "İncinme riskini göze almaya değerse, onu nasıl hak edebilirsin ki?"

Kapı zili birkaç çaldı.

'Vay be, daha önce hiç gerçek anlamda bir zil tarafından kurtarılmamıştım. Kim bilebilirdi ki?'

Ava çatal bıçak takımını masaya bıraktı ve kapıya yöneldi.

Döndüğünde Natasha ona büyük bir kadeh kırmızı şarap doldurmuş ve bir mum yakmıştı.

"Benim korkak olduğumu mu düşünüyorsun? Ava sordu.

'Bence işinizi yapamazsınız, insanlığın sunabileceği en kötü şeyleri görmek için günde on sekiz saat harcayamazsınız, uğraştığınız her şey yüzünden kırılmamak için sertleşemezsiniz ve bunun kişisel hayatınıza ve işinize karşı açık ve duyarlı olma yeteneğiniz üzerinde bir etkisi olamaz.

duygusal ihtiyaçlar. Sinirlendiğin için benden yemek mi esirgeyeceksin?

Çünkü eğer yaparsan, sana söylemeliyim ki gelecekte bakıcılık yapacak başka biri.'

Ava kartonları masanın üzerine bıraktı ve açıp dağınık erişte yığınlarını tabaklara boşaltmaya başladı.

'Luc'a onun hakkında ne hissettiğimi söylemedim çünkü onu baskı altına almak istemedim. Bu adil olmazdı.'

"Saçmalık," dedi Natasha yemeğine yumulurken.

"Bana biraz daha yumuşak davranabilir misiniz? 'Her zaman ortasında olduğun şeyin ortasındasın.

Siz işinizi yaptığınız sürece asla durmayacak. Öte yandan ben, ölmemeye çalışmanın tam ortasındayım. Sen

benim fikrim var. Başka bir şey değil. İster kabul et, ister reddet, ne istersen. Şu anda çeneni kapatıp yemeğini yemezsen seni kovarım.

"Kahretsin," dedi Ava sessizce.

Evet, özür dilerim. Öfke patlamaları yaşayacağım konusunda .
Lavabonun üstündeki dolaptan soya sosunu çıkarabilir misin?'

Ava .

'Seni seviyorum,' dedi ve elini .

"Ben de seni seviyorum," dedi Natasha ağzına yemek tıkıştırarak.
'Tanrım, ya yemek düşüncesini midem kaldırmıyor ya da altızlara hamileymişim gibi hissediyorum.

Ava şarabından ilk lokmasını yutarken telefonu çaldı.

'Hanımefendi, ben Lively, şu anda olay odasında size ihtiyacım var.
Umarım kötü bir zaman değildir.'

"Geliyorum. Ava telefonu kapattı. Ayağa kalkıp ceketini sürüklemeyen
önce ağzına birkaç çatal yemek attı. "Sakın söyleme.

"Ne? Natasha sıırıttı. "Yapma.

'Sadece yemeğimi yiyorum. Burada görececek bir şey yok.'

"İş-yaşam dengemin berbat olduğunu biliyorum. Ava arabasının
anahtarlarını aldı ve arka kapıya doğru yürüdü.

"Ayağında ayakkabı yok!

"Tanrı aşkına..." Ava hışımla koridora geri döndü. "Sonra görüşürüz.
Kapıyı tekrar açtı.

"Yemek için teşekkürler!

Kapı çarpıldı.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Ava geldiğinde patolog yardımcısı olay odasının bir köşesinde DS Lively ve DI Graham ile birlikte toplanmıştı. Oda Gecenin saati düşünül­düğünde oldukça doluydu, muhtemelen Lively'nin mesai dışı bir toplantıya çağırması hiç de alışılmadık bir durumdu ve herkes ertesi güne kadar neyin bekleyemeyeceğini merak ediyordu.

Lively, "Gene Oldman cinayeti ile Finlay Wilson'ın ölümü arasında bir bağlantı kurduk," diye söze başladı. "Önce patolog yardımcısından sizi bilgilendirmesini isteyeceğim.

Sunum ekranı Gene Oldman'ın mutfağının zeminini ve evinin dışındaki patikayı gösteren fotoğraflarla aydınlandı. Birkaç alan Photoshop oklarıyla işaretlenmişti.

"Oldman'ın evinin içindeki kısmi ayak izini biliyorsunuzdur," diye söze başladı. Ayrıca evin dışında da kan damlacıkları bulundu. gösterilen yolda. Bu kandan DNA elde ettik ancak ulusal veri tabanında bir eşleşme bulamadık'.

Ekran bir anlığına karardı ve Finlay Wilson'ın cesedinden geriye kalanların fotoğrafıyla yeniden aydınlandı. Seyircilerden birkaç inilti duyuldu. Başsız bir cesede bakmak için gecenin çok geç bir saatiydi, diye düşündü Ava.

'Bu ceset otopsi sonrası elleri ve başı kopmuş halde getirildi - hala bulunamadı - ölüm nedeni dahili

Düştükten sonra kanama geçirmiş ve bu da kalbinin neden olmuş.

DNA için acil tam sürüntü örneklerinin yanı sıra

Derinin tüm yüzeyinde parmak izi aradık ve cesedin nerede saklandığını bize söyleyebilecek olağandışı lifler olup olmadığını kontrol ettik.

Sonuçları aceleyle getirdik," diyerek Ava'ya suçlayıcı olmadığını umduğu kısa bir bakış attı, "ve başka bir kişinin DNA'sını bulduk.

Dizüstü bilgisayarında başka bir düğmeye bastı ve görüntü tekrar Wilson'ın penisinin yakın çekimine dönüştü. Bu kez öğürme sesleri, bir dizi küfür ve doğaçlama komedi vardı.

"O kafayı da kesemezler miydi?" diye bağırdı biri. "Hayal kırıklığı içinde kendi kafasını mı kesti?"

'Hepsi bu kadar,' dedi Ava. 'İşimize dönelim. Lütfen devam edin.'

"Burada hücre kümeleri bulduk," diyerek ekranda penisin tabanında kasık kıllarını işaret etti, "ve daha fazlası, sünnet derisinin altında. Hücrelerin yerleşimi cinsel ilişki sırasında biriktirildiklerini gösteriyor. Cesedin üzerinde, maktulün karnına bulaşmış kendi menisi de dahil olmak üzere oldukça fazla miktarda vücut sıvısı bulunduğundan, ölümden oldukça kısa bir süre önce gerçekleşmiş olmalıdır. Tüm bunlar giysilere sürtünmeyle azalmış ya da

Yıkanmanın, hatta idrar yapmanın bile üzerinden çok zaman geçti. Biri sormadan önce bundan daha doğru bir zaman çizelgesi hazırlamak mümkün değil. Hücre tipini kontrol ettik. Bunlar tam DNA yapısına sahip vajinal ya da rahim ağzı hücreleriydi. Yine polis veri tabanından bir sonuç çıkmadı.

Bu birkaç hayal kırıklığına uğramış iç çekişe neden oldu. Patolog yardımcısı elini kaldırdı.

"Biraz sabırlı olun. Daha sonra, cesetlerin merkeze ani ve olağandışı bir şekilde akın etmesi nedeniyle, yakın zamanda suç kurbanı olduğu düşünülen diğer tüm cesetlerle DNA kontrolü yaptık.

Morg. Gene Oldman'ın evinde bulunan kandaki DNA'nın Finlay'deki rahim ağzı hücrelerinin DNA'sıyla birebir eşleştiğini söyleyebilirim. Wilson'ın cesedi.'

'Yani Oldman'ın ölümünden hemen önce ya da ölüm sırasında oradaydı. Ölümünden kısa bir süre önce ve muhtemelen Wilson'ın de.'" dedi Lively.

'Bu da onun ya katil ya da en iyi tanığımız olduğu anlamına geliyor.

"Finlay'in seks işçilerinden birini mi arıyoruz o zaman? Graham sordu.

"Bu en olası senaryo," dedi Lively, "ve Wilson'ın kadınlarına ev ziyaretleri yaptırması Oldman'ın evinde olmasını açıklar. Bu kanıt ortaya çıktığında bazı telefon görüşmeleri yaptım. Wilson'ın öldüğü haberi yayılmaya başladığından beri

Wester Hailes Oldman öldürüldüğünde olduğundan daha az ketum davranıyor. Wilson'ın şehirdeki bazı dairelerde kızları çalıştırdığı söyleniyor. Kimse olayın boyutundan tam olarak emin değil. Yüz sterlin karşılığında Finlay'ın kaldığı apartmanın adresini bulduk.

Oldman'ın yaşadığı yere yakın olduğu biliniyor. İlginçtir ki hepsi kiralık dairelerdir ve tek bir sakin bile sosyal yardım talep etmemektedir.

O bölge için alışılmadık bir durum ve hiçbir daire sahibine ulaşamıyorum. Nakit ödendi, soru . Daireleri kiralayan hiç kimsenin bir suça karıştığından şüphelenilmediği için onları tutuklayamayız.

"Sadece kapıları kırıp bir tarama yapamaz mıyız, bakalım ne bulacağız? DC Swift sordu.

'Evet, yapabiliriz, ama o zaman kimse konuşmaz, dedikodular yayılır. Katil bunu duyacak ve geniş çaplı soruşturma mahvolacak," diye cevap verdi Lively yumuşak ama kararlı bir şekilde. Ava'nın aklına çok küçük bir köpek yavrusunu halıya işememesi için eğiten bir adam geldi. "Görüyor musun?

Swift, ',' dedi.

"," dedi Lively çabucak.

'Önce oraya gizli görevle birini sokmak istiyorum. olduğunu. Daha fazla bilgiye ihtiyacımız var. Tüm dairelerin adresleri, Wilson'ın ortaklarının ve düşmanlarının isimleri, Oldman hakkında bir şey bilen olup olmadığına bakın. Failleri ömür boyu hapse atacak fiziksel kanıtlara sahip değilsek bu cinayetleri çözmenin bir anlamı yok,' dedi Ava.

Graham, "Bu nedenle, bu topluluğun nasıl çalıştığını, davaların kendisini ve soruşturmayı tehlikeye atmadan hikayeyi ortaya çıkarma içgüdülerini derinlemesine anlayan birine ihtiyacımız var" dedi. dedi.

Ava, 'Ve seks işçilerini kullanma bağlamında kim inandırıcı,' diye ekledi.

O kadar uzun bir sessizlik oldu ki, bir toz topunu hayal etmek kolaydı olay odasının zeminine savruluyordu. Neredeyse hareketin farkına bile varmadan tüm gözler Lively'nin üzerindeydi.

'Sizi gidi hıyarlar,' dedi. 'Bu yaş ayrımcılığı. Bu konuda İK'ya şikayette bulunabilirim.

DC Monroe, "bir ihtiyar olduğun için yapıyorsan yaşı ayrımcılığı sayılmaz, Çavuş," diye seslendi.

Salonda alkış tufanı koptu.

"Üzgünüm, Çavuş, ama bu davayı, bölgeyi ve tüm kilit oyuncularını ekipteki herkesten daha iyi biliyorsunuz. Ava gülümsemesini bastırmaya çalıştı. 'Bu apartman bloğunun içinde kimse var mıydı? soru sormadın mı?'

"Tek bildiğimiz dört katlı olduğu, her blokta önlü arkalı iki daire olduğu. Önde ana giriş ama girişte bir yangın merdiveni var. Geri. Bazı pencereler kalıcı olarak gibi görünüyordu. 'En üst kat, bir adamın itilmesi durumunda can kaybına yol açacak kadar yüksek mi? tirabzanın üzerinden mi?' Ava patoloğa doğru yöneldi.

'Dört kat, Wilson'ın maruz kaldığı yaralanmalara neden olacak kadar yüksek. Bazı durumlarda hayatta kalınabilir ama bu nasıl düştüğünüze bağılı. Wilson ne kadar uzağa düşerse düşsün sırt üstü yere çakılmış ve omurgasında ciddi yaralanmalar meydana gelmiştir. Bu mülkün bulunduğu coğrafya burayı olası suç mahalli.'

"O zaman en üst kattan başlayın çünkü Finlay'ın oradan itilmiş olması daha muhtemel. Kızlardan biriyle yalnız bir odaya girin - nasıl dikkat edin, açık bir dinleme cihazı riskini göze alamayız. Olgun birini seçin. Soyunmaya başlayan reşit olmayan biriyle aynı odada kalmanızın yaratacağı komplikasyonları istemeyiz. Onlara ekstra ödeme yap, yalnız olduğunu ve sadece konuşmak istediğini söyle. Finlay öldü. Şu anda kimin yetkili olduğunu bilmemiz gerek. Onlara tanık koruma teklif edin, kovuşturma olmayacağını garanti edin, ama eğer Mahkemede ifade vermek için ihtiyaç duyacakları bilgiler veya bu bilgiler işe yaramayabilir.

"Evet hanımefendi," diye kaşlarını çatı Lively.

"Başka bir şey var mı?" "Kıyafetlerini çıkarmamanı söylememe gerek var mı? Lively kollarını kavuşturdu ve ona baktı.

'Pekala, saat şu anda sekiz kırk beş, o halde sizi bu akşam on birde oraya götürmek için çalışalım. Lively, birisinin ismine ihtiyacın olacak. Sizi tavsiye eden yerel biri. Eğer bir yabancı aniden ortaya çıkarsa, hemen şüpheleneceklerdir.

'Neden ölmeden önce Gene Oldman'dan duyduğumu söylemiyorum? Oldman'ın eşyaları arasında bahis kuponları bulduk. Ben koyabilirim

aynı bahisçiyi kullanmakla ilgili bir hikaye.'

"Harika," dedi Ava. 'Kulaklarımızı almak için teknik ekiple temasa geç. İçeride kimliğinizin açığa çıkma ihtimali yok. Ve olabildiğince yakın ama blok içinde olmayan bir desteğe ihtiyacımız olacak. Eğer bu profesyonel bir operasyonsa, güvenlik için bir adam görevlendireceklerdir.

Gece. Silah konusunda ne yapmak istiyorsun?'

Çizmemde bıçak var. Eğer üst araması yaparlarsa, bu Wester Hailes için gayet normal olacaktır. Dürüst olmak gerekirse, bıçak taşıyor olsaydım muhtemelen daha şüpheli görünürdüm.

"Anlaştık," dedi Ava. 'Hadi harekete geçelim. Bina planlarını istiyorum. Belediyeden alınan tam bir yerleşim planı, her dairenin sakinleri hakkında daha iyi bilgi ve kimin gelip gittiğini anlamak için bugün tüm gün boyunca her iki bina girişinde gözler. Her dairenin fotoğrafları tek bir kişinin girip çıktığı görülüyor, kontrol odası gerçek zamanlı olarak kimlik tespiti yapıyor ve profil oluşturuyor. Çavuş Lively, koridorda konuşabilir miyiz?' Onu dışarı kadar takip etti. 'Operasyonu dedektif müfettişle birlikte onaylamam gerekecek. Önce onunla konuşmak ister misin?'

Bu rahatsız edici bir konuşmaydı. Yakın zamanda erene kadar, Lively ve Dedektif Başkomiser Overbeck birkaç ay süren evlilik dışı bir ilişki yaşamışlardı. Ava'nın Lively'yle bu ilişkiden bahsetmemek konusunda sözlü olmayan bir anlaşması vardı.

Omuzlarını silkti.

'Her fark etmez,' dedi. "Dürüst olmak gerekirse adımları kaydedeceğinden bile şüpheliyim.

Ava, "İyi, ben kapıcıyla ilgilenirim o zaman," dedi. "Sen... iyi misin?"

"Kanepemde *Bridget Jones* filmleri izleyerek hıçkırır hıçkırır ağlamıyorum, eğer

Endişelendiğin şey bu,' diye sırttı.

Ava yeterince araştırdığını düşündü.

Pekâlâ. Tüm güvenlik ve teknik düzenlemelerle ilgili olarak bana şahsen bilgi vereceksiniz. Civardaki operasyonu ben yöneteceğim. Bunun çok riskli olmadığına emin misin? Başka birini bulabilirim. Baskı yok.'

Kahraman olma şansımı kaçırayım mı? Bunun bana birkaç ay bedava bira kazandıracağını düşündüm ve tüm eski hikayelerimi ölümüne anlattım. Ben de İyi, hanımefendi.'

'Olsan iyi olur, seni inatçı piç,' dedi.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Hedefi günde iki kez elli sınav çekmekti. Bu ve ayakta kalıp odasının çevresinde yürümek. Eğer fırsat bulursa

Bart, sırf hapsedilme onu uygunsuz hale getirdiği için yakalanmamaya karar vermişti. Koridordaki gürültü alışılmadık bir hareketliliğe işaret ettiğinde günün ilk setinin otuz yedi numarasındaydı. Ne yemek ne de duş zamanıydı. Ayağa kalktı ve nefesini tutarak koridora baktı.

Parti Skye'ın odasına doğru saptı. İki erkek ve iki kadın, hepsi de ameliyat önlüğü giyyordu. İlk kadın elinde bir böbrek tepsisi, içindekiler bir kağıt yaprağı tarafından gizlenmiş Üstte. Adamlardan biri bir serum standını çekiyordu. Başka bir kadın ise üzerinde çeşitli uçların bulunduğu büyük bir monitör olan bir makineyi itiyordu.

yılan gibi kıvrılıyordu. Odaya son giren kişi bir elinde bir video kamera, diğer kolunun altında ise hantal bir tripod taşıyordu. Her biri eldivenliydi, ağızları ve burunları bir maskeyle kapatılmıştı. Tıpkı Skye, Malcolm'la olanları anlatmıştı.

"Hey," diye seslendi Bart. Skye'ın kapısı sıkıca kapandı. "Hey!" diye bağırdı, bu kez daha yüksek sesle. "Skye, dövüş onlarla. Sadece dövüş.' Bir yumruk savurdu kapıya karşı. Ses işe yaramaz bir şekilde ona geri yankılandı. "Onun yerine beni kullanın," diye bağırdı. 'Ona dokunmayın, sizi piçler. ona dokunmayın!'

Kimse tepki vermedi. Kimse gelmedi. Onu duyabiliyorlardı, bundan emindi ama Skye hiç ses çıkarmadı. Ona son bir kez bakmak için pencereye koşmadı. Hiçbir gardiyan onu uyarma zahmetine girmede. Çünkü her yerden kilometrelerce uzaktaydılar, yalnızdılar. Skye sahip olduğu tek şeydi.

Onsuz orada olma düşüncesi umudun ölüm fermanıydı. Kapısındaki camın önünde nöbet tutuyor, gelen geçen her şeyi izliyordu.

Arada sırada Skye'in odasının penceresinden önlüklü bir figür geçiyor, dönüyor, işaret ediyor, Tanrı bilir ne yapıyordu. Keşke o da hayal gücünü kapattı. Sonunda, oldukça az zaman aldı. Tahminen bir saat, daha fazla değil.

Birbiri ardına, ekipmanlarını iterek ve çekerek, sanki yaptıkları her şey sıradanmış gibi rahatça yürüyerek dışarı çıktılar. tamamen normaldi. Sanki odadaki kadın bir kaçırılma kurbanı değil de gerçek bir hastaymış gibi. Onlardan gelen hiçbir anlam yoktu yaptıklarından utandıklarını ya da keşfedilmekten korktuklarını gösteren bir tavır takındılar. Bart yüzünü cama dayadı. Skye'in odasından hiç ses gelmiyordu, sadece zihninde Skye'in hayaleti vardı, kapısında durmuş, parmaklarını cama bastırırken o da aynısını yapıyordu. Aralarındaki boşluğa rağmen el ele tutuşuyorlardı. Kalan şınavları çekmekten vazgeçti ve yatağına kıvrıldı.

"Bart. Skye rüyasında ona fısıldıyordu. Başını yastığa doğru çevirdi.

"Bart! Orada mısın? Lütfen?"

Kafasının içinde değil. Ses Skye'in odasından geliyordu. Her zamankinden daha yavaş konuşuyordu; sesi kalın ve alçaktı. Adam yatağından sıçradı ve pencereye doğru kaydı. Kadın . Yüzünün görebildiği kısmı daha da solgundu.

normaldi, parmak uçları camda beyaz noktalar halinde parlıyordu.

"Tanrı'ya şükür hayattasın. Düşündüm de... Ben sadece..."

'Bana zarar vermediler,' dedi. 'Garipti ama kötü değildi. Sadece bilmiyorum. Durakladı. Adam onun sesindeki hıçkırığı duydu. "Artık daha ne kadar zamanım var bilmiyorum.

"Bana her şeyi anlat.

"Bu kamerayı kurdular ve bana yatağa uzanmamı söylediler. Bana dövüşmemi söylediğini duydum ve gerçekten dövüşmek istedim.

Nokta, Bart. Kıpırdamadan yatarsam iyi olacağımı söylediler. Bana söz verdiler. "Ne yaparlarsa yapsınlar canımın yanmasını istemedim.

"Sorun değil. Ben hatalıydım. Sen doğru yaptın. Ben bir aptaldım. Panikledim. Beni dinleme. Sana savaşmanı söylemek adil değildi. Çok özür dilerim.'

Ağlıyordu. Kendine lanet etti.

'Önemli olan tek şey artık iyi olman. Ne istediklerini biliyor musun?'

"Koluma bir serum taktılar. Üzerinde "serum fizyolojik" yazan bir torba gördüm ama başka bir ilaç daha eklediler. Bir çeşit uykuya daldım. Hareket edemiyor ya da konuşamıyordum ama onları duyabiliyordum. Kamerayı odanın köşesine kurmuşlardı, bunu gördüğümü hatırlıyorum. Sanırım kıyafetlerimi çıkardılar ama o sırada her şey bulanıktı ve başım dönüyordu.

Boş. Gitmeden önce beni tekrar giydirdiler.

'Başka bir şey var mı? Birbirlerine ne söylediklerini anladınız mı?'

"Kadın - konuşmanın çoğunu yapan kişi - Fransızca konuştu. Ve üzerimde bu tuhaf çizgiler var...' diye sözünü kesti.

Bart ona bir an verdi. "Ne tür çizgiler?

"Kalem işaretleri, morumsu bir keçe ucunda. Karnımda, sırtımda ama hepsini göremiyorum. Göğüslerimin her birinin etrafında. Bazıları yüzümden. Oradan görebiliyor musun?'

Denedi.

"Net değil," dedi. "İşaretler bir anlam ifade ediyor mu?

"Bir tür anatomi çizimi gibi. Bir daire var.

Midem, karaciğerim, kesinlikle yumurtalıklarım. Belki de sadece bizimle birlikte öğretiyorlardır? Belki de hepsi budur. Sence bu olabilir mi? Belki de Malcolm'un gitmesine izin vermişlerdir. Sesi daha parlak, daha cesur bir hal aldı. 'Henüz bize zarar vermediler. Askeri bir şey olabilir, bir salgın için alıştırma yapıyorlar. Bilirsin, çok gizli, bittiğinde bize her şeyi açıklayacaklar ...'

Bart hiçbir şey söylemedi. Kadının sesindeki umut onu öldürüyordu. Bu şekilde bitmeyeceğini biliyordu. O da biliyordu.

'Kahretsin,' diye fısıldadı.

"Sorun değil. Ne olacağını bilmemize imkan yok'.

Malcolm'a da aynısını yaptılar. İki gün sonra ölmüştü. Bende bir iz var.'

Sesi boğuktu. Bart kulağını cama dayadı. "Tekrar söyle," dedi.

"Bana zarar vermediklerini söyledim. O zaman acıtmamıştı ama Şimdi başlıyor. Kalçamda bir iğne batması var. Oldukça derin. Kanama falan yok ama morarmış.

Bart kaşlarını çattı.

"Geçmiş düşün," dedi. "Hatırladığın son şey ne?"

'Sanki bir sıralama varmış gibi,' sesi gergindi. "Her şey karmakarışık. Sesler, görüntüler. Uyumak istedim. Sadece her şeyin gitmesine izin vermek için. Benim

Vücudum çok ağırlaşmıştı. Gözlerimden biri kendiliğinden açıldı, sonra bir ışık geldi, sanki beynimin içine kadar bakmaya çalışıyorlardı.

'Muhtemelen sadece seviyeni kontrol ediyor-'

"buydu," diye ağzından kaçırıldı. "İşte o zaman bacağım acıdı. Hissettim ama hissetmedim. Bunun hiç mantıklı olmadığını biliyorum. Bana bir şeyler olduğunu biliyordum ama o zaman acı vermiyordu, sadece bir his vardı.

izinsiz giriş. Bana bir iğne sapladılar.'

"İrkildiğini mi düşünüyorsun? Bart sordu.

"Korkmadığıma eminim. Fark eder mi?"

Öyle, diye düşündü Bart. Bu çok önemliydi. Videoyu izleyecek kişinin Skye'ı tepkisiz görmesi gerekiyordu, hatta belki de komada. Bir tür satış videosuydu ve mal da oydu. 'Bunların hiçbirisi önemli değil,' dedi. 'İnsanlar bizi arıyor. Şimdiye kadar, Aileniz gitmeye öylece karar vermediğinizi anlayacaktır. Seni arıyor olacaklar. Annem kıyameti koparacak. Er ya da geç onları bize getirecek bir şey bulacaklar. Hala zaman var. Hey, sana Haber Odası'ndan hangi kokteyli alayım? Nasıl?

Menüden hatırlayabildiğin çok şey var mı?"

"Bilmiyorum," dedi. "Düşünemiyorum.

'Evet, yapabilirsiniz,' dedi. 'Daha yeni geldik. Çok kalabalıktı ama son masaya . Cuma gecesi ya da belki Cumartesi, ama ikimiz de gece işten izin almayı başardı. Şehir bekarlığa veda partileriyle dolup taşıyor. Yağmur yağıyor ama çok şiddetli değil. Şemsiyem var, böylece ayrılırken fazla ıslanmazsın.'

"Kardeşim senden hoşlanır. Cesur olmaya çalıştığını duyabiliyordu ama bunu söylerken sesi titriyordu.

"Bir dahaki sefere kardeşini de davet ederiz," diye güldü. "Ama bu gece sadece bizim için.

"Martini," dedi. 'Çok tatlı olmasın. Yeşil zeytinli. Bardakta. O geniş V şeklindeki bardakları sevmiyorum.

'Bunu biliyordum,' dedi. 'Onlar senin için fazla gösterişli. Tarihi belirleyelim. Edinburgh'a döndüğümüz ilk hafta sonu. Seni saat sekizde alırım.'

"Bu hoşuma gider," dedi. "Elimi tutmak mı?

Bart parmaklarını cama bastırdı, bir süreliğine konuşmayı bıraktığı için minnettardı. Beyni konuşmak için fazla yorgundu.

artık tutarlı bir şekilde. Skye'la yaptığı konuşma boyunca tek ve geri dönüşü olmayan bir karar vermişti. Skye'ın kaçırıldığı gün, duvarındaki prizden çıkan gevşek metal vidayı çıkaracak ve bileğindeki bir damarı açacaktı. Çoktan bir deneme yapmış ve doğru yere bir çizik atmıştı. Güçlü kalmak ve özgürlüğü hayal etmek için Skye olmadan, varlığını sürdürmesi düşünülemez kadar acı vericiydi.

Otuzuncu Bölüm

Parti Callanach'ın beklediğinden daha neşeliydi. İnsan ruhunun doğası gereği iyimser olduğunu, ancak toplum içinde özel hayatından daha dayanıklı olduğunu düşündü. Her katılımcı arabasına ya da taksisine bindiğinde kahkahaların kesilip kesilmeyeceğini merak etti. coşku daha uzun sürecekti. Belki de kendi evlerine dönene ve utanç duymadan kaderlerinin yasını tutabilecekleri güvenli bir ortama kavuşana kadar. Bu düşünce onda hemen Natasha'yı arama isteği uyandırdı.

"Luc," dedi Alex. 'Size içecek bir şey getireyim mi? Gazlı içecekler ya da meyve Meyve suları. Şarabın etrafında olmak zor olmalı. Alkol temalı bir gece düzenlemenin iyi bir fikir olduğundan emin değilim.

"Burası Paris," diye gülümsedi Callanach. 'Kaçımız sonuçlarının ne olabileceğini bilsek bile şaraptan vazgeçmeye gerçekten hazırız?

"Yeterince doğru," dedi Alex. "Peki ne ?

"Sadece köpüklü bir su. Sanırım bu pes etmediğim anlamına geliyor. Yine de umutluyum, prognoza rağmen. Umutsuzluk beni yanıltıyor olabilir.

"Gerçekten başka bir tedavi yok mu?

Tedavi var ama çare yok. Nakil listesinde çok aşığıldayım. bunu uygulanabilir bir seçenek haline getirmek. Tabii benim bilmediğim bir şey duymadıysanız.

"Keşke," diye mırıldandı Alex. 'Dr. Bruno bizim toplantılarımız sırasında herkese Eğitimlerde hiçbir hastadan umut kesilmeyeceğini, mucizelerin gerçekleşebileceğini ve ne kadar umutsuz görünürse görünsün tüm hastaları seçenekleri sormaya teşvik etmemiz gerektiğini söyledi. "Oyunun sonu diye bir şey yoktur" diyor.

"Gerçekten mi? Bu yanlış bir umut verebilir gibi görünüyor'.

Alex bir ayağından diğerine geçti.

Callanach yumuşak bir sesle, "Dr. Bruno bunu kasten yapmaz, eminim," diye ekledi. "Gerçekten sevecen bir adama benziyor.

Alex, "Sana o suyu getireyim," dedi.

Callanach onun gidişini izledi. Odada çalışacak, durumunu mümkün olduğunca çok insana duyuracak ve sonra

Bekleyip çabalarının sonuç verip vermeyeceğini görecekti. Dr. Bruno'ya yaklaşıp Lucille Blaise'in hipnoterapi seansına neden girdiğini soramazdı ama hipnoterapi seansının onu bir boşlukta bırakmaması gerekiyordu.

Hafıza. Lucille'in kendisi toplantıda yoktu, ancak bunda yanlış bir şey yoktu. Personelin akşamları başka işleri olabilirdi. Aklına bir not düştü onunla bir randevu ayarla. Bunu yapmak için bir neden ayarlamak zor olmazdı. Klinik, hepsi hakkında sonsuz soru bulabileceği kadar çok terapi sunuyordu.

"Merhaba," dedi bir kadın, elini uzatarak ve ona ağırbaşlı bir gülümsüyordu. Kırk yaşında olduğunu tahmin etti, Fransız vatandaşıydı, iyi konuşuyordu, uzun kumral saçları ve dikkat çekici bir vücudu vardı.

Elini sıktı ve gülümseyerek karşılık verdi, kadının bir hasta mı yoksa daha profesyonel bir sıfatla mı geldiğini merak ediyordu. Kesinlikle hasta görünmüyordu.

"Ben Marie Delphine," dedi

kadın. 'Luc Chevotet,' diye cevap verdi.

"Seni yalnız bırakmak istemedim. Kolunu onun kolunun arasından geçirdi. "Gel ve benimle birkaç kişiyle tanış.

Callanach dönüp Alex'e baktı ama ondan hiçbir iz yoktu.

İçki masasına ya da odanın herhangi bir yerine. Kendisinin bir köşedeki küçük bir grup insana doğru yönlendirilmesine izin verdi. Görünüşe göre ağ oluşturma işi kendi kendine hallolacaktı.

İki saat sonra daha fazla ilerleyememişti. Karaciğer şikayetleri olan diğer iki hastayla bilgi alışverişinde bulunmuştu.

Yalanlarının boyutu vicdanını sızlatıyordu. Bruno Plouffe onunla kısaca konuşmuş, diğer konulara geçmeden önce ona hoş geldin demişti.

insanlar hevesle onun ilgisini bekliyordu. Alex bir süre sonra suyunu getirmiş, gecikme için özür dileyerek Callanach'ın iyi olup olmadığını kontrol etmişti.

Doğru. Diğer personel kendilerini tanıtmak için çaba sarf etmişti; bazıları belli ki dosyasını okumuşken diğerleri okumamıştı. Birinin açıkladığına göre bir sistem vardı. Yeni bir hastanın kayıtlara geçtiği tüm personele bildiriliyordu ve dosyasına veri tabanlarından erişilebiliyordu, böylece herkes kendi vaktinde hastayı tanıyabiliyordu.

Marie kliniğin pazarlama ve halkla ilişkiler danışmanıydı, bu da onun yaklaşımını açıklıyordu. Neredeyse her şeyi biliyor gibiydi. Odadaki herkes, hem personel hem de hastalar. Callanach giydiği özel tasarım kıyafetlere ve takılara bakarak kliniğin tek müşterisi olmadığını tahmin etse de, zamanının karşılığını ödeyen bir tür bağıştı. Tuvalet molasını bahane ederek Interpol'e hatırlayabildiği tüm isimleri listeleyen hızlı bir mesaj gönderdi ve geçmiş kontrolleri için soruyor.

Ana fuayeye geri döndüğünde, tanıdık yüzlerin yokluğunda, bunun yerine bir ilan panosuna odaklandı. Altında tek bir yeşil yaprak logosu olan bir poster gözüne çarptı. Callanach pimleri çekip ve daha yakından baktı. Yaprak tasarımı, Azzat'ın Malcolm Reilly'nin cesedini şantiyeye getiren minibüste olduğunu iddia ettiği ile aynıydı, ancak bu sanki dikey bir konumdaydı. doğrudan topraktan büyüyor.

"Vegan mısınız? Takdire şayan, ama korkarım ben mücadele ederdim. Biftek tartar ve ıstakoz thermidor'u çok severim. fedakarlık.'

Callanach omzunun üzerinden baktığında Marie'nin onu tekrar bulduğunu gördü.

"Aslında logoya bakıyordum," dedi. 'Düşündüm ki tanıdım, ama farklı bir marka olmalı. Ben vegan değilim, Gerçi teşhis konulduğundan beri kırmızı eti ve eskiden sevdiğim birçok şeyi bırakmak zorunda .

'Elbette,' dedi Marie. 'Ne kadar . Bu merkezi kullanan insanlara hayranlık duyuyorum. Hepiniz yaşadığınız acının üstünü örtüyorsunuz. çok iyi gidiyor. Bazen utanarak söylüyorum, nelerle uğraştığınızı unutuyorum.

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum," diye gülümsedi Callanach. 'Ve unutulmalısın. Kim sürekli ölümlülüğünü düşünerek dolaşmak ister ki? Ben istemediğimi biliyorum.

Marie de gülümsedi.

'Eliniz boş,' dedi. 'Sana bir şey getireyim mi? Alkol almadığınızı biliyorum ama portakal suyu ya da su olabilir mi?

'Pazarlama alanındaki uzmanlığınız göz önüne alındığında belki biraz yardım. Belirli bir logoyu bulabileceğim bir yer var mı? Kafamda belli belirsiz bir görüntü var ama hangi şirkete olduğunu tam olarak hatırlayamıyorum.

"Hangi ürünün reklamını yapıyordu? Bu başlamak için en iyi yer olacaktır. İlaç, gıda veya güzellik - sadece bir kategori başlamanızı sağlayacaktır.

"Korkarım emin değilim. Üzgünüm, pek yardımcı olamadım, değil mi? dedi Callanach.

Endişelenmeyin. Bir yerlerde tarayabileceğiniz bir resmi var mı? İnternette bazı harika görüntü tanıma uygulamaları var.

Maalesef bilmiyorum. Bunun gibi bir yaprak ama yan yatmış. Renginden pek emin değilim. Oldukça geniş, değil mi?

'Bu evrensel sembollerden biri. Yemek en belirgin olanıdır Elinizdeki posterde olduğu gibi ürün türüne göre değişebilir, ancak doğa sembolleri pek çok farklı pazarlama durumunda yardımcı olabilir. Halkın saf olarak düşünmesini istediğiniz ama saf olmayan ilaçları tanıtmak aslında sadece kimyasallardan oluşan bir kokteyl. İçlerinde ne olduğunu bilseydiniz güzel olma ihtiyacınızı yeniden düşünmenize neden olacak makyaj ve güzellik ürünleri. Bu kitaptaki en eski numaradır. Tüketicilerin doğal olduğunu düşünmesini istediğiniz çürük bir ürününüz mü var? Bir ayçiçeği ya da yaprak, bir su damlası veya bir uğur böceği logo olarak kullanılabilir. Alıcı logoyu gördüğünde aklına gelecek kelimeler şunlar olacaktır *İşlenmemiş, organik, güvenli, saf, sağlıklı, rafine edilmemiş*.. Devam edebilirTüketicilerin neye tepki verdiğini gösteren görüntülerle ilgili tüm vızıltı sözcükleri dosyalarım var. Bu yüzden yaprağa aldanmayın, demek istediğim bu. Markanın sattığı ürün muhtemelen bir vegan burgeriniz gibi opioid" diyerek posterdeki resmi işaret etti.

'Teşekkür ,' dedi.

'Ne için olduğundan emin değilim. Kesinlikle sizin için alanı sınırlamadım. 'Yine de düşünmek için yiyecek. Muhtemelen sadece vegan değil.

Marie güldü.

"Akşam sona eriyor gibi görünüyor," dedi, saate bakarak. odada azalan sayılar kaldı. "Muhtemelen ben de bir hamle yapmalıyım.

"Elbette. Bir kez daha sıkması için ona narin bir el uzattı. Adam elini tuttuğunda avucunun içinde bir kartvizit buldu. "Logo araştırmanızda daha fazla yardıma ihtiyacınız olursa diye," dedi Marie. "Ya da başka bir şey için. Sizinle tanıştığıma memnun oldum, Luc Chevotet.

"Ben de öyle," dedi ve kartını cebine attı. Ona son bir kez gülümsedi ve hâlâ sohbet eden küçük gruba doğru kaydı.

Bir köşeye.

Callanach, vedalaşmak için Alex'i kapıdan çıkıp gözden kayboldu. Bir taksiye binmeden önce bir süre yürüdü ve

Marie'nin söylediklerini. Logolar her zaman göründükleri gibi değillerdi.

Malcolm Reilly'nin cesedini bırakan minibüsün ne tür bir şirkete ait olabileceğini çok fazla düşünüyordu. O

çok daha geniş bir alana yayılması gerekiyordu. Bir saat sonra otele dönmüş, bilgisayar ekranına boş boş bakıyordu, araştırmaya başlamak için ilk oturduğunda hissettiği heyecan uzak bir anı olarak kalmıştı. Marie yaprak imgesinin kapsamı konusunda haklıydı. Yaprak logoları akla gelebilecek her sektörde karşımıza çıkıyordu. Araştırmayı Paris ya da çevresindeki şirketlerle sınırlandırdığında bile olasılıklar çok genişti. Bu da başka bir çıkmaz sokaktı.

Bölüm Otuz Bir

Elenuta iç çekti. Saat 11.15'ti ve geceki işi daha yeni başlamıştı. Kapıdan daha kaç adamın geçit töreni yapacağını kim bilebilirdi?

Duvara baktı. Son adam bir tür kabadayılık gösterisiyle elbiselerini yırtmıştı. Onu etkilemeye çalışıyor olmalıydı.

Çünkü kızın bundan etkileneceğini düşünmesi mümkün değildi. Şimdi uyumadan önce gündeminde hem sevişmek hem de dikiş dikmek vardı.

Saçlarını taradı. Diğer kadınlardan bazıları kendi saçlarının

keçeleşmesine izin veriyordu. Elenuta bunun cazibesini anlıyordu.

Kendini çirkinleştir, daha az erkek tarafından seçilmeyi um. Bu kadınların anlamadığı şey, içinde bulundukları tehlikeydi. Daha az çekici olmanız, daha fazla gözden çıkarılabilir olduğunuz anlamına geliyordu ve bu da sizi seçilme eşiğine kadar götürüyordu.

Yarış. Yaşayan bir cehennem ya da acımasız, erken bir ölüm. Ne seçim ama.

Finlay döneminde işler kötüydü - bunun ne kadar gerçekçi olduğundan nefret ediyordu - ama Kafa Derisi'nin yönetiminde daha da kötüydü.

Kızlardan biri elektrik unutup aşağıya bağlamak için kafasını ön kapıdan içeri sokunca boynunda yanık oluştu. Bu sadece

Sonra Scalp'in adamları bunun özellikle can sıkıntısı anlarında ne

kadar iyi bir ceza olduğunu fark ettiler. Kadınlardan biri

sana cevap mı veriyor yoksa oral seks mı reddediyor? Onu kapıdan

dışarı at. Tekrar içeri çek. Onu tekrar dışarı at. Bir dahaki sefere

daha çabuk uyum sağlamak. Tam da hayatın daha da kötüye

gidemeyeceğini düşündükleri anda.

Telsiz çaldı. İki adam yukarı çıkıyordu. Scalp bugünlerde dış kapıda bir adam tutuyordu. Finlay hiç zahmet etmemişti, kaçabilmesinin tek nedeni de buydu. Artık böyle bir şansı yoktu. Elenuta kıyafetlerini toplamak için elinden geleni yaptı.

Kapısını açmadan ve talimatlara uygun olarak koridorda geçit töreni yapmadan önce kendini yeniden şık bir hale getirmeliydi. Çok yorulmuştu. Kafasını ön kapıya yeterince sokup çıkarırsa gerçekten ölebileceği aklına geldi. İlk kez, bu kabul edilebilir bir seçenek gibi görünüyordu.

Gardiyanlardan biri kapıdaki adamlara 'Ceketinizi çıkarın, gömleğinizi açın' dedi. "Hadi, beni tanıyorsunuz, ben hep buradayım," dedi içlerinden biri.

inledi. Elenuta onu müdavimlerinden biri olarak tanıdı.

Gardiyan, 'Yeni yönetim, yeni kurallar,' dedi. 'Ya yap ya da siktir evine'.

Diğer adam buna uydu, kollarını ceketinden kurtardı ve göğsünü ve karnını göstermek için gömleğinin düğmelerini açtı.

Gardiyan ona "Ceplerini boşalt," dedi. Birinden cep telefonunu ve araba anahtarlarını, diğerinden de cüzdanını aldı. Güvenlik görevlisi gönülsüzce kontrol etti. "İlk kez mi?

"Evet," dedi adam. 'Gene Oldman beni uyardı. Ödemeyi peşin yapmakta bir sakınca görmüyorum ama beni dolandıracak küçük bir piç için cüzdanımı burada bırakacak değilim.

"Gene Oldman artık kimseyi tavsiye etmiyor.

"Duyduğuma göre, zavallı herif kendi beynini uçurmuş ve şimdi polis suçu yerel birinin üzerine atmaya çalışıyor.

iyi görünüyorlar. Bir avuç serseri. Henüz kapımı çalmadıklarına şaşırdım," dedi yeni adam geniş bir sırıtışla.

Güvenlik görevlisi güldü. 'Telefonunuzu bırakın, cüzdanınızı yanınıza alın ama sürtüklere dikkat edin. Her şeyi deneyebilirler. Ödeme zamanı geldi. Kaç kız var?'

"Sadece bir tane.

'Herhangi bir tercihiniz var mı? Hepsi ne isterseniz . Herhangi bir sorun olursa, seslenmeniz yeterli.

"Onlara daha iyi bakabilir miyim?" diye sordu koridorda ilerlerken.

İkinci adam Elenuta'nın sağındaki kadını işaret ederek, "Şistiyorum," dedi. 'Ben her zaman buradayım. İlk tercih benim olmalı.

"Kırk. Gardiyan elini uzattı. Bir tomar banknot elden ele dolaştırıldıktan sonra, diğer adam sıradaki kadınlara bir aşağı bir yukarı baktı.

"Bu dili konuşan birine ihtiyacım var," dedi adam. 'Bazı talimatlarım var ve lanet olası diyagramlar çizmek zorunda kalmak istemiyorum.

"O ya da bu. Muhafız önce Elenuta'yı sonra da genç kızlardan birini işaret etti.

Yeni adam ikisine de uzun uzun ve sertçe baktı.

'Şu,' dedi Elenuta'yı göstererek. 'Benim genç bir kızım var. Bir tanesinin daha bana lanet gözlerini dikip somurtmasına ihtiyacım yok.

'Onu gecenin geri kalanında çalışabilecek durumda bırakın. Aksi takdirde, gitmeye hazırsın. İlk ziyarette otuz. Bunu geri gelmek için bir teşvik olarak düşün.

Adam homurdanarak parayı uzatırken, " olsa iyi olur," dedi.

'Eğer değilse, nedenini patrona açıklayacaktır. Adın ne demiştin?'

Jack Thomson. Arkadaşlarıma Jackie diyeceğim ama fazla samimiyet kurmadan önce bekleyip kalçanın nasıl olduğunu görelim.

"Ben Paddy," adam elini uzattı ve tokalaştılar. 'o zaman. Yarım saat. Bunun üzerindeki her şey için ekstra ücret ödersiniz.

Elenuta adamın koridor boyunca kendisine doğru ilerleyişini izledi. Beyaz tenli, büyüdüğü saç çizgisi gerileyen, formsuz ve üzgün görünüyordu. Bu geceki iş kotasını doldurduğu için minnettar olması gerektiğini düşündü. Popülerlik onu yarıya zorlanma ihtimalinden uzak tutuyordu ama uzanıp dinlenmeyi çok istiyordu. Sadece bir süreliğine.

"İçeri gel," dedi, geri çekildi ve onu kapısından içeri aldı.

Kadın kapıyı arkalarından kapatırken adam içeri girdi ve pencereye gitti.

"Kilitleniyor mu?" diye sordu.

'Hayır, ama endişelenmeyin. Sadece bağıırırsan gelirler. Özel bir şey. Ben mi soyunayım, sen mi?'

"Adın ne?" diye sordu adam.

"Rosie," diye yalan söyledi. Hiçbirinin gerçek adını kullanmaması gerekiyordu. "Yatakta mı?

'Hayır, ama istersen oturabilirsin. Giysileriniz üzerinizde kalsın. Gerçek adın ne?' Kadın ona baktı. Sen İskoç değilsin. Senin İngilizcesi iyi ama akıcı değil. Adının Rosie olması pek mümkün görünmüyor. Nerelisiniz?'

Elenuta yatağın kenarına tünemiş, yabancıyı inceliyordu. Büyük ihtimalle Kafa Derisi onu test ediyordu. Bu tam da piçin tarzıydı. Cezalandırmak için bir bahane olarak kuralları çiğnemesini sağlamak, böylece diğer kadınların itaat etmesini kolaylaştırmak.

"Glasgow," dedi. 'İş yapmam gerekiyor. Ne istiyorsun?'

"Pek havamda değilim ama merak etmeyin, istediğim her şeyi yaptığınızı bilmelerini sağlayacağım.

'Hayır,' diye ayağa kalktı. 'Çok çalışıyorum. Söyleneni yapıyorum. Sen ne dersen. Kapıya doğru baktı. Kafa Derisi'nin adamlarından biri diğer tarafta dinliyor ve rapor vermeye hazırlanıyordu.

Adam onun bakışlarının yönünü takip ederek odanın içinde yürüdü, sonra sırtı kapıya dönük bir şekilde yere oturdu. Kimsenin içeri girmesine imkân yoktu.

"Yatağa," diye yüksek sesle emretti. "Hemen şimdi. Elenuta tekrar . "Ve soyun.

Kadın söyleneni yapmaya başladı ama adam boşluğu kapattı. saniye içinde elleri ve dizleri üzerinde yatakla kendisi arasında durdu, ellerini sabit tuttu ve başını salladı.

'Yapma,' diye fısıldadı. 'Her şey yolunda. Sana zarar vermek için burada değilim. Bana güvenebilirsin. Kapıyı sıkıca kapatarak eski pozisyonuna döndü. "Boynundaki de ne?

Elenuta gözlerini ovuşturdu. 'Elektrik,' dedi.

"Bir sınır var mı? Kadın başını salladı. Köpek tasma hakkında yalan söylemenin bir anlamı yoktu. Ona bağlı olan büyük pil ünitesi amaç yeterince açık. "Yani buradan çıkmaya izin yok mu? Kadın Omuz silkti. Konuşmanın amacını gerçekten anlamamıştı. "Burada gönüllü olarak yaşamıyor musun?

"Soru sormak için para mı ödüyorsunuz?" "Bu bir sorun mu?" diye sordu.

'Başım belaya giriyor,' dedi. "Konuşmak iyi değil.

'Bunu tahmin etmiştim,' dedi. "Peki buranın patronu kim?

Bu konuda söylentiler dolaşıyordu, bu yüzden cevap vermesine izin verildiğini düşündü.

"Kafa derisi," dedi sessizce.

"Kafa derisi" mi? Bu benim için yeni bir şey. Scalp'in bildiğiniz soyadı var mı?"

Başını iki yana salladı.

"O şeyi boynuna Kafa Derisi mi taktı? Kadın başını salladı.

"Orospu çocuğu," diye mırıldandı. "Buraya gel. Kadın tereddüt etti.

"Hemen şimdi. Gel ve benimle yere otur.

Elenuta iç çekti. Bunu anlıyordu. Erkekler ona emir veriyordu.

Sorulara cevap vermekten daha kolaydı. Kendini hazırladı

Her ne geliyorsa. Botlarını tekmeleyerek çıkardı, birine uzanıp bir çakı çıkardı ve bıçağı eliyle hafifçe vurarak açtı.

Küçük resim.

"Bana zarar verme," diye irkildi ve kendini geriye doğru attı.

'Tanrım, ben bir aptalım, açıklamalıydım. Sana zarar vermeyeceğim. Hem de hiç. Şu şeyi halletmeme izin ver. Onu senden almayacağım. Onlar asla bilemezsin. İşe yaramadığını söyleyebilirsin. Daha da iyisi, eğer sınırı geçerseniz, sadece şok geçirmiş gibi davranın.

Kaşlarını çattı. "Ne?"

"Akü ünitesini devre dışı bırakacağım, böylece elektrik şoku alamazsın," diye yavaşça fısıldadı.

Elenuta onu bir aşağı bir yukarı süzdü. Onunla seks yapmaya hiç niyeti yoktu, bu çok açıktı. Giysileri temizdi. Tırnakları düzgünce kesilmişti. Sesi nazikti. Ya yardım için bağırdı,

Bu da ona akşam yemeğinde yumruktan başka bir şey getirmezdi.

güven, ki bu bir tür şakaydı. Bu kadar açık bir aptallığın ötesinde olduğunu sanıyordu. Öte yandan, boynuna saplanacak bir bıçak en azından hızlı olurdu.

Tekrar öne doğru eğildi ve boynunun sağ tarafını pil kutusunun olduğu yere koyarak gözlerini kapattı.

'Sakin ol,' dedi. "Dikkatli olacağım. Bıçağın ucunu pil kutusuna soktu ve vidayı çıkardı. "Biraz daha sola dön. Kadın gözlerini açtı ve çalışırken adamın yüzünü daha iyi görebildi.

"Saçını benim için arkada tut. Duydu. Kazıma sesini duyabiliyordu, adamın

Kolu yüzünün önünde küçük bir testere hareketi yaptı, sonra dirseği burnuna çarptı. Yaptığı şeyi bıraktı ve arkasına yaslandı. "Bunun için üzgünüm," diye gülümsedi. "İyi misin?"

Gülmekten kendini alamadı. Adamın ne kadar endişeli görüldüğünü görünce yarı utandı, yarı meraklandı. Eğer burnuna aldığı bir darbe sorunlarının en kötüsü olsaydı, hayat harika olurdu.

' değil,' dedi.

', neredeyse . Dışarıya vermek istemiyorum, yoksa fark ederler. Bu şekilde bildiğini iddia edebilirsin

Bu konuda hiçbir şey.'

"Yine de beni cezalandırıyorlar," dedi adam küçük vidayı alıp pil ünitesini tekrar kapatırken.

'Eminim öyle olacak,' dedi. 'İşte. Bunu test etmeni önermiyorum ama sanırım bu seni biraz daha güvende tutacaktır. Bıçağın ağzını katladı ve botuna uzandı.

gizledi. "Bunu yakalanmadan saklayabileceğiniz güvenli bir yeriniz var mı?"

Baktı, uzunluğunu değerlendirdi, sonra bir çekmeceye gitti ve yırtık pırtık bir kot pantolon çıkardı. Çakıyı ona doğru uzattı. Onu kavrarken elleri titredi. Oturup ona bakacak zamanı olmasını isterdi ama böyle bir lüksü yoktu. Parmağını kot pantolonunun paçasına soktu ve bıçağı içine soktu, küçük delikten paçanın karşı tarafına gelene kadar manevra yaptı.

"Neden bana bıçak veriyorsun?" diye sordu, kot pantolonu çekmeceye geri koyarken.

"Ne olur ne olmaz. Sanırım kendinizi korumanız gerekiyor. İşler gerçekten kötüye giderse, bir şeylere sahip olmak daha iyidir. Ve böylece Sana yardım etmek için burada olduğumu anla. Şimdi bana inanıyor musun?"

Bunu düşündü. Daireye girdiği andan itibaren her şey bir tuzak olabilirdi. Yeni müşteri

Gardiyanlar prosedüre uyarak cevap vermemesi gereken sorular sordular. Bilgi kaynağı olarak Gene Oldman'ın adını verdi. Elenuta buna tepki vermemesi için kendini uyarmıştı. Onu etkilediğinden değil.

Finlay'ın onu bulmasına yardım ettikten sonra adamın ölmüş olmasına sevinmişti. Yine de oldukça ayrıntılı bir aldatmaca olmalıydı - elektrikli tasmaını devre dışı bırakmak, ona bıçağı vermek. Kafa derisi sinsiydi ve

manip latifti ama aynı zamanda kibirliydi. Onun için bu kadar zaman ve enerji harcamazdı. Onu dövüp öldürmek daha kolaydı.

onun için uygun şekilde alı tırılıp alı tırılmadı ını görmek için.

"Sanırım," diye ba ını salladı. 'Benim adım Elenuta. Beni kaçırıp Romanya'dan buraya getirdiler.

Elini uzattı, kız çok daha küçük olan kendi elini onunkine koyana kadar bekledi, sonra nazikçe salladı ve onu tekrar serbest bıraktı.

"Lively," dedi. 'Dedektif  avuş Lively, Elenuta. Ben bir polis memuruyum. Anladınız mı?'

Hava odayı terk etti. Bunun sa malı ı karşısında kahkahasını bastırdı, gerçek ona çarptığında adrenalinin ba  döndürücü etkisini hissetti. O polisti. Artık bunu görebiliyordu. Tavrından, kendine güveninden. Onunla konuşma  ekli. Yine de hâlâ bir odaya kapatılmı tı, hâlâ bir mahk mdu, ve kendi iyiliği için onu silahlandırıyordu.

"Neden erkekleri tutuklamıyorsunuz?" diye sordu.

" u anda dışarıda olan adamları mı kastediyorsun? Kadın ba ını salladı.

'Hemen gitmek istiyorum. Bize zarar verdiler. Tecavüz ediyorlar. yardım et.'

'Yapaca ım,' dedi. 'Sadece önce senin yardımına ihtiyacım var. Oturur musun, Elenuta? Bana bilmem gerekenleri söyle ve konuşalım. seni buradan çıkarmakla ilgili.'

Şimdi gözlerinde ya lar vardı. A lamanın ötesinde olduğunu d   nd    her gün, ona bunu kanıtlayacak yeni bir şey oluyordu Hala insan olduğunu. Genellikle bu bir vah et ya da zalimlik eylemiydi. Şimdi de bu. Özgürlüğün, güvenliğin, hatta Tuhaf bir şekilde taze kesilmiş  imen gibi kokan ve tadı adalet gibi olan bir şeyin anlık görüntüsü. Yine de hâlâ pazarlık yapmakla ilgiliydi, hâlâ ula amayaca ı bir yerdeydi. Elbette  yleydi. Ka ı    lde bir serap gibiydi. Onun yanına oturdu, sırtını kapıya dayadı.

onunkinin yanında, karartılmı  pencereye bakarken İsterse kırabilir ve canına tak ettiğinde  l me atlayabilirdi. İ   ekti.

"Ne bilmek istiyorsun?" diye sordu ona.

"Finlay Wilson," dedi Lively, sesi şimdi çok daha , bir kulağı kapıdaydı.

"Bu ismi daha önce duymuş muydun?

"Kafa Derisi'nden önce buranın patronuydu," dedi. " ok kötüydü.

"Şey, o öldü. Onu kimin öldürdüğünü bulmaya çalışıyoruz. Bu konuda bir şey biliyor musunuz?"

Gözlerini kapattı. Söylediği her kelime onu şüphesiz sonunu getirecek bir durumun içine daha da sokuyordu. Ancak artık geri dönmek için çok geçti ve bunu gerçekten istemediğini fark etti.

'Kafa derisi öldür onu. Devral.'

"Bunu kesin olarak biliyor musun? Lively sordu.

"Gördüm. Atın..." koridoru işaret etti, 'hangi kelime?' 'Korkuluk mu? Lively sordu.

Evet. Parmaklıkların üzerinden. Tartışıyorlar. Kafa derisi para konusunda kızgın. Ben gördüm.' "Gerçekten şahit oldun mu? Elenuta başını salladı.

"Siz... bunu sorduğum için üzgünüm... bundan sonra cesede başka bir şey yapan birini gördünüz mü?"

'Hayır. Kapıyı kapattılar. Sanırım Scalp'in adamları temizliyor.'

"Düşündüğümde daha kolay oldu," dedi Lively. 'Mahkemede aynı şeyi söyleyebilecek başka tanıklar var mıydı?"

'Burada çok kadın var. Hepimiz görüyoruz. Bizi korkutmak için, anladın mı?"

"Biliyorum ve bunu sorduğum için üzgünüm. Finlay'in cesedinden, ölmeden hemen önce biriyle seks yaptığını biliyoruz. Buradaki kadınlardan hangisiyle birlikte olduğunu hatırlamıyor musunuz?"

Elenuta'nın hissettiği mide bulantısı çok fazlaydı. Finlay'vücut kokusunu alabiliyor, parmaklarının sertliğini teninde hissedebiliyordu. Vücudundan akan terin her damlası nefret kokuyordu.

"Tamam," dedi Lively nazikçe. "Sorun değil, öne doğru eğil ve derin nefes al.

'Bir şey değil,' dedi.

"Boş yere yeşilin komik bir tonu. Yatağa gidip bir yastık aldı ve ona yaslanması için geri getirdi. "Demek sendin?"

"Evet. Nereden biliyorsun?"

"Tepkiniz dışında mı? Gülümsedi. 'Sen buradaki en güzel kadınsın. Sadece buranın değil. Birçok yerde en güzel kadın olurdun. Özür dilerim. Bu ödeme yapmak için en kötü zamanlama olabilir. Birine iltifat etmek.'

'Bir tokattan daha iyidir,' gülümsedi.

'Finlay'i biraz tanıyordum, eskiden beri ve daha çok ününden dolayı. Son zamanlarda. Eğer buradan bir kadın seçmek zorunda kalsaydı, bunun sen olacağı belliydi. Bu durumda size başka bir şey sormam gerekiyor. Geçenlerde bir adam daha öldü. Gene Oldman, buradan birkaç dakika yürüme mesafesinde. Vuruldu.

"Kafamdan," diye bitirdi. "Kaçtım, koştum, yardım için kapıyı çaldım ama Finlay geldi.

"Onu kim vurdu?

"Finlay'in adamı. Gene onu kızdırdı."

"Ayağını nasıl kestir? Lively sordu.

Kapıdaki cam. Bugün seninle gelebilir miyim?"

'Dışarıda başka polis memurları da var. Onlar bunu biliyor ve burada neler olup bittiğini. Gene Oldman'ı vuran adamı bulmamıza yardım etmek için kanıt vermeye istekliysen, bu daireleri hemen kapatabiliriz. Bu Scalp'i bulacağız. Gerekirse duruşmadan önce ve sonra koruma almanızı sağlarız...'

"Scalp'i ne kadar çabuk buldun?" diye sordu.

'Bizden bir haftadan fazla kaçabileceğini sanmıyorum. Bağlantılarının kim olduğunu, diğer tüm kadınların nerede tutulduğunu öğrenebileceğiz...'

"Bilmiyor musun?

Henüz değil. Finlay öldüğü için Gene Oldman'ın bazı bağlantıları bana bahsetti. Er ya da geç büyük resmi oluşturacağız ve sonra-'

"Ama bir sonraki yarış yarın gece... bunu durdurmalıyım. Sesini yükseltiyordu. Lively nazik bir parmağını dudaklarının üzerine koydu, kulağını kapıya dayadı ve cevap vermeden önce bekledi.

'Hangi ırk, Elenuta? Anlamıyorum.'

Yarış kızları ve erkekleri. Finlay . Kafa derisi de aynısını yapar. "Koşu yarışı gibi mi, yoksa başka bir şey mi?

Hayır, hayır! Büyük odada.. büyük binada. Kadınlar koşar, erkekler peşinden gider. Eğer

Yakalıyorlar, öldürüyorlar. Bunu durdurmalıyız.' Onun kolunu kavradı.

"Daha fazla kadın ölüyor.

"Daha mı? Ne zaman... durun... Şimdiye kadar kaç kadın öldü? Orada mıydın?"

Başını salladı ve ağrıyan parmaklarını adamın kolundan kurtardı.
Ben orada değilim. Finlay bana bilgisayarda gösterdi. Üç kadın öldü.
Biri yaşıyor. Tekrar yarışıyor.'

"O üç kadının cesetlerine ne olduğunu biliyor musunuz?"

"Hayır," diye fısıldadı.

'Sanırım olabilir,' dedi. 'Bu yakın zamanda mı oldu? Son hafta içinde mi?

'Evet. Kafa derisi oradaydı. Diğer adamlar izliyordu. "Sence kaç adam vardı?"

'Belki yüz. Emin değilim, ama çok. Hepsi kötü.'

"Hepsi kötü," diye kabul etti. "O tüm kadınlar bu binadaki dairelerden mi alındı?"

'Hayır, farklı yerlerden. O kadınları daha önce hiç görmedim. Yarıştan önce başkalarını bulmalısın.'

"Evet," dedi. "Yapmalıyız. Lively kollarını kavuşturdu ve gözlerini ayaklarına dikti.

Elenuta onun kelimelerle boğuşmasını izledi ve sorunun ne olduğunu anladı.

'Bugün erkekleri tutuklayın, Kafa Derisi duyacak ve belki de tüm kadınları bulamayacaksınız,' dedi sakince. "Evet?"

"Seni buradan çıkarmalıyız. Yaşadıkların..."

"Kafa derisi yarışta olacak. Tüm kötü adamlar ve muhafızlar. Bütün kadınların nerede olduğunu söylerler. Sanırım birçok kadın.

Bir yumruk kapıyı yumrukladı. Elenuta çığlık atarak Lively'nin kollarının güvenliğine sığırdı.

"Neredeyse bitti," diye bağırdı.

Bekçi Paddy, 'Zaman doldu dostum,' diye cevap verdi.

"O zaman biraz daha ödeyeceğim, şimdi burada ne için bulunuyorsam onu yaparken sen de defolup gider misin? Lively'nin eli kapı kolundaydı.

Ağırlığını iyice bastırdı. Elenuta nefesini tuttu. 'Tamam, ama ekstra dakikalar için bir yirmi dakika daha gerekecek. Sen bunun için iyi mi?'

"Ve sonra biraz daha," diye homurdandı Lively.

Koridordaki ayak sesleri anlaşmanın yapıldığını gösteriyordu. Elenuta onun omzuna yaslandı.

"Sizi burada bırakamam. tecavüze uğruyorsunuz. Dövölüyorsunuz, işkence görüyorsunuz."

"Bir gün daha. Yarışı bulursanız, bu herkes için biter."

"Bunu yapamam," dedi Lively. Bu çok tehlikeli. Finlay'ın bilgisayarını ele kanıtımız olurdu, belki kızları tuttuğu diğer adreslere ulaşabilirdik, bu yarışa hangi adamları davet ettiğini öğrenebilirdik..."

"Kafa derisi..." kelimeyi bulmaya çalıştı ama bulamadı, onun yerine ayağıyla şiddetli bir hareket yaptı, "böyle, dizüstü bilgisayarda.

Damgalı mı? Başını salladı. "Tamamen yok mi?"

"Ve ," dedi. 'Bütün evrakları, her şeyi. Polis burada nöbet tutacak, yarın muhafızlar yarışa gidecek. Burada sadece bir bekçi kalır. Bütün kötü adamları yakalayacaksınız. Hiçbir kadın zarar görmesin. Bizi kurtaracaksınız. Adamın ön kolunu ellerinin arasına aldı, sıkıca kavradı.

Lively başını salladı.

Bunun garantisi yok. Eğer onları bulamazsak ya da bir şeyler ters giderse..."

"Denemeliyim," dedi basitçe.

Kapıdaki çekiç sesleri yeniden başladı. İkisi de ayağa kalktı. 'Öyle ya da böyle seni buradan çıkaracağım. İyi olacak mısın Bu gece mi? Gidip patronuma bilgi vermem gerekiyor,' diye fısıldadı. 'Yapacağım,' dedi.

Lively ona doğru garip bir yarım adım attı, sonra geri . Elenuta mesafeyi kendisi kapattı, ona sarılmak için uzandı ve gitmek zorunda olmamasını diledi. O kadar sağlam ve gerçek hissediyordu ki. Sadece ona sarılmak istiyordu.

Gitmek zorundayım. Şüphelenecekler. Çabuk, giysilerini gevşet,' diye fısıldadı. Gömleğini ve şortunun üst düğmesini açtı, saçlarını da iyice karıştırdı. 'Geri döneceğim, Elenuta.

Artık yalnız değilsin.' Kapı açıldı.

"Sana bok mu veriyor? Paddy sordu.

Lively, 'Onu bir dahaki görüşümde ne beklediğimi söylüyorum,' dedi. "Telefonum orada mı?"

"Al bakalım. Onu . "İyi mi o zaman?

'Evet, sırt üstü yattıklarında biri diğerinden farksız, değil mi? Dürüst olmak gerekirse, bir süre sonra biraz sıkıcı oluyor. Burada daha heyecan verici bir şey sunmuyor musunuz?'

'Ödeme yaptığınız sürece birden fazla kıza sahip olabilirsiniz. Patronun umurunda değil ve onlara ne yaptığınızı görmezden geliyor. gecenin geri kalanında çalışabilecek durumdalar.'

"Eğer bir kadına tokat atmak istersem, bunu evde yaparım ve bunun için para ödemek zorunda kalmam. Lively Paddy'ye biraz daha yaklaştı, sesini alçalttı ve ona göz kırptı. "Gene Oldman bana Finlay'in eskiden biraz daha egzotik bir şey arıyorum. Gitmeye asla parasının yetmeyeceğini söyledi ama nakit benim için sorun değil.

Paddy, 'Gene, öldürülmesine neden olan ağzı olan bir dangalaktı,' dedi. 'Ağzı konusunda sana katılmıyorum ama kulakları iyi çalışıyordu ve bir şeyler duyuyordu. Dinle,' elini cüzdanına soktu, 'anlıyorum. Bu işler ancak ilgili kişiler çenelerini kapalı tutmayı bilirlerse işe yarar. Sağduyunuzu takdir ediyorum.

Aslına bakarsanız. Ama ödeme yapabilirim - sadece içeri girmek için ne gerekiyorsa değil - ama bana yardım edecek kadar iyi olan herkese bir teşekkür olarak. Paddy'nin eline bir tomar yirmilik sıkıştırdı. 'Eğer bana yardım edebilirsen, senin için bunun iki katı olacak. Başka kimsenin bilmesine gerek yok.

Paddy cevap vermeden önce koridorda bir aşağı bir yukarı baktı.

O kadar kolay değil. Bir liste var. İsminizin önceden listede olması gerekiyor. Zaten müşteri olmanız gerekiyor.

'Ben buradayım ve sanırım son bir saattir yaptığım şey beni oldukça etkileyici bir müşteri olarak nitelendiriyor. Bana inanmıyorsanız fahişenize sorun.

'Sana yeterince inanıyorum dostum, ama yarın akşam. Bunu halledecek zamanım olduğundan emin değilim ve liste dolu olabilir.

"Ah, küçük bir tane için yer var, değil mi?

"Sen küçük değilsin, seni şişko piç! Paddy güldü.

Lively gülümseyerek ve kolunun üst kısmına hafif bir yumruk atarak karşılık verdi. "Seni arsız herif! Ve ben de düşünmüştüm ki dostlar!"

"Dinle," diye fısıldadı Paddy. 'Seni listeye almaya çalışacağım ama yarına kadar bilemem. Scalp her şeyi kendisi organize ediyor. 'Seni

Sadece bir saat kala adres ve zaman bir mesajla bildiriliyor, böylece kimse bunu vermiyor. Hiçbir şeyi garanti edemem.'

Lively, "Anlaşıldı," dedi.

'Ve bana para verdiğini kimseye söyleyemezsin. Bu beni iyice boka batırır.'

'Bana göz kulak olan herkese göz kulak olurum. Eski .

"Doğru," dedi Paddy. "Bana cep telefonu numaranı ver.

Lively'ye bir kalem uzattı ve o da numarayı fazladan bir yirmi poundluk banknotun üzerine karaladı, Paddy'nin bunun geldiği yerde bol miktarda kaldığını gördüğünden emin oldu.

'Cep telefonunuza dikkat edin ve hızlı hareket etmeye hazır olun.

Kapılar kilitlendikten sonra kimse için açmazlar.

'Sen bir dostsun,' dedi Lively. "O zaman yarın.

'Ne yapabileceğime bakacağım.

Elenuta, Lively'nin kapısıyla çerçevesi arasındaki en küçük aralıktan geçişini izledi. Bir çizgi süper kahramanına daha az benzeyemezdi, ancak onun üzerinde bıraktığı etki

Süpermen penceresinden içeri uçmuştu - tabii ki biniş kapısını kırdıktan sonra. Aç olduğunu fark etti. Uzun zamandır hiç bu kadar aç hissetmemişti. Yemek yeme, kendini güçlü ve sağlıklı kılma arzusu yavaş yavaş içinden süzülüyordu.

Scalp yarın yarışacak kadınları henüz seçmemişti. Diğer kadınların radarında bile yoktu ama Finlay'ın videosunu görmemişlerdi ve Finlay'ın de bunu yapmaya cesareti yoktu.

onları uyarmak. Zaten dehşet içinde yaşarlarken neden korkularını artırırsınlar ki? Esaretten kurtulmasına sadece yirmi dört saat kalmıştı. Hepsi

O zamana kadar yapmaları gereken tek şey hayatta kalmaktı.

Müşterilerle ilgilenirken gözlerini kapatıp daha iyi bir hayat hayal etmek.

Biraz yemek, bir süre uyumak, sonra her şey . Polis onları kurtaracaktı.

Saatine baktı ve sadece saatleri değil, dakikaları da geri saymaya

başladı.

Otuz İkinci Bölüm

'Elimdeki tüm bilgi bu kadar. Zaman kısıtlıydı ve güvenlik görevlisi koridordaydı,' diye açıkladı Lively.

"Elenuta ? Ava sordu.

'Romanya. Oradaki diğer kadınları bilmiyorum'.

"Kafa Derisi'nin gerçek kimliği hakkında bir bilgi var mı? Ava olay odasında toplanan kalabalığa sordu.

"Hiçbir şey, hanımefendi," diye yanıtladı Graham. 'Pek çok kişi onun adını duydu ama kimse tam adını bilmiyor. Yakın zamanda bölge dışından geldiğinden şüpheleniyorum, bu yüzden İskoçya Polisi genelinde bilgi talep eden bir uyarı yayınladım ve ayrıca New Scotland Yard'a

Haberi yay ve diğer Birleşik Krallık güçlerinin herhangi bir istihbaratı olup olmadığına bak.

Harika. Peki bu yarışın nerede yapılacağına dair bir fikrimiz var mı? Bu konuda söylentiler dolaşmıyor mu?'

"Bu konuda bir şey bilen varsa da söylemiyor ve çok fazla soru soramayız, çünkü sorduğumuz sorular Scalp'e ulaşır ve o da mekanı değiştirir ya da

birkaç gün. Onun ortadan kaybolmasını istemiyoruz' dedi Lively.

Ava saatine baktı. Saat sabahın üçüydü. Lively dört saat önce dairelerden çıktığından beri MIT içeri girmekten başka bir şey yapmamıştı.

Her zamanki kaynaklarıyla temasa geçtiler ve veri tabanlarını kontrol ettiler, ama hiçbir sonuç alamadılar. Tripp, 'Bence içeri girelim ve o kadınları güvene alalım,' dedi. 'Hatta

Yaşadıkları şeyin yirmi dört saat daha sürmesi, şiddet ve ölüm tehdidinin yanı sıra birden fazla tecavüz anlamına da gelebilir. Ya biz plan yaparken içeride biri öldürülürse?

Ava sempati duydu. Onun da ilk görüşü buydu. Onlar Henüz kimse kelepçelenmemiş olsa da, Gene Oldman ya da Finlay Wilson'ın kaybından dolayı çok az kişinin yas tuttuğu söylenebilir. Cesetleri bulunan üç genç kadın Domuz çiftliğinde bulunanlar da adaleti hak ediyordu. Kimlikleri henüz bilinmiyordu ama dünyanın bir yerlerinde başlarına ne geldiğini öğrenmek için çaresizce bekleyen aileleri ve arkadaşları vardı. MIT'in katillerini tutuklayıp mahkum etmek için sahip olduğu en iyi şans ölü kadınları tanımlamak, yarışta olacaktı. Ava ayağa kalktı. ", " dedi.

'Bunu bütün gece tartışabiliriz. Hiçbir zaman herkesi güvende tutacak bir cevap olmayacaktır, ama elimizden geleni yapacağız. DS Tripp'e katılıyorum ki, bu konuda ciddi bir sorumluluğumuz var.

Bildiğimiz kadınları güvende tutmak için. Wester Hailes'deki apartmanlarda onlardan çok fazla olabilir. Ve anlıyorum. O kadınlardan biri ciddi şekilde yaralanırsa ya da Tanrı korusun öldürülürse tutuklama yapmaya başlarsa, suç bizde olacak. Aslında ben. Bu almak istemediğim bir risk olsa da, bundan kaçınmanın bir yolunu göremiyorum. Oraya girdiğimiz anda, tüm ağ . Her telefon, her bilgisayar, her araç, her tanık ortadan kaybolacak. En kötü ihtimalle Scalp -her kimse o- ilk baskını duyar ve çok fazla sorumluluk yükleyen diğer kadınlardan kurtulmaya karar verir. Bazı hayatları kurtarıırken diğerlerinin ölmesine neden olabiliriz.

Odada genel bir onay mırıltısı vardı.

'Şu anda Wester Hailes'de gözetim yapan iskelet bir ekibimiz var. DI Graham, bunu arttırın lütfen. O dairelerden herhangi bir kadın -yaya, baygın ya da ceset torbası içinde - sivil birimlerin derhal takip etmesini istiyorum. Herkes sivil giyinsin ve gizlenmiş. Yerel halkla temastan kaçının. Tek bir işaretli araba yok. Siren ya da ışık yok, ne olursa olsun. Sağduyunuzu kullanın, ama Açıkçası acil bir hayati tehlike söz konusu olduğunda müdahale etmemiz gerekecek. Bunun dışında, izleyip bekleyeceğiz. Çevreyi kontrol altına alın bölgedeki tüm önemli kavşaklarda kurulmuştur. Yarın akşama kadar fazla bir hareket beklemiyoruz. İşte o zaman "Seçilen kadınları yarış alanına götürecekleri mantıklı. 'Ya Wester Hailes apartmanlarındaki kadınlardan hiçbiri Yarış mı? O zaman nerede olduğunu nasıl bileceğiz?' Tripp sordu.

'Scalp'in düzlükteki ağır toparlarından bazıları gidecek. Elenuta yarış gecesini dairede sadece bir muhafız bıraktıklarını söyledi,' dedi Lively.

Ava, "Çavuş Lively, mümkün olduğunca erken saatlerden itibaren yarışın içinde olmanız gerekiyor," diye talimat verdi.

"Listeye girip giremeyeceğimi bile bilmiyorum hanımefendi," diyor Lively dedi. 'Scalp'in adamlarını takip etmemiz, herkes içeri girene kadar beklememiz ve mekânı basmamız gerekebilir.

'Yeterince iyi değil. Eğer içeride gözlerimiz yoksa, işitme ve olduğunu görebilmek için elimizde hiçbir kanıt yok. Kafa derisi sadece kadınların bir yarışa katıldığını ve Sonunda onlara zarar verme niyetindeydim,' dedi Ava.

'Ama bir de son yarış var. Bunun için onlara dava açabiliriz...' dedi Tripp.

"Bu Finlay Wilson'a bağlıydı ve o öldü. Elenuta, Wilson'ın bilgisayarındaki kaydın Scalp tarafından yok edildiğini söylüyor. Elenuta olayı sadece videoda gördü ve orada şahsen tek bir tanık olmadan ve kurbanların cesetleri büyük ölçüde yok edilmeden, herhangi bir cinayet bulamayacağız

mahkumiyetler. İçeride olmalısın, Çavuş. Bütün dava size bağlı.'

"O zaman baskı yok," diye mırıldandı Lively.

'Scalp'in adamlarını takip edeceğiz. Bölgede olduğunuzdan emin olun - mesajı almasanız bile almış gibi yapıp içeri dalmanız gerekecek,' dedi Ava ona.

"O kadar kolay değil, bu lanet olası yarışta güvenlik Noel Günü Sandringham'dan daha sıkı.

"İşe yarasın! Ava tersledi. 'Bunu yapmazsan ya daha fazla kadın ölecek ya da içerideki herkes serbest kalacak.

DC Swift, 'Onları hala insan kaçakçılığı ve aklınıza gelebilecek her türlü saldırı suçundan tutuklayacağız' dedi.

Ava ona ters ters baktı. Lively onun yerine geçti.

'Evet, bu bizim için harika, Doesn't Compute Swift, ama geçen sefer spor olsun diye öldürülen kızların aileleri için yeterince iyi olmayacak. Şef haklı. Başarısızlık bir seçenek değil.'

"Teşekkürler, Çavuş," dedi Ava sessizce. 'Pekâlâ, şu planı netleştirelim. Baskın yapmadan önce herkes içeri girene kadar beklemeliyiz. Polis araçlarının yığılması onları alarma geçirecektir, bu yüzden içeri girene kadar temkinli olmalıyız.

Her birini fare gibi kapana kısırdık. İçeride Lively ile temas halinde olacağız. Her Şey başlamak üzereyken bize bir mesaj gönderecek ve biz de o zaman gideceğiz. Birden fazla sağlık görevlisinin hazırda beklemesini istiyorum.

gizlilik içinde. Aynı Şey itfaiye için de geçerli. Silahlı birimler n tarafa gidiyor - içeride silahlı adamlar olacağından emin olabiliriz. Bu kusursuz bir operasyon olmalı. Ne olduğunu anladıkları an gerçekleşirse, ilk tepki içerideki kadınları kalkanlar. Kırılmamış evre. Kimse kaçamaz. Karakolda tutuklanan herkesin işlemlerini yapmak üzere çok sayıda üniformalı memur hazır bulundurulur ve bu sayı yüksek olmalıdır. Tüm gün ilgili birim ve ekiplere brifing verilecek. Diğer İskoçya Polis bölgelerinden destek çağırıyorum. Lively - gizli bir silahın, bir cep telefonun ve gizli iletişim cihazı.'

'Eğer üzerimde bir silah bulurlarsa, doğrudan dışarı atılırım ve bu en iyi senaryo. Benden şüphelenirlerse her Şey mahvolabilir, o zaman en başa döneriz.

'Tamam, silah yok, ama iletişim kurabilmelisin. bizimle birlikte. Bakalım teknik ekip bir Şey yakalamadan geebilmeniz için ne yapabilecek. DI Graham, diğerinin nerede olduğunu bulmak şehrin dört bir yanındaki kadınlara öncelikli olacaktır. Üniformalı ekipler, başlar başlamaz diğer operasyonları üstlenmeye hazır olmaları konusunda bilgilendirilecektir.

Tutuklanarlardan bilgi almak. Bize yararlı bilgiler veren herkesle, ellerine geçtiği anda anlaşma yapacağım.

DS Tripp, bu sabah Savcı Fiscal ile temasa geçin ve onların ofisinde de hazırda bekleyen biri olsun. Onlar ne yaptığımızı bilmeleri gerekiyor. Masalarında bir sürü evrak işi olacak ve kapıları kırmaya başladığımızda yasal desteğe ihtiyaımız olacak.

Lively, 'İçerideki kadınlardan bilgi almak için çevirmenlere ihtiyaımız olabilir, hanımefendi,' dedi. 'Elenuta'nın İngilizcesi işe yarar ama karmaşık tanımlamalar yapabilecek kadar akıcı değil. Ben Sanırım diğerleri için de aynı Şey olacak.

"İyi bir noktaya değindin," dedi Ava. 'Ayrıca, hastaneye kaldırılması gerekmeyen kadınlara barındırmak için güvenli bir yere ihtiyaımız olacak. Her halükarda bir doktor tarafından görülmeleri gerekecek, kıyafet, yiyecek, yatak

Gece. Hem basından hem de Scalp'e yardım etmek isteyenlerden uzak, güvenli bir yerde olmalı. Sosyal hizmetlerle temasa geç, Tripp. Bak bakalım ne yapabiliyorlar.'

"Nerede ?

'YarıŖta, koŖu noktasında. En baŖından itibaren silahlı birliklerle birlikte hareket etmek niyetindeyim.

"Hanımefendi..." dedi Graham.

'Daha fazla tartıŖmak için çok meŖgulüm,' dedi. 'On iki saate sığdırmanız gereken bir haftalık işiniz var. Bütün kahveleri ben alacağım ve bisküvi. Öğle yemeğinde yiyebildiğin kadar fast food yiyeceğinden emin olacağım. Bize güvenen insanlar var, o yüzden hata yapmak yok. Herkese teşekkürler.'

Koridora doğru ilerledi. Yolun yarısına geldiğinde kimsenin onu takip etmediğini fark etti. Bitmek bilmeyen ama her zaman hayati önem taşıyan ek sorular soran Tripp yoktu. Son sözü söylemek zorunda olan Lively yoktu. DI Graham iyi olup olmadığını sormadı. Bunun için çok büyük bir mesele olduğunu fark etti. Saatini kontrol etti ve zihninde yapılacaklar listesi oluşturmaya başladı
Liste. Hayal edilebilecek en uzun gün olacaktı.

Otuz Üçüncü Bölüm

Sabah saat 10'da Callanach araştırma gecesinin ardından iki saatlik bir uykuya dalmıştı ve cep telefonuna gelen e-posta uyarısının sesiyle uyandı. Gerindi ve telefonu eline aldı. Bir e-posta vardı.

Sosyal hizmetlerden gelen güncelleme, Azzat ve Huznia'nın başarılı bir şekilde bir aileye transfer edildiğini ve yerleşmekte olduklarını söylüyordu. Bundan sonra

Jean-Paul'dan gelen bir e-postaydı. Hastaneye her gün gelen telefonlar Callanach'ın arkadaşının görme yetisinin yavaş yavaş iyileştiğini ama hâlâ ekrana bakıp e-posta yazacak durumda olmadığını bildiği anlamına geliyordu. Belli ki yokluğunda oluşan idari yapının üstesinden gelmesine yardımcı olması için Interpol'den yardım istemişti.

Luc, görünüşe göre ben geçici olarak değilken yeni bir ortak almamaya karar vermişsin. İçinde bulunduğumuz son zorluklar göz önüne alındığında bu iyi bir seçim gibi görünmüyor. Senin için Interpol'den bir yedek ayarlayabilirim ya da seni yerel Fransız polisinden deneyimli bir memurla eşleştirebilirim. Ayrıca, arada bir güncelleme fena olmaz. Ne haltlar burada? Jean-Paul.

Callanach sıırttı. Jean-Paul bir e-postanın başından sonuna kadar resmiyeti asla koruyamazdı. Onu sanki hastane odasındaymış gibi net bir şekilde görebiliyordu.

Yatakta sıkışıp kalmışken profesyonellik, umutsuzca ayağa kalkmak ve dahil olmak. Callanach yazmaya başladı.

Jean-Paul, E-postanız için çok teşekkürler. Interpol ya da yerel polis teşkilatından bir ortağın yardımını talep etme konusunu detaylı bir şekilde değerlendirdim ancak uygunluk nedeniyle soruşturmaya tek başıma devam etmenin daha verimli olacağına karar verdim. Soruşturmanın diğer ayaklarının da devam ettiğinin farkındayım ve gerektiğinde onlarla irtibat halinde olacağım. İkinci bir İskoç vatandaşının da Fransız topraklarında olduğu bilindiğine göre

bu davada liderlik yapmamın çok önemli olduğuna inanıyorum. Bu arada ben iyiyim. Hayır, risk almıyorum. Soruşturmada büyük bir değişiklik yok. Şimdi işime bakayım, doktorların tavsiyesine uyayım ve biraz dinleneyim. Eğer bir şey , ilk öğrenen sen olacaksın. Luc.

Göndere tıkladı ve en sona sakladığı e-postayı açtı.

Luc, bugünün çoğunda iletişimde olmayacağım. İki cinayet davasında ipuçlarımız var, bu da diğer üç cinayeti çözebilir. Bu gece tek bir olay yerinde birden fazla şüpheliyi gözaltına almak amacıyla geniş çaplı bir operasyon yapılacak. Bana acilen ihtiyacınız olursa lütfen olay odasıyla irtibata geçin, onlar da mesajınızı için ellerinden geleni yapacaklardır. Bu işlem tamamlanır tamamlanmaz Malcolm Reilly ve Bart Campbell davalarıyla ilgili gecikmiş olduğunu bildiğim tam bir güncelleme için sizinle temasa geçeceğim.

Ve bunu telefon yerine e-posta ile gönderdiğim için üzgünüm. Dün, doktorlar ameliyatın kapsamından hala memnun olmadıklarını doğruladılar. Natasha önümüzdeki birkaç gün içinde mastektomi olacak. Randevuyu onaylamalarını bekliyoruz. Fazla yaygara istemiyor. Ne kadar cesur olursa olsun, bu onu etkiliyor. Geri dönmek için acele etme. Daha fazla bilgi alır almaz size haber veririm. Ava.

Callanach cep telefonunu yatağın üzerine bıraktı.

"Siktir," diye mırıldandı, derin bir nefes almadan önce gözlerini kapattı.

Cep telefonundan bir uyarı sesi daha geldi. Bakmak istemedi. Bir gün için bu kadar haber yeter. Yapması gereken şey Natasha, ama aklına gelen her şey kendi kafasında basmakalıp geliyordu ve bu, bir yazı tipine indirgendiğini görmeden önceydi. Yine de bir şey hiç yoktan iyidir. Natasha'nın onun onu düşünerek.

Telefonunu tekrar eline aldı ve e-postasını açtı.

En son mesaj kalın puntolarla , görünüşte zararsızdı, konu satırında ise "Sizin Durum". Gönderenin adını tanımadı.

Bir ekran görüntüsü aldı, sonra mesajı açtı. Fransızca yazılmıştı ve Mösyö Chevetot'e gönderilmişti. Kliniğe sahte bir e-posta adresi vermiş ve tüm mesajları normal e-postasına yönlendirmişti. E-postanın tamamının bir ekran görüntüsünü daha aldı okumaya başlamadan önce.

Mösyö Chevotet, Durumunuzla ilgili olası bir tedavi konusunda size danışmanlık hizmeti sunmak için sizinle özel ve gizli olarak iletişime geçiyoruz. Tedavilerimize erişim, maliyet ve pratiklik nedeniyle son derece sınırlıdır.

hususlar. Bize bir yaşam sonu vakası olarak yönlendirildiniz ve bu koşullarda sizi potansiyel hastalar listemize dahil etmeye hazırız. Bizimle mutlak gizlilik içinde çalışmayı kabul etmeniz gerekecektir. Büyük ilaç şirketleri ve hükümetler, ilacın kullanımını engellemek için

alternatif tedavileri halktan saklamakta, sadece kendilerine hizmet eden ilaç ve tedavileri ruhsatlandırmak için her yıl milyarlarca avro gizli ödeme almaktadır. Bu yozlaşmış sürece katılmayı sürekli olarak reddettik ve bu nedenle ruhsat vermeyi reddettik. Sağduyulu olacağınızı garanti edemezseniz, tıbbi danışmanlarının durumlarının ümitsiz olduğunu söylediği bir zamanda hayat kurtarıcı tedavi alma fırsatını tehlikeye atacağınız için isminizi listemizden çıkarmaktan başka seçeneğimiz kalmayacaktır. Daha ayrıntılı bilgi almak için yaptığınız davet bir saat içinde sona erecektir. Bu e-postayı yanıtlayarak ilgilendiğinizi teyit edebilirsiniz, bunun üzerine size bir erişim kodu ve şifre ile birlikte yüz yüze bir toplantı için ayrıntılar verilecektir. Bu toplantıya sadece sizin katılmanıza izin verilecektir. Fotoğraflı kimlik getirmeli ve kayıt cihazları için kontrol edilmeye hazır olmalısınız.

Grup 2029'dan imzalanmış. İsim yok.

Hemen Interpol'e bir mesaj göndererek izinin bulunmasını istedi.

E-posta, onları yazara götürecek basit bir IP adresi olacağından değil.

Organ bağışçılarına yönelik uluslararası kaçırma eylemlerini organize eden her kimse, bu eylemlerde kendini korumakta başarısız olmayacaktı. en temel iletişim seviyesi.

Yarım saat bekledi, Interpol'ün e-posta alışverişini izlediğinden ve kaydettiğinden emin olduktan sonra cevap verdi.

Sayın Grup 2029. Daha fazlasını duymak istiyorum. Doktorum nakil dışında bir tedavi olmadığını söyledi, ancak nakil olma şansım

Zaman içinde uygun karaciğer milyonda birdir. Bir sürü sorum var. Bir web siteniz var mı? Başarı oranlarınız nedir? Bu Fransa'da mı olacak yoksa seyahat etmem mi gerekecek? Daha fazla zaman kaybetmek için arayabileceğim bir telefon numarası var mı? Saygılarımla, Luc Chevotet.

Sorularının hiçbirini bir e-postada yanıtlamayacaklardı, ancak bunları sormamaları hemen kırmızı bayrak çekmelerine neden olacaktı. Bunu teklif edin

İhtiyacı olan herkese potansiyel hayat kurtarıcı tedavi ve

kaçınılmaz olarak daha fazla bilgi istemek için geri geleceklerdi. Yanıt sadece sekiz dakika sürdü.

Mösyö Chevetet, Lütfen bu öğleden sonra saat tam 16:00'da 167 Rue des Bateliers, Clichy, 206 numaralı dairede hazır bulunun. Yalnız gelin. Kimlik ve vücut kontrolü istenecektir. 30 dakikalık bir danışma seansınız olacak. Temsilcimiz size bilgi verecektir. Grup 2029'dan değildir, ancak görüşme sonrasında sorularınızı bize iletebilecektir.

Danışma. Bu aşamada herhangi bir ücret ödenmeyecektir. Başka kişilerle birlikte katılırsanız, erişiminize izin verilmeyecektir. Hizmetlerimiz hakkında başkalarını bilgilendirdiğiniz anlaşılırsa, diğer hastalarımızı korumak için konsültasyonunuz sonlandırılacaktır. Tıbbi yardıma ihtiyacınız olmayacak.

Sunduğumuz hizmetler

normal tıbbi prosedürlerden farklı olan tedaviler. Bu toplantıya katılmazsanız, başka bir randevu teklif edilmeyecek ve başka hiçbir iletişim kurulmayacaktır. Sizinle tanışmak ve geleceğinizi yeniden şekillendirmenize yardımcı olmak için sabırsızlanıyoruz. Daire erişim kodu 87961, şifre Katedral. Grup 2029.

Callanach dairenin detaylarını kontrol etti. Yeni bir binaydı ve odalar kısa vadeli iş amaçlarının yanı sıra uzun vadeli konut kiralamaları için de teklif ediliyordu. Ödeme

kaçınılmaz olarak nakit olarak ya da izi sürülemeyen bir online ödeme aracı kullanılarak yapılmış olacaktır. Interpol çoktan kiracının kimliğini tespit etmeye çalışıyordu ama Callanach

Nefes al. Eğer bir otel odası olsaydı, biraz başarılı olabilirlerdi.

yönetimi bir odaya gözetim yerleştirmelerine izin vermeye ikna etmek, ancak kira sözleşmesi özel binada başlayacaktı

ve bu aşamada bina sahibini buna uymaya zorlamak için mahkeme kararı gerekir. Bu hızlı bir şekilde yapılabilir, ancak yürürlükte olan bir kira sözleşmesi ve potansiyel haklar varsa yeterince hızlı değil. ihlal edildi.

Jean-Paul'a bir güncelleme e-postası gönderdi ve hem Ava'yı hem de Interpol Merkezi. Fransız polisi, toplantının sonunda kendisiyle şahsen görüşenleri gözaltına alacak ve kimlik tespitinden sonraki bir saat içinde iletişimlerinin incelenmesi için emir alacaktı.

Onları. Aslında ihtiyaçları olan şey, Bart Campbell'ın nerede tutulduğuna dair kanıttı. Tabii hâlâ hayattaysa.

Otuz Dördüncü Bölüm

Nispeten kolay bir öğleden sonra olmuştu. Kafa Derisi, depo kurulumunda görevlendirdiği muhafızların sayısını göz önünde bulundurarak daire kapılarının müşterilere kapatılması talimatını vermişti. Yeni patron alışılmadık derecede neşeliydi.

Bütün gün etrafta dolaşıp talimatlar yağdırdı, onlara ilk yarışının daha önce yapılan her şeyi köpek pistindeki amatör bir gece gibi göstereceğini tekrar tekrar hatırlattı. Yarış

Kadınların köpeklere benzetilmesi Elenuta için boşa değildi. Pek çok tazı gibi, kadınlar da sadece iş amaçlı tutuluyor, kırılana kadar çalıştırılıyor, sonra da en kısa sürede uyutuluyordu. artık geçimlerini sağlayamıyorlardı.

Kafa Derisi, neredeyse imkânsız bir şekilde onu daha da sevimsiz kılan bir üstünlük havasına bürünmüştü. Cep telefonuna ardı ardına telefonlar geliyordu. Korumalar gelip gitmiş, kilitlenebilir para kutuları bozulmamış kartonlardan açılmış, yarış bittikten hemen sonra imha edilmek üzere telefonlara yeni SIM kartlar takılmış ve Scalp'in kendisi üç kez kıyafet değiştirmişti

defalarca, mikrofonu eline aldığı anda taçlandırma anı için en iyi şekilde görüldüğünden asla tam olarak emin olamadı.

Elenuta, Lively gittikten sonra önceki geceyi sessizce atlatmış, diğer kadınlara zamanlarının kaldığını söylemek için çaresiz kalmıştı.

Esaret geri sayımdaydı ama bunu yaparsa uğursuzluk getireceğine inanıyordu. Lively'nin bıçağının bulunduğu kot pantolonu giyerek uyumuş, parmaklarını bıçağın etek ucundaki dış hatlarında gezdirmek için defalarca aşağı uzanmış ve bacağının doğal olmayan bir açıyla bükülmesi anlamına gelse de bıçağı tutarak uykuya dalmıştı.

Uyandığında kaskatı kesilmişti, kalçası ağrıyordu ve bir kamyonun arkasına zorla bindirilip Avrupa'yı boydan boya geçtiği günden beri hiç olmadığı kadar mutluydu. Şimdi tek yapması gereken beklemektir.

dışarı. Sadece birkaç saat sonra polis orada olacaktı. Güvenlik kapının hemen dışında bekliyordu. Scalp yanında iki yeni kiralık katille geldiğinde saat öğleden sonra dördtü. Koridora çağrıldıklarında Elenuta kadın sırasının en arkasında durdu, başı eğikti ama dikkatle dinliyordu. Herhangi bir ek

Polis geldiğinde verebileceği bilgiler yardımcı olabilirdi.

Kafa Derisi'ne hızlı bir bakış attı. Hatırladığından daha solgundu, alnındaki ter tavandan sarkan çıplak ampulün altında onu aydınlatıyordu.

"Pekala, bu gece özel bir işim var," dedi. 'Bunun için birkaç gönüllüye ihtiyacım olacak.

Elenuta'nın midesi büzüştü. Bunun bir olasılık olduğunu biliyordu ama yarışacak kadınların çoktan seçildiğini umuyordu diğer dairelerden. Bu, o kadınlar için daha iyi bir şey olduğundan değil, sadece bu kadınlarla birlikte yaşayacağını bilmek zorunda kalmayacağından.

Bu durumdan kaçınmalarına yardımcı olabilecek bilgileri ev arkadaşlarından sakladı.

"Peki kim üzerine düşeni yapmıyor?" diye sordu düzenli muhafızlarına. "Sadece bu onların benim gözüme girmeleri için bir fırsat olabilir.

Kadınlardan hiçbiri konuşmadı. Neler olup bittiğini bilmiyor olabilirlerdi ama hepsi kendilerine söylenenlere güvenmeyi çoktan bırakmıştı.

"O," diye gruptaki en yaşlı kadınlardan biri olan ve diğer kızlar meşgul olmadıkça nadiren seçilen Suzan'ı işaret etti gardiyan, "ya da o. Anika'yı omzundan dürttü. Henüz on altı yaşında olan Anika, kendine daha iyi baksa müdavimlerin gözdesi olabilirdi.

Ama son zamanlarda Elenuta kızın saçlarından ve kirpiklerinden parçalar kopardığını fark etmişti. O kadar çok kilo kaybetmişti ki her kaburgası Bir röntgen filmindeki kadar net görünüyordu ve gözleri aşırı büyüktü. Bu etki ürkütücü ve iticiydi.

",," dedi Kafa Derisi. 'İkiniz de gelebilirsiniz. Eğer iyi olursanız, bir ödül alacaksınız.

Suzan şok olmuş ve dehşete düşmüş görünürken, Anika gülümsemeye başladı. Elenuta ona biraz gerçeklik tokadı atmak istedi.

"Ne ödülü?" diye sordu Anika, kafa derisine doğru bir adım atarak.

Elenuta gözlerinde eroinin yarattığı yanılsamayı gördü ve günlük yaşamla başa çıkmak için diğer kadınlardan çok daha fazla eroin kullandığını fark etti.

Varoluş. Anika'nın yarışta hiç şansı yoktu. Yerde oturup ölümü beklemesi de koşup dövüşmesi kadar olasıydı. Polis zamanında müdahale etmezse, planları her ,

Anika neredeyse kesinlikle ilk ölen kişi olacaktı. Muhtemelen hayatta kalabileceği tek yer, onu koruyacak diğer kadınlarla birlikte daireydi.

Elenuta'nın tek istediği sessiz kalmak, olduğu yerde kalmak ve beklemektir. Günün saatleri akıp gitmişti ve artık son yaklaşıyordu. O Çavuş Lively'nin ya da onun emrindeki birinin daireye geleceğine inanıyordu. Kalan muhafızlar da

tutuklandı. Kafa Derisi çok uzakta, yarış için seçtiği yerde olacaktı ve polis de orada, daha fazla kadın hayatını kaybetmeden bu kan banyosunu durdurmaya hazır olacaktı. Bütün gün beklemesinin nedeni de buydu - polisin ne olduğunu anlaması için bir şansı olsun diye.

yarışla ilgili her şey. Ancak hayatta hiçbir şey kesin değildi.

Kaçırıldığında bu dersi zor yoldan öğrenmişti. Bu

polisin bir salise bile geç kalması mümkündü. Scalp yarışın formatını değiştirip erken başlatabilir ya da Tanrı korusun,

Ne kadar güçlü olduğunu kanıtlamak için en başta zavallı bir kadını kurban etmeye karar verebilir. Ya da her şey yoluna girebilirdi. Öyle olmak zorunda, dedi kendi kendine. Bugün ölmeyecekti. Ama Anika gibi genç ve savunmasız birinin ölmesine de izin veremezdi.

"Siktir," diye mırıldandı kendi kendine. "Benim sorunum değil. Ama onun Vicdan hemen itiraz etti. Gönülsüz bir kahraman olsun ya da olmasın, Elenuta bunun bir seçim bile olmadığını biliyordu. Polis hepsini kurtaracaktı, diye kendini ikna etti, çünkü kurtarmak zorundaydılar. Ya bunu yapacaklardı ya da idam edileceklerdi.

Bunun Kafa Derisi'nin yüzüne son bakışı olacağını düşünmüştü, tabii kendisini korumak için polis ve hapishane görevlilerinin bulunduğu bir mahkeme salonundaki tanık kürsüsünden değilse. Bu koşullar altında onun gözlerinin içine bakma şansını memnuniyetle karşıladı. Ama bir çocuğu ölüme gönderemezdi. Her ne kadar nefret etse de öne çıktı.

"Şans istiyorum," dedi Elenuta. "Ödül kazanmak istiyorum. Kaşlarını kaldırdı ve gözlerini Kafa Derisi'ne dikti.

"İşinin başına dönebilirsin," dedi Kafa Derisi. "İstediğimi aldım. 'Yine kaçıyorum. Daha önce de kaçmıştım.

"sendin, değil mi? Şanslısın ki yüzün yarı . Para kazanıyorsun.'

'Eğer ödül yoksa, bir sonraki müşteriyi öldürürüm. Polis gelip bakar.'

"Beni tehdit mi ediyorsun? Kafa derisi ona doğru adım attı, Hâlâ sırttan Anika'yı iterek yoldan çekildi. Tökezleyerek Kafa Derisi Elenuta'nın saçlarından bir avuç yakalayıp boynunu yukarı doğru bükerken duvara çarptı.

"Ödül istiyorum," diye tekrarladı.

"Çünkü ödülün ne olduğunu bilmiyorsun. Adam kadının suratına hırladı ve kadın ona kafa atma isteğine direndi. Scalp, ticari açıdan hiçbir anlam ifade etmese bile, bir kadını sırf öfkesi yüzünden boğarak öldürmekten çekinmezdi.

İlk ben . Anika sadece on altı yaşında. Bir dahaki sefere o dener.'

'O genç. Kalabalığın hoşuna gidecektir. Ayrıca burada işe yaramaz. Ben kararımı verdim. Odana geri dön.' Onu serbest bıraktı ve kapı aralığına düştü. Elenuta tekrar ayağa kalktı ve onun peşinden yürüdü.

'İrk filmini görüyorum. Ne olduğunu biliyorum. Kaçıyorum ve polise söylüyorum. Bakışlarını adamın üzerinde tuttu ve kaşlarının nefrete yakın bir şeye dönüşmesini izledi.

'Öleceksin,' dedi. "İstediğin bu mu? Elenuta onu tuttu Dilini. 'Çünkü eğer sorun buysa, size bu konuda hemen şimdi, burada yardımcı olabilirim. Edeyim mi?'

Onun gözlerinin içine bakmak için eğildi. Nefesi bayat sigara dumanı kokuyordu ve burnunun hemen altında beyaz toz taneleri göze çarpıyordu. Ondan geriye doğru saydı, kaskatı kesilmiş, onun kararını bekliyordu.

', seni lanet sürtük, yarışmak istiyorsan, . Yüzünü bir daha görmek istemiyorum, o yüzden biraz para kazanabilirim.

senden. Çocuk bir sonraki tura geçebilir. Ve şimdi biz lanet

Geç oldu, bu harika. Şu ikisini arabaya bindir,' dedi yanındaki adama.

ona. 'Geri kalanınız temizlensin. Burası leş gibi kokuyor. Başı dik, kalesinin kralı edasıyla yanından geçerken bir çöp kutusunu tekmeledi.

Adamlardan biri Elenuta'yı kolundan tutarak kapıya doğru çekti.

"Bekle! Yaka," diye hatırladı.

Kafa derisi cebinden bir bıçak çıkardı ve bıçağı .

Elenuta'ya, 'Nasıl olsa bir daha ihtiyacın olmayacak,' dedi, aynı şeyi Suzan'ın yakasına yaparken.

"Belki ben kazanırım," dedi Elenuta sessizce.

'Eğer kazanırsan, tatlım, bunu senin boynunu bizzat sıkarak kutlayacağım. Dört gözle bekleyeceğin bir akşam için bu nasıl?'

Kafa derisi onu ve Suzan'ı eşikten itti. Elenuta ayrılırken dehşet içinde bakan kadınlara son bir kez baktı. Elenuta

Binadan çıktıklarında polis hiçbir yerde görünmüyordu. Ya operasyon korkunç bir şekilde yanlış gitmişti ya da işlerini son derece iyi yapıyorlardı. Hayatı pahasına ikincisi üzerine bahse girmişti.

Bölüm Otuz Beş

Rue des Bateliers Paris'in merkezinin dışındaydı, yeterince zararsız bir yerdi. Bir tarafında Grand Parc des Docks de Saint-Ouen'in, diğer tarafında ise farklı inşaat aşamalarında yarı yüksek apartmanların bulunduğu bir yol. Bir kaçırılma kurbanından yeni bir org satın almak için gidilecek bir yer gibi görünmüyordu, ama o zaman Callanach merak etti, neredeydi? Memurlar destek sağlamak için binanın dışında konuşlanmıştı ama içeride kimse yoktu. Bu çok büyük bir riskti. Daire bir süredir Önceki iki hafta boyunca kiralanan Grup 2029'un giriş ve çıkışların izlenmesini de içeren güvenlik düzenlemelerine sahip olduğunu varsaymak yanlış olmazdı. Ani bir insan akını hemen şüphe uyandırır.

Gözlerini sarartarak ve kendini olası sorulara hazırlayarak rutini tekrarladı. Grup 2029 kirayı nakit olarak ve ev sahibinin soracağı soruların miktarını sınırlayan bir depozitoyla birlikte ödemişti. Onlara ait hiçbir şirket kaydı ve haklarında istihbarat yoktu. Her e-postada ismin değişmiş olması muhtemel görünüyordu. Callanach apartman kapısının dışındaki panele giriş kodunu girip içeri girdi.

Kapının içinde duran adam tamamen kaslıydı. Gömleğinin üstünden ve manşetlerinin altından görünen dövmeleleriyle 1.80 boyundaydı. şehirdeki herhangi bir kulüpte kapıcı olabilirdi.

"Adınız lütfen?" diye sordu, Paris'in şıklığından çok uzak bir aksanla.

"Luc Chevotet," diye yanıtladı Callanach, sahte ehliyetini uzatırken elinin titrediği belli oluyordu.

"Şifre mi?"

"Tüm bunlar gerçekten gerekli mi? Ben sadece daha fazla bilgi almak için buradayım."

Kapıcı boş bir sesle, "için önce şifreyi girmeniz gerekiyor," dedi.

"Tamam, tabii. Katedral. Ne bekleyeceğimden emin değildim. Bir sunum mu olacak, yoksa-"

"Sizi kontrol etmem gerekiyor. Kibardı ama belli ki herhangi bir soruya cevap vermeye hazır değildi.

Callanach kollarını yavaşça yukarı kaldırdı ve bunu yaparken olası gizli kameraların ve kimlerin izliyor olabileceğinin bilincinde olarak hafif bir inilti çıkardı. Güvenlik görevlisi havaalanı tarzı bir elektrik monitörünü vücudunda gezdirdi ve bip sesi çıkaran cepleri işaret etti.

"Cep telefonunuzu bu kutuya bırakın.

"Mahremiyet nedeniyle göremeyeceğim bir yere bırakmaktan pek hoşlanmıyorum. Bir istisna yapabileceğinizi düşünüyor musunuz?"

Callanach cevabı biliyordu ama rol yapmak gerekiyordu.

tek yanıt "Daha sonra geri alacaksın" oldu.

Cep telefonunu güvenlik görevlisine bıraktı ve kendisine başka bir oda gösterildi. Masanın yan tarafındaki sandalyeye oturdu.

Callanach pencereden dışarı baktı ve

bekledi. Her yer mülayim, anonimdi. Zekiceydi. Bir daireyi birkaç hafta kullan, sonra taşın. Muhtemelen sadece bir kat yukarı ya da bir caddenin karşısına değil, şehrin tamamen farklı bir bölgesine.

Bir iç kapı açıldı ve bir adam içeri girdi, sakın gülümsemesi yerinde sabitlenmiş, takım elbiseli ve bağlı, saçları düzgün, eli sıkmaya hazır. Callanach ayağa kalkmak için çaba gösterdi, uzatılan eli zayıfça kavradı ve zorlukla nefes aldı.

"Mösyö Chevotet," diye başladı adam. 'Grup 2029'u temsilen buradayım. Daha fazlasını öğrenmeye karar vermenize çok sevindik.

Lütfen oturun

Aşağı. İstedığınız kadar zaman ayırın. Bir şişe su ister misiniz?"

"Teşekkür ederim," dedi Callanach.

Adam bir mini buzdolabına doğru ilerledi. Ucuz, geçici, taşınabilir. Callanach ikram edilen suyu açtı ve önündeki adamı incelerken uzun bir yudum aldı. Klinikte onu fark etmemişti ama o zaman da gözden kaçırması kolay olurdu. Otuzlu yaşların başında ya da ortasında,

Temiz kesim. Dikkat çekici bir şey yok. Atletik değil, zayıfın çok sıksa tarafında. Hiçbir yere yerleşmek istemeyen gözler.

"Öyleyse başlayalım," dedi adam, masanın arkasındaki yerine oturup dosyayı açarak. 'Her şeyden önce şu konuyu ele almam gerekiyor gizlilik. Bir kalem aldı ve okurken ucunu metnin üzerinde gezdirdi. 'Sunduğumuz tedavi herhangi bir hastanede bulabileceğiniz bir tedavi değildir.

geleneksel hastane veya . Geliştirilmiştir-'

"Özür dilerim," diye araya girdi Callanach. 'Adınızı duyamadım. Doktor musunuz?'

"Hayır, ben..." adamın gözleri okuduğu sayfanın başına kaydı, "müşteri irtibat yöneticisiyim.

"Peki senin adın ne?

'Bu aşamada isimlerimizi vermiyoruz. Açıkladığım gibi, gizlilik sorunu-'

'Anlıyorum, sadece daha kişisel bir yaklaşım umuyordum. Çok fazla farklı doktorum oldu, bir bağlantı olmadığında güvenmek zor olabiliyor,' diye açıkladı Callanach.

Adam elinin içine öksürdü.

'Acaba bunu okuyabilir miyim? Sonunda sorular için bir bölüm var. Sanırım tüm bilgileri duyduğunuzda kendinizi çok daha iyi hissedeceksiniz.

'Tabii. Anladım. Devam edin.'

'Teşekkür ederim. Doğru... gizliliğe olan ihtiyacımız, araştırmalarımızın değerini, geçerliliğini ve doğasını anlamak için yaptığımız çağrılar reddeden büyük ilaç şirketlerinden aldığımız tehditlerle ilgilidir.

tedaviler. Bu büyük şirketlerin yolsuzlukları ve polis teşkilatı da dahil olmak üzere siyasi alana erişimlerinin kapsamı, kendimiz hakkında çok fazla şey açıklamamızın güvenli olmadığı anlamına gelmektedir.

şirketimiz, uygulayıcılarımız ve araştırmacılarımız. Onların reddetmesi Tedavilerimizi tanımak, bunları geniş ölçekte yaygınlaştıramadığımız anlamına geliyor, ancak az sayıda kişiye yardımcı olmak için

çalışmalarımıza devam ediyoruz,

Çünkü kurtarılan tek bir hayat bile bizim zamanımıza değer. Büyük ilaç firmaları her yıl milyarlarca dolar hibe, ilaç satışı ve daha da fazlası bağış toplamaktadır. Kendilerine yönelik mali risk nedeniyle pazarı daha yeni, daha yenilikçi tedavilere açmayı reddediyorlar'.

"Tedavi tam olarak nasıl-" Adam onu durdurmak için elini kaldırdı.
"Özür dilerim.

'Personelimiz ve muayenehanemiz için aşırı tehlike nedeniyle Gizliliğin ihlali ve bilgi paylaşımı yoluyla, tedavi ücretlerini önceden ödemenizi rica ediyoruz. Ücret yapısı üçte birdir. Üçte ikisi şirketimize kalır ve son üçte biri de tedaviniz tamamlandığında size geri ödenecek olan iade edilebilir bir depozitodur.

tamamlandığında ve gizlilik sözleşmesini ihlal etmediğinizden emin olduğumuzda.

Size geri ödenecek miktar en fazla

Tedaviden yetmiş iki saat sonra.

'Geleneksel olarak başarılı bir şekilde devam eden tedavi olasılığının bulunmaması nedeniyle tedavimiz için uygun olarak değerlendirildiniz veya

nakli, yaşıınız ve önceki sağlık durumunuz göz önünde bulundurularak gerçekleştirilecektir. Tedavi maliyeti ve ödeme kolaylığı şu şekilde olacaktır

Bu toplantının sonunda size e-posta ile bildirilecektir. Ücretlerimizin yüksek olduğunun farkındayız, ancak bunun nedeni

Gelecekteki refahınıza katkıda bulunacak aileyi ödüllendirin. Callanach onun okumasını izledi. Yüz ifadesi neredeyse bomboştu.

Şirketteki rolü ne olursa olsun, ya ayrıntılar hakkında hiçbir şey bilmiyordu ya da hayal edilebilecek en iyi poker suratına sahipti.

'Tedavinin kendisi spesifik ve hedefe yönelik canlı hücre transferinden oluşmaktadır. Kök hücreler uzun yıllardır tedavilerde kullanılmaktadır, ancak bu doğru hücrelere erişime bağlıdır. Yenilikçi yeni tedavimiz, canlı donörleri nakil ve organ reddi riskleri olmadan, donör-alıcı eşleşmesine ihtiyaç duymadan ve tam bir mutabakatla tanımlamaktadır.

ilgili herkese karşı yasal ve ahlaki yükümlülüklerimizi yerine getiren telafi edici bir uygulamadır.

"Canlı donörler mi? Callanach sordu.

Ben de tam o kısma geliyorum. Donörlerimizin hepsi bitkisel hayattalar, ancak bu duruma gelmeden önce, hepsi bu programa katılabilirsiniz. Organlarının yaşı ve sağlığı açısından ihtiyaçlarınızı karşılayacak bir donör belirledik. Bağışçılarımızdan hiçbiri, hücrelerine ihtiyaç duyduğunuz organla ilgili organ hasarına sahip değildir. Size tıbbi değerlendirmeler sağlayabiliyoruz,

fotoğraflar ve bağışçının ölümünden sonra başkalarının yaşamasına yardımcı olma arzusunun kanıtı.

"Ama neden-

"Sizin de anlayacağınız üzere, bireysel bağışçıların karar verme süreçlerini tartışmak için sınırlı bir alanımız var. Bu kişisel bir karardır aileleriyle birlikte ulaşıyorlar. Örneğin bazıları omurilik yaralanması geçirmiştir ve yaşam sonu tedavisi aramaktadır, ancak ölmeden önce başkalarına yardım etmek istemektedir. Bazıları genetik bir hastalığın başlangıcına sahip olabilir.

etkilenmeyeceksiniz.'

'Bu bağışçılar geliyor? Hepsi Fransız mı yoksa-'

Bu sefer adam eliyle uğraşmadı. Sadece konuşmaya devam etti.

'Sağlıklı hücreler ağız yoluyla vücudunuza alınabilir. Çiğ beslenmek tüm iyi kanser tavsiyelerinin temel taşıdır. Bunun nedeni tüm hücrelerin çiğ olarak tüketilmesidir...'

Callanach'ın midesi yerçekimsiz bir ana denk geldi. Kaşlarını çattı, Adamın durakladığını ve kendisini toparlamasını beklediğini fark ederek gözlerini kırıştırdı.

'Bekleyeceğim,' dedi. 'Bu devrim niteliğinde bir bilim. Nasıl çalıştığını anlamamız önemli. Ama gözleri hâlâ sayfadaydı. Bu duraklama, bu güvence bile senaryoyla yazılmıştı.

"Ben iyiyim," dedi Callanach. "Okumaya devam edebilirsin.

'Hücrelerin çiğ tüketimi vücudu yeniden canlandırmanın en saf, en temiz yoludur. Yaygın inanın aksine, tüm hücreler sindirim sürecinde tamamen parçalanır. Yeni geliştirilmiş ve kanıtlanmış formülümüzün tedavisi ve kaplamasıyla, bu hücreler kendi organlarıyla birlikte vücuda emilebilir vücudun tanıyabileceği ve rejeneratif süreci başlatmak için vücudun kendi başarısız organına dahil edebileceği tıbbi özelliklere sahip bozulmamış faydalar.

'Tedavideki başarı oranımız yüzde ellinin üzerinde; bu da kronik ya da geç evre vakalarda hayat kurtaran prosedürlerde dramatik bir anlamına geliyor. Yaptığımız her şeyin rızaya dayalı olduğunu tekrar vurguluyoruz. Tedaviye devam etmeye karar vererseniz

Bağışçının ailesine, sevdikleri kişinin yaşamı hakkındaki bilgilere değer verebilmeleri için isimsiz genel bilgileriniz verilecektir.

kurtarılmasına yardımcı oldu. Burada başarılı şekilde tedavi ettiğimiz kişilerin ifadeleri var diyerek bir tomar kâğıt uzattı. Bu aşamada size potansiyel donörünüzle ilgili bazı ayrıntılar sunabilirim. Bunu ister misiniz?

"Evet, lütfen.

Adam Callanach'ın logolar için taradığı A4 sayfalarını uzattı. Görünürde bir yaprak bile yoktu. Azat'ın minibüste gördüğü şeyin Grup 2029'un organizasyonuyla hiçbir ilgisi yokmuş gibi görünmeye başlamıştı. İlk sayfada bir yetişkinin birkaç fotoğrafı vardı kadın, beyaz, yüzü hafif bulanık.

'Anonimliğini korumak için yüz hatlarını bulanıklaştırdık. Bazı bağışçılar tüm bilgilerinin bilinmesine izin verirken, bazıları da gizliliği tercih etmektedir. Tıbbi kayıtları ilerleyen sayfalarda yer almaktadır, yine, redaksiyonlarla.'

Callanach fotoğraflara göz gezdirdi. Bazılarının sözde bağışçı yatalak olmadan önce çekildiği belliydi.

Sağlıklı bir vücut, iyi bir kas yapısı. Bir sonraki adımda bir hastane yatağındaydı, çeşitli makinelere ve monitörlere bağlıydı.

"Korkarım ki bu son fotoğraflar biraz üzücü, ama asıl mesele şu ki, hastanın sağlık durumunun iyi olduğunu kanıtlamak için çok dikkatli davranıyoruz.

tepkisizlik noktası.'

Fotoğraflar, yüzü maskeyle gizlenmiş doktorun hastanın kalçasına bir şey yerleştirdiği geniş bir çekimden oluşuyordu. Yakın çekim bir iğne olduğunu gösterdi, etin içine önemli bir mesafe. Normalde duyarlı bir bireyin hareketsiz kalamayacağı kadar uzağa.

Callanach, "Bu çok güven verici," demeyi başardı. Sayfayı çevirdi. Çocukluk aşılardan yetişkinlikte rahim ağzı kanseri teşhisine kadar çeşitli ikna edici ayrıntılar listelenmiştir.

'Bu rahim ağzı kanserinin sizin için tehdit edici olmadığına değerlendirildiğini göreceksiniz, ancak donörün yaşı, ırkı ve diğer uygunlukları, hücrelerini gelecekteki sağlığınız için mükemmel bir hediye haline getiriyor. Bu belgeleri almanıza izin veremeyiz, ancak donörün Yaşam destek ünitesi kapatılmadan hemen önce, burada verilen bilgilerle eşleştğini teyit edebileceksiniz.

"Ölmeden hemen önce mi?

'Bağışçılar huzur ve rahatlık içinde tutularak, yaşamın sonlandırılmasının kontrollü koşullarda, bağışçılar için en uygun zamanda gerçekleşmesi sağlanır.

Hücrelerin transferi ve laboratuvar ortamımızda size uygulanmadan önce yaşamı uzatan formülümüzün eklenmesi. Şimdi sorularınızı sorabilirsiniz ve ben de mümkün olduğunca cevap vereceğim.

'Tamam, belli ki çok fazla bilgi var. Bu yasal mı?

Kulağa kaba geliyorsa kusura bakmayın ama bu daha önce duymadığım bir şey..'

Adam sayfayı taradı.

'Tüm tedaviler yasalara uygundur, aynı şekilde rızanın özgürce verildiği her organ bağıışı da uygundur. Bağışçılar sadece makineler tarafından hayatta tutulmaktadır. Ailenin açık rızası olmadan hiçbir yaşam sonlandırılmaz ve sonlandırmalar yalnızca yaşamın sona ermesi durumunda gerçekleşir. yapay tıbbi ve mekanik olmadan sürdürülebilir değildir.

Yardım. Ödediğiniz paranın üçte biri aileye veya Bağışçının vekili, kederlerinde onlara yardımcı olmak için. Size bir Bağış töreninde yasal bağışçı sözleşmesinin, kontratının ve onay formunun bir kopyası.

"Bağış töreni mi?

'Bağış töreni, bağışçının hastalığının doğası gereği kısa sürede gerçekleşiyor. Hücrelerin hızlı bir şekilde transfer edilmesi gerekiyor, ancak hiçbir aşamada tıbbi yeminleri ihlal etmediğimizden emin olmak için hiçbir yaşam yapay olarak kısaltılamaz. Size adresinizi bildiren bir mesaj gönderilecek ve ardından şirket nakliyesiyle tesisimize götürüleceksiniz. Bu

Tören, organlar nakledilmeden önce bağışçı ve aileleri için önemli olan bir arınma ritüelini, bir kutsamayı ve bir şükran ve düşünme dönemini içerir. Bağışçının ailesi veya arkadaşları da hazır bulunabilir, ancak böyle hassas bir zamanda kederlerine saygı göstermek için ayrı bir odada bulunabilirler. Bazen bir talepte bulunurlar

Bağışçıyla görüşmeyi kabul etmenizi tavsiye ediyoruz.

'Bu gerçekten harika,' dedi Callanach. "Sanırım bu hoşuma giderdi. Ve bilime gelince...'

'Formülümüz, hücresel transfer faydalarını en üst düzeye çıkarmak, hasta içi enfeksiyonu en aza indirmek ve kendi vücut organınızla buluşan hücrelerin gücünü artırmak için tasarlanmıştır. Formülümüz, etkinliği sağlamak için antibiyotikler ve steroid tedavisi ile birleştirilmiştir.

"Tüketmek derken tam olarak neyi kastediyorsunuz?

Adam bir nefes aldı ve okumaya devam etti.

'Hücreler ve tıbbi formül size sözlü olarak verilecektir. Uygunluğunu kanıtlamak için organı hazırlanmadan önce görec. Organ daha sonra hazırlanmak üzere laboratuvarımıza götürülecek ve tıbbi gözetim altında tüketilmek üzere size iade edilecektir.

"Ben mi ?

"Oral tüketim," diye tekrarladı adam.

Callanach onu boğazından yakalama savaştı.

"Ya işler ters giderse? Nereye gideceğim? Paramı geri alabilir miyim?"

"Kronik veya geç evre hastalıklar için tüm tıbbi tedaviler öngörülemez. Başarı oranımız, alabileceğiniz diğer tüm tedavi tekliflerinden daha iyidir. Tedavilerimiz aşağıdakiler doğrultusunda test edilmiştir
birkaç yıl boyunca mevcut düzenlemeler. Tedavinin kendisi mide bulantısı gibi yan etkiler taşıyabilir ve size bir enjeksiyon yapılacaktır. bunu önlemeye yardımcı olur. Diğer yan etkiler arasında mide krampları, ishal ve baş ağrısı sayılabilir. Size tam bir liste verilecektir. Tüm hastanelerde standart olduğu üzere bir sorumluluk feragatnamesi imzalamanız gerekecektir. İlk tedavi için size yirmi dört saatlik bir acil durum telefon numarası verilecektir.

Tedaviden yedi gün sonra ve tedaviden yaklaşık iki hafta sonra kontrol için size bir doktor randevusu gönderilecektir.

"Neden tesise kendim gidemiyorum?

'Kurumsal casuslar hayat kurtaran çalışmalarımız için sürekli bir tehdit oluşturuyor.

İstemedenden de olsa bilgi paylaşımı, sizinle ve sizin için çalışma kabiliyetimizi tehdit edebilir. Tüm düzenlemeler hem sizin güvenliğinizi hem de başka türlü mücadele etme misyonumuzu sağlamak için yapılmaktadır.

tedavi edilemez hastalıklar. Sayfayı taradı. 'Oturumumuz şimdi sona erdi. Bir saat içinde size e-posta ile yeni talimatlar gönderilecektir.

"Tedaviyi ne kadar erken yaptırabilirim? Callanach ısrar etti.

'Oh, evet, buna cevap verebilirim. Ödemenin yapılması koşuluyla tedavinin önümüzdeki kırk sekiz saat içinde yapılacağı varsayılabilir.

"Kırk sekiz saat mi? Bu... vay canına.'

Adam ayağa kalktı ve Callanach'ın elini sıkmak için elini uzattı. Soğuk ve hafif nemliydi.

' teşekkür ederim,' dedi Callanach. 'Bana bir şans verilmiş gibi hissediyorum. Umarım sizi çok tutmamışımdır.

"Sorun değil, bugünlük işim bitti," diye cevap verdi adam, Callanach içeri girdiğinden beri ilk kez gerçek bir gülümsemeyle. Bittiği rahatlamış görünüyordu.

Bu iyiydi. Şimdi yapmaları gereken şeyi çok daha kolay hale getirdi.

"Seni tekrar göreceğim miyim? Callanach sordu.

'Hayır, tabiri caizse ben sadece ön tarafta yer alıyorum. Umarım senin için iyi geçer ve ben, bilirsin, senin sorunun için gerçekten üzgünüm. Sesi belirsiz ve mahcup geliyordu.

Callanach cep telefonunu alıp çıkarken kapıcıya başıyla selam verdi. Meraklı kulaklardan ya da gözlerden uzak olduğundan emin oldu, merdivenlerden inip sokağa çıkıyordu. Avrupa'nın en kötü şöhretli hapisanesindeki hücresinin kraliçesi Giorgia Moretti-Russo organ nakli konusunda haklıydı. İstedikleri gibi olmamıştı.

bekliyor. Savunmasızları, ölümcül hastaları avlamak.

erken bir ölümün eşiğinde olan insanların avantajı - tüm bunlar giderek daha belirgin hale gelmişti. Ama farkında olmadan

Bir cinayet kurbanının yamyamlığı, hem de büyük masraflarla? Bu, karşılaşabileceğini hiç düşünmediği bir . Derin bir nefes aldı ve telefonunu açtı.

Kapının dışındaki polis birimi liderine 'Ben çıkıyorum,' dedi. 'İki adam takip edecek. Biri güvenlik görevlisi, daha çok fedai gibi görünüyor, beyaz, kırklı yaşların başında, kafası tıraşlı, altı dört, takım elbise giyiyor ama boynunda ve ellerinde görünür dövme var, son derece iri yapılı.

Takip edin ama gözaltına almayın. Normal davranmasını istiyoruz. Gözlerinizi ayırmayın.

Diğer tutuklamaları yapana kadar onu yirmi dört saat izleyeceğiz, ancak iletişim bilgilerine ve banka hesabına erişip ilgili izlenebilir faaliyet.

"Diğer erkek de beyaz, otuz ila otuz beş ,

Kısa kahverengi saçlı, zayıf, belirgin dövmesi yok, 1.80 boylarında, kahverengi gözlü, temiz traşlı ve koyu mavi kravatlı bronz bir takım elbise giyiyor. Başka biri tarafından izlenmediğinden ya da takip edilmediğinden emin olur olmaz onu istiyorum. Diğer dairelerin de aynı şirket tarafından işgal edilmesi ihtimaline karşı, onu bu binadan uzak tutun.

İletişim cihazlarını alın ve ne bulduğunuzu bana bildirin. Derhal sorgulayın ve işbirliği yapmasının onun yararına olacağını söyleyin. Avukat tutmaması için onu ikna etmeye çalışın. Ve avukatıyla yaptığı telefon görüşmelerini kayıt altına alın. Bilginin hukuk ekibinden geçmesini istemiyorum.'

Callanach telefonu kapattı.

Ava'nın numarasını çevirecekken ameliyatta olduğunu hatırladı ve onun yerine olay odasını aradı.

Ben Callanach. Müsait olur DCI Turner'a Malcolm Reilly davasında üçüncü bir kurban olduğunu bildirin. Şu anda kaçırılmış ama hâlâ hayatta olduğuna inanılıyor. Kadın, beyaz, onlu yaşların sonunda ya da başında. Yirmili yaşlarda, 1.80 ile 1.90 arasında, sarı saçlı, göz rengi belli değil. İnce yapılı. İskoç da olabileceği varsayımı üzerinde çalışıyorum. Lütfen en kısa zamanda kayıp kişi dosyalarını ya da suç raporlarını kontrol edin ve bana geri dönün. Kimliğini tespit etmemiz gerekiyor.'

çaldı. Köşede bir kapı çarpıldı ve ayak sesleri merdivenlere yöneldi. Bart'ı bulmak için en iyi şansları buydu. Campbell ve umarım karaciğeri ona satılmak üzere olan genç kadının hayatını da kurtarır. Büyük olasılıkla tek şansları.

Otuz Altıncı Bölüm

Depo yeterince zararsız görünüyordu. Yerini tespit etmek devasa bir organizasyon başarısı gerektirmişti. Ziyaretçiler gelip gitmişti.

Bütün gün Wester Hailes'deki apartman dairelerini izlediler ve her seferinde farklı, plakasız, uygun şekilde hırpalanmış görünümlü bir polis aracı izleri takip etmek zorunda kaldı. MİT neredeyse tüm gizli görev araçlarını kullanmıştı.

Motosikletler, kamyonetler ve eski bir minibüs de dahil olmak üzere, Scalp'in adamlarının iletişim açısından çekinerek aynı minibüsü kullanmak iki kez. Üç yolculuk rastgele evlerde sona erdi, iki kez

varış noktası bir alışveriş merkeziydi, biri benzin doldurmak ve Wester Hailes'e dönmek için yapılan bir geziydi - fark edilmemek zordu

Bir arabayı takip ederek bir benzin istasyonuna gidip geri dönmüşlerdi ama sonunda Scalp'in bazı adamları öğleden sonra Edinburgh'dan yola çıkmış ve Ava tam umudunu yitirmeye başlamışken onları doğru yere götürmüşlerdi. O zamandan beri, polisleri geçici olarak

bölge. Birkaçı yerel bir barda yemek yiyor ve dışarıda yolu izliyordu.

Diğerleri ise bölgede arabayla dolaşıyordu. Çoğu ise depoyu çevreleyen tarlalarda ve ormanlık alanda donmak üzereydi.

Ava, deponun diğer binalardan uzak olmasından ve tüm dış ışıkların söndürülmüş olmasından hoşlanmamıştı.

kasıtlı olarak devre dışı bırakılmış. Birileri mükemmel konumu araştırırken gayretli olmaktan fazlasını yapmıştı. Şehrin dış sınırlarına kolayca ulaşılabilirdi, ancak doğrudan bölgenin küçük köylerinden geçmeye ve şüphe uyandırmaya gerek yoktu. Bir motor parçaları üreticisi tarafından kullanılmaz hale getirilen eski bir sanayi bölgesinde yer alıyordu.

Güney Doğu Asya'nın daha ucuz bir bahis olduğuna karar verdiğinden, bina şu anda boştu. Otopark asfaltının ısrarcı yabani otlar tarafından itilmiş kaya parçalarıyla dolu olması

çok uzun bir süredir kimse binada bulunmuyordu. Araştırmanın sadece o öğleden sonrayla sınırlı olduğu düşünülüşünde, MIT binanın iç düzeni hakkında hiçbir fikre sahip değildi - orijinal planların mevcut düzenle herhangi bir benzerlik taşıması gerekmiyordu. Kırsal konum, İskoçya Polisi'nin bölgeye çok sayıda araç sokmasının neredeyse imkansız olmasını da sağlamıştır

Varlıklarını belli etmeden. Akşamın ilerleyen saatlerinde, otopark dolmaya başladığında bu da bir seçenek olabilirdi ama şimdilik sadece çiftçilere aitmiş gibi görünecek kadar çamura bulanmış birkaç aracın yanından geçebilmişlerdi. Ava'nın kendisi de ordudaydı- kamuflej kıyafetleri giymiş ve buztoprağın altında yüzüstü yatıyordu. Komşu tarlanın çitinden dürbünle ana girişi izliyorlardı.

Binanın yapısıyla ilgili sorun, yangın çıkışlarının sıkışmış ve muhtemelen içeriden de barikatlanmış olmasının kolay olmasıydı. Bu çıkışları deneyecek ekipleri vardı ama pek umutlu değildi. Ana giriş bir dizi metal çift kapıydı - pencere camı yoktu - ve Dışarıda, içlerinde bir şey gizleyebilecekleri kadar kalın ceketli iki adam vardı. Bu amatör bir operasyon değildi ve DS Lively'yi tek başına göndermek üzereydi, silahsız. Ava kaos tanrılarına sessizce dua etti, kibarca bu akşam izin vermelerini istedi ve sürünerek saklandığı delikten geri çıktı ve gizlenerek Lively ve Tripp'in büzüştüğü yakındaki bir tarlanın sonunda park etmiş olan plakasız arabaya doğru koştu.

"Bana bir mesaj aldığını söyle," diye sordu Ava.

Lively cep telefonuna bakarak, "Siktir et," dedi.

"Çalışıyor, değil mi? Sinyal alabiliyor musun?" Omzunun üzerinden baktı.

Tripp ona 'Beş dakikada bir kontrol ediyordum,' dedi. 'Telefonumdaki tüm mesajlar doğrudan geldi.

"Lanet olsun. Kahve hala sıcak mı?"

Lively ona bir mataradan bir fincan doldurdu ve ellerini fincanın etrafına sardı, bir dizüstü bilgisayar açtı ve birimlerinin çevrede nerede konumlandığını gösteren ekrana baktı.

"Paddy'nin size mesajı ne zaman beklemeniz gerektiğini söylemediğinden kesinlikle emin misiniz?"

"Hanımefendi, bunu halletmeye çalışacağını ama hiçbir şey için söz veremeyeceğini, listeye ve Kafa Derisi'ne bağlı olduğunu söyledi. Bu bir şey değil.

Bana aynı soruyu kaç kez sorarsanız sorun, cevabım değişmeyecek.

'Seni öyle ya da böyle oraya götürmeliyiz ve saat oldukça geç oldu. Tripp, Scalp'i görebiliyor muyuz?'

'Evet hanımefendi, yüzünün makul bir fotoğrafı da var ama yok. Henüz kimliği tespit edilemedi. Beş dakika uzaklıkta. DC Monroe ve bizi gerçek zamanlı olarak güncelliyor. Görünüşe göre bir konvoy var. En az üç araç Wester Hailes'ten aynı anda ayrıldı - iki araba ve bir minibüs, farklı yollardan çıktılar - ama o zamandan beri aynı rotayı izlediler ve bu yöne doğru gittiler.

'Kapıları bir dakikadan fazla açık tutmayacaklar. herkes burada olduğunda gerekli. Lively, iletişim testi nasıl gitti?

Fena değildi. Rahatsız edici ama sesimi duyabileceksiniz ve kulaklığın işitme cihazı gibi görünmesinin neden en iyi seçenek olduğundan emin değilim. Cep telefonumu da götüreceğim ama dün dairede olduğu gibi benden alınacağını tahmin ediyorum.

'Ve tüm birimler polis girişi için sinyal konusunda açık mı? Ava Tripp'e sordu.

Evet , Çavuş Lively "destansı" diyecek. Düşündük ki kesinlikle duyacağımız kadar benzersiz, ancak diğer erkeklerin tepkilerinin ne olmasını bekledikleri bağlamında anlamlıdır. Bu doğru mu?'

'Kadınların hayatları için yarışacak olması doğru mu? seyirci onların öldürülmesini beklerken, beklenen tepki "destansı" mı? Hayır, Tripp, gerçekten değil.'

"Tam olarak kastettiğim bu değildi..

"Öyle olmadığını biliyorum," diye iç geçirdi. "Özür dilerim. İşe , Tripp. Olmak zorunda. Kadınlardan haber var mı?'

"Güvenlik kameraları iyi bir görüntü elde edemedi, ancak varsayım, kadınların arabalar yerine minibüslerle yola çıktıkları yönünde. gözlerden saklı.'

'Tamam, ben geri dönüyorum o zaman. Silahlı birliklerimiz ne kadar uzakta?'

'Çeşitli geniş yayılmış durumdalar. Sağlık görevlileri en yakın köyde ve itfaiye ekibimiz de hazır bekliyor. Yeterli desteğimiz olduğunu düşünüyor musunuz, hanımefendi? Sadece çok fazla Binanın içinde insanlar var. Silah sesleri duyulacak. Scalp'in adamları savaştan teslim olmazlar.'

"Biraz tahtaya dokun, Çavuş Tripp. Bugün ekibimden kimseyi hastaneye götürmeyeceğim. Ve Lively, kışını o binaya sokmak için ne gerekiyorsa yap. Bu piçleri sonsuza dek içeri tıkmak için içeride gözlere ihtiyacımız var. Sadece kendini öldürtme.'

Ava zıplayarak araçtan indi ve daha önceki pozisyonuna geri döndü, haki kapüşonunu saçlarının üzerine kaldırdı, olabildiğince rahat bir şekilde yerleşti
Bir kasını bile oynatana kadar bir saat geçeceğini biliyordu. İlk araba park alanına girdi, tam o sırada ve yapraklarla yeni örtülmüştü. Dört adam hiçbiri gecenin geç saatlerinde karanlık bir sokağı paylaşmak isteyeceği türden değildi. Tamamen rahat bir şekilde güldüler ve şakalaştılar. Hayır. polis operasyonunu fark ettiklerini gösteren ufuk. Bu bir başlangıçtı. Kapıları koruyan adamları omuz yumrukları ve küfürlerle karşıladılar, yanlarına da aptalca sırtışlar eklediler. Ava yüzünü buruşturdu. Onların bir takım olmasını istemiyordu. Özellikle arkadaş olmamalarını ummuştı. Arkadaşlar birbirini kollar ve karşılık verirdi. İlk sorun işaretinde kaçmazlar ya da bir suçlama karşısında birbirlerine sırt çevirmezlerdi. Fedai döndü ve Ava'nın uzaktan anlayamadığı bir ritimle kapıya sertçe vurdu. Şifre kullanımı basit ama etkiliydi. Kapı içeriden açılmıştı. Dışarıdan anahtarla giriş yok o zaman. Bunun için çok dikkatli davranmışlardı. Yeni gelen dört kişi içeride kayboldu ve kapı arkalarından ağır ve gürültülü bir şekilde kapanarak geçilmezliğini ilan etti.

Yanaşan bir sonraki araba bir Range Rover'dı. Sürücü koltuğundan bir haydut indi. Ava her ne kadar görünüşe bakarak hüküm vermemeye çalışsa da,
Bu sefer önyargılarının politik doğruculuğuna hükmetmesine izin vermeye karar verdi. İri yarı, traşlı kafalı, üstteki saç dökülmesini telafi eden sakallı, siyah kot pantolonunun üstünden taşan göbekli bir adamdı,

Soğuğa ve yaklaşan akşama rağmen kolsuz bir tişört giymiş, kolundan aşağıya önceki mahkûmiyetlerinin gerçek bir listesini dövmüş. Dürbünü hırsızlıktan hayvanlarla cinsel ilişkiye kadar her şeyi iddia ettiğini söyledi. Dövmelerden payına düşeni almıştı ama henüz hiç kimse önceki mahkûmiyetlerini kalıcı mürekkeple belirtme cüretini göstermemişti. Sonra yolcu kapısı açıldı ve içinden şeytanın tamamen farklı bir tonu çıktı.

Ava adamı inceledi, ona verdiği tepkiyi kontrol etti ve tekrar baktı. Bu kadar tepki vermesine neden olan görsel bir şey yoktu. ona güçlü bir şekilde. O sadece bir adamdı. Ama o yüz, nefretin katıksız gücü ve ifadesinin mutlak soğukluğu, ilkbahar çamurundan yatağını bir sıcak küvet gibi gösterdi.

Kafa derisi. Onun gerçek kimliğini bilmesine gerek yoktu. Polis memuru olarak çalıştığı yıllarda tanıştığı pek çok erkeğe benziyordu. Diğer insanların -özellikle de kadınların- vazgeçilebilir. Kaderinde daha büyük ve daha iyi bir şey olduğuna inanıyordu. Tehlikeliydi çünkü zalimliği seviyordu. Silahı kılıfında kontrol etti, acı veren bir güvenle göğüs kafesi. O ve Scalp anlaşılmazlardı ve her hareketinin gereklilikten ve prosedürden doğduğundan emin olmalıydı. Sadece dünyayı kendi özel gölgesinde yürüyen bir adamdan kurtarmak için.

Kapıların hemen yanına yanaşan minibüs onu başka yöne çevirdi. Dikkat. Kafa Derisi kapıcılardan birinin sırtına bir tokat attı ve güvenlik görevlisini doğal olarak herkesin güleceğinden çok daha fazla güldüren bir şey söyledi. Etkileme arzusu, kötü bir Dehşete düşmek bunu yapabilirdi. Minibüsün arka kapıları açıldı ve iki kadın dışarı çıktı, bir başka erkek de arkadan geliyordu. Ava kadınları otuz saniyeden fazla göremedi ama bu Yeterince. İlki daha yaşlıydı ve kambur yürüyordu. Binaya girmesine yardım edilmesine izin verdi. Onu takip eden kadın arkasındaki kolunu ona rehberlik etmeye çalışan adamdan çekti. Baş yukarıda, gözleri tetikte ve uyanıktı. Koyu renk saçlı, kahverengi gözlü, güzel, çenesi direncini belli eden bir yapıdaydı, Ava bunun Lively'nin kitabında ayrıntılı olarak anlattığı Elenuta olduğunu biliyordu. İlk rapor.

İkinci bir minibüs yanaştığında görüşü kapandı. İki kadın daha indi, biri bir adamın omzunda taşınıyor, diğeri sürükleniyordu. Kamyonetlerin boşaltılması devam ederken Ava kulaklığından Tripp'e açıklamaları ilettiler. Işıklar getirildi, dizüstü bilgisayarlar, diğeri muhtelif bilgisayar ekipmanları ve dronlar. Eğer Aktiviteye tesadüfen rastlayan Ava, burayı dünyanın en iğrenç seyirlik sporunun yapıldığı yer değil de bir reality TV seti sanabilirdi. Kurulum yirmi dakika sonra tamamlandı. Kızlar oradaydı, takımlar yerli yerindeydi ve Hem içi hem de dışı kas doluydu. Ava eldivenli ellerini ısıtmak için koltuk altlarına soktu ve beklemeye başladı. Saat 6.30'du. ve diğeri arabalar gelmeye başlamıştı.

"Lively Paddy'den haber aldı mı? Ava kulaklığından Tripp'e fısıldadı. Arka planda Lively'nin küfrettiğini duydu ve cevap. 'Boş , ' dedi. 'Belli ki başlamak için hazırlanıyorlar ve otopark hızla doluyor. On beş dakika sonra, adı listede olsun ya da olmasın Lively'yi oraya sokmaya çalışacağız. Bir yolunu bulması gerekecek. Hazır olduğundan emin olun.'

Akşam 6.45'te Lively'nin cebinde kullanılmış yirmilikler, gerçek hayatta asla ihtiyaç duymayacağını umduğu bir ısıtma cihazı vardı.

baş ağrısına neden oluyordu ve bu sarsılmaz duygu bir şeyler gerçekten ama gerçekten yanılttı. Ona bir araba getirilmişti. Tripp'in yankılanan talimatları doğrultusunda depo otoparkına giden üç kısa şeridi sürmüştü.

Düzenli park kavramını anlamayan bir araç kuyruğu vardı. Hala mesaj gelmemişti, bu da demek oluyordu ki içeri nasıl gireceğini düşünmeye başlamadan önce mekânı nasıl bulunduğunu açıklamak zorunda kaldı.

Gerçekten hazırlıklı olmadığı şey, içine girmek üzere olduğu şeyin büyüklüğüydü. Depo - elbette - büyük bir yer olacaktı. Şehir dışında, mantıklı. Ama park edilmiş yüzden fazla araba vardı. Hepsinin tek kişilik olmadığını varsayarsak, Bu da bir baskından çok açık bir savaş anlamına geliyordu. Daha önceki yıllarda futbolun kirli taraflarında çalışmıştı. Maçtan sonra organize kavgalar. Çete tarzı suçlar.

taraf tar kulüpleri içinde, uyuşturucu ticaretine ve misillemeye kadar uzanan Şiddet. Bunun büyüklüğüne hayret etmişti ama bu başka bir şeydi. Ve tüm bunların ötesinde, kanatlanıyordu. Acele etmiyordu, Diğer üç adamdan oluşan bir grubun ucuna takılarak depo kapısına doğru yürüdü ve önündeki adamları dikkatle dinledi.

"İsimler?" diye sordu güvenlik görevlisi. "Sam Whishaw.

"Jerry Blake.

"Barney Wheeler," diye mırıldandı sonuncusu. "Listede adımız var. Gardiyan kalemini bir panonun gezdirerek isimleri işaretledi. "Para?" diye elini uzattı.

Whishaw bir deste uzattı, Blake onlukları saydı ve Wheeler sonuncu oldu, yapışkan banknotların ardından beş poundluk banknotları buruşturdu, çoğunu bekçinin zorunda kaldığı bir top haline getirdi ve son birkaç poundu bozuk para olarak ödedi. Bekçi ona tiksinti dolu bir bakış attı ama el salladı.

üç inç.

Lively cep telefonuna son bir kez baktı. Hâlâ bir şey yoktu. Otoparkın sonundaki ağaçlık alanda saklanan silahlı birimler varsa bile onları göremiyordu. Kanat ve dua zamanı.

"İsim.

"Jackie Thomson.

Güvenlik görevlisi listeyi bir, iki kez kontrol ettikten sonra Lively'ye çoğu erkeğin kaçması için bir işaret olarak algılayacağı bir bakış attı.

'Ah, lanet olsun. Orada değil mi? Bu tipik bir şey. Paddy buralarda mı? O halledebilir.'

"Şu anda biraz meşgul dostum," dedi gardiyan. 'Adın listede yok, bu da burada işin olmadığı anlamına geliyor.

'Saçını açık tut! Benim için de berbat bir durum. Paddy adımı listeye yazdıracaktı, o . Ona bir seslenseniz de ben de onunla konuşsam olmaz mı?

Muhafız ona baktı, bir elini cebine soktu, parmakları bir tür şeklin etrafında şişkinleşti. Lively onun ne tür bir silah tuttuğunu fazla düşünmek istemedi.

'Paddy'yi arayacağım, sonra bunu almak için 60 saniyen var. . Sakın bir adım bile atma.' Çekiçle vurdu

Kapı hızlı bir sırayla içeriden açıldı. 'Paddy'yi hemen buraya getirin. İsmi listede olması gerektiğini düşünen adam var. Eğer Paddy ona kefil olmazsa, bunu polise söylemek zorunda kalacağım. patron.'

Kapının arkasından sabırsız bir inilti geldi, ardından ayak sesleri uzaklaştı. Lively kapı açılmadan önce birkaç dakika bekledi ve Paddy'nin yüzü belirdi. Gök gürültüsü tam olarak hakkını vermiyordu. "Ne oluyor lan?" diye sordu Lively onu selamlayamadan. "Evet, , biliyorum. Lively ellerini havaya kaldırdı. "İzin ver de açıkla.'

Paddy onu kolundan tuttu ve park etmiş arabaların ilk sırasının arkasına, otuz metre uzağa çekti.

"Detayları sana mesaj atmadığım halde lanet yüzünü nasıl gördüğümü açıklamak ister misin?

"Sadece bir yanlış anlaşılma," diye gülümsedi Lively. "Tanrı aşkına, bana bir dakika verin.

Paddy'nin elinde, Lively'nin geldiğini görmediği bir silah vardı.

"Bundan hoşlanmadım. Bir şeylerin peşindesin.' Paddy Sesini alçak tuttu ve Lively bunun işe yarayabileceğini fark etti. Paddy, Lively'ye habersiz geldiği için kızgın olduğu kadar, birilerinin işleri berbat etmiş olabileceğini öğrenmesinden de korkuyordu. Davetiye.

"Dinle, Barney Wheeler'ı buraya kadar takip ettim. Şişko herif birkaç saat önce yerel barımızdaydı. İçeride senden mesaj gelmesini bekliyordum. Dün gece apartmandan çıkarken onu tanıdım. benimle aynı zamanda. Sanırım başka bir kattaki fahişeleri ziyaret ediyordu. Onun bir müşteri olduğunu biliyordum, bu yüzden onu barda gördüğümde.

konuşmasını dinledim. Komik paralarla hepinizi nasıl sikeceğini anlatıyordu. Bir sürü sahte beşlik ele geçirdiğini söyledi. İyi sanat eseri, diye düşündü, ama

Doku biraz kötü, o yüzden etmeden önce hepsini mahvetmeyi planlıyordu. Git oradaki adamına sor eğer

Bana inanmayın. Her neyse, bu gece senden mesaj o kadar emindim ki onu takip etmeye ve yakınlarda olduğumdan emin olmaya karar verdim. Bunu yapmamam gerektiğini biliyorum ama..'

Paddy, "Orada kal ve ben dönene kadar tek kelime etme," dedi.

Kapıcıya geri döndü, birkaç kelime konuştu, sonra onlar Barney Wheeler'ın uzattığı bir yığın beş poundluk banknotu incelemeye başladı. Paddy geri döndü.

'Yine de gelmemeliydin. Kafa derisi listeye geç ekleme yapılamayacağını söyledi.

"Anladım. Benim açımdan kötü bir karar. Ben gideceğim. En azından o küçük serseri Wheeler'a hak ettiğini verebilirsin.

"Evet, eğer kendisine tehlikeli notlar verildiyse bu patronun hoşuna gitmeyecektir.

Pekâlâ. Belki de bu benim sıçıp batırmamı telafi eder. Sen meşgul bir adamsın. Ben gidiyorum.'

Paddy iç çekti.

"para var mı?" diye sordu sessizce.

'Evet, kapıda ödenmesi gereken ve teşekkür olarak vereceğimi söyledığım para. Sözümün eriyim.'

"Ah, lanet olsun. ama. O küçük amcık Wheeler'ı hiç sevmedim. Artık buradasın, içeri gelsen iyi olur. Zaten her şey bitmeden birileri bölgeyi terk ederse patronun hoşuna gitmez. Başka kimseye tek kelime etme.'

Lively elini sağ cebine attı ve parayı çıkardı, Paddy'nin payını kimsenin görmeyeceği kadar alçakta tutuyordu. Paddy onu kaptığı gibi

cebine koydu ve Lively'ye hareket etmesini işaret

etti. "Sana bir borcum var," dedi Lively sessizce.

'Sadece başını aşağıda tut. Bu gecenin saat gibi işlemesi gerekiyor, yani başka sürpriz yok, değil mi?

"Bir fare kadar sessiz. Lively onun sırtını sıvazladı. "Orada olduğumu bile anlamayacaksın.

"Yapmasam iyi olur. Birlikte kapıya doğru yürüdüler. 'Onun adını listenin en altına yaz. Benim hatamdı. Ona mesajı ben göndermişim ama "Evrak işlerini halletmeyi unuttum. Görevli giriş ücreti için elini uzatırken Paddy kapıda kayboldu, ardından Lively'nin aracılığıyla.

İçeride ıssız bir alanla, sağında bir merdiven ve solunda kapalı bir kapıyla karşılaştı, görünürde başka kimse yoktu. Merdiveni denedi.

Önce kapı. Kilitli. Nefes almak için birkaç dakika bekledi.

Tripp'e, Ava'ya ve İskoçya Polisi'nden onun her sözünü dinleyen herkese sessizce, 'Bu büyük çaplı bir sikiş festivaliydi,' dedi. 'Her korumanın asgari olarak bir tabancası olduğunu varsayalım. Güvenlik etkileyici. Ne yaptıklarını biliyorlar. Ben yukarı çıkıyorum.

birkaç basamak çıkmıştı ki, alkol dumanları arasında başka adamların da içeri girmesine izin verildi. Görünüşe göre yarış öncesi bir bara gitmek hayal gücünün ötesinde bir şey değildi. Lively belli belirsiz kendisinin de aynı şeyi yapabilmiş olmasını diledi. Daha önce yaşadığı yanlışı hissi ikiye, sonra üçe katlandı. Bir kapı açıldığında kahkahalar ve bağırışlar merdivenleri inletti.

tekrar kapandı. Birisi merdivenleri ana binadan ses geçirmez hale düşünmüştü. Bu hiç hoşuna gitmemişti. Bu sadece organizasyon değildi. Bu gerçek bir yetkinlikti. Bir şey değil

Edinburgh'un suçlularıyla düzenli olarak karşılaştı.

Merdivenlerin başında, yüzü kıpkırmızı olmuş, bağırarak Barney Wheeler'ı izleme salonundan çıkaran başka bir fedai tipiyle karşılaştı galeri, masumiyet protestolarını görmezden geldi. Lively, üst katta kalan tek fedaiye kendini göstermeden önce onların geçmesini bekledi. Elini cebine atarak cep telefonunu teslim etmeye hazırlandı.

"Film çekmek yok, ses kaydı yok" denildi. Koruma görevlisi silah olup olmadığını kontrol etti. 'Telefonunuz en sonunda incelenecek' Eğer içinde bir şey bulursak, yüzünüz gibi tüm telefonunuz da parçalanır ve yasaklanırsınız. Fedai sıkılmış gibiydi.

Muhtemelen konuşma bir süre önce mükemmelleştirilmişti ve onu yapmanın heyecanı geçmişti.

Lively, "Anlaşıldı," dedi.

Kapı onun için açıldı.

"Telefonum bende kalacak," diye mırıldandı Ava içeri girerken, eliyle ağzını kapatarak. "Bu ilginç. Kendilerinden oldukça emin olmalılar.

Deponun zemin katına bakan, cam cepheli ve oturma sıraları olan bir balkona girdi.

Böyle tanınabilirdi. Yukarıdan labirentin tüm tasarımını görebiliyordu, kaba inşa edilmişti ama gelişigüzel değildi. Orada

çıkılmaz , köprüler, belki birinin geçebileceği ama belki de geçemeyeceği küçük boşluklar. Dikenli teller, aksi takdirde kaçmayı cazip hale getirecek bariyerlerin üzerine gelişigüzel gerilmişti Yollar. Arada bir kapılar varmış gibi görünüyordu ama oturduğu yerden bunların ya çıkılmaz sokaklara ya da dikenli duvarlara çıktığını görebiliyordu. Oraya aceleyle girmeye kalkışırsa sonuç kan banyosu. Üçüncü sıradaki koltuğuna oturup ısıtma cihazına dokundu ve ardından gelecek geri bildirim çığlığını bekledi. Polis tarafında mümkün olduğunca sessiz kalmayı, ancak acil bir durumda onunla konuşabilecek kapasitede olmayı kabul etmişlerdi. Şu anda sadece hafif bir elektrik uğultusu.

Erkekler hâlâ onun arkasından geliyor ve oturma yerlerinde bırakılan boşlukları dolduruyorlardı. Lively her birinde en az on iki adam bulunan on sıra saydı. DCI Turner ne kadar kaynak ayırırsa ayırsın, Lively bunun yeterli olup olmayacağını merak etmeye başlamıştı. Silahlı birlikler Ne olduğu anlaşıldığında mekandan dışarı taşacak olan izdihamı makineli tüfekle vurmak.

Otopark girişinin kapalı olduğunu fark eder etmez arabalarını terk ederek tarlalara gideceklerdi. Olacak Kanlı bir katliam.

'Vay canına, burada yüz elli kişi olmalıyız. Bu kadar büyük bir olduğunu fark etmemiştim. Scalp parti vermeyi çok iyi biliyor,' dedi ve yanındaki adama nişan aldı.

konuşma. Dönmüş bir kafayla konuşuyor olması önemli değildi. Bilgiye ihtiyacı olan Tripp'ti.

Seyir balkonunun kapısı tekrar çarparak kapandı, bu kez kilit sesi duyuldu. Yani içeride kilitliydi.

Mantıklı. Etkinlik sırasında kimsenin girip çıkmasını ya da kızlardan herhangi birinin balkona koşmasını istemezlerdi. MİT'in işini kolaylaştırdı - farelerin çoğunu tek bir kafeste tutmak. Bütün akşam boyunca ilk kez işlerin yolunda gidebileceğini düşünmüştü. Sonra pencereden bakan Elenuta'nın yüzünü gördü. Zayıf, solgun ve kırılğan.

kalabalığın önüne çıkarıldı. Birdenbire tatil-kampı-şov-ışığı havuzunda elinde mikrofon tutan bir adam belirdi.

"Beyler, hoş geldiniz," dedi Scalp. "Ben de bayanlar derdim ama burada onlardan hiç yok! Seyirciler çığlık atmaya başladı ve Lively

etrafındaki hayvanların arasına karışmak için ayağa kalktı. "Yeni ve gelişmiş yönetim altında yarışa hoş geldiniz. Scalp mikrofon tutmayan elini uzattı, spot ışıklarının tadını çıkarıyordu.

Lively gözlerini Elenuta'nın yüzünden ayırmadı. Daireye dönmüş olmalıydı. MIT'nin ihtiyaç duyduğu tüm bilgileri vererek üzerine düşeni yapmıştı.

"Başlıyor," dedi, artık kimsenin onun rastgele kendi kendine konuştuğunu fark etmesinden korkmuyordu. O kalabalıkta herkesin aklındaki son şey onun ne yaptığıydı. 'Tripp, tahminimce üç dakika. Otoparkı kapat ve herkesi giriş pozisyonuna al.

'Bu gece dört kadın yarışıyor. Geçen seferin galibi - adil oynamadığımı söylemeyin. İlk kadını öne doğru itti. Kadın tökezledi, ayağa kalktı, kenara çekildi. 'Bir de bu yaşlı kuş var - yine de onu henüz gözden çıkarma. Elinde birkaç numara olabilir. 'Bu yaşlı kuşun deneyim ve tüm bunlar.'

Lively kadını önceki akşam dairenin koridorundan tanıdı. Şimdiden ağlamaya başlamıştı ve titriyordu, taş kesilmişti. Seyircilerin üzerinde yanıp sönen ve kadınların yakın çekimlerini gösteren ekranlara baktı. Daha önce yanılmıştı. Bu sadece yetkinlik bile değildi. Gerçek bir profesyonellikti. İyi bir kurulumunda teknolojinin kavranması söz konusu olmuştur.

"Bir dakika olsun," dedi Lively. 'Gecikme yok. Başlamak üzereler.

"Üç numaralı yarışmacı, bir müşterisinin tıraş bıçağını toplar iki gün önce! Kafa Derisi başka bir kadını ışığa iterek duyurdu. Kadın ona tükürdü. Seyirciler yuhaladı ve bağırdı.

'Ve son olarak, bu küçük güzellik, ama biz diğer erkeklerin bilmediği bir şeyi biliyoruz, öyle değil mi beyler? Biliyoruz ki tek iyi ukala amcık ölü ukala amcık.'

Kalabalık çılgına döndü. Lively hiçbir şey duyamıyordu. Tripp'in ona söyleyeceği yararlı bir şeyi duyma umudu yoktu. Elenuta, Scalp onu itmeden önce kendi iradesiyle öne doğru adım attı. Sonra Lively kendisini ve diğerlerini ölüme kadar kovalayacak adamların yan kapıdan girdiğini gördü ve daha fazla bekleyemedi.

"Destansı," diye bağırdı. 'Bu destansı. Kesinlikle . Kimse ona etmedi. Tüm gözler aşağıya odaklanmıştı. "Destansı!" diye tekrar bağırdı.

"Ve işte bu üç şanslı piç, bu gece ömür boyu sürecektir bir fanteziyi yaşayacaklar! Kafa derisi devam etti.

Lively ellerini kulaklarına götürdü ve etrafındaki gürültüyü bastırmaya çalışarak Tripp'ten bir onay bekledi.

Aşağıda, üç adam ışığa doğru pozisyon almış, ellerini kaldırmış, yumruklarını sıkmış, kendi hastalıklı onaylarını kükrüyorlardı.

Lively hiçbir şey duymadı.

"Kesinlikle destansı!" diye bağırdı avazı çıktığı kadar. 'Destansı. Destansı!' Tezahürat yapan adamların arasından ön tarafa doğru ilerledi ve sadece dışarıya açılan kapıya baktı.

koridor ve çift kapılı çıkış. Herhangi bir rahatsızlık belirtisi .

Telefonunu çıkardı. Bar yok. İnternetini kontrol etti. bağlantı yerine. Verileri açıldı, ancak hiçbir arama motoru erişim talebine yanıt .

Yanındaki adam 'Burada çalışmaz,' diye bağırdı. "Ne?

"Burada işe yaramayacağını söyledim. Hiçbir şey çalışmıyor. Burada bir çeşit lanet olası iletişimi kapatmışlar. Hiç sinyal yok. girip çıkmak. Denemeniz gerektiğinden değil. Bir keresinde görüntüleri yayınlamaya çalışan bir adam görmüştüm. Kafasına levye indirmişlerdi.

Lively tekrar Kafa Derisi'ne baktı.

'... onlara altmış saniyelik bir sağlıyoruz. Bu sürtükler bunu hak ettiğinden değil, ama tüm iyi şeylerin çok erken bitmesini istemeyiz, değil mi?

Kalabalıktan bir kükrete daha.

"Destansı," diye tekrar bağırdı Lively. Hiçbir şey yok. Bir numara çevirmeyi denedi, sonra e-postasını açtı. Her şey ölmüştü. "Siktir," dedi. "Lanet olsun.

Öyle ya da böyle kapıları açtırmak zorundaydı. Er ya da geç bunu anlayacaklar ve yine de baskın yapacaklardı, ama eğer bu bir Bir dakika çok geç olsaydı, kadınların hepsi olmasa da bazıları ölmüş olacaktı. Lively sendeleyerek kapıya doğru yürüdü, cama vurarak

fedailerin dikkatini çekti. Aşağıda, Kafa Derisi'nin geri sayım yaptığını duyabiliyordu Zamanları kalmamıştı.

Bir fedai arkasını döndü. Lively göğsünü işaret etti, kapıya yaslandı, ağzı açık kaldı ve sol üst kolunu kavradı
Dramatik bir şekilde. Koruma görevlisi kapıcı arkadaşını yakaladı ve bakmak için yaklaştılar. Galeri kapısının açtıklarında Lively yere yığıldı.

Otuz Yedinci Bölüm

Kadınlar kaçtı. Elenuta arkalarından isimlerini haykırarak bağırdı, onları yanına çağırıyordu. Ne yapmaları gerektiğini düzgün bir şekilde açıklamak için çok az zamanı vardı ve dil bir engeldi. Dairesindeki yaşlı kadın Suzan'ı kolundan tutarak aşağı çekti. sokakta, önde olan bir önceki yarışın galibini kovalıyordu. Geri sayım kafasının içinde gümbürdüyordu ama o başka bir ses bekliyordu. Kapıların patlatılmasını, ayakların depoyu dövmesini, polisin geldiğini ve kimsenin kımıldamaması gerektiğini duyurmasını. Ama bir süredir bunu bekliyordu ve henüz gelmemiştir. Onu kurtaracak DS Lively yoktu. Otoparkta bir polis arabasının izi bile yoktu. Tıpkı Finlay'ın ona gösterdiği videodaki gibiydi. Seçenekler savaşmak ya da ölmektir. Anika'nın dairede güvende olmasına sevinmişti. Keşke kendisi de öyle olsaydı. İşlerin bu noktaya gelmemesi gerekiyordu. Eğer bilseydi ne kadar korkacağını bilseydi, kendini asla ateş hattına atmazdı. Polis hangi cehennemdeydi?

Göz ucuyla parlayan ışık parçalarını yakaladı, hızla geri döndü, eğildi ve yerde bulabildiği en büyük cam parçalarını topladı, sonra tekrar Suzan'ın elini tuttu ve labirentin derinliklerine doğru koştu. Bir köşeyi döndüğünde, kafa derisine tüküren kadınla burun buruna geldi.

' yok,' dedi Elenuta. "Bir arada kalın. Kadının elini tutmak için uzandı ve ölümcül derecede keskin bir parçayı içine cam. "Kavga ediyoruz. Önce kendini, sonra ikisini birden işaret etti. "Birlikte savaşırız.

Kadın elindeki çiviye bir göz attı, yavaşça başını salladı, sonra tekrar daha hızlı.

"Savaş," dedi.

"Dört, üç, iki, bir," diye bağırdığını duydu Elenuta. "Amcık avlama zamanı!

"Gelin," diye bağırdı diğer iki kadına. "Takip edin.

Bir çıkmaz sokağa girdiler, diğer yöne döndüler ve bir bariyerin üzerinde bir köprü buldular. Elenuta tepeden labirentin üzerinde gezinen insansız hava araçlarını ve uzakta giderek yaklaşan üç adamdan ikisini görebiliyordu. Üç kadın yeterli olmayacaktı. Suzan bir arada kalamayacaktı. Dördü birden olmalıydı yoksa hiç şansları yoktu.

Diğer yönü kontrol etmek için arkasını döndü. Başka üç sokağa açılan ama tek girişi olan bir ara sokak vardı.

Gerektiğinde geri çekilmek için pek çok seçenekleri vardı ama arkadan gafil avlanamaz ya da etrafları sarılamazdı. Bir bacağını köprünün kenarına atarak dengesini sağladı ve kalan bardağı önüne indirdi ve . "Gel," dedi. "Çabuk.

Genç kadın tekrar söylenmesini beklemedi ama Suzan köprüde kaldı ve başını salladı. Uzak değildi ama çok uzaktaydı. Yeterince.

"Atla ya da öl," dedi Elenuta. 'Atla, biz sana yardım ederiz.

Suzan beceriksizce tırmandı, tepede düştü, bir ayak bileğinin üzerine sertçe indi ve bu sırada Elenuta'nın ayaklarını yerden kesti. Deponun farklı bir bölgesinden bir çığlık duyuldu.

"Buradayım! Elenuta bağırdı. "Buraya, bize gel!

Konumlarını ele veriyordu ve bunu biliyordu ama başka bir kadını ölüme terk edemezdi. Onların tek gücü omuz omuza duruyordu. Ayak sesleri duyuldu ve bir çarpışma daha oldu, bir çığlık daha, bu sefer korkudan ziyade acı vardı. Sonra bir önceki galibin yüzü köşede belirdi, kanlı ve yırtıktı, omzundan bir dikenli tel akıyordu.

"Daha hızlı! Elenuta elini uzatarak bağırdı.

Hızla koştu. Birlikte geçidin olduğu yere doğru çekildiler. onlara bir direniş şansı sundu. Elenuta kot pantolonunun paçasına çömelip bıçağı alırken bardağı paylaştılar.

Eğer Lively'nin şu anda ona sunabileceği tek şey buysa, o zaman bunu en iyi şekilde değerlendirmeliydi.

Fedailer Lively'yi kollarından tutup koridora çekmeden önce bir dakika boyunca tartışmışlar, sonra da galerinin kapısını tekrar kilitlemişlerdi. Yerde göğsünü tutmuş bir şekilde yatıyor, maskaralığını sürdürüyordu.

"Ne halt edeceğiz?" diye sordu ilk fedai. 'Yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Lanet olası başladı. Emir aldık.

Bitene kadar kimse girip .'

"Yani ölmesine izin mi vereceğiz?"

'Şimdi de bir ceset için korkaklık mı yapacaksın? Daha sonra neyi temizleyeceğimizi unuttun mu?'

"Fahişelerden kimsenin haberi yok. Kaybolurlar ve kimse aramaya gelmez. Bu adamın bir işi, ailesi ya da başka bir şeyi varmış gibi görünüyor. Ölürse ve nerede olduğunu bilen biri varsa

"Bu gece polis işe karışacak, sonra da Scalp bizi öldürecek.

İkinci fedainin buna verecek bir cevabı yoktu. Lively fırsatı değerlendirdi.

"Haplar," diye mırıldandı. "Arabamda. Beni ...' nefes nefese '... otoparka ...' başının tekrar yere düşmesine izin verdi.

"Benimle dalga geçiyorsun," diye inledi fedai iki. 'Bu neden şimdi olmak zorundaydı ki?

"Ona bir bakın. Olmayı bekleyen bir kalp kriziydi.'

Ana depoda Lively bir kadının çığlıklarını duyabiliyordu. "Bir karar verin," dedi iki numaralı fedai.

"Onu burada öylece bırakamayız. Onu merdivenlerden indirmeme yardım edin.'

İki yanına geçip onu ayağa kaldırdılar. Lively, onun ağırlığıyla mücadele etmelerini yeterince inandırıcı kılmıştı ama pes etmelerini gerektirecek kadar da zor değildi. İkisi birlikte onu merdivenin tepesine çıkardılar. Seyircilerden gelen bir bağırış dalgası yeni bir heyecan seviyesi.

"Acele et," dedi Lively.

'Ne lan? Neden hiçbir şey duyamıyoruz? Ava kulaklığından Tripp'e seslendi.

'Bilmiyorum. Onun da beni duyabildiğini sanmıyorum,' dedi Tripp.

"Hiçbir şey alamıyoruz.

"Çok uzun zaman oldu," diye tısladı Ava. 'Sadece bir muhafız kaldı Dışarıda. İçeriden kapıları sürgülediklerini duyduk. O zamandan beri başka araba gelmedi.

"Ne yapmak istiyorsun? Tripp sordu.

'İçeri giriyoruz,' dedi. 'Kapının dışındaki nöbetçiye ölümcül olmayan güç uygulayacağız ama hızlı olmalıyız. Onu etkisiz hale getirin. İçeriye mesaj gönderemeyecek.

'. Tüm birimler, harekete hazırlanın,' diye emretti Tripp.

Ava dürbününü tekrar gözlerine dayadı. Dört adam giyimli Siyahlar sessizce ilerledi, deponun her iki yanından ikişer kişi muhafızın üzerine yürüdü. Bir elini pantolonunun cebine, diğerini ceketinin içine soktu. Telefon ve silah, diye düşündü Ava. O değildi yeterince hızlı. Tek bir bağırıştan fazlasını yapamadan onu yere serdiler, ağızını tıkadılar ve silahsızlandırıdılar.

'Kahretsin,' dedi Ava. 'Biri bunu duyarsa hemen dışarı çıkar. Silahlı birimler, kapıda silah istiyorum. Eğer ateş ederlerse, karşılık verin. Nazik. Tereddüt yok. Şimdi şu kapıyı indir.'

Soğuk toprakta yattıktan sonra bacaklarının daha duyarlı olmasını dileyerek kapıya doğru koştu. Diğer çalıların ve ağaçların arasından bir polis ordusu belirdi. Araçlar, çakıl taşları üzerindeki botların ritmik çıtırtıları eşliğinde gıcırdayarak otoparka girdi.

Sonra kapı tokmağı geldi, iki yanında üç polis memuru duruyordu. Ava onlara "Gidin," dedi.

Kollarını geriye doğru salladılar ve bıraktılar. Tek tepki donuk bir gümbürtü oldu. Kapı açılma belirtisi göstermiyordu.

"Yine," dedi Ava.

İkinci darbenin daha fazla etkisi olmadı.

"Rapor ver," diye emretti.

'Güçlendirilmiş çelik, iç kısımda ek bariyerler, çift kalınlıkta metal. Bu kapı uyguladığımız güce dayanacak şekilde inşa edildi. Sanırım bunun olacağını görmüşler.

"Bizi oraya sokmak için ne yapman gerekiyorsa yap," diye emretti Ava.

"Tek yapabileceğimiz yangın çıkışlarını denemek ancak yine aynı hikâyenin şüpheleniyorum.

", " dedi Ava. Tripp onun yanında belirdi.

'Er ya da geç ortaya çıkmak zorundalar hanımefendi,' dedi.

'Bu şu anda içerideki kadınlara yardımcı olmuyor. Bana fedaiyi getirin. Elimde kalan tek şey varlığımızı duyurmaksa, o zaman yapmamız gereken şey bu. Onlarla pazarlık yapacağız. Burada olduğumuzu bildikleri için yarışa devam etmeyecekler.

Tripp, 'Kadınları kalkan olarak kullanacaklar, hanımefendi,' dedi.

'Ama onlara canlı ihtiyaçları olacak. O kadınları öldürürlerse, dışarı çıkıp araçlara binmeleri mümkün olmaz. Hazırla, Tripp. Plandaki değişikliği tüm birimlere bildir.

Metal kapılar, iç sürgüler çözüldükçe gıcırdadı. Yirmi polis memuru atlayarak uzaklaştı. Sağ taraftaki kapı açıldı ve Lively yüzüstü otoparka düştü.

"Şimdi hangi lanet araba senin, dostum? Lanet olası ilaçlarını alacağım, sonra da sen-'

Fedai sonunda gözlerini karanlığın içinde odaklayabildi. Lively yuvarlanırken Ava öne doğru sıçradı ve fedainin dizinin bir yumruk indirdi. Ağaç gibi Lively'nin üzerine düştü. Ava onun kollarından tuttu ve Lively kendi kafasını bir silah olarak kullanırken onları arkasına katladı.

"Kapı! Ava çığlık attı. "İzin verme-

Bir el silah sesi duyuldu. Kurşun en yakındaki arabaya isabet ederek ön camı parçaladı. Ava ilk muhafızın ellerini tutmaktan vazgeçti, Lively'yi onunla boğuşmak zorunda bıraktı ve bir subay ateşle karşılık verirken açık kapının arkasındaki alana doğru koştu. Bir anlık sessizlik oldu, sonra ikinci koruma kapı aralığından sendeleyerek çıktı, elleri Mide. Ava kapının koluna uzandı. Parmaklarının arasından kaydı ve kapı tekrar kapanmadan önce son santimetresini yakalayarak kendini arkasından attı.

"Lively, iyi misin?" diye bağırdı.

"Ben iyiyim. Bu piçle ben ilgilenirim. İçeri gir. Çoktan başladı. Kadınları kurtarın.'

Ava içeri koştu, silahını çekmişti.

Elenuta bir kenara çekilerek bir önceki kazananın boşluğa sığmasına izin verdi. O yerine oturur oturmaz, adamlardan biri ortaya çıktı.

Hepsini bir saniyeliğine durduran içi boş bir gümbürtü duyuldu, depodaki herkesin aynı şekilde tepki verdiği garip bir an, insan ve meraklı. Kafa Derisi bile durmadan yorum yapmayı bıraktı. Sonra ilk erkek görüş alanlarına girdi ve tütün kahverengisi dişlerini göstererek sırttı.

Elenuta onlara 'Bir adım geri' dedi.

Sıra düzenlerini koruyarak bir adım daha uzaklaştılar. 'İşte bu, korksanız iyi olur,' dedi onlara. İki dron

Biri önlerinde, diğeri arkalarında havada asılı duruyor, hem onların hem de kendisinin yüzünü görüyordu. Daha da yaklaştı. 'İçinizden birini alacağım. Ya kimin olacağına karar verirsiniz ya da koşup hanginizi önce yakalayacağımı görürsünüz. Dürüst olmak gerekirse, ikisi umurumda değil.

'Bir adım daha,' dedi Elenuta.

Yürümeye devam etti. Yirmi adım. On beş fit. Bir saniye vardı. Uzak bir yerde bir gümbürtü, neredeyse gök gürültüsü, ama tanımlayıcı kırbaç sesi olmadan. Bu sefer kimse durup düşünmedi.

On adımda koşmaya başladı. Kadınlar hep birlikte atladılar. Elenuta, ne kadar kararlı olurlarsa olsunlar, bunu yapacaklarını biliyordu. Bu hayati önem taşıyordu, adrenalin patlaması onları Yaşıyor. Suzan haykırdı, koştu. Bu da iyiydi. Sıralarında bir boşluk ağığında, Elenuta kenara çekildi ve adam onları kırmak için alan.

Hep birlikte silahlarını boynuna dayadılar, bıçakladılar, kestiler ve manevra yapabilecekleri sınırlı alanı en iyi şekilde kullandılar. Yumruklarını devreye soktu ama aldıkları yaralar onun için çok fazlaydı. İlk kan sıçradığında duvarda parçalanmaya başladı. Elenuta onu yere iterek ve sol eliyle saçlarından bir avuç tutarak işini bitirdi, Lively'bıçağının derinliğini şahdamarına sapladı ve seğiren bedenini yüzüstü yere itti.

Bakışlarını, görüş alanlarına girmiş, koridorun ilerisinde bekleyen, izleyen ikinci bir adama yöneltti.

"Sıra sende," dedi ona.

Suzan cesedin üzerinden geçerek sıradaki yerini aldı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı diğer üç kadına. Elenuta ona gülümsedi ve koluna nazik bir el koydu.

"Parasını ödediğim şey bu değil," diye bağırdı izleyen adam. 'Bunu yapmamaları gerekiyordu. Bu lanet olası kurallarda yok!

Elenuta kendini tutamadı. Sivri parmakları ve dudaklarını büzerek, sanki bu iş için para ödememiş gibi atıp çocuk adamı izledi. onlardan birini avlamasına ve öldürmesine izin verildi. Sanki haksızlığa uğrayan oymuş gibi.

Parti. Sanki ölüm sadece bir kişinin şartlarına bağlıymış gibi. Sıranın dışına doğru bir adım attı ve bıçağını kaldırdı. Artık Lively'nin değildi. Artık değildi. Üzerinden başka bir adamın kanı damlarken değil.

, patikadan aşağıya doğru sıçradı. Bu onun birkaç dakikasını aldı. Ama o tepki verdi, döndü, tiz bir panikle çığlık attı ve hızla uzaklaştı. Elenuta köşeyi dönüp onu daha fazla takip etmek yerine durdu. Öfkeliydi ama aptal değildi. Hayatta kalmak için gruba ve grubun da ona ihtiyacı vardı.

Hoparlörlerden Kafa Derisi'nin sesi geldi: "Sizi lanet sürtükler! "Olduğunuz yerde kalın.

Kafa Derisi onlar için geliyordu ve çok öfkeliydi. Elenuta'nın kafasında onun ağır silahlı olduğuna dair hiçbir şüphe yoktu. Cam kırıkları ve küçük bir bıçak silahlarla boy ölçüşemezdi.

Silahların ateşlenme sesi Scalp'ten önce onlara ulaştı. Bir kapı açıldı - şiddetle kırıldı - sonra bağırışlar, çığlıklar, betona çarpan ayaklar duyuldu.

Elenuta diğer kadınlara 'Kaçın,' diye bağırdı. 'Saklanın. Yerde kalın.'

Bu onların sonuydu. Onlardan ikisi patikaları arkalarında bırakarak farklı yönlere doğru ayrıldılar. Elenuta ve tüküren kız ilerledi, ikisi de köprüye doğru gidiyordu. İçgüdüleri Elenuta'ya başını eğmesini ve gözlerden uzak durmasını söylüyordu ama ne olacağını bilmek istiyordu. O

Köprünün altında durdu, duvarlara baktı ve nasıl tırmanacağını düşündü. İlk tutamağını tuttuğunda, Scalp köşede belirdi, silahı tüküren kızın derinliklerine saplanmıştı.

ağzını açmış, sanki ana caddede gezinmekten başka bir şey yapmıyormuş gibi adımlarında bir çalımla yürüyordu.

Elenuta'ya, "Dizlerinin üzerine çök," diye emretti.

"Hayır," diye yanıtladı Elenuta. Eğer ölecekse, kendi ayakları üzerinde ölecekti.

"Dizlerinin üstüne çök yoksa seni onun beynine bulayacağım.

İşte o zaman Elenuta bağırışları daha net duydu. 'Polis.

Olduğunuz yerde kalın. Silahlarınızı indirin!' Daha fazla silah sesi. Daha fazla çığlık.

"Çok geç," dedi Elenuta ona. "Siktir git.

Otuz Sekizinci Bölüm

Ava, izdiham onu vurmadan önce binaya üç metreden fazla girememişti. Merdivenlerden üçer üçer indiler, birbirlerini itip kakıyorlardı. Sonra biri ayağını kaybetti ve bir insan kayağı haline geldi. Ava kendini geriye kalabalığa bir düzen vermeye çalıştı ama panik başlamıştı. Birbirlerinin üzerinden atladılar, dirseklerini ve dizlerini vurarak içeri girdiler. Diğer polis memurları da içeri girmeye çalıştı ama o sırada kaçan adamlar ön kapıdaydı ve dışarı doğru itiyorlardı.

Ava silahını grubun kalbine doğrulttu ama ateş etmek bir seçenek değildi. Dışarıda, açık alanda zapt edilmeleri gerekiyordu. Kapı aralığında bir adam yere yığıldı ve diğerleri sadece üzerine bastı. Ava ileri doğru itti, bir kolunu aşağı uzatıp adamın elini tutmaya çalıştı, bağırarak diğerlerini durdurmak için, ama bu sürü zihniyetiydi. Hayatlarının bok fırtınasına yakalanmışlardı ve hiçbirisi durmayacaktı. koşuyordu. Çaresiz gözler ona çevrildi, sessiz bir yakarış, sonra Ava yüzüne bir yumruk yedi ve geriye doğru sendeledi.

"Dur!" diye bağırdı, silahını tavana doğrulttu, ateş etmeye hazırды ama üstündeki asma katın yapımında tavana metal plakalar yerleştirilmişti. Atış sekecek, adamlardan herhangi birine olduğu kadar ona da isabet edecekti. Silah sesleri arkasındaki kapılardan geçerek ana depoya ulaştı ve dışarıda da tekrarlandı.

"Polis, olduğun yerde kal!" diye bağırdı.

Ama kapılardan cesetler yığılmaya devam etti. Beklediklerinden daha fazla. Dışarıda yeterince bot yok, Ava düşündüm. İri yarı bir adam çıkan kalabalığın arkasına dalıp yerdeki adamın boynunu basamak olarak kullanırken kulakları yırtan bir çatırtı duyuldu. Sonunda kalabalık dağılmaya başladı.

Ava ıkış kapısından kafasını uzatarak sağlık görevlilerinden merdivenlere ve kapıya sıkışmış cesetleri almalarını istedi. O sırada Böyle bir talepte bulunamadan otoparktaki manzara nefesini kesti.

Polis memurları peşlerindeyken erkekler bitişik tarlalarda koşuyorlardı, diğerleri arabalarına kilitlenmişti ve silahlı polisler n camlardan silah doğrultuyordu, ambulanslar otoparka giremiyordu, çok sayıda cesedin karıştığı  kavga devam ediyordu - bazıları polis, bazı kaçaklar - kimse temiz bir atış yapamıyordu. Sadece bağırışlar bile sağır ediciydi.

Bir şüpheliyi kelepelemekte olan üniformalı bir memuru yakaladı.

'Onu bir minibüse bindirin, sonra giriş holünde sağlık görevlilerine ihtiyacım var.

Birkaç ceset var, bazıları kritik durumda.

"Anladım," dedi memur ona, deponun içinden daha fazla silah sesi gelirken tutukluyu çekiştirerek.

Ava dönüp tekrar girişe doğru koşmaya başladı, Lively ve DC Swift de o içeri girerken onu takip ediyordu. Zemin kattaki i kapılar açılmıştı ve Ava kadın seslerini takip ederek labirentin içine doğru koştu. Bir adam yoluna çıktı, silahı kaldırdı, ağzı yüzüne yaklaştı.

"Geber, seni kaltak," diye tısladı, silahı geri tepmeye karşı sabit tutmak için ikinci elini kaldırırken.

Birisi arkadan kıyafetlerini çekiştirerek onu bir tarafa ve dizlerinin üzerine döndürdü. Bir sehpaye çarptı ve bir kamera onun üzerinden yere düştü. Kulaklarını ınlatacak kadar yakında bir silah patladı ve bir beden sendeleyerek geriye doğru yuvarlandı, çığlık bile atmadan döndü. Ava'nın yüzüne kan sıçradı ve Swift'in omzunu tuttuğunu görmek için döndü, koruyucu yeleğinin atış durduracağı yerin hemen kenarında

Elleri ve altındaki zemin sıvı kırmızı bir karmaşaydı. Kız Swift'in yanına koşarken tetikçi çıkışa doğru koştu.

"Lively!" diye bağırdı. "Hemen buraya gel.

Bir saniye içinde oradaydı, dizlerinin üzerine çökmüş, Swift'in yarasına baskı yapıyordu.

'Bu kötü,' dedi. 'Silaha çok yakındı. Çok fazla hasar var.

Lively ona, 'Hâlâ ateş varken sağlık görevlilerini buraya getiremeyiz,' dedi.

O zaman onu dışarı çıkarın. Onu taşıyın, sürükleyin, sadece bir ambulans.' Labirentin uzak ucundan bir çığlık geldi, bir kadın, çaresiz ve öfkeli, hepsi bir arada. "O benim hayatımı kurtardı," dedi Ava. dedi, ayağa kalktı ve silahını düşürdüğü yerden aldı. "Onunkini bana sakla.

Diğer memurlar koşarak içeri giriyor ve her yöne dağılıyorlardı. Silah patlamaları başını eğerek alçaktan koşmasını gerektiriyordu. Ava yukarıda, labirentin etrafında uçuşan cesetleri gösteren bir dizi ekran görebiliyordu. Birinde iki kadını birlikte görebiliyordu, bir adam . Başka ekran labirentin genel görünümünü gösteriyordu. Ava rotayı belirleyerek -sollar, sağlar, köprüler- olabildiğince hızlı gitti. makul bir dikkatle birleştirebiliyordu. Labirentin derinliklerinde, arkasındaki ayak sesleri yaklaştı, o durunca durdu, sonra hareket etti tekrar, bazen bitişik ara sokaklardaymış gibi ses çıkarıyor, bazen de silah sesleri duyulurken tamamen kayboluyordu.

Sonunda deponun uzak ucunda Ava alçak bir inilti duydu önünden geçti ve köşeyi döndüğünde sol kolunu bir kadının beline dolamış, onu yarı iten, yarı öne doğru sürükleyen bir adamın arkadan görünüşünü gördü. Sağ kolu yukarıdaydı, dirseği çarpıktı. Adamın Scalp olduğunu ve elinde bir silah tuttuğunu anlamak için önden görmesine gerek yoktu.

Ava adımlarını yavaşlatarak ilerledi. Başka biriyle konuşuyordu, onun görüş alanından gizlenmiş biriyle.

Bir kadın net ve kesin bir şekilde 'Siktir git,' dedi.

'Oh gerçekten mi, sik beni? Bu gece burada olmayı sen istedin. Bu tam olarak istediğin şey değil mi?'

Kadın, 'Bırakın onu,' dedi.

Ava onun arkasından, "Evet, bırak gitsin," diye tekrarladı.

Kafa derisi konuştuğu kadından uzaklaştı, elindeki kadını da kendisiyle birlikte sürükledi ve silahını rehinesinin kafasına doğrulttu.

Ava'yı bir aşağı bir yukarı süzerken şakağına vurdu.

"Seni tehditkâr mı bulmalıyım tatlım?" diye güldü. 'Ben ne dersem onu yapman gerekiyor. Binanın etrafı sarıldı.

Her yerde silahlı polisler var. Buradan çıkamayacaksın,

O yüzden onu hemen bırak yoksa ölümcül güç kullanmaktan çekinmem. Ava silahını doğrulttu ve ona doğru bir adım attı.

"Sen Scalp'i vurursan, ben de seni vururum, sürtük. Yeni ses arkasından ve solundan geldi.

Ava yüzüne silah doğrultan adama yan gözle baktı. Arkasından sessizce köşeyi dönmüş olmalıydı. Kendisine küfretti.

Kendi dikkatsizliği yüzünden sırtını kapatamamıştı ama ince koridorda seçenekler ya öne ya da arkaya dönüktü. Başka seçenek yoktu.

'Bölge polis memurlarıyla dolu. Beni vurabilirsin,' dedi, 'ama üzere olduğun diğer her şeye bir de cinayet suçlamasını ekliyorsun. Bu işin sonu senin için iyi bitmeyecek.

"Paddy, onu yolumdan çek. Ben geliyorum ve bunu kalkan olarak yanımda getiriyorum. Sen o polis sürtüğünü yakala, biz de onlara bize bir araba bulmalarını ve bizi takip ederlerse ikisinin de ölmek. Merak etme dostum, bize bir şey olmaz.

Kafa Derisi, kadını yanında sürükleyerek Ava'ya doğru yürümeye başladı. Paddy Ava'ya, "Bu tarafa gel, silahını indir," dedi.

" sanmıyorum," dedi. 'Bir polisi vurmayacaksın Memur bey. Bu gece bizi içeri alanın siz olduğunuzu biliyor mu?" "Ben öyle bir şey yapmadım-

"Jackie Thomson? Ava söyledi. "Bu sizin için Dedektif Çavuş Undercover olmalı.

"Ne yaptın lan sen? Kafa derisi çığlık attı. Bu sen miydin? Lanet olsun, bu da ne...'

Scalp'in sağ koluyla tuttuğu kız, yüzüne doğru uçan tırnaklarıyla ona saldırdı. Silahı kızın kafasına doğru savurdu, bu sırada başka bir figür arkadan ona doğru uçu ve bu anı kendi lehine kullandı.

Ava odaklandı, yüzüne doğrultulan silahı görmezden geldi ve ateş etti. Mermi uçarken, ikinci bir mermi koridorda patladı, her iki taraftaki derme çatma metal bariyerlerden sekiyordu. İnşa edilmiş ara sokaktaki ses sağır ediciydi. Ava kendini yere attı ve Paddy'ye ateş ederken yuvarlandı. Kafa derisi, o kadın holding ve konuştuğu diğer kadın, sanki bir çukur açılmış gibi yere düştüler. Bir kan gölü

Ava oraya ulaşamadan ceset yığınının altından yayılıyordu.

"!" diye bağırdı. "Buraya sağlık görevlileri lazım!"

Kadınlardan biri başını yerden kaldırdı, gözleri kocaman, ağzı gevşekti.

"yok," dedi Ava. "Sadece hareketsiz kal. Yardım geliyor."

Scalp'in yattığı yere doğru çabaladı, bir eliyle cesedi iterken diğer eliyle silahını kafasına doğrulttu. Ceset yuvarlanırken aslında sadece yarım bir kafa olduğunu fark etti. Onun Kurşun hedefini vurmuştu.

Ava ayağa kalkarak Scalp'in rehin tuttuğu kadına uzandı. Başı işe yaramaz bir şekilde düşmüş, boynunun arkası parçalanmıştı.

"Kurşun şuraya isabet etti," dedi diğer kadın, bir dolabı göstererek bir bariyer inşa etmek için kullanılmıştı. Metalde belirgin bir çukur vardı ve yanlara doğru fırça izleri kurşunun çarpma sonrası izlediği yolu gösteriyordu. Kafa Derisi tüküren kızı beceriyle değil, tamamen kanlı bir kazayla öldürmeyi başarmıştı.

"Sen Elenuta mısın? Ava ona sordu.

"Evet."

"Tamam Elenuta, artık korkmana gerek yok. Yaralandın mı?"

"Fena değil," diye cevap verdi.

"Yürüyebilir misin? Ava sordu.

Elenuta başını salladı ve Ava uzanıp onu yukarı çekti, çıkışa doğru topallayarak ilerlerken bir kolunu beline doladı. Paddy'ye bir bakış attı. Görünüşe bakılırsa kurşunu göğsüne, tam kalbine isabet etmişti. Hiç ateş etmemişti. Belki de cinayet suçlamasıyla ilgili söyledikleri yankı bulmuştu ya da belki adam öldürmek için yaratılmamıştı. Her iki durumda da, potansiyel bir tetikçiyi kendisine silah doğrultmuş halde bırakmaya hazır değildi. Bundan daha çok rahatsız olmalıydı, diye düşündü Ava, Elenuta'nın labirentten topallayarak çıkmasına yardım ederken. Silahından çıkan iki kurşunla iki adam ölmüştü. Tamamen haklı olduğunu hissettiğinde öldürmek oldukça kolaydı.

Artık silah sesi yoktu. Kontrol daha sakin seslerdeydi. Ava çıkarken toplam yedi ceset daha saydı. Bu

tam olarak temiz bir operasyondur, ama olabilecek bir katliam değildi.

Deponun diğer köşelerinden memurlar belirdi, ikisi diğer kadınlara destek oluyordu. Üçü yaralıları yardım ediyordu.

Meslektaşlarım dışarıda bekleyen sağlık görevlilerine ulaşıyor.

Tripp, Ava'yı kapıda karşıladı.

"Swift?" diye sordu.

"Şu anda hastaneye gidiyor. Onu kurtarmak için ellerinden geleni yapıyorlar.

'Bana hiçbir memurun öldürülmediğini söyleyin,' dedi.

"Hayır. Swift dışında, kötü bir bıçak yarası var, bir diğeri dikenli tellere takılmış, üçüncüsü bacağından bir kurşun almış ama kası geçmiş. O iyi olacak. Kesikler ve çürükler, belki de dövüşlerden dolayı birkaç kırık kemik.

"Teşekkür ," dedi Ava.

Sonra Lively onun yanındaydı, kendi kolunu Elenuta'nın beline doladı ve onu ambulansa doğru yönlendirdi. Kadın onu dinlendirdi

Başını Lively'nin omzuna koydu ve onu sıkıca

kavradı. "İçerisi ne kadar kötü? Tripp Ava'ya sordu.

Bir ölü kadın. Kimliğini olabildiğince çabuk tespit etmeliyiz. ve ailesini bulmak için. Scalp ile savaştı. Eğer savaşmasaydı, hala hayatta olabileceğinden şüpheleniyorum. Seken bir kurşundu.'

'Kimlik tespitine öncelik vereceğim. Sen iyi misin?'

İki adam öldürdüm. Kafa derisi ve Lively'nin uğraştığı adam, Paddy. İç soruşturma için her şeyin düzgün bir şekilde belgelendiğinden emin olmalıyız. Kaç kişi tutuklu?'

'Burada sayılamayacak kadar çok kişi var ve şimdiden kadınların tutulduğu diğer dairelerin adreslerini alıyoruz. DI Graham bu baskınları yönetiyor. Wester Hailes apartmanlarındaki kadınlar çoktan hastanelere ve güvenli evlere doğru yola .

"Tanrı'ya şükür," dedi Ava. İyi bir şey oldu. "Çok iyi olduğunu söyleyebilirim.

Ava Tripp'e kısa ve sert bir şekilde sarıldı ve DS Lively'yi bulmaya gitti. Onu bir ambulansın arkasında oturmuş, Elenuta'nın omuzlarına folyo bir battaniye sararken buldu.

"? Ava ona sordu.

'Tamam,' diye yanıtladı Elenuta. 'Şimdi daha iyi. Ölen kız. Ailesini bulabilir misin?'

'Yapacağız,' diye ona güvence verdi Lively. 'Peki ya aileniz? Senin için kimi arayabiliriz?'

'Annem Romanya'da. Size onun numarasını veriyorum.'

"Buraya nasıl düştünüz? Bir sağlık görevlisi gazlı bezle aralarına girip çalışmaya başladığında Ava sordu.

"Bana bir sonraki kasabada iş bulabileceğim söylendi. Kamyona bindik, durmadılar. Bizi bir minibüsün içine koydular. Günlerce gittik, daha çok kadın bindi.

'Seni Avrupa'nın öbür ucuna kadar götürdüler. Manş Denizi'ni nasıl ? Lively sordu.

'Fransa'da duruyorlar. Büyük bir kamyonla...' ellerini havaya kaldırdı ve kocaman bir dikdörtgenin dış hatlarını çizdi.

"Kamyonda mı? Lively kontrol etti.

Elenuta başıyla onayladı.

"Gemiye binmek... denize açılmak,"

diye ekledi. "Bir konteyner gemisi mi?

dedi Ava.

Evet, o. Minibüsü durdururlar, kapıyı açarlar. İçeride tahta kutu var. Bir adam indi. Bizi su, yiyecek ve kovayla içeri soktu. Yola, sonra da gemiye. O zaman buraya gelin.'

"Kaç kadın var? Lively sordu.

"Gemide sekiz," dedi Elenuta.

"Kutunun içinden bir adamın çıktığını söylemiştin," dedi Ava.

'Bana onun hakkında daha fazla şey söyleyebilir misin? Seni kaçıran adamlarla birlikte miydi?

Hayır. Genç adam, iyi değil. Zayıf görünüyordu.

Hastaydı.' "Yaşı?

'Belki yirmi. Koyu renk saçlı. Soluk tenli. İskoç. O zaman aksanını bilmiyordum. Şimdi biliyorum.'

Ava cebinden cep telefonunu çıkardı ve belgelerini taradı.

"Bu o muydu?" diye sordu Elenuta'nın görmesi için bir fotoğrafı kaldırarak. "Evet. Sanırım," diye yanıtladı Elenuta. "Kim o?

"Adı Malcolm Reilly'ydi," dedi Ava. "Ve bilmem gerekiyor ki bana yardımcı olabilecek herhangi bir şey, kesinlikle söyleyebileceğiniz herhangi bir şey

Konteynırdan çıkarıldıktan sonra Fransa'da nereye götürüldüğünü bulun.

Elenuta sağlık görevlisinin koluna nazik bir el koydu ve düşünürken onun çalışmasını durdurdu.

"Finlay sorumlu, ama İskoçya'dan bir adam daha var. "Onu tekrar tanıyabilir misin? Ava sordu.

O burada. Bu gece. Muhafızlardan biri.

Lively gözlerini Ava'ya dikti.

'O zaman hâlâ hayatta olduğunu umalım,' diye mırıldandı. Tripp! Bu tarafa. Kimse hapishaneye götürülmeden önce bütün muhafızları buraya topla.

işlem için istasyon.'

'Ama şimdi hepsi suçlanıyor. Avukatlara erişimleri sağlanmalı. Eğer prosedürü çiğnersek-'

Lively yaklaştı, sert bir elini Tripp'in omzuna koydu ve gözlerinin içine sertçe baktı.

"Evlat, sen iyi bir polissin ve seninle çalışmayı seviyorum, ancak şu ana kadar uygun prosedürü siktir etmenin bir yeri ve zamanı olduğunu anlamadıysan, birlikte çalışmaya devam edebileceğimizden emin değilim.

Tripp hiç bozmadı.

"Yakaladım seni," dedi.

Beş dakika sonra bir sıra adam önlerinde homurdanarak duruyordu, ikisi sağlık görevlileri ve üniformalıların bir kombinasyonu tarafından tutuluyordu.

Memurlar. Elenuta'nın ambulansın arkasından çıkmasına gerek kalmadı.

"Sağdan üçüncü," dedi. 'Dikenli saçlar. Burun halkası.

Ava, "kurtul," diye emretti. 'Sen. Hemen şu polis minibüsünün arkasına. Lively, Tripp, siz de bize katılabilirsiniz. Diğer herkes uzak dursun.

Minibüse ve kadın kapıları kapattığında kimse itiraz etmedi. Dikenli saçlar bir koltuğa sıkıca bastırılmıştı, eller Arkadan çift kelepçeliydi, Lively'nin rehberlik eden eli ensesindeydi. Ava onun gözlerinin içine bakabilecek şekilde oturdu. Gözler.

"Bir şans," dedi yavaşça ve yüksek sesle. "Tek bir şansın var. Eğer bana her şeyi anlatmazsan - kesinlikle her lanet

detay - sadece hakime senin ne yaptığını açıklamayı reddetmekle kalmayacağım

soruşturmaya yardımcı oldunuz. Mahkemeye çıkacağım ve başka hayatları tehlikeye attığınızı ve diğer masum kurbanların işkence görmesine ve potansiyel ölümlerine yol açan ayrıntıları sakladığınızı açıkça ifade edeceğim. Ve bu minibüsün içinde bana saldırmaya çalıştınız.

"Ama.. Ben...

"Seni tam zamanında durdurdum. Eğer kolunu tutmasaydım, Patronun burnunu kolayca kırabilirdin,' dedi Lively. 'Her şeyin üstüne bir de polis memuruna saldırmaya çalışmak. Oğlum, boka batmışsın.'

"Ve sanırım buradaki DCI'ı öldüreceğini söylediğini duydum," diye ekledi Tripp. 'Öldürmekle tehdit etmek çok ağır bir ceza gerektirir.

"Otuzbirciler," diye mırıldandı Spiky.

"Güzel," dedi Ava, Tripp'e kaşlarını çatarak. Lively'ye tahmin ettiğinden daha çok benziyordu. 'Şimdi, Fransa'da bir yerlerde sen ve birkaç kişi daha

içinde bir kutu olan bir kargo konteyneri açtın. Genç bir İskoç erkeği çıkardın ve içine birkaç kadın koydun.

Edinburgh. Çocuk hakkında bilgi istiyorum. Nereye gitti? Onu kim götürdü? Kim organize etti? Parayı kim aldı? Ona ne için ihtiyaç vardı?'

Spiky terliyordu. Bu Ava için yeterince iyi bir başlangıçtı. Bir şey biliyordu.

"Pek bir şey bilmiyorum," diye mırıldandı. "Ben sadece Finlay'ın bana yapmamı söylediği şeyi yaptım. Çocuğu bize teslim eden bir kadın vardı. Kendinde değildi, sanki kızmış gibiydi ama kızmamıştı. Hâlâ yürüyordu, hemen hemen. Kadının adını bilmiyorum ama diğer adamlardan birkaçı . Size kim olduklarını söyleyeceğim.

'Kadının uzun saçları vardı. Güzel ve zayıf mıydı? Ava sordu. 'Evet, bu o. Onu rıhtımdaki konteynıra koyduk. Sonra da geminin varacağı zaman Fransa'ya giderek devir teslim işlemlerini gerçekleştirdi.

"Nerede? Lively söyledi.

"Paris'e giden büyük bir yolun kenarındaki çakıllı bir alan gibi bir otopark.

Ava başını salladı. O kadarını doğru anlamıştı. "Peki ya oradan?" diye sordu.

"Bir arabanın bagajına konuldu. Onu Paris'e doğru götürüyorlardı. Elimde bir adres yok.

"Bundan daha fazlasını biliyor olmalısın," dedi Ava. "Bilmiyorum amına koyayım," diye inledi.

"Lively, yüzüme vur," dedi Ava. Ayağa kalktı. Lively bile biraz rahatsız görünüyordu. "Ayağa kalk, Çavuş.

Lively yumruğu atmaya hazırlanırken Spiky, Tripp'e , 'Bu kızın vidası gevşemiş,' dedi. "Sen yapmazdın.

"Emirlerime itaat edecek," dedi Ava. 'Ve eğer ona bana yumruk atmasını söylersem, bana yumruk atacak. Ve sen de bununla suçlanacaksın.

'Sakin ona yumruk atma,' diye bağırdı Spiky.

Ava Lively'ye, "İşine bak," dedi. "Hemen şimdi.

'Kahretsin, bana bir dakika verir misin? Düşünemiyorum,' diye geveledi Spiky. "Acele etsen iyi olur," dedi Ava.

"Finlay kapatılan bir fabrika hakkında bir şeyler söyledi. Delikanlı tıbbi bir şey için aranıyormuş, özel bir kan grubu falan varmış.

'Kendi iradesi dışında bir konteyner gemisinde nakledildi ve siz de özel-kan tipi hikayesine mi kandınız? Lively sordu.

"Hey, ben soru sormadım. Finlay'e sorular sordun ve kafanı uçurdular. Gene Oldman'a ne olduğunu görmedin mi?"

"Bunların hepsi Finlay'in anlaşması mıydı? Ava sordu.

'Evet, Fransa'da nakliye ücretini onunla paylaşmayı kabul eden bir bağlantısı vardı. Finlay piçin tekiydi ama her zaman nasıl para biriktireceğini bilirdi.

"İskoçya'dan başka kimi taşıdınız ve Fransa'da teslim ettiniz? Tripp sessizce sordu.

Spiky gözle görülür bir şekilde solmadan önce bir an sessizlik oldu. 'Başka bir delikanlı ve bir kız. Onun için üzüldüm. O güzeldi, sen

Biliyor musun? Tam bir Edinburgh kızı.'

"Kendi istekleri dışında pazarladığınız bu Avrupalı pislikler değil o zaman? Lively hırladı. 'Sanırım bir fark olduğunu düşünüyorsun. Sizin dilinizi konuşmayan herkes bok gibi muamele görmeyi hak eder.

"Onu tarif et," diye araya girdi Ava.

'Uzun boylu, zayıf, yakışıklı. Onu diğer uça indirdiğimizde biraz dağılmıştı.

"Adını duydun mu?

'İsim sormamamız gerekiyordu. Bu kurallara aykırıydı.

"mıydın, yapmadın mı? Ava sordu. "Arada fark var. Onu dışarı çıkarırken bana adını söyledi. Bana sordu ailesiyle iletişime geç. Skye. Soyadını öğrenemedim.

Doğru. Çok büyük bir miktarla .

ve eğer avukatınız yoksa size bir avukat sağlanacak olan polis karakoluna götürüleceksiniz. Ama gitmeden önce sizi temin ederim ki, aşamada bize yardım etmeyi bırakırsanız, size yasaların izin verdiği en uzun cezayı vermeyi hayattaki haline getireceğim, sonra da hangi hapis haneye girerseniz girin etrafta sizin bir ispiyoncu olduğunuza bir söylenti yayacağım. Her gerçeği, her adresi, her ismi istiyorum, Hatırlayabildiğin her lanet detayı. mı?' Spiky inleyerek onayladı.

Ava, Tripp'e 'Onu işleme alın,' dedi. "Ve Lively, ellerini ondan uzak tut, ne düşündüğünü biliyorum.

"Nereye gidiyorsunuz? Lively sordu.

'Eve gidip pasaportumu alacağım, sonra da doğruca havaalanına gideceğim. Callanach ile temasa geç ve onu bilgilendir. Kendim için rezervasyon yaptırıyorum.

Paris'e bir sonraki uçuş. Ve Skye'ın kim olduğunu bul. Seni Charles de Gaulle havaalanından arayacağım.'

"Yine de hakime sana yardım ettiğimi söyleyen bir mektup yazacaksın, değil mi? Spiky sızlandı.

"Siktir ," dedi Ava minibüsün kapısını açarken. 'İnsanları kaçırdın, ticaretini ve kadınlar seyircilerin önünde öldürülürken nöbet tuttun. Milyonlarca mektup yazsam yine de parmaklıklar manzarayı kapatmadan gün ışığını göremezsin.

"Orospu," diye .

"Hâlâ silahlıyım. Ava durakladı, bir elini ceketinin içine soktu. "İstersen seni kazara vurabilirim. Serpintiyle başa çıkmaktan oldukça mutluyum.

Spiky, Tripp'e, 'O bir deli,' diye itiraz etti.

Ava uzaklaşırken Spikyyi kollarının altından , "Tam da sevdiğimiz gibi," diye cevap verdi.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Tüm direkt uçuşlar için çoktan kalkmıştı ve Ava'ya hiçbir Brüksel üzerinden Paris'e gitmekten başka çaresi yoktu. Havaalanından çıktığında hâlâ otel rezervasyonu yapılmamıştı ve tüm döviz büroları kapalıydı. Bir kredi kartıyla silahlanmıştı ve bir sırt çantasıyla geceye doğru yürüdü. Bir taksi için sırada beklerken cep telefonu çaldı.

"Lively, hanımefendi. Dedektif Memur Swift hakkında."

"Devam et," dedi Ava sessizce.

Ameliyattan çıktı. Omuzu berbat durumda.

önemli kan nakli. Yoğun bakımda ama doktorlar iyileşeceğini emin. Bilmek istersiniz diye düşündüm.'

Ava gülümsedi ve gözyaşlarıyla savaştı. Yorgunluk, yiyecek eksikliği, neredeyse Ölüm deneyimi ve uluslararası seyahat kötü bir kombinasyondur.

'Teşekkürler, Çavuş,' dedi. 'Uyandığında ona şöyle dediğimi söyle Teşekkür.'

'Evet, cesur bir aptal, hakkını vermeliyim. Sanırım bu onu artık trafiğe çıkaramayacağınız anlamına geliyor.

"Sanırım hayır," dedi Ava. "Gitsem iyi olacak.

'Dikkatli olun hanımefendi. Muhtemelen bir gün için bu kadar heyecan yeter'.

Ava bir taksi zili çaldı.

"Sadece iyi bir otele ihtiyacım var. Pahalı değil, ama aşağı da değil. Üç yıldız," dedi Ava şoföre camdan. Adam Fransızca cevap veriyor, modası geçmiş gibi omuz silkiyor ve Ava'yı öyle bir süzüyordu ki Ava öfkelenmekten çok hayret ediyordu.

"Sanmıyorum," dedi Callanach arkasından, sırt çantasını almak için uzandı ve onu uçurumun kenarından uzaklaştırdı. tek bir hareketle kaldırıma çıktı. Taksi şoförü son bir kez omuz silkti ve uzaklaştı.

"Delirdin mi sen? Saat sabahın üçü. Neredeyse Ruhsatsız bir takside, yeri belli olmayan, elinde sadece küçük bir çanta olan, kaçak gibi görünen bir adam. Gazete okur musunuz? Bilirsiniz. Bu koşullarda kadınların başına neler gelebilir? "Polislik kariyerini asla düşünmeyin.

"Kahveye ihtiyacım var," dedi Ava ona. 'Ve bir duş. Sanırım üzerimde hâlâ kan var.

'Bunun bir tanışma randevusu olmadığına sevindim,' diye gülümsedi. ', arabam şurada. Lively iletişime geçti. Anladığım kadarıyla dün gece zor geçmiş.

"Öyleydi," dedi Ava. 'Bir kadın öldü ve keşke bunu önleyebilseydik. Diğer herkes bunu hak etti. Yine de fazla kan döküldü. Lively sana doğru düzgün bir bilgi verdi mi?

'Şehir genelinde toplam seksen kadını kurtardıklarını ve görüşmeler sırasında yeni bilgiler gelmeye devam ettiğini söyledi. Yüz kırk erkek tutuklandı. Şehirdeki tüm polis karakolları tıklım tıklım dolu. Başardığın şey inanılmazdı, Ava. Arabayı çalıştırdı. "Çok yorulmuş olmalısın.

Pek sayılmaz. Öfkeli ve dehşete düşmüş. Yorgunluk birkaç gün daha bekleyebilir. Esir tutulduğunu düşündüğümüz genç kadını duyduunuz mu?'

Aslında fotoğraflarını görmüştüm. Otelime gidiyoruz. En azından yedek kıyafet getirdin mi?'

"Sadece bir kot pantolon.

"Gerçekten.. sadece bir kot pantolon mu?

'Pasaportumu bulmakta zorlandım, bu yüzden tüm çekmecelerimi yere boşalttım, sonra zamanım tükendi. Yolda bir şeyler alırım diye düşündüm ama havaalanındaki tüm mağazalar dün gece ve bu sabah kapalıydı,' dedi Ava. ' dakika, Bart Campbell'la birlikte olduğunu düşündüğümüz kadının fotoğraflarını gördüğünüzü mü söylediniz? Nasıl oldu bu? Lively bir kayıp kişi dosyası mı buldu?'

"O yaptı. Kadın bir ay önce kardeşi tarafından kayıp olarak bildirilmiş ama benim gördüğüm fotoğraflar bundan daha yeni. Sana bir mektup bıraktım.

Olay odasındaki biriyle mesajlaştım ama sen çoktan depoya gitmiştin. Reilly, Campbell ve Skye Kelso'nun kaçırılması olayına karışan örgütle temas kurdum.

Mucizevi bir tedavi vaadiyle yaşamlarının sonuna gelmiş hastaları sömürüyorlar, görünüşe göre vücutlarındaki ölü ya da enfekte hücreleri başka bir insandan alınan iyi hücrelerle değiştiriyorlar.

"Yani nakil mi?

Yirmi dört saat açık bir kafenin önündeki park yerine yanaşan Callanach, "Bu yamyamlık," dedi. "Hâlâ kahve istiyor musun?

Ava ön camdan dışarı baktı. "İyi misin?" diye sordu.

"Tamam tanımla.

'Nefes alabiliyor ve yutkunabiliyor,' dedi.

"O zaman ben iyiyim. Arabasının kapısını açtı ve bacaklarını dışarı salladı. Ellerinde yanan sıcak karton bardaklar olduğunda, sesini yeniden bulmuştu. "Artık hazırım," dedi. "Bana her şeyi anlat.

Callanach'ın oteline geri dönerken, o da olayların gözden geçirdi.

"Şu anda neler oluyor? Asansörle dokuzuncu kata Ava sordu.

"Interpol, Grup 2029'a yapılacak banka transferini ayarlıyor.

Sabah. Parayı alır almaz bana sonraki adımları içeren bir e-posta daha gönderilecek.

Otel odasının kapısını açtı ve ona içeriği gösterdi.

'Peki ya size detayları veren tanıştığınız adam? Olayı daha hızlı kapatmak için ondan daha iyi bilgi alamaz mıyız?

'Tutuklandı ve gözaltında tutuluyor, ancak içeride hiçbir dahli olmayan bir piyondur sadece. Aslında işsiz bir aktör, bir özet sunmak. Grup 2029 iyi organize olmuş. Son operasyona kadar kullandıkları her bir birey tamamen ayrıdır organizasyondan. Tanıştığım adama bilgi formları verildi, asgari şeyler söylendi, nakit ödeme yapıldı, hiçbir zaman gerçek isimler veya gerçek şirket bilgileri. Binadan çıkarken onu aldık ve bir saat boyunca onunla röportaj yaptım, bu süre zarfında yaptığı tek şey

Ağlıyordu. Bir noktada annesini arayıp arayamayacağımızı sordu ki bu otuzlu yaşlarında bir adam için ...'

"Harika," dedi Ava. 'Peki ya paranın izi?'

'Avrupa dışındaki çeşitli uluslararası bankalar üzerinden yönlendirilen bir online hesap, bunlardan ikisi için mahkeme kararı almamız gerekiyor.

İhtiyacımız olan bilgileri vermeden önce, kendi yetki alanları içinde şahsen katılmamız gerekiyor. Eninde sonunda oraya ulaşacağız, ancak başka bir ölümü önleyecek zamanda değil.

"Yani sadece bekleyecek miyiz? Ava ayakkabılarını tekmeledi ve kanepeye uzandı. "Hayır," dedi, uzanıp elini tuttu ve onu tekrar koltuğa çekti.

ayaklarını. 'Duş alacaksın, sonra da uyuyacaksın. İkimizin de yarın için hazır olduğundan emin olacağız.

"Yapamam," diye mırıldandı Ava. "Tamamen unutmuşum. Skye Kelso'nun teslim törenindeki adamlardan biri onun kullanılmayan bir fabrikaya götürüldüğünü söyledi. Araştırma yapmam gerek.

Interpol zaten Fransız polisiyle birlikte çalışıyor. Elimizde Malcolm Reilly'nin cesedini bırakan minibüsün logosunun bir taslağı var. Olasılıkları şimdiden daraltıyoruz.

"Bu yardım edemeyeceğim anlamına gelmez. Bir çift göz daha...'

'Ava, saat neredeyse sabahın dördü.

"Ve ben sadece bilmediğim şeyin ne olduğunu merak ederek uyanık yatacağım. Hadi ama. Bana saksı versiyonunu ver, sonra duş alacağım.

Güzel. Logo sadece bir taslak, yan yatmış bir yaprak, sapı sağa doğru, sanki havada düşüyormuş gibi. Interpol ve Fransız polisi bilgiyi aldığımızdan beri üzerinde çalışıyorlar ama olasılıklar sonsuzdur. Pazarlama bölümünden bir kadınla bu konuyu konuştum. Dürüst olmak gerekirse, silah satışından çocuk oyuncaklarına kadar her şey olabilir.

"Bunu gerçekten söyledi mi?

'Bu kelimelerle değil ama konseptte aldanmayın dedi. Pazarlama tamamen maske yaratmakla ilgilidir. Bir şirket ne kadar çok örtbas etmek zorunda kalırsa, o kadar çok tersini düşündüren bir imaj yaratmak ister, bu yüzden logo bize yardımcı olmaz. Malcolm Reilly'nin cesedi hiçbir ipucu vermedi. Cesedi bırakıldığında olay yerinde lanolin izleri vardı, ancak bunun birkaç potansiyel kaynağı var. Gerçekten hepsi Ya da hiçbir şey. Eğer benden şüphelenirlerse ve beni operasyona ya da her ne diyorlarsa ona davet etmezlerse, tüm ipuçlarımız kaybolabilir.

"Harika. Ne yanlış gidebilir ki? Ava esnedi.

"Ne kadar uyanıksın? Callanach sordu. Ava kollarını kavuşturdu.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Şimdi dinle, duşa gir. Daha az kasap dükkânı gibi kokana kadar seninle bir daha konuşmayacağım.

"İğrençleşme.

'O çok sevdiğin, asla anlayamadığım saçma cümle neydi? Su ısıtıcısı ve tencere mi?'

'Tencere ve... boş ver. Burada kalmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. "Seni sokakta bırakmanın aksine mi?'

"Luc, son kez aynı yatak odasını paylaştığımızda..." cümlelerin kendi kendini bitirmesine izin verdi. O zamandan beri aralarındaki hiçbir şey eskisi gibi olmamıştı.

'İkimiz de biraz daha yaşlı ve biraz daha akıllıyız. Bu profesyonel bir senaryo. Üstesinden geleceğimize eminim.

Başını salladı, paltosunu bir sandalyenin koluna astı ve sırt çantasını alarak banyoya gitti.

'Yine de kanepede uyumak için ısrar edeceğim. Yeterince rahat görünüyor,' dedi.

"Eğer istediğin buysa. Callanach yataktan iki yedek yastık aldı ve onları kanepenin üzerine koydu.

"Öyle," dedi, banyo kapısına doğru yürüdü ve kapıyı açtı. inç. 'Onları kurtarmak için zamanında yetişeceğiz, değil mi? Ancak bu gece genç bir kadının ölmesine izin verdim ve bunun iki gece üst üste olmasını istemiyorum.

Callanach gardıroptan bir battaniye aldı ve kanepenin üzerine serdi.

'Birini kurtarmak için savaşmak, yanlış gitse bile, birinin ölmesine izin vermekle aynı değildir, Ava.

"Bunu biliyorum," dedi. "Ama de.

'Sekiz için bir uyandırma servisi ve kahvaltı ayarlayacağım, sonra Ortak bir brifing için Paris Polis merkezine gidiyoruz. "Mükemmel," dedi.

"Teşekkürler.

Ava duştan çıktığında kanepede kendisi için bırakılmış bir tişört buldu, Callanach çoktan yatağa girmişti, gözleri kapalıydı ve Sessizdi. Kanepeye yerleşti ve uyuyormuş gibi yaptı.

Kırkinci Bölüm

Ava, İngilizce bilgisi şarkı sözleriyle sınırlı olan Fransız bir drone operatörüyle birlikte plakasız bir minibüste oturuyordu ki Fransızcasının tamamen menü bazlı olduğu düşünülürse bu yeterince adil bir durumdu. El sıkışmışlardı.

el ele tutuştular, birbirlerine gülümsediler ve jestlerden oluşan bir sohbeta koyuldular. Saat akşamın beşiydi.

Gün sinir bozucu bir bekleme düzeninde geçmişti. Bilgilendirme, kısa mesajlar, tepkiler, hazırlık. Tekrar ediyorum. Paristeki polis merkezindeki olay odası, Büyük Soruşturma Ekibi'nin Edinburgh'da kullandığı odadan fiziksel olarak farklı değildi.

alışılmadık bir sessizlik vardı. Kimse yüksek sesle bağırıyordu. ya da birbirleriyle dalga geçiyorlardı. Çavuş Lively'nin kalabalığın arasından geçip, bir şeyler tıkıştırma eğilimine karşı ani bir özlem duymuştu.

Kendisine şekerli bir ikramda bulunuyor ve dış dünyada tekrarı mümkün olmayan ev yapımı küfürler kullanıyordu. Bir dizi keskin giyimli konuşmacı, önce İngilizce sonra Fransızca konuşarak ona saygı gösterdiler.

toplanan güce hızlı ve en az kesintiyle hitap etti. Ava ne tür bir eğitimden geçtiklerini öğrenmek için aklına bir not almıştı.

Sabah 9.30'da otuz beş bin avroluk bir ödeme, yaklaşık otuz bin İngiliz sterlini tutarında bir ödeme yapılmıştır. A Ödemeyi onaylayan mesaj birkaç dakika içinde geri dönmüştü. Saat 11'de Callanach'a öğleden sonra yapacağı kişisel hazırlıklar için talimatlar içeren bir mesaj daha gönderilmişti banyo yapmak, midesini hazırlamak için öğleden sonra yemek yememek Sözde 'hayat veren hücreler' ve yolculuk için kendisine yeni bir takım verileceği için çıkarması kolay kıyafetler giymek, GPS ünitesi dikme olasılığı hariç. Üzerinde hiçbir

Yanında hiçbir elektronik alet olmayacaktı. Grup 2029'dan bir temsilci anahtarlarıyla birlikte otoparkta bırakılacaktı. Ava bu düzene önce belli belirsiz bir saygı duymuş, sonra da hemen içerlemişti. Callanach'ın teslim alınacağı yere gitmesi için talimatlar saat 16.00'ya kadar gönderilmemişti, O zamana kadar onu takip etmenin geleneksel yollarla mümkün olmayacağı anlaşılmıştı.

Callanach adres olarak verdiği daireden tek başına ve tam zamanında . Yolculuğunun bir daha tekrarlanmayacağını garantisi yoktu. izledi. Şu anda şehirden çıkıp Paris'in kuzey doğusuna doğru gidiyordu. Buluşma noktası, küçük ve nispeten sakin bir kasaba olan Coubron'un hemen dışındaydı.

Ava o sabah uyandığında Callanach çoktan kalkmış, duşunu almış ve otel odasındaki yazı masasının üzerine kahvaltısını hazırlamıştı. O gün için ona yeni bir gömlek ödünç vermiş, sonra da üstünü değiştirmesi için odayı ona vermişti. Polis merkezine yaptıkları yolculuk boyunca neredeyse hiç konuşmamışlardı, ikisi de kendi düşüncelerine dalmışlardı. Ava'nın aklına ona dikkatli olmasını söylemediği geldi. Onu havaalanından aldığı, barındırdığı ve karnını doyurduğu için teşekkür ettiğini bile hatırlamıyordu. Ne kötü bir atmosfer vardı, ne de bir gariplik. Sadece kibarca

profesyonellik, neredeyse boş bir ölçüde. Ona şans dilememişti.

"Hazır mı?" diye sordu drone operatörüne, dört rotorlu küçük drone'u göstererek ve yukarı aşağı hareket ediyormuş gibi yaparak. Operatör başıyla onayladı.

Finlay Wilson ve her kadının kişisel kâbusunun görüntülerini izleyicilere aktarmak için depoda kullandığı dronlar sayesinde bu fikriydi. Bir araçtan daha az belirgin, polis memurlarının şehirden çıkılan tüm olası yollardaki hendeklerde saklanmasından daha güvenli olan drone, Callanach'ın içinde bulunduğu minibüsü sadece yeterli yükseklikte havada asılı kalarak ve tarlalar ve binalar üzerinden kestirme yollar kullanarak takip edebiliyordu. Bu kolay değildi ve kesinlikle Bir drone'u kullanırken onunla görsel teması kaybetmek tavsiye edilir, ancak Callanach'ta GPS olmadan nereye götürüldüğünü kontrol etmenin en kesin yoluydu.

Polis merkezinden ayrılmadan önce, sınırlamaları ona çok açık bir şekilde anlatıldı. Fransa'da hiçbir yasal statüsü yoktu. Ona silah verilmesinin imkanı yoktu. Fransızcası iyi değildi. emirleri hızlıca yerine getirmesi için yeterli olduğundan, Callanach'ı takip edecek giriş ekibine dahil edilmemişti. Ava otur ve bekle tugayına gönderilmişti. Bir aracın içinde sıkışıp kalmış, dedektif müfettişiyle, arkadaşıyla, tamamen kendi kontrolü dışındaki koşullarda ve yargı alanında bir minibüsün hızla uzaklaşmasını izliyordu. Birinin onun için nazikçe tercüme ettiği gibi, orada olması bile uluslararası polis nezaketinin bir gereği idi. Ava'ya göre aşmak.

Gecenin bir yarısı gelmek yerine neden telefon etmediğini anlayamayan yeni bir ekibin ortasına düşmek soğuk bir deneyim olmuştu. Bu onun ilk göreviydi.

Diğer polis memurlarıyla çevriliyken kendini yabancı gibi hissetme deneyimi. Callanach'ın İskoçya Polisi'ndeki ilk gününden farklı olmadığını . ve mesafeliydi. Zor

gibi. Yabancı bir polis ekibindeki ilk günü ona daha fazlasını vermişti nedenini anlamaya çalışıyordu. Bir gün Callanach'la bu konu hakkında konuşmaları düşündü. Bir gece önce yaptıkları tek önemli konuşma, saf amaçları ya da ürünleri olmayan şirketler hakkında daha iyi bir izlenim yaratmak için logoları kullanmak üzerineydi. Keşke Paris'e daha erken varmış ve ... düşünce orada durdu.

Drone operatörünün dizüstü bilgisayarını aldı.

"Kullanabilir miyim?" dedi çılıncı işaret ederek.

"*Evet*," diye başını salladı.

Bir arama motorunu açarak gözlerini ovuşturdu ve kafasında uçuşan parçalanmış düşünce parçalarını bir araya getirmeye çalıştı. Logo. Gerçek bir amacı örtbas etmek. Peki inşaat alanında ne bulundu? Callanach ne demişti?

"Kahretsin," diye mırıldandı ve ekrandaki kutuya yakındaki kasabanın adını yazdı.

'Coubron. Şirket. Yaprak logosu.' Ava enter tuşuna bastı.

Seçenekler çok sayıda ama belirsizdi ve hiçbirisi yararlı görünmüyordu.

'Lanolin. Lanolinmiş,' diye mırıldandı. 'Koyunlardan elde edilen lanolin. Çiftçilik. Çok açık. Kozmetik. Giyim. Fabrikalar.' Gözlerini ekrana . Drone operatörü yaptığı işi bırakmış, sanki her an destek çağırabilecekmiş gibi ona bakıyordu.

'Hayvansal ürünler. Şirketler gerçek amaçlarını gizlemeye çalışıyor.

"Coubron", tekrar yazdı. "Hayvanlar. Ürünler. Enter tuşuna bastı.

Sonuçlar için beklemek zorunda kaldığı iki saniye ona iki saat gibi geldi. En üstteki arama sonucu şu açıklamayı taşıyordu. 'Coubron hayvan testleri tesis kapanıyor.' Ava çevrimiçi bir dergideki makalenin tamamını görüntülemek için bağlantıya tıkladı.

Beaulieu Corporation, çalışanlarının ciddi şekilde yaralanmasına ve milyonlarca liralık maddi hasara yol açan ve güvenlik ihtiyaçlarını arttıran protestoların ardından operasyon merkezini Belçika'da açıklanmayan bir yere taşıdı. Paris yakınlarındaki Coubron'un dışındaki tesis kiralanabilecek. Beaulieu, hükümetin biyolojik savunma testlerinden kozmetik ve tıbbi ürünlere kadar bir dizi önemli uluslararası müşteriyle ilgileniyordu, ancak kapanmayla sonuçlanan kitlesel protestolara yol açan, hayvan testlerinin ayrıntılarını ifşa eden bir ihbarcı oldu. Beaulieu, hayvanların refahı söz konusu olduğunda tüm AB düzenlemelerine uyduklarını ve hayvan hakları gruplarının yasadışı bir şekilde hareket ederek çalışanlarına ve yüklenicilerine zarar verme, hatta hayatlarını kaybetme riski oluşturduklarını açıkça belirttikleri bir açıklama yayınladı. Yaklaşık 2,000 çalışandan Beaulieu Corporation ile birlikte Belçika'ya ya da işten çıkarılmayla karşı karşıya kaldı. Şirket, protestolar ve sonrasındaki taşınma sırasında piyasa değerinin neredeyse %28'ini kaybettiğini bildirdi.

"İşte bu," dedi Ava. "Nereye gittiklerini biliyorum. Drone operatörü ona omuz silkti. "Gitmek zorundayız. Hem de hemen! Olmak üzere olan şeyi durdurabiliriz.

Drone'unu, sonra dışarıdaki diğer birimleri, sonra da saatini işaret ederek ona Fransızca bir şeyler geveledi.

"Oh, lanet olsun. Ava minibüsten indi ve koşarak en yakın plakasız polis arabasına bindi ve ön koltuğa tırmandı. Sürücü koltuğundaki kadın memur ona baktı.

"İngilizce konuşabiliyor musun? Ava sordu.

"Elbette. İyi misiniz?" diye cevap verdi memur.

şükür. Dinle, nereye gittiklerini biliyorum. Logoyu buldum ve şirketin nerede olduğunu biliyorum. Eğer şimdi gidersek Callanach'tan önce oraya varabiliriz ve belki de kimsenin

Yaralandım. Tel kesiciye ihtiyacım var.'

Memur bu başını Ava telefonundaki çeviriyi kontrol etti ve Fransızca kelimeleri gösterdi.

"Ah evet, arabanın bagajında. Ama emin olamazsınız. Beklememiz ve drone'u takip etmemiz gerekiyor, değil mi?

'İnsanlar ölene kadar beklemek mi istiyorsun? Çünkü en olası sonuç bu,' diye hırladı Ava.

Memur iç çekti. "Ama minibüs gittikten sonra yolu kapatmam gerekiyor.

Bu mı? Tek işin bu mu? harekete geçin.' 'Operasyon koordinatörüne söylemeliyim...'

"Harika, bunu biz sürerken yapın. Memur ikna olmamış görünüyordu. "Adın ne senin? Ava sordu.

"Jojo Berger.

"Güzel, şimdi Jojo, tüm sorumluluğu üstleneceğim ve bunu bildireceğiz, ama ya hemen hareket edersin ya da seni bu arabadan atar ve arabayı senden çalarım.

Berger güldü.

"İngilizler çok dramatik. Motoru çalıştırdı, gösterge panelinde radyoyu çalıştıran bir düğmeye bastı ve park yerinden çıkıp hızla uzaklaşırken hızlı bir şekilde Fransızca konuştu. A

Kurşun gibi bir konuşma geri geldi. Berger onu kapattı. "İzin aldık mı? Ava sordu.

'Nasıl tercüme etmek istediğimize bağlı,' dedi Berger. 'En azından bizimle birlikte oraya başka araçlar da gönderiyorlar mı?

'Hayır, plandan sapmak için çok geç ve çok tehlikeli olduğunu söylüyorlar. Ne kadar çok araç olursa, o kadar çok alarm verme şansımız olur.

Grup 2029'un sahip güvenlik ne olursa olsun. Ayrıca, bu aşamada muhtemelen hatalı ve biraz da deli olduğunu düşünüyorlar. Bana seni yoldan uzak tutmamı söylediler. Sırıttı. 'Şimdi bana yol tarifini ver. çünkü nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikrim yok.'

Yollar bomboştu. Başka hiçbir polis birimi onları durdurmaya çalışmadı - muhtemelen, diye düşündü Ava, görölmekten korktukları için. Bir sokaktan geçtiler.

Ava ana girişten kaçınmak için yan yollara doğru ilerlerken ve acil durum araçlarına erişim yolu olması gereken bir yoldan yerleşkenin etrafından dolanırken, ana yol bir patikadan biraz daha fazlasıydı.

"Tanrım, bu çok büyük," dedi Ava, koltuğunda kayarak. Tek başına bir kadın sürücü, CCTV'de plakasız bir arabada görüldüğünde kaybolmuş biri sanılabilirdi. Tehdit yok. Ava'nın binaların içinde yaptıklarından şüphelendiği şey göz önüne alındığında, yalnız bir kadının raylara çarptığını görmek öncelikli olmayacaktı. 'Bunların hepsi ağır sanayi Binalar,' dedi depo, garaj ve bacalı fabrikalardan oluşan bir kompleksin önünden geçerlerken. 'İçinde oturulduğuna dair işaretler olan bir bina arıyoruz. Dürbününüz var mı?'

"Torpido gözünde," dedi Berger. "Burası olduğunu nereden biliyorsun?"

'Şirketin bir logosu vardı, bir tanığın gördüğü bir yaprak. Bu logo eskiden buranın sahibi olan şirketle eşleşiyor.

'Gerçekten mi? Bir yaprak mı? Bu ve milyonlarca başka şirket. Berger başını salladı.

'Ama kurulum mükemmel. Asıl şirket ayrıldığı için burası kiralanabilir durumda. Harika bir güvenliği var, kimsenin davet edilmeden girmeye kalkışması için bir neden yok, çift çitle çevrili ve en iyisi de sonsuz laboratuvarlar, toplantı odaları, ofisler, bunların hepsi aynı zamanda mutfakları, banyoları ve tam tıbbi tesisler. Bunların aslında veterinerlik amaçlı olması hiçbir şeyi değiştirmez. Bu ideal.'

Berger ona baktı.

'Tamam, o kadar da çılgınca değil' dedi. "Buna ne dersin? Ava işaret etti.

Berger arabayı ağaçların altında yumuşak bir şekilde yukarı çekti ve Gözlerini kısarak, daha büyük ve yeni bir komplekse kısa bir mesafede bulunan ve ona kapalı bir koridorla bağlanan alçak seviyeli bir binaya baktı.

"Neden o?"

Ava, 'Çünkü pencereler kapatılmış ve arazideki diğer binaları da kapatmamışlar,' diye açıkladı.

'Sadece vandalizmi durdurmak için olabilir. Diğer binaların pek çoğunda zemin kat penceresi yok.

"Aynı ," dedi Ava, "ama bir göz atın. Berger'a elindeki dürbün. 'Tahta dıştan sabitlenmiş durumda. Kararlı bir vandal ya da hırsız bunu sökebilir.

"Ama içeride biri varsa, bu konuda yapabilecekleri hiçbir şey yok. Berger Ava'ya gülümsedi. "Pekâlâ. Neye ihtiyacınız var?

'Burada kalıp başımın belaya girmediğinden emin olmak için dürbünle etrafı izleyerek beni daha güvende tutabilirsin. Eğer benimle gelersen, bir sorunu rapor edecek kimse olmaz.

Berger, 'Bu bir risk,' dedi.

'Biliyorum, ama sana ihtiyacım olursa sadece bir dakika uzaktasın ve destek birkaç dakika içinde burada olabilir. Risk çok az. Ava bunu yapabileceğinden emin değildi.

Buna kendisi de inanıyordu ama kulağa yeterince güven verici geliyordu. 'Çitin iki bölümünü de kesiyorum. Birinin geldiğini görürseniz, arabanın kornasına basın. Ben de tel kesiciyle bir pencere tahtasını indirip binaya gireceğim. Bana telefonunu ver. Berger telefonu uzattı ve Ava numarasını girdikten sonra bir mesaj gönderdi. "Bir mesaj göndereceğim.

İçeride ve güvende olduğumda mesaj. Tehlikedeysem 999'a. Eğer geri dönmezsem ya da on dakika içinde benden haber alamazsanız, yine de destek çağırın.

"Tamam," dedi Berger. 'Bütün İskoç polis memurları senin gibi mi?

"Ben uysal olanlardan biriyim," diye gülümsedi Ava ona. 'Ziyaret etmelisin. Bence uyum sağlarsın.

Araçtan inerken alçakta durdu, görüldüğü takdirde dikkat çekmemek için arabadan uzaklaştı. Sonra çite doğru gitti. Kalın, sert bir teldi. Kesiciyi bir bölümden her geçirdiğinde, gerilim serbest kaldığında çılgınca pırıldıyordu. Onun

Altmış saniye elleri ağrımaya başlamıştı ve nefesi kulaklarını tırmalıyordu. Güvenlik için yerleşkeyi taradı. Üç tarafı da kestikten sonra arkasına yaslandı ve çitin içine derme çatma bir kapı itti, yüzüstü sürünerek içeri girdi ve teli arkasından çekerek kapattı. İki çit arasında hiç korunak yoktu.

ama ikinci çit biraz daha az kaliteli telden yapılmıştı. Telin bir kısmı yüzüne doğru uçup yanağını keserken geriye doğru düştü. Sıcak kan ağzının köşesine doğru aktı. Devam ederken kanı tükürdü.

kesildi, gözlerinin ve kazanın ne kadar yakın daha fazla farkına vardı.

Uzaklarda bir yerde bir köpek havladı ve Ava kendini yere bıraktı, Berger'in onu arkasına aldığı ve dikkatlice izliyor. Hareket yok. Tekrar kesmeye başladı, bir giriş noktası oluşturdu ve sürünerek içeri girmeden önce teli kenara itti, Sonra da fark edilmemek için kablo bölümünü elinden geldiğince bir kez daha değiştirdi. Cebindeki telefonu çaldı. Okumak için eline aldı Mesaj.

Callanach bir minibüste ve bu yöne doğru gidiyor. Yakında hareketlilik bekliyoruz.

Ava mesajlar uygulamasındaki başparmak simgesine bastı, telefonu kaldırdı, derin bir nefes aldı ve iç çit ile tahtalarla çevrili bina arasındaki mesafeyi koşmaya başladı. Arabadan görüldüğünden daha uzundu. Yaklaştıkça, çatının gölgesine akıllıca yerleştirilmiş dizi kamera olduğu anlaşıldı, neredeyse çitin dışından görmek imkansızdı. Onlardan tamamen kaçınmanın bir yolu yoktu ve aktif olup olmadıklarını bilmenin de bir yolu yoktu. ama risk kaçınılmazdı. Şansını denemenin ya da geri çekilmenin zamanı gelmişti. Başını eğdi ve devam etti.

Duvara ulaştığında nefes nefese kalmıştı ve Sallanıyordu. Ağır hizmet tipi tel kesiciler taşırken koşmak, spor salonunda koşu bandına çıkmaya benzemiyordu ve bunu sık sık yapmıyordu sayılması için yeterli. Kararlar için harika bir zaman, diye düşündü. Ayağa kalktı ve en yakın pencerenin tahtasını test etti. Sağlam kancalar pencerenin her köşesindeki tuğlaların dokusuna takılmıştı ve yerinden oynamayacaklardı, ama o sadece tel kesici bıçakların ucunu boşluğa doğru itin. Saplarına , kesicileri boşluğa itti. Duvarla tahta arasında, tahtaları kancalara sabitleyen metal klipsin etrafına yerleştirene kadar onları salladı. Ava sıktı, dinlendi, daha fazla baskı uyguladı ve sonunda ilk klips çıktı. Tahtalar . Teli hareket ettirdi. kesiciler ve manevrayı ikinci klipte tekrarladı. Bu daha az zaman aldı ve ilk viraj yol verdiği için daha fazla esneklik sağladı. Bu

Ancak üçüncü şarjör de bittiğinde, kaplamayı çekip çıkarabildi ve içini görebildi.

Hayal kırıklığı oldu. Orada gerçekten hiçbir şey yoktu. Bir tarafında terk edilmiş plastik bir sandalye ve arkasına asılmış kirli görünümlü yeşil bir ceket bulunan kullanılmayan bir ofis. Ava çevreyi kontrol etti.

Yine. Hâlâ bir hareketlilik yoktu ve yaklaşan herhangi bir araç sesi de duymuyordu, ancak alan en az bir mil uzunluğundaydı.

pek de şaşırtıcı değildi. Yine de binanın içinde muhafızlar varsa, kız içeri girdiğinde rahatsız olmaları kaçınılmazdı.

Camı. Alarmı erken çalmak tüm polis operasyonunu mahvedebilirdi ve eğer Skye ve Bart zaten risk altındaysa, destek olmadan harekete geçerse hayatları daha da tehlikeye girebilirdi.

Seçenekleri tartarken içeriye bir kez daha baktı, ofis kapısındaki küçük cam bölmenin ötesindeki koridora bakmaya çalıştı ama kendini kandırıyordu. Görecek hiçbir şey yoktu ve dikkatle yapılmış planları riske atmanın hiçbir temeli yoktu.

Kendini yere, sırtını duvara yaslayarak çitlere ve bekleyen arabaya doğru koşmaya hazırlandı. Sonra yola koyuldu.

durdu, koşunun ortasında karikatür gibi dondu ve nefesini tuttu. Ceket. Kendini binaya doğru geri atarak bir kez daha yere çarptı ve cep telefonunu çıkardı. Bir süre sonra

Doğru dosyaya ulaşabildi ama aradığını buldu. Malcolm Reilly'nin kaybolduğu gece spor salonundan çıkarken çekilmiş bir fotoğrafı. Tişört ve kot pantolon üzerine yeşil ceket. Bir kez daha ayağa kalkarak yüzünü cama dayadı. Yakası yok, önü fermuarlı, iki yanında birer cep var. Ceketin başka birine ait olması mümkündü. Her şey mümkündü.

Ama Ava uzun zamandır

tesadüflere inanmayı bıraktı. Manzarayı kontrol etti.

Güvenlik devriyeleri için son kez, alanın temiz olduğundan emin olduktan sonra, en kötü görüntülerden kaçınmak için pencerenin bir tarafında durdu.

şarapnel ve tel kesicilerle camı kırdı. Şimdi biri yanından geçse, hasar açıkça görülebilirdi ama tedbirli olmak için artık çok geçti. Çift camı kırmak için üç darbe gerekmişti.

Sonra Ava harekete geçti, kalan parçalardan kurtulmak için kesicileri pervaz boyunca kaydırды ve kendini yukarı çekip içeri girdi, hareket etti

doğruca kapıdaki cam bölmeye yöneldi ve her an seslerin yükselmesini bekleyerek dışarı baktı.

Yankılanan bir sessizlik oldu. Ava'nın kollarındaki tüyler diken oldu. Batıl inançları yoktu. Onun için doğaüstünün sınırı, birinin Büyük Soruşturma Ekibi'nin mutfağını

Yine de küçük ofis alanında arkasına döndüğünde Malcolm Reilly'nin ya da ondan geriye kalan azıcık şeyin, gözleri görmeyen, ölümünün acısında kaybolmuş bir halde arkasında durmasını bekliyordu ve Suçlayacak birini arıyorlar.

Dişlerini sıkarak kapının kolunu yavaşça, olabildiğince sessizce çevirdi. Hiçbir ses yoktu. Kesinlikle ses yoktu. Bina mezar gibi hareketsizdi. Sağ tarafındaki odayı kontrol etti. Tamamen boştu. Sonra koridorda yönünü değiştirdi, hızlı ve sessiz bir şekilde ilerledi. Kontrol ettiği bir sonraki odada yakın zamanda

ama işgalci yoktu. Yerde, neredeyse hiç dokunulmamış bir yemek tepsi vardı. İçinde uyunmuş ama çarşafı çoktan soğumuş bir yatak. Ve içinde şırınga bulunan metal bir tabak.

ve üzerinde kanlı lekeler olan pamuk.

Cep telefonunu çıkardı ve Jojo Berger'e mesaj attı.

Birisi burada tutulmuş. İğne ve kan izleri var. Ben iyiyim. Gönder tuşuna bastı.

Odadan çıkarak koridor boyunca ilerledi. Daha yukarıda, kilitli ve diğerleri kadar sessiz bir kapı daha vardı. Midesine kramplar girdi ve bir bulantı dalgası onu vurdu. Çok fazla Adrenalin, diye karar verdi, daha derin nefes alarak. Kendini korkutmuştu, hepsi bu.

Kapıdaki cam bölmeden içeri baktı. Yatak yapılmamıştı ama boştu ve kenarından başka görülecek pek bir şey yoktu. Yan yatmış bir ayakkabı. Bir erkek spor ayakkabısına benzeyen bir şeyin ayak parmağını seçebiliyordu. Kapının diğer tarafına geçerek daha iyi görebilmek için tekrar baktı.

"Bart," diye fısıldadı. Ayakkabı hâlâ bir ayağa ve bir bacağa bağlıydı. Kafası tam kapıya dayanmış olmalıydı. Ne yapacağına karar veremedi koku ona çarptı. Tatlı ve hafif cevizli, olgun ve bakırımsı, yeteri kadar kokladığınızda çok net anlaşılıyordu. kez. Tel kesicileri tekrar getirdi, bu sefer onları kullanarak

Kapı kolunu iki omzunu da sarsacak kadar sert bir şekilde kırdı ama yoluna devam etti. Alarmin çalma ihtimali artık önemsiz hale gelmişti. Hayat kurtarmak için oradaydı ve Bart'inkini kurtaracaksa bu onun tek fırsatı olacaktı.

Geri çekilerek kapıyı sertçe tekmeledi, beş kez, altı, yedi, tel makasıyla kilide daha fazla darbe indirmeden önce. Kapı çerçevenin içinde hareket etmeye başladı, kol gevşedi ve metal Şikayet ediyor. Ava bir kez daha tekmeledi ve o da ileri doğru uçarak ona geri döndü.

"Kahretsin," dedi ve kapıyı tutup daha dikkatli adımlarla ilerleyerek kapının Bart'ın kafasına çarpmamış olmasını umdu.

Gözleri açıldı. İlk fark ettiği şey buydu. Sırt üstü yatıyordu, bir kolu kan denizinde bir ada gibiydi. Adam ölmüştü ve Ava bu hasarı onun verdiğiinden olabildiğince emindi.

Kendisi.

"Henüz değil," dedi Ava. "Hayır, .

Kendini dizlerinin üzerine attı, bir avucunu diğerinin göğsüne koyarak pompalamaya başladı, sadece cep telefonunu tekrar çıkarmak ve Berger'in telefonunu çevirmek için durakladı. Otuz göğüs kompresyonu ve iki nefesten sonra hoparlörden konuşmaya başladı.

'Sağlık görevlilerine ihtiyacım var,' diye bağırdı. Şimdi, Jojo. Bart'ı buldum. Campbell, nabız yok, nefes almıyor, ciddi kan kaybı var. Ve orada..' bileğine baktı '... bileğinden metal bir şey çıkmış. Kalp masajı yapıyorum. Hemen buraya birini getirin. Siktir et sonuçları.'

"Anladım," dedi Berger ve aramayı

sonlandırdı. Ava kompresyona devam etti.

"," dedi. ', Bart. Şimdi pes etme.' Ağzına daha fazla nefes verdi ve gömleğini çıkardı, bileğine sardı ve sıkıca çekti, sonra bileğinin üzerine kaldırdı.

Kalbini tekrar pompalamaya başladığında midesi.

Annenin sana ihtiyacı var Bart. Seni eve götürmem gerek. Bu şekilde ölmeyeceksin. Sana izin vermeyeceğim. Sakın buna cüret etme.'

Callanach uydu navigasyonunu takip ederek Coubron'dan geçmiş ve şehrin diğer tarafına geçerek bir tarlada derme çatma bir otoparka girmişti.

bir kapı açık bırakılmıştı. Diğer birkaç araç zaten park etmişlerdi, her birinde tek bir kişi beklenti içinde oturuyordu. sürücü koltuğu. Dokuz araba saymıştı. Bu da dokuz hastanın her birinin otuz beş bin avro ödemesi anlamına geliyordu. Toplamda Skye'ın cesedinden elde edilen gelir iki yüz yetmiş bin avro civarında olacaktı. bin pound. Belli ki hiçbiri söz verildiği gibi geri ödenmeyecekti. Alıcılar daha da hastalandıklarında, tam da inanılmaz derecede ciddi bir hastalığın parçası olduklarını anladıklarında Suç. Arabayı park etmiş ve aracın gelmesini beklemişti. Otoparkta onunla birlikte olan diğerlerinin daha ileri gitmesine izin vermek zalimlikti,

Ama başka seçenek yoktu. İşlemleri yarıda keserlerse Skye ve Bart'ı asla bulamayabilirlerdi. İki penceresiz minibüs gelmeden önce Ava'ya polis merkezinde veda bile etmediğini fark etmek için birkaç saniyesi vardı.

Şapka ve güneş gözlüğü takan altı kişi dışarı çıktı. Profesyonel görünüyorlardı ama iyi gizlenmişlerdi. Teker teker, her arabanın sürücüsünü bir minibüse binmeye ve üzerini değiştirmeye davet ettiler.

Başka bir personel

orijinal giysileri ve ayakkabıları ilgili arabaya geri götürdü ve anahtarları kullanarak kilitleti. Callanach sondan ikinci oldu. Arabada hiç

temel konular dışında sohbet etmediler. Minibüsün içinde her birinden kendilerine ayrılan yere oturmaları ve konuşmamaları istendi. Kliniğin sosyal gecesinde tanıştığı bir kadınla ve bekleme odasından tanıdığını düşündüğü başka bir adamla göz teması kurdu, ancak kimse kuralları çiğneyip sohbete girmede. Koşullar sessizliği sağlamak için yeterince baskıcı olmasaydı, uyumu sağlamak için minibüsün arkasında yanlarında bir koruma kalırdı.

Ön pencereden hiçbir şey görünmüyordu ve tarladan ayrıldıklarında korku duygusu hissediliyordu.

Callanach neye doğru sürüklendiklerinin farkındaydı ama işin en üzücü, en çaresiz yanı, yol arkadaşlarının da farkında olduğunu . Yine de bunu kabul etmek, en korkunç gerçeklerle yüzleşmek anlamına geliyordu. Bu bir sondu. Ölümlülüğü kabullenmek kaçınılmaz bir yoldu. İlaç şirketleri, doktorlar ve hükümetler arasında alternatif tedavileri kamuoyunun bilgisinden uzak tutmak için bir komplo yoktu. Gerçek, tam bir yaşamdan önce haksız, rastgele, anlamsız bir ölümdü.

yaşanmıştı. Boşluğun ve kontrolün ardına gizlenmiş her bir yüz oradaydı. Gerçekten inanmak yerine inanmış gibi yaptıklarını biliyorlardı.

Saati olmadığı için sadece tahmin yürütebiliyordu ama Callanach yavaşlamadan önce yirmi dakika kadar yol aldıklarını tahmin ediyordu. durdu, yavaşladı, sonra durdu. Sesler vardı, metalin metale karşı protesto sesi - çift elektrikli kapı, diye karar verdi - sonra beton, lastiklerin ve minibüsün altında çakıl haline geldi

birkaç dakika daha ilerledi. Her nerede olurlarsa olsunlar, dış çevre ile varacakları son nokta arasında önemli bir mesafe vardı.

hedef. Polis insansız hava araçlarının görünmeden kalabilmeleri için çevreden oldukça uzakta durmaları gerekiyordu. Çok uzaklaşırlarsa, dronların minibüsü tamamen gözden kaybetmeleri mümkündü, Özellikle de ağaçlarla kaplı veya yoğun yapılaşmış bir alan varsa.

Minibüs durdu. Şoför ve korumalar dışarı çıktı, ardından arka kapılar açılırken elektrik ışıklarının parıltısı içeri girdi. Callanach sıranın en arkasında yer almak için beklemeye başladı, Etrafa bakma fırsatını en üst düzeye çıkarıyordu. Bir noktada minibüs büyük bir kapalı boşaltma alanına girmişlerdi. Devasa garaj kapıları son metrede gümbürdeyerek yere inerken bu kez beş yıldızlı ve takım elbiseli korumalar tarafından karşılandılar. silahla tedavi.

"Bayanlar ve baylar," diye anons etti bir adam. Düz aksanı Fransızcanın ikinci dili olduğu gerçeğini ele veriyordu, ancak Callanach onun uyruğunu tahmin edemedi. Her halükârda İskoç değildi. "Beni takip ederseniz, başlamak üzereyiz. Her biriniz bir izleme galerisinde birlikte rahat edeceksiniz. Birbirinizin mahremiyetine ve gizliliğine saygı göstermeniz son derece önemlidir ve Bu nedenle birbirinizle konuşmaya çalışmayın. Buradan ayrıldığınızda anonimliğinizi korumak isteyeceksiniz ve bilgi bunu tehlikeye atacaktır. Güvenlik prosedürleri hakkında kısa bir açıklama yapılacaktır. Güvenlik prosedürleri hakkında kısa bir açıklama yapılacaktır ve ardından başlayacağız.

Büyük iç kapılar açıldı ve bunun ötesindeki her şey parlak beyaz, yıkanabilir plastik, cam veya fayans. Teker teker tıbbi sınıf temiz bir odadan geçtiler, ellerini ve yüzlerini yıkadılar, ardından ciltlerinin açığa kalan kısımlarına antiseptik losyon sürdüler.

Daha sonra bir ofis alanına girdiler. Ofisin pencerelerinde
Terk edilmiş konferans salonlarında Callanach büyük bir yaprağın hayalet
gibi dış hatlarını tekrar tekrar seçebiliyordu. Bir noktada bir
önemli bir şirket binayı işgal etmişti ve
odalar, bireysel ofisler, otomatların duvarlara yaslanmış olması gereken
alanlar. Hepsi çok normal ve kurumsal, ama yüksek
güvenlik aynı şekilde.

"Neredeyse geldik," dedi muhafız onlara, ileride oturma sıraları
bulunan bir dizi çift kapıya doğru ilerlerken.

Callanach, yanlarından geçerken bir cam bölmeye yapıştırılmış plastik
bir etiketteki güvenlik talimatlarını neredeyse gözden geçiriyordu. Durdu
ve eğildi, ucuz spor ayakkabılardan birinin bağcıklarını düzeltiyormuş gibi
yaptı
her birine verilmişti.

"Bir dakika," diyerek kapıları açık tutan ve diğer herkesin yerlerine
oturmasını denetleyen görevliye işaret etti.

Callanach düğümü yavaşça çözerken gözlerini dikkatle yukarı
kaldırdı.

*'Yangın alarmları sırasında derhal belirlenen alana gidin.
Belirlenen alanların dışına çıkmayın. Hayvan araştırma tesisleri
zarar verme amaçlı saldırılara ve yanlış alarmlara maruz kalabilir. Tüm
çalışanlar yöneticilerinin talimatlarına uymalı, kapıların kapalı olduğundan
emin olmalı ve ...'*

Callanach'ın karşılayabileceği ve ihtiyacı olan tüm zaman buydu.
Mantıklıydı. Birçok açıdan dahiceydi. Herhangi bir normal tıbbi tesis
gerekli iç düzeneğe sahip olabilirdi ama güvenliğe sahip olamazdı. Daha
önce birçok hayvan deney kompleksinde bulunmuştu.

yıllar boyunca. Sık sık vandalizm eylemlerine, hayvanları serbest
bırakmak için girme girişimlerine ya da bombalı saldırılara maruz
kalıyorlardı. Dikenli tellerle

güçlendirilmiş çitler ve sınırlar, zaman alıcı
ve polisin bile girmesi zordu. Ayağa kalkan Callanach herkesi takip
ederek salona girdi ve yerine oturdu. O da
koridora, sallanarak kapanan kapılara baktı ve desteğin gelmesinin ne
kadar süreceğini merak etti.

Önlerinde geniş bir cam bölme, onun ötesinde de bir ameliyathane
vardı. Krom yerine ahşapla süslenmiş olsaydı, Viktorya döneminden
kalma bir tıp okuluna ait olabilirdi. Ameliyathane

Tiyatroda henüz kimse yoktu ama güvenlik görevlisi başka bir kapıyı açtı ve içinden ameliyat önlüğü giymiş, yüzünü ameliyat maskesiyle kapatmış bir kadın çıktı.

"İyi akşamlar," diye Fransızca başladı. 'Birazdan donörünüzü tiyatroya getireceğiz. Lütfen sessiz ve saygılı olun. Onun Aile binanın başka bir bölümündedir ve size hayır dualarını sunarken ve her birinizin bu olağanüstü hediyeyle faydalanmasını çok isterken bile son bir saatlerini son vedalarını ederek ve kayıplarıyla yüzleşerek geçirmişlerdir. Bazen bu durumdaki aileler daha sonra alıcılarla vakit geçirebilmektedir.

Korkarım ki bugün bu genç kadının ailesi bu adımı atamayacak. Acılarının çok taze olduğunu anlayacaksınız.

Seyircilerden birkaçı başını salladı. Callanach da bir miktar rahatladığından şüphelendi. Bu küçük bir şey değildi, eğer olacaklara, bir başkasının ölümüyle yaşama şansına sahip olacağına inanıyordu.

'Güçlü dini inançları olan bazılarınız için, çok mezhepli bir kutsamanın uygun olacağı anlaştık. Bedeni arındıracağız, ve yaşam süresi neredeyse dolmuş olan genç kadın için dua edin. Aslında onun doğal yaşamı yaşam desteği olmasaydı bir süre önce sona erecekti. Ayrıca, kendinizi fiziksel ve zihinsel olarak tedavi aşamasına hazırlarken sizin için de dua . Eğer dini ya da ruhani bir inancınız yoksa lütfen bunu yapanlara saygı gösterin ve belki de bu fırsata sahip olduğunuz için ne kadar şanslı olduğunuzu düşünmek ve bunun sizin için ne anlama geldiği üzerine kafa yormak için birkaç dakikanızı ayırın.

İyiydi, diye düşündü Callanach. Tamamen inandırıcıydı. Ses tonu patronluk taslamaktan çok uzaktı. Profesyonel ama şefkatli. Şaşırtıcı derecede gerçek. Tamamen sağlıklı bir kadını soğukkanlılıkla öldürmek üzere olan birine hiç .

Bir uyarı. Eminim şimdiye kadar hepiniz bunun farkına varmışsınızdır, ancak burada yaptıklarımızın ayrıntılarını gizli tutmanız gerektiğini yükümlüyüm. Hepsiniz biliyor ve anlıyorsunuz ki hükümet ilaç şirketleriyle işbirliği yaparak yenilikçi tedavilerimizi lisanslamayı reddediyor. Sahip olamayacağınız şeyler

Bu nedenle burada sunduğumuz tedavilerin -yanlış bir şekilde ifade edecek olursak- suç faaliyeti olarak görüldüğü gerçeğini düşünüyörüz.

Bunun üzerine birkaç boğuk öksürük duyuldu ama itiraz eden olmadı. 'Bu nedenle, bundan sonra ne olursa olsun

Yetkililer. Diğer tıp doktorlarına bilgi vermeyin. Bizim

Kendi hukuk müşaviriniz yasaları dikkatle inceledi ve siz komplocu olarak suçlanacaksınız. Açıkçası bu, sizin iyiliğiniz için kaçınmak istediğimiz bir şey.

Callanach birinin cesaretini kaybedip kaybetmeyeceğini görmek için bekledi. gitmeye çalıştı. Kimse yapmadı. Erken bir ölümle karşı karşıyaysanız, elbette yasal işlem tehdidi çok da etkili değildi.

"Son olarak bu. Size söylediklerimizin gerçek olduğundan emin olmanız için donörünüzü getireceğiz. Törenden sonra organlarının işlenmesi için onu sadece ameliyathanın yapılacağı bir alana götüreceğiz. Bu süre zarfında, tedaviniz hazırlanırken size özel odalarınız gösterilecektir. Bu süre zarfında her birinizin yanında bir personel bulunacak ve şu andan itibaren yanınızda bir personel olmadan hiçbir yere gitmenize izin verilmeyecek

Size eşlik etmek. Stresli bir dönem olabilir ve hem duygusal hem de fiziksel ihtiyaçlarınızın tam olarak karşılandığından emin olmamız gerekir. Hadi başlayalım.'

Kapıdan çıkıp gözden kayboldu. Ötede ayak sesleri yankılandı ve altmış saniye içinde ameliyathanede ilave ışıklar . Neredeyse hep birlikte, hayatlarının kurtarılmasını bekleyen insanlar daha yakından görebilmek için öne doğru eğildiler. Callanach koltuğunda kıpırdandı. Şimdiye kadar salonun polisle dolmuş, silahların her yöne çevrilmiş, hiçbir kapının kapalı kalmamış olması gerekirdi. Bunun yerine iki silahlı muhafız, birkaç masum ama çaresizce yanlış yönlendirilmiş insan ve silahsız bir odadaydı.

Ameliyathanenin arka tarafındaki kapılar açıldı.

Dramatik bir şekilde. Bir hasta bakıcı, üzerinde yeşil bir ameliyat örtüsünün altında Skye Kelso'nun kıpırdamayan bedeninin yattığı sedyeyi içeri itti. Başka bir kadın serum taktı ve diğer tarafta önlüklü bir adam yaşamsal belirti monitörünü kuruyordu.

Son , elinde bir mum taşıyan üçüncü bir kadın içeri girdi ve Skye'ın başında durarak mumu yaktı. Skye'ın kendisi de çeşitli

Makineler. Damla kolundan besleniyordu. Yüzünde bir maske vardı. Göğsünün üst kısmını kaplayan elektrikli pedler vardı. Doğrusu, çoktan ölmüş görünüyordu. Callanach durumu değerlendirdi. Memurları içeri almak için kapıya yönelirse ya anında vurulacaktı ya da olaya karışan herkes kaçacaktı. Elinde mum olan kadının maskesinin arkasından gelen sesi duyana kadar kliniğin yöneticisi Lucille Blaise'e baktığını fark etmedi. Saçları cerrahi bir şapka tarafından gizlenmişti. Makyajsız gözleri dışında vücudunun hiçbir yeri görünmüyordu ama sesi netti. Mumu yaktı ve mür kokulu duman Skye'ın vücuduna yayılan koku, havalandırma deliklerinden salona sızıyordu.

'Bu cesur genç kadını arındırıyor ve takdir ediyoruz. Bize izin ver Vefatının trajedisini kabul ederken, bize verdiği armağan için şükranlarımızı sunuyoruz. Çalışmalarımıza devam edelim Bu şekilde daha fazla hayatın kurtarılabilceğı ve kurtarılacağı bilgisi. Şimdi hepimiz bir dakikalığına sessizliğe bürünmeli ve minnettar olmalıyız.

Polis gelmiyordu. Tören sona ermişti. Callanach, diğer sözde personelin oditoryumun ötesindeki koridorda toplandığını ve onları odalarına götürmeye hazır olduklarını görebiliyordu. tıbbi olarak hazırlanmış insan organları yemeklerini teslim edeceklerdi. O yönde çıkış yolu yoktu. Koltuğun altında kullanabileceğı metal bir çivi ya da ağır bir nesne aradı. Hiçbir şey bulamadı.

Ameliyathanede Lucille Blaise mumu söndürdü ve ağırbaşlı bir yavaşlıkla etrafındakilere döndü. Callanach koltuğunda öne doğru kaydı, hareket etmek için gerildi. Makineler

Skye'ın vücudundan çıkarıldı, serum çıkarıldı, elektrik pedleri soyuldu, maskesi çıkarıldı, ancak personel bu noktada vücudu korumaya dikkat etti. Eğer Skye'ın vücudunda bir tüp olmasaydı, illüzyonun gerçek olmadığına açıkça görülebileceğini tahmin ediyordu.

Skye'ın boğazını. Hayati belirtiler monitörü düzleşti ve cezai sorumluluk tehdidini yayınlayan cerrah Skye'ın nabzını ölçtü, bir

Gözlerinde ışık vardı ve ekibine başıyla selam verdi. Skye'ın zamanı kalmamıştı.

Callanach ayağa kalktı, kendisine kaşlarını çatarak bakan en yakındaki muhafıza doğru hızlı adımlarla yürüdü, bir elini 'orada dur' işareti yaparak havaya kaldırdı ve ardından silahını doğrulttu. Callanach aradaki kalan mesafeyi atlayarak

Sol kolu silah seslerini sersemlemiş seyircilerden uzaklaştırmak için dışa doğru itiyor, sağ kolu ise yumruk atmaya hazır bir şekilde geriye doğru çekiliyordu. O

İlk kurşun uçarken muhafızın çenesine isabet etti, sadece arka duvara çarptı ama o sırada ikinci muhafız uyanmıştı. Kendisini izleyenlerin diğer tarafındaydı ve onlara aşağı inip kendisine net bir atış şansı vermeleri için bağırarak talimatlar veriyordu. Callanach kendini bıraktı, muhafızı üstüne çekti, bir kolunu boynuna doladı ve silahın kontrolünü ele geçirdi.

Ameliyathanedeki personel sedyeyi arka kapıdan geçirerek hızla kaçırmaya çalışıyordu. Hayat kurtarıcı tedavilerini bekleyen insanlar çığlık atıyor, ikinci muhafız ateşe karşılık verirken korunmak için kaçırmaya çalışıyorlardı. Callanach ilk muhafızı kalkan olarak kaldırdı, devasa cam pencereye nişan aldı ve otomatik tüfekle serbest bıraktı. İlk birkaç mermi bölme boyunca parçalanmış örümcek ağı desenleri oluşturdu ve ardından cam yağmaya başladı.

Callanach yüzünü muhafızın ensesine bastırdı, gözlerini sımsıkı kapattı ve herkesin yere yatıp kalmasını umdu.

Gardiyan kollarının arasında çökmeye başladı ve yere düşmeden önce çığlık atmaya başladı.

yere düştü. Callanach kendini en alt sıradaki koltukların dibine yere attı ve ateşin kesilmesini bekledi. Salonun ilerisinde bir yerde bir kadın bağırarak yardım istiyordu. O da

silahı gardiyanın giderek gevşeyen kavramasından aldı ve oditoryum ile ameliyathane arasındaki alçak duvardan atladı, eli

Hâlâ yerinde duran cam parçalarının acısını kaydetmek,

arkasındaki katliama bir göz attı. İkinci muhafız kendini korumayı

işverenlerine sadakate tercih etmişti ve şaşkın ve dehşete düşmüş hastaları iterek dışarı çıkmaya çalışıyordu

Koridor. Callanach'ın kalkan olarak kullandığı muhafız merdivenlerde

kanlar içinde yatıyordu ve diğer iki kişi de -zaten zayıf olan durumları,

cam ya da kurşunlar yüzünden- yere yığılmıştı ama onlara yardım

edecek zaman yoktu. Çift kapıyı iterek geçti,

Skye'ın nereye götürüldüğünü anlamak için koridor boyunca sağa sola

baktı. İçgüdüsel olarak solu seçti ve koşmaya başladı.

Göğüs kafesine çarpan beyzbol sopası, hareket ettiği hızdan dolayı daha da güçlüydü. Dümdüz gitti.

Baktığı çizme yukarı doğru tekmeleyip çenesinin altındaki yumuşak ete çarptığında nefes nefese yere yığıldı.

Dişlerini birbirine çarpan Callanach'ın başı bir yana savruldu ve Alex'in tatlı, yuvarlak yüzünü üzerinde gördü.

Beyzbol sopası yüzüne doğru geliyordu. Önce bir kolunu sopanın önüne attı, ardından ön kolundaki acı ağzındaki acıyla eşleşti. Silahı kaçırdı ve koridorda savrulup gitti.

Alex bir adım uzaklaşarak elindeki silahı savurmak için kendine daha fazla alan açtı.

Yarasa. Callanach bir sonraki darbeden önce dizlerinin üzerine kalkmayı başardı ve Alex'in testislerine kafa atarak ilerledi. Beyzbol sopası

Sırtına çarptı, gücünün büyük kısmı gitmişti.

"Yalan söyledin! Alex iki büküm olurken çılgık . "Karaciğer yetmezliği olduğunu söyledin ve ben de sana inandım.

O sırada Callanach ayağa kalkmıştı ve bükülmüş dirseğinin dış kısmını acımasız bir hassasiyetle Alex'in ensesine sapladı. Yüzüstü yere düştü, elleri hâlâ taşaklarını tutuyordu.

'İnsanlara yardım etmek için yalan söyledim. Para için insanları öldürmeye yardım etmek için yalan söyledin. Skye'ı nereye götürdüler?'

Alex kaygan zeminde kıvranırken homurdandı. Callanach onun mantıklı konuşmaya başlamasını bekleyemedi. Beyzbol sopasını kaparak tekrar havalandı. Koridor sağa dönerek cerrahın ve Lucille Blaise'in bulunduğu daha büyük bir açık odaya açıldı.

Çantaları doldurup sahte, anlamsız önlüklerden kurtulmak için mücadele ederken öfkeyle iki dizüstü bilgisayarı yok etmeye çalışıyorlardı.

Callanach kayarak durdu.

"Daha fazla yaklaşma," dedi müstakbel cerrah. bir şırınga aldı ve ucunu Skye'ın boğazına dayadı. "Hâlâ hayatta ve onu alabilirsin ama önce buradan çıkmalıyız.

"Kanıtı ihtiyacım var," dedi Callanach. 'Nefes aldığına dair hiçbir işaret göremiyorum.

Tamamen anestezi altında. Sistemleri kapanmaya başladı. Eğer ona bundan bir doz daha verirsem,' diye iğneyi salladı, 'sana garanti ederim asla uyanmayacak ve bu senin hatan olacak.

Callanach, "Nabzını kontrol etmek istiyorum," dedi. Yavaşça öne çıktı ve bir elini Skye'ın bileğine uzattı. Hissettiği nabız zayıf ve düzensizdi ama Skye dayanıyordu. "Tamam, bunu nasıl yapmak istiyorsun?"

'Arkadaşım seni bağlarken ben de bu iğneyi boynuna tutmaya devam edeceğim. Kıpırdamadan duracaksın, ellerin arkanda olacak ve hareket etmemeyi kabul edeceksin. O şırıngada önce kızı öldürecek ve sana yetecek kadar anestezi var, bu yüzden beni gergin.'

"Peki. Beyzbol sopasını yere bıraktı ve ellerini arkasında birleştirdi. Lucille tereddütle ona yaklaştı, Elinde stetoskop, sanki vahşi bir hayvanmış gibi. "Beni kandırdın," dedi Callanach ona. 'Bruno Plouffe'a para yatırırdım Klinikteki irtibat kişisi olmak. Sen ve Alex'in birlikte çalışması zekiceydi. Alex, Plouffe'a karşı temkinli davranıyordu, çok masum ve Böyle bir şeye karıştığından şüphelenmem mümkün değildi.

"Acele et," dedi cerrah. "Ve konuşmayı kes. "O bir polis," diye mırıldandı Lucille düğümü çekerken. stetoskopu sıkıca tuttu. "Yolda daha fazlası olacak.

'Henüz tüm çıkışları ve girişleri bilmiyorlar. Ayak bileklerine şu çarşafı geçir.

Callanach ayaklarını birleştirdi ve Lucille'in bacaklarının etrafına birkaç kez yaprak sararak onları birbirine bağlamak için elinden geleni yaptı.

"Bitti mi?" diye sordu cerrah. Lucille başıyla onayladı. 'Güzel, şimdi şu beyzbol sopasını al ve kafatasına vurabildiğin kadar sert vur. Bizi takip etmesini istemiyorum.

"Ya onu öldürürsem?"

'Yapmazsan daha kötü olur. Senin kim olduğunu biliyor.'

'Bir polisi öldüremem. Ben sadece polisin üzerinden geçecektim. Klinikten bilgi almak ve ekibinizin bir üyesiymiş gibi davranmak için. Ben kimseyi öldüremem.'

"Yapma," dedi Callanach sessizce. 'Bunun sana ne yapacağını bilmiyorsun. Şu anda bir komploya karışmış durumdasınız. Ne zaman

Yakalandınız, eğer öldürmeyi reddettiyseniz, o zaman mahkemede bir anlaşma yapmak için iyi bir konumdasınız-'

"Siktir git," dedi cerrah. "Kendim yapacağım. Elindeki şırıngayla öne doğru eğilerek şırıngayı Skye'ın boynuna saplamaya başladı.

Callanach ağırlığının onu cerrahla Skye'ın arasına taşımasına izin verdi, Skye'ın vücudunu kendi vücuduyla kaplarken iğne acısız bir şekilde omzuna girdi, bir çizikten değildi.

"Aman Tanrım," diye bağırdığını duydu Lucille, bilinci çoktan yerine gelmişti. sanki bir duvarın arkasından dinliyormuş gibi karardı. "Ölecek. Ağır bir şey yere çarptı. Koşan ayak sesleri.

Callanach başını çevirmeye çalıştı ama görebildiği tek şey lunaparktaki ışık ve renk hareketleriydi. Skye göğsünün altında hareketsiz yatıyordu ve dizlerinin üzerine düşmeden önce dayanabildiği kadar dayandı, sonra da unutulmaya doğru çöktü.

Bölüm Kırk Bir

Sağlık görevlileri ve Jojo Berger Ava'ya ulaştığında ilk silah sesleri kompleksin içinde yankılandı.

"Neler oluyor? Ava geri çekilip sağlık görevlilerine işlerini yapmaları için alan bırakarak sordu.

Berger, "Drone, minibüsleri kompleksin kapısına kadar takip etti ancak doğru binayı bulması ve erişim sağlaması biraz zaman alıyor" dedi.

"Skye Kelso?

Henüz haber yok. Yaralandın mı? Her tarafın kan içinde.'

'Keşke benim olsaydı,' dedi Ava. 'Ona iyi bak ve sağlık görevlilerine ne gerekiyorsa getir. Sadece onu güvende tut.

'Yolda bir hava ambulansı var. Sen git.'

Ava gitti. Koridorun sonundaki kapı kilitli değildi. Daha modern, cam ve kromdan yapılmış bir sonraki binaya giden kapalı geçide yöneldi. Daha fazla silah sesi. Şimdi bağıryorlardı. Sirenler ve birden fazla aracın sesi. Sağında büyük bir oditoryuma açılan çift kapı vardı. Onlar kilitliydi. Solunda bir yangın merdiveni vardı. İkincisine girdi ve kendini tekrar Dışarıda, devasa binanın geniş kavisli dış cephesinin etrafında sirenlere doğru koşarken hız kazanıyordu.

Ava, Grup 2029'un ilk muhafızları dışarı fırladığında polis memurlarından oluşan kalabalığın kenarına geldi. Sonra ucuz beyaz pamuklu giysiler ve önlükler giymiş bir grup insan geldi. O sırada Onlar çıkarken Ava koşarak içeri girdi. Koridor boyunca silahlar atılmıştı. Grup 2029 polisin yolda olduğunu biliyordu o zaman. Callanach bir şey başlatmıştı.

Bir köşeyi döndüğünde, bir kadın yan kapıdan kaçtı, yakma fırınının girişi olarak işaretlenmişti. Ava diğer polis memurlarını takip etmeleri için uyarmak üzere etrafına bakındı, ama onlar her tarafa dağılmıştı.

yönleri. Kapıyı açarak onu takip etti.

İçerisi karanlıktı. Birisi koridordaki tüm ışıkları kapatmıştı. Sadece zemine yerleştirilmiş ve her yere gölge düşüren acil durum aydınlatması kalmıştı. Ava kendini sabit tutarak sağ taraftaki duvara uzandı.

Önünde bir ofise açılan cam bir kapı vardı; kapının ardında metalden bir duvar olan dev yakma fırınına görebiliyordu. Kocaman bir ilan yakma fırınının tamir edilmek üzere kullanım dışı bırakıldığını ilan etti. Tabelayı okurken, kelimelerin üzerinde ve arkasında bir yansıma dalgalandı.

Ava dönüp ellerini birleştirdi ve büyük bir yumruk yaptı, başını eğdi ve karnına doğru ilerledi. Hedefi iyiydi.

Vurduğu kadın karşı duvara doğru yuvarlandı, bir kolu dışarı fırladı ve yumruğundan bir nesne fırladı. Ava'nın ameliyat önlüklerini değerlendirmesi ve karşısındakini fark etmesi yarım saniyesini aldı Malcolm Reilly'nin ölümünden sorumlu canavarlardan biriyle. Kadının, Malcolm Reilly'nin ölümünden sorumlu aciz durumda.

Kadının saçlarından bir avuç tutarak başını duvardan uzaklaştırdı, sonra daha sert bir şekilde geri çekti. Dehşet verici ama tatmin edici bir çığırda sesi çıktı ve kadının alnı kanlar içinde kaldı. Ava kendine nefes almasını söyledi. Haddini aşmıştı. Uzaklaşırken ayağının altında bir şey parçalandı. Şırınga parçalara ayrılmıştı, içinden birkaç damla sıvı sızıyordu. Kadının elinde tuttuğu şey buydu ve damarlarına hangi kimyasalın gideceğini Tanrı bilirdi. Buna şanslı bir kaçış demek hafif kalırdı.

"Sağlık görevlileri! Ava ana koridora açılan kapıya doğru koşarak bağırdı.

Sağlık görevlileri içeri girdiğinde, Callanach'a bağırarak oradan ayrıldı. gitti. Tekerleklerin gıcirtısı, yanlarında koşan ayaklardan bile daha gürültülüydü. Ava sedyeyle kafa kafaya çarpışmak için hızını artırdı.

"Bu Skye mı?" diye bağırdı. "Hâlâ hayatta mı?

Sağlık görevlisi 'Evet, koridoru boşaltın' diye emretti.

İkinci bir sedye yaklaştı. Saçları daha önce tanıdı düşüncesini sağlamlaştırabilirdi. Bu Callanach'tı, bir kolu yana düşmüştü, sağlık görevlileri koşarken kafası sallanıyordu.

"Luc?" diye bağırdı. 'Ne oldu böyle? Kahretsin,' elini tutmaya çalıştı ama parmaklarından işe yaramaz bir şekilde kaydı. "Sorun ne? onunla?"

"Yolumuzdan çekilin.

"Bana söylemek zorundasın...

"Onun yaşamasını istiyorsan, yolumuzdan çekil.

Mesajı aldı, alanı temizledi, onu takip etmeden önce yeterince ileride olduklarından emin oldu ve kendine nefes almaya devam etmesini söyledi. Callanach ve Bart'ın hayatta kalacağına kendini ikna etmeye çalışıyordu.

Sağlık görevlileri ayrılırken, bir grup polis memuru içeri girdi. Ava En yakınındakini yakaladı ve ona yol gösterdi.

yakma alanında yerde baygın halde bırakıldı. Bir sedyeye kondu, elleri karnına kelepçelendi ve dışarı çıkarıldı. Çok fazla ceset var, diye düşündü Ava. Çok fazla kan dökülmüştü. Ve tüm bunlar insanların yaşamak için neredeyse her şeyi yapabilecekleri - ve ödeyebilecekleri - içindi. Bu ironi iç karartıcıydı.

Üç saat sonra hastane yatağında Callanach'ın ilk sözleri "Skye hayatta kaldı mı?" oldu. Bir doktor, Skye'ın ölümüyle ilgili Kendisine verilen yüksek dozdaki anestezinin panzehiri, ancak daha sonra vücudunun aldığı dozajın şokundan kurtulmak için biraz zamana ihtiyacı olduğuna karar vererek onu hafifçe sakinleştirdi.

Ava elini yavaşça onunkine doladığı yerden kaydırarak, "Öyle," dedi. "Ve iyi olacak. Kesinlikle senden daha iyi durumda.

"Neyim var benim?" diye sordu. Kelimeler birbirine karıştı. 'Ah, doğru, muhtemelen yüzünü henüz hissedemiyorsundur. Sana verdiler Sen uyurken biraz ağrı kesici aldım. Dur .'

Parlak metal bir böbrek kasesini aldı, ters çevirdi ve görmesi için havaya . "Beyzbol sopasından sanırım? Luc yüzündeki hasarı incelerken Ava, "Beyzbol sopasından," dedi.

Başını salladı.

'Kırık yok, ama çenen birkaç saat boyunca çok acıyacak. Haftalar sonra kafatasınızdaki şişlik inecek, beyin sarsıntısı geçirip geçirmediğinize bakılacak, çeşitli kesikleriniz ve çürükleriniz olacak, bazı güzel

Kolunuzda şişlik var. Bunu anestezi ile birleştirin.

Skye'in hayatını sona erdirmek için tasarlanmış bir enjekte edilmiş ve bazı insanların işte zor bir gün olarak değerlendireceği bir gün geçirmişsiniz.

"Yeter," dedi.

'Evet, haklısın. Bu kadar yeter. Destek için beklemeliydiniz. Binaya girmek üzereydik.'

'Onu öldürmek üzereydiler. Nerede olduğunu bilmiyordum.'

"İyiydin. Bart Campbell yoğun bakım ünitesinde. Bileğini kesmiş ve çok kan kaybetmiş. Sağlık görevlileri onu hayata döndürdü ama Beyin hasarının boyutu henüz bilinmiyor. Grup 2029'dan olaya karışan herkes gözaltında. Bir ölü güvenlik görevlisi, ateş hattına giren ve kurtulamayan bir hasta ve hayati tehlikesi olmayan pek çok başka yaralı var. Kadın cerrah

Bir şırınga taşıyordu, onu tanıyor musun?" Başını salladı. "O ve ben karşılaştık ve sanırım kendi güvenliğini sağlamak için hatırı sayılır bir güç kullanmaktan başka seçeneğim olmadığını hissettim diyebilirsiniz.

Callanach gülümsedi ve sonra yüzünü buruşturdu. 'Keşke bunu görseydim,' dedi.

Kulağa olduğundan daha heyecanlı geliyor. Bilmediğin şey, onun arkadaşın Alex'in annesi olduğu ortaya çıktı. Her şey dikkatlice düşünülmüştü. Klinikte çalıştı, uygun çaresiz adayların güvenliğini kazandı ve diğer personele bu işe dahil olmaları için büyük miktarlarda para teklif etti.

"Beni tamamen kandırdı. Alex iyi bir çocuktu, sessiz ve alçakgönüllüydü. Çok zekiydi.'

"Kendinizi çok kötü hissetmeyin. Yıllardır tıbbi dolandırıcılık yapıyorlarmış gibi görünüyor, ancak hiçbir zaman kesin bir kanıt ya da tanık ifadesi olmadı. Annesi radarın altında kalırken Alex her zaman iyi tavsiyelerle gerçek işlerde çalıştı. Alex'in

Aile, önceki işlerine ve sosyal medyaya dair ikna edici bir iz bıraktıklarından emin oldu. İlginçtir ki, Alex'in şu anda bir kız kardeşi var.

İskoçya'da olduğuna inanılıyor..'

"Malcolm Reilly ile spor salonunda, Bart ile de restoranda tanışan kadın mı?

"Üzerinde çalıştığımız teori bu. Daha yeni Edinburgh'da tutuklandı. Polis araştırmaya başladığına göre, operasyonun büyük ölçüde genişleyeceğinden şüpheleniyorum.

'Bu kapandı ama başkaları da olacak. Her zaman Birisi savunmasızları soymaya hazır. Şanslıyız ki zamanında yetiştik,' dedi Callanach.

'Sadece seninle ilgili olduğu kadarıyla. Beni korkuttun. Dürüst olmak gerekirse sana biraz kızgınım.

"Bana kızgın olmadığın bir zamanı hatırlayabilmem mi gerekiyor?

"Touché.

"Vay canına, tek kelime Fransızca konuşabiliyorsun. Gözlerini kapadı ve tekrar yastıklara yerleşti.

'Birkaç gün burada kalmanız gerekecek. Interpol ısrar ediyor. Bu olay olduğunda sen onların irtibat subayıydın.

İskoçya'ya dönene kadar senden onlar sorumlu. Birkaç derin nefes aldı.

"İskoçya'ya geri mi dönüyorum?" diye sordu sessizce.

"Evet. Öylesin. Hızlıca yanaklarını sildi ve adam gözlerini tekrar açmadan önce pencereden dışarı bakmak için döndü. 'Seyahat ediyorum

Yarın döneceğim. Bilgilendirme bugün yapılacak, sonra ifademi yazacağım. Bart ve Skye yarın ailelerine geri dönebilir.

Buradan mümkün olduğunca uzaklaşmak istiyorlar. Onlara evlerine kadar eşlik edeceğim. Bir de birkaç yüz kişiyi tek bir operasyonda tutuklamanın yarattığı serpinti var. Sanırım İskoçya'daki diğer tüm şehirlerden yardım için memur topladık.

'Popüler olmalısın,' dedi.

"Beni bilirsiniz. Büyük bir karmaşa yaratmak mümkünken neden basit bir şey ki?

Yumuşak bir kahkaha attı.

"Ateşkes mi?" diye sordu. 'İyileş, burada yapman gerekeni yap, dosyayı kapat ve eve dön. Ayrıca Natasha'nın sana ihtiyacı var.

"Sadece Natasha mı?

"Beni yalvartacak mısın? Kollarını kavuşturdu. . I
sana ihtiyacım var. Sen benim en iyi dedektif müfettişimsin. Lively bile
seni özylüyor. Aynı şey değil.'

'Ava, tabii ki geri döneceğim. Her zaman niyetim buydu. Ve seni
yalvartmaya çalışmıyordum.'

Doğru. Güzel. Bilincinin yerinde olmasına sevindim. Yüzün için üzgünüm.
Ekibe göstermek için hızlıca fotoğraf çekebilir miyim? Ona ters ters baktı.
"Oyunbozan. Edinburgh'da görüşürüz o zaman. Ava kapıya doğru yürüdü.
'Güçlü ol, tamam mı? Bütçemde bir memurun uzun süreli hastalık iznine
ayrılması için yeterli para yok.

Bölüm Kırk İki

Luc bavulunu yere bıraktı ve cebinden pasaportunu çıkardı. Charles de Gaulle havaalanı garip bir şekilde sessizdi, sanki her yer Jean-Paul ve onun akşamdan kalmalığına saygı duyuyormuş gibi

Acı çekiyordu. İki saatlik uykuyla idare ediyordu, uçağı Edinburgh'a indiğinde araba kullanmak zorunda kalmayacağı için mutluydu. İkisi birlikte beş şişe şarap içmişlerdi ki Jean-Paul'un aldığı antibiyotikler ve Callanach'ın kullandığı ağrı kesiciler göz önüne alındığında sadece aptalca değil, pervasızca da davranmıştı. Cilt yanıklarından sonra güneş ışığına karşı hâlâ aşırı duyarlı olan Jean-Paul, onu uçağına için yüzünü bir atkıyla sarmakta ve koyu renk gözlük takmakta ısrar etmişti.

"İyi olacak mısın? Callanach sordu.

"Şimdiye kadar kusmadıysam, kusmayacağımdan eminim," diye güldü Jean-Paul.

'Ben olsam buna güvenmezdim ama aslında olan biten her şey hakkında iyi misin demek istemiştım. Yüzün...'

"Neredeyse onarıldı. Ben seninki için daha çok endişelenirdim. İskoçya'ya dönmeye ne dersin?'

"Aslında iyi," dedi Callanach. 'özlemişim. Bir ara ziyaret etmelisin.

'Hayır, ben İngiliz yemeğı yemem,' diye sırttı. 'Peki geri dönüp burada yaşama şansın var mı? Interpol seni geri istiyor. Seni sarhoş edip ikna edeceğimi söylemişim ama görünüşe göre bunun sadece ilk kısmını başarmışım.

'Bundan şüpheliyim, geçmişte olanlar yüzünden değil. İskoçya'yı evim haline getirmeye çalışmak istiyorum. Babamı, nereden geldiğini ve köklerimi anlamak iyi oldu. Fransa'yı özleyeceğim -

özellikle de yemekler - ama İskoçya çok güzel. Tarihi ve inanılmaz bir topluluk duygusu var.

"Ve aşık olduğun bir kadın," diye bitirdi Jean-Paul onun yerine. "Her zaman bir kadın vardır," diye güldü Callanach.

Görünüşe göre Ava Turner gibi değil. Onunla tanışmamış olmam çok yazık. Yumrukları konusunda oldukça becerikli olduğuna ve onları kullanmaktan dair söylentiler var.

Bu sadece bir söylenti değil. Her neyse, bunun olacağını sanmıyorum. Olabilir,' dedi Callanach. 'Her şeyi berbat ettim. Sanki onu tekrar bir araya getirmeye başlamak için bile çok fazla parçaya ayırmışım gibi.

"Sanırım bundan sonra gerçekten kusabilirim. Jean-Paul güldü, bir adım öne çıkarak kollarını Callanach'ın omuzlarına doladı, uzun ve sert bir şekilde sıktı. 'Fazla düşünmeyi bırak. İnsanlar çuvallar. Sen bile, altın çocuk. Kadınlar seni seviyor. Bu beni çok kızdırdı. Seni tanıdığımdan beri, ama eğer dünyada görünüşüne ve aksanına kanmayacak tek kadını bulduysan, o zaman ben Senin adına sevindim. Bana öyle geliyor ki uğruna savaşmaya geçecek tek kişi o.' Tutuşunu bıraktı ve uzaklaştı. "Yakında geri gel. Sensiz hiçbir şey aynı değil. Parti günleri gerçekten bittiyse er ya da geç kendime bir eş ve bir sürü çocuk bulmam gerekecek.

'Gerçekten de bu genleri birilerine aktarmayı düşünüyorsun. masum çocuklar?' Callanach çantasını aldı. 'Önce seninle yatmak isteyen bir eş bulman gerektiğini biliyorsun, değil mi? Ve bu yüzle ...'

"Siktir ," diye güldü Jean-Paul. 'Eğer o lanet pencereden atlarken bu kadar yavaş olmasaydın, bu karmaşanın içinde olmazdım.

Callanach el salladı ve uzaklaşmaya başladı.

'Lanet olsun, Luc, bekle! Geri dön!' Callanach arkasını döndü, Arkasında kuyrukta bekleyen insanlardan özür diledi ve Jean-Paul'un alaycılığından bir doz daha almak için geri döndü. "Tamamen unuttum. Yardım ettiğiniz iki Afgan çocuğun annesini bulmuşlar. Onlarla yeniden bir araya gelmek için buraya uçuyor.

Callanach'ın kalbi birkaç saniye boyunca iki kez çarptı. Direnmişti Paris'ten ayrılmadan önce Azzat ve Huznia'yı ziyaret etmek istemişti, ancak kendisine onların koruyucu aileye iyi bir şekilde yerleştikleri ve Azzat'ın

hatta okula başladı. Bu, başa çıkmakta zorlanan bir sistemde nadir görülen bir zaferdi.

"Kalmasına izin verilecek mi yoksa hepsi Afganistan'a geri dönmek zorunda mı kalacak?" diye sordu.

'İltica başvurusunda bulunabilecekler. Önemli düzeyde şiddet ve istismara maruz kalmıştır ve sokaklarda dileniyordu. Uluslararası bir hayır kurumunun sağlık hizmetini düzenli olarak kullandığı için Interpol tarafından tespit edildi. Kahraman olma

ama sanırım o çocukların size minnettar kalacaklarını söylemek doğru olur.

Callanach cevap vermeyi düşündü ama sonra vazgeçti. Bazı şeyler cevap gerektirmezdi. Öne , Jean-Paul'u iki yanağından öptü, sonra da güvenlikten geçerek gözden kayboldu. Yarı

Bir yarısı Fransa'da kalmayı arzularken, diğer yarısı Edinburgh'da ayakları yere basana kadar dakikaları sayıyordu. Artık birinden ya da diğerinden kaçmayan, ama her ikisine de eşit derecede yatırım yapan çift vatandaşlığının çekimini hissetti. Uçağa yerleşirken, gözlerini kapattı ve kendini Eilean Donan Kalesi'nde geçirdiği bir güne geri götürdü.

Lively elindeki çiçek demetini ileri iterek başka bir yöne baktı. Elenuta onları dikkatle aldı, yüzünü turuncu güllere dayadı ve derin bir nefes aldı.

"Teşekkür ," dedi. "Çok güzel.

'Göçmenlik bürosu ve doktorlar dışında pek ziyaretçiniz olmaz diye düşündüm. Oturalım mı?'

Elenuta, yatak odasındaki yatağının yanında duran hüzünlü, sert sandalyeye baktı.

Teoride iyileşmesi için bırakıldığı hastane odası. Yetkililer hala onu ve diğer kadınları inceliyorlardı.

Onları hastanede bırakmak, uzun vadeli bir çözüm organize etmekten daha kolaydı.

'Yürüyebilir miyiz? Polis odadan çıkmama izin var. Penceresinden aşağıdaki araziye bakarak gülümsedi. Bu Serin ama yağmur yağmıyordu. Lively onun temiz hava alma isteğini anlayabiliyordu. Kapıdan girer girmez hastaneler onu hasta hissettirmişti. İnsanın özgürlüğü özlemesi için yeterliydi.

"Yeterince ısınacak mısın?" diye sordu, kadın çiçekleri yatağının yanına koyduktan sonra bir hayır kurumundan bağışlandığı belli olan yamalı bir kot ceket giyerken.

"Soğuğa aldırmam," dedi ve ayaklarını spor ayakkabılarının içine sokarak kapıya doğru ilerledi. Lively onu takip etti ve koridorun sonunda duran memura kimliğini gösterdi, ancak memur kimliği kontrol etmedi Her neyse.

Asansör yerine merdivenleri kullandılar ve otoparka yöneldiler. Elenuta yüzünü zayıf güneş ışığına doğru çevirdi ve gülümsedi.

"bakalım? Lively sordu. Yani, sadece birkaç gün olduğunu biliyorum, bu yüzden muhtemelen aptalca bir soru...

'Hayattayım,' diye gülümsedi Elenuta. 'Üzgün olmamalısın. Diğerleri öldü.

Lively ellerini sertçe ceketinin ceplerine soktu ve küçük bir öksürük çıkardı.

"Bence sen çok cesurdun. Belki de herkesten daha cesurdun. Biliyordum. Her şeyi önce durdurmamı isteyebilirdin. Belki biz de yapmalıydık. Yarış sırasında sana ulaşamadığımda olanlar... Kahretsin, nasıl özür dileyeceğimi bile bilmiyorum. düzgün bir şekilde. Adil değil.'

"Beni sen kurtardın. Başını bir yana eğdi ve gülümsedi. "Neden üzgünsün?

'Her şey daha farklı gelişmeliydi,' dedi. 'Bu şekilde savaşmak zorunda . Dışarıya telefon sinyallerini engelleyeceklerini neden tahmin edemedik bilmiyorum. Şimdi çok mantıklı geliyor. Ve izleme alanına açılan kapıları kilitlemeye gelince... çok akıllıca davranmaya çalıştık ve... kahretsin. Lively başını öne eğdi. Kelimelere sıkışıp kalmak başına çok sık gelen bir şey değildi. Belki de Hiç.

'En iyisini yaptın, değil mi? Bütün kadınlar bulundu. . Artık hepimiz güvendeyiz. Sen bir kahramansın.'

'Hiç de değil,' diye mırıldandı. "Sen bir kahramansın.

"Belki ikisi de," diye güldü ve Lively bu sese hayret etti. "Gel, yürüyelim," dedi, elini onun elinin kıvrımına sokarak dirseğiyle onu hastane kapısından uzaklaştırıp binanın yan tarafına doğru çekti.

"Peki, başım belada mı?" diye sordu .

"Ne için başın belada olabilir ki?" "Adam öldürüyorum. Onu bıçakladım, yarıştı."

Gözlerini kocaman açarak Lively'nin yüzüne baktı.

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle. 'Hiçbir suçlama olmayacak. Başın belada değil. Oradaki herkesin ifadesini alacağız ama durumu zaten biliyoruz. Şimdiye kadar gördüğüm en açık nefsi müdafaa vakasıydı.

Gördüm. Öldürdüğün adam bunu hak etmişti.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Lütfen, bana teşekkür etme. Oraya hiç gitmemeliydin. Yarış için seçileceğini bilseydim ..."

'Kafa Derisi'ne kendimi seçtirdim,' dedi. "Ya ben ya da on altı yaşındaki çocuk. Omuz silkti.

Lively bir elinin tersini yanağına vurdu ve bir an için arkasını dönüp yüksek sesle öksürdükten sonra tekrar ona baktı.

"Şimdi sana ne olacağı söylendi mi?" diye sordu.

"Eve gidiyorum," dedi omuzlarını kaldırıp indirerek. 'Burada pasaportum yok. Yasal değil. İnsanlar beni orada bekliyor.

"Elbette," dedi. Ben de öyle düşünmüştüm. Belli ki İskoçya Yaşadığınız onca şeyden sonra olmak isteyeceğiniz son yer. "Bunu İskoçya yapmadı," dedi, birdenbire titreyerek rüzgar onları vurdu. "Dünyanın her yerinde kötü insanlar var.

"," dedi Lively. 'Keşke sana ne olduğunu gösterebilseydim burayı gerçekten sevdim. Şehirler, göller, kaleler ve Highlands. O kadar da kötü değil.'

'Belki geri dönerim? Bu sefer pasaportla. Ama tekneyle değil.

"Umarım öyledir," dedi Lively. "Belki sana yazabilirim? ağzından kaçırdı.

"Mektup yazmak mı? Gözleri kocaman açıldı. "İsterdim.

"Yani, ben pek yazar sayılmam. Dürüst olmak gerekirse en son ne zaman kalemimi kağıda döktüğümü hatırlamıyorum, bu yüzden büyük bir şey beklemeyin.

"Sen nazik bir adamsın.

"Sadece evde güvende olduğunu ve ailenin sana göz kulak olduğunu bilmek istiyorum," dedi Lively, doğrudan bir gülümsemeye. "Keşke bunların hiçbiri senin başına gelmeseydi. Bu işte gördüğüm şeyler ...

Ne zaman daha kötüye gidemeyeceğini düşünsem, birileri lanet olası oyunlarını yükseltiyor.

'Yani biz... Bilmiyorum kelime. Farklıymış gibi yaptık, anlıyor musun?'

"Rol yapmak mı? Lively sordu.

"Evet!" Heyecanlı bir elini havada salladı. 'Mektuplarda bundan bahsetmeyiz. Bana İskoçya'yı anlat. Ben de sana hayatımı, ülkemi anlatayım.

Bunu mu istiyorsun?'

"Biliyorum," diye başını salladı. 'Şimdi seni geri götürmeliyim. Biraz maviye dönüyorsun.

'Soğuk ama mutlu,' dedi. 'Aylardır ilk defa. Beni güvende hissettiriyorsun.

Elenuta bir adım öne çıktı ve ona şiddetle sarıldı. Bu jest Lively'yi şaşırttı. Çekingen bir el kaldırdı ve onun sırtını sıvazladı.

'Artık iyisin,' dedi. 'Bu işe karışan her piç kurusu hapiste çürüyecek, sana söz veriyorum.

'Sadece unutmaya çalışıyorum,' dedi. 'İçimde çok fazla nefret var. Huzura ihtiyacım var.

Haklıydı, diye düşündü Lively, eve doğru yürürlerken. hastane girişi. O da huzur bulmak istiyordu. Otuz yıldan fazla süren polislik hayatında ilk kez, sonunda Bitti.

Bart ve Skye Haber Odası'nın arka tarafına yakın bir masada oturuyor, müzik konuşabilecekleri kadar sessiz çalışıyordu. Bart'ın bileğindeki bandaj gömleğinin kolunun biraz altından dışarı çıkmıştı ama yara iyileşiyordu. Kan nakli ve inanılmaz bir sağlık ekibi hayatını kurtarmıştı. Uzun bir tedavi dönemine rağmen

Bilinci kapalı olduğu için beyninde hasar yoktu. Bir yara izi kalacaktı ama zamanla kaybolacaktı. En azından anılardan daha hızlı. Skye'ın önündeki masada yarısı dolu bir sigara paketi vardı, kapağı biraz açıktı ve çakmağı da üstünde duruyordu.

"Döndüğümüzden beri sigara mı içiyorsun? Bart kadehini şampanyayla doldururken sordu. İçki seçimi bir kutlama jestiydi. Bira ya da kırmızı şarabı tercih ederdi ama altın etiketli

ve gülünç baloncuklar o kadar ikonik bir şekilde mutlu ve canlıydı ki, bu hiç akıllıca .

"Asla sigara içmeyeceğim," dedi Skye yarı fısıltıyla. 'Ama eğer birilerinin vücudumdan bir şey çıkacağını düşünmesini engellemek için gereken buysa gelecekte iyi bir satış ürünü olursa, bir daha asla paketsiz kalmayacağım.

"Bir olmayacak," dedi Bart ona. 'Bizim yaptığımız bir şey değildi. Yanlış zamanda yanlış yerdeydiniz belki ama korkarak yaşayamazsınız.

"Sonsuza kadar korkmuş, dehşete düşmüş ya da yatağımın altında yaşamam umurumda değil. Kadehini kaldırdı. "Yaşamak için bir şansımın olması bile

Bana kalırsa bu bir mucize. Sadece benim olmadığımı söyle. Çok sakinsin ve yaşadığın onca şeyden sonra ...'

'Geçmişte kaldı. Artık bunu düşünmek istemiyorum.

'Ama o binada her gece yirmi kez uyanıyorum, benim için gelmelerini bekliyorum. Beni uzak tutan tek şey Çılgılık atmak, senin her zaman koridorun odada olduğunu bilmektir. Aklımı başımda tutmak için sesini hayal etmek zorundayım. Tekrar uyuyabilmemin tek yolu konuşmalarımızı kafamda tekrarlamak. Tanrım, kulağa çok acınası geliyor.'

Bart , bir kolunu onun omuzlarına doladı ve başı omzuna yaslanana kadar onu kendine doğru çekti.

'İşte bu, beni ayakta tutan şeydi ve bu yüzden seni aldıklarında başa çıkamadım,' dedi. 'O ana kadar, bir gün burada seninle birlikte olma düşüncesi her şeydi. Bu fikir bizim

savaşmanın ya da kaçmanın bir yolunu bulacaklarını ya da birilerinin sonunda onların gibi geleceğini düşündüm. Masaları, menüleri, lambaları hayal ettim.

ve yoldan geçenlerin içeriye bakışlarını. Kafamda hep yağmur yağıyordu, tıpkı şimdi olduğu gibi, çünkü Edinburgh'da yağmur yağdığında Geceleri arabaların, dükkanların ve sokak lambalarının ışıkları yollara yansıyor ve bence şehir daha da güzel oluyor.

"Paris'i hep böyle hayal ederdim," dedi Skye. "Gustave Caillebotte adında bir ressamın bir tablosu var. Sanırım adı *Yağmurlu Gün*'dü. Her neyse, Paris'te bir cadde ve herkesin şemsiyesi var. Kaldırım taşları ıslak ve gökyüzü fırtınalı sarı renkte ama çok atmosferik ve romantik. Eskiden evimde bir poster vardı.

Yatak odası. Artık bir daha asla Fransa'ya dönmeyeceğim. Bin yaşma kadar yaşasam bile.

Başını kaldırıp Bart'a baktı ama başını onun omzuna yasladı.

"Ziyaret edilecek bir sürü başka yer var," dedi Bart. "Kaliforniya mı?"

"Avustralya'yı hep sevmişimdir. Kadın gülümsedi. Bunu anlamak için ona gerek yoktu. Yanağındaki kasların göğsüne doğru kalktığını hissedebiliyordu.

"Hawaii'ye ne dersin? Sörf yapmayı öğrenebilirim.

Güldü. Kendini piyango kazanmış gibi hissetti.

"Sence o çiçekli gömleklerden birini giyebilir misin?" diye sordu, şampanyasından bir yudum alıp başını kaldırarak. Yine de ona yakın durdu ve kolunu omuzlarına doladı.

'Tabii, ben de tüm yıl boyunca plajın yanında bir karavanda yaşayan adamlar gibi saçlarımı uzatacağım. Eskiden biraz kaykay yapardım. Ne kadar zor ki?'

'Hawaii o zaman. Sanırım kirayı ödemek için bir bar işi bulabilirim.'

'Ve garson olarak iş bulabilirim, tüm yiyeceklerimizi ve güneş losyonumuzu alabilirim.

Bu bir randevu mu?' Sırıttı.

"Bu bir randevu mu? Skye sessizce sordu.

'Bana bakıp, birbirimizi sertleştirilmiş camın arkasından izleyerek geçirdiğimiz zamanı düşünmeyeceğini mi sanıyorsun? hayatta kalıp kalamayacağımızı mı merak ediyorsun? Çünkü senin için sadece o adam olmak istemiyorum. Er ya da geç bunu bırakman gerektiğini görebiliyorum. geride.'

Skye içkisini özenle masaya bıraktı ve ellerini kucağında birleştirerek vücudunu Bart'ın yüzüne bakacak şekilde kaydırıldı.

'Haklısın,' dedi. 'Hayatıma devam etmem gerekecek. İkimiz de göreceğiz. Ama sen bana bir odada kilitli kalmayı hatırlatan adam değilsin.

öleceğimi düşündüğüm kişi ya da bana kaçırdığım şehir. Bart, sen hayatımın en karanlık anında beni güldüren adamsın. Seni tanıyorum. Belki de Seninle ilgili her şeyi biliyorum ve kısa ve tamamen tuhaf bir tanışma yaşadığımızı da anlıyorum ama beni asla incitmeyeceksin ya da acımasız ya da avantajlı. İyi, cesur ve dirençli olduğunu biliyorum. Eğer gerçekten vermek istiyorsan...' diyerek kendisinden ona doğru bir işaret yaptı ve

tekrar '... bu bir deneme, o zaman sanırım dünyanın en şanslı kızını kazanmak için güçlü bir aday olmalıyım.

Bart onun ağırbaşlı ellerine baktı. Sağ orta tırnağı, kargo konteynerinin içinde duvarları tırmalayarak aldığı hasardan dolayı hâlâ yoktu. Yüzünde, emirlere uymaya zorlayan sert muameleden dolayı bir gözünün etrafında soluk sarı morluklar vardı. Kaburgaları, dirsekleri ve köprücük kemikleri gözle görülebilir hatırlatıcılardı,

Siyah üstünün altında bile, esaret altında yemek yiyemeyecek kadar çaresiz ve stresli olduğu gerçeği vardı. Her şeye rağmen ruhunun umutlu olduğunu düşündü. Bart bir an için onun o anki halini hatırladı. Hayatında gördüğü en güzel kızdı.

Öne doğru eğildi ve kızın yüzüne bir santim mesafede durdu.

"Seni öpsem sorun olur mu sence?" diye sordu.

Skye dudakları arasındaki mesafeyi kapattı ve cevabını verdi.

Bölüm Kırk Üç

Masanın etrafında oturmuş kahve içerlerken Natasha'nın mutfağı sıcak ve aydınlıktı. Ava sandalyesine bağdaş kurmuş, fincanına bakıyordu. Callanach, Natasha'yı battaniyesini omuzlarına doğru çekerken inceledi. Sonrası-

Ameliyatın ve kemoterapinin etkileri onu yıpratıyordu. Natasha sessizce, 'Akşam yemeği on dakika içinde hazır olacak,' dedi. 'Hiçbir şey Korkarım süslü bir şey. Sadece hızlıca köri hazırladım.'

"Hiç yemek yapmamalıydın," diye azarladı Ava onu. "Yolda bir şeyler alacağımı söylemiştim.

"Biliyorum. Bunu takdir ettim, ama hala yemek yapmayı seviyorum ve Beslenmemde, paket servislerin zaman zaman eklemeyi unuttuğu belirli miktarda taze sebzeye ihtiyacım var. Mesele şu ki, bunu yapabilecek durumda olduğumda normal şekilde devam etmek istiyorum.

Ava arkasını döndü. Callanach, en yakın arkadaşının gözlerine gözyaşı dökmeden bakamayalı ne kadar olduğunu merak etti kendi içinde şekilleniyor.

"Yemek yapmayı öğreneceğim," diye mırıldandı Ava. "Doğru dürüst. Bir kursa gideceğim ya da bir şey. Hepimiz çiğ, temiz ya da her ne onu yiyebiliriz. Günde üç kez meyve ve sebze. Teslimatları ayarlayacağım ...'

'Ava...' dedi Natasha.

'Hayır, değil, her gün belirli saatlerde burada olduğumdan emin . Luc döndüğüne göre MIT'de yine tam kadro çalışıyoruz. Fazla mesai yerine bir ton izin almam gerekiyor...'

Dur, lütfen. Bunu düzeltmen gerektiğini hissettiğini biliyorum ama kabul edersen hepimiz için daha kolay olur. Bu sefer olmaz. Yemek pişirme derslerine gelince, lütfen - hepimizin iyiliği için - mutfağımda vakit geçirmeyi aklından bile geçirme. Bu beni gerçekten öldürür.'

Ava'dan hâlâ bir gülümseme yok.

"O zaman yemek yapması için birini bulurum. Bunu karşılayabilirim. Son beş yıldır tatil ve annemin bana bıraktığı paraya da dokunmadım..."

"Aslında bundan daha fazlasına ihtiyacım var," dedi Natasha. "İkinizi de buraya bir sebepten dolayı çağırdım ve eğer sadece Dinle. Bitirmeme izin verin. Sonunda düşünmek için biraz zamana ihtiyacınız varsa ya da işe yaramayacağını biliyorsanız, o zaman sorun değil.

Ava kaşlarını çattı, ağzını açtı ama Natasha başını salladı. "Hayır, benim masamdasın. Bu da istediğim zaman sessiz anlamına geliyor. "Devam et," dedi Callanach. 'Eminim birkaç dakika sessiz kalabiliriz.

dakika.' Yanıt almak için Ava'ya baktı. Ava duvarı inceledi. ", dedi

Natasha. İşte başlıyoruz. Ava'dan bir şey isteyeceğim. İkiniz de. Bu da büyük bir şey ama içinde bulunduğum durum göz önüne alındığında,

Biraz avantaj elde etmeye hakkım olduğuna karar verdim. Gülümsedi ve kafeteryadan bardağını doldurdu. 'Daha çok kemoterapim var, muhtemelen ardından radyoterapi gelecek. Doktorlarım dinlenmeye, duygusal desteğe, bağışıklık sistemim çökmüşken evin mümkün olduğunca temiz olması için yardıma ve sanırım her şeye ihtiyacım olacağını söylüyor. Her neyse, sanırım beni en çok korkutan şey tüm bu süreçte yalnız kalmak. Uyuyamadığım geceler. Kafamın içinde kendi korkmuş sesimi dinlemekten bıktığım akşamlar...'

"Tasha..." dedi Ava, çökmüş bir halde, masanın öbür ucundaki arkadaşının eline uzanarak.

Natasha parmaklarını Ava'nıninkilerin üzerinde birleştirdi ve hafifçe salladı. "Hayır," dedi. "Sessiz olmalısın yoksa bunu atlatamayacağım.

Ava bir hıçkırığı yuttu ve gözyaşlarını koluyla sildi. 'Bu evde tek başıma oturamam. Sessizlik olmasını istemiyorum . Ailem eve dönmemi istedi. Yıllarca eşcinsel bir kızları olduğu için utandıktan sonra

Ölme ihtimalim uzlaşmaya değerdi ama onlar artık benim ailem değil. Aile, aniden ölümün gerçekçi olduğunu keşfettiğinizde etrafınızda olmasını istediğiniz insanlardır.

Olasılık. Henüz anlamadıysanız diye söylüyorum, siz iki aptaldan bahsediyorum.

'Her neyse, ben kendi evimde kalmak istiyorum. Yatağıma ihtiyacım var. tablolar ve kendi fırınım. Ve benim yanıma taşınmanı istiyorum Ava. İşi durdurmak için değil. Yirmi dört saat sonra dayanılmaz ve asıl mesele şu ki, her gün gördüklerin ve yaptıklarıyla ilgili inanılmaz hikayelerle dolu olarak eve gelmene ihtiyacım var. dedikodu ...'

"Evet," dedi Ava. 'Tabii ki. Eğer sormasaydın, yine de içeri girerdim. Her gün senin için burada olacağım. Film izleyebiliriz, seni tüm randevularına götürebilirim ...'

Natasha, 'Anlaşmanın tamamını duyana kadar bekle,' dedi. 'Çünkü bu pazarlığa açık değil. Ya istediğim her şeyi ya da şey almam. Doktorum şu anda bencilliğin gerekli olduğunu ve bunu atlatmak için ne gerekiyorsa yapmam gerektiğini söylüyor, ben de bunu harfi harfine kabul ediyorum. Sana burada ihtiyacım var Ava. Sen benim en iyi arkadaşşımdan daha fazlasısın. Bir kız kardeş, ihtiyacım olduğunda bir anne ve bazen de bir anne gibi oldun.

Benim için sinir bozucu bir çocuksun ve seni tüm kalbimle seviyorum. Ama bu lanet hastalığın seni aşağı çekmesine izin vermeyeceğim. Seni göremiyorum.

Bütün endişelerimi sana yükleyemem ama bazen bütün yükü başkasının omuzlarına atmam gerekiyor çünkü öyle günlerim oluyor ki Hissettiğim üzüntünün ağırlığı, kanser kaderime karar vermeden çok önce beni ezecek.

Callanach uzandı ve Natasha'nın boştaki elini tuttu. Parmaklarını sertçe sıktı.

"Luc, işte burada sen devreye giriyorsun. Senin de taşınmanı istiyorum. Dört yatak odalı bir ev. Herkese yetecek kadar yer var.'

"Yapacağımı biliyorsun," dedi Callanach. 'Yardım etmek için elimden ne gelirse yaparım. 'Bu benim için değil,' dedi Natasha.

'Ava buraya taşınacaksa ve

Bana destek ol, kendini . Endişelenecek, duracak

Gülümserse eğlenceli olmayacak sonuçta bana hiçbir faydası olmayacak. Ve evet, bu tamamen benimle ilgili. Sizler bu amaçlar için sadece benim kölelerimsiniz.

"Siktir git," diye burnunu çekti Ava, gözyaşlarının arasından nihayet gülümseyerek.

'İstediğin kadar yemin et, Turner, ama seni tanıyorum ve bir kalp atışında kendini unutacaksın. Seni getirecek birine ihtiyacım var. ve ben bakmadığım zaman sana bir kadeh şarap doldurmak için.

Açıkçası ikinizin de benim önümde içki içmeniz yasak, benim ise buna iznim yok.

"En azından evin dışında içebilir miyiz? Callanach güldü.

'Sadece sarhoş dönmezsen. Bu çok adaletsiz olur,'
Natasha gülümsedi. "Senden istediğim de bu Luc. Biri için
Ava'ya bakarken o da bana baksın ve evi ayakta tutmak için fazladan bir
kişi daha olsun. Eğer vardiyalarınızı değiştirebilirseniz, Ava
O isteyken benim için endişeleniyor. Üç kişi olursak garip sessizlikler
olmaz, kimse bunalmaz. Yorgun olduğumda Ava merdivenleri çıkmama
yardım edecek ve ben ona fiziksel ya da mecazi olarak çok fazla
yaslandığımda sen Ava'nın omuzlarını ovacaksın.

'Natasha, Luc ve benim aramda bir süredir gerginlik var. Sen bunu
herkesten daha iyi biliyorsun. Bunun işe yarayacağından emin değilim,'
dedi Ava nazikçe.

'Bu işi yürütmek zorundasınız,' dedi Natasha. 'İkiniz de. Benim için.
Hiçbir şey gibi davranın. Ya da bunun üzerinde çalışın. Barış yapın,
arkadaş olun, bir yolunu bulun. İkiniz de ayrı mutsuz oldunuz, bu yüzden
bir süreliğine birbirinize yakın olmak ve bunun nasıl sonuçlanacağını
görmekle ikinizin de ne kaybedeceğini anlamıyorum.

"Temel kurallar mı? Callanach sordu.

"İkiniz aynı çatı altında yaşarken başka biriyle çıkmak yok.
Bu çok garip olur. İkinizin de akli başına gelse bile birbirinizle seks
yapmak yok. Ben bu durumdayken adil olmaz.
aciz durumda.'

"Bu konuda endişelenmenize gerek olduğunu sanmıyorum.

"Ava, seni seviyorum ama ne zaman susman gerektiğini de bil," dedi
Natasha, dönüp ona bakarak. 'Tek bir hayatın var. Sana onu
gerçekten yaşamaya başlamanın zamanı geldiğini söylüyorum.

Ava kızardı, Callanach'a baktı, sonra tekrar başka tarafa baktı.

"Hepsi bu kadar," dedi Natasha. 'Bu büyük bir dayatma ama
düşündüm ki

Sorma, almayacağım. Acele etmeyin ve üzerinde düşünün. Olacaksınız
Hayatınızın altı ayından vazgeçiyorsunuz, tedavinin gidişatına göre belki
daha da uzun. İkinizi de daha az düşünmeyeceğim.
çok fazla olduğuna karar verir. İkinizi de seviyorum. Geç de olsa katıldın,
Luc, ama Ava'ya bakabilecek tek kişi sensin.

ihtiyacı var. Onu azarlamaktan korkmayan ve onu kendisinden daha iyi tanıyan birine ihtiyacı var.

"Natasha-" dedi Ava.

"Hayır, bitirmek istiyorum," dedi Natasha. 'Sen ve Luc her neyseniz-'

"Sadece evet diyecektim," dedi Ava. 'Hepsi bu kadardı. Her şeye evet. Burada yaşamaya ve hayatının bu bölümünü seninle paylaşmaya. Ve Luc'un burada olması ve benimle ilgilenmesine izin vermem. Tüm bu içki, flört, yemek pişirme kuralları - dürüst olmak gerekirse biraz sıkıldım ve izimi kaybettim

Öğrencilerinizin nasıl uyanık kaldığından emin değilim.

derslerinizde - ama evet. Bize ihtiyacınız olduğu ya da bizi istediğiniz sürece burada, birlikte olacağız ve muhtemelen bunun sonunda ayrılmayı reddedeceğiz.

Tek söylemek istediğim buydu. Luc?'

'Tarihte hiçbir Fransız yoktur ki

İki kadınla birlikte yaşama fırsatı. Ama sorumlu benim, değil mi?"

"Hayır!" diye birlikte bağırıldılar.

'O zaman ideal değil, ama uzlaşmaya hazırım. İhtiyacım olacak Evde her zaman düzgün bir kahve var ve Ava ile aynı banyoyu paylaşmaya hazır değilim. Ancak bu kadar kaosla başa .' "

Ava, "Yani aynanın karşısında o kadar çok zamana ihtiyacın var ki bir tanesini paylaşmaya hazır değilsin," dedi.

"İşte ben de tam bundan " diye sırıttı Natasha.

Ayağa kalktı ve Callanach masanın etrafından dolaşıp onlara katılırken bir kolunu uzatıp Ava'nın omuzlarına koydu. Yemeğin yanmasına yetecek kadar uzun süre birlikte . Kimsenin umurunda değildi.

Teşekkür

Bir kitabı konseptten rafa taşımak, aileniz, geniş aileniz, arkadaşlarınız ve komşularınız için Noel Günü'nde ev sahipliği yapmayı kabul etmeye benzemez (burada bana katlanın). Yılın ilk yarısında her şey yolunda gidiyor, sonra aylar geçtikçe yapmayı kabul ettiğiniz şeyin büyüklüğünü fark ediyorsunuz. Hala heyecan verici ve içinizde sıcak bir parıltı var

Ne kadar güzel sonuçlanacağını düşündüğünüzde bu duyguyu hissediyorsunuz ama yine de yük sizin üzerinizde ve bu korkutucu geliyor. Aslında tüm yükün sizin üzerinizde olmaması dışında. Çünkü yol boyunca, tüm küçük parçaları bir araya getirmek için farklı insanlar ortaya çıkacaktır.

Korkulan ama çok beklenen gün yaklaştıkça ve malzemeler için alışveriş yapmaya ve tarifleri araştırmaya başlıyorsunuz (ya da gerçek kitap yazma dünyasında, bu eski basit yazma, düzenleme ve cilalama), tasarım ekibi harekete geçer. Akıllı grafikler, göz alıcı yuvarlaklar ve kabarık baskılarla her şeyin harika ve parlak görünmesini sağlıyorlar. Şimdi -sanki sihirli bir değnek değmiş gibi- ağaç dikildi, ışıklar Parılıyor ve ön kapıyı süsleyen çobanpüskülü, sarmaşık ve ökseotu çelengi var.

Ama kimseyi davet etmediniz! Sorun değil. Senin bir Reklamcı, pazarlama ekibi ve satış ekibi tüm doğru insanlarla temasa geçerek onları Noel'inizin daha öncekilerden daha iyi olacağına ve 25 Aralık'ta evinizin görülmesi gereken bir yer olacağına ikna eder. İnsanların zamanında gelmesini, giyinmesini gülünç süveterleri içinde, eğlenmeye hazırlar.

Yani işler hala biraz dağınık görünüyor ve tam olarak hazır değil ziyaretçiler ... sorun değil. Editörler günü kurtarır. Şömine rafında kalan tozları, kanepenin arkasına saklanmış tuhaf çorapları ve ve her şeyi mükemmel hale getirecekler. Bir şey olmayacak.

bir biblo ya da bir şamdan (ya da bir yazım hatası ya da bir virgül) yerinde değil. Tanrım, her şey harika görünmeye başladı.

Ama sonra konuklar gelmeye başlar ve herkes hala deli gibi koşuşturur, et suyunu yapmayı unutmuşsunuzdur, bir grup insan kıymalı turta getirmeleri gerektiğini bilmemektedir, ve iletişim durdu. Neyse ki editörünüz herkesle irtibat kurmak için orada. Süreç boyunca bilge ve denetleyici bir göz atmak için. Fazla pişirmek üzere olduğunuzda size söylemek için ya da sosa biraz daha brendi eklemeniz gerektiğini hatırlatır. Herkesi masanın etrafına toplar, kontrolü ele alır ve aniden her şey yerli yerine oturur.

Sen neredesin peki? Hala mutfaktasınız, bir şeyler karıştırıyorsunuz, memnun ama bitkin hissediyorsunuz. İşte o zaman menajeriniz sessizce içeri girecek ve büyük bir bardak beyaz/kırmızı/portakal/çay - neye ihtiyacınız varsa (ne olduğunu bilir) size her şeyin yoluna gireceğini söyleyecek, tam da bunu duymaya en çok ihtiyacınız olduğu anda.

Akşam yemeğini bitirirken ve daha iyisinin olamayacağını düşünürken (puding harikaydı ve hala keyfini çıkarın) ses ekibi metaforik ilahiler söyleyerek kapınıza gelir ve bu mükemmeldir. Hiç bilmediğiniz şeyler bile düşündüm. Sadece işe yarıyor.

Benzetme hatalı, biliyorum, ama önemli olan nokta geçerli. Bir kitabı okuyucuların eline ulaştırmak muazzam bir ekip . Dünyadaki en iyi yazı bile, okuyucuya ulaşana kadar bir araya getirilmiş bir dizi kelimeden ibarettir.

onu bir kitap haline getirmek için çalışılır. Bilin diye söylüyorum, menajerim bana sakinleştirici bir bardak bir şey vermekten çok daha fazlasını yapıyor.

gerekli, ama tanrım ona ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda!

Bu neşeli bir Noel kitabı değil (bundan çok uzak) ama yine de olabildiğince iyi olmasını sağlayan bir ekibe teşekkür etmem gerekiyor. Tüm hatalar bana ait

bu noktadan sonra tek başına. Sözü daha fazla uzatmadan, Avon'un tanıtım süperstarı Sabah Khan'a sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Ayrıca Ellie

Pilcher, Dom Rigby, Beth Wickington, muhteşem Oli Malcolm, Anna Derkacz, Hannah O'Brien, Kelly Webster ve Catriona Beamish, muhteşem tasarımcılar Claire Ward, Ellie Game ve Holly Macdonald'dan bahsetmiyorum bile. Editörüm - yol gösterici ışığım - Helen Huthwaite'e ne kadar teşekkür etsem azdır. Menajerim Caroline Hardman'a

Yazdığım tek bir kelimenin bile

Arkadaşlarımdan başka herkes, ikiniz de tanıdığım en sabırlı ve

ayakları yere basan kişilersiniz. Asla değişme. Ve herkese

Hardman & Swainson Edebiyat Ajansı çok sıkı çalışıyor - Joanna Swainson,

Thérèse Coen ve Nicole Etherington. Bunu hepiniz yaptınız.

kitabı ve ondan önce gelen hikâyeleri bir an bile unutmadım.

Ancak hayali Noel yemeği tuhaf akrabalar ve çok sarhoş arkadaşlar

olmadan aynı olmazdı, bu yüzden Andrea Gibson ve Ruth Chambers'ı

da davet ediyorum, onlar olmadan yıllar önce dağılmış olurdum. Neil

Broadfoot'a, yazar dostuma, kıkırdayan dostuma, dostuma

twitterer, çünkü sensiz sanal bir parti yapamazdım. Annelerinin dikkatinin

dağılmasına, ulaşamamasına ve

Gabriel, Solomon, Evangeline - lütfen ben bakmıyorken

yaşlanmayın/boylanmayın/daha da büyümeyin. Bu haksızlık. Ve son

olarak, beni tanıdıkça aralıksız kitap sohbetlerine katlanmayı öğrenen

birkaç yeni Amerikalı arkadaşına

yeni bir kıtaya geçmeme yardımcı oldular. Heidi & Rob Jessup, Jodi &

Chris Queen, Marie Lewis & Matthew Sparks - teşekkürler

okuma/dinleme/destekleme/eğlenme ve yiyecek ve içecek için.

Umarım *Perfect Kill*'i beğenirsiniz - bunu size ulaştırmak için bir sürü insan gerekti.

HF xx

Helen Field'ın özel bir alıntı için okumaya devam
edin.yeni bağımsız romanından

Şubat 2021'de geliyor.

Bölüm 1

Uyuyan bir kadın, yatak odasının perdelerinin gölgeli bölmesinde saatlerce saklanan yabancı tarafından izleniyordu. Sahne bundan ibaretti. O bir örümcekti, sabırlı ve hareketsiz, avını düşürmeye ve sersemletmeye hazırdı. Kötü bir niyeti yoktu. Sadece ihtiyacım var. Bir örümcek. Vücudunu örten beyaz çarşaf, uykunun unutkanlığında her nefeste yükselip alçalıyordu. Üç adım ilerlediğinde uzanıp ona dokunabilir, ellerini uzun, siyah saçlarında gezdirebilir, tırnağının yarım ayını sağ elini noktalayan çukura bastırabilirdi.

Gülümserken yanağını. Kolları onun bedenini saracaktı mükemmel. Zihninde onun her parçasını ölçmüştü. İki kez, bir kez sokakta, bir kez de okul bahçesinde, vücudunu kendi vücuduna sürtecek kadar yakınından geçmişti. İkincisi bir riskti ama verimli olduğu kanıtlanmıştı. İlk başlarda, kızın izleme aşaması sıkıcı olabilir. Ne kadar da yanlış. Seçtiği kişilerin hayatlarına aşina olmak, dünyasının geri kalanı solmaya başladığında onun oksijeni haline gelmişti.

Minnettar parmaklarını yanındaki şifonyerin üstünde gezdirdi. Toz yok. Çocukların yapışkan parmak izleri yok. Angela sadece eş, anne ve ev kadınıydı. Yatak odası ailenin özüydü. Duvarları fotoğraflar süslüyordu. On yıldan uzun bir süre önce bir düğün, damadının kollarına yaslanmış bir gelin, onun

Elbisesi ağırbaşlı, saçları sadece birkaç bukle sarkacak şekilde toplanmıştı. Fergus, o gecenin ilerleyen saatleri için bir söz, diye düşündü. Kocasının evde olmayacağı bir zamanı bulmak için aylarca sabretmiş, sonra da altın vuruşu yapmıştı. Evin erkeği, yedi yaşında bir oğlan ve beş yaşında bir kız olan çocuklarına Edinburgh'un pastoral Ağustos'unun tadını çıkarmak için bir gecelik kamp gezisi ısmarlamıştı. Kocası bunu fark edememişti ama

Bu deneyim iyi bir pratik olacaktı. Bu geceden sonra, tekrar evlenmediği sürece tek başına bir ebeveyn olacaktı. Fergus neden birinin Angela'nın yerini almaya çalıştığını anlayamıyordu. O her şeyiydi.

Her sabah çocuklarını okula götürürdü, oğlan önden koşardı, bazen bir scooter üzerinde, kız ise annesinin elini sıkıca tutardı. Onları bir arada izlemek hoşuna gidiyordu. Angela'nın yüzü yavrularıyla birlikteyken silinmez bir gülümseme takınırdı. Onu hiç yorgun ya da sinirli görmemişti. Tanık olduğu onca saat, onca yolculuk boyunca gözlerini devirmemiş, esnememiş ya da onları terslememişti.

Yatak odasının duvarlarındaki fotoğraflarda o sadece bir ebeveyn değil, ebeveynlik eyleminin tam anlamıyla içindeydi. Fotoğrafları son bir kez daha inceledi ve her birini hafızasına kazıdı. Orada bir spor kupasını kucaklayan oğluna sarılıyordu ve orada

Kızıyla birlikte kek yaparken gülüyor, sevgiyle ısıldıyordu. Ve orada bisikletlerinin üzerinde bir aile olarak duruyorlardı, yoldan geçen biri fotoğraflarını çekerken durakladılar ve birlikteliği tanımladılar.

Fergus o yatak odasına daha önce de gelmişti ama Angela yataktayken hiç gelmemişti. Onun parçalarını eve götürmüştü. İpeksi yumuşak bir

Çamaşır sepetinden bir gömlek. Çantasından bir ruj. Tırnak Banyosundaki kırpıntılar, hala ayak tırnak cilasının rengini gösteriyordu. Kendi yatak odasında ona ait koca bir raf ve bir dosya vardı. Kağıt, dijital değil. Hastaydı, aptal değil. Bilgisayarlar

Hacklendi. Topladığı bilgiler gerçek dünyadan geliyordu. Doğum tarihi ve evlilik cüzdanı resmi kayıtlardan elde edilmişti. Nereden alışveriş yaptığını, hangi doktorun muayenehanesine gittiğini biliyordu.

katıldığı, arkadaşlarının kimler olduğu. Onun çalışmalarından oluşturulan bir zaman çizelgesi, haftasının doğru bir yapısını sağlıyordu. Mutfak kutusu sonsuz bir zeka kaynağıydı. Nadiren önceden pişirilmiş yemekleri veya işlenmiş gıdaları seçer, taze meyve ve sebzeleri tercih ederdi.

Hiç dergi yoktu ama tek tük gazeteler geri dönüştürülüyordu. Angela sıvı sabunluklar yerine sert sabun kalıplarını severdi. Ve hap kullanıyordu. Bir önceki ayın atılmış ambalajı da dosyasındaydı. Başka çocuk planlamıyordu, en azından şimdilik. O memnundu.

Yatağa yaklaşarak onun kokusunu içine çekti. Çarşafın arasına girmeden önce banyo yapmıştı. Uzun zamandır evdeydi.

ondan önce. Ona zarar verebilecek herhangi bir şeyin evinin sınırlarının ötesinde güvende olduğuna inanarak her pencereyi ve kapıyı kontrol etme güvencesine izin vermek daha kolaydı. O buharlı suda ıslanırken, lavanta köpükleri tenini okşarken, adam perdelerin çekili olduğundan emin olmuş ve anahtarları kilitten çıkarmıştı.

Arka kapıdan. İş şansla bırakmanın anlamı yok. Eğer ürkerse ya da onu şaşırttı ve kaçtı, mülkten çıkmasına izin veremezdi.

Her şey güvende olduğunda, banyo kapısının önünde oturup mırıldanmasını dinledi. Soluk yeşil fanilayı kollarında, bacaklarında, göğüslerinin arasında ve ensesinde aşağı yukarı gezdirdiğini hayal etmişti. Onun kitabı okumasını bekledi.

yatağında, yeni yıkanmış bir havlunun ve sabahlığının üzerinde durduğunu fark etmişti. Suyun çağladığını duyduğunda ayağa kalkması için işaret verdiğinde, pencere oyuğuna, perdelerin arkasına geçerek sessizce nefes almaya ve

Hala. Üst kattaki yatak odasında açık pencereler vardı.

Gecenin serin havasının bir kısmı içeri giriyordu ve kız mışıl mışıl uyuduğunda bunları kapatmayı planlamıştı. Eğer çığlık atarsa, gürültü ve komşuları alarma geçecekti. Fergus bunun olmasına izin veremezdi.

Şimdi tam önündeydi. O kadar çok çalışmıştı ki onu o ana getirdi, neredeyse bitmesine dayanamıyordu. Ta ki aynaya bakana kadar. Yatak odasının uç duvarına, pencerenin karşısına asılmış olan bu tablo, Angela'nın yastığının üzerindeki güzel başını ve onun üzerinde beliren adamı yansıtıyordu. Kadının saçları pırıl pırıl ve canlıyken, adamın saçları zamanından önce ağarmış, otuzlu yaşlarının sonundaki birinin tahammül etmesi gerekenden daha fazla seyrelmiş, adamın saçlarından sarkıyordu.

kafa derisi, sanki çalışıyormuş gibi. Perdelerin arkasındaki sokak lambasından giren az miktardaki ışıktaki gözleri solgundu ama kırmızı kıvrımlarla çevrili sulu mavilikleri hala seçilebiliyor.

beyazdı. Ama asıl hikâyeyi anlatan teniydi. Beyazın daha yeşil bir tonu. Mumsu, solgun, istekli.

Fergus Ariss ölüyordu.

Ne kadar zamanı kalırsa kalsın, her şeyi başarmak için yeterli zaman yoktu. Seyahat etmeyi hayal etmişti. Yirmili yaşlarındayken duvarında bir dünya haritası vardı. Fikir, dünyanın bir bölümünü

her yolculuğa çıktığında kireçli boya. Fransa'ya yapılan bir okul ziyareti, Birleşik Krallık sınırlarının ötesinde bir ülke sunmuştu. Amsterdam'da bir arkadaşımın bekarlığa veda hafta sonu geldi. Hep ABD'ye gitmek . Peru'yu keşfetmek için. Çin Seddi onun için nihai hedefi. Şimdi tüm ölüm dileklerini İskoçya'da yerine getirmek zorundaydı. Bu aşamada sınırlar bile geçilemeyecek kadar uzaktı. Vücudu ona ihanet etmişti. Doktorların yapabileceği hiçbir şey yoktu. Yardım etmelerine izin vermesi gerektiği yönündeki itirazları. Kendi vücudundaki çürümenin kokusunu alabiliyordu. Hiçbir bitki ya da baharat ağzındaki ölüm tadını maskeleyemezdi. Acı ve keder vardı, sonra da Ölümün bir kurtuluş olacağını anladığında netlik. Aylarca süren hastane tedavisi çözüm değildi. Ne olursa olsun yaşamı uzatmak Bu zamanın kalitesi kaybolup gitmekten başka bir şey değildi. Zaten olduğundan daha fazla yitip gitmek istemiyordu. Bir sonraki hayata doğru bir yol açmak istiyordu. Ama çok az zaman vardı ve Yapacak çok şey kaldı. Angela'dan başlayarak. Onun ilk çocuğu olacaktı. Ama sonuncusu değil.

Yatağın ucunda sürünerek ayakkabılarını çıkardı ve vücut ağırlığını yavaşça şiltenin üzerine kaydırıldı. Adamın vücudu Angela'ninkine birleşince Angela'nın yüzünde bir gülümseme belirdi. Angela'nın arkasına tıpkı bir

Adam kolunu belinden geçirip yüzünü nazikçe boynuna bastırırken ve şampuanının kokusunu içine çekerken mırıldandı. Onun kollarında çok sıcaktı. Çok yumuşaktı. Onun için yaratılmıştı.

Sonra uyandı. Fergus'un göğsünü sırtından itecek kadar keskin bir nefes aldı ve vücudundaki her kas kasıldı. Kadın sarsıldı ama adam buna hazırdı. Kolunu ona doladı,

Onu geriye doğru kendisine sürüklüyor, boştaki elini boynunun altından geçirip ağzının üzerine koyuyordu.

'Her şey yolunda,' diye fısıldadı. 'Angela, bana güvenmek zorundasın. Sana zarar vermek için burada değilim.

Topuklarıyla Fergus'un inciklerine doğru tekme atmayı denerdi, ancak çarşaf hareketlerinin gücünü engelledi ve Fergus sağ ayağını kaydırıldı. iki bacağını da onunkilerin üzerine koydu. Kızın nefesi adamın elinde sıcak ve ıslaktı, başı ise sağa sola savrulan vahşi bir yaratık gibiydi. Bekledi. Hiç sürpriz yoktu. Bu senaryoyu kafasında yüzlerce, belki de binlerce kez canlandırmıştı. Cebinde bir

mendil ve üzerinde dikkatlice ölçülmüş bir doz ilaç vardı. Kloroform. Angela ile yapmak istediği şeyler vardı ve bu şeyler Angela'nın onunla kavga etmemesini gerektiriyordu. Fergus onun bozulmamış.

'İçini,' dedi. 'Korktuğunu ve kafanın karıştığını biliyorum, ama ben seni seçti. İnanılmaz biri olduğunu düşündüğümü söylemem gerek. Sen benim kim olduğumu bilmiyorsun ama ben seni tanıyorum. Gerçekten tanıyorum.'

Angela öne doğru atıldı, ağzını sertçe Fergus'un parmaklarına götürdü ve ısırıldı. Fergus onu tutmaya çalıştı ama eli ona ihanet etti. Parmakları düz bir şekilde dışarı fırladı ve bileği Angela'ya kafasını öne doğru eğmesi ve ardından Fergus'un suratına çarpması için alan açarak, kafatasının arkası gerçek bir Silah, Fergus'un burnunu gözlerinin arasından köprünün altına kadar . Yastık kanlı saçlardan oluşan bir karmaşaya dönüştü. Göremiyordu, Yüzü acı dolu bir maskeye dönüşmüştü. Sadece sağ kolu ve bacağı sabit kaldı, onu yerinde tuttu. Angela sertçe tükürdü. Onu yatağa sabitleyen adamın eline sıcak ve yumuşak bir şey düştü. Etin parmağına ait olduğunu, Angela kaçmaya teşebbüs etmeden önce vücudunu onunkinin üzerine kaydırırken fark etti.

"Pekâlâ, sana yardım edeyim," diye mırıldandı. Adamın yüzündeki kan damlacıkları Angela'nın yüzüne çarptığında sulu bir şekilde patladı. Angela hıçkırmaya başladı. 'Kızgın değilim. Ağlama. Üzülecek bir şey yok.

Fergus sağ eliyle cebinden mendili çıkardı. sol ön kolunu kaydırarak göğüs kemiğinin üzerinde sağlam bir şekilde durmasını sağladı. Havayı fişkırttı ve gözyaşlarını tükürdü.

"Lütfen yapmayın..."

Seni incitmek mi? Neden ki? Ben senin tek gerçek aşkıyım, Angela.' Mendili Angela'nın dudaklarına bastırdı. Karanlıkta pamuktan bir öpücük.

Angela'nın kalçaları onun altında kıpırdandı ve adam farklı bir yatak hayal etti, Angela ona sarılmıştı, onun üstünde olmasını istiyordu. Boynu kemerli. Karşı koymak için elinden geleni yaptı ama adam onun itaatini, özgürlüğünü istediğinden daha çok istiyordu. Çaresizlik onu bir erkeğe dönüştürmüştü.

olağanüstü bir canavar. Diş macununun kokusunu alabiliyordu ve bu bir yabani nane tarlasıydı. Gözlerindeki pırlantalar ondan daha zengindi. sahip olacağını hayal etmişti.

Sonra başucu lambası ağır havaya doğru yaylanıyordu. Acaba açılmış olsaydı, ardında gökkuşağı gibi bir ışık bırakacağını biliyordu. Geldiğini gördüğünde bile kaçmak için çok geç olduğunu fark etti. Elmacık kemiğine temas ettiğinde paramparça olan çömlek Taban çakıl taşına dönüştü ve etinde kök saldı. Adam sallanırken Angela daha çok mücadele etti, başı bir arı yuvası gibiydi. Alnını, ağzını kapatan kendi elinin üstüne bastırdı. Şimdi bilincini kaybederse, her şey biterdi. Eğer kız onun altından çıkarsa, işi biterdi. İsteddiği her şey, kalan zavallı zamanı, duman olurdu.

Tek yumruğuyla ona vurdu. Tüm vücuduna vurarak Ağırlığını göğüs kafesine veren adam, boştaki eliyle bileğini kavradı. Parmak uçları zayıf bir şekilde adamın parmak eklemlerini tırmaladı. Yatağın ıslak olduğunu fark etti. Dizleri nemli ve sıcak bir yere dayanmıştı. Bu iyiydi. Aslında bu bir başarıydı. Rahatlıyordu. Teslim olmak. Bütün kafa vızıldadı ve yandı, gelgitli mide bulantısı içeri doğru süpürdü. Dünya önce pikselleşip sonra soluklaşırken Fergus kızın elinin avuçlarından kaymasına izin verdi.

Ölümün onun için bu kadar erken gelmesi mümkün müydü? tahmin ettiğinden daha mı fazla? Fergus derin bir nefes aldı, acıyı bastırmaya çalışıyor, Angela'yla o anda kalmayı arzuluyordu ama kafasının içinde acımasızca dönen bir dolambaç vardı ve oradan çıkamıyordu.

Vücudu onunkinin altında titriyordu.

Kurtulamadı.

Angela'nın nefes alışları düzensiz ve acıydı. Kurtulamadı.

Vücudundan çıkan son nefesin insanlık dışı bir çığırak sesi olduğunu duydu. Onu rahatlatmak, üzgün olduğunu söylemek için can atıyordu. Onunla yapmak istediği o kadar çok şey vardı ki ve hepsi o kadar kötü gitmişti ki

Yanlış. Şimdi yeniden başlamak zorundaydı. Ve önce, yeni birini bulmalıydı.

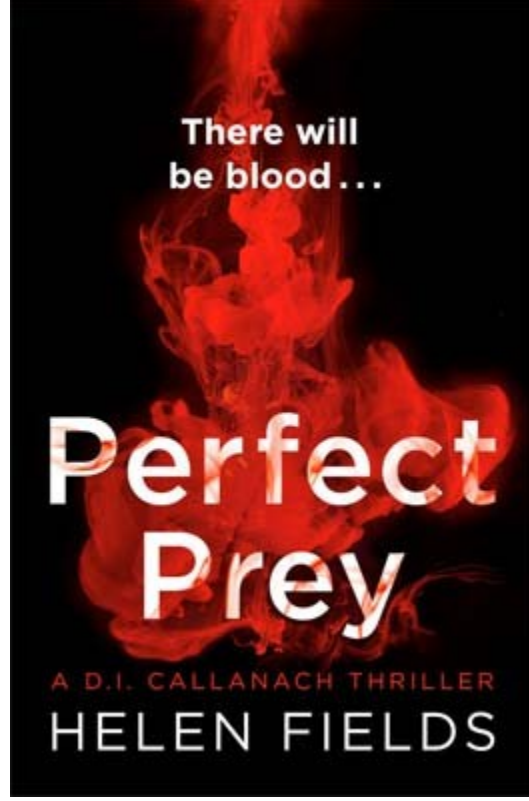
***Kusursuz Ölüm*'ü sevdiniz mi? O zaman neden D.I. Callanach serisinin birinci kitabıyla her şeyin başladığı yere geri dönmüyorsunuz?**

Sizi soluksuz bırakacak sürükleyici bir suç gerilimi.

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın!

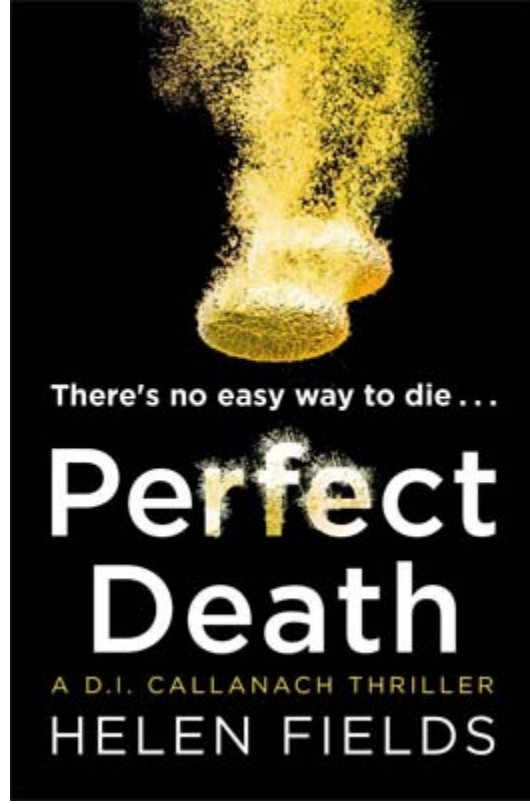
**Edinburgh'a hoş geldiniz.
Avrupa'nın cinayet
başkenti.**

M. J. Arlidge ve Karin Slaughter hayranlarının ellerinden bırakamayacakları karanlık ve çarpık bir seri katil gerilimi.

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın!

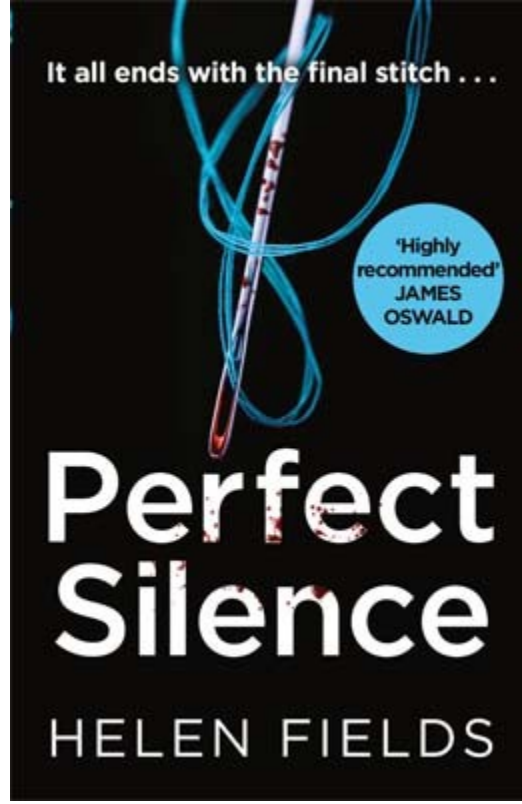
En kötü tehlikeler göremediklerimizdir ...

D.I. Callanach, çok satan Helen Fields'in çarpıcı üçüncü romanıyla geri döndü.

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın!

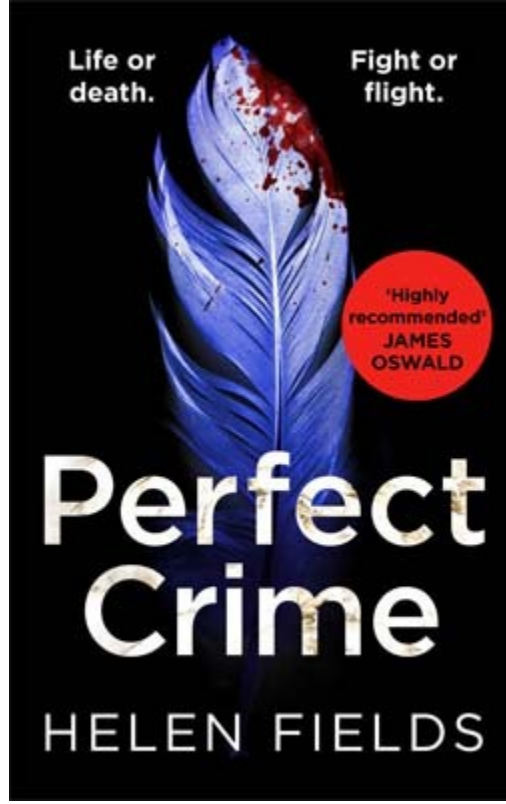
Sessizlik çöktüğünde, ılıklarını kim duyacak?

Sizi bütün gece uyutmayacak, acımasızca karanlık ve dolambaçlı suç..

Hemen satın almak için [buraya](#) tıklayın!

En karanlık anınız en savunmasız anınızdır...

Bir numaralı çoksatan Helen Fields'tan durdurulamaz bir suç gerilimi.

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın!

Yazar Hakkında

Helen Fields, East Anglia Üniversitesi'nde hukuk eğitimi almış, ardından Londra'daki Inns of Court Hukuk Fakültesi'ne devam etmiştir. Stajını tamamladıktan sonra, Middle Temple'daki odalara katıldı ve burada On üç yıl boyunca ceza ve aile hukuku alanında çalışmıştır. İkinci çocuğu doğduktan sonra Helen Baro'dan ayrıldı. Kocası David ile birlikte bir film yapım şirketi işletmekte, senaryo yazarı ve yapımcı olarak görev yapmaktadır. DI Callanach serisi, Helen'in kendini dünyayla en çok bütün hissettiği yer olan İskoçya'da geçiyor. Helen ve kocası şimdi üç çocuklarıyla birlikte Los Angeles'ta yaşıyor.

Helen Twitter'ı seviyor ama tamamen bağımlılık yaptığını düşünüyor. Kendisine [@Helen_Fields](#) adresinden ulaşabilirsiniz.

Aynı yazar tarafından

Mükemmel

Kalıntılar

Mükemmel Av

Mükemmel

Ölüm

Mükemmel

Sessizlik

Mükemmel Suç

Yayınclı Hakkinda

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street
Sydney, NSW 2000, Avustralya
www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower 22
Adelaide Street West, 41. Kat Toronto,
Ontario M5H 4E3, Kanada
www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India A
75, Sektör 57
Noida, Uttar Pradesh 201 301, Hindistan
www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand Unit
D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street Londra
SE1 9GF, Birleşik Krallık

www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler

HarperCollins Publishers Inc.

195 Broadway New

York, NY 10007

www.harpercollins.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

